

Pr 1124 (4 Ysp)
H34

21293 КОРОТКИЙ ПАСПОРТ КНИГИ

Шифр Ш24(49кр) НЗ4 Инв. № 2670042

Автор Етнографічний збірник

Назва т. 39-40.

Місце, рік видання Львів, 1929

Кіл-ть стор. LXXXII, 466 с.: ноты

-"- окр. листів _____

-"- Ілюстрацій _____

-"- карт _____

-"- схем _____

Том _____ частина _____ вип. _____

Конволют _____

Т. 39-40: Народні пісні з

Галицької Лемківщини.

Примітка:

181133

с. 100 В конце книги
у галки с ф. м

Ш24(49.ф)
Н34

ETHNOGRAPHISCHE SAMMLUNG
HERAUSGEGEBEN VON DER ETHNOGRAPHISCHEN KOMMISSION
DER ŠEVČENKO-GESELLSCHAFT DER WISSENSCHAFTEN IN LEMBERG
Bd. XXXIX XL
VOLKSLIEDER AUS DEM GALIZISCHEN LEMKENGEBIETE
TEXTE UND MELODIEN
AUFGEZEICHNET, GEORDNET UND ERLÄUTERT VON **Dr. PHILARET KOLESSA**

ЕТНОГРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК

ВИДАЄ ЕТНОГРАФІЧНА КОМІСІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

Т. XXXIX — XL

НАРОДНІ ПІСНІ З ГАЛИЦЬКОЇ ЛЕМКІВЩИНИ

ТЕКСТИ Й МЕЛОДІЇ

З ПРАВ. УПОРЯДКУВАВ І ПОЯСНИВ
ДР. ФИЛАРЕТ КОЛЕССА

26700422

Державна
бібліотека
України

У ЛЬВОВІ 1929

В ДРУКАРНІ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

ПРЕСЛАВНІЙ ПАМ'ЯТІ
МИКОЛИ ВИТАЛЬОВИЧА ЛИСЕНКА
(10 ІІІ. 1842 — 24. Х. 1912)
присвячує
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

Переднє слово.

Народню поезію й тісно звязану з нею музику характеризує з одної сторони консервативність у зберіганні стилевих форм, з другої ж сторони — постійна флуктуація, що є наслідком усної передачі на протязі довгих віків не піддержуваної й не провірюваної письмением закріпленням тексту й мелодії. При пливкому стані усної традиції пісенні типи живуть у непереглядній многоті варіантів і комбінацій, залежно не тільки від локального оформлення але й від індивідуальности співця.

Природна річ, що на такому великому просторі, який заселює український нарід, не може бути рівномірно розміщений ані загальний засіб і добір мелодій, ані наверствовання давніших і новіших формацій та характеристичні признаки пісенного стилю. Ріжниці йдуть так далеко, що можна говорити про окремі діалекти музичні, які в головному покриваються з діалектами мови¹⁾.

На полі української людвої музики виступають виразно дві діалектичні групи: східня, подніпрянська, багато більша і притім здається одноцільніша, та західня, менча, але зате більше здиференціонована²⁾.

Особливо ярко виступають тут ріжниці в ділянці людвої музики межі карпатськими гірняками з трьома племінними відмі-

¹⁾ На II. Конгресі Словянських Географів і Етнографів 1927. У. Прага як в рефераті про словацькі вишивки завважив, що в Братиславській окрузі границі окремих типів вишивкових точно покриваються з границями місцевих говорів.

²⁾ Західня полоса української території наслідком географічного положення й конфігурації краю та дуже ріжнородних впливів сусідніх словянських і несловянських народів виявляє під етнографічним оглядом взагалі багато більшу диференціацію, що показується не лиш у роздробленні діалектів мови й відтінках музичних діалектів, але також в області матеріальної культури, як будова хати, крій одежі, розміщення вишивкових і писанкових взорів і т. і.

нами Гуцулів, Бойків і Лемків з одної сторони, та Волиняками, Подолянами й іншими мешканцями рівнин із другої сторони. Під тим оглядом карпатська полоса без порівняння більше консервативна від долів: мелодії з галицького Поділля наближуються подекуди до подніпрянських перевагою мелічного елемента над речитативним.

Взагаліж у західній групі виступають багато виразніше як у східній отсі архаїчні признаки мелодій:

1. Стиснена коротка форма строфи; свобода тактового укладу, що часто переходить у свобідне *rubato* й *parlando*; перевага дробленого речитативного ритму, що не багато місця лишає для кантилени.

2. Малий об'єм скалі, що переважно обмежується квартою, квінтою, секстою, з приставленням долішньої доміанти й уводячого тону; останки середньовічних церковних ладів із неясним почуттям тональності.

3. Велике багатство мелодичної орнаментики й мелізмів, що подекуди затирають ясні контури мелодичної лінії; з тим лучиться виминання наглих скоків більшими інтервалами та залюбовання в секундових ходах.

4. Строге відмежовання *dur* і *moll*, що затирається щойно в новішій верстві мелодій, де стрічаються частіше переходи в паралельну тонацію; дуже поширене вживання хроматизованих інтервалів (надмірна секунда й кварта, зменчена кварта) у мольових мелодіях; подекуди поява т. зв. неутральних інтервалів.

Головна течія української народньої музики на Подніпров'ю вийшла вже поза межі такого примітивізму: там переважають мелодії з широким об'ємом, що не замикаються в кварті й квінті, а часто переходять рамці октави: що не вминають скоків більшими інтервалами, виявляють ясні контури й виразний тактовий уклад, ширшу періодизацію, а притім дають перевагу кантиленовим партіям; частіше подибуються переходи з *dur* у паралельне *moll* і навідворот; в переважній частині мелодій виступає виразно октавна система й вироблене почуття тональності. Усе те вказує на вищий ступінь розвитку, що виступає особливо в середній і південній полосі Подніпров'я, бо на півночі в Чернігівщині помічається вже більше згущення архаїчних признак³⁾.

³⁾ На ріжниці межі згаданими двома діалектичними групами, звернув

Одначе треба зазначити, що всі українські музичні діалекти зливаються в один пісенний стиль та виявляють спільні основи в давніших верствах пісенних, особливо в обрядових мелодіях, а розходяться з собою головню в новіших верствах, у своїй надбудові, подекуди перекидаючи містки до людової музики сусідніх народів. Се можна сказати особливо про лемківські пісенні мелодії, що вносять найбільше діалектичних окремішностей в українську людову музику⁴⁾.

Лемківський музичний діалект точно покривається з границями лемківського говору.

Майже увесь зібраний в отьому томі пісенний матеріял записав я в часі трьох поїздок на Лемківщину: 1911 р. проживаючи в Риманові Сяницького пов. збирав я пісні в сусідніх селах — Дошній і Волтошовій; про величезне багатство пісень у тих сторонах засвідчує та обставина, що вибравши на два дні в гори записав я у Яслиській Волі нижній 27 пісень, а в Шклярах протягом 5—6 годин 65 пісень. В 1912 р. вибравши собі осідок у Маластові Горлицького пов. записував я пісні також у сусідніх селах — Ропиці і Пантні; незвичайна живучість народньої поезії виявилася особливо в Пантні, де я зібрав того літа 134 пісні. Моя десятидневна поїздка в гори Горлицького і Грибівського пов. принесла неждано багате жниво — 269 пісень —

увагу вже Ст. Людкевич в передмові до „Галицько-руських народніх мелодій“, (Етнографічний Збірник XXI—XXII, ст. XIV—XV), де між іншим говорить ось що:

„Галицькі пісні мають загалом узявши більш рецитовану ритміку і залежну від рецитації мелодіку (се слово здається через ошибку пропущено Ф. К.), в якій мелізмати розвиваються головню на кінці періодів. Притім з боку чисто тонального галицькі пісні в зрівнанню з українськими являються теж монотонніші, обертаються в обмежених строях і держаться лиш головних інтервалів та несміло від них віддаляються, немовби вуха боялося втратити їх. Тому й періоди мелодій українських здаються і є фактично довші і ширші, а ціла будова тонально і ритмічно сміліша, художніша. По всьому отже українські пісні виявляють вищий, культурніший ступінь розвою музики народньої, ніж галицькі, а тим самим український племінний елемент являється музикальнішим від галицького“.

⁴⁾ Докладніше мотивування отсих надто загальних завважень про розміщення українських музичних діалектів, їх характеристику й означення границь треба відложити до того часу, коли буде доповнений пісенний матеріял із мало досліджених околиць, та коли тисячі зібраних уже мелодій діждуться спстематизації.

найбільше з сіл Устє руське, Ганчова й Висова, що лежать недалеко теперішньої чесько-словацької границі. Навіть у селах, в яких я лиш коротко задержувався в переїзді (Кв'ятонь, Ставіша, Брунари вижні), повелось мені записати значне число пісень.

Найменче матеріялу успів я добути в часі третьої поїздки на Лемківщину 1913 р. в Новосандецькім повіті: в с. Андріївці над Попрадом коло Жегестова записав я 47 пісень, а в Поворознику під Криницею всього 2 пісні.

Мелодії записував я або зараз на місці, з голосу співця, або схоплював на валики фонографу, та аж пізніше переводив на ноти⁵⁾.

Співали мені майже виключно селяни-хлібороби, переважно дівчата й молоді жінки, рідше старші жінки та виїмково мужчини.

Всюди стрічався я у селян з прихильним відношенням до мого діла й зрозумінням для моїх слів про велику вартість і красу народньої пісні.

Нераз можна було завважити навіть суперництво межі співачками, котра більше й краще заспіває.

Пісень записаних за інтелігентами набереться в нашому збірнику яких сорок і кілька. Тут належать мої давні записи, зроблені ще в 1890-тих рр. головно від питомців греко-католицької духовної семинарії у Львові, що походили з Лемківщини (як н. пр. о. Фаленчак), і декілька пісень, записаних від Модеста Менцінського; усі ті пісні, разом 17, вміщено в нашому збірнику під загальним означенням — з Сяніччини.

В часі світової війни 1917 р. пощастило мені записати в Відні 23 лемківські мелодії від управителя народньої школи з с. Розстайного (недалеко джерел Вислоки) Івана Гомика (55 літ), що прекрасно передавав народній спів та відступив мені свої записки текстів до проспіваних 23 мелодій, між ними кілька дуже цінних баладових пісень.

За інтелігентами записано ще й пісні ч. 191, 400, 409, 621.

Крім того одержав я від учительки Марії Лукашевичівної 4 пісні (ч. 33, 75, 117, 233), які записала від селян і підложила

⁵⁾ Мелодії, списані при допомозі фонографу (разом 156), відмічено зіркою при порядковому числі.

під ноти 1900 р. учителька в Чистогорбі Сяніцького пов. Юлія Назаревич.

Оттак склалася наша збірка, що обіймає 820 мелодії (вчисляючи й варіанти) із текстами, що часами по два, три й чотири підходять під одну мелодію. Вперше виступає тут галицька Лемківщина із своїм величезним багатством пісень, хоч ми певні того, що наша збірка обіймає лише частину пісенних засобів із тої занедбаної й відчуженої закутини української землі, як не вичерпували їх також звісні досі збірники текстів Якова Головацького й Івана Верхратського, та група лемківських мелодій у згаданому збірнику Ст. Людкевича (ч. 1416—1503).

На сьому місці висловлюю щирю подяку Всечеснішим Священникам оо. Л. Волянському, Гр. Калиновичеві, Ор. Мартиновичеві, Ор. Сандовичеві, Ів. Татарові, що гостили мене в часі згаданих етнографічних екскурсій по Лемківщині та влекшували контакт із селянами; окрема подяка належиться Впов. М. Лукашевичівній й І. Гомикові, від яких я одержав децю з пісенних матеріалів. Дякую також Впов. Професорові А. Хибінському за позичення деяких книжок з бібліотеки Музикологічного Інституту львівського Університету й Клим. Квітці за цінні поради.

Деякі нерівності в правописі вийшли наслідком того, що друкування книжки почалося ще 1927 р. й протягнулося на 2 роки (спинюване спершу технічними труднощами з печатанням нот, а потім нещасливим випадком, який довелось мені пережити в 1928 р.), та кінчалося саме в часі, коли в видання Наукового Товариства ім. Шевченка уводжено новий правопис.

У Львові д. 15. III. 1929.

Филарет Колесса.

**Повіти й села,
в яких записано пісні цього збірника.**

Повіт:	Село:	Скількість пісень:
I. Горлиці (Середня й південна по- лоса).	1. Блехнарка	2
	2. Висова	73
	3. Ганчова	89
	4. Квятонь	12
	5. Маластів	109
	6. Лосє	1
	7. Пантна	134
	8. Ропиця руська	9
	9. Уств руське	62
	10. Брунари вижні	14
	11. Ставіша	16
II. Грибів (Південна полоса впо- довж річки Білої).	12. Середнє велике	1
III. Ліско	13. Андріївка	47
	14. Поворозник	2
IV. Новий Санч (Південний кут).	15. Волтошова	59
V. Сянік (Західня полоса вповодж гостинця Риманів-Ясли- ська).	16. Дошно	50
	17. Камінка	1
	18. Шкляри	65
	19. Чистогорб	4
	20. Яслиська Воля ниж.	27
	21. Ріжні села Сяніччини	17
	22. Розстайне	23
	VI. Ясло (Південний кут).	<hr style="width: 100%;"/>

До цього збірника втягнуто ще 3 пісні з пограничних сіл південного Підкарпаття: — з Тварожчі-Бардіївської округи — 2 п. (ч. 128 а, 425) і з Великої Березни — 1 п. (ч. 621).

Співці-селяни, що від них записано пісні:

А н д р і ї в к а — пов. Новий Санч:

- 1) Веронія, 17-літня дівчина, дочка війта; 2) Головач Марія,
- 3) Павлова, 4) Русиняк Анна, 5) Семчишин Пазя — переважно молоді дівчата.

Б л е х н а р к а — пов. Горлиці:

Марія, стара жінка.

Б р у н а р и в и ж н і — пов. Грибів:

- 1) Войтович Ульяга, 2) Галькович Агафія, 3) Потоцька Ганна — дівчата.

В и с о в а — пов. Горлиці:

- 1) Варвара, 2) Гойсак Марія, 3) Дрекслер Антоха, 4), 5), 6) Дудич Анна, Євдоха, Орина, 7) Клавда, 8) Ференц Марія—дівчата; 9) Демчко Анна, 10) Дошна, 11) Коблош Анастасія — жінки середніх літ, 12) Золяк Наця, 13) Крестинич Орина — старші жінки.

В о л т о ш о в а — пов. Сянік:

- 1) Кася Драгуз — 17 літня, незвичайно музикальна й талановита дівчина; 2), 3) Юлька й Фенна Драгузи, 4) Максимовичка Ганя. Записувано в хаті Драгузів.

Г а н ч о в а — пов. Горлиці:

- 1), 2) Вандзіляк Марія й Теодора, 3) Меланія, 4), 5) Сокол Марія й Олена — дівчата; 6) Мигаль Анна, війтиха — 40 літня жінка, співала найбільше; 7) Пирч Марія — старенька жінка 65 літ, співала дрозжачим голосом; 8) Вандзіляк Онуфрій — незможний господар середніх літ.

Д о ш н о — пов. Сянік:

Записи пороблено від родини Ваня Ковалья, в йогож хаті; співали: Ваньо, його жінка, дочка й швагер.

К а м і н к а — пов. Сянік:

Співали молодіці.

К в я т о н ь — пов. Горлиці:

- 1) Парагус Параска, 2) Марина — старші жінки.

М а л а с т і в — пов. Горлиці:

- 1) Баюс Ксеня, 2) Боцян Антоха, 3), 4) Молчанка Теодора й Юлія, 5) Павлик Настка, 6) Юрчак Марина — молоді жінки й дівчата.

П а н т н а — пов. Горлиці:

- 1) Вольняк Антошка, — 17 літня дуже співлюбива дівчина,

співала найбільше й найкраще: 2) Вольняк Анна, 3) Дзибан Ева, 4) Крупа Марина, 5) Лепак Євдоха, 6) Семаніцька Антоха, 7), 8) Тарбай Антоха й Улька — молоденькі дівчата; 9) Баюс Анна — замужня жінка.

Поворозник — пов. Новий Санч:

Кулик Теодор — заможний господар — 45 літ.

Ролиця руська — пов. Горлиці:

Співали жінки.

Ставіша — пов. Грибів:

1) Лаврин Роман — господар 35 літ, 2) Лаврин Орина — жінка середніх літ, 3) Лаврин Марина — старша жінка — 55 літ, 4) Ковальчук Марина. Записувано в хаті Лавринів.

Шкляри — пов. Сянік:

1), 2) Ваньо Гоцко й його жінка — обов середніх літ, 3) Вадяк Ганця, 4) Землянська Ганця, 5) Ядловська Ганця — дівчата.

Устеруське — пов. Горлиці:

1) Вахновська, 2) Даньковська Меланія, 3) Ковальчик Меланія, 4) Осеняк Софія, 5) Станьчак Анна, 6) Федоровська Аніля — молоді жінки й дівчата, 7) господар середніх літ.

Чистогорб — пов. Сянік:

Співали селяни.

Яслиська Воля нижня — пов. Сянік:

Записувано в хаті Стефана Шуб'яка: найбільше пісень проспівала Нацка Шуб'як.

Порядкування й характеристичні признаки лемківських пісенних мелодій.

I.

Одним із найважливіших завдань музичної етнографії вважається збірники як найвірніше записаних і по об'єктивним признакам впорядкованих мелодій традиційної т. зв. народньої музики, що давалиб певну основу для порівняних дослідів.

Порівняння мусить бути переведене передовсім в обсягу кожного збірника з окрема, щоби знайшлися разом згруповані не лиш варіанти кожної мелодії, але й споріднені мелодії, які виявляють спільні признаки, та щоби непереглядну на перший погляд різновидність мелодій звести до означеного числа типових форм, серед

яких легко можнаб орієнтуватися й означити їх ближче чи даліше споріднення.

Отже ціль порядкування пісень — се, як справедливо замічає Ільмарі Крон (Krohn) — „научне пізнання кожної мелодії з окрема, що має вможливити ясне й докладне означення її відношення до інших мелодій“⁶).

Одначе порівнювання мелодій одних з одними та винаходження подібностей хочби лиш у рамцях одного збірника з кількома сотками пісень вимагає памятевого опановання цілого матеріалу, яке всеж таки не забезпечує перед евентуальними похибками й пропусками; а як же їх встеретися, коли порівняння схочемо розтягнути на тисячі мелодій із інших збірників? Оттут і являється конечність — встановити критерії, на основі яких можнаб зовсім певно й об'єктивно означувати подібности й різниці межі мелодіями, можнаб групувати їх по характеристичним признакам.

Групування, поділ чи класифікація мелодій, повинні опиратися на зовсім евідентних об'єктивних даних, обмежуючи до найдальших границь суб'єктивне розуміння впорядчика.

Та винайдення таких об'єктивних критеріїв споріднення й неоспорних основ класифікації людських мелодій належить саме до трудніших проблем порівняного музикознавства. Се питання видвигнуто в „Sammelbände der Internationalen Musikgesellschaft“, де появилася згадана вже цінна стаття І. Крона⁷).

За основами класифікації мелодій шукає Крон в їх структурі, в композиційній схемі, звертаючи увагу на каденції музичних фраз, що ввійдуть у склад даної мелодії. Довгі літа працював Крон над порядкуванням фінських народніх мелодій, що від 1893 р. почали появлятися в монументальному многотомовому виданні Фінського Літературного Товариства „Suomen Kansan Sävelmiä“; а що фінські мелодії виявляють переважно симетричну будову, зложену з чотирьох частей, тож і за основу поділу бере Крон чотири каденції в обсягу мелодичної строфи і групує мелодії відповідно до того, чи й наскільки вони

⁶) Ilmari Krohn: „Welche ist die beste Methode, um Volks- und volksmässige Melodien nach ihrer musikalischen (nicht textlichen) Beschaffenheit lexikalisch zu ordnen“. Sammelbände der IMG, IV Jahrg. 1902—1903, S. 643.

⁷) Праця Освальда Коллера, поміщена в тому ж томі „Sammelbände der IMG“ ст. 1—16, для порядкування людських мелодій по признанню самого автора не має значіння.

виявляють згідність насамперед в закінченні останньої фрази, потім другої, потім першої, а навідрізок третьої. До означення характеру каденції не завжди є міродатний останній тон фрази в буквальному розумінні, але радше останній динамічно визначений тон.

Порядкування мелодій по каденціям їх складових частей дійсно зводить разом варіанти й споріднені мелодії, помагає ви-
найти типові форми та дає дуже добрий перегляд матеріалу. Одначе в ході роботи над виданням згаданого збірника фінських народніх мелодій Крон переконався, що під його систематику підходять добре лише чотирорядкові мелодії. Коли траплялася мелодія зложена з трьох рядків, видавець розширював її репетицією одної фрази, зазначаючи скобками розширення.

При мелодіях, у яких число рядків доходить до 6, видавець уважає поодинокі фрази як розширення, імітації, альтерації інших рядків, щоби лиш основну схему мелодії звести до чотирорядкової⁸⁾. Врешті й сам признав се за помилку й зрозумів, що не можнаж трирядкових мелодій (що складаються переважно із 6-ти колін) насильно втолювати в чотирорядкову схему⁹⁾.

Та хоч під схему встановлену Кроном не дається підтягнути вся різнородність людських мелодій, то всеж таки треба признати, що сей дослідник перший вказав дорогу до научної систематизації людських мелодій; бож дійсно в каденціях складових частей мелодії виступають найбільш характеристичні признаки її конструкції, а тональний характер каденцій дається означити на основі неоспоримих об'єктивних даних, при чім суб'єктивному розумінню лишається лиш встановити, котрий із останніх тонів рядка вважати дійсно каденціальним.

Більші труднощі виринають із прировненням систематизації Крона до мелодій пострівних на середньовічних церковних ладах і взагалі до мелодій, у яких почуття тональності виступає неясно, так що можнаб сперечатися, котрий саме тон скалі, на якій спирається дана мелодія, признати за тоніку. При тім треба брати під увагу велику ріжноманітність у структурі пісенних мелодій, без намагання — зводити різнородні форми строфи до чотирорядкової схеми.

Систему Ільмарі Крона перейняв у цілості звісний угорський

⁸⁾ „Suomen kansan sävelmiä“ II, 1, ст. VII.

⁹⁾ Ibid. II, 9, ст. V.

композитор і музиколог Бела Барток, порядкуючи румунські й угорські народні мелодії¹⁰). В систему Ільм. Крона впроваджує Барток деякі модифікації, а саме: 1) Збирає в окремі групи мелодії дво- три- й чотирорядкові; однак при мелодіях, що мають більше рядків як чотири, п'ятий і шостий рядок вважає він уже секвенційним повторенням і зачисляє ті мелодії також межі чотирорядкові.

2) У межах згаданих груп переводить Барток дальшу класифікацію на основі каденцій поодиноких фраз, що входять у склад мелодії.

3) Для влекшення перегляду й порівняння нотує він мелодії так, щоб наконечний тон падав на g^1 ; відтак порядкує мелодії відповідно до висоти каденційного тону поодиноких фраз. Однак механічне зведення закінчення всіх мелодій збірника до одного тону має й свої невгоди, бо нерідко ідентичні мелодії різняться лиш закінченням: в одних піснях воно автентичне, в других плагіальне, так що коли зведемо їх закінчення до одного тону, то мелодія з плагіальним закінченням посується о кварту вище. Це помітив і сам впорядчик.

4) Поділ на дальші підвідділи переводить Б. по числу складів у поодиноких рядках, а на останку бере під увагу об'єм мелодії (ambitus).

Значні удосконалення вводить Б. також у самій нотації пісень і впровадженню відповідних діакритичних знаків, якими користуємося в нашому збірнику. Оба збірники Бартока впорядковані відповідно до найновіших наукових вимогів, попереджені ґрунтовними студіями й характеристикою зібраного матеріалу, треба вважати за взірцеві й тим цінніші, що покищо єдині в музично-етнографічній літературі.

Українська музична етнографія в порівнянні з станом аналогічних видань в інших краях виказує досить значні результати, а саме — кілька збірників мелодій, списаних по більшій частині при допомозі фонографу та впорядкованих на основі ритмічних схем, що в тексті зазначаються складочисленням і відмічуванням силабічних груп.

¹⁰) Béla Bartók: Volksmusik der Rumänen von Maramures. Sammelbände für vergleichende Musikwissenschaft herausgegeben von Carl Stumpf und E. M. von Hornbostel, IV. Bd., Drei Masken Verlag, München 1923. — „Das ungarische Volkslied, Versuch einer Systematisierung der ungarischen Bauernmelodien“.

Така класифікація пісенних мелодій теоретично обоснована в студіях Петра Сокальського „Русская народная музыка, великорусская и малорусская, въ ея ритмическом и мелодическом строении“ (Харків 1888) і Филарета Колесси „Ритміка українських народніх пісень“ (Львів 1907). Практично переведено її в отсих збірниках:

1) Д-р Ст. Людкевич: Галицько-руські народні мелодії, ч. I і II. (Етнографічний Збірник XXI—XXII, Львів 1906—1908).

2) Л. Плосьайкевич - Я. Сенчик: „Мелодії українських народніх пісень з Поділля і Холмщини“, впорядкував Ст. Людкевич. (Матеріяли до української етнології XVI, Львів 1916. Із вступною розвідкою Фил. Колесси).

3) Фил. Колесса: Мелодії гаївок. (Матеріяли до української етнол. XII, Львів 1909).

4) Фил. Колесса: „Народні пісні з Південного Підкарпаття“. (Науковий Збірник „Просвіти“ в Ужгороді 1923).

Українські народні пісні визначаються незвичайним багатством ритмічних форм і великою різновидністю в будові строфи та її архітектоніці, т. є. укладі й пропорціях її частей. Побіч найчастіше вживаної строфи, зложеної з чотирьох частей у формі правильного 8-тактового музичного речення, подибуємо різні модифікації такої чотиродільної схеми, що повстають через повторювання, подвоювання й розціплювання її поодиноких частей; подибуємо й строфу зложеною з трьох рівномірних частей і різні її відміни — а всюди кидається в вічі раз незвичайна симетрія в укладі, другий раз таке її порушення, що має якусь особливу принаду, як се нераз помічаємо також у архітектурі й орнаменті.

Розглядаючи якунебудь пісенну мелодію під оглядом її структури помічаємо, що в склад сеї дрібненької композиції входять музичні фрази, визначені вже обрисами мелодії, а до того ще відділені від себе віддыхами, мертвими інтервалами й павзами, що сходяться з цезурами в тексті. Кожда фраза для себе уявляє мелодичний і ритмічний мотив, пісенне коліно із сталим числом ритмічних вартостей, якому відповідає такеж число складів у силабчній групі підходячого тексту пісні.

Вслід за тим іде в тексті правильне складочислення, так що

текст навіть відірваний від мелодії виявляє поділ на силабічні групи й докладно означене число складів у віршах і групах.

В формі та складочисленню словесної строфи відбивається в загальних обрисах конструкція дотичної мелодії, її поділ на складові частини, бо ж складочислова схема се неначе спільний знаменник, до якого зводиться співділення словесного й мелодичного елементу пісні.

Оттим то порядкування пісень по складочисловим схемам, спираючись на ритмічних признаках спільних мелодій й текстови пісень, зводить разом не лиш варіанти тексту, але дуже часто також варіанти мелодії та показує нераз, у котрих варіантах мелодія або текст посовані¹¹⁾. Трапляється дуже часто, що тексти різних пісень підходять під варіанти одноїж мелодії: се доказ, що нераз стара мелодія дає готову форму новим пісням і що формальна сторона тексту остає в повній залежності від пісенної мелодії.

Та на згаданих збірниках українських народніх пісень можемо провирити, що часто мелодії із спільними ритмічними схемами відбігають від себе в тональній сфері та сильно відрізняються обрисами мелодичних фраз, так що не вважаючи на спільну ритмічну основу виявляють окремі мелодичні типи.

Отже до порядкування мелодій не вистарчає класифікація оперта виключно на ритмічних признаках. Всеж таки ритмічна будова мелодії, склад, пропорції й зіставлення ритмічних мотивів мусять бути для впорядчика вихідною точкою, даючи найзагальніші рамці для спеціальної класифікації, опертої по системі Ільмарі Крона на тональних відношеннях, що найсильніше виступають в окінченнях поодиноких фраз.

Як ритмічна схема мотиву або музичної фрази, виповнена мелодією, замикає в собі зразок музичної думки й одержує своє особливе значіння в строфі, входячи в звязок симетрії й кореспонденції з іншими частинами мелодії, так також підходяча група силабічна містить у собі якусь синтактично заокруглену частину словесної строфи. Така одноцільна фраза мелодії або мо-

¹¹⁾ Так н. пр. пісню „Ой їхали козаки з обозу“, звісну по всій українській території (навіть на Лемківщині) у розмірі 4 + 6, на Гуцульщині переведено на коломийковий розмір 4 + 4 + 6 (Шухевич: Гуцульщина III): се вказує очевидно на посовання давньої пісні, що зазначилося і в тексті гуцульського варіанту.

тив, сполучений сталою ритмічною структурою із силабічною групою, творить пісенне коліно, яке будемо вважати одиницею в архітектоніці пісенної строфи.

Найменча силабічна група, відповідаюча одноцільній фразі музичній та відмежована в тексті правильними цезурами, складається з трьох складів, а найбільша група, не переділена правильною цезурою, вміщає 7 складів; 8-складові одноцільні групи належать до рідких виїмків (ч. 275), так само як і двоскладові групи (ч. 451).

Одній групі силабічній, н. пр. 4-складовій, можуть відповідати в мелодії фрази з різнородним ритмічним змістом:

Колиж 4-складова група відповідає двотактовій фразі, подвоюється число можливих комбінацій.

Природна річ, що коротшим, три- й чотирискладовим групам відповідають у мелодії звичайно коротші, однотактові фрази, а довшим, пяти- шести- семискладовим групам довші фрази, розтягнені на два, а то й три такти, залежно від їх вмістимости,

від того, чи вони прості, чи зложені ($\frac{2}{4}$, чи $\frac{4}{4}$, $\frac{6}{4}$; $\frac{3}{8}$, чи $\frac{6}{8}$, $\frac{9}{8}$ і т. д.).

Пісенні коліна по два, три, чотири лучаться у групи, які називаємо рядками. Рядок, посереднє дзвено межи пісенним коліном і строфою, відповідає віршови в тексті. Одначе наслідком повторення чи подвоєння поодиноких мотивів, а також через додання рефренів у деяких мелодіях ритмічні рядки розростаються до п'ятох, ба й шістьох колін (н. пр. ч. 355—367). Фрази угруповані в одному рядкові виявляють приналежність до одної цілоти симетричним укладом та тіснішою сполукою під ритмічним і мелодичним оглядом; маркантне закінчення останнього коліна, в якому звичайно помічається або довша протяжна нота, а бодай сильно визначений наголос, або характеристична фігурація мелодії, по якій слідує віддих чи павза, вказує виразно на закінчення одної групи, одної симетрії, яка має противагу в другій паралельній частині строфи.

Згадані маркантні закінчення рядків у мелодії притягають до себе сильні наголоси й звукові асонанції в закінченнях підходящих віршів тексту; ся тенденція до звукової однозгідности виявляється в українських народніх піснях новішої формації досить правильним уживанням риму.

Коли в склад пісенної строфи входять два, три, чотири рядки, під ритмічним оглядом виявляють вони або зовсім аналогічну будову (ізоритмічні рядки), або різняться своїм складом, ба навіть числом пісенних колін (гетероритмічні рядки). Так буває н. пр. у строфах, в яких перший рядок двоколінний, а другий триколінний. Одначе й ті гетероритмічні рядки у своїх закінченнях звичайно мають зовсім однакову ритмічну структуру, що робить подібне вражіння однозгідности, як рим у віршах. Таким способом зазначається кореспонденція сих рядків, їх сполука в симетрію вищого порядку, в мелодичну строфу.

Крім зложених дво- три- чотириколінних рядків приходять в українських народніх піснях також одноцільні рядки, що не виявляють кристалізації ані виразного поділу на части. Головно в старинних весільних та обжинкових піснях виступають довші пісенні коліна, що мають значіння ритмічних рядків; у тексті відповідають їм одноцільні 7- 8- 9-складові вірші, у яких цезура не має постійного місця: 4+3 і 3+4; 5+3 і 3+5; 5+4 і 4+5 (н. пр. ч. 384 абв, 607). Мелодії сих пісень переходять часами в свободне

rubato, а 7-складові вірші переплітаються з 8- і 9-складовими.

В інших піснях лиш спорадично одноцільна фраза музична з підходячою 5- 6-складовою групою силабічною приходиться до значіння окремого ритмічного рядка (385, 386, 387); найчастіше симетричний уклад та пропорції частей строфи рішають про те, чи пісенне коліно вважати за окремий ритмічний рядок, чи за складову частину зложеного рядка¹²⁾.

При відмежовуванні пісенних колін і рядків дуже добре орієнтує нас погляд на складочислову схему підходячого тексту: де в тексті правильна цезура розділює силабічні групи, там зовсім певно знайдемо в мелодії границю межі двома фразами чи групами фраз, двома ритмічними мотивами чи ритмічними рядками. Рими в закінченнях віршів вказують на закінчення рядків у мелодії. Одначе треба тямити, що дуже часто в народніх піснях римуються сусідні групи в рамках вірша, а навіть сусідні слова одноїж групи і разом із тим також і сусідні вірші¹³⁾; дуже рідко стрічається римовання навхрест. Зате в піснях старшої формації, н. пр. у колядках, нема правильного римовання.

¹²⁾ Вище згадали ми, що значна частина лемківських мелодій укладається в форму правильного 8-тактового речення-періоду. Одначе сама тактова схема не дає ще вірного образу сторофової будови; вистане порівняти отсі два взірці з 8-тактовою схемою (ч. 62 і 39):

$\frac{2}{4}$

Мли-на-рю, мли-на-рю, зро-блю я ти шко-ду,
Вий-ду на я-ро-чок, за-га-чу ти во-ду.

$\frac{2}{4}$

Гей там на го-рі тер-ви-на, Спо-до-ба-ла мі ся дів-чи-на,
Спо-до-ба-ла мі ся сер-деч-ні, Му-шу е-ї взя-ти ко-неч-ні.

Перша строфа складається з двох ізоритмічних двоколінних рядків із схемою 2 (6 + 6); друга зложена з чотирьох двоколінних рядків 4 (6 + 3) виявляє очевидно без порівняння більше здиференціювання під ритмічним оглядом, бо в тих самих 8-тактових рамках вміщує два рази більше число рядків і пісенних колін; одначе вони вдвоє коротші від аналогічних складових частей першої строфи. Тут найкраще показується, що одиницею міри при групуванні пісень по ритмічним схемам не може бути музичний такт, лише одноцільне пісенне коліно.

¹³⁾ Ч. 29, 43, 47, 49, 67, 84, 90 а, 95, 107 а, 115, 129 б, 138, 165, 172.

II.

Беручи за основу порядкування мелодій уклад частей пісенної строфи, їх пропорції й відношення до себе, зводимо всі мелодії нашого збірника в дві найзагальніші групи: у першій мелодія виявляє поділ на чотири, у другій на три часті; до першої групи зачисляємо дво- й чотирорядкові мелодії (розд. I—IX), до другої трирядкові (розд. X).

Строфа зложена з двох двоколінних рядків (I. гр), найчастіше подibuється серед лемківських пісень: вона заступлена в нашому збірнику поважним числом 200 мелодій (вчисляємо тут і варіанти пісень від 1—177). Найпростіша форма сеї строфи виявляє схему AA, AA*), де чотири зовсім однакові ритмічні мотиви укладаються у два рядки, н. пр. ч. 3, 11, 13, 14, і т. д.

Ся основна форма виступає в різних модифікаціях, при чім змінюється або лише зміст ритмічних мотивів, а пропорції їх довжини остають однакові (1 : 1), або разом із ритмічним змістом змінюється також довжина пісенних колін. Оттак являються відміни основної схеми, у яких 2, 3, рідше 4 ритмічні мотиви виступають у різних комбінаціях і в різних пропорціях довжини, н. пр:

AB, AB — тут B зрівнюється розміром із A (н. пр. ч. 19, 20), або (частіше) буває значно довше від A (н. пр. 8, 10, 16 аб).

AA, AB, — AB, AC — з продовженням останнього коліна строфи (ч. 106, 108).

AA, BB, — AA, BC — при чім BB, BC довше від AA (48, 100).

AA, BA — стрічається з продовженням (64), рідше вкороченням (67) третього коліна.

Двоколінним рядкам строфи відповідають у тексті двоколінні вірші, що виявляють ось які силабічні схеми: 4 + 3, 4 + 4, 5 + 4, 5 + 5, 5 + 6, 6 + 6, 7 + 7.

На 200 мелодій нашого збірника з дворядковою чотироколінною формою строфи — 164 виявляє в тексті схему 2 (6 + 6); се, як бачимо, характеристична, найчастіше вживана, просто домінуюча форма.

Основна схема 12-складового вірша 6 + 6 дуже часто розширюється улюбленою в лемківських піснях приставкою „ей“

*) Гл. „Пояснення нотації й діакритичних знаків“ на ст. LVI.

на початку силабічних груп, що означаємо формулою $1+6^{14}$) (н. пр.: 129 абв).

В таку строфу виливаються найчастіше короткі пісні, що оспівують різні моменти особистого й родинного життя та сільського побуту і грають такуж роллю у Лемків, як коломийки у східній Галичині, краковяки у польського люду та частушки в Московщині. До тогож сей рід епіграматичної поезії у всіх згаданих народів і досі процвітає та збагачується новими імпровізованими строфами. Короткі лемківські співанки згаданого типу близько споріднені з такимиж словацькими співанками й польськими краковяками, що мають таку саму будову строфи 2 (6 + 6), тільки визначаються характеристичним синкоповим ритмом.

Межи відмінами дворядкової чотириколінної строфи подивували ми взірць AA, BA, у якому третій мотив своїм складом, а то й довжиною різниться від останніх: се залюбовання до відмічування третього мотиву строфи зазначається також у силабічних групах підходячих текстів: $5 + 5$, $6 + 5$ (н. пр. 169. в); $6 + 6$, $1+6 + 6$, (н. пр. 4, 9, 79, 86, 95, 123, 149, 167); в наведених примірах третя група переростає інші одним складом.

У семискладових групах силабічних помічаємо тенденцію до розпаду на дві часті, найчастіше $4 + 3$, особливо, коли сьому пособляє ритм підходячого мотиву мелодії, н. пр.

Таким способом перша половина другого рядка розпадається на дві часті, а рядок стає триколіним, що виявляється ось в яких взірцях строфи (гр. II а):

AA,, BB, A — н. пр. 181 аб, 182 аб, 188, 189 і т. д.

AA,, BC, A — н. пр. 179, 190 аб, 195 і т. д.

AB,, CC, B — н. пр. 185, 196, 236 і т. д.

AA,, BB, C — н. пр. 218, 233, 241.

Комбінуються найчастіше 3 ритмічні мотиви, н. пр. (ч. 180):

За-квіт-ла, за-квіт-ла в лі-сі ч:-ре-шень-ка,

Ей при до-брім му-жо-ви же-на мо-ло-день-ка.

¹⁴⁾ Часами навіть варіанти одноїж пісні різняються тим, що в одних являється згадана приставка, а в других її нема: 128 а б.

Уклад мотивів: АА,, ВС, А. Силабіч. схема: 6 + 6, 4 + 3 + 6.

Тут строфа ділиться на чотири рівні частини, при чім перша половина другого рядка, зложена з двох мотивів ВС, виповнює такий самий час, як кожда інша четвертина строфи. Такіж пропорції в ч. 182 аб, 186, 193 і т. д. Часто стрічаємо таку форму вірця АА,, ВВ, А, що в ньому мотиви ВВ довжиною переростають А, як н. пр. в ч. 189, 219 і т. д. Буває й так, що кождий із тих мотивів дорівнює половині рядка, так що третя частина строфи довжиною в двоє переростає інші частини, н. пр. у вірці АВ,, АА, В (199 аб).

Лише спорадично подибується форма строфи АА,, ВВ, А, у якій ВВ коротше від А, н. пр. ч. 226.

Розпад одноцільного мотиву в першій половині другого рядка переноситься й на текст, де на місці одноцільної групи являються правильно дві, що разом числом складів переростають інші частини строфи, як показують отсі схеми силабічні:

(4 + 4, 4 + 4 + 4) — ч. 182 аб.

(4 + 4, 6 + 6 + 4) — ч. 181 аб.

(5 + 5, 4 + 4 + 5) — ч. 197, 200 б, 203, 209, 218, 223 аб, 228.

(5 + 5, 3 + 3 + 5) — ч. 198, 208, 238, 243, 245, 246.

(6 + 6, 4 + 4 + 6) — ч. 183, 186, 193, 219, 226.

(6 + 6, 4 + 3 + 6) — ч. 180, 224.

(6 + 6, 6 + 6 + 6)¹⁵⁾ — ч. 178, 189, 206, 210, 229.

Оттак розщепленням і видовженням третьої частини строфи порушується її строга симетрія, та разом із тим уводиться різноманітність, переплітання двоколінних рядків триколінними.

Та не вважаючи на видовження третьої частини строфи зберігається її чотиродільність; бож два мотиви в першій половині другого рядка під ритмічним і мелодичним оглядом виявляють тіснішу сполуку, а цезура, що їх розрізує, слабше зазначається, як цезури, що відмежовують наконечні коліна в обох рядках.

Строфи побудовані по вірці АА,, ВВ, А розширюються повторенням або подвоєнням першої половини другого рядка, і так повстають нові форми (гр. II б):

Через повторення чи подвоєння пара ритмічних мотивів (ВВ, ВС) набирає подекуди значіння окремого рядка, тим більше, що слабше її звязок із другою одноцільною половиною рядка:

¹⁵⁾ В останньому вірці рядок розширюється буквальним повторенням свого першого коліна, що зазначаємо точкою над дотичними групами.

$\frac{4}{4}$ | | $\frac{2}{4}$ | :||
 Ма-мусь мо- я, хо- вай же мя, За ста- ре- го, ма-меч- ко,
 $\frac{4}{4}$ | | (251 б).
 не дай же мя.

Се слідне навіть у тексті, особливо, коли замість повторення ритмічні рамці наповнюються новим змістом:

Над водов кряк, в ті воді рак,
 Серед води рибонька,
 а в тім селі дівонька,
 я тому рад. (250 а).

Одначе останнє коліно рядка, своєю ритмічною структурою зовсім ідентичне з другою половиною першого рядка, сильно зв'язує обі половини строфи, яку причислюємо до чотиродільних не вважаючи на непропорціональне видовження третьої частини.

Наш збірник містить цілу групу пісень, у яких чотиродільна схема розширюється вставкою на початку другого рядка (гр. II в. — ч. 254—263); через те другий рядок стає триколінним і видовжується, порушуючи строгу симетрію чотиродільної строфи. Два останні коліна другого рядка під ритмічним і мелодичним оглядом є завжди буквальним повторенням першого рядка; вставка на початку другого рядка, се новий мотив, звичайно розтягнений на два такти, під які підходить перша група силабічна другого вірша з незначною зміною (пропущенням „ей“). Ся форма, характеристична для лемківських пісень по обох боках Карпат¹⁶⁾, хіба лиш рідко подібується в інших сторонах української території.

Чотироколінна строфа розширюється в лемківських піснях повторенням чи подвоєнням ріжних складових частей (гр. II г), першого чи останнього коліна (ч. 264—269), через розпад першого й другого коліна (270—271) та через рефрени (гр. II г): одні з них додані на кінці строфи не порушують у нічому її чотироколінної будови (272—276), другі сплітаються з чотироколінною схемою й розширюють її (277—285). У всіх тих строфах проглядає ще виразно поділ на 4 часті, бо всі вони розвинулися з чотироколінної схеми.

¹⁶⁾ Ф. Колесса: Народ. пісні з південного Підкарп.: ч. 68, 69, 96.

Окремий тип уявляє собою строфа зложена з двох триколінних рядків (Ш. а. гр.), заступлена в нашому збірнику поважним числом 70 мелодій (286—343 з варіантами). Межі відмінами чотириколінної строфи стрічали ми й таку, що її непаристі коліна мають більше дроблений ритм, як паристі, що визначаються протяжнішими нотами в окінченнях; непаристим мотивам відповідають більші групи силабічні, як паристим (н. пр. ч. 19, 38, 52, 101, 150 абв, 154). Коли число ритмічних вартостей у згаданих непаристих мотивах доходить до 7—8, являється посередині правильна цезура, що розколює одноцільну музичну фразу на два окремі дрібні мотиви, а сей поділ переноситься також на підходячу силабічну групу: оттак являється шестиколінна строфа: 2 (AA, B_„), 2 (AB, C_„) і т. д.

Основною треба вважати таку форму сеї строфи, в якій усі 4 часті мають однакову довжину, отже AA = B, AB = C що до протяжності. Такі пропорції збережені саме в характеристичних для західньої групи українських музичних діалектів коломийках:

$\frac{2}{4}$

І- де ко-зак бе- ре- га- ми, під- ків- ка- ми кре- ше,
За ним, за ним швар- не дів- ча че- ре- вич- ки не- се. (ч. 330).

Уклад мотивів: 2 (AA, B_„). Силабічна схема: 2 (4 + 4 + 6).
Порівн.: ч. 287, 294, 306, 322, 331 а, 341.

Побіч 3-колінних 14-складових стихів приходять у коломийках 13-складові 4+3+6, ба навіть 12-складові стихи 3+3+6, найчастіше в полученні з 14-складовими 4 + 4 + 6. Се наводить на здогад, що коломийковий вірш 4 + 4 + 6 розвинувся із 12-складового 6 + 6 через поділ першої групи:

$\frac{2}{4}$

Че- рез сад на по-клад ї- стонь- ки но- си- ла,
Дай же мі, Бо- жень- ку, о що' м тя про- си- ла. (ч. 321).

Порівн.: 301, 303, 337.

Посередні форми межі двоколінним віршом 6 + 6 і триколінним коломийковим віршом 3 + 3 + 6, 4 + 3 + 6, 4 + 4 + 6 можна добачувати в піснях 138, 151, 264, 265, що виявляють поділ першої половини ритмічного рядка на два ритмічні мотиви; одначе не у всіх віршах підходячого тексту виступає сей поділ.

Третє коліно кожного рядка являється авментованим повторенням попереднього.

Розширені форми дворядкової шестиколінної строфи повстають через повторення або подвоєння перших двох колін другого рядка (гр. IV а), — ч. 355—361; (аналогічне розширення 4-колінної строфи обговорено на ст. XXI—XXII).

Юж ми-ну-ли ве-сі-лень-ка, юж в Ган-чо-ві ти-хо
Гу-слі, ба-си за-ні-мі-ли, а Ця-ган-цім ли-хо.

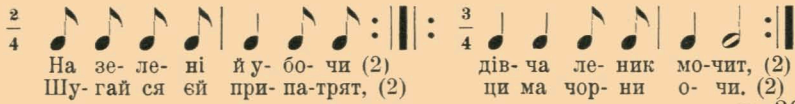
Уклад мотивів: А А, В,, (А А)^{bis}, В.

ч. 359.

Силаб. сх.: (4 + 4 + 6), ((4 + 4)^{bis} + 6).

Однак тут видовження другої половини строфи до п'ятих колін супроти трьох колін першого рядка не вражає такою диспропорцією, як у аналогічній розширеній формі чотирьохколінної строфи (II б).

Повторювання або подвоювання різних частей шестиколінної строфи (гр. IV б. 1—3, ч. 362—365) осягає свій вершок у повторенні усіх частей основної схеми (ч. 366—367):

На зе-ле-ні йу-бо-чи (2) дів-ча ле-ник мо-чит, (2)
Шу-гай ся ей при-па-трат, (2) ци ма чор-ни о-чи. (2)

Уклад мотивів: (А В А В, С С,,)^{bis}.

ч. 366 а.

Силаб. сх.: 2((4 + 3)^{bis} + 6 + 6).

Тут кождий рядок творить про себе замкнену цілість, та щойно два рядки разом так у мелодії як і в тексті складаються на закінчену симетрію строфи.

Рідше подибується серед лемківських пісень строфа зложена з двох чотирьохколінних рядків (V гр.), заступлена в нашому збірнику групою 24 мелодій (ч. 368—383). Оба рядки найчастіше ізоритмічні виповнюють рамці правильного 8-тактового періоду:

По-шло дзев-ча до за-гра-ди, ей до за-гра-ди жит-ко жац,
Од-ре-за-ло пра-ву руч-ку, ей пра-ву руч-ку, а-ле барз.

ч. 376.

Уклад мотивів: 2(А А, В С,,). Силаб. сх.: 2(4 + 4 + ¹4 + 3).

Поділ строфи на чотири рівні частини, а з тим і місце чотирьох каденцій та ритмічне римування обох рядків зазначається дуже виразно.

Дворядкова строфа із своїми трьома головними типами (відповідно до дво- три- чотириколінного складу рядків) й модифікаціями та похідними формами займає трохи що не дві третини нашого збірника мелодій. На другому місці стоїть чотирорядкова строфа, що виявляє два головні типи залежно від того, чи в її склад увіходять одноцільні, чи зложені рядки. Перший тип (VI гр.) начислює в нашому збірнику всього 9 пісень (ч. 384—389 з вар.), з тих 8 виливається у формулу А, В,, В, А, або А, В,, С, А.

Перший рядок неначе відділений від дальших протяжною потою, часами маленькою павзою, ідентичний або майже ідентичний з четвертим. Другий і третій рядок під мелодичним оглядом тісніше зв'язані з собою, так що цезура, яка їх переділює, не виступає так виразно, як цезура після першого рядка. Другу цезуру вчуваємо як головну радше через її приміщення саме посередині строфи.

До тогож у сьому місці мелодична лінія підноситься неначе до свого верхка, а від головної цезури мелодія починає спадати вниз на тоніку.

Та найбільш характеристична прикмета сеї форми в тому, що крайні рядки є довші а середні коротші: се т. зв. ритмічне звужання.

ч. 386.

Уклад мотивів: А, В,, В, А.

Силаб. схема: 6̇, 6̇,, 5̇, 5̇.

Перший вірш тексту повторюється під змінений ритм другого рядка, а другий вірш при повторенні підходить під четвертий рядок знову ж із зміненим ритмом. Замітна річ, що в сю форму укладаються також старинні весільні пісні із одноцільними 7- 8-складовими віршами. Та навіть 5-складові групи силабічні приходять у сьому типі мелодій до значіння окремих віршів, н. пр. ч. 387 з сил. сх. 5̇, 5̇,, 5̇, 5̇.

Строфа зложена з чотирьох двоколінних

рядків (гр. VII. а) належить до найчастіше подибуваних серед лемківських пісень; у своїй чистій формі стрічається вона в 164 мелодіях нашого збірника (ч. 390—499 — разом із варіантами). Сі мелодії найчастіше укладаються в форму правильного 8-тактового музичного речення. Основна схема такої строфи виявляє повну ізоритмію частей:

А А, А А,, А А, А А — н. пр. 444, 463, 469.

Однаке така схема задля своєї одноманітності не знайшла широкого розповсюдження. Найчастіше стрічаються комбінації двох-трьох мотивів; комбінування чотирьох-п'ятьох мотивів належить до рідших.

Тут згадаємо бодай найбільш характеристичні взірці:

А В, А В,, А В, А В — ч. 303, 396, 406, 418 і і., з повною ізоритмією рядків.

А А, А В,, А А, А В — ч. 402, 403. Тут рядки сходяться складом мотивів навхрест: перший із третім, а другий з четвертим, певна римується з собою.

А В, С В,, А В, В С — ч. 452 абв.

А А, А А,, А В, А В — ч. 414 абвг'. Ізоритмія сполучує тут попарно перший рядок із другим, третій з четвертим.

А В, А В,, С В, С В — ч. 415, 420 і і.

Третій, рідше перший або четвертий рядок різниться своїм складом від інших:

А В, А В,, В В, А В — ч. 401 абв, 430.

А В, А В,, С В, А В — ч. 441, 460, 477.

А В, А В,, А С, А В — ч. 395, 412 аб, 413 аб.

А В, А В,, С С, А В — ч. 428 аб, 429 б, 443.

А В, А В,, А А, А В — ч. 431, 429 а, 440.

А А, В А,, В А, В А — ч. 404 ав, 409 аб.

А А, В С,, В С, В С — ч. 404 бг', 449 а, 450.

А В, А В,, А В, А С — ч. 422 абв.

Число взірців значно побільшиться, коли попри комбінації мотивів візьмемо під увагу ще й велику різнородність в укладі пропорцій, що порушує ізоритмію мотивів. Подибуємо строфи, у яких перші два рядки коротші, а останні довші; перший і третій рядок довший, а другий і четвертий коротший, або навпаки: доволі часто стрічаються строфи з продовженням або вкороченням

третього рядка. Вкорочення першого рядка пояснюється завваженим подекуди прискорюванням темпа на початку пісні.

Відповідно до складу чотирорядкової восьмиколінної мелодії й підходячі тексти укладаються в строфу зложеною з чотирьох двоколінних віршів. До найчастіше вживаних належать ось які строфи зложені з ізометричних віршів:

- 4 (4 + 3) — 411, 423, 425, і т. д.
 4 (4 + 4) — 391, 394, 402, і т. д.
 4 (4 + 5) — 460.
 4 (4 + 6) — 395, 415, 422 абв, і т. д.
 4 (5 + 3) — 432, 452 а.
 4 (5 + 4) — 467.
 4 (6 + 3) — 406, 418, 439 аб.
 4 (6 + 4) — 413 б, 434.
 4 (6 + 6) — 393, 417, 420, і т. д.

Строфи зложені з нерівномірних віршів виявляють ось які взірці:

- 2 (6 + 6) „ (4 + 3, 6 + 3) — 445 б.
 2 (6 + 4) „ (4 + 4, 6 + 4) — 400—401 абв.
 2 (6 + 4) „ (6 + 6, 4 + 4) — 399, 464.
 2 (6 + 3) „ (6 + 6, 6 + 3) — 412 а, 465.
 2 (4 + 4) „ (6 + 6, 4 + 4) — 429 б, 472 а.
 (5 + 3)^{bis} „ (5 + 5, 5 + 3) — 429 а.
 2 (5 + 3) „ (5 + 5, 5 + 3) — 431.
 2 (4 + 4) „ 2 (5 + 6) — 447.
 2 (6 + 6) „ 2 (4 + 3) — 416.

Рівномірність найчастіше порушується в третьому віршу, який звичайно видовжується, а лиш у рідких випадках буває коротший. Буває й так, що перша пара віршів різниться довжиною від другої. Подібні пропорції бачили ми також в укладі мотивів.

Окрему досить значну групу (VII б) творять у нашому збірнику 42 мелодії (ч. 479—499 з варіантами) ось із якою основною схемою чотирорядкової восьмиколінної строфи:

АВ, АС „ АС, АВ — 479, 483 аб, 484 абв і т. д.

Сей взірць виступає в кількох відмінах:

- АВ, СD „ СD, АВ — 489.
 АВ, СС „ СС, АВ — 498.
 АВ, АС „ ВА, ВВ — 481, 490 аб.
 АВ, АА „ АА, АВ — 482, 490 в.

Характеристичні признаки сеї форми зовсім аналогічні до тих, які помічали ми при т. зв. ритмічнім звужанню строфи зложеної з чотирьох одноцільних рядків (ст. XXVI). Перший і останній рядок під ритмічним і мелодичним оглядом найчастіше ідентичні, або виявляють лише дуже незначні ріжницї. Два середні рядки мають також дуже подібну або й ідентичну будову ритмічну, якою дуже значно ріжняється від крайніх рядків, а саме вони є коротші, що виявляється ось в яких пропорціях:

$$(3 : 2) , (2 : 3)$$

$$(4 : 3) , (3 : 4)$$

$$(4 : 2) , (2 : 4)$$

Перший рядок, закінчений звичайно чверткою або півнотою, часто відділюється короткою павзою від дальшої частини мелодії, та укладом ритмічних вартостей римується з останнім рядком строфи. Другий рядок мелодичною структурою тісно вяжеться із третім, і через те четвертий рядок виступає супроти сеї пари як окрема частина. Така будова викликає вражіння, неначеб ціла строфа розпадалася на три часті АВ — АС, АС — АВ.

Та цезура межі двома середніми рядками, хоч слабо визначувана мелодією, розмежовує строфу на дві зовсім рівні часті, і почуття симетрії каже нам уважати її головною цезурою.

В тексті повторюється перший і другий вірш; замінна річ, що в кождім віршу друга група силабічна при повторенні підходить під інший мотив і під іншу сканзію, що приводить до задирача-стого непогоджування наголосів тексту із ритмікою мелодії¹⁾.

В сій групі найсильніше виступають чесько-моравські й словацькі впливи.

Чотирорядкова восьмиколінна строфа підлягає модифікаціям (VIII гр.) найчастіше: 1) через подвоєння третього рядка основної схеми (ч. 500—507), н. пр. ч. 507: Уклад мотивів АВ, АВ,, 2(СD), АВ. Силаб. схема: 2(1+4+3), 2[4+3], 1+4+3; 2) через розширення або й повторення четвертого рядка (ч. 508, 510, 513, 515 аб); рідше стрічається одночасне розширення першого й третього рядка (ч. 511, 512).

Чотирорядкова строфа, зложена з триколінних рядків або з триколінних, переплітених дво-

¹⁾ Будову таких мелодій пояснює докладно Клим. Квітка у своїй статті: „Ритмічні паралелі в піснях словянських народів“. I. „Ритмічна форма АВВА в будованні строфи“. Музика 1923, ч. 1.

й чотирьохколінними (IX гр.), являється в найновішій верстві лемківських мелодій; ця група (ч. 516—544 — разом із варіантами 38 мелодій) вказує може найбільший відсоток мелодій чужого, мадярського й словацького походження.

Найчастіше подибуються ось які взірці сеї строфи:

4 (AAB) — 517, 525 абвг, 532;

4 (ABC) — 527, 539.

Характеристичною відміною сього взірця є строфа, у якій третій рядок відрізняється складом, а навіть кількістю мотивів від останніх:

AAB, AAB,, CAB, AAB — 524.

AAB, AAB,, ACD, AAB — 528.

AAB, AAB,, CCD, AAB — 521 б.

AAB, AAB,, CDE, AAB — 526.

AAB, AAB,, BB, AAB — 530, 533.

(AAB)^{bis}, BC, AAB — 518.

AAB, AAB,, ACAC, AAB — 543 а.

AAB, AAB,, CCAC, AAB — 543 бв.

ABC, ABC,, ABAB, ABC — 541.

AAB, AAB,, CCAC, AAD — 516.

Чотирьохколінні рядки являються лиш у кількох мольових мелодіях сеї групи і то по найбільшій часті всуміш із три- і двоколінними. Найбільше українського характеру виявляють гаївкові строфи ч. 519 і 524 та строфа зложена з чотирьох триколінних 11-складових віршів: 4 (4 + 4 + 3) — ч. 520, 525 абв, 537, 538 аб.

Після дво- й чотирьохрядкових строф третє місце займають у нашому збірнику трирядкові мелодії, яких начислюємо 80 (ч. 545—604 — із варіантами). Відповідно до місця головної цезури по першому чи другому рядку ділимо ці мелодії на дві групи. Рідко трапляються мелодії, у яких нема певности, котру з двох цезур уважати головною.

Трирядкова мелодія з цезурою після другого рядка (X а. гр.) витворюється з дворядкової найчастіше через повторення другого рядка з деякою зміною в мелодії (н. п. 552, 560, 563), або з доданням приставки „гей“ і т. і. (н. пр. 549 абвг). При повторенні ритмічні вартости наконечного мотиву або й цілого рядка здовжуються (559 аб, 561, 565), нераз подвоюються (553 ав, 567, 569); через таку авґментацію виявляється підсвідоме змагання до восьмитактової схеми:

ч. 553 в. $\frac{4}{4}$

1. Кой я і-шов без ту го-ру пу-сту,
2. На-шов я'м сой ви-ши-ва-ну ху-стку,
3. На-шов я'м сой ви-ши-ва-ну ху-стку.

Також повторення (зовсім буквально, чи з змінами) першого рядка дворядкової строфи приводить тридільний уклад (547, 548, 551, 558, 562).

В трирядкових мелодіях цього типу помічається взагалі тенденція до видовжування третього рядка: коли перші два рядки двоколінні і мелодично тісніше вяжуться з собою, — противагою їм буває третій рядок триколінний (568 аб, 570 аб, 546, 547, 550, 551, 571 а). Сей рядок може бути розширений повторенням двох перших мотивів (гр. X б), як се ми бачили в усіх групах, де такі вірші приходять (II б, IV а). Через те повстає ось яка форма строфи:

ч. 573: Ой хмелю, хмелю, похняче зелє,
Не є то предся жадне веселє.
Но-же, хмелю, но, небоже,
Но, не мало, но, не дуже,
Но-же, хмелю, но!

Але як сама пісня, так, здається, й її строфова форма чужого (польського чи моравського) походження.

В трирядковій строфі з головною пезурою після першого рядка (гр. X в) найчастіше перший вірш тексту повторюється під змінену мелодію, часами й під змінений ритм у другому рядкові, що мелодією тісніше сплітається з третім (576, 577, 578 аб, 579, 583, 584, 587, 588 аб, 589, 592 аб, 593, 597, 598 аб, 600, 601). Замітна річ, що саме таку будову строфи виявляють старинні весільні й обжинкові пісні, співані по всій українській території, й субіткові пісні, звісні лише на Лемківщині; се засвідчує про старинність сеї форми.

ч. 578 а. $\frac{9}{8}$

Не всту-пи-ме-ся з ку-та, Не всту-пи-ме-ся з ку-та,
По-каль не да-сте ду-кат.

Трирядкова строфа цього типу часами являється із пристав-

кою на кінці, з повторенням останньої групи тексту під змінену мелодію із ширшим ритмом (гр. X г, ч. 602—604).

Отже за основу трирядкової строфи треба прийняти поділ на три рівні частини, який дійсно виявляється в багатьох мелодіях цього типу, що укладаються в 6- або 9-тактову схему, н. пр. 555, 563, 587; 552, 576, 583, 588 а, 593.

Сі основні пропорції порушуються особливо через видовження третього рядка, що найчастіше приводить до восьмитактової схеми.

З того короткого огляду бачимо, як велику різноманітність форм виявляють лемківські пісні уже в самій конструкції строфи. У рамках вступної розвідки не став місця на те, щоби переглянути ще й многоту ритмічних мотивів, їх типові зразки та комбінації в зв'язку з силабічними групами.

Різновидністю строфової будови й багатством її взірців лемківські пісні справді займають передове місце серед українських музичних діалектів.

За основу класифікації пісенних форм у нашому збірникові поклали ми, як се вже вище зазначено, конструкцію мелодії, уклад і пропорції її частей, пісенних колін, та симетрії, в які вони входять, зв'язуючись парами чи трійками в ритмічні рядки й строфи. Кожда група нашого збірника виявляє під тим оглядом окрему типову форму, яка об'єднує споріднені мелодії. Щойно поклавши таку підбудову порядкування, могли ми покористуватися системою Ільмарі Крона: отже в рамках поодиноких груп переводимо спеціальнішу класифікацію на основі тональних відношень, поділивши кожду групу на паралельні відділи *dur* і *moll*.

У дво- й чотирорядкових мелодіях беремо їх чотиродільність за основу при визначуванні каденцій; у трирядкових побіч каденції перед головною цезурою беремо в рахубу лиш одну побічну каденцію. Одначе в різних модифікаціях головних типів дво- чотири- й трирядкової строфи подекуди порушуються пропорції рівномірності частей, а навіть чотиродільности й тридільности мелодії наслідком повторення чи подвоєння (гр. VIII а, X б) та приставок в середині чи на кінці строфи (гр. II в, X г).¹⁾ До тогож перед другорядними цезурами являються тут побічні,

¹⁾ Можнаб сперечатися, чи повторення або подвоєння двоколінних частей строфи в групах II б, IV а, X б уважати за частини довших рядків-періодів, чи за окремі рядки. Одначе таких недокладностей не можна оминати при систематизації рухливого пісенного матеріалу з великим числом переходових форм, що не раз стоять на границі двох груп.

другорядні каденції, які можна брати під увагу хіба лиш при спеціальній класифікації більшої кількості пісень в обсягу одної групи.

Практичні огляди поділу нехай виправдають також ось яку нерівномірність:

У дворядкових чотириколінних строфах (I гр.) беремо під увагу каденції найменчих одноцільних частей строфи. В чотирирядкових восьмиколінних строфах (VII гр.) оглядаємось уже лиш на каденції зложених рядків і не звертаємо уваги на другорядні каденції посередині кожного рядка. Та при порівнянні обох згаданих груп завважуємо ось що: в чотириколінній строфі, н. пр. АВ, АВ звичайно являються довші мотиви, так що один мотив виповнює зложений такт $\frac{4}{4}$, $\frac{5}{4}$, $\frac{6}{8}$, $\frac{9}{8}$, або розтягається на два — три незложені такти $\frac{2}{4} + \frac{2}{4}$, $\frac{3}{4} + \frac{3}{4}$, $\frac{3}{8} + \frac{3}{8} + \frac{3}{8}$ і т. д. Таким мотивам відповідають звичайно більші групи силабічні 5 — 6 — 7-складові (на 200 пісень I-ої групи 164 зложені віршом 6 + 6). Навпаки: в строфі зложеної із чотирьох двоколінних або триколінних рядків подибуємо частіше короткі мотиви, що вміщаються в такти $\frac{2}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{3}{8}$, а в тексті відповідають їм звичайно також менчі групи силабічні 3 — 4 — 5-складові.

III.

Будова строфи в лемківських піснях, як взагалі в західно-українських музичних діалектах, вузька, стиснена, найчастіше обмежується до 4 — 8 тактів та не дає простору до розмаху музичної думки. Побіч періодів з дуже симетричним укладом тактів 2 + 2, 4 + 4, 3 + 3, 5 + 5, (2 + 2 + 2) + (2 + 2 + 2), (4 + 3) + (3 + 4) і т. і. — часто стрічаються об'єднання нерівномірних груп: 2 + 3, 3 + 2, 4 + 3, 4 + 6, 2 + 5, 3 + 5, 5 + 3, 4 + 5 і т. і. Склад трирядкових мелодій відбивається її на укладі тактів: 2 + 2 + 2, 4 + 4 + 4, але також 2 + 2 + 3, 2 + 4 + 4, 4 + 4 + 6, 3 + 2 + 2, 3 + 2 + 3 і т. і. Мелодії з ширшим обсягом 15 — 16 тактів носять на собі усі позначки чужого, по найбільшій частині мадярського походження, н. пр. ч. 528, 534, 542, 544 її і.

Лемківські пісні характеризує дроблений ритм, подекуди зближений до речитатива, що споріднює західно-українські мелодії з аналогічними сербо-хорватськими її болгарськими. При тім впадає в вічі деяка свобода тактової будови, часто подибувані відступлення від одноманітної тактової схеми та мішання тактів: $\frac{3}{4} + \frac{5}{4}$, $\frac{4}{4} + \frac{5}{4}$, $\frac{4}{4} + \frac{6}{4}$, $\frac{2}{4} + \frac{3}{8}$,

$\frac{2}{4} + \frac{5}{8}$, $\frac{5}{8} + \frac{3}{4}$, $\frac{5}{8} + \frac{3}{8}$, $\frac{4}{8} + \frac{3}{8}$, $\frac{3}{8} + \frac{4}{8}$, $\frac{2}{4} + \frac{6}{8}$ і т. д. Подибується часами й такт $\frac{7}{8}$ (48, 106), а такти $\frac{5}{8}$,*) $\frac{5}{8} + \frac{3}{8}$ уживаються в деяких мелодіях так консеквентно, що мусимо дивуватися тонкості ритмічного почуття у сільського люду, н. пр. ч. 30, 35, 290, 320, 358 абвг, 453.¹⁾ Часами речитативний відтінок переходить майже в свобідне *parlando*, що являється особливо на початку пісні, щоби при кінці ритмічного рядка чи строфи дати місце протяжнішим тонам з колоратуровими групами й ферматами, н. пр. 314, 173, 174а, 10, 16 аб, 17, 35, 37 і т. д.²⁾ Речитативний характер має понад 10% мелодій нашого збірника.

На Лемківщині більше як в інших сторонах завважається тенденція до розширювання силабічних груп приставками без значіння: геї, ей, ой, а, та, — що нераз доповнюють ритмічну схему, але також спричиняють дроблення ритму; наслідком того звичайна група

на лемківському ґрунті являється в формі

Порівн.: ч. 28, особливо ж 37, 38.

Дуже характеристичне для лемківського музичного діалекту в велике залюбовання в синкопованні:

Замітне тут групування тактів трійками.

Порівн.: 7, 11, 22, 63, 221 б, 350, 413 аб, 417, 437, 456, 507, 577 і т. д.

Наслідком точкування такт $\frac{2}{4}$ і $\frac{4}{4}$ через посередню форму тріолів переходить часто в $\frac{6}{8}$,***) як показує порівняння отсих двох варіантів:

*) Порівн.: В. Bartók: Das ungar. Volkslied: ч. 104, 200, 307.

¹⁾ Ще більше витончення в уживанні ірраціональних тактів виявляють болгарські народні пісні, як показує студія Добри Хрістова: Техническия строеж на българската народна музика. Софія 1928, ст. 28—38.

²⁾ Прискорювання темпа на початку й звільнювання при кінці мелодії завважається подекуди також у мадярських мел.: Bartók, Das ungar. Volksl. ч. 4, 22.

**) Подібний прояв завважив Барток також у мадярських мелодіях.

краковякові ритми доволі рідко подібуються серед лемківських мелодій: 267 а (але 267 б уже в такі $\frac{3}{8}$), 603 г, 610.¹⁾ Так зв. Auftakt (анакруза) належить у лемківських і взагалі в українських піснях до рідких виїмків.

В зв'язку з ритмікою лемківських пісень годиться ще звернути увагу на авґментацію, що виступає в закінченнях ритмічних рядків, н. пр.: 83 бв, 116, 553 ав, 559.

*

Далеко від українського осередка відсунений лемківський діалект музичний, не вважаючи на близькість західньо-європейських впливів, виявляє велику консервативність та зберігає також у мелодії пісень чимало архаїчних елементів, що коріняться глибоко в середніх віках.

І так велику секунду на місці очіданого subsemitonium в закінченні деяких мольових мелодій (106, 148 б, 155, 275, 335 б, 345 а, 620 б), що подібується також в інших сторонах української етнографічної території,²⁾ можна вважати остатком пентатонічної системи, аналогічним до того, що помічає Г. Ріман³⁾ у скандинавських та шотландських мелодіях. Зрештою не помічається в лемківських піснях слідів пентатоніки, яких так багато в мелодіях сусідніх Мадярів (Bartók, Ungar. Volksl. ст. 20).

Зразком мелодичних примітивів може послужити пісня-рецитація ч. 555 („Пришлисме ту щедраци“), що виявляє тритонову скалю $h\ c' d'$ з тонікою c' .⁴⁾

¹⁾ Подекуди стірається форму близьку до краковякової, але без характеристичного синкоповання, н. пр. ч. 42.

²⁾ Етнографіч. Збірник XXI, ч. 59, 60, 62, 98

Kolberg: Pokucie I, ч. 198, 209.

Рубець: 216 укр. народ. п'сень, ст. 2 (А вже весна).

³⁾ H. Riemann: Folkloristische Tonalitätsstudien I. Pentatonik und Tetrachordale Melodik im schottischen, irischen, walisichen, skandinavischen und spanischen Volksliede und im gregorianischen Gesange. Leipzig 1916, ст. 67—89, 112.

⁴⁾ На українські мелодичні примітиви та їх вагу для студіювання початків тонального мистецтва вперше звернув увагу Клим. Квітка в передмові до свого збірника українських народних мелодій (Етногр. Збірник II, Київ 1922, ст. VI—VIII). Квітці пощастило зібрати кільканацять цінних зразків мелодичних примітивів, що обертаються найчастіше в рамках трьох тонів: подібуємо тут перекликування звірят (369, 581, 743), наслідування дзвонів (580, 590), щедрівки-рецитації (187, 191) та інвокації до дощу (335, 367) й сонця (501, 555), що може є останками давніх магичних формул.

Повторювання в безконечність короткої музичної фрази, подібуване також в обрядових „плесанках“ та в інструментальних мелодіях Гуцулів (В. Шухевич: Гуцульщина, IV, ст. 181; III, ст. 85, ч. 8; 86, ч. 11; 89, ч. 17 — записи Ф. Колесси), вважає проф. Роб. Лях (Robert Lach, згадка про пісні

Тритошовий звукоряд *ahc'*, який за Клим. Квіткою¹⁾ причислюємо до найбільш архаїчних, виступає в мел. 112 і 158 з приставкою долішньої кварта *e* й уводячого тону *gis*

Та на особливу увагу заслуговують мелодії обрядових пісень, побудовані на оліготонічних тонорядах кварта й квінти, бо за їх архаїчністю промовляють також давні обрядові традиції й самі тексти.

Тут належать старинні весільні та споріднені з ними обжинкові й собіткові мелодії, постромні переважно на дуровій кварти *cdef* з тонікою *c**) (ч. 53, 57а, 578а, 607), рідше на мольовій кварти *ahc'd'* з тонікою *a* (130).

Тоноряд цих мелодій поширюється подекуди на квінту, та се не змінює їх характеру (ч. 334абв, 578аб).

Квінтови тоноряди *cdefg*, *ahc'd'e'* з тонікою на першому ступні часто подібуються в мелодіях обрядових пісень: 119 (щедр.); 357аб, 519 (гаївки); 37, 57бвг, 58, 65, 185, 359, 520 (порівн. 525абвг) — весільні мелодії, переважно лемківського типу.

В переважній частині згаданих пісень виступає уводячий тон, однак він являється лиш у мелізматичних прикрасах та не входить до основної схеми мелодії, так само, як і приставлена з долини кварта (ч. 584в — порівн. ч. 102, 118); поява цих приставок у старинних обрядових піснях пояснюється впливом мелодій новішої верстви.²⁾

Згадані типи звукорядів із квартовою й квінтовою основою належать до найбільш поширених також серед новіших лемківських мелодій. Однак тут долішня домінанта й уводячий тон набирають що раз то більшого значіння, увіходячи в основний

російських полонених. Akademie der Wissensch. in Wien, Phil.-hist. Klasse, Sitzungsberichte Bd. 189) пережитком нижчих фаз у розвитку музичного мистецтва даного народу; цьому поглядові, з яким полемізує Шюнеман (G. Schünnemann: Das Lied der deutschen Kolonisten in Russland. Drei Masken Verlag München, 1923, ст. 28) не перечить обставина, що такі мелодичні примітиви зберігаються й досі поруч вище розвинених мелодій, бо ж у народній музиці давніші й новіші верстви звичайно перемішані з собою, так що живуть побіч себе твори різних стилів і епох.

¹⁾ Кл. Квітка: „Первісні тоноряди“ — Первісне Громадянство 1926, в. 3, ст. 61 і сл. На ст. 80—84 наведено мелодії українських нар. пісень, побудовані на тонорядах *ahc'*, *e + ahc'*, *egis + ahc'*.

²⁾ Порівн. мел. 310, 388, що обертаються на тоноряді *gahc'd'* з тонікою *c'* й закінченням на *g*.

³⁾ В збірці гаївок, поміщеній в Матеріялах до укр. етнології XII, на 180 гаївкових мелодій із східньої Галичини — квартовий тоноряд виявляє 67, квінтовий 52, секстовий 57 мел. Ф. Колесса: „Про мелодії гаївок“, *ibid*, ст. 76, 77, 85.

рисунок мелодії; при тім кварта межі долішньою домінантою й тонікою найчастіше заповнюється вже двома проміжточними тонами, а основна скаля подекуди поширюється вгору від тоніки на сексту, н. пр. ч. 346 (колядка), 199 а, 425 (весільні п.). — Оттак повстає тоноряд, зложений з долішньої кварта й горішньої квінти чи сексти, з тонікою посередині, коло якої обертається мелодія, знаходячи собі дві точки опертя в обох домінантах або в долішній домінанті й горішній субдомінанті. Отсеж і є головний тип скалі, що обіймає більшість лемківських мелодій і взагалі домінує в західньо-українських діалектах музичних. Мелодії сього типу по більшій частині укладаються вигідно в новітні *dur* і *moll*, та лише квартове й квінтове групування тонів і часто подибувані закінчення на долішній домінанті¹⁾ вказують на давнішу добу їх формування. Новіші напластовання серед сих мелодій можна пізнати по зворотах, що спираючись на трьох тонах розложеного домінантового тризвука,²⁾ неначе звязують обі частини тоноряду.

Оттак можемо догадуватися, що розвиток мелодики в українських народніх піснях ішов у напрямі розширювання оліготонічних три-чотири-п'яти-тонових звукорядів до октави, нони й децими. Одначе тут годиться зазначити, що малий обем мелодії в окремих випадках не є ще доказом її старинности.

Зложення скалі з долішньої кварта й горішньої квінти сходиться вже з будовою середньовічних церковних ладів, а може й довершилося під їх впливом.

В лемківських мелодіях зберігаються ще й досі середньовічні церковні лади в своїй чистій формі або вже змінені під впливом хроматизму й новітньої октавної системи.

Найбільше поширений на Лемківщині, подібно як і в інших українських діалектах, церковно-дорійський лад, що здобув собі просто домінуюче становище серед мольових мелодій (у нашому збірнику — яких 9⁰/₁₀): ч. 137, 141, 143, 147, 241, 229 а, 343, 568 б і т. і. Одначе на українському ґрунті сей лад являється по найбільшій частині в зміненій формі, з підвищенням четвертого ступня о пів тону й приставленням уводячого тону перед

¹⁾ *Dur*: 72, 73, 74, 76, 80, 82, 83 абв, 84, 85, 86, 91 і т. д.; 205, 206, 208, 210, 311, 553 а, 554 і т. і.; *moll*: 160, 161, 164, 169 ав і і.; 242, 245, 571 аб й ін.

²⁾ *g—h—d'* в скалі *g a h c' d' e' f' g'* з тонікою *c'* (н. пр. 89, 309, 529 аб); *e—g(gis)—h* в скалі *e f (fis) g (gis) a h c' d' e'* з тонікою *a* (н. пр. 95, 138, 217).

тонікою: *cis + d e f g i s a h e'*; та уводячий тон (*cis*) не годиться із семим ступнем скалі (*e'*), а се вказує виразно на його пізніше впровадження.

Пізнішим розширенням церковно-дорійської скалі можна вважати також приставлення долішньої домінанти, а тим більше виповнення цілої кварта межі долішньою домінантою й тонікою (*A H cis d*) — н. пр. в ч. 451.

Зазначені зміни виступають в отснх мелодіях: 133 аб, 173, 174 аб, 177, 229 вє, 230 аб, 233, 275, 314, 330, 334, 447 (розложення домінантового тризвука), 450, 475, 619 (побіч *subsemitonium* — велика субсекунда), 624.

В декотрих мелодіях являється побіч характеристичної для церковно-дорійського ладу великої сексти *h* також мала секста *b* (в скалі з тонікою *d*) — очевидно під впливом мелодій, по-стробних на новітній мольовій скалі: 229 бдж, 240 аб, 252 абвг', 466 аб, 467, 469, 507. Значне число мелодій нашого збірника (близько 40) виявляє дорійську скалю не в повному об'ємі, а в витинку сексти. Та і тут дуже часто помічаємо вище обговорені зміни (підвищення четвертого ступня, приставлення уводячого тону, долішньої домінанти, цілої кварта в долині, велика секста побіч малої¹⁾: 96, 98 аб, 99 а, 100, 110 (велика субсекунда побіч *subsemitonium*), 123, 135, 139, 140, 144, 162 аб, 167, 169 бв, 176, 217, 219, 246, 251 аб, 260 в, 269, 284, 320, 328, 373, 375 абв, 449 аб, 493 абвг, 494, 495 б, 505 в, 536, 601.

Зберігаються й досі в лемківських пісєвних мелодіях також інші церковні лади:

Міксолідійський лад: 21 б, 256, 387, 401 б, 490 абв, 522 а, 548, 552.

¹⁾ Під тим оглядом різняться часами варіанти одноїж мелодії, н. пр. 122 абв, 375 абвгг.

Дорійський лад у повній формі і в витинках подибується доволі часто також у мелодіях усіх сусідніх народів: Kolberg: Lud III (Kujawy) 275, ч. 42—43; 309, ч. 89; I, 47, ч. 5 w; XVI (Lubelskie), 188, ч. 166; 195, ч. 185; 197—8, ч. 191—2; 213, ч. 256; 238, ч. 347—8 (сі мелодії з Любєльщини очевидно перейняті від сусідньої української людности, як се замітив і сам Кольберг, покликуючись (ст. 195) на аналогічні покутські мелодії: Pokucie I, ч. 109, 157, 181); XII (Poznańskie) 9, ч. 16.

Geryk: Slovens. ľud piesne I, ч. 41, 52, 53.

Bartoš-Janáček: Nár. p. moravs. 277, 48b, 746.

Béla Bartók: Volksmusik der Rumänen von Maramures: ч. 58, 59, 62 с. 63; Das ungarische Volkslied, ч. 194, 229.

Лідійський лад¹⁾ — звичайно лиш у витинках квінти чи сексти: 10, 17, 194; чиста кварта побіч надмірної й неутральної: 247, 404бв, 415, 485.

Гіподорійський лад: 159, 163, 213, 365а, 472, 599; та і тут являються компромісові форми з малою секстою побіч великої — н. пр. в 472б.

Гіпоміксолідійський лад: 440, 504, 593, 621.

Гіполідійський лад: 579.

Згадана в горі типова форма лемківських мелодій, що виявляє зложення скалі з горішньої квінти й долішньої квати, оснований переважно на ладах гіпофонійському²⁾ й гіпоеольському,³⁾ що злилися з новітнім *dur* і *moll* та підлягли змінам через хроматизацію гіпоеольського ладу (н. пр. 571а, 622) й приставлення уводячого тону перед долішньою домінантою в гіпофонійському ладі, н. пр. 77, 90б, 442, 491.

Набереться чимало й таких мелодій, у яких давні лади, перейшовши пізніші модифікації, збереглися лиш частинно, так що трудно їх тепер розпізнати й означити.⁴⁾

Кварта й квінта, що входять у склад церковних ладів, вносять у мелодію свої основні тони, так що повстають два осередки мелодії, які по черзі приходять до значіння тоніки і неначе змагаються з собою про панування над мелодією.

Такий склад мелодії, що веде за собою квартове й квінтове групування тонів, як також закінчення на долішній домінанті (що являється звичайно в плагіяльних ладах) або на другому

¹⁾ Тут годиться згадати про гуцульські інструментальні мелодії, що обертаються в рамках тетра хорду *f g a h* з тонікою *f* (Гуцульщина III, ст. 88, ч. 14). В польських, чесько-моравських і словацьких нар. піснях лідійський лад стрічається частіше: Kolberg: Lud III (Kujawy) 235, ч. 15; 302, ч. 75; XVI (Lubelskie) 215, ч. 262; 216, ч. 264; 220, ч. 274; 265, ч. 426; XVII, 20, ч. 41—2.

Sušil: Moravs. nár. písně: ч. 5, 164, 501, 515, 627, вар. 3.

Bartoš-Janáček: Nár. p. moravs. ч. 57, 65, 269, 276, 280, 1283.

Tomek-Horák: Slovens. písně, ч. 95, 105, 108.

Geryk: Slovens. ľud. piesne, I, ч. 9.

Барток уважав сей лад за характеристичний для давніших словацьких мелодій (Das ungar. Volksl. ст. 65) та підчеркує його повну відсутність у мадярській людовій музиці.

²⁾ Н. пр. 73, 75, 78, 82, 83а, 86, 89, 91, 204, 281, 309, 311а, 372аб, 553абв, 613 і т. і.

³⁾ Н. пр. 164.

⁴⁾ Н. пр.: 79, 105, 106, 155, 156, 236в, 257бв, 342, 365бв, (хоч у вар. 365а виступає виразно гіподорійський лад), 468, 474 і т. і.

ступні скалі¹⁾ вказують безперечно на слабо розвинене почуття тональності, яке знаменує середньовічну музику і дуже виразно виступає в обговореній групі лемківських мелодій. Замітна річ, що на 820 мелодій нашого збірника — 107, т. є. поверх 12% має закінчення на долішній домінанті, 17 на другому ступні скалі.

Та давні діятонічні лади підлягли значним змінам під впливом хроматизації, що виявилось особливо в мольових мелодіях, н. пр. в церковно-дорітському ладі підвищенням субсекунди (що набирає значіння уводячого тону) та підвищенням четвертого ступня скалі, як се вже вгорі зазначено. — Являється надмірна секунда, надмірна й зменшена кварта, з якими вяжеться цілий ряд характеристичних зворотів мелодії й якийсь особливий патетичний тон „жалошів“, замінний у лірницьких піснях та кобзарських рецитаціях. Одначе побіч хроматизованих подибуємо не раз у тій самій мелодії або її варіантах також незакрашені інтервали.

Згадані прояви хроматизму виступають у народніх піснях великої групи європейських народів: Греків,²⁾ південних Словян,³⁾ Українців, Білорусів, Поляків,⁴⁾ Словаків,⁵⁾ моравських Чехів,⁶⁾ Румунів,⁷⁾ по часті й Мадярів⁸⁾. Замітна річ, що в.-руська народня пісня зберігає й досі строгий діятонізм та не вживає надмірних і зменчених інтервалів.⁹⁾

¹⁾ Н. пр. у мелодіях приколискових (172, 173, 174 а б) і інших пісень (175, 176, 177); порівн. кобзарські рецитації Гончаренка (Ф. Колеса: Мелодії укр.-нар. дум, Матеріали до укр. етнології XIV, ст. 65—144).

²⁾ Г. Ріман вважає вживання гармонічної мольової скалі з надмірною секундою в тетраході *agisfe* за характеристичну ознаку новогрецьких мелодій. Hugo Riemann: Folkloristische Tonalitätsstudien, I, ст. 111.

³⁾ Добри Христовъ: Техническа строежъ на българската народ. музика (Мелодії болгарських нар. пісень на ст. 64—70).

Ludvik Kuba: Slovanstvo ve svých spěvech. Praha 1928, т. XIII, Písňe ze Starého Srbska ч. 10, 11, 16, 25, 27.

Л. Куба: Тоналноститъ въ българскитъ напѣви. Сборникъ за народн. умотворения XIV, 1897, ст. 654, ч. 22, 24, 25.

Народ. пѣсни съ мелодии. Ibid. XIII, 1896, ст. 108. Весільні пісні з околиць Охридн, ч. 6.

Fr. Š. Kuhač: Južno-slovjens. narod. ropiewke, IV, ч. 1263, 1304, 1502, 1513, 1515, 1522 і т. і. Порівн. сербську пісню „Гусли моје“ наведену Лисенком в Записках Ю.-З. Отд. Русс. Геогр. Общ. I, ст. 353.

⁴⁾ Kolberg: Lud III (Kujawy), 256, ч. 19; 303, ч. 77; 318—19, ч. 102, 105; I, 47, ч. 5 w; XVI (Lubelskie), 165, ч. 113; 188, ч. 166—167; 154, ч. 83; (сі ме-

Хроматизація давніх ладів, охопивши українську народню музику, з особливою інтенсивністю виступає впродовж карпатського хребта й досі остає одним з найбільш знаменних признаков українських народніх мелодій, характеризуючи кобзарські рецитації й лірницькі пісні; можемо догадуватися, що з появою кобзарів і лірників та їхніх інструментів кобзи й ліри хроматизм утвердився в українській народній музиці протягом XVI в., хоч міг у ній з'явитися багато скорше. На прояви хроматизму у згаданих народів могла впливати від давня грецька й турецька традиційна музика, а до їх поширення причинилися певно мандрівні музиканти Цигани,¹⁰⁾ про яких згадують навіть лемківські пісні:

лодії здається перейняті від сусідньої укр. людности); 218, ч. 271; 224, ч. 295; 238, ч. 347—8; 266, ч. 428; XVII, 24, ч. 59; 28, ч. 73.

⁵⁾ Geryk: Slovens. ľud. piesne: I, ч. 59, 99; II, ч. 74.

K. Plicka: Eva Studenicová: ч. 8, 11, 13.

Tomek-Horák: Slovens. písně: ч. 117.

⁶⁾ Bartoš-Janáček: Narod. písně moravs.: ч. 495, 570, 707.

Sušil: Moravs. narod. písně: ч. 9, var. 2; 30, var. 3; 343, 347, 353, 412, 552, 591, 628, 675 var. 2, 789.]

⁷⁾ В румунських мелодіях хроматизм виступає дуже ярко. Béla Bartók: Volksmusik der Rumänen von Maramures: ч. 20ab, 21abc, 42, 52, 53abc, 54ab, 56 і т. і. В цих мелодіях позначаються скрізь українські впливи, як се зауважує й сам видавець (ст. XII) відносно мелодій „hoga lunga“.

⁸⁾ Béla Bartók: Das ungar. Volkslied: ч. 153, 196a, 214, 299a, 304. В мадярських народ. піснях зупереч загально поширеним поглядам про т. зв. мадярський тетрахорд надмірні інтервали приходять доволі рідко, і то подекуди під румунським впливом або занесені Циганами, що любуються в надмірних секундах (B. Bartók, op. cit. ст. 64); в усякому разі се не є специфічна призна мадярської народньої музики.

⁹⁾ Ось що говорить про се Фамінцин („Домра“, ст. 151): „Своєрідні тоноряди, на яких побудовані мелодії Вересая, закрашені хроматизмом з напруженими надмірними інтервалами — зовсім незвісні й чужі в-руському уху.“

Порівн.: А. Костальський: Особенности народно-русс. музыкальной системы. Госуд. Идат. Музыкальный Сектор. Москва-Петроград 1923, ст. 43.

¹⁰⁾ Питання зв'язані з появою хроматизму в українській народній музиці обговорює докладно Климент Квітка в рецензії на збірник А. К. Кончевського „Пісні Крима“ (Запски Іст. Філ. Відділу УАНУк V, ст. 239—250 і окрема відбитка), де між іншим говорить, що велике поширення тетрахорду *a gis, f e* „окрім балканських Словян також у Румунії й Угорщині можна пояснити як дужкою грецькою колонізацією цих країн, так і посередництвом фяхових музикантів Циганів“, бо „Греччину треба вважати за найперше місце життя Циганів, що розсіяні тепер по Європі.“

По думці Д. Хрїстова згаданий тетрахорд з надмірною секундою посередні й півтонами по краях вдомашнївся в болгарських народніх піснях головню під впливом турецької та персоарабської музики. (Op. cit. ст. 64.)

Юж минули весіленька, юж в Ганчові тихо,
Гуслі бачи заіміли, а Циганцім лихо. (ч. 359).

Та особливо важний вплив у напрямі хроматизації ладів на українській території мусіли мати мелодії кримських Татарів, що виявляють залюбовання в уживанні надмірних інтервалів хроматизованої скали, як показують згадані вже пісні з Криму в записах А. Кончевського.¹⁾

Adagio. ♩ = 63.

The musical score consists of five staves of music in 2/4 time, marked *Adagio* with a tempo of ♩ = 63. The key signature has two flats (B-flat and E-flat). The melody is characterized by chromatic intervals and includes several triplet markings (indicated by a '3' under the notes).

Кончевський: Песни Крыма ч. 6.

Allegretto. ♩ = 112.

The musical score consists of two staves of music in 2/4 time, marked *Allegretto* with a tempo of ♩ = 112. The key signature has three sharps (F-sharp, C-sharp, G-sharp). The melody is characterized by chromatic intervals and includes several triplet markings (indicated by a '3' under the notes).

¹⁾ Песни Крыма — собраны и записаны певцом-этнографом А. К. Кончевским. Ред. В. Пасхалова. Труды Гос. Инст. Муз. Науки. Москва 1924 (ч. 1, 6, 10, 21). — Песни Востока — собраны и записаны в Крыму певцом-этнографом А. К. Кончевским. Ред. В. Пасхалова. Ibid. Москва 1825 (ч. 1, 2, 3, 4, 8, 9, 14).

Кончевський: Песни Востока, ч. 14.

Наведені уривки пісень із Криму живо нагадують деякі мольові мелодії нашого збірника, що обертаються в рамках сексти $d + e f g i s a h c'$, знаходячи собі дві точки опертя, в тоніці (a) й долішній домінанті (e): ч. 53, 243, 569, 570 аб, 575, 600.¹⁾

Будова скалі, напружені інтервали надмірної секунди й кварта, звороти в долішню квірту, закінчення на домінанті, усі ті характеристичні признаки споріднюють згадані лемківські мелодії з наведеними вгорі зразками кримських пісень.²⁾

Надмірна секунда, надмірна й зменшена кварта, як ознаки хроматизації, виступають особливо в отсих мелодіях нашого збірника: 128 а, 177, 285, 443, 449 а, 533, 569, 596 б, 616; 133 б, 174 аб, 363 а, 570 б, 618, 623.

Розглядаючи питання, звідки взявся хроматизм в людовій музиці згаданої групи європейських народів, годиться звернути увагу також на жидівські мелодії. „Muzykalischer Pinkos“, збірник 243 жидівських мелодій і мотивів народних, списаних А. М. Бернштейном³⁾, показує, що тетрахорд

¹⁾ Порівн. подібні польські й словацькі мелодії: Kolberg: „Lud“ XVII, ч. 165, ч. 113; Plicka: „Eva Studeničová“, ч. 9.

²⁾ Зіставлення українських, південнослов'янських і турецьких мелодій, що виявляють признаки споріднення, подали ми в розвідці „Про музичну форму дум“ — Матеріали до укр. етнології XIII, ст. XLVII—XLIX.

³⁾ Видання Жидівського Історично-Етнографічного Товариства ім. Ш. Анського в Вильні 1927.

a gis fe дуже часто подибується в жидівських мольових мелодіях (вони її переважають у згаданому збірнику), у яких вживання надмірної секунди виступав як характеристична ознака, н. пр.: ч. 3, 7, 12, 16, 21, 38, 64 і т. д. Деякі з тих мелодій так близько підходять до „Пісень Криму“, що можна тут говорити навіть про споріднення, н. пр. ч. 3, 9, 33, 62, 65 і т. і.

Хроматизм подекуди приготує грунт для повітряного *dur* і *moll*, однак ще не порушує складу давніх церковних ладів, а саме — зложення тоноряду із кварта і квінти, що вносять у мелодію свої основні тони; в хроматизованих мелодіях залишаються давні закінчення на долішній домінанті і на другому ступні скалі, залишається й невироблене почуття тональності. Глибокі зміни під тим оглядом впроваджує щойно октавна система, що зводить давню різноманітність ладів до двох основних форм. Лемківські пісенні мелодії дають багатий матеріал до того, щоб ілюструвати повільний перехід від середньовічних церковних ладів до новітньої октавної системи дорогою різних модифікацій, „концесій“, як зове їх Г. Ріман, про які ми вже згадували принагідно: приставлення *subsemitonium* у церковних ладах доріфському, міксолідійському¹⁾, й гіпофонійському²⁾, впровадження малої сексти в доріфському та чистій кварті в лідійському ладі, вживання великої септими побіч малої в міксолідійському ладі³⁾ і т. і.

В найновішій верстві лемківських мелодій являються вже вироблені тоноряди *dur* і *moll* з ясно означеною тоною, з модуляціями в домінанту й субдомінанту, з пересуванням ступнів скалі новітньою хроматикою,⁴⁾ з поширенням об'єму до пони й децими (н. пр. 68, 70, 116, 128 аб, 157 а, 306, 307, 363, 381 б, 403, 436, 464, 466 аб, 502, 503). В новіших піснях подибується вже й звороти мелодії, побудовані на розложенні тризвука, ба й септимового акорду (6, 30, 40).⁵⁾

1) 407 а, 484 в. 2) 90 аб 3) 290.

4) Тут належить між іншим часто подибуване підвищення четвертого ступня скалі, коли на ньому спочиває т. зв. *Wechselnote* межі двома тонами на горішній домінанті, н. пр. *g-fis-g* при тоніці *c*: 19, 21 аб, 56, 64, 85, 87, 328, 377 аб і т. і.

5) Та годяться завважити, що такі звороти без порівняння рідше вживаються в лемківських мелодіях, як у польських, де вони повторюються до банальності: се можна пояснити впливом музики образованої верстви й її інструментів, як н. пр. лютия.

(Kolberg: Lud IX, ст. 215, ч. 69; 232, ч. 86; 235, ч. 90; 216, ч. 121; X, ст. 211, ч. 64; 233, ч. 78; 236, ч. 83; 260, ч. 105; 286, ч. 141; 311, ч. 151.)

Та замітна річ, що саме серед лемківських мелодій найновішої верстви мають перевагу чужі, напливові елементи, як показують пісні 369, 428 абвг, 429 аб, 430, 432 аб, 439 аб, 468 абв, 518, 526, 527, 528, 585 і т. і.; 464, 534, 535, 542, 543 абв, 544, 567, 598 а і т. і. До чужих належать зовсім певно дурові мелодії з закінченням на третьому ступні скалі (211, 212, 615), яке часто подибується в чеськоморавських піснях.¹⁾

Коли в давніших покладах пісенних помічаємо всюди строге розмежування *dur* від *moll*, у новішій верстві подибуються доволі часто переходи в паралельну тонацію, н. пр.: 121, 142 аб, 152, 157 аб, 225, 241, 261, 283, 322, 323, 331 а, 339 аб, 378, 379, 381 абв і т. і. Часами вже сама поява непідвищеного семого ступня замість уводячого тону (*g* замість *gis* в *a-moll*) творить перехід, як домінанта до паралельної дурової тонації, н. пр.: 170, 226, 252, 327 аб, 376, 492, 514, 534 і т. і.

В деяких дурових мелодіях зворот до паралельного *moll* являється несподівано щойно в закінченні: 345, 378, 564. Єсть у нашому збірнику декілька пісень, у яких виступав однойменне *dur* і *moll* з тою самою тонікою (н. пр. *a-dur* і *a-moll*) в різних частинах однойж мелодії. Подибаються також дурові варіанти до мольових мелодій: 444 аб і 345 аб; 546 і 568 абв.

Коли в інших українських музичних діалектах мольові мелодії мають рішучу перевагу над дуровими, то в лемківським діалекті дурових мелодій є більше як половина, отже дуровий тип мелодії переважає; на південному Підкарпатті перевага дурових мелодій у тамошніх Лемків доходить уже до 60%.²⁾

Одною з архаїчних признаков у виконванні народніх мелодій вважається багатство ріжного рода прикрас і мелізмів (*Vorschlag*, *Nachschlag*, *Triller*, *Mordent*, *Gruppetto*, *Durchgangstöne*, *Wechselnoten* і т. і.), що збагачуючи мелодичну лінію затирають її острі контури, виповнюють більші відступи помежи сусідніми тонами терції, кварта, навіть квінти, сполучують сі тони та слугують до скріплення експресії її музичного виразу. Навіть музика

¹⁾ Bartoš-Janáček: Národní písně moravs., ч. 10 с, 13, 23, 126, 141, 143.

Sušil: Moravs. národ. písně, ч. 462, 464, 666, 689 вар. 3.

²⁾ Деякі лемківські мелодії визначаються таким радісним, погідним, соняшним настроєм, що подібних їм не подибуємо в інших українських діалектах музичних, не вважаючи на те, що у Лемків земля неродюча, та ще й недостача землі змушує їх до масової еміграції. Не дармо співає Лемко:

Ей я худобний человек, ей я на коньцу бивам,
Ей куска хліба немам, ей ище сой заспівам. (ч. 171).

високо-культурних європейських народів виявляла колись, в давніших фазах свого розвитку такі признаки, а тепер ще виступають вони з особливою інтенсивністю в народніх мелодіях східніх народів: Турків, Татарів, Вірмен, Греків, а також німецьких колоністів у СРСР, що підлягли впливам в.-руської й української народньої музики;¹⁾ до тої групи можнаб на підставі збірників Б. Бартока зачислити ще й Малярів та Румунів.

Нахил до мелодичної орнаментациї замітний також в українських народніх піснях, особливо в західній групі українських музичних діялектів, як показують мелодії записані при допомозі фонографу (Етногр. Збірник XXI—XXII, Матеріяли до укр. етнології XII); в лемківських піснях не виступав се так ярко, хоч і тут мелодичні мережанки та виповнювання більших і менчих інтервалів промежучочними тонами стрічається доволі часто.²⁾

Багатством прикрас визначаються особливо продукції спеціалістів та професійних співців, лірників і кобзарів. Треба зазначити, що найважлишу ролю грає тут індивідуальна музикальність, уподобання та менче або більше технічне вироблення. Доказом на се — найновіший збірник словацьких пісень К. Пліцки з 1928 р., в цілости списаний зо співу старенької сільської співачки Еви Студенічової; в деяких піснях сього збірника обриси мелодії прямо тонуть і губляться в многоті мелізмів та фіоритур — яких не багато стрічаємо в інших збірниках словацьких пісень із останніх літ (Томака-Горака й Герика), не згадуючи про давній збірник Сушіля.

Пережитком з давніших фаз у розвитку музичного мистецтва треба вважати т. зв. неутральні інтервали; тут належить передовсім неутральна терція, посередній тон межі великою й малою терцією, що виходить із поділу квінти на дві рівні половини.³⁾

У карпатських гірняків, отже й на Лемківщині, неутральна терція не раз дуже виразно й послідовно виступав в продукціях сільських музик, ба й у співаних мелодіях, як показують пісні нашого збірника: 124, 130, 218, 228 а, 320, 373, 389 б, 536, 559, 563, 573.

¹⁾ G. Schünemann: Das Lied der deutschen Kolonisten in Russland. Drei Masken-Verlag, München 1923, ст. 52—53.

²⁾ Н. пр.: 120, 122 б, 163, 173, 183, 217, 226, 269, 314, 320, 327 а, 340 б, 346, 367 г, 384 а б в, 478, 497 а г, 563, 578 б, 600, 622.

³⁾ Erich M. v. Hornbostel: Die Probleme der vergleichenden Musikwissenschaft (Sonderabdr. aus Zeitschrift der IMG VII, 1905, ст. 92—93).

Часами вчувається неутральна терція побіч малої, ба навіть великої терції у тій самій мелодії (н. пр.: 448, 478, 568 в, 571 аб); тут увіходить у гру вже й нечиста інтонація, якою можна б подекуди пояснити досить часто подибуваний посередній тон межі чистою й надмірною квартою (162 б, 218, 358 в, 359, 493 абвгд, 495 г, 618) та межі малою й великою секстою (рахуючи від тоніки в гору). Рідше являються посередні тони на інших ступнях скалі (н. пр.: 127, 151, 342, 382). Одначе треба зазначити, що й уживання неутральних інтервалів, яке безперечно мусить мати свою основу в традиційному способі співання (вонож виступає також у малярських і румунських мелодіях, як показують згадані збірники Б. Бартока) — всеж таки в значній мірі залежне від індивідуальности співця, його слуху й привички. Під тим оглядом навіть між співцями одного села можна заважити різниці, що виступають часами й у варіянтах одноїж пісні. Так н. пр. в селі Ганчовій співачка Анна Мигаль визначувалася особливо своєю музикальністю, великою памяттям й обширним репертуаром, але також і тим, що саме в її співі помічалося найбільше послідовне вживання неутральних інтервалів.

В тональних відношеннях частин строфи, що найяркше зазначаються каденціями пісенних колін, лемківські мелодії виявляють не лиш велику різнородність, але також чимало своїх окремішностей, ближче обговорення яких відкладаємо до окремої студії, обмежуючись тут лиш до кількох помічень. Відповідно до об'єму лемківських мелодій, що по більшій частині обертаються межі долішньою й горішньою домінантою, головна каденція посередині строфи паде найчастіше на один із перших п'яти ступнів скалі, рідше на долішню домінанту (се буває в мелодіях, що кінчаються тим тоном), а лише спорадично на 6-тий, 7-ий, 8-ий ступень — числячи вгору від тоніки. Замітна річ, що в строфах із ритмічним звуженням друга каденція ніколи не спирається на тоніці.

Дуже поширена в лемківських піснях ось яка структура чотирорядкової мелодії: перша фраза спирається на тоніці, друга є буквальним повторенням першої, перенесеним на домінанту, третя фраза творить перехід із зворотом до тоніки, четверта є буквальним повторенням або модифікацією першої (*dur*: 428 абвг, 429 аб, 430, 432 а, 433, 434, 551, 584; *moll*: 459, 460, 461, 463, 465, 468, 469, 540, 543 абв, 568 б).

Такі й подібні форми між лемківськими піснями приходять

багато частіше, як в інших сторонах української території, і саме в сій групі стрічаємо найбільше чужих, напливових мелодій.

Се безперечно одна із признаков впливу мадярської людвої музики, у якій згадана структура належить до найбільше типових (як се зазначає Б. Барток)¹⁾ і поширених не лише в піснях, але й у інструментальній музиці.

Та годиться завважити, що згаданий тип мелодії дуже часто подибується на Словаччині, Моравії, а навіть на горішнім Шлеську, як показують паралелі (на ст. 455—462).

Вкінці згадаємо ще про секвенції, характеристичні для деяких лемківських мелодій: 47, 222, 360, 423, 558, 559. Трембітові мотиви пригадують мелодії 372 аб, 529 а (останні такти).

Народня пісня на Лемківщині і взагалі в західній групі українських музичних діалектів гомофонна.

Та коли дівчата співають пісні гуртом (хором), унісон в пригожих місцях даної пісні нерозривно розщиплюється на два голоси, так що поруч головної мелодії виступають підголоски. Три голоси вчувається рідко, і то хіба лиш на одному-двох тонах головної мелодії.

Звичайно підголоски „вторують“ головній мелодії у терціях, то знов зливаються з нею в унісон (199 б, 211, 215 аб, 326 абв, 367 а, 373, 379, 404 б, 493 е, 514, 532, 572). Рідше підголосок із терції переходить на одну-дві нотки у відношення квінти до головної мелодії (215 б, 288, 348, 370, 385, 415, 575, 618). Нерозривно підголосок перехрещується з головною мелодією й іде вище, поверх неї (252 б, 263 б); в таких випадках тяжко буває рішити, чи се підголосок, чи варіант головної мелодії (263 б, 270), бо часами в варіантах мелодії можна відгадувати підголоски (в. пр. 367 абвг, 568 аб).

Є всякі підстави до здогаду, що на Лемківщині, подібно як і на Подніпров'ю, де многоголосий спів у народній пісні без порівняння краще розвинений, підголоски — се явище доволі пізньє, що перейшло в народні маси від образованої верстви, головно під впливом церковного співу.²⁾

※

В докладному порівнянні мелодій одних з одними в межах нашого збірника шукали ми за трівкою основою до їх класифікації й визначення пісенних типів. Щойно користуючись таким

¹⁾ Das ungarische Volkslied, ст. 48—49.

²⁾ К.л. Квітка: М. Лисенко, як збирач народніх пісень. Повідомлення Музично-етногр. кабінету Укр. Акад. Наук. Вип. 1. Київ 1923, ст. 5—8.

угрупованням могли ми перевести ширше порівняння із найважливішими збірниками мелодій українських, польських, словацьких, чесько-моравських, мадярських і румунських народніх пісень. Зібрані з великим накладом праці паралелі, хоч далеко ще не вичерпують величезного матеріялу, всеж таки дають цінні вказівки на відношення лемківського пісенного репертуару до інших українських музичних діалектів з одної, та до пісень сусідніх народів із другої сторони. Переведене порівняння дає вже підставу до висновків.

Споріднення з словацькими, чесько-моравськими, подекуди й польськими мелодіями помітне в II групі нашого збірника, що обіймає варіанти типів А А,, В В, А та А А,, 2 (В В), А, як показують паралелі до пісень 181, 190, 193, 195, 202, 211, 212, 219, 221, 223, 226; 247, 250 а, 252, 270, 271, 276.

Багато варіантів чесько-моравських, словацьких і мадярських, рідше польських, знаходимо до мелодій V гр. (дворядкова восьмиколінна строфа — ч. 369, 370, 375, 376, 377) і особливо до мелодій гр. VII а (чотирорядкова восьмиколінна строфа — ч. 396, 401, 407, 413, 416, 417, 424, 429 аб, 430, 434, 435, 445, 452, 461, 463, 466, 471, 472, 478). Найбільше звязків з чесько-моравськими й словацькими піснями помічається в гр. VII б, що обіймає чотирорядкові восьмиколінні мелодії з ритмічним звуженням у середніх рядках, яке Б. Барток не даром зове „slovakische Verengung“: 480, 482, 483, 484, 487, 488, 489, 492, 495, 496, 498. Вистане переглянути збірники Герика, Томека-Горака, Бартоша Явачка й Сушіля, щоби переконатися, яким великим числом мелодій заступлена там ся особлива форма, що мабуть через Лемківщину поширилася на українській території. Натомість у IX гр. (чотирорядкова строфа, зложена переважно з триколіних рядків, мішаних з дво- й чотироколівними) виступають найсильніше мадярські впливи побіч чесько-словацьких: 521 б, 522, 526—528, 530, 532, 535, 538, 540, 542—544. Чесько-словацькі й польські варіанти вяжуться також із значним числом лемківських трирядкових мелодій X групи: 542, 549, 551, 559, 563, 568; 573; 577, 584, 585, 590, 592.

Тут належить особлива форма трирядкової строфи з рефреном, що перериває другий вірш посередині:

Я си хлопец газдовский,

Мам я калап — Червена ружа, дробна фіялка — (рефр.)
пряшовский (596 аб; так само: 541, 585).

Порівн.: Bartoš Janáček: Moravs. nár. р. ч. 56, 442.

Чесько-моравські й словацькі, подекуди польські й мадярські, а навіть румунські варіанти відшукали ми також для багатьох мелодій з інших груп нашого збірника:

I — ч. 47, 64, 72, 75.

III — ч. 287, 302, 303, 322, 330, 331, 335, 344, 350.

IV — ч. 356, 364, 366.

V — ч. 369, 370, 375, 377.

VIII — ч. 505, 507, 509, 513.

XI — ч. 609.

Велике число паралель показує, що крім прямих варіантів до мелодій сусідніх народів є в нашому збірникові чимало пісень, що різними признаками ритмічної або мелодичної будови виявляють більшу або меншу подібність, ба й споріднення із згаданими чужонародніми піснями.

Попри споріднення окремих мелодій відмітили ми й деякі загальні признаки, що вказують на чужі впливи, яким підлягла лемківська пісня, як: сіркоповання, ритмічне звуження, трійкові ритми, переносення фраз із тоніки на доміванту і т. і.

Правда, подібні прояви стрічаються також в інших українських діалектах, та на лемківському ґрунті вони виступають, так сказатиб, у згущеній формі, надаючи окремішній характер лемківському пісенному репертуарові.

Одначе годиться завважити, що варіанти до лемківських пісень, знайдені в чужонародніх збірниках, не завсіди є доказом чужих впливів: бував й навпаки.

Так н. пр., коли в збірниках чесько-моравських, словацьких, польських, ба навіть мадярських і румунських мелодій подибуємо характеристичну для західньої групи українських музичних діалектів коломийкову форму, то на тій підставі можемо говорити також про поширення українського впливу на сусідні етнографічні території.¹⁾ Так само нема сумніву, що подибувані серед

¹⁾ Гл. паралелі до мелодій 287, 292, 294, 301, 303, 318, 322, 330, 331, 332, 334, 337, 341.

Проф. І. Блестронь у звязку з піснями польських гірників згадує принагідно про „карпатський цикль пісень, спільний цілому південному Підкарпаттю — українському, польському, словацькому, моравському — що його вплив бачимо нераз також на Шлеську“. „Є то пісні, що ідуть давнім гірським шляхом пастушних мандрівок із сходу на захід; сею мандрівкою треба пояснювати сліди українських впливів у шлеській пісні.“ („Polska pieśń ludowa“. Bibl. Narod. ч. 26. I. ст. 36.) Б. догадується, що звісну баладу про невістку, зачаровану севекрухою в тополю, принесли до Словаків

польських пісень Люблинської округи варіанти типової форми українських весільних мелодій,¹⁾ поширені по всіх українських землях, перейняв польський люд від українських сусідів.

Мабуть так само треба пояснити чужонародні варіанти до ч. 219, 223 аб, 229 (улюблена лемківська мелодія, дуже популярна), 271, 335, 364, 375 (Кольберг вказує на покутські варіанти сеї пісні, співаної польським людом Люблинської округи), 445 аб, 505, 559, 563, 590, 597.

На видовженій полосі від горішнього Сяну поза горішній Попрад (на південь і захід від Півничної), де Лемки клином вриваються межі польську людність (від півночі й заходу) та словацьку (від півдня), підсуваючись аж у долину горішнього Дунайця (Шляхтова) майже під самі Татри,²⁾ відбувалася від давна найживіша обміна культурних впливів, що йшли до нас із заходу; се показується наглядно в сфері народньої поезії й музики.

Серед перелічених вгорі мелодій стрічаємо чимало таких, що є спільним добром Лемків, Словаків, моравських Чехів, подекуди й Поляків, н. пр.: 546 і 568, 401 аб³⁾, 190, 202, 375, 428, 430, 487 і 495, 489—490, 513, 540, 559, 573, 609. Також сусідні Мадяри приступили із значним вкладом до тої словянської спілки, що слідно в характері деяких мелодій, як се зазначено вгорі.

Перелічені мотиви можна назвати мандрівними: всюди вони популярні, неначе свої, та разом і чужі, не держаться

українські пастухи, що йшли гірським шляхом зі сходу на захід, займаючи невикористані до того часу під господарським оглядом полонини й узгір'я; від Словаків ся пісня поширилася межі привіслянськими гірняками, а відтак на горішньому Шлеску, з другоїж сторони на Моравії й між німецькими пастухами Kuhländchen. „Се дуже правдоподібне, особливо, коли зважимо, що також перекази переходили сею дорогою; а в тім пастуша культура (матеріальна й суспільна) спільна гірнякам і підгір'янам румунським, українським, польським, словацьким і моравським.“ (Ibid. ст. 88—89). Нема сумніву, що тим самим шляхом пастуших мандрівок із сходу на захід разом із піснями переходили також пісенні й інструментальні мелодії й звязане з ними залюбовання в надмірних секундах і квартах та інші прояви хроматизму, що на захід сягають аж у Моравію та зростають у східньому напрямі — до Румунії.

¹⁾ Гл. паралелі до мел. 384 абв, 578.

²⁾ Любор Нідерле: Етнографическая карта словянского мира. Прага 1909.

³⁾ В часі II-го Конгресу Словянських Географів і Етнографів 11. VI. 1927 пригравала сі мелодії музика польських гірняків до народніх танців, які виводила сільська молодь на Кузницях під Законаним.

грунту ані етнографічних границь, і тяжко та ризиковно було обстоювати для них тіснішу батьківщину.

Тут з konieczности обмежуємось до того, щоб на основі зібраних паралель виказати спільности, які в сфері народньої музики звязують Лемківщину із сусідніми етнографічними територіями, та не можемо входити в складне питання про передавання й мандрівку народніх мелодій та конструктивних принципів їх будовання від одного народу до другого, тим більше, що се питання досі зовсім нерозроблене в науці, ба й не підготовлене.¹⁾

Здається, що Лемківщина була тою брамою, якою найбільше доходили на українську територію західні впливи за посередництвом моравських Чехів і Словаків, з якими Лемки мають найбільше спільного в пісенному репертуарі так під оглядом текстів як і мелодій. Деякі признаки, що споріднюють лемківські пісні з піснями західніх Слов'ян можна зводити до слов'янської спільности, що так ярко проявляється в народній поезії, мові, звичаях, традиціях і т. і. Тут належать передовсім спільні для народніх пісень усіх Слов'ян ритмічні основи з принципом складочислення, який обговорено на вступі отсеї розвідки.²⁾ А що форма вірша й строфи впливає із структури пісенної мелодії, то згадана спільність ритмічних основ, що влекшувала переймання й мандрівку пісень по слов'янських краях, вказує посередньо на споріднення мелодій.

В тональній сфері се споріднення виявляється деякими архаїчними признаками, що характеризують давніші верстви пісенні усіх Слов'ян, як багата орнаментация, малий ambitus, поширення середньовічних церковних ладів автентичних і плагіяльних, на що вказують часто подибувані закінчення на долішній домінанті та на другому ступні скали і т. і. Коли йде бесіда про відношення до західніх Слов'ян, то порівняння пісенного матеріялу показує, що мелодії Словаків і моравських Чехів найближче підходять до українських; з того боку й паралелі до

¹⁾ До того потрібна в першу чергу систематизация (по взірці Бартакових збірників малярських і румунських народ. мелодій) величезного матеріялу пісенного, нагромадженого в дотеперішніх збірниках, та докладніше прослідження територій, із яких досі зібрано розмірно незначне число мелодій (н. пр. з та-транських околиць); до такого важкого завдання ніяк не може братися одна людина і то обмежена до власних засобів.

²⁾ Ф. Колесса: Ритміка українських народ. пісень. Відбитка з Записок Н. Т. ім. Шевченка 1907, ст. 183—198.

J. Łoś: Wiersze polskie w ich dziejowym rozwoju, ст. 23—57.

лемківських мелодій виказують найбільше зразків. Порівнявши пісні нашого збірника з піснями записаними на південному Підкарпатті¹⁾ переконуємося, що, не вважаючи на порайовні різниці, — пісенні мелодії Лемків по обох боках Карпат виказують спільність характеристичних признаков: се відміни одногож музичного діалекту; при тім годиться зазначити, що галицькі Лемки перейняли багато мелодій від закарпатських братів, як на се вказують зазначені вгорі словацькі, моравські й мадярські впливи, з якими галицькі Лемки безпосередньо стрічалися ще за австрійських часів хіба лише в часі сезонних мандрівок за заробітками.

Набереться значна група оригінальних лемківських мелодій, до яких даремне шукалиб ми за варіантами в українських і чужих збірниках: се безперечно локальний витвір, що не сягнув поза межі Лемківщини.

Та найважливіший висновок, до якого дають підставу зібрані паралелі, — се доказ на приналежність лемківських мелодій до українського осередка, їх тісний звязок із західньою групою українських музичних діалектів. Живуть ще на Лемківщині і старинні мелодії українських обрядових пісень: колядок і щедрівок (346 аб, 119, 555) і весільних пісень (384 абв, 578 аб), останки гаївок (466 б, 484, 519, 524, 531, 579, 619) та обжинкових пісень (78, 607); навіть незнані в інших сторонах української території собіткові пісні тісно вяжуться з загальнозвісними українськими гаївковими мотивами (53, 130, 588 аб). Співають Лемки свої колісанки, глибоко перейняті духом української мелодики, і типові українські танкові пісні, як коломийка (282, 292, 294, 301, 303, 318, 322, 330, 331, 332, 334, 337, 341), шумка (409), козачок (423); поширені на Лемківщині також: інші форми пісенні, характеристичні для українського пісенного репертуару, як показують зібрані паралелі до мелодій 142, 176 і 246, 186, 218, 226, 229, 243, 295, 311 а, 320, 327, 334, 385—386, 360, 379, 533 і 561, 597, 600, 612 і т. і.

Мусілиб ми перечислити більшу половину збірника (се й зроблено в реєстрі паралель до мелодій на ст. 455—462), колиб хотіли навести всі мелодії, що мають безперечно український характер і сею чи тою стороною виявляють споріднення з мелодіями звісними з українських збірників.

¹⁾ Фял. Колесса: Народні пісні з Південного Підкарпаття. Науковий Сборник „Провісті“. Ужгород 1923.

Отже попри всіх окремішностях, якими визначаються лемківські мелодії, особливо їх новіші верстви, лемківський музичний діалект виявляє в своїх основах і типових формах безсумнівну приналежність до українського матірнього пня й нерозривну спільність із іншими українськими діалектами музичними, відбігаючи від них головню лиш у своїй надбудові, у новіших верствах пісенних, які носять на собі помітні признаки впливу західніх і південних сусідів. Такі мелодії, що не успіли ще засимілюватися на лемківському ґрунті, ярко відбивають від рідних лемківських мелодій і відразу можна впізнати, що вони тут чужі. Та в переважній частині українські музичні діалекти, переймаючи впливи чужої лядової музики, уміють їх так добре асимілювати до українського пісенного стилю, так вдатно переплести їх із признаками української мелодики й ритміки, що в тій амальгамі пераз дуже тяжко, а то й неможливо буває відрізнити своє від чужого.

Филарет Колесса.

Пояснення нотації й діакритичних знаків.

Мелодії записані при допомозі фонографу означуємо зіркою при порядковому числі.¹⁾

В кожному розділі, що обіймає окремий тип строфової будови, розміщуємо мелодії в двох паралельних групах: *dur* і *moll*.

До першої групи причислюємо мелодії, які характеризує велика терція межі тонікою й третім ступнем скалі; всі останні мелодії, у яких межі першим і третім ступнем скалі являється мала чи нейтральна терція, а також мелодії з мішаним складом і зворотами в паралельну тонацію причислюємо до групи *moll*.

Щоби влекшити перегляд матеріялу й порівняння, нотуємо по приміру Ільм. Крона всі дурові мелодії в тонації *C-dur* або *F-dur*, всі мольові мелодії в тонації *A-moll* або *D-moll*.

Арабськими цифрами означуємо ступні скалі, що йдуть вгору від тоніки, римськими — ступні скалі пониже тоніки.

Наконецний тон мелодії, що паде на тоніку — а се буває найчастіше, — не відмічаємо окремим означенням; наконецний тон мелодії на долішній домінанті означуємо (V̇), на другому ступні скалі (2̇), на третьому ступні (3̇).

По взірці Б. Бартока означуємо цифрою замкненою в квадратіку □ головну каденцію посередині строфи; каденцію, що попереджує головну, означуємо цифрою над скобкою (), каденцію після головної цезури — цифрою під скобою []. Так

¹⁾ Признаємо велику вагу і просто необхідність фонографу для вірного записування мелодій, особливо таких, що визначаються багатством мелізматичних прикрас та свобідним, невязаним ритмом (як н. пр. укр. народні думи) або непривичними тонорядами з нейтральними інтервалами і т. і. Та годиться зазначити, що записування народніх мелодій безпосередньо з голосу подекуди має перевагу подібну, як рисунок над фотографією, бож записувач легше може відрізнити випадкове від постійного: в ритміці — випадкові продовження й скорочення, прискісування й звільнювання від постійної зміни такту; в мелодії — випадкові фальші й недотягання від постійного пересування ступнів скалі і т. і.

н. пр. в мел. 341 ідуть каденції ось яким порядком: 1 2
III V.

В рамках поодиноких груп порядкуємо мелодії по висоті каденційних тонів, поступаючи від долішніх до горішніх; в чотиродільних мелодіях беремо під увагу насамперед наконечний тон мелодії, потім головну каденцію посередині строфи, опісля першу, а накінці третю каденцію.

В трирядкових мелодіях після наконечного тону мелодії й головної каденції зараховуємо лиш одну побічну каденцію, що паде перед головною або після неї.

Варіанти одноїж мелодії, що різняться побічними каденціями, втягаємо під одно число.

Варіанти, що різняться головною, середньою каденцією, розмішуємо під окремі числа.

Над кожною мелодією вгорі з лівого боку відмічаємо великими буквами її ритмічну схему. Кожда буква означає ритмічний мотив, зв'язаний з одноцільною групою підходячого тексту. Ідентичні мотиви означаємо однаковою буквою.

Незначні відхилення відмічаємо малим *v* внизу при дотичній букві (н. пр. ч. 381аб).

Коли мотиви не тільки під ритмічним, а ще й під мелодичним оглядом ідентичні, — зазначаємо се точкою, двома точками або поземною рисочкою над дотичними буквами (н. пр. $\dot{A} \dot{A}$, $\ddot{A} \ddot{A}$, $\bar{A} B$, $\bar{A} \bar{B}$ — в мел. 414б).

Речитативний мотив із свобідною ритмікою означаємо буквою R (н. пр. RB, RB — в мел. 172).

Часто подібуються в лемківських мелодіях змінчиві продовження нотових вартостей та пересування наголосів наслідком синкоповання й т. зв. точкування (Punktierung); так н. пр. основна форма мотиву $\frac{2}{4}$, залежно від потреб тексту, а часами й від настрою співця, змінюється навіть у строфах одноїж пісні на

$\frac{2}{4}$

Такий мотив із усіма його модифікаціями означаємо одною буквою (н. пр. в мел. 403, 404а).

Буквальне повторення групи мотивів разом з мелодією зазначаємо вгорі при дотичній групі допискою *bis*, н. пр. $\dot{A} \dot{A}$, $(B B)^{bis}$, A в мел. 247. Колиж повторюється група ритмічних мотивів з іншою мелодією, повторення зазначаємо

цифрою 2 перед скобкою (н. пр. $\dot{A} \dot{A}$ „2(B C), A — в мел. 250 а). Не зазначаємо в схемі випадкових повторень (найчастіше останнього рядка строфи), що не порушують укладу мотивів у строфі, та вживаються або пропускаються нероз у варіантах одноїж пісні, залежно від уподобання співця (н. пр. ч. 46 аб).

В дворядкових чотириколінних мелодіях зазначаємо лиш середню цезуру прямовісною рисочкою (н. пр. A B, CB в мел. 1).

У всіх інших мелодіях головна цезура після осередньої каденції зазначена двома прямовісними рисочками: „. Побічні цезури зазначаються прямовісною рисочкою тільки там, де розділюють групи мотивів, як н. пр. у дворядковій шестиколінній строфі: A A, B „ A A, C — в мел. 305.

Перенесення мотиву на терцію, чи квінту вгору чи в долину від первісної позиції означаємо малими цифрами 3 або 5 вгорі або в долині дотичної букви, н. пр.:

$\dot{A} \ddot{A}$, $\dot{A} \ddot{A}$ „ $\dot{A} \ddot{A}$, $\dot{A} \ddot{A}$ — в мел. 463;

$\dot{A} \dot{B} \dot{C}$, $\dot{A} \dot{B} \dot{C}$ „ $\dot{A} \dot{B} \dot{A} \dot{B}$, $\dot{A} \dot{B} \dot{C}$ — в мел. 541.

Над кожною мелодією вгорі посередині подаємо в арабських цифрах складочислову схему словесної строфи.

Надчисельний склад приспівки „ей“, „ой“, що являється в одних варіантах даної пісні, а в других пропускається (нероз залежно від вподоби співця), — зазначаємо малою одинкою вгорі з лівої сторони дотичної цифри, н. пр.:

(6 + 6), (1+6 + 6) — в пісні 4;

(6 + 5, 4 + 4 + 5) „ (4 + 4 + 6) — в пісні 564.

Коли число складів у якійсь групі хитається, н. пр. межі 5 і 6, зазначаємо малою цифрою вгорі се, що рідше приходить: 6.

Силабічні групи, що належать до одного стиха, сполучуємо знаком +.

Стихи розділюємо протинкою, групи стихів двома прямовісними рисочками (ч. 390).

Часті строфи розділені головною цезурою замикаємо округлими скобками; ломані скобки обіймають менші часті силабічної схеми, тісніше зв'язані з собою силабічні групи, що нероз повторюються в рамцях довшого ритмічного рядка (н. пр.: (4 + 4), (2[4 + 3] + 4) в пісні 250 а).

Ідентичність силабічних груп з буквальною повторенням слів зазначаємо точкою, двома точками, або поземною

рисочкою над дотичними цифрами (н. пр. $(\dot{6} + \dot{6}, \ddot{6} + \ddot{6}), (\bar{6} + \bar{6} + 6)$ в пісні 554).

Цифра 2 перед скобкою означає, що повторюється замкнена скобками силабічна схема з іншими словами (н. пр. в п. 250 а).

Дві групи силабічні, що в однійже пісні або в її варіантах зливаються часами в одноцільне коліно чи рядок, лучимо вузівкою, н. пр. $2(6 + 4), (2[\overline{4 + 3}], \dot{4} + \dot{4})$ — в пісні 505 в.

Відміни мелодії, які допускає один співак в різних строфах одноіж пісні (т. зв. „варіації“), зазначаємо по найбільшій часті рівнобіжно з головною мелодією нотками, в яких шийки й хоруговці звернені в інший бік.

Часами стягаємо під одно число й варіанти даної мелодії (записані зо співу різних співців), коли вони не далеко відбігають від себе. Варіанти, ба навіть варіації, що виявляють значні різниці, потуємо окремо (н. пр. ч. 226, 478).

Частини мелодії, в яких розходяться два — три голоси (підголоски), зазначаємо допискою вгорі „duo“, „tres“ (н. пр. ч. 215 аб, 326).

Значком \smile вгорі над нотою відмічаємо вкорочення її вартости (н. пр. в ч. 505 б); значком \frown продовження.

\sharp над нотою означає її підвищення приблизно о $\frac{1}{4}$ тону (н. пр. в мел. 94).

\flat над нотою означає її пониження приблизно о $\frac{1}{4}$ тону (н. пр. в мел. 100).

Знаки \sharp (\flat) на лініях перед нотою означають такийже неутральний інтервал — підвищення чи пониження о $\frac{1}{4}$ тону — та задержують своє значіння до найближчої тактової рисочки.

Колиж такі пересунення ступнів скалі являються постійно протягом усієї мелодії, зазначаємо се при ключі, н. пр.:

(н. пр. ч. 218, 536, 571 б, 579).

\times — невизразна нотка прикраси, висоту якої тяжко означити (ч. 220).

Зазначаємо тактовий поділ усюди, де він виступає виразно; в сумнівних випадках (найчастіше в мелодіях з речитативним характером) обмежуємось до того, що тактовою рисочкою розділюємо пісенні коліна, без означування такту (ч. 55, 56).

В мелодіях, що допускають двояку інтерпретацію такту, здогадний такт і поділ мелодії прямовісними рисочками зазначуємо вгорі над нотами (ч. 223 аб, 231 аб).

Тактову рисочку, що являється посередині одноцільного мотиву й не сходиться з цезурою в тексті, означуємо переривною лінійкою |, одначе се означення не всюди переведено послідовно (ч. 260 абв).

Тактовий поділ, якого ми вживаємо, не зовсім відповідає вимогам музичної теорії. Найсильніший наголос не завжди визначає початок такту, а частенько в зв'язку з обрисами мелодичної лінії являється посередині такту, ба навіть міняє своє місце в строфах одної пісні, залежно від вимогів тексту, часами просто від уподобання співця, коли він свобідно користується синкопами. Отже після тактової рисочки не завжди йде найсильніша частина такту.

Скобками [] над нотами відмічаємо місце, що не виходить у фонографі.

Рисочка від ноти до шелестівки в тексті означає, що при вимові сеї шелестівки вчувається якась неозначена голосівка; через те шелестівка лучиться з окремим тоном мелодії.

Супроти того, що однаж мелодія виконується ріжними співаками не з однаковою швидкістю, а навіть один співак, виконуючи якусь мелодію в ріжних відступах часу, подекуди змінює темпо залежно від настрою, закинули ми вимірювання темпа при допомозі метронома, уважаючи за доцільніше означування його загально прийнятою італійською термінологією тим більше, що вона говорить не тільки про швидкість, а шей про характер даної мелодії.

Anordnung und charakteristische Merkmale der lemukischen Volksliedmelodien.

Es ist kein Wunder, dass der allgemeine Bestand der Volksliedmelodien, ihre Aufsichtung und einzelne Merkmale der älteren und neueren Formationen auf dem ausgedehnten, vom ukrainischen Volke bewohnten, Gebiete ziemlich ungleichmässig verteilt erscheinen. Die Unterschiede gehen so weit, dass man von verschiedenen Musikdialekten, welche sich meistens mit den Sprachdialekten decken, sprechen kann.

Auf dem Gebiete der ukrainischen Volksmusik unterscheiden wir zwei grosse Musikdialektgruppen: die östliche, die viel grösser und dabei einheitlicher, und die westliche, welche kleiner, aber mehr differenziert ist.

Besonders auffallend sind hier die Unterschiede im Liederschätze der Gebirgseinwohner längs des Karpathenkammes, der Huzulen, Bojken und Lemken einerseits, und der Wolhynier, Podolier und anderer Einwohner der Ebenen anderseits.

Auf dem westlichen Gebiete des ukrainischen ethnogr. Territoriums treten auch verschiedene archaische Merkmale und ein gewisser Primitivismus in der Volksmusik viel deutlicher auf, als auf dem Dniprogebiete: knappe Strophenform, rhythmische Freizügigkeit und Bevorzugung des rezitativischen Vortrags, wobei die Melodie oft in ein freies Rubato oder sogar Parlando übergeht; kleiner Ambitus der Melodie, die meistens in den Rahmen einer Quarte, Quinte oder Sexte sich bewegt; Überreste von mittelalterlichen Kirchentönen, in welchen ein unklares Tonalitätsgefühl bemerkbar ist; ein grosser Reichtum der melodischen Ornamentik, das Vermeiden grösserer Intervallschritte und Verwischen scharf umrissener Konturen der Melodie; strenge Absonderung der Dur- und Mollmelodien; nur in der neueren Melodienschicht begegnen wir öfters Übergängen in die Paralleltonart; sehr häufige Anwendung der chromatisierten Intervallschritte (übermässige Sekunde

und Quarte, verminderte Quarte) in Mollmelodien; Erscheinung der sog. neutralen Intervalle.

Der Hauptstrom der ukrainischen Volksmusik ist schon längst über die Rahmen des Primitivismus vergedrungen; in der östlichen Dialektgruppe, besonders im Dniprogebiete, überwiegen im Allgemeinen die Melodien mit grösserem Tonumfang einer Oktave, sogar Dezime, mit grösseren Intervallschritten, deutlicher Profilierung und einer ausdrücklichen Takteinteilung; diese Merkmale deuten auf eine höhere Entwicklungsstufe hin, wo breiter angelegte Periodisierung und architektonisch abgeschlossene Formen, ja sogar deutlicher Oktavaufbau mit einem ausgeprägten Dur und Moll immer mehr zur Geltung eines bestimmenden Grundsatzes gelangen.

Es ist doch merkwürdig, dass alle ukrainischen Musikdialekte gemeinsame Grundzüge, besonders in älteren Melodienschichten (z. B. in den rituellen Liedern), aufweisen, und meistens nur in den neueren Liedergruppen auseinandergehen, wobei sich hie und da Überbrückungen zu der Volksmusik der benachbarten Völker finden lassen.

Die Grenzen des lemckischen Musikdialektes fallen knapp mit denen des lemckischen Sprachgebietes zusammen und erstrecken sich beiderseits des Karpathenkammes westwärts vom oberen Ssjan und Tsiroka bis zum Flussgebiete des oberen Poprad und Dunajez, beinahe zum Tatragebirge. Sämtliche Melodien unserer Sammlung stammen aus dem nordwestlichen Karpathenlande, nämlich aus den westgalizischen Bezirken: Gorlice (Horlyci) — 491 Mel., Grybów (Hrybiw) — 30 Mel., Lisko — 1 Mel., Neu Sandez (Nowyj Ssantsch) — 49 Mel., Ssjanok — 223 Mel., Jaslo — 23 Mel. und wurden von uns in den Sommermonaten der Jahre 1911–1913 fast ausschliesslich von den Bauern teils mittelst des Phonographen (diese sind mit dem Sternchen bei der Ordnungszahl bezeichnet), teils unmittelbar nach dem Gesange aufgezeichnet.¹⁾

Beim Ordnen der lemckischen Melodien haben wir ihren metrisch-rhythmischen Aufbau zur Grundlage genommen, und erst in den Grenzen der auf diese Weise abgesonderten Gruppen haben wir zur weiteren Differenzierung der Melodien das Prinzip ihrer kompositorischen Struktur und die Kadenzverhältnisse der Melodiezeilen nach der von Pro-

¹⁾ Nach dem Gesange der Gebildeten haben wir 44 Melodien aufgezeichnet.

fessor Imari Krohn¹⁾ aufgestellten und von Prof. Béla Bartók²⁾ ergänzten Methode angewendet.

In einer jeden Melodie werden die Phrasen durch tote Intervalle, Kadenzes und Pausen, welche mit den Zäsuren im Texte zusammenfallen, voneinander gesondert. Demnach erscheint eine jede kleine Phrase, mit einer festen rhythmischen Struktur ausgestattet und mit einer Silbengruppe des Textes eng verbunden, als ein rhythmisches Motiv, ein musikalisch-syntaktischer Versfuss. Die Zahl der Notenwerte, welche zu einem Motiv sich vereinigen, muss mit der Silbenzahl der entsprechenden Gruppe übereinstimmen.³⁾

Indem nun die Melodie der ersten Strophe in rhythmischer Beziehung und in Anbetracht der Silbenzahl eine feste Form, in welche alle Verse des Liedes abgegossen werden, bildet, gelangt das silbenzählende Prinzip, als Ergebnis des Zusammewirkens der Melodie und des Textes, zur Geltung eines charakteristischen Merkmals der Versifikation der ukrainischen und überhaupt der slavischen Volkslieder. Im silbenzählenden Schema einer Textstrophe erscheint also nicht nur die Gruppierung der rhythmischen Motive, sondern einigermaßen auch ihre Ausdehnung und ihr rhythmischer Gehalt in allgemeinen Zügen ausgeprägt.

Die obengenannten rhythmischen Motive werden zu zwei, drei, vier in rhythmische Reihen vereinigt, denen die aus zwei, drei, vier Silbengruppen zusammengesetzten Verse des Textes entsprechen.

Rhythmische Reihen werden aber durch Wiederholung oder Verdoppelung einzelner Motive auch durch Hinzufügung der Refrains in manchen Melodien zu fünf, ja sogar sechs Bestandteilen erweitert.

Andererseits kommen manchmal einzelne einheitliche Motive, denen in dem zukommenden Texte 5—6—7 silbige Verse entsprechen, zur Bedeutung rhythmischer Reihen: darüber entscheidet

¹⁾ Imari Krohn: Welche ist die beste Methode, um Volks- und volksmässige Lieder nach ihrer melodischen (nicht textlichen) Beschaffenheit lexikalisch zu ordnen? Sammelbände der IMG. IV. Jahrg. 1902—1903, S. 63—660.

²⁾ Béla Bartók: Volksmusik der Rumänen von Maramures. Sammelbände für vergleichende Musikwissenschaft IV. Bd. Drei Masken Verlag. München 1923.

Das ungarische Volkslied. Versuch einer Systematisierung der ungarischen Bauernmelodien. Ungarische Bibliothek für das Ungarische Institut an der Universität Berlin, herausg. von Robert Gragger. Berlin—Leipzig 1925.

³⁾ Die Verbindung der Silbengruppen mit verschiedenen rhythmischen Motiven ergibt eine unerschöpfliche Menge von Kombinationen.

die Stellung der betreffenden Motive, ihre Proportionen und ihr Verhältnis zu anderen gleichartigen Bestandteilen der Strophe (z. B. Nr. 384—389).

Nach den oben erläuterten Prinzipien werden die Melodien unserer Sammlung den zwei Hauptgruppen angeordnet, je nachdem die Strophe vierteilig oder dreiteilig ist. Der ersten Gruppe gehören die aus zwei und vier, der zweiten die aus drei rhythmischen Reihen bestehenden Melodien an.

In den Rahmen dieser zwei Gruppen werden die Melodien entsprechend dem Aufbau der Strophe und der symmetrischen Zusammenstellung ihrer Bestandteile in rhythmischen Reihen folgendermassen geordnet:

A. Die aus zwei rhythmischen Reihen bestehende Melodiestrophe und ihre Modifikationen.

I. Beide Reihen sind zweiteilig. Nr. 1—177. Zu dieser Gruppe gehören 200 Melodien unserer Sammlung (die Varianten mitgerechnet).

Die Eintönigkeit der aus vier isorhythmischen Motiven bestehenden Grundform AA, AA (Nr. 3, 11, 13, 14) wird durch verschiedene Modifikationen derselben beseitigt, in denen zwei, drei, seltener vier rhythmische Motive zum Vorschein kommen und die Proportionen ihrer strengen Symmetrie berührt werden. Am häufigsten erscheint die rhythmische Erweiterung des zweiten Motivs beider Reihen, in den Strophen AB, AB, — AB, AC¹⁾ (z. B. Nr. 8, 10, 16 a6), die Erweiterung des ersten Motivs der zweiten Reihe in der Strophe AA, BA (z. B. Nr. 64) und die Erweiterung beider Motive der zweiten Reihe in der Strophe AA, BB, — AA, BC (z. B. Nr. 48, 100).

Den zweiteiligen rhythmischen Reihen der Melodie entsprechen die aus je zwei Silbengruppen zusammengesetzten, meistens isorhythmischen Verse:

4 + 3, 4 + 4, 5 + 4, 5 + 5, 5 + 6, 6 + 6, 7 + 7 u. a.

Im Texte der 164 Lieder dieser Gruppe erscheint der Zwölf-silbler 6 + 6, dessen Bestandteile häufig durch den in den lemischen Volksliedern beliebten Zusatz „ej“ „oj“ erweitert werden.

Demnach ist die Strophe 2(6 + 6) eine in den lemischen Liebes- Tanz- und Spott-Liedern am häufigsten vorkommende Form, welche bei den Polen unter der Bezeichnung „Krakowiak“,

¹⁾ Erklärung der diakritischen Zeichen — SS. LXXIX—LXXXII.

auch bei den Slovaken und mährischen Tschechen in kurzen, aus je zwei- drei Strophen bestehenden Liedern von epigrammatischem Charakter sehr verbreitet ist.

II. Erweiterte Formen der aus zwei zweiteiligen rhythmischen Reihen zusammengesetzten Strophe entstehen durch:

a) Spaltung, Wiederholung oder Verdoppelung des ersten Motivs der zweiten Reihe (Nr. 178—246) mit den Grundformen AA „ BB, A, — AA „ BC, A — wobei zwei kleinere Motive BB oder BC zusammengenommen ihrer Länge nach dem A gleichen (Nr. 180, 181a6, 182a6, 184, 188 u. a.). Hier erscheinen verschiedene Abweichungen von der Grundform, in denen die strenge Gleichmässigkeit der beiden Hälften der zweiten Reihe gestört wird. Jedenfalls wird die Vierteiligkeit der Strophe bewahrt, indem der nähere Zusammenhang der kleineren Motive BB, BC gegenüber dem zweiten Teile der rhythmischen Reihe durch die Melodie angedeutet, und die Zäsur vor A stärker hervorgehoben wird als die Zäsur, welche die beiden kleineren Motive voneinander scheidet.

Der aus zwei heterorhythmischen Reihen zusammengesetzten Melodie entspricht im Texte eine Strophe, deren erster Vers aus zwei, der zweite aber aus drei Silbengruppen besteht:

4 + 4, 4 + 4 + 4	z. B. 182 a6
4 + 4, 6 + 6 + 4	181 a6
5 + 5, 4 + 4 + 5	197, 200 6, 203, 209
5 + 5, 3 + 3 + 5	198, 208, 238
6 + 6, 4 + 4 + 6	183, 186, 193
6 + 6, 4 + 3 + 6	180, 224
6 + 6, 6 + 6 + 6	178, 189, 206

b) Die Strophe II a. wird durch Wiederholung oder Verdoppelung der ersten zweigliedrigen Hälfte der zweiten Reihe erweitert (Nr. 247—253).

Auf diese Weise entstehen die Grundformen: 1) AA „ (BB)^{bis}, A — hier werden beide kleinere Motive BB buchstäblich wiederholt, z. B. Nr. 247 a, 249 mit silbenzählendem Schema (5 + 5), ([4 + 4]^{bis} + 5) und 2) AA „ 2 (BB), A — dieselben Motive BB erscheinen mit einem anderen melodischen Inhalt ausgefüllt, z. B. Nr. 250 a6 mit silbenzählendem Schema (4 + 4), (2[4 + 3] + 4).

Die Wiederholung des Motivpaares BB macht den Eindruck zweier kleineren Zeilen in den Rahmen einer längeren aus drei

Gliedern zusammengesetzten rhythmischen Reihe oder Periode 2(BB), A. Doch behält die Zäsur vor A in beiden Reihen dieselbe Stärke, in beiden Reihen reimt sich das identische Motiv A und verbindet beide zu einer höheren Einheit, welche sich trotz der unproportionierten Ausdehnung der zweiten Reihe auf die viertelrige Strophenform zurückführen lässt.

c) Die aus zwei zweiteiligen isorhythmischen Reihen zusammengesetzte Strophe wird durch die Einschlebung eines zweitaktigen Motivs zwischen die beiden Reihen erweitert (Nr. 254–263): $\dot{A} \dot{B}$, „C, $\dot{A} \dot{B}$ — (Nr. 256) mit silbenzählendem Schema (6 + 6), (6 + 6 + 6) ist eine für die lemckischen Lieder charakteristische Strophenform, der wir anderswo nicht begegnen.

d) Die Erweiterung der aus zwei zweiteiligen rhythmischen Reihen zusammengesetzten Strophe A. I. erfolgt auch durch:

1. Hinzufügung am Ende der Strophe eines Motivs, das oft als nachahmende Wiederholung des zweiten Motivs der zweiten Reihe erscheint (Nr. 264–267): $\dot{A} \dot{B}$, „ABC (Nr. 265) — silbenzählendes Schema (6 + 6), (6 + 6 + 6).

2. Hinzufügung eines Motivs am Anfange der Strophe (Nr. 268–269). Dem Strophentypus: \dot{A} , BC, „AA (Nr. 268) entspricht das silbenzählende Schema (4 + 4 + 4), (4 + 4).

3. Spaltung beider Motive der ersten rhythmischen Reihe im Strophentypus $\dot{A} \dot{B}$, $\dot{A} \dot{B}$, „C, C (Nr. 271) mit silbenzählendem Schema 2(4 + 3), (6 + 6).

e) Erweiterung der Strophe A. I. durch Refrains; 1) diese werden entweder am Ende der viergliedrigen Strophe hinzugefügt, ohne ihren Aufbau zu berühren (Nr. 272–276), 2) oder sie verwachsen mit der Strophe und erscheinen als wesentliche Erweiterung derselben (Nr. 277–285).

III. a) Eine aus zwei dreiteiligen rhythmischen Reihen bestehende Melodiestrophe (Nr. 286–343) mit der Grundform 2(AA, B, „), in welcher AA, was ihre Länge anbelangt, dem B gleicht, und die Zäsur in der Mitte der rhythmischen Reihe (vor B) stärker hervorgehoben wird, als die Neben- zäsur zwischen den beiden kleineren Motiven AA.

Diese Strophenform erscheint in den für den Liederschatz des ukrainischen Volkes in Galizien besonders charakteristischen Tanzliedern „Kolomyjka“ (Nr. 287, 301, 303, 308, 318, 322, 330, 331 a, 332, 334, 337, 341), welche sich dem Takte $\frac{3}{4}$ fügen und den Versaufbau meistens 4 + 4 + 6, auch 4 + 3 + 6, selten 3 + 3 + 6

aufweisen. Das am häufigsten in den Kolomyjkaströphen vorkommende Rhythmus-Schema:

Die mit dem Bogen bezeichneten Achtel können zu einer Viertel zusammenfließen.

Strenge Gleichmässigkeit der vier Taktpaare der Strophe finden wir auch in anderen Liedern dieser Gruppe, welche in der Takteinteilung der Melodie und in der Versform von der „Kolomyjka“ abweichen:

Takt $\frac{3}{4}$	Versaufbau	5 + 5 + 6	— Nr. 309.
„ $\frac{4}{4}$	„	4 + 4 + 6	— Nr. 315, 317.
„ „	„	6 + 6 + 6	— Nr. 325.
„ $\frac{3}{8}$	„	3 + 3 + 5	— Nr. 298, 302, 324 u. a.
„ „	„	4 + 4 + 6	— Nr. 313—314.
„ $\frac{6}{8}$	„	5 + 5 + 7	— Nr. 327 a b.

Die Melodien, in denen die erste Halbzeile in beiden rhythmischen Reihen grösser ist als die zweite, kommen seltener vor.

b) Die Strophe 2(AA, B, „), in welcher alle drei Motive in beiden rhythm. Reihen ihrer Länge nach ausgeglichen werden (Nr. 344—346), erscheint als eine Modifikation der Grundform, die sich mit dem silbenzählenden Schema 2(5 + 5 + 3) vereinigt.

Es wird in der Melodie der nähere Zusammenhang der Motive AA hervorgehoben, so dass wir auch diese Form den vierteiligen zuzählen können.

c) Die Strophe III, welche durch die Wiederholung oder Verdoppelung einzelner Motive der Strophe I entstanden ist (Nr. 347—354); dies kommt besonders in den Texten zum Vorschein, z. B. Nr. 350 mit der Struktur $\dot{A} \dot{A}, B, \ddot{A} \dot{A}, B$ und mit dem Versaufbau (5 + 5 + 3).

IV. Erweiterte Formen der aus zwei dreiteiligen Reihen bestehenden Melodiestrophe entstehen durch:

a) Wiederholung oder Verdoppelung der ersten zwei Motive der zweiten Reihe (Nr. 355—361) in dem Strophenotypus: $AB, C, (AB)^{bis}, C$ — welchem das silbenzählende Schema (4 + 3 + 5), (2[4 + 3] + 5) entspricht (Nr. 355).

b) Nachahmende Wiederholung oder Verdoppelung verschiedener Teile der Melodiestrophe, nämlich:

1) der zweiten Halbzeile beider rhythm. Reihen (Nr. 362—364) im Strophenotypus $(ABC, C)^{bis}$ — Versaufbau: 2(4 + 3 + 6 + 6);

2) der erten Halbzeile beider Reihen (Nr. 365) im Strophentypus 2(ÄBÄB, C,,). Versaufbau: 2([4 + 3]^{bis} + ¹⁺⁶);

3) Wiederholung beider Halbzeilen erscheint in beiden rhythm. Reihen. Strophentypus (ABAB, CC,,)^{bis}, welchem der Versaufbau 2([4 + 3]^{bis} + 6 + 6) entspricht (Nr. 366–367).

V. Eine aus zwei meistens isorhythmischen vierteiligen Reihen zusammengesetzte Strophe (Nr. 368–383), der in dem Texte zwei aus je vier Silbengruppen zusammengesetzte Verse entsprechen, nimmt am häufigsten die Form einer regelmässigen achttaktigen Periode an. Strophentypus: ÄÄ, BC,, ÄÄ, BC (Nr. 376). Versaufbau: 2(4 + 4 + ¹⁺⁴ + 3).

In dieser Melodiengruppe lassen sich häufig slovakische und mährisch tschechische Einflüsse bemerken.

B. Die aus vier rhythmischen Reihen zusammengesetzte Strophe erscheint in zwei Grundformen:

VI. Vier einheitliche rhythmische Reihen vereinigen sich zu einer Strophe, meistens mit einer rhythmischen Verengung in den mittleren Zeilen (Binnenzeilen). Dem Strophentypus A, B,, C, A (Nr. 3846) entspricht das silbenzählende Schema 7, 7,, 7, 7.

VII. a. Vier zweiteilige rhythmische Reihen werden zu einer Strophe verbunden (Nr. 390–478).

Isorhythmische Reihen, welche in den Grundformen

2(AA, AA,,) (Nr. 421) und 2(AB, AB,,) (Nr. 419) erscheinen, werden in verschiedenen Modifikationen paarweise oder kreuzweise mit heterorhythmischen Reihen verflochten, z. B. Nr. 402 — 2(AA, AB,,); Nr. 405 — ÄÄ, BĀ,, AA, BĀ; Nr. 417 — AA, AA,, BĀ, BĀ; Nr. 420 — AB, AB,, ĀB, ĀB. Häufig erfährt die Isorhythmie nur in der dritten Reihe eine Abwechslung: Nr. 412a6 — ÄB, AB,, AC, ÄB.

In dieser Melodiengruppe treten slovakische und magyrische Einflüsse deutlich hervor.

Den vier zweiteiligen rhythm. Reihen der Melodie entsprechen vier aus je zwei Silbengruppen zusammengesetzte, meistens isometrische Verse des Textes: 4(4 + 3) — z. B. 411, 423, 425; 4(4 + 4) — 391, 394, 402; 4(4 + 5) — 460; 4(4 + 6) — 395, 394; 4(5 + 3) — 432, 452a; 4(5 + 4) — 467; 4(6 + 3) — 406, 418; 4(6 + 4) — 4136, 434; 4(6 + 6) — 393, 417.

Häufig kommen aber auch die aus heterorhythmischen Versen aufgebauten Strophen vor, z. B.: 2(6 + 6), (4 + 3, 6 + 3) — Nr.

445 6; 2(6 + 4) „ (4 + 4, 6 + 4) — Nr. 400; 2(5 + 3) „ (5 + 5, 5 + 3) — Nr. 431; 2(6 + 6) „ 2(4 + 3) — Nr. 416 u. a.

VII. 6. Rhythmische Verengung der Binnenreihen der Strophe VII. a. (Nr. 479—499) erscheint in der Struktur:

AB, AC „ AC, AB — (Nr. 483 a.)

AB, AA „ AA, AB — (Nr. 482) und ist aus den Proportionen der vier Reihen (3 : 2) „ (2 : 3) ersichtlich. Die Isorhythmie verbindet hier die Aussen- und Binnenreihen.

Die Strophe des Textes besteht aus zwei isometrischen Versen (Nr. 483 a — (5 + 3)^{bis} „ (5 + 3)^{bis}; Nr. 482 — (4 + 4)^{bis} „ (4 + 4)^{bis}), wobei besonders auffällt, dass ein jeder Vers mit verändertem Rhythmus wiederholt wird.

In dieser Melodiengruppe sind besonders die slovakischen und mährisch-tschechischen Einflüsse auffallend. Mit Recht bezeichnet Béla Bartók die genannte Struktur als „slovakische Verengung“.

VIII. Erweiterte Formen der aus vier zweiteiligen Reihen zusammengesetzten Strophe entstehen durch:

a) Verdoppelung der dritten Reihe der Grundform (Nr. 500—507) in der Struktur (Nr. 505 a) — AB, AB „ (CD)^{bis}, AB, welcher das silbenzählende Schema 2(6 + 4) „ (2[4 + 3], 6 + 3) entspricht.

b) Erweiterung der vierten, seltener der ersten und dritten Reihe (Nr. 508—515).

IX. Dreiteilige rhythm. Reihen, bisweilen in Verbindung mit zwei und vierteiligen zu einer aus vier Reihen bestehenden Melodiestrophe vereinigt (Nr. 516—544).

In die Isorhythmie sämtlicher Reihen, welche in der Struktur 4(AAB) — Nr. 517, 525, oder 4(ABC) — Nr. 527, 539 zum Vorschein kommt, bringt am häufigsten die dritte Reihe eine Abwechslung, z. B.:

2(AAB) „ CAB, AAB — Nr. 524; 2(AAB) „ BB, AAB — 530;
2(AAB) „ ACAC, AAB — 543 a.

In dieser Gruppe sind Entlehnungen aus der ungarischen Volksmusik bemerkbar.

C. Die aus drei rhythmischen Reihen bestehende Strophe kommt in folgenden Grundformen vor:

X. a) Die Hauptzäsur erscheint zwischen der zweiten und dritten Reihe (Nr. 545—572) in der Struktur

AB, AB,, AB (Nr. 552), der das silbenzählende Schema
 $(4 + 4, \dot{4} + \dot{4})$, $(\dot{4} + \dot{4})$ entspricht.

Diese Form entsteht aus der zweizeiligen Strophe durch buchstäbliche Wiederholung der ersten Reihe (Nr. 547–548), oder der zweiten Reihe meistens mit einigen Veränderungen in der Melodie (Nr. 552); häufig wird aber die dritte Reihe degehnt, manchmal durch die Augmentation sogar verdoppelt (Nr. 553 B).

b) Die Strophe X. a) wird durch Wiederholung der ersten zwei Motive der dritten dreiteiligen Reihe erweitert (Nr. 573–575). Auf diese Art entsteht die Struktur

$\dot{A} \dot{B}, \dot{A} \dot{B}, (CC)^{\text{bis}} B$ — (Nr. 573),

die sich mit dem silbenzählenden Schema $2(5+5)$, $(2[4+4]+5)$ deckt.

c) Die Hauptzäsur erscheint zwischen der ersten und zweiten Reihe (Nr. 576–601) in der Grundform AB,, AB, AB (Nr. 588), die sich mit dem silbenzählenden Schema $(\dot{4} + \dot{4})$, $(\dot{4} + \dot{4}, 4 + 4)$ deckt. Am häufigsten wird der erste Vers in der zweiten Reihe mit veränderter Melodie, manchmal auch mit verändertem Rhythmus wiederholt (Nr. 588).

d) Die Strophe X. c) wird durch Nachbildung des letzten Motivs der dritten Reihe, manchmal durch ein Refrain erweitert (Nr. 602–604). Die Struktur $\dot{A} \dot{B}, \dot{A} \dot{B}, A \dot{B} C$ (Nr. 603) vereinigt sich mit dem silbenzählenden Schema

$(\dot{6} + \dot{6})$, $(\dot{6} + \dot{6}, 6 + \bar{6} + {}^1\bar{6})$.

D. Die ausserhalb der Einteilung stehenden Melodien (Nr. 605–624) werden in der Gruppe X. zusammengefasst.

Aus dieser Übersicht der Grundformen, welche sich im Strophenaufbau der lemksischen Melodien nachweisen lassen, wird ersichtlich, dass die genannten Lieder sich durch eine ungemein grosse Mannigfaltigkeit in dieser Hinsicht auszeichnen.

Die auf Grund der Zusammenstellung der rhythm. Motive in Reihen und Strophen durchgeführte Klassifikation scheidet die Gruppen aus, in denen sich verwandte Melodien zusammenfinden.

Zur weiteren Differenzierung der Melodien in den Rahmen einzelner Gruppen haben wir nach Ilm. Krohn's Methode die Melodien auf Grund der Kadenz-Verhältnisse geordnet; durch die Zusammenstellung der Varianten der nächsten Verwandtschaftsgrade werden die typischen und am häufigsten vorkommenden Formen ersichtlich.

*

Knappe, sehr symmetrisch aufgebaute Form der Strophe, die sich häufig einer regelmässigen 8 taktigen Periode

fügt, ist in den lemckischen und überhaupt in den westukrainischen Volksliedern vorherrschend.

Lemckische Melodien zeichnen sich meistens durch einen lebhaften Rhythmus aus, der sich in kleinen Notenwerten rasch bewegt und manchmal, besonders am Anfange der rhythm. Reihen, einem Rezitativ nahe kommt, um in den Schlussmotiven sich in grösseren Notenwerten zu ergiessen und sich vom melischen Elemente beherrschen zu lassen; einem freien Rubato und sogar Parlando begegnen wir nicht selten. Das alles hat eine gewisse Freizügigkeit im Taktaufbau und den häufigen Gebrauch von gemischten Takten zur Folge. (Vgl.: Nr. 10, 16a6, 17, 35, 37, 173, 174a, 314 u. a.)

Die Takte $\frac{5}{8}$, $\frac{7}{8}$ oft in Verbindung mit anderen Taktgattungen — $\frac{3}{8}$, $\frac{2}{4}$, $\frac{4}{8}$ werden in manchen Melodien sehr folgerichtig durchgeführt (Nr. 30, 35, 290, 320, 358).

Eine Vorliebe für Synkopierung, die durch den Einfluss der ungarischen Volksmelodien gesteigert wird, tritt besonders in den Schlussformeln hervor (Nr. 62, 107, 282, 276, 283, 424, 456 u. a.). Auf magyarischen Einfluss ist auch der Rhythmus

zurückzuführen (Nr. 407, 410, 438, 577 u. a.).

Eine grosse Verbreitung des Tripeltaktes $\frac{3}{8}$, $\frac{3}{4}$ in den lemckischen Melodien, im Gegensatze zu anderen ukrainischen Musikdialekten, in welchen gerade Takte $\frac{2}{4}$, $\frac{4}{4}$, $\frac{6}{8}$ vorherrschend sind, lässt sich aus den Einflüssen des polnischen Volksliedes erklären.

Der lemckische Musikdialekt hat, abgesehen von der naheliegenden Möglichkeit westeuropäischer Einflüsse, viele archaische Elemente, die im Mittelalter wurzeln, bisjetzt bewahrt.

Die grosse Untersekunde, welche an der Stelle des erwarteten Subsemitoniums in den Kadenzen der Moll-Melodien erscheint (Nr. 106, 148 b., 155, 275, 335 b., 345 a, 620 b), könnte man in gewissen Fällen nach H. Riemanns Vorgang (Folkloristische Tonalitätsstudien I, 112) als Überbleibsel des pentatonischen Systems beurteilen.

Das auf der Tonreihe h c' d' aufgebaute Lied Nr. 555 kann als Muster der melodischen Primitive dienen.

Hier sind auch die Melodien zu erwähnen, deren Gerippe die Tonreihe a h c' (mit der Tonika a) bildet (Nr. 112, 158).

Für die Melodien der altertümlichen rituellen Lieder ist der

kleine Tonumfang einer diatonischen Quarte oder Quinte charakteristisch. Zu dieser Gruppe gehören: Hochzeitslieder Nr. 384, 578, Erntelieder Nr. 607, Osterlieder Nr. 519, St. Johannisfestlieder (Sobitka) Nr. 53, 130, 588 und Neujahrslieder Nr. 119. Manchmal berühren diese Melodien das Subsemitonium — das geschieht meistens nur in melismatischen Verzierungen — auch die Unterquarte; aber diese beiden Töne gehören nicht zum wesentlichen Gerippe der Melodien und sind als spätere Erweiterung der vier- und fünfstufigen Tonleitern zu betrachten.

Zu den späteren Erscheinungen gehört auch die Ausfüllung der Unterquarte mit den Tönen. Ein solcher Typus der Tonleiter mit der Tonika in der Mitte und zwei Stütz Pfeilern der Melodie auf beiden Dominanten hat die Mehrheit der lemksischen Volkslieder beherrscht, und ist überhaupt in den westukrainischen Musikdialekten sehr verbreitet. Die Melodien mit solchem Aufbau der Tonleiter schmiegen sich sehr gut ins moderne Dur und Moll, nur die oft vorkommenden Schlusskadenzen auf der unteren Dominante lassen in ihnen ältere Schichten erkennen.

Die Zusammensetzung der Skala aus der oberen Quinte und der unteren Quarte führt schon zu den Kirchentonarten hinüber, welche sich in den lemksischen Melodien teils in ihrer vollen Gestalt, teils nur in Bruchstücken (Ausschnitten) oder in einer unter dem Einflusse des Oktavsystems und des Chromatismus veränderten Form erhalten haben.

Meistens ist in den lemksischen Melodien die dorische Kirchentonart verbreitet: Nr. 137, 141, 143, 147, 241, 343 u. a.; aber häufig kommen auch andere Kirchentöne vor, wie der mixolydische: Nr. 216, 256, 387, 4016, 490 a6B, 522 a, 548, 552; der lydische (nur in Ausschnitten): Nr. 10, 17, 194; der hypodorische: Nr. 159, 163, 213, 365 a, 472, 599; der hypomixolydische: Nr. 440, 504, 593, 621; der hypolydische: Nr. 579.

Die hypoionische und hypoäolische Kirchentonart in ihrer modifizierten Gestalt sind schon meistens mit dem modernen Dur und Moll verschmolzen.

Die Kirchentonarten weisen eine Zusammensetzung aus einer Quarte und einer Quinte auf, deren Grundtöne der Reihe nach zur Geltung der melodischen Mittelpunkte gelangen und gewissermassen um die Beherrschung der Melodie ringen; das hat die Gruppierung der Töne in Quarten und Quinten zur Folge.

In 107 Liedern unserer Sammlung fällt der Schlusston der Melodie auf die Unterquarte, in 17 Melodien auf die zweite Stufe der Skala.

Dies alles ist ein Beweis dafür, dass ein bedeutender Teil der lemckischen Melodien offenbar einer älteren Melodienschichte angehört, in der die Bedeutung der Tonika und das Gefühl der Tonalität noch nicht so deutlich, wie in Melodien späteren Ursprungs, ausgeprägt waren.

In ihrer weiteren Entwicklung erfahren diatonische Tonleitern auf dem ukrainischen Boden wichtige Änderungen mit Erscheinung der Chromatik.

Infolge der chromatischen Verschiebung einzelner Stufen der Molltonleitern (z. B. durch Erhöhung der vierten Stufe um einen halben Ton und durch die Zustellung des Subsemitoniums in der dorischen Kirchentonart) erscheinen in den ukrainischen Mollmelodien übermässige Sekunden, übermässige und verminderte Quartan und die mit ihnen verbundenen charakteristischen Wendungen.

Die Merkmale des Chromatismus sind in der Volksmusik einer grossen Völkerguppe (Griechen, Krimtataren, poln. Juden, Südslaven, Ukrainer, Weissrussen, Polen, Slovaken, mährische Tschechen, Rumänen, teilweise auch Ungarn) verbreitet, mit einer besonderen Intensität aber treten dieselben bei allen längs des Karpathenkammes ansässigen Völkern hervor. Merkwürdigerweise haben die russischen Volkslieder bisjetzt strengen Diatonismus bewahrt; übermässigen Intervallen ist hier nicht zu begegnen.

In den lemckischen Melodien ist eine besondere Vorliebe für den Chromatismus bemerkbar (Nr. 128 a, 177, 285, 443, 449 a, 533, 569, 596; 1336, 174 a6, 263 a, 5706, 618, 623 u. a.).

Der Chromatismus hat einigermassen den Grund für das moderne Dur und Moll vorbereitet (Einführung des Leittons), ohne jedoch den Quart- und Quintraufbau der Melodien zu berühren; das unklare Gefühl der Tonalität lässt sich auch in den chromatisierten Melodien mit der Schlusskadenz auf der Unterquarte oder auf der zweiten Stufe der Skala bemerken.

Wesentliche Veränderungen in dieser Richtung hat erst das Oktavsystern herbeigeführt, welches die neueste Formation der ukrainischen Melodien beherrscht hat.

In den lemckischen Melodien lassen sich verschiedene Übergangsstufen von den mittelalterlichen Kirchentönen zum modernen Dur und Moll nachweisen, die auf dem

Wege verschiedener Konzessionen (wie sie H. Riemann nennt) sich in der Volksmusik eingebürgert haben: Einführung des Subsemitoniums für das Dorische, Mixolydische und Hypojonische, Einführung der kleinen Sexte für das Dorische und der reinen Quarte für das Lydische; der Gebrauch der grossen neben der kleinen Septime im Mixolydischen; besonders in den Kadenzten verwandelten sich die Kirchentöne in unsere modernen Tonarten.

Die neueste Formation der lemksischen Melodien charakterisiert ein deutlicher Oktavaufbau der Dur- und Mollskala mit einer klar bezeichneten Tonika, Modulation in Dominante und Subdominante, Verschiebung einzelner Stufen der Skala durch moderne Chromatik, Erweiterung des Tonumfanges zur None und Dezime.

Während in den älteren Liedern die Melodientypen in Dur und Moll streng geschieden erscheinen, begegnen wir in den Melodien der neueren Schicht oft abwechselnden Melodiewendungen in die Paralleltonart, daneben auch solchen, die durch Akkordbrechung entstanden sind.

Für den lemksischen Musikdialekt im Gegensatz zu anderen ukrainischen Musikdialekten ist das Übergewicht von Melodien in Dur bezeichnend.

Aber eben in dieser neuesten Melodienschicht sind fremde slovakische, tschechische, polnische und magyrische Einflüsse besonders auffallend (Nr. 369, 428 a6Br, 429 a6, 430, 432 a6, 439 a6, 468 a6B, 518, 526, 527, 528, 584 u. a.; 464, 534, 535, 542, 543 a6B, 544, 567, 598 a u. a.; zu dieser Gruppe gehören auch die von den mährischen Tschechen entlehnten auf der dritten Stufe der Skala kadenzierenden Melodien Nr. 211, 212, 615).

Zu den archaischen Merkmalen der lemksischen Melodien gehört auch die Vorliebe für Melisme und Verzierungen verschiedener Art, wie Vorschlag, Nachschlag, Triller, Mordent, auch das Ausfüllen grösserer Intervalle mit Durchgangstönen; die melodische Ornamentik ist aber in den lemksischen Liedern nicht so reichlich, wie in anderen ukrainischen Musikdialekten, vertreten, sonst hängt sie auch von der individuellen Begabung des Sängers, seiner Manier und Vortragsart ab.

Auch der Gebrauch der sogen. neutralen Terz tritt in manchen Melodien unserer Sammlung ganz deutlich hervor (Nr. 124, 130, 218, 228 a, 320, 373, 389, 535, 559, 563, 573); manchmal aber erscheint dieses Intervall in derselben Melodie neben der kleinen, ja sogar neben der grossen Terz, und in diesen Fällen ist es viel-

leicht aus der unreinen Intonation zu erklären, ebenso wie eine um $\frac{1}{4}$ -Ton erhöhte Quarte. Bei manchen Sängern haben wir aber eine besondere Folgerichtigkeit im Gebrauch der neutralen Intervalle bemerkt, welche in der traditionellen Vortragsart der betreffenden Gegend ihren Grund haben muss, einigermaßen aber auch von der Individualität des Sängers und seinem Gehör abhängig ist.

In allen ukrainischen Musikdialekten der westlichen Gruppe ist das Volkslied homophon. Wenn aber im lemkschen Dorfe einige Mädchen ein Lied singen, teilt sich oft ihr Unisono an geeigneten Stellen in zwei, sehr selten in drei Stimmen, wobei die Melodie am häufigsten in Terzen begleitet wird. Diese Zweistimmigkeit ist aber eine Erscheinung jüngeren Datums und lässt sich auf die Einflüsse der Kirche und der Schule zurückführen.

Die Melodien der vorliegenden Sammlung haben wir einerseits mit den Melodien aus den Gebieten anderer ukrainischen Musikdialekte, andererseits mit denen der Nachbarvölker (der Polen, Slowaken, mährischen Tschechen, Ungarn und Rumänen) zusammengestellt und die Parallelen auf SS. 455—462 nachgewiesen (eine unzweifelhafte Verwandtschaft der Varianten haben wir mit einem Sternchen vermerkt). Die vollen Titel der Volkslieder-Sammlungen, die wir zum Vergleich herbeigezogen haben, sind auf SS. 275—276 mit einer Ergänzung auf S. 453 angegeben und die Melodiensammlungen mit einem Sternchen bezeichnet worden.

Aus dem oben erwähnten Verzeichnis der Parallelen ist die Beziehung verschiedener Gruppen der lemkschen Melodien zu den in anderen Gegenden des ukrainischen Territoriums aufgezeichneten Volksliedern einerseits, und zu den Volksliedern der Nachbarvölker andererseits ersichtlich. Tschechische und slowakische Einflüsse sind besonders in Gruppe VII. 6. bemerkbar, magyrische Einflüsse treten namentlich in Gruppe IX. hervor.

In den lemkschen Melodien begegnet man oft der Struktur $\dot{A}\dot{B}$, $\overset{5}{\dot{A}}\overset{5}{\dot{B}}$, $\overset{5}{A}A$, $\overset{5}{A}B$ in verschiedenen Modifikationen. (In Dur: Nr. 428 a6B, 429 a6, 430, 432 a, 433, 434, 551, 584; in Moll: 459, 460, 461, 463, 465, 468, 469, 540, 543 a6B, 568 6).

Das Typische dieser Form liegt darin, dass die zweite (manchmal auch die dritte) Reihe durch die Umsetzung der ersten Melodiezeile in die Quinte gebildet wird, und die letzte Melodiezeile als eine buchstäbliche Wiederholung der ersten erscheint. Diese Struktur, wie B. Bartok behauptet,

hat sich in den slavischen Volksliedern augenscheinlich unter dem Einflusse der ungarischen Volksmusik verbreitet. Hier soll aber hervorgehoben werden, dass die in den Volksliedersammlungen der benachbarten Völker aufgefundenen Varianten zu den lemckischen Melodien manchmal auch für die Verbreitung der ukrainischen Einflüsse auf benachbarte Gebiete sprechen. Dies gilt z. B. von der für die ukrainischen Musikdialekte des Karpathenlandes charakteristische Tanzliedform „Kolomyjka“, der wir unter den Volksliedern aller benachbarten Völker begegnen, wie die Parallelen zu den Melodien Nr. 287, 292, 294, 301, 303, 318, 322, 330, 331, 332, 334, 337, 341 bezeugen.

Manche gemeinsame Züge im Versaufbau, in der Rhythmik, im Gebrauch der mittelalterlichen Kirchentöne, in der melodischen Ornamentik u. s. w. lassen sich ohne Zweifel auf die slavische Gemeinsamkeit zurückführen.

In diesen allgemeinen Betrachtungen können wir uns nicht in eine Erläuterung der strittigen Fragen über die Migration einzelner Liedformen und Melodien einlassen, um so weniger, als der Grund dazu, wenigstens auf dem Boden der Volksmusik der Slaven, gar nicht vorbereitet ist. Jedenfalls können wir auf Grund des von uns angefertigten Verzeichnisses der Varianten auf lemckischem Gebiete eine ziemlich grosse Anzahl von Melodien nachweisen (SS. L—LII), die als Gemeingut einer Gruppe benachbarter Völker (Ukrainer, Slovaken, mährische Tschechen, teilweise auch Polen und Ungarn) zu betrachten sind.

Wie es scheint, haben die Lemken auch auf dem Gebiete der Volksmusik eine wichtige Rolle in der Vermittelung der Kulturinflüsse zwischen Westen und Ukraina gespielt.

Die Vergleichung der lemckischen Volkslieder aus Westgalizien und aus dem südlichen Karpathenlande bietet einen Beweis dafür, dass die lemckischen Melodien beiderseits des Karpathenkammes zu demselben Musikdialekte gehören und dass die galizischen Lemken aus dem Liederschatze ihrer süd-karpathischen Brüder sehr viel übernommen haben; es sprechen dafür die ungarischen und tschechoslovakischen Einflüsse, mit denen die galizischen Lemken in keiner unmittelbaren Berührung stehen.

Das wichtigste Ergebnis der durchgeführten Vergleichung ist jedoch der Beweis, dass der lemckische Musikdialekt der ukrainischen Gesamtheit angehört und mit der west-

lichen Gruppe der ukrainischen Musikdialekte im engen Zusammenhange steht; das bezeugen die für das ukrainische Volkslied am meisten charakteristischen Melodiengruppen, und zwar die der rituellen Lieder (Weihnachts- und Neujahrslieder — Nr. 346a6, 119, 555; Hochzeitslieder — Nr. 384a6b, 578a6; Osterlieder — Nr. 4666, 484, 519, 524, 531, 579, 619; Erntelieder — Nr. 78, 607), der Wiegenlieder und Tanzlieder — die oben erwähnte „Kolomyjka“, „Schumka“ (Nr. 409), „Kosak“ (Nr. 423).

Auch andere typische Formen der ukrainischen Volkslieder sind auf lemkinschem Gebiete ziemlich reichlich vertreten.

Der lemkinsche Musikdialekt weist trotz seiner besonderen Merkmale dennoch in seiner Rhythmik und Melodik und in deren typischen Formen unzweifelhafte Angehörigkeit zu seinem ukrainischen Mutterstamme und unteilbare Einheit mit anderen ukrainischen Musikdialekten auf, von denen er vorwiegend nur in den Melodien der späteren Formation abweicht.

*

Die Lieder der vorliegenden Sammlung sind nach ihrer melodischen Beschaffenheit, ihrem rhythmischen Aufbau und ihrer Struktur geordnet worden. Ausserdem haben wir ein Verzeichnis der nach ihrem Inhalte geordneten Liedertexte (SS. 438—446) mit Angabe der in den Rahmen unserer Sammlung vorkommenden Varianten einzelner Motive angefertigt.

Wir unterscheiden folgende Gruppen: I. Rituelle Lieder. II. Geistliche Lieder.¹⁾ III. Balladen und Romanzen.¹⁾ IV. Wiegenlieder. V. Junggesellenlieder. VI. Mädchenlieder. VII. Liebeslieder. VIII. Verlust des Kranzes. IX. Frauenschicksal und Ehestand. X. Waisenlieder. XI. Soldatenlieder. XII. Emigrantenlieder. XIII. Scherzhafte, frivole und Säuferlieder. XIV. Verschiedene Motive: a) Der Gegensatz zwischen Armut und Reichtum. b) Historische Reminiszenzen. c) Kinderlieder. d) Etwaige ausserhalb der Gruppen stehende Lieder. e) Lieder von uneinheitlichem, gemischtem Inhalt.

Die in den ukrainischen, polnischen, slovakischen, mährischen, teilweise auch in ungarischen Volksliedersammlungen aufgefundenen Varianten und Parallelen zu einzelnen lemkinschen Liedern sind unter dem betreffenden Texte angegeben, mit Ergänzung auf SS. 453—454.

¹⁾ Bei dem Verzeichnis dieser Lieder sind auch deren Motive angegeben.

Die Zusammenstellung der lemkeischen Volksliedertexte mit den aus anderen Gegenden des ukrainischen Territoriums gesammelten Texten einerseits und den Volksliedern der benachbarten Völker andererseits berechtigt uns zu folgenden Schlüssen, welche in den oben auf Grund der Melodien gemachten Bemerkungen ihre Bestätigung finden:

1. Die lemkeischen Volkslieder sind aus dem Boden der ukrainischen Volkspoesie hervorgewachsen, mit der sie in allen Liedergruppen, besonders aber in den älteren Liederschichten, einen engen Zusammenhang und Gemeinsamkeit der Motive aufweisen; ein beträchtlicher Teil der von Lemken gesungenen Lieder ist über das ganze vom ukr. Volke bewohnte Territorium verbreitet.

2. Ausserdem haben die Lemken zu beiden Seiten des Karpathenkammes einen ziemlich grossen Vorrat der Volkslieder von lokaler Herkunft, welche in anderen Gegenden des ukrainischen Gebietes unbekannt sind, geschaffen; dabei haben die galizischen Lemken manches von den südkarpathischen übernommen.

3. Ein Teil des Liederschatzes ist den Lemken mit den Slovaken, mährischen Tschechen, teilweise auch mit den Polen gemeinsam.

Diese letzte Kategorie ist besonders in der III. Gruppe reichlich vertreten; in den meisten Fällen lässt sich hier nicht nur die Gemeinsamkeit der Motive, sondern auch des Versaufbaues nachweisen (S. 448—449).

Es ist allgemein bekannt, dass in der Sprache der Volkslieder bei allen Völkern „solche Worte und Wendungen, die sich von der Umgangssprache des Alltags durch edleren Klang hervortun“, mit Vorliebe gebraucht werden.¹⁾ Auf diese Bestrebung lassen sich die in den ukrainischen Volksliedern oft vorkommenden Archaismen, Deminutiva, Epitheta, Synonyma, besondere Formeln, manchmal auch Fremdwörter, u. dergl., sogar eine Annäherung der gesungenen Sprache an die Schriftsprache zurückführen.²⁾

¹⁾ Otto Böckel: „Psychologie der Volksdichtung“. Leipz. 1906. S. 60—64. — Al. Wesselowskij: Три главы изъ исторической поэтики. 1899, S. 171—209.

²⁾ Philaret Kolessa: Über die Entstehung der ukr. rezitierenden Gesänge, der sog. Duma's. Mitteilungen der Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften, Bd. CXXX—CXXXII. Lemberg 1921. Sonderabdr. S. 38—54.

In den lemckischen Volksliedern waltet im Allgemeinen die Mundart, besonders in den Liedern lokaler Herkunft; in den Liedergruppen, die sich einer Verbreitung über das ganze vom ukrainischen Volke bewohnte Territorium erfreuen, lässt sich aber auch bei den Lemken eine Annäherung an die ukrainische *зовні* bemerken. Dagegen scheinen die Lieder, die als Gemeingut der längs des Karpathenkammes ansässigen Völker gelten, auch die Lieder der neuesten Schicht in ihrem Wortschatz und ihrer grammatischen Ausdrucksweise besonders durch eine Vorliebe für fremde (slovakische, tschechische, polnische, sogar magyarisches) Elemente von der Umgangssprache abzuweichen.

Dr. Philaret Kolessa.

Erklärung der Notation und der diakritischen Zeichen.

Die mittelst des Phonographen aufgeschriebenen Melodien werden mit einem Sternchen bezeichnet.

In einer jeden Abteilung werden zwei Parallelgruppen der Melodien in *Dur* und *Moll* abgesondert; der ersten Gruppe werden die Melodien zugezählt, welche eine grosse Terz zwischen der Tonika und der dritten Stufe der Skala aufweisen; alle anderen Melodien, die durch kleine oder neutrale Terz zwischen der ersten und der dritten Stufe der Skala charakterisiert werden, auch Melodien von gemischtem Charakter mit den Wendungen in die Paralleltonart haben wir in die zweite Gruppe (*Moll*) eingereiht.

Um die Übersicht der Melodien zu erleichtern, haben wir nach I. Krohns Beispiel alle Melodien in *Dur* — in der Tonart C-dur oder F-dur, und die Melodien in *Moll* — in der Tonart A-moll oder D-moll notiert.

Die Stufen der Skala unterhalb der Tonika werden mit römischen, die oberhalb der Tonika mit arabischen Ziffern bezeichnet.

Den in unserer Sammlung meistens vorkommenden Schluss-ton der Melodie auf der Tonika lassen wir ohne Bezeichnung; der Schluss-ton auf der Unterquarte wird mit (v), derjenige auf der zweiten Stufe der Skala — mit (2), und auf der dritten Stufe mit (3) vermerkt.

Nach Prof. Béla Bartóks Vorgang wird auch in unserer Sammlung der Schluss-ton der Hauptäsur mit □, der der vorhergehenden

den Melodiezeile mit □ und der der darauffolgenden mit □ bezeichnet.

In den Rahmen einzelner Gruppen werden die Melodien nach der Höhe der betreffenden Kadenztöne, vom tiefern zum höhern schreitend, geordnet, indem in vierteiligen Melodien zuerst die letzte, dann die zweite, darauf die erste und schliesslich die dritte Kadenz berücksichtigt wird; in den dreizeiligen Melodien kommt nach dem Schlusstone vor der Hauptzäsur nur eine Nebenkadenz an die Reihe.

Bei einer jeden Melodie wird oben links ihr rhythmischer Aufbau schematisch mit grossen Buchstaben angegeben; ein jeder Buchstab bedeutet ein rhythmisches Motiv, welches mit einer einheitlichen Silbengruppe des Textes verbunden wird. Identische Motive werden mit demselben Buchstaben bezeichnet. Unbedeutende Abweichungen werden mit einem *v* rechts unten bei dem betreffenden Buchstaben angedeutet. Wenn sich zur rhythmischen auch melodische Identität des Motivs gesellt, werden die betreffenden Buchstaben mit einem oder zwei Punkten, oder mit einem kleinen horizontalen Strich bezeichnet.

Ein rezitatives Motiv mit freier Rhythmik bezeichnen wir mit *R*, z. B. Nr. 172.

Die in den lemckischen Melodien oft vorkommenden veränderlichen Verlängerungen (Dehnungen) und Verschiebungen der Akzente durch Synkopierung und Punktierung z. B.

bei der Grundform

können bei der Bezeichnung der rhythmischen Motive nicht berücksichtigt werden; daher werden alle angeführten Takte mit demselben Buchstaben bezeichnet (Nr. 403, 404 a).

Buchstäbliche Wiederholung einer Melodiezeile bezeichnen wir mit einem „bis“ oben rechts bei den betreffenden in Klammern eingeschlossenen Buchstaben; Wiederholung einer Gruppe rhythmischer Motive mit einer anderen Melodie wird mit 2 vor der Klammer vermerkt (Nr. 247, 250 a).

Zufällige, vom Belieben des Sängers abhängende Wiederholungen der Melodiezeilen, die den wesentlichen Aufbau der Melodie nicht berühren, werden in den Schemata nicht berücksichtigt.

Die Umsetzung eines Motivs um eine Quinte oder um eine Terz nach oben oder nach unten wird je nachdem mit einem 5 oder 3 oben, bzw. unten rechts bei dem betreffenden Buchstaben vermerkt (Nr. 463, 541).

In den aus zwei zweiteiligen rhythm. Reihen zusammengesetzten Melodien wird nur die Hauptzäsur mit einem vertikalen Strich vermerkt z. B.: AB, AB.

In allen anderen Melodien wird die Hauptzäsur mit doppeltem vertikalen Strich bezeichnet; andere Zäsuren bezeichnen wir mit einfachem vertikalen Strich und zwar nur in diesen Fällen, wo sie eine Gruppe von Motiven abgrenzen, z. B.: AA, B,, AA, C — (Nr. 305).

Bei einer jeden Melodie wird oben rechts das silbenzählende Versschema in arabischen Ziffern angegeben.

Überzähliges „ej“, „hej“, dessen Gebrauch je nach Belieben einzelner Sänger oft sogar in den Varianten desselben Liedes schwankt, wird links oben bei der betreffenden Zahl z. B. ¹+6 bezeichnet (Nr. 4).

Beim Schwanken der Silbenzahl z. B. zwischen 5 und 6 wird das seltener Vorkommende durch eine kleinere Zahl oben vermerkt: ⁵6.

Die demselben Verse angehörigen Silbengruppen werden mit + verbunden.

Die Verse werden durch Beistriche, die Versgruppen durch doppelte Striche gesondert.

Die durch die Hauptzäsur abgegrenzten Reihen und Reihenpaare werden mit runden Klammern, die in den Rahmen einzelner Reihen wiederholten Zeilen mit eckigen Klammern geschlossen (Nr. 250 a).

Buchstäbliche Wiederholungen einzelner Silbengruppen werden mit Punkten, Doppelpunkten oder einem horizontalen Strichlein über der betreffenden Silbenzahl bezeichnet; 2 vor der Klammer bedeutet die Wiederholung des jedesmal mit anderen Worten ausgefüllten Silbenschemas (Nr. 554, 254).

Die Abweichungen und Varianten, die verschiedene Sänger beim Singen einer Melodie zulassen, die aber oft auch bei demselben Sänger in verschiedenen Strophen wahrgenommen werden, haben wir meistens in den Notentext der betreffenden Melodie eingetragen. Nur sehr abweichende Varianten werden gesondert notiert.

Die Melodieabschnitte, welche zweistimmig oder sogar dreistimmig gesungen wurden, bezeichnen wir oben mit einem darüber geschriebenen „duo“, bzw. „tres“ (Nr. 215a6).

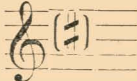
Das Zeichen \smile über der Note bedeutet eine Verkürzung, das Zeichen \frown eine Verlängerung ihrer Dauer.

♯ über einer Note erhöht diese Note annähernd um $\frac{1}{4}$ Ton.

b „ „ „ vertieft „ „ „ „ „ „

Ein Versetzungszeichen in Klammern unmittelbar vor einer Note bedeutet eben ein solches unklares (neutrales) Intervall, und gilt bis zum nächsten Taktstriche.

Wenn solche Veränderungen der Tonabstände folgerichtig in der betreffenden Melodie vorkommen, werden sie beim Schlüssel folgendermassen vorgezeichnet:

↓
 bedeutet die Erhöhung des c^2 annähernd um $\frac{1}{4}$ Ton
 (Nr. 536.)

↑
 bedeutet die Erniedrigung des b^1 annähernd um $\frac{1}{4}$ Ton.
 (Nr. 579).

In allen Melodien, die ausdrücklich eine Takteinteilung aufweisen, haben wir durch Vorzeichnung die Taktart bestimmt.

In den Melodien, welche doppelte Interpretation des Taktes zulassen, haben wir die mutmassliche Taktart über den Linien vorgezeichnet. Der Taktstrich bedeutet nicht immer, dass auf die hinter ihm stehende Note der Schwerpunkt des Taktes fällt. Im Zusammenhange mit den Konturen der Melodie wird öfters die Taktmitte durch Hauptbetonung hervorgehoben; dieselbe fügt sich oft dem Wortakzente und wechselt ihre Lage manchmal sogar in Strophen desselben Liedes nach dem Belieben des Sängers, wenn er z. B. die Synkopierung frei gebraucht.

⏏ — bedeutet einen Taktstrich, der inmitten eines einheitlichen Motivs erscheint und mit der Zäsur im Texte nicht zusammenfällt. (Diese Schreibweise wurde aber nicht folgerichtig durchgeführt.)

А. Дворядкова строфа й її модифікації.

І. Строфа зложена з двох двоколінних рядків.

(Дворядкова чотириколінна строфа.)

Dur: а) Закінченне на тоніці.

A B, C B 2 (1+4 + 6) *Висова.*

Andantino. [vii¹] [v]

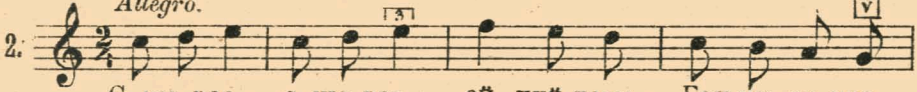
1. Ой при-ї-ха-ли ко-за-ки з о-бо-зу,

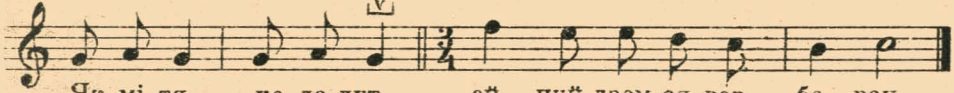
 Ой ста-ли со-бі ко-нець пе-ре-во-зу.

Сп. Мар. Гойсак і Анна Дудня.

A B, A C 2 (6 + 1+6) *Маласгів.*

Allegro. [3] [v]

2. Ё-ще раз, ё-ще раз, ей пуй-дзем, Ган-цю, до вас,

 Як мі-тя не да-дуть, ей пуй-дзем ся вер-бо-вац.

A A, A A 2 (5 + 5) *Пантна.*

Moderato. [3] [vi]

3. Дів-чи-но мо-я за-ру-че-на-я,

 Чом же ти смут-на, не ве-се-ла-я?

Сп. Крупа Мар.

А А, В А (6 + 6), (1+6 + 6) Усте руське.
Moderato.
 4. Пішов мій ми-лень-кий на во-ли, на во-ли,
 Ей што він мі при-не-се ско-реньки ко-зло-ви.
 Сп. Анна Станьчак.

А А, В А (6 + 6), (1+6 + 6) Андрийка.
Andantino.
 5. Спі-вай-ме, спі-вай-ме сво-б-му па-но-ви,
 Ей а-ле не ви-ди-ме драж-ку іу до-мо-ви.
 Сп. дівчата.

А А, В С (1+6 + 1+6), (6 + 7) Волгошова.
Allegro.
 6. Ей шандари, шандари, ей ве-ли-кі кла-ма-ри,
 Скла-ма-ли-сте дзевча ей за штири та-ля-ри.
 Сп. Драгуза.

А В, А, В (1+6 + 6) (1+6 + 6) Воля яслиська ниж.
Allegro.
 7. Ей ци то я, ма-міч-ко, не ва-ша ди-ти-на,
 Ей же-сте мі на-кла-ли до пе-ри-ни сі-на?
 Сп. Шубяки.

* Повторення другого коліна, впрочім не подібване в інших мелодіях цього типу, можна вважати за випадкове, тому не зазначаємо його в схемі.

А В, А В 2 (6 + 6) *Андриївка.*
Parlando. *ten.*

8.

О- же- нив би я ся, ма- ю на то во- лю,
 А- ле га- здо- ва- ня, то- го я ся бо- ю.

А А, В А (6 + 6), (1+6 + 6) *Паніна.*
Allegretto.

9.

Не хо- див- ем за ньов, са- ма при- шла за мнов,
 Ой я був на о- веч- ках за зе- ле- нов тра- вов.

Сп. Мар. Крупа.

А В, А В 2 (1+6 + 1+6) *Шклярі.*
Andante (parlando).

10.

Та танцуй, дівча, танцуй та як єс танцу- ва- ло,
 Та звідат тя ся ма- ти, та де єс но- чу- ва- ло.

Та танцуй, дівча, танцуй та де єс тан- цу- ва- ло,
 Та звідат тя ся ма- ти, та де єс но- чу- ва- ло.

Сп. Гоцьки і з.

А́ А́, А́ А́

2 (6 + 6)

Шкляри.

Allegretto.

11. Дай Бо-же до брий день, а-ле не кож-до-му,

 Лем мо-му ми-ло-му, што і-де до до-му.
Сп. Гоцьки і в.

А В, С В

2 (6 + 6)

Ганцова.

Allegretto.

12. Мав сой со-ки-реч-ку, од-тя-ла мі нож-ку,

 Под мі, ми-ла, по-дай зимной во-ди трошку.

А́ А́, А́ А́

2 (7 + 7)

Пантна.

Allegretto.

13. Гоп гоп, Па-ра-ска красна, гоп гоп, деє вол-ки пасла?

 Гоп гоп, медже го-ра-ми, гоп гоп, з па-ро-беч-ка-ми.
Сп. Лепак Бвд.

А́ А́, А́ А́

2 (1+6 + 1+6)

Дошно.

Andantino.

14. 1. Ой же-би мо-я ми-ла ой па-лін-ки не

 пи-ла, Ой кунив-бим і ціж-ми, ой штоби си хо-ди-ла.

А В, А В

2 (6 + 6)

Сп. Ковалі.
Висова.*Moderato.*

Сп. Мар. Гойсак і О. Дудич.

Маластів.

А В, А В

2 (6 + 6)

Moderato (parlando).

А В, А В

2 (6 + 6)

*Кваторь.**Moderato.*

Сп. Параска Парасус.

A B, A B

2 (6 + 6)

Паніна.

Moderato (parlando).

16 в. Сю-ри-дай, сю-ри-дай, куп-те со-бі ма-зи,

Сю-ри-дай, сю-ри-дай, не ма-ме пі-ня-зи.

A B, C B

2 (6 + 6)

Сп. Антоха Вольняк.

Маласіів.

Moderato (parlando).

16 г. Є-ще раз, є-ще раз пі-ду, Ганцю до вас,

Як мі-тя не да-дуть, пі-ду ся звер-бо-вац.

A B, C B

2 (1+6 + 6)

Висова.

Rubato.

17. Єй не пі-ду я до-мів, аж як бу-де сви-тац,

Бу-де мя мо-я мац по ні-мец-ки ви-тац.

Сп. Анна Коблош.

A A, A A

2 (1+6 + 1+6)

Паніна.

Andantino.

18. Єй кед єс ся приспала, та не по-відж ни-ко-му,

Єй бо лю-де роз-не-сут, та як ві-тер со-ло-му.

Сп. Антоха Вольняк

А В, А В

2 (6 + 3)

Дошно.

Andantino.

19.
Хоц би то-ти го-ри спа-да-ли,

Ме-не би за те-бе не да-ли. Сп. Ковалі.

А В, А В

2 (1+6 + 6)

Маластів.

Allegretto.

20.
Ей а мо-я фра-їр-ка так сої з го-ри не се,

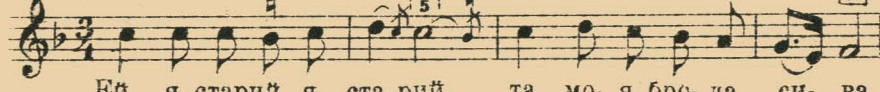

Ей а-ни я не ви-дів та-ке дrevко в ле-се.
Сп. Ксеня Баюс.

А А, А А

2 (1+6 + 1+6)

Дошно.

Andante.

21а.
Ей я старий, я ста-рий, та мо-я бро-да си-ва,

Ей ко-тра за мя пі-де, та бу-де не-щас-ли-ва,

Ей ко-тра за мя пі-де, та бу-де не-щас-ли-ва.

А А, А А

2 (1+6 + 1+6)

Воля яєлеська нинь.

Andantino (parlando).

21б.
Ей кед ти дів-ча, зна-ло, ей же я ур-льош-

ни-чок, Ей би-ло не хо-ди-ти ей гу мнє на травни-чок.

A A, A A

2 (6 + 6)

Сп. Шубяки.
Догито.

22. *Allegretto.*

Не я ту, не я ту, на-ту-ра мо-я ту;

Же-би не на-ту-ра, не би-ла-би я ту.

A A, A A,

2 (6 + 6)

Сп. Ковалі.
Ганцова.

23. *Andantino (parlando).*

Спі-ва-ла-бим со-бі, шу-га-ю, о то-бі,

А-ле ти па-рад-ний. по-зе-раш по со-бі.

A A, A B

(6 + 6), (6 + 1+6)

Сп. Юстина Чопор.

Ропиця.

24. *Andantino.*

Не за-то сої спі-вам, бим ве-се-ла би-ла,

Ей а-ле

А-ле за-то спі-вам, ой же-бим не за-би-ла.

A A, A A

2 (1+6 + 1+6)

Волгошова.

25. *Allegretto.*

Ей а до-брі мі, до брі, ей мамонько, при то-бі,

Ей як то- му ко- ньо ви ей при го-лім жо-ло-бі.

Сп. Драгузи.

А В, В В

2 (6 + 6)

Висова.

А як ся ду- печ-ка з ті- лом розлу- ча- ла,

Там пі шла за мо-ре, там по-ку-ту-ва-ла.

Сп. Ор. Крестнич.

А В, А В

Маластів.

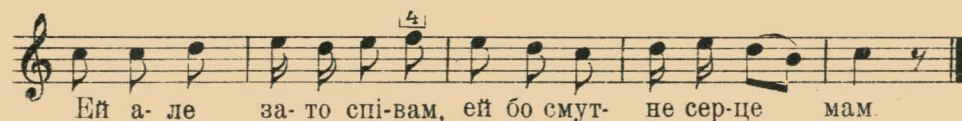
А В, А В

2 (1+6 + 1+6)

Висова.

Ей не за- то я спі-вам, ей бим ве-се-ла би-ла,

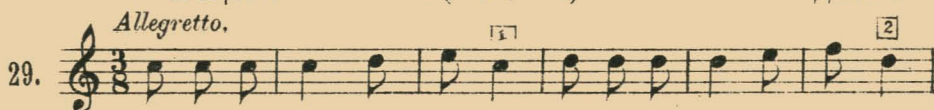
Ей а-ле за-то спі-вам, ей бо смут-не сер-це мам

Сп. Ор. Кристинич.

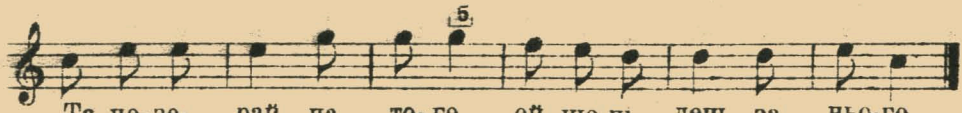
А А, А А

2 (1+6 + 1+6)

Дошно.

Ой не по-зе-рай на мя, та кой не пі-деш за мя,

Та по-зе-рай на то-го, ой що ш-деш за ньо-го.
Сп. Ковалі.

А А, В С (6 + 6) (1 + 6 + 6)

Шклярі.

Moderato.

30. Посмотр, дзевча, по-смотр на су-ху го-по-лю.

Ей як бу-де зе-ле-на, будеш мо-я же-на.
Сп. Гоцки і н.

А В, А В 2 (6 + 6)

Пангна

Parlando.

31 а. Спа-ли би ми, спа-ли мо-ї чор-ни о-чи,

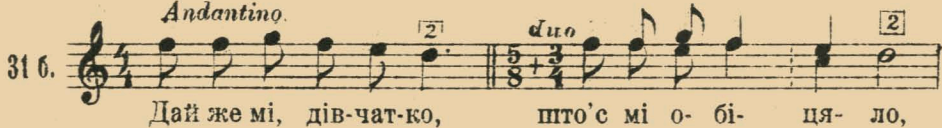

Бо ся не ви-спа-ли та той третьой но-чи.
Сп. Бвд. Лепак.

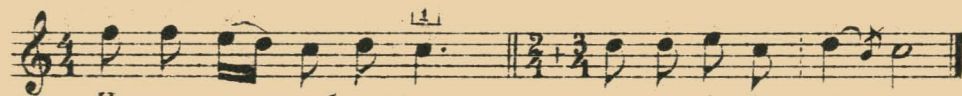
А В, А В 2 (6 + 6)

Пангна.

Andantino.

31 б. Дай же ми, дів-чат-ко, што'с ми о-бі-ця-ло,

Чер-ве-не я-блоч-ко, зе-ле-не'с ми да-ло.
Сп. Ант. Вольняк.

А В, А В 2 (4 + 4)

Ставіца.

Vivo.

32. Вершком і-ду, ко-ня ве-ду, До-лин-ка ми вол-ки же-ну.

Сп. Роман Лаврин.

A A, A A

2 (6 + 6)

Чистогорб, пов. Сянік.

33. *Allegro.*

Ка- за- ла ми ма- ти о- рі- шень- ки рва- ти,

Ви- со- ка лі- щи- на, не мо- жу ді- ста- ти.

Зап. Юлія Назаревич, учителька.

A B, A B

2 (6 + 6)

Ганцова.

34. *Moderato.*

(Ей) не бу- ду лен брала, а- ни при- сти- ра- ла,

Бо мі мо- я ма- ма ве- че- рю не да- ла.

Сп. Анна Мигаль.

A B, A C

(1+6 + 6), (1+6 + 1+6)

Паніна.

35. *Parlando.*

Гей спо- до- ба- ли мі ся на га- рен- ді жи- ди,

Ей а- рен- дар- ка слі- па, ей а- рен- дар не ви- дит.

Сп. Анна Вольняк.

A B, A B

2 (1+6 + 6)

Паніна.

36. *Moderato.*

Ей ма- мо мо- я, ма- мо, про- дай то- ту кра- ву,

Ей ней я і не во- джу до га- ю на тра- ву.

Сп. Автоха Вольняк.

А В, С В (6 + 6), (1+6 + 6) *Андриївка.*
Parlando.

37. *

1. Ей за-грай мі, за-грай тот о стат-ний та- нец,

Ей мо-їй ве-се-ло-сти не-ска ве-чер ко- нец.

2. Ей ве-сі-ля ся кон-чит, бі-да ся за-чи-нат,

Ей па-ні мло-да пла-че, же ту не ви-три-мат.
 Пісня співана на весіллі.

А В, С В 2 (1+6 + 6) *Андриївка.*
Andantino (parlando).

38. *

Ей спі-ва-ла-бим со-бі, шу-га-ю, й о то-бі,

Ей а-ле ти фа-леч-ний, по-зе-раш по со-бі.
 Сп. старенька жінка дрозачнім голосом.

А В, А С 2 (5 + 6) *Розстайне.*
Andantino.

39. *

І-шло дів-чат-ко по во-ду, по во-ду

І през зе-ле-ну о-гра-ду, о-гра-ду.
 Сп. Ів. Гомик, учитель.

A B, A B

2 (5 + 5)

Брунари вижні.

Moderato.

40. ¹⁵ⁱ ²
 Ей юч-ка, юч-ка, юч-ка зе-ле-на,

 ⁴
 Ей па-сло, па-сло дів-ча в-ле-на.

A B, A B

2 (6 + 6)

Воля яслиська ніж.

Allegro.

41. ³ ³
 Ве-чер юж мі, ве-чер, юж мі д ве-че-ро-ви,

 ¹ ^{u u}
 Го-нит мій миленький вів-ці д ко-ша-ро-ви.

Confer № 66

Сп. Шубяки.

A A, A A

2 (6 + 6)

Устє руське.

Allegretto.

42. ³ ³ ²
 Ку-ми мам, ку-ми мам, што їм дам, што їм дам? Дам їм палю-нечки,

 ²
 пий-те же, ку-меч-ки, Дам їм па-лю-неч-ки, пий-те же, ку-меч-ки.
 Пісня співана на хрестинах. Сп. Мел. Давьковська.

A A, B A

(6 + 6), (7 + 6)

Палтна.

Allegretto.

43. ³ ³
 Же-би ти знав, Янчік, як мя бо-лит пальчик,

 ^{4/8} ²
 Ой на-вер-тав-бис во-ли і з го-ри і з до-ли.

А А, А А 2 (5 + 5) *Маластів.*
Andantino.

44. Ой зашли, за-шли з не-ба ан-ге-ли,
 Гля-да-ю-чи сой Павни Ма-рі-ї.

А В, А С 2 (6 + 1+6) *Висова.*
Andantino.

45. Шу-мі-ла до-ли-на, ей і шу-мі-ти бу-де,
 Пла-ка-ло дів-чат-ко, ей і пла-ка-ти бу-де.
 Пісня співана на весіллі. Сп. Наця Золак.

А А, В С 2 (6 + 6) *Ставища.*
Moderato.

46 а. А рос-ко-ши мо-ї, так-сте-мя ми-ну-ли,
 Як то-ти кві-точ-ки, што на яр квіт-ну-ли,
 Як то-ти кві-точ-ки, што на яр квіт-ну-ли.
 Сп. Орна Лаврин.

А А, В А 2 (6 + 6) *Ставища.*
Allegro.

46 б. Чу-ду-ю-т-ся лю-де, де я ся на-пи-ла,

Сп. Марія Лаврин.

А я в свого ку-ма на го-сти ні би-ла.

А А, А А

2 (6 + 6)

Устє руське.

47. *Moderato.*

Па-ні млада на-ша по-ї-ма-ла пташа, По-ї-ма-ла дво-є,

чу-ба-ти о-бо-є, По-ї-ма-ла дво-є, чу-ба-ти о-бо-є.
Весільна пісня.

А А, В В

2 (6 + 6)

Ганцова.

48. *Parlando.*

А Бо-же мій, Бо-же, што я на-ро-би-ла?

Лю-де по ве-че-рі, а я не па-ли-ла.

А А, А А

2 (6 + 6)

Сп. Юст. Чопор

Квятонь.

49. *Allegro.*

Лю-буй же мя, хлоп-ку, в сто-до-лі на сноп-ку,

Лю-буй же мя пиль-но, бо мі в ножкі зим-но.

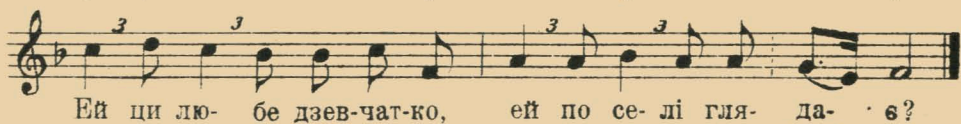
А А, В С

(1+6 + 1+6), (6 + 1+6)

Маластів.

50 а. *Rubato.*

Ей як я сої за-спі-вам ей кра-сні при-ми-ле-ні,

А В, В В

(7 + 6), (6 + 6)

Сп. Драгузи.

Висога.

Andantino.

Весільна п.

А А, А А

2 (6 + 6)

Маласіів.

Moderato.

А А, А А

2 (6 + 6)

Брунари вижні.

Allegretto.

A A₁ A A

2 (6 + 6)

Маластів.

57 г.

Не бу-де-ме ї-сти, не бу-де-ме пи-ти,
По-каль нам не да-те, по-што'сме ту при-шли.

A A₁ A A

2 (6 + 6)

Андріївка.

58. *Allegretto.*

До ко-спе-ла вл-но, а з ко-спе-ла дво-в,
Тво-в, па-ні мат-ко, тво-в о-би-дво-в.
Весільна пісня.

A A₁ A A

2 (6 + 6)

Пантня.

59. *Allegretto.*

Да-лас мя, ма-му-сю, за ліс, за ду-би-ну,
Же-бим не хо-ди-ла до тя на го-сти-ну.
Пісня співана на весіллі.

Сп. Лепак Бвд.

A A₁ A A

2 (1+6 + 1+6)

Дошно.

60. *Andantino.*

Ей мо-я фра-ї-реч-ка та би-ла мі на ми-сли,
Ей як-сме од у-ге-ля та гу Ко-ши-цям і-шли.
Сп. Ковалі.

61. $\dot{A} A, \dot{A} A$ $2 (1+6 + 1+6)$ Шкляри.
Allegretto.
 Та зє-лє-нє, зє-лє-нє, та ко-ло зє-лє-но-го,
 А мій ми-лий на лу-цє, гей і ко-нич-ки йо-го.

Сп. Гоцки

62. $\dot{A} B, \dot{A} B$ $2 (6 + 6)$ Квятонь.
Moderato.
 Мли-на-рю, мли-на-рю, зро-блю я ти шко-ду,
 Вий-ду на я-ро-чок, за-га-чу ти во-ду.

Сп. Марина.

63. $A A, A A$ $2 (6 + 6)$ Волгошова.
Moderato.
 Не бу-ду, не бу-ду дроб-ний о-вес ко-сив,
 Пі-ду до Ся-ноч-ка, бу-ду ша-блю но-сив.

Сп. Драгузи.

64. $\dot{A} A, B \dot{A}$ $(6 + 6), (6 + 1^{retr.} + 6)$ Висова.
 Ба-бо, гам-бу три-май, ме-не не за-ри-вай,
 Бо я ти го-ло-ва, цить! Сидь ти-хо як со-ва!

А В, А В (А А, А А) 2 (6 + 5) *Висока.*
Andantino.

65. Па-ні мла-да на-ша, де'с ді-ла ве-нещ?
 До-ста-вай, до-ста-вай пра-вов руч-ков до дна,
 Хо-ди-лам ся ми-ти, впал мі на я-рець.
 І ти го до-ста-нещ, як го бу-деш год-на.
 Весільна п. Си Ор. Крестниць.

А В, А В 2 (6 + 6) *Воля яслиська нижна.*
Allegretto.

66. Зду-шив я ся, зду-шив, хто же мя по-вте-рат?
 То-то дів-ча-точ-ко, што на ня по-зе-рат.
 (confer №41) Сп. Шубяки.

А А, В А 2 (7 + 7) *Усте руське.*
Andantino.

67. Ей ов-це мо-б, ов-це, ей ней вас па-се, хто кце,
 Я вас па-саў не бу-ду, ей бо на вой-ну пі-ду.
 А А, А А 2 (1+6 + 1+6) *Пантіа.*

Rubato.

68. Ей там на го-рі виш-ня, ей чом же не че-реш-ня?
 Ей кой бс мя по-лю-бив, ей чом же не бе-реш мя?
 Сп. Антоха Вольвяк.

А В, А В 2 (1+6 + 6) Устє руське.
Andantino.

69. [5] 15

Та деж то- та й о-веч-ка, што пе-ред во-ди-ла?

 [5]

Ей пі-шла до из-бо-чи, ска-ла ей за-би-ла.

Confer № 52. Сп. Аніля Федоровська.

А В, А С (1+6 + 6), (1+6 + 1+6) Пантня.
Moderato.

70. [5] 16

Ей ма-ла-стівський ва-рош, бо-дай тер-ном за-рос,

 [3]

Ей пант-нян-ске се-леч-ко, ей би-ло би ме-стеч-ко.

Сп. Анна Вольняк

β) Закінченне на долішній домінанті.

А А, В С (1+6 + 1+6), (6 + 6) Волгошова.
Marciale.

71. [I] [III]

Ей не-ски'м ту, не-ски'м ту, ой на ю-тро гет і-ду,

 [2] [V]

А ва по-за-ю-тро на шиф ся-дац бу-ду.

Сп. Драгузв.

А А, В А (6 + 6), (1+6 + 6) *Дошпо.*
Moderato.

72.
 Ой зна-ла я, зна-ла спі-ва-ноч-ки з ра-на,

 Ой те-пер две-че-ро-ви, та м по-за-би-ва-ла.
 Сп. Ковалі

А В, С D 2 (7 + 7) *Маластів.*
Moderato.

73.
 Ой га-ї-ку зе-ле-ний, та за-га-ї-ли мі тя,
Piu mosso.

 Ой мо-я фра-ї-реч-ко, ой о-до-бра-ли мі тя.

А В, А В 2 (6 + 1+6) *Воля ясмська нижна.*
Allegretto.

74.
 Од-дай мі, дів-чат-ко, ой што'с мі о-бі-ця-ло,

 Чер-ве-не яб-лоч-ко, ой зе-ле-не'с мі да-ло.
 Confer № 3 . Сп. Шубяки.

А В, А В 2 (6 + 1+6) *Чистогорб, п. Сянік.*
Allegro con moto.

75.
 Ко-за-ре, ко-за-ре, ай де ви ко-зи па-сли?

 Стра-ти-лам ві-но-чок, ай чей-сте ви го на-шли.
 Зап. Юлія Назаревич, учителька.

А А, А А 2 (1+6 + 1+6) Воля яслиська ниж.

Andantino

76. Ой ді- ти мо- ї, ді- ти, ой, як'сте мя об сі- ли!

 Ой мав-вм ко- рець бо- бу, ой і тог'сте мі ззі- ли.

С. Шубяки
Маласгів.

А В, А В 2 (7 + 7) Волгошова.

Andantino.

77.

А Ä, Ä Ä 2 (7 + 7) Волгошова.

Andantino.

78. Вийдь же, гає- ди- не, до нас, од- бер ві- но-чок од нас!

 Не виї- деш си го ку- піц, пуй-дзе-ме ци го пре-піц.*

Обжинкова п. Сп Драгузи

А А, В А (6 + 6), (1+6 + 6) Маласгів.

Moderato.

79. Мам-цю мо- я, мамцю, купже мі румянцю, Ой же бим румяні- ла,

 як пі- ду до тан- цю, Ой же- бим ру- мя- ні- ла, як пі- ду до тан- цю.

* Кожній парі мелодичних фраз відповідає в тексті пара 7-складових віршів, звязана римами в двовіршову строфу. Отже можнаб сю форму уважати за рідкий у нашій збірці примір строфи зложеної з двох однолінійних рядків.

А А, В С (6 + 6), (1+6 + 6) *Маласіів.*
Moderato

80. Не то-та мі кав-ка, што по по-лю кав-кат,
 Ой лем мі то-та кав-ка, што по кор-шмах здравкат.

А А, А А 2 (6 + 6) *Волтошова.*
Allegretto.

81. Би-ла лю-бость, би-ла ме-джи на-ми дво-ма,
 Юж та-ка не бу-де ме-джи де-ся-тьо-ма.

Сп. Драгузи.
Маласіів.

А В, А В 2 (6 + 1+6) *Усте руське.*
Andantino.

82. Ей наш ми-лий Бо-же, ей зми-луй-ся на-до мнов,
 Ста-ву-дам на ка-мінь, ей зви-нув-ся пі-до мнов.

А В, А С 2 (6 + 6) *Усте руське.*
Moderato.

83 а. Же-би не та го-ра, не га му-вав-би я,
 Же-би не то дів-ча, не лю-бу-вав-би я.

А В, А С (6 + 6), (6 + 1+6) Устє руське.
Moderato

83 б.

Не то- та мі ма- ти. што мя ви- хо- ва- ла,
 А- ле то- та ма- ти, ей што мі дів- ча да- ла.

А В, С D (1+6 + 6), (6 + 1+6) Устє руське.
Moderato

83 в.

Ой не то- та, не то- та зе- ле- на, не то- та,
 Юж мя по- ми- ну- ла ей од ми- лой до- бро- та.

А́ А́, А В (6 + 6), (6 + 1+6) Устє руське.
Andante

84.

Сві- тий, Бо- же, сві- тий, же- би ско- ро день бив,
 Же- би я у- ви- дів, а в ко- трім я до- мі бив.

А́ А́, В А, (5 + 5), (6 + 6) Шкляри.
Moderato

85.

В зе- ле- нім га- ю дров- ко ру- ба- ют,
 До на- ше- го дво- ру трі- сонь- ки па- да- ют.

А В, С В
Andantino.

(6 + 6), (1+6 + 6)

Ропиця.

86.
Спі-ва-ноч-ки мо-ї! деж я вас по-ді-ю?

Ей пі-ду до ле-си-ка, там я вас по-сі-ю.

А А, А А
Andantino

2 (1+6 + 1+6)

Волгошова.

87.
1. Ей на гор-боч-ку цер-ков ой ксьондз ка-за-ня ка-же.

Ей йа лем мі не по-віст, ой ским мі глав-ку звя-же.

2. Ой по-ві-дав-єс ми-лий, гой не бу-деш пи-са-ти,

Ой бу-деш риб-ки про-сив ой ли-сти до-но-ша-ти.

Сп. Драгуан.

À А, À А
Moderato.

2 (6 + 6)

Сянічина.

88.
Па-сла би я во-ли, а-ле юж не са-ма,

З то бом, Ян-чік, з то-бом під зе-ле-ним що-бом.

Сп. Мод. Менцінський.

$\dot{A} A, \dot{A} A$ 2 (6 + 6) Ганцова.
Andantino.
 89.

 По-під га- вь Фе- ся те-лят- ка па- са- ла,

 Те-лят- ка па-су- чи Фе- ся за- гу- ка- ла.

$\dot{A} B, \dot{A} B$ 2 (1+6 + 1+6) Дошно.
Andantino
 90 a.

 Ой по-ни- же се-леч-ка, ой гу- ста бре- зе- неч- ка,

 Ой што ей на- са- ди- ла ой мо- я фра- ї- реч- ка.
Сп. Ковалі.

$\dot{A} B, \dot{A} B$ 2 (1+6 + 1+6) Дошно.
Rubato.
 90 б.

 Ей, їа лю-лю мі, лю-лю ой під зе- ле- ну ду- лю,

 Ей ду- ля ся роз-ви- в. ей ді- ти- ну при- кри- в.

 Ей їа лю-лю мі, лю-лю ой під зе- ле- ну ду- лю,

 Ей ду- ля ся роз-ви- в, ей ді- ти- ну при- кри- в.
Сп. Ковалі.

91. $\dot{A} B, \dot{A} B$ $2(6+6)$ *Висока.*
Moderato.

Ой ма-ю я, ма-ю на сер-день-ку жа-лю,

А-ле я го, Бо-же, на верх не ви-да-ю.

Сп. Мар. Ференц

γ) Закінченне на другому ступні скалі

92. $A B, A B$ $2(1+6+6)$ *Воля яслиська низ.*
Allegretto.

Ой од-про-ва-див-бим це, дзев-чат-ко, до до-му,

Ой ко-бис би-ло мо-в, а не ле-да ко-му.

Ой ко-бис би-ло мо-в, а не ле-да ко-му.

С. Шубяки.

Moll: a) Закінченне на тоніці.

A B, A B

2 (1+6 + 1+6)

Воля яслиська нижня.

Andantino.

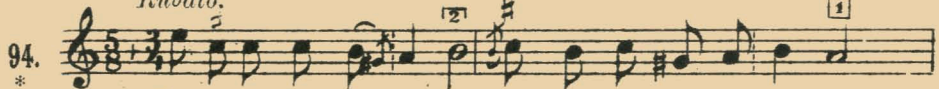
93.

Ой под-ме же ми, под-ме ей з ма-дьяр-ского кра-ю,
А бо на нас Ма-дья-ре ей кри-во по-зи-ра-ют.

A A, A A

2 (1+6 + 1+6)

С. Шубяки.
Висова.*Rubato.*

94.

1. Ей а-ни то-то хрес-ня та не бу-де мацше-стя.

Ей як му хрес-на ма-ти та не бу-де спі-ва-ти.

2. Ей а-ни то-то хрес-ня ей ве-се-ле не бу-де,

Ей як му хрес-на ма-ти ей спі-ва-ти не бу-де.

Пісня співана на хрестинах.

Сп. Наця Золяк.

A A, B A

(6 + 6), (1+6 + 6)

Пантна.

Allegretto.

95.

Бо-же мій лю-бень-кий, я-кий я ма-лень-кий!

Ей же-би до-щик пі-шов, то би я пі-дой-шов.

А В, А В
Andantino.

2 (6 + 6)

Андріювка.

96.
О- же- нив би я ся, ма- ю на то во- лю.

А- ле газ- до- ва- ня, то- го я ся бо- ю.

А В, В В
Moderato.

2 (4 + 4)

Розстайне.

97.
Па- сло дів- ча тай гу- сонь- ки

Ко- ло бі- лой до- ро- жень- ки. Сп. Ів. Гомик.

Rubato.
con moto.

2 (6 + 6)

Висова.

98 а.
Лю- ляй же мі, лю- ляй, кед мі маш лю- ля- ти,

Бо я те- бе не мам ко- ли ко- ли- са- ти. Сп. Анна Демченко
Приколискова п. Ганцова.

2 (6 + 6)

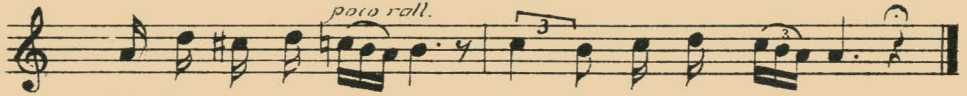
Rubato.

98 б.
! Ко- лиш- ся мі, ко- лиш, ко- ли- соч- ко но- ва,

Ко- ли- шу я в то- бі бі- ло- го па- хо- ла.

2. Ко- лиш- ся мі, ко- лиш, ко- ли- соч- ко са- ма,

Же- би я си пі- шла до ро- бо- ти з ра- на.

А В, С В

2 (6 + 6)

Приколискова п.
Волгошова.

Rubato.

По- то- че, по- то- че, зе- ле- ний по- то- че,

Як мі ся по то- бі хо- ди- ти не хо- че.

А В, А В

Сп. Драгузи.

Маласіів.

Rubato.

Та-кий ти, Я- ніч- ку, . . .

А А, В В

2 (7 + 7)

Ганчова.

Andantino.

Ой сьпі-вам я си, сьпі-вам, в ме-не та-кий о- би-чай,

Іа хлоп-ці так ду- ма- ют, же я ся їм за- ли- цям.

Сп. Марія Сокол.

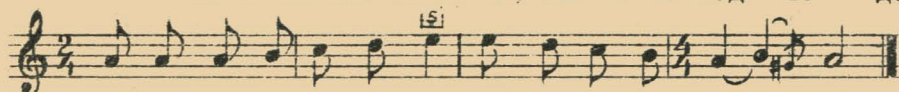
A B, A B

2 (7 + 6)

Уста руське.

Andantino.

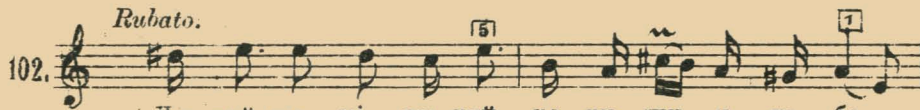
Ей ка-ли-на, ка-ли-на, хві-в-ся над во-дов,

А бо-гац-ка-я дів-ка смі-в-ся з ху-доб-ної.

2 (6 + 6)

Ганцова.

Rubato.

Лю-ляй же мі, лю-ляй, ко-ли-шу я те-бе,

А як ти мі у-с-неш, то я ли-шу те-бе.

Сп. Маріа Парч.

A B, C D

(6 + 6), (6 + 1+6)

Воля яслиська нижня.

Allegretto.

За-будь, мн-ла, за-будь, бо я юж за-би-ла,

Бо я лем ті ро-чок ой фра-ї-роч-ков би-ла.

С. Шубяки.

A B, C B.

Маластів.

Moderato.

A B, C B 2 (1+6 + 1+6)

Пангна.

Moderato.

104. 1

Ей чи є то дів-чат-ко, ей што на во-ду і-де?

Ей не ско-ро ся вер-тат, ей не мо-є то бу-де.

Сп. Антоха Семаницька.

A B, A B, 2 (6 + 6)

Rubato.

105. 1

Як я си за-спі-вам крас-ні при-ми-ле-ні,

Аж ся мі ро-зо-вют під буч-ком ко-ре-ні.

A A, A B 2 (6 + 6)

Маластів.

Andantino (parlando).

106. 1

1. Шу-мі-ла дзе-дзи-на, шу-мів зе-ле-ний гаї,

За-пла-ка-ло дзев-ча, за-пла-кав і шу-гаї.

A A, B C

 1

2 Дзев-ча за-пла-ка-ло же ся не ви-да-ло,

А шу-гаї за-пла-кав, же дів-чат-ко не взяв.

А В, С В 2 (6 + 6) Шкляри.

Moderato.

107 а.
 За гор, сон-це, за гор, за зе-ле-ний я-вор!

 За я-вор зе-ле-ний, де мой при-ми-ле-ний.

Сп. Гоцка і н.

А В, С В 2 (6 + 6) Шкляри.

Moderato.

107 б.
 Под-ме на о-ріш-ки, мо-є лю-бе сер-це,

 То-бі дам лу-поч-ку са-ма знім я-дер-це.

Сп. Гоцки і н.

А А, А В (1+7 + 1+7), (1+7 + 7) Маласгів.

Moderato.

108.
 Ей кедня, мам-цю ра-да маш, ей кед ня мам-цю ра-да маш,

 Ой по-про-дай во-ли й ко-ні, ви-куп же ня з не-во-лі.

Сп. Гоцки і н.

А В, А В 2 (6 + 6) Ганцова.

Andantino.

109.
 Го-ре, риб-ка, го-ре, го-ре би-стром во-дом,

 Циж ми роз-лу-че-ни, мо-я ми-ла, з то-бом?

Сп. Юстива Чопор.

A B, C D

(6 + 6), (6 + 1+6)

Блещарка.

Andantino.

110. На ви-со-кій го-рі сні-жок ся бі-лі-є,

 Де ся мо-я ми-ла ей на зи-му по-ді-є?

A B, C A

2 (6 + 6)

Розстайне.

Andante.

111. Геї до-вов мі до-вов, там до-вов да-леч-ко,

 Сто-їт мі там, сто-їт корч-ма му-ро-ва-на.

 Сп. Ів. Гомбь.

2 (6 + 6)

Висова.

Parlando.

112. Ке-би так го-рі-ла ка-ли-на, лі-щи-не

 Як го-рит дів-чи-на, як ви-лит фра-ї-ра.

Сп. Мар. Ференц і Анна Дудич.

A B, A B

2 (4 + 6)

Дошмо.

Marciale.

113. Як я'м би-ла в Ко-ши-цах на ба-лі,

 Да-ва-ли ми-лиць ви-но шан-да-ри.

Сп. Ковалі

А В, А В 2 (6 + 6) *Волгошова.*
Andantino.
 114 а.
 На-пів-бим-ся во-ди з му-ро-ва-ної студ-ні,

 Так я пі-ду от-таль, лем зем-ля за-дуд-нит.

Сп. Драгузи.

А В, А В 2 (6 + 6) *Волгошова.*
Andantino.
 114 б.
 По-знав-тя ми-лень-кий, як пі-деш вер-ха-ми,

 По-тім ви-ши-ва-ню бі-ли-ми нит-ка-ми.

Сп. Драгузи.

А В, А В 2 (6 + 6) *Волгошова.*
Andantino.
 115.
 Лю-лю же-мі, лю-лю під зе-ле-ну ду-лю,

 Ду-ля ся роз-ви-є, ді-ти-ну при-кри-є.

Сп. Драгузи.

А В, А В 2 (6 + 6) *Волгошова.*
Moderato.
 116.
 Як я си за-сні-вам на ва-ла-ві в но-чі,

 Як о-тець по-чу-є, то ся за-ра-ду-є.

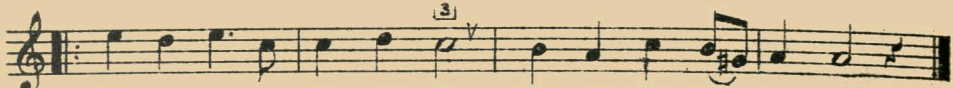
Сп. Драгузи.

А В, С А_v (6 + 6), (1+6 + 6)

Чистогорб, п. Сянн.

Adagio.

117. За-зу-лень-ко си-ва, де бу-деш ку-ва-ла,

 Ей кедьсь си на буч-ку вер-шю-чок зло-ма-ла?

Зап. Юлія Назаревич.

А А, В С (6 + 6) (1+6 + 1+6).

Пантна.

Andante.

118. Ска-рав-е-ня, Бо-же, ска-рав-е-ня ду-же,

 Ей дав-е-с мі та ко-го, ей шго о-бру-чі стру-же.

 Сп. Антоха Вольняк.

А В, А В 2 (4 + 3)

Андрийка.

Allegro.

119. Го-са, хлопці, до ря-ду, Про-пі-е-ме ко-ля-ду.

Коляда п.

А В, А С 2 (6 + 6)

Шклярн.

Andantino.

120. Те-че во-да, те-че з ки-че-ри до се-ла,

 Вшит-ки лю-ди смут-ни, лем я сой ве-се-ла.

Сп. Гоцьки і н.

A A, A A

2 (1+6 + 1+6)

Маласгія.

Moderato.

121. Гей в лі-сі че-ре-шень-ка гей вер-хом зе-ле-нень-ка,

 Гей по-при до-брим му-жі гей же-на мо-ло-день-ка.

Юл. і Теодоз. Молчанка.

Дошю.

A A, A A

2 (6 + 6)

Andantino.

122 a. Ой Бо-жеж мій, Бо-же, при-ми-ле-ний Бо-же,

 Юж мі ся дзев-чат-ко на-го-дзиц не мо-же,

 Юж мі ся дзев-чат-ко на-го-дзиц не мо-же.

Confer № 32.

Сп. Ковалі.

A A, A A

2 (6 + 6)

*Шкляри.**Andantino.*

122 б. Жаль-но мі тя, жаль-но, мо-я ми-ла, жаль-но,

 Же тя не ви-ді-ли мо-ї оч-ка дав-но.

Сп. Гяцки і н.

Волгошова.

A A, A A

2 (6 + 6)

Andantino.

122 в. Го-ра мо-я, го-ра, хто ня на ню во-лав?

Во-ла-в-ня-ми-ли-т-и-м-и-й, е-й Бо-же-м-и-й-лю-би-й.

Сп. Драгузи.

А А, В А (6 + 6), (1+6 + 6)

Пантна.

Allegretto.

Е-й-вер-ше-м-и-й, вер-ше, м-и-й-д-зе-ле-ни-й-вер-ше,

Е-й-ю-ж-м-и-так-не-бу-де, як-м-и-би-ло-пер-ше. пер-ше.

Сп. Антоха Тарбай.

А В, А В 2 (1+6 + 1+6)

Ганцова.

Moderato.

Е-й-па-Бо-же-м-и-й, Бо-же, е-й-з-ми-луй-ся-на-до-м-нов:

Е-й-ста-ла-я-на-ка-м-и-нь, е-й-по-ко-ти-в-ся-зо-м-нов.

Сп. Анна Мигаль (білтяха)

А А, А В 2 (6 + 6)

Висога.

Rubato.

За-зу-лень-ка-ку-кат, мо-є-сер-це-пу-кат,

За-зу-лень-ка-в-га-ю, мо-є-сер-це-в-жа-лю.

Сп. Анна Дудич.

А В, А В 2 (6 + 6)

Малестів

Allegretto.

Е-й-вер-ше-м-и-й, вер-ше, м-и-й-зе-ле-ни-й-вер-ше,

Юж мі так не бу-де, як мі би-ло пер-ше.

RV, RV (6 + 6), (5 + 6) *Ставіца.*
Parlando.

127.

Спі-ва-ла-бим я-ку, та не знам ни-я-ку,

А ле-да я-ку, та во-лю ни-я-ку Св Марина Лаврѣя.

А В, А С (1+6 + 1+6), (1+6 + 6) *Тварожч ніж.*

Andantino.

128 а.

Ей з од-ней стра-ни верш-ка ей гав-ран во-ду пи-є,

А з дру-гей стра-ни верш-ка же-на му-жа бі-є.

А В, А В 2 (6 + 1+6) *Висога.*

Andante.

128 б.

Ей а там за го-ров ей гав-ран во-ду пи-є,

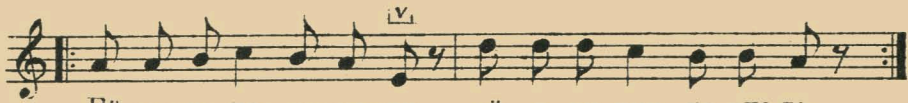
Ей а там за дру-гов ей же-на му-жа бі-є.

А А, А А 2 (1+6 + 1+6) *Пауза.*

Allegretto.

129 а.

Ей мам-цю мо-я, мам-цю, ей як ви твер до спи-те,

Ей ме-не по-ла-па-ли, ей а ви нич не зна-те.

Сп. Анна Вольняк.

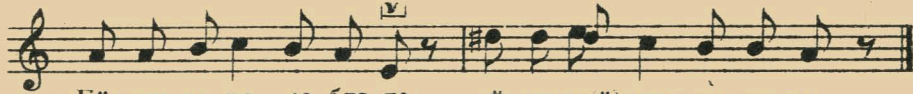
А А, А А 2 (1+6 + 1+6)

Пантла.

Andantino.

Ей го-рі се-лом і-шов, ей чом до нас не за(й)-шов?

Ей вель-ка ро-са, бла-то, ей не за(й)-шов-ем за-то.

А А, А А 2 (1+6 + 1+6)

Пантла.

Moderato.

Ей а на на-ших две-рих ой пе-чать у-да-ри-ли,

Ей же-би до нас в ве-чер ей хлоп-ці не хо-ди-ли.

Сп. Антоха Семаніцька.

А В, А С 2 (4 + 4)

Висога.

Moderato.

1. Я-не, Я-не, сьвя-тий Я-не, Осьвять же нам

вшит-ко зі-ля. 2. Осьвять же нам вшит-ко зі-ля,

Дроб-ний пі-сок і ка-мі-ня.

Сп. Ор. Кристинич.

Confer № 53. Собіткова п.

À A, À A 2 (1+6 + 1+6) *Пантна.*

Andantino.

131.
 Ей пі-шов мій ми-лень-кий, ей а-ни го не вид-но,

 Ей лем му за дра-жеч-ком ей под-ко-ве-чок слід-но.

A A, A A 2 (6 + 6) Сп. Апт. Вольняк.
Волгошова.

Andantino.

132 a.
 А ве-чер мі, ве-чер, юж мі 'г ве-че-ро-ви,

 Го-нит мій ми-лень-кий вів-ці 'д ко-ша-ро-ви.

Confer № 122. А А, А А 2 (6 + 6) Сп. Драгузи.
Дошно.

Andantino.

132 5.
 Як я от-таль пі-ду, за-ка-чам ко-леч-ко,

 Зо-ста-вай здо-ро-ва, мо-я фра-ї-реч-ко.

A B, C B 2 (1+6 + 1+6) Сп. Ковалі.
Пантна.

Moderato (parlando). *riten.*

133 a.
 Ей я єд-на, я єд-на, ей ой-ца, мат-ки не мам,
meno mosso
 Ей з ви-со-ко-го стол-ка ей на низ-кий ем сед-ла.

133. *Moderato (parlando).* *Pianta.*
riten.
 A B, C D 2 (1+6 + 1+6)
 Ей па Бо-же міі, Бо-же, та зми-луй-ся на-дс-мнов,
 Ей па над-твм дів-чат-ком, ей што ба-ну-є за мнов.

134. *Andantino (parlando).* *Pianta.*
 A B, C D (1+6 + 1+6), (6 + 1+6)
 Ей та-ко-го му-жа мам, ей як з та-тар-ки па-ска,
 Тогдиш му гам-би дам, ей ко-ли мо-я лас-ка.
 Сп. Уліка Тарбай

135. *Allegretto.* *Pianta.*
 A A, B C (1+6 + 1+6), (6 + 1+5)
 Ей по-ля-на, по-ля-на та дав-но не о-ра-на,
 О-ра на би би-ла, ей же-би мо-я би-ла.
 Сп. Антоха Вольник.

136. *Marciale.* *Дошло.*
 A A, B A 2 (6 + 6)
 До-ли-на, до-ли-на, на до-ли-ні бер-це,
 Бо-лит ня, бо-лит ня за тат-цей-ком сер-це.
 Сп. Ковалі.

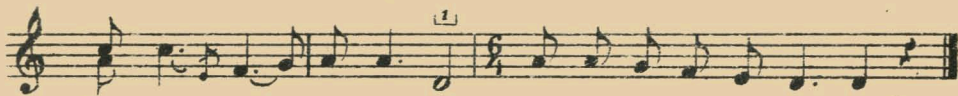
A B, C D

(6 + 6), (6 + 1+6)

Волгошова.

Andantino.

А на-што мі, на-што лю-би-ти ле-да-што,

Кой ме-не ле-да-што, ей не ма-є ни-за-што?

A B, A B

2 (6 + 6)

Сп. Драгузи.
Волгошова.*Allegretto.*

Тань-цу-вав би друж-ба, кой ма-лень-ка із-ба,

Же-би пец ви-ня-ли, то би тань-цу-ва-ли.

Сп. Драгузи.

A B, A B

2 (6 + 6)

Ропиця.

Allegretto.

А мо-я га-з-ди-ня Бо-га ся не бо-їт,

Да-ла мі сні-да-ня і гро-ша не сто-їт.

A B, A B

2 (6 + 6)

Ганцова.

Andantino.

Ді-ти мо-ї, ді-ти! ма-ла я вас ду-же,

Так'сте ся ро-зи-шли, як пта-хи з га-лу-зе.

Сп. Мар. Пирч.

À B₁⁵ À В 2 (6 + 1+6)

Пантна.

Andantino.

141.
Вер-би-на, вер-би-на, ей зе-ле-на вер би- на,

Виходь до нас, мамуь, ей пришлати ро-ди-на.

Сп. Антоха Вольняк

А А₁ А А 2 (6 + 6)

Поворовник.

Andantino.

142 a.
Ой вер-гце мой, вер ше, мой зе-ле-ний вер-ше,

Юж ми так не бу-де, як ми би-ло пер-ше.

À Ä, Ä А 2 (6 + 6)

Маластів.

Andante.

142 б.
„Не ход до нас, Ян-чик, бо до нас не гвої-деш,

Дів-ча ти не да-ме, сам сої го не воз-меш.

À Ä⁵, Ä⁵ Ä 2 (1+6 + 1+6)

Співичина.

Andantino.

143.
Ой мамуь мо-я, мамуь, та не даї же мя за муж,

Ой бом и-ще мо-ло-да, ой та мя велька шко-да.
Зап. зо співу Мод. Менціньського.

А В, А В 2 (6 + 6) *Дошю.*

Andante

144.
 Под-ме же ми, под-ме з ма-дьяр-ско- го кра- ю,

 Бо на нас Ма- дья- ре кри- во по- зе- ра- ют.

Сп. Ковалі.
Устє руське.

А В, А В 2 (6 + 6) *Устє руське.*

Moderato.

145.
 При-шов я до корч- ми, там ми- ла сто- я- ла,

 Так єм ся за- всти- дав, же'м не мав г'рей-ца- ра.

Сп. Мел. Даньковська.

А В, А В 2 (1+6 + 6) *Волгошова.*

Allegretto.

146.
 Ёй за гор, сон-це, за гор, за зе- ле-ний я- вор,

 Ёй за я- вор зе- ле-ний, Бґ- же при-ми- ле-ний!

Сп. Драгузи.
Маластів.

А В, А В 2 (6 + 6) *Маластів.*

Parlando.

147.
 Па- са- лам, па- са- лам вол- ки по по- точ- ку,

 А- ле юж не бу- ду од но- во- го роч- ку.

А В, А В

2 (6 + 6)

Дошно.

Moderato.

Я ніч-ку каль ви-не, цеж-ко ся лю-би-ме,

Про ой-ца, про мат ку ро-зейц-ся му-си-ме.

А В, С В

2 (6 + 6)

Сп. Ковалі.

Ганцова.

Vivo.

А ни-раз я, ни-раз през Ган-чо-ву пре-ляз,

І-щём так не зро-бив, як єм зро-бив те-раз.

А А, В А

(6 + 6), (1+6 + 6)

Сп. Марина Пирч.

Пантна.

Moderato.

Ой Бо-же мій Бо-же, за мо-ю у-ро-ду,

Ой же я со-бі не взяв дів-ча га-мо-ло-ду.

А В, А В

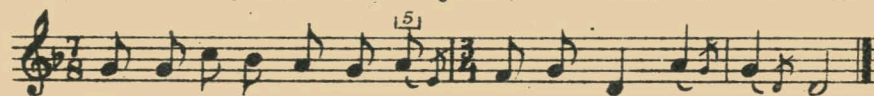
2 (1+6 + 6)

Сп. Антоха Семаніцька.

Волгошова.

Andantino.

Ей, луч-ка мо-я, луч ка, я-ка с мі зе-ле-на,

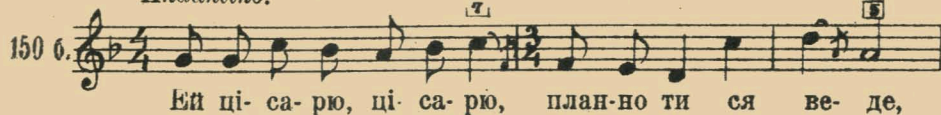

Ей юж мі тя за-лі-є мо-я кров чер-ве-на.

Сп. Драгузи.

А В, А В 2 (1+6 + 6) Воля яслиська нижна.

Andantino.

150.

Ей ці-са-рю, ці-са-рю, план-но ти ся ве-де,

Ей що найкрасші мі-ста, Москаль ти од-бе-ре.

Сп. Шубяки.

А В, А В 2 (1+6 + 6) Воля яслиська нижна.

Andante.

150 в.

Ей в-я-во-ровім лі-сі гу-сто буч-ки зи-шли,

Ей мо-ї фра-ї-реч-ки не схо-дят мі з ми-сли.

Сп. Шубяки.

А А, В А 2 (6 + 6)

Ганцова.

Vivo.

151.

Там по-ни-же се-ла, там кар-пе-лі са-дят,

І-ше я ма-лень-ка, юж ся на мі ва-дят.

Сп. Юстина Чолор.

А А, В А 2 (1+6 + 1+6)

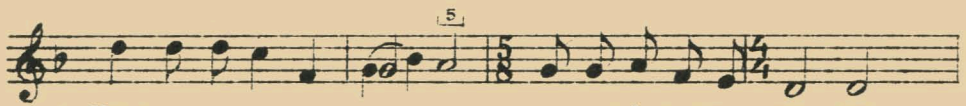
Маластів.

Rubato.

152.

1. Ой не бранце, не бран-це, ей бо мі незбра-ні-це,
2. Ей бо я да-ла руч-ку, ей і бі-лу ху-стеч-ку,

(Дальше *)

1. Ей бо я руч-ку да-ла, а ви ми не ве-ри-це.

2. Ей ви ми не ве-ри-це, ей мо-в-му сер-деч-ку.

А А, А А

2 (6 + 6)

Маласгія.

Moderato.

153. Дай Бо-же добрий день, те-раз з корч-ми і-дзем,

Дай Бо-же і то-му, што і-де до до-му.

А В, А В

2 (1+6 + 6)

Маласгія.

Andantino.

154. Ей гва-ри-ла ма-міч-ка, же бу-де вой-нич-ка,

Ей ту ей маш, ту ей маш, се-дай на ко-нич-ка.

Rubato.

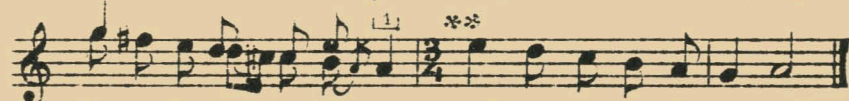
А А, А В

2 (1+6 + 1+6)

Пантна.

155. Ей там на го-рі виш-ня, ей чом же не че-реш-ня?

Ей любив єс ня, Ян-чик, ей чом же не бе-реш ня?

Сп. Анна Вольняк.

А В, А С

2 (6 + 7)

Рониця.

Andantino.

При-шла мі не-ді-ля, и-де і по-не-ді-лок,

Ка-за-ла мі ми-ла та ко-си ти бар-ві-нок.

А В, А В

2 (6 + 6)

Маластів.

Andantino.

Шу-мі-ла дзе-дзи-на, шу-мів зе-ле-ний гай,

За-пла-ка-ла дів-ка, за-пла-кав і шу-гай, за-пла-кав і шу-гай.

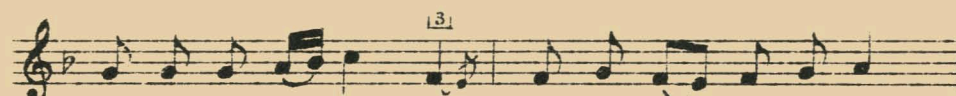
А В, А В

2 (6 + 6)

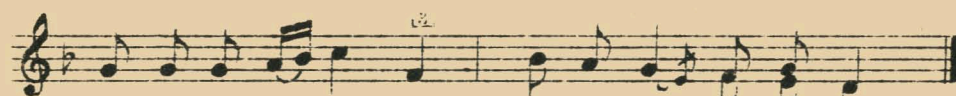
Пантна.

Andante.

А-ни мі не ве-чер, а-ни мі не ра-но,

На мо-ім сер-деч-ку ве-се-ло-сти ма-ло,

На мо-ім сер-деч-ку ве-се-ло-сти ма-ло.

β) Закінченне на долішній домінанті

À À,RR

(6 + 6), (1+6 + 6)

Шкляри.

Andante.

158. Шум-ний я па-ро-бок, шум-но-го ко-ня мам,

 Ей і-ще сої шум-ній-шу фра-ір-ку по-гля-дам.

А В, А В

2 (6 + 6)

Сп. Гоцьки і н.
Пангна.

Moderato.

159. Го-реч-ко ду-бо-ва, же-бис бл-ла мо-я,

 Дал-бим тя об-цег-нуц же-ле-зом до-ко-ла.

Сп. Антоха Вольняк.

А А, В С

(1+6 + 1+6), (6 + 1+6)

Волгошова.

Andantino.

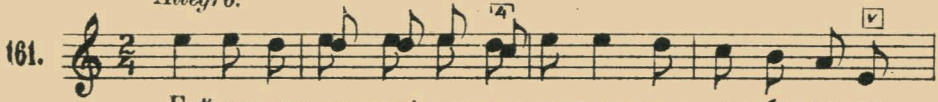
160. Ой йа Бо-же мій. Бо-же, ташто м ся на-бо-же-кав!

 Чо-го я ся, чо-го, ой Бо-жень-ку, до-че-кав?

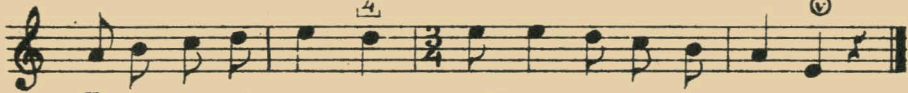
Сп. Драгузи.

A A, B C (1+6 + 1+6), (6 + 1+6)

Маластів.

Allegro.

Гей до нас, хлоп-ці, до нас, гей до нас, не-бо-жа-та,

Бо за на-шом хи-жом гей пше-нич-ка не жа-та.

A B, A B 2 (6 + 1+6)

Сп. Юл. і Теодоз. Молчанка.

Волгомова.

Andante.

Вів-сей-ку бо-га-тий, ей хто ж-тя бу-де жа-ти?

Бу-дуть ко-си-ли ей хлоп-ці не-жо-па-ти.

A B, A B 2 (6 + 1+7), (6 + 1+6)

Сп. Драгузи.

Дошно.

Andante.

Ми-слиж мо-ї, ми-сли, ой і на-що-сте ми зи-шли?

Юж мо-го ми-ло-го ой о-по-ві-ди ви-шли.

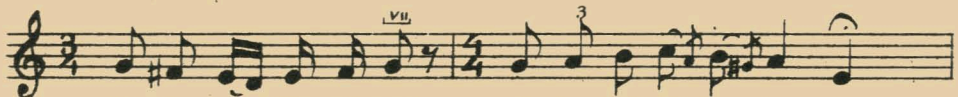
(6 + 6), (6 + 1+6)

Сп. Ковалі.

Ганцова.

Parlando.

Та-ка мо-я же-на, як тра-ва зе-ле-на,

Я та-кий чер-ве-ний, ей як-бим не мав же-ни,

Я та-кий чер-ве-ний, ей як-бим не мав же-ни.

À Á, В С 2 (1+6 + 1+6)

Сп. Анна Мигаль.
Маласіів.

Andantino.

Ей як я соф за-спі-вам ей крас-ні по ді-воц-ки,

Ей аж ся мі роз-ви-ют ей су-хи га-лу-зоч-ки.

А В, А С 2 (6 + 1+6)

Сп. Ксеія Ваюс.
Воля яслиська нижня.

Andantino.

Фра-ї-реч-ки шти-ри, ей про-што'сте ся би-ли?

На го-бі, шу-га-ю, ей бо'сме тя лю-би-ли.

А À, ÀsВ 2 (6 + 6)

Сп. Шубяки.
Волтошова.

Andantino (parlando).

Зе-ле-не'м по-сі-яв, зе-ле-не мі зи-шло,

Я-ке'м дзев-ча про-сиб, та-ке за ня пі-шло.

À Á, В À (6 + 6), (1+6 + 6)

Сп. Драгуан.
Воля яслиська нижня.

Andantino.

Ей Бо-же мой, Бо-же, зми-луй-ся на-до мнов,

Ей по-рівнай ти, Бо-же, вшитких лю-дий зо мнов!

A B, A B 2 (6 + 6)

Сп. Шубяки.
Пантна.

Parlando.

168. Як я сой за-спі-вам, да-ле-ко ня чу-ти,

Под же, мій миленький, во-ли на-вер-ну-ти.

A A, B A 2 (5 + 5)

Сп. Антоха Тарбай.
Ганцова.

Andantino.

169 a. * Ой пи-ла, пи-ла, че-печ стра-ти-ла,

При-шла до до-му, тай му-жа би-ла.

A A, B A (5 + 5), (6 + 5)

Сп. Марина Пирч.
Ганцова.

Moderato.

169 b. * Спо-до-бав-ся мі пря шів-ский Ма-дляр,

Я му да-ла пір-ко, віг мі дав та-ляр.

A A, B A (5 + 5), (6 + 5)

Сп. Теодора Вондзіяк.

Маласізі.

Allegretto.

169 v. * Ей Бо-же, Бо-же, ей што ся во-днт?

*
 Ей а до ко-мо-ри та во-да вхо-дит.

*

А А, В С (1+6 + 1+6), (6 + 1+6) *Волгошова.*

Moderato.

170.
 Ой я-во-ре, я-во-ре, ой я-во-ро-ве-ли-стя,

Шварне би-ло дів-ча, ой шварне і не-ві-стя.

Сопер № 260.

Сп. Драгузи.

А В, А В 2 (1+6 + 1+6) *Воля ясмська нижна.*

Moderato (parlando).

171.
 Ей я худобний человек, ей я наковыцу би-вам,

Ей ку-ска хлі-ба не мам, ей и-ще сой за-спі-вам.

Сп. Шубаки.

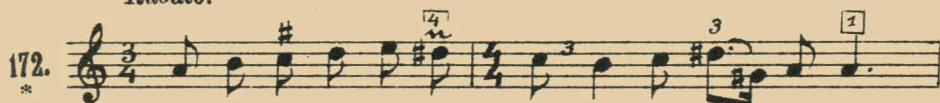
8) Закінченне на другому ступні скалі.

RV, RV

2 (6 + 6)

Ганцова.

Rubato.

Лю-ляй же мі, лю-ляй, шма-рю я тя в Ду-най,

В Ду-най а-бо в во-ду ді-ти-ну мо-ло-ду.

Сп. Анна Мягаль.

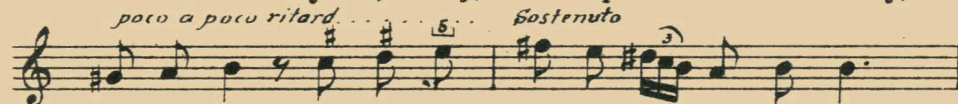
2 (6 + 6)

Ганцова.

Rubato.

Ой си-ну мій, си-ну, я про те-бе ги-ну,

Ні во дни, ні в по-чи ні-гда не спо-чи-ну,

Ні во дни, ні в но-чи ні-гда не спо-чи-ну.

Сп. Марія Сокол.

2 (6 + 6)

Висога.

Rubato, con moto.

Лю-ляй же мі, лю-ляй, кед мі маш лю-ля-ти,

Бо я те-бе не мам ко-ли ко-ли-са-ти.

Сп. Анна Демчко.

2 (6 + 6)

Висова.

174. 6. *Rubato, con moto.*

Ей лю-ляй мі, лю-ляй, си-ві оч-ка сту-ляй, 1

riten.

І я бим сту-ля-ла, ке-бим си-ві ма-ла. 2

Сп. Анна Демчко.

2 (6 + 6)

Ростайне.

175. *Rubato.*

По-відж-те, мла-день-ци, ко-трий з вас мла-де-нец, 4

riten.

Што го ма-ють ві-шав за ді-во-чий ве-нец? 2

Сп. Ів. Гомяк.

А А, А А

2 (5 + 5)

Дошно.

176. *Moderato.*

Ой ма-ла ма-ти вд-но-го си-на, 4

Ой ма-ла, ма-ла, до вой-ска да-ла. 2

Сп. Ковалі.

А В, А С

2 (6 + 7)

Висова.

177. *Allegro.*

Не пі-ду я до-мів, аж як бу-де сви-та-ти, 5

Не-ма му-жа до-ма, та не бу-де мя-кля-ти. 2

Сп. Наця Золяк.

II. Розширені форми дворядкової чотирьохлінійної строфи.

а) Повторення або подвоєння першої половини другого рядка.

Dur: а) Закінченне на тоніці.

A A₁ A₁ A₁ A (6 + 6), (6 + 6 + 6) Волгошова.

Andante.

При - шов вче - ра г ве - чер до вд - ної па - вня - ки,

Да - ла мі пе - реч - ко з дроб - ної роз - ма - рії - ки.

A₁ A₁ B C₁ A (6 + 6), (4^{refr.} + 6 + 6) Сп. Драгузи.

Уста руське.

Andantino.

Там за на - шом хи - жом зе - ле - на - я груш - ка,

Ей яй да - на, по - хи - ли - ла - ся ей зе - ле - на га - дуз - ка.

A A₁ B C₁ A (6 + 6), (4 + 3 + 6) Сп. Мел. Даньковська.

Андріївка.

Andantino.

За - квіт - ла, за - квіт - ла в лі - сі че - ре - шень - ка,

Ей при до - брім му - жо - ви же - на мо - ло - день - ка.

Пісня співана на весіллі.

À Á, В В, А (4 + 4), (6 + 6 + 4) Уста руське.

Allegretto.

181 а.

Бив ме-не муж три ра-зи юж, Бив ме-не ва-гай-ков,

 Сп. А. Станьчак.

сма-ру-вав ва-рян-ков, будь до-бра юж!

À Á, В В, А (4 + 4), (6 + 6 + 4) Пам'ята.

Allegretto.

181 б.

Дрим, ба-бо, дрим, на пе-цу млин, За пе-цом мли-ни-ца,

 Сп. Євд. Лепак.

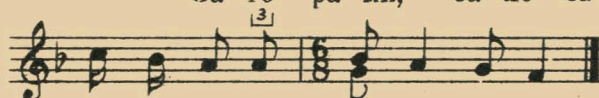
ме-ле-ся пше-ни-ца, дрим, ба-бо, дрим!

À Á, В В, А (4 + 4), (4 + 4 + 4) Уста руське.

Allegretto.

182 а.

За го-ра-ми, за ле-са-ми, Тан-цу-ва-ла

Ма-ри-ян-ка з гу-са-ра-ми.

А А, В В, А (4 + 4), (4 + 4 + 4) Висока.

Allegretto.

182 б.

За го-ра-ми, за лі-са-ми, Тан-цу-ва-ла

Ма-рі-ян-ка з гу-са-ря-ми, з гу-са-ря-ми.

Сп. Мар. Ференц

(6 + 6), (4 + 4 + 6)

Високи.

Rubato.

183.

1. Юж и-ду до гро-бу тем-но го смутно-го,

Де я бу-ду спо-чи-ва-ти аж додня суд-но-го.

2. Де вельки па-но-ве і можли кральове

Ко-сти сво-ї скла-да-ють мі-зер-ни.

Сп. Орина Кристинич.

A B, C C, D

(6 + 6), (6 + 6 + 6)

Шкляри.

Allegretto.

184.

Ми-ла мо-я, ми-ла, зи-ма би-тя би-ла,

За то-ти о-ріш-ки, за то-ти о-ріш-ки,

же ти їх по-ї-ла.

Сп. Гоцьки і н.

A B, C C, B

(4 + 6), (4 + 4 + 6)

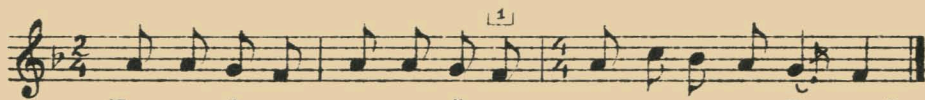
Устє руське.

Moderato.

185.

Чор-на вов-на на бі-лим ба-ран-ку,

Деж ти ї-деш, деж ти ї-деш, ма-лю-ва-ний Ян-ку?
Весільна. Сп. Аніля Федоровська.

A A₁ B B₁ A (6 + 6), (4 + 4 + 6)

Стазіца.

Allegro.

186.

Жу-ро мо-я, жу-ро, жу-ро не-ща-ели-ва,

Як ти ме-не, мо-я жу-ро, з мо-їх ніг зва-ли-ла!
Сп. Орина Лаврин.

A B₁ C D₁ E (4 + 5), (4 + 3 + 6)

Дошню.

Allegro.

187.

Ві-тер ду-є, а во-да пра-щит,

Ой на там кум до ку-ми хо-дач-ка-ми та-щит,

Ой на там кум до ку-ми хо-дач-ка-ми та-щит.

Сп Ковалі.

A A₁ B B₁ A (4 + 4), (6 + 6 + 4)

Волгошова.

Andantino.

188.

Бо-же, Бо-же, што ся ста-ло, Же на мо-ім він-ку,

же на мо-ім він-ку ли-стя ма-ло?

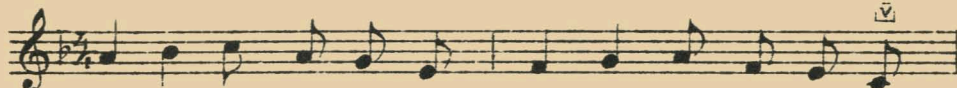
Сп. Драгузи

À A₁ В В₁ À (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Маласіів.*

Andantino.

Пі-шов ми-лий, пі-шов, ми-ла при-о-ста-ла,

Стис-нув єї за руч-ку, стис-нув єї за руч-ку,

будь, мой ми-ла, здра-ва!

A A₁ В С₁ А (6 + 6), (4 + 6 + 6)

Келятень.

Moderato.

На ко-шиц-кій го-рі па-сла Ган-ця па-ви,

При-шли до ній три-є ка-ва-лі-ри, Ганцю, подь-же з на-мі.

Сп. Марша.

À A₁ В С₁ À (6 + 6), (4 + 6 + 6)

Андрієки.

Moderato

На зе-ле-ній тра-ві па-сла Ган-ця па-ви.

Пришли їу вії три мла-ди мла-ден-ци подь, Га-ніч-ко, з на-мі!

Варіант з Брунарів вижних:

*
 A A_{||} B C₁ A (6 + 6), (4 + 6 + 6) Маласців.

Moderato.

191. Там в зе-ле-нім га-ю, па-сло дів-ча кра-ви,
 Пришли 'г не-му трі-є ка-ва-лі-ри, дів-чат-ко, подь з на-ми!
 Сп. Гонорця Менціньска.

A A_{||} B B₁ A (6 + 5), (6 + 6 + 5) Маласців.

Allegretto.

192 a. Ви-їж-джай, фур-ма-не, бо юж на тя час,
 Бо юж не пе-рейдеш, бо юж не пе-рейдеш без тот густиї ляс.

A B₁ C C₁ B Маласців.

Allegretto.

192 b.

A A_{||} B B₁ A (6 + 6), (4 + 4 + 6) Маласців.

Allegro.

193. У на-шо-ї сваш-ки за-жи-лк-сме лас-ки,
 Ви-пи-ли-сме, ви-ї-ли-сме, ви-тов-клис-ме фляшки.
 Пісня співана на весіллі.

*) Се варіант ч. 190 — одначе супроти того, що він значно різниться каденціями від основної форми, визначаємо його окремим числом 191.

А В₁ С С₁ В (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Маллєтїв.

Moderato (parlando).

Кой Пан-на Ма-ри-я по сві-ту хо-ди-ла,

Кой сво-го си-ноч-ка в жи-во-ті но-си-ла,

в жи-во-ті но-си-ла.*

А А₁ В С₁ А (5 + 5), (4 + 6 + 5)

Шклярї.

Marciale.

Дзев-чи-но мо-я, на-пої ми ко-ня,

Дзев-чи-но мо-я, на-пої ми ко-ня! Не бу-ду ти

ей на на-по-ва-ла, бо я не тво-я.

Confer № 209.

Сп. Гоцькї і п.

А В₁ С С₁ В (5 + 3), (5 + 5 + 3)

Розстайне

Andantino.

От-кіль па-вич-ка ле-ті-ла, Стру-сі пі-реч-ка,

стру-сі пі-реч-ка тра-ти-ла.

Сп. учит. Ів. Гомик.

* В дальших строфах тексту неправильна будова.

а-б: неправильне повторення, не подібувало в інших варіантах цієї пісні, тому не зазначаємо його в ритм. схемі.

À A, В В, А (5 + 5), (4 + 4 + 5)

Висока.

Allegretto.

197. По-ни-же мли-на гу-ста вер-би-на, Ёст там шумна

 дів-чи-нонь-ка, што-я лю-би-ла. Сп. Ференц.

А А, В В, А (5 + 5), (3 + 3 + 5)

Квятонь.

Moderato.

198. Ёй пи-ла, пи-ла, че-пец стра-ти-ла, А при-шла

 до до-му, тай му-жа би-ла. Сп. Марина.

А В, À À, В (6 + 4), (6 + 6 + 4)

Квятонь.

Allegretto.

199 а. А ста-ро-ста гва-рит: „подме до-мів“, А свашенька шепче:

 „за-бав-ме-ся в-ще, ма-ме ко-ли.“ Сп. Параска Парагус.

Весільна п.

А В, À À, В (6 + 4), (6 + 6 + 4)

Усте руське.

Moderato.

duo

199 б. Там за на-шом хи-жом ку-па се-на, Вче-ра би-ла дів-ка,

 вче-ра би-ла дів-ка, днес-ка же-на.

Весільна п.

Сп. Мел. Даньковська з дівчатами.

À Á, В В, А

Маласрів.

200 a. *Allegretto.*

А А, В В, А (5 + 5), (4 + 4 + 5)

Маласрів.

200 б. *Allegretto.*

Десь бив, Я-віч-ку, десь бив до ра-на? В Де-бре-ци-ні
при дів-чи-ні, са-ма ка-за-ла.

À А, В В, À (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Шкляри.

201 a. *Allegretto.*

Ци-же'м не га-зди-ня, ци не знам ряд ве-сти?
Пі-ду до су-січка, пі-ду до су-січка, су-січок ви-ме-сти.

Сп. Гоцьки і н.

201 б. *Allegretto.*

Ци-же'м не га-зди-ня, ци не знам ряд ве-сти?
Пі-ду до су-січка. пі-ду до су-січка, су-січок ви-ме-сти.

Сп. Гоцьки і н

À Á⁵ В В, À (6 + 6), (6̣ + 6̣ + 6)

Шкляри.

Allegretto.

202.

Роз-то-чи-ли мі ся на фар-туш-ку фал-ди,

По-гнівав-ся милий, погнівав-ся милий. незнам, чи доправди

Сп. Гоцк і н. Андруївка.

À Á_n В В, А (5 + 5), (4 + 4 + 5)

Allegro.

203.

На до-ли-н-ці раз
дай мі, Ган-цю, зас

В) Закінченне на долішній домінанті.

À Á_n В В, А (1+6 + 1+6), (6̣ + 6̣ + 1+6)

Шкляри.

Moderato.

204.

Ой за-спі-ва-ла-бим сой ой, миленький, о то-бі.

А-ле бо'є на-рад-ний, а-ле бо'є на-рад-ний,

Сп. Гоцк і н.

ей по-зе-раш по со-бі.

А В, С С, В (1+6 + 1+6), (1+6 + 1+6 + 1+6) *Волгошова.*

Parlando.

Ей ма-мештири би-ки, гей навсіштири дзвінки,

Ей як вий-дуть на ва-лов, ей як вий-дуть на ва-лов,

ей як на-рад-ни дів-ки.

Сп. Драгузи.

А В, А А, В (6 + 6), (6 + 6 + 6) *Маласіів.*

Moderato.

Дів-чат-ко, дів-чат-ко, ша-ле-ний ро-зу-ме,

Не хо-ди-ти би-ло до сто-дол-ки гу-ме.

А В, С С, В (5 + 6), (4 + 4 + 6) *Пантна.*

Moderato.

Ей ма-ю ко-су, а-леньомне ко-шу, Го-ри се-лом,

до-ли се-лом на па-ра-ду по-шу, на па-ра-ду по-шу.

Сп. Анна (дівка).

А В, (С С), В (5 + 6), (4 + 4 + 6)* *Маласіів.*

Маласіів.

Allegretto.

Ма-ю я ко-су, а-ле ньов не ко-шу, Го-рі се-лом

до-ли се-лом, го-рі се-лом до-ли се-лом на па-ра-ду по-шу.
 a - b: Тут ритмічна схема розширена повторенням першої половини другого рядка.

A A_n B B_n A (5 + 5), (3 + 3 + 5)

Паніна.

Allegretto.

Ой пи-ла, пи-ла, че-пед стра-ти-ла. Як при-шла

до до-му, та му-жа би-ла.

Confer. № 198, 238.

Сп. Мар. Крупа.

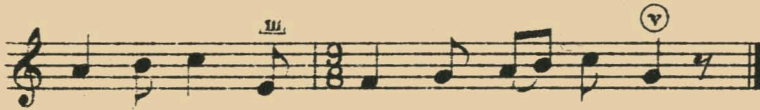
A₅ A_n B B_n A (5 + 5), (4 + 4 + 5)

Паніна.

Moderato.

Дзев-чи-по мо-я, на-пої мі ко-ня, А я ти го

не на-по-ю, не тво-я'м же-на. Сп. Анна Вольняк.
 Confer № 195.

A A_n B B_n A (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Маласіів.

Andantino.

Сви-тай, Бо-же, сви-тай, же-би ско-ро день бив,

Ей же-би я ви-дів, ей же-би я ви-дів, в котрій хи-жі я бив.

γ) Закінченне на третьому ступні скалі.

A B_{||} A A₁ B (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) Андрийівка.

Andantino.

211. *
 Тог-ди ти мі, тог-ди ме-го вія-ця зба-вив,

Кед ісі мі з Бан-ко-вєц, кед ісі мі з Бан-ко-вєц

до до-му про-ва-дзіл. Сп. дівчата.

A A_{||} B B₁ A (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) Дошно.

Allegretto.

212. A.
 1. Не бу-ду, не бу-ду дроб-ний о-вес ко-сив,

B.
 Пі-ду до Ся-ноч-ка, пі-ду до Ся-ноч-ка,

бу-ду шаб-лю но-сив.

A.
 2. Ша-бель-ка не мо-я, лем но ці-са-рїо-ва. Сп. Ковалі.
 Дальше як В.

Moll: a) Закінченне на тоніці.

A B, C C, B (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Волгошова.

Moderato.

213.
 По-би-лі ня вче-ра, не бо-лит ня не-ска,

 А юж-я, ми-лень-кий, а юж-я, ми-лень-кий,

 Сп. Драгузь.
 про те-бе не-щес-на.

A A, B B, A (4 + 4), (6 + 6 + 4)

Пантна.

Allegretto.

214.
 Тот мії, тот мії, што во-зів гнії Си-ви-ми

 во-ла-ми, сно-до-бав-ся ма-мі і мі са-мі.

Сп. Антоха Вольняк.

A A, B B, A (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Адрійска.

Andantino. (part.)

215 a.
 Де бу-де ме спа-ти, мо-я лю-ба Зу-ско?

 На пе-цу го-ря-чо, на пе-цу го-ря-чо,

а за пе-цом вуз-ко.

А А, В В, А (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Андруївка.

За-я-ли мі вол-ки вче-ра до сто-дол-ки;

Ід, Га-ніч-ко, слу-хай, ід, Га-ніч-ко, слу-хай,

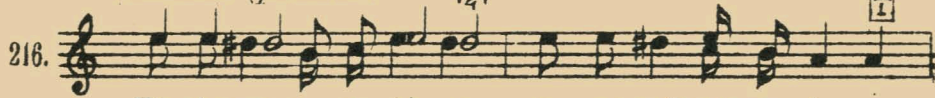

ци чер-ка-ють дзвон-ки. Сп. Пазя Семчущина з дівчатами.

А А, В В, А (1+6 + 1+6), (6 + 6 + 1+6)

Панна.

Andantino (parlando).

Ей дів-чат-ко, ле-лі-я, а ле-гай там, де і я.

Ле-гай на ла-воч-ку, ле-гай на ла-воч-ку,

ей по-при мо-ім боч-ку.

Сп. Анна дівка.

А А, В С, А (7 + 7), (6 + 3^{refr.} + 7)

Шкляри.

Moderato.

Ой ма-вш, дів-ча, кра-су, та три-май ей до ча-су,

Не дай єй хлопцїм взяц, чо- гаї я, ой бо бу-деш ба-пу-вац.

Сп. Гоцки і н.

А А, В В, С (5 + 5), (4 + 4 + 5)

Го-рі за-гра-дом, до-лі за-гра-дом, А юж мо-ю

Сп. Анна Дудяч.

фра-ї-реч-ку до шлю-бу ве-дом.

А А, В В, А (6 + 6), (4 + 4 + 6)

Устає руське.

По са-донь-ку хо-джу, бар-ві-но-чок са-джу,

А чом же я, мо-я ма-мусь, не-же-на-тїй хо-джу?

Сп. Анїля Федоровська.

А В, А А, В (5 + 5), (5 + 5 + 5)

Ганцова.

Ой в ле-ць, в ле-ць слон-ко го-ру-ць,

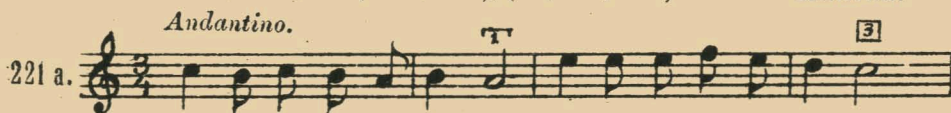

Па-сло дів-чат-ко, па-сло дів-чат-ко вол-ки на лу-ць.

А А, В В, А (1+6 + 1+6), (6 + 6 + 1+6)

Сп. Анна Мигаль

Пантна.

Ей як я пі-ду brez ляс, єй бу-дут буч-ки тре-свац,

А А₁ В В₁ А (1+6 + 1+6), (6̇ + 6̇ + 1+6) Шляри.

Andante.

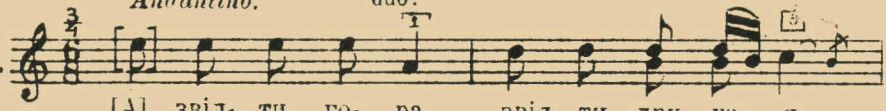
А А₁ В В₁ А (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) Галцова.

Andantino.

A A₁ B B₁ A (5 + 5), (4 + 4 + 5) *Устє руськє.*

Andantino. duo:

223 а. [А] звід- ти го- ра, звід- ти дру- га- я,

 Ме- дже- ти- ми го- ронь- ка- ми яс- на- я зо- ря.

A A₁ B B₁ A (5 + 5), (4 + 4 + 5) Сп. М. Данильовська з дівчатами.
Ганчова.

Moderato.

223 б. Ой го- ра, го- ра, го- ра Со- до- я,

 Іа над то- ю го- ронь- ко- ю яс- на- я зо- ря.

 Іа над то- ю го- ронь- ко- ю яс- на- я зо- ря.

A A₁ B C A (6 + 6), (4 + 3 + 6)

Сп. Анна Мигаль.
Висова.

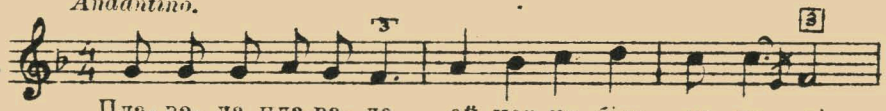
Allegretto.

224. На й у- бо- чи о- рал, на дів- чат- ко во- лал,

 Ей под, дів- ча, по- га- няй, бо я юж зу- ну- вал.

A B₁ A₁ A₁ C (6 + 1+6), (6 + 6 + 1+6) Сп. Мар. Гойсак і Ор. Дудич.
Воли жєсьєка пижна.

Andantino.

225. Пла- ва- ла пла- ва- ла ої чор- но- бїль по- во- ді,

Будь, мам-цю, здо-ро-ва, будь, мам-цю, здо-ро-ва,

ой бо'сме на роз-хо-ді. Будь, мам-цю, здо-ро-ва,

будь, мам-цю, здо-ро-ва, ой бо'сме на роз-хо-ді.

А А, В В, А (6 + 6), (4 + 4 + 6)

Сп. Шубик.
Гайчова.

Andantino.

1. Пішов пан на ло-ви, без до-ли на го-ри,

Стрі-тив він там шварне дів-ча, па-се шти-ри во-ли.

2. О-на ся му скри-ла, на доб-на дів-чи-на,

При-кри-ла-ся ли-сточ-ка-ми зе-ле-ной лі-щи-ни.

Сп. Анна Мигаль.

А А, В В, А (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Панна.

Andantino.

Де хо-див, там хо-див. бі-лий Ян-чік хо-див.

À Á, В В, А (5 + 5), (4 + 4 + 5) Галцова.
Moderato.

À Á, В В, А (5 + 5), (4 + 4 + 5) Галцова.
Allegretto.

Сп. Анна Мигаль.

А А, В В, А (6 + 6), (5 + 5 + 6) Паніна.
Andantino.

А А_{||} В В, А (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Шляри.*

Moderato.

А А_{||} В В, А (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Маластів.*

Moderato.

А А, В В, А (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Пантна.

Moderato

Не ру-бай, не сти-най мо-ло-ду лі-щи-ну.

Не бер же ти ме-не, не бер же ти ме-не.

Сп. Антоха Вольвяк.

мо-ло-ду дів-чи-ну.

А А, В В, А (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Маласгів.

Andantino

Не про-шу тя, ми-ла, би'с мі о-тво-ри-ла:

О-тво-рю со-бі сам, о-тво-рю со-бі сам,

бо я твій за-мок знам.

А А, В В, А (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Пантна.

Andantino

Да-лас мі, ма-му-сю, да-лас мі до во-лі,

Да-лас мі лю-би-ти, да-лас мі лю-би-ти

Сп. Антоха Вольняк.

Я- ніч- ка в ко- мо- рі.

A A₅ V V, A (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Галчова.

Rubato.

1. А Бо- же мій, Бо- же, дай ся мі на- про- сіц,

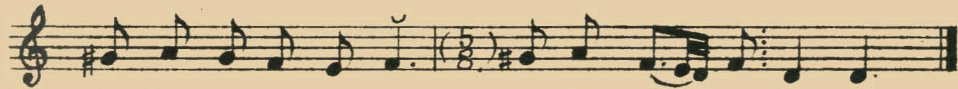
Той зе- ле- ний ве- нек, той зе- ле- ний ве- нек

ша- сли- ві го- зво- сиц. 2. Кед би мі го зня- ли

в тім свя- тим ко- сце- ле, Та би ся ті- ши- ли,

та би ся ті- ши- ли мо- ї при- я- те- ле.

Сп. Анна Мигаль.

A A₅ V V, A (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Галчова.

Moderato.

Хоц і я ху- доб ний з ху- доб- но- го до- му,

Так мі Пан- біг сві- тит, так мі Пан- біг сві- тит,

* 1-ший такт фальшиво виходить у фонографі: його відтворено на основі першого такту другої строфи. — Варіанта е), ж), містимо тут з огляду на спорідненість в ритміці, не вважаючи на розходження в третій каденції

як і бо- га- то- му. [] не виходить у фонографі.
Сп. Онуфр. Вандзіяк.

À Á̇, В В, А (1+6 + 1+6), (6̇ + 6̇ + 1+6) *Пантна.*

Andante.

230 а.

Ей по-мож ся мі, по-мож, ей ми-ла, її о-же-ни-ти,

Бо мя нож-кі бо-лят, бо мя нож-кі бо-лят,

ей до те-бе хо-ди-ти. Сп. Анна Вольняк.

À А, В В, А (1+6 + 1+6), (6̇ + 6̇ + 1+6) *Пантна.*

Andantino.

230 б.

Ей лю-лю же мі, лю-лю, ей під зе-ле-ну ду-лю,

Ду-ля ся роз-ви-є, ду-ля ся роз-ви-є,

ей ді-ти-ну при-кри-є. Сп. Анна Вольняк.

Приколискова п.

А А, В В, А (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Шкляри.*

Andantino.

231 а.

Жаль-но мі т'я, жаль-но, мо-я ми-ла, жаль-но,

Бо тя не ви-ді-ли, бо тя не ви-ді-ли

мо-ї о-чи дав-но.

А А⁵ В В, А (6 + 6), (6 + 6 + 6) *Дошло.*

Moderato.

231 б.

До-ли-на, до-ли-на гор-бом ма-лю-ва-на,

Каж-ди шу-гаї пи-ска, каж-ди шу-гаї пи-ска,

лем мі звер-бу-ва-на.

А А, В В, А (6 + 6), (6 + 6 + 6) *Малесів.*

Andantino.

232.

Ой, Бо-же мій, Бо-же, що-же би я ро-бив.

Як би я не до-став, як би я не до-став,

ко-тре'м дів-ча лю-бив?

Сп. як ч. 236. а.

À Á⁵, В В, С (6 + ¹+6), (6̇ + 6̇ + ¹+6) Чистогорб, п. Сялік.

Lento.

По-ї-хав ми-лень-кий та до той Га-ме-ри-ки,

Нич мі не зо-ха-бив, нич мі не зо-ха-бив,

а лем жаль пре-ве-ли-кий.

À A₁₁ В В, À (7 + 6), (6 + 6 + 7)

Пантна.

Andantino

Лем ти мя, ко-нич-ку, нес без тот зе-ле-ний лес,

При-нес ня до га-ю, там дів-чат-ко ма-ю,

ов-са, се-па до-ста-неш.

А В, А А, В (6 + ¹+6), (6̇ + 6̇ + ¹+6) .

Шкляри.

Moderato.

Ци ви, мам-цю, спи-те, ей ци ви не чу-в-те,

Як до ва-ших две-рій, як до ва-ших две-рій.

Сп. Гоцка і н.
ей за- зу-лень-ка тре-пле?

A Ḃ[♯] Ċ Ċ Ḃ (6 + 5̇), (5̇ + 5̇ + 5̇)

Маластів.

236 а. *Andantino*

Ой за на-шов хи-жов луч-ка ши-річ-ка,

луч-ка ши-річ-ка, трав-ка ни-жіч-ка, трав-ка ни-жіч-ка.

A Ḃ Ċ Ċ Ḃ (6 + 5̇), (5̇ + 5̇ + 5̇)

Сп. Мар. Юрчак, Наєт. Павлук, Ант. Боцяк.

Розстайне.

236 б. *Moderato*

А за на-шов хи-жов луч-ка ши-роч-ка,

ten. *ten.*

Луч-ка ши-роч-ка, трав-ка ви-соч-ка, трав-ка ви-соч-ка.

A Ḃ Ċ Ċ Ḃ (6 + 5̇), (5̇ + 5̇ + 5̇)

Сп. Ів. Гомик.
Галчова.

236 в. *Allegretto*

1. А за на-шом ха-том, ха-том луч-ка ши-роч-ка,

a- *-b*

А за на-шом ха-том, ха-том луч-ка ши-роч-ка,

Луч-ка ши-роч-ка, тра-ва ви-соч-ка, тра-ва ви-соч-ка.

*) Надмірний такт. a—b припадкове повторення.

2. Про-хо-дит-ся по ні дів-ча чер-ве-не,

Дів-ча чер-ве-не, тро-хи ру-ме-не, тро-хи ру-ме-не.

À Á, В В, А (5 + 5), (6 + 6 + 5)

Сп. Мар. Вандзіляк.
Дошпо.

Moderato.

Ти за-зу-лень-ко, ста-вай ра-пень-ко,

Же-бис си ку-ва-ла, же-бис си ку-ва-ла

Сп. Ковалі.

на ро-су з ра-на.

А А, В В, А (5 + 5), (3 + 3 + 5)

Malaciv.

Allegretto.

Ой пи-ла, пи-ла, чи-пец стра-ти-ла,

А при-шла до до-му, таї му-жа-би-ла.

À Á, В В, А (5 + 5), (5 + 5 + 5)

Андріївка.

Andantino.

Кед я слу-жи-ла в слав-нім Пре-шо-ве,

Взя-ли мі в-я-нек, взя-ли мі в-я-нек ка-ва-ль-до-ве.

A A⁵, B C, A (6 + 6), (4 + 3 + 3)

Сп. Веронія з дівчатами.

Висова.

Moderato.

В не-ді-лень-ку ра-но люль-ка ся ку-ри-ла,

Впа-ла ме-ні з ци-буш-ка, на це-бер-ся зби-ла,

на це бер ся зби-ла.

Сп. Варвара з Клявдою.

A A⁵ B C, A (6 + 6), (4 + 3 + 6)

Галчова.

Marciale.

А там за го-ронь-ком ка-ня во-ду ин-6,

А я-ка то пек-на річ, же-на му-жа би-6.

A A⁵ B B, C (7 + 7), (6 + 6 + 6)

Сп. Т. Вовдзіляк.

Пантиса.

Moderato.

Ой ма-мо мо-я, ма-мо, та не зга-няй-мя ра-но,

Бо я ти пристро-ю, бо я ти пристро-ю, де пі-ду, по-сто-ю.

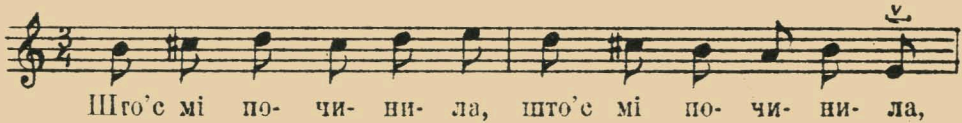
Сп. Анна Вольняк.

β) Закінченне на долішній домінанті і
 γ) на другому ступні скалі (ч.246.)

À Á₁ V V, A (6 + 6), (6 + 6 + 6) *Волгошова.*

Andantino.

242. За бо- дроґ, за бо- дроґ. дзев чат- ко. за бо- дроґ!

Што'є мі по- чи- ни- ла, што'є мі по- чи- ни- ла,

од- роб же мі, од- роб!

Сп. Драгузи.

À Á₁ V V, A₅ (5 + 5), (3 + 3 + 5)

*Маласіів.**Andantino.*

243. 1. Під ду- би- но- ю, під зе- ле- но- ю Сі- дит там

го- лу- бик з го- лу- би- но- ю. 2. Ой, сі- дит, сі- дит,

лю- бу- ва- ли- ся. Си ви- ми крильця ми на- кри ва- ли- ся.

А А₁ВВ₁А (5 + 5), (6 + 6^{oct.} + 5) Шкляри.
Andantino.

244.
 Діс-ці-но мо-я, на ті ко-лєн-дє,

 Я на тво-ім луж-ку, ей-я-я, та-ля-ляй, по-чу-вац бен-дє.
 Сп. Гоцкя і н.

А А₁ВВ₁А (5 + 5), (3 + 3 + 5) Волгошова.

Allegretto.

245.
 Дів-ча с па-ва-ми не ходз за на-ми,

 Бо ти маш фар-гу-шок об-те-ле-па-ний.
 Сп. Драгузи.

А А₁ВВ₁А (5 + 5), (3 + 3 + 5) Волгошова.

Andantino.

246.
 Ей гу-ли, гу-ли, гу-сонь-ки, на став,

 Дай Бо-же до-бриї день, той но-чїм не спав.
 Сп. Драгузи.

б) Повторення або подвоєння розширеної першої половини другого рядка.

Dur:

$\dot{A} \dot{A}_n (B B)_1^{bis} A$ (5 + 5), (2 [4 + 4] + 5)

Висока.

Moderato.

247 а.

А з го-ри, з го-ри и- дут Ма-зу-ри, Лем то в- ден

Ма-зу-ре-чек, што мі не- се мой вя-не-чек роз-ма-ри-фо-ви.
Сп. Орпна Крпстпвпч.

$A B_n (C C)_1^{bis} B$ (5 + 5), ([4 + 4]^{bis} + 5)

Андpїївка.

Allegretto.

* 247 б.

1. Ой з гу-ри, з гу-ри і- дут Ма-зу-ри, І- де, і- де

Ма-зу-ре-чек, не-се, не-се мой вя-не-чек роз-ма-рі-фо-впй.

2. При- шов він в но-чи ко ло пів-но-чи: Склап-кал в о-ке-нечко,

ста-ваї, мі-ла, мой сер-деч-ко, дай ко-ням во-ди!
Сп старенька жінка дрожачим голосом.

$A \dot{B}_n(CD)^{b_1} \cdot B \quad (5 + 4), ([2^{\text{refr.}} + 4]^{b_1} + 4)$

Висока.

Allegretto.

248. *
 Ей Бо- же, Бо- же, що мі з то- го,

 Гейт гейт, же я ви-шла за ста-ро-го?

$A A_n(BV)^{b_1} A \quad (5 + 5), ([4 + 4]^{b_1} + 5)$

Сп. Ор. Кристянич.

Галцова.

249. *
 А під го-ром сад чи-сто ме-те-ний.

 Зе-ле-но-ю ру-тень-ко-ю гу-сто пле-те-ний.

Сп. Анна Мигаль (війтиха).

Moll:

$\dot{A} \dot{A}_n 2(BC), A \quad (4 + 4), (2[4 + 3] + 4)$

Пангма.

Andantino.

250 а.
 Над во-дов кряк, в ті во-ді рак, Се-ред во-ди

 ри-бонь-ка. а в тім се-лі ді-вонь-ка, я то-му рад.

$A A_n 2(BV), A \quad (5 + 5), (2[4 + 4] + 5)$

Сп. Евд. Лепак.

Галцова.

250 б. *
 Се-ред се-ла став, я-ку'с со-бі взяв? А бив я там

в У-кра-ї-ві, лю-де мі є-ї на-ра-ї-ли, а

Пан-біг ми є-ї дав. Йа бнв я там в У-кра-ї-ні,

лю-де мі є-ї на-ра-ї-ли, Пан-біг ми є-ї дав.

А А_n(В С)^{bis} А (4 + 4), (2[4 + 3] + 4) *Брунари вижлі.*

Moderato.

251 а. Ган-цю мо-я, сер-це мо-є, По-че-кай мі Най за-квіт-нут

до я-ри, бу-деш мо-я. фі-я-лі.

сп. як 251 б.

А А_n(В С)^{bis} А (4 + 4), (2[4 + 3] + 4) *Брунари вижлі.*

Andantino.

251 б. Ма-мусь мо-я, хо-вай же мя. За ста-ре-го,

ма-меч-ко, за ста-ре-го, ма-меч-ко, не дай же мя, не дай же мя.

Сп. дівчата: Потоцька Ганга, Галькович Агафія і Войтович Улька.

А А_n2 (В С) А (4 + 4), (2[3 + 3] + 4) *Ганцова.*

Moderato.

252 а. Мо-я же-на ро-зум ме-ла, Про-ш-ла

мі вол-ки з чу-жи-ми па-хол-ки* і стре-ме-на.
 А А₂ 2 (В С), А (4 + 4), (2[3 + 3] + 4) *Сп. Стефан. Уста руське.*

252 б. *Moderato.*

Мо-я же-на ро-зум ме-ла, Про-пи-ла

мі вол-ки з чу-жи-ми па-роб-ки, а і ко-ня.
 А А₂ 2 (В С), А (4 + 4), (2[4 + 3] + 4) *Уста руське.*

252 в. *Andantino.*

А ци я пес, же мя не кцеш? Я за сво-ї

ду-ка-ти най-ду со бі не та-ку, я-ка ти лес.
Сп. Мел. Даньковська з дівчатами.
 А А₂ 2 (В С), А (4 + 4), (2[3 + 3] + 4) *Малостів.*

252 г. *Allegretto.*

А ци я пес, же мя не кцеш? За се-дем

ту-роч-ків най-ду сої не та-ку, я-ка ти єс.
 А А₂ 2 (В С), А (4 + 4), (3 + 4 + 4 + 4 + 4) *Шкляри.*

253. *Andantino.* *Allegretto.*

Ган-ця бі-ла груш-кі збі-ра, Ган-ця ся

* Одноцільна група, яка являється на своєму місці в другій строфі, показує, що се мабуть поцесований варіант.

зра-до-ва-ла, вшитки грушкі по-про-да-ла за ма-ри-яш.
Сп. Гоцки і п.

в) Вставка на початку другого рядка.

Dur: а) Закінченне на тоніці і

β) на долішній домінанті. (ч. 257-259.)

А В, С, А В (6 + +16), (+ 6 + 6 + +16) Шкляри.

Moderato.

Ви-ля-ла во-ди-ця ей на зе-ле-ноій лу-це,

Ви-ля-ла во-ди-ця ей на зе-ле-ноій лу-це,

Ей-юж мо-я ми-лень-ка, юж мо-я ми-лень-ка

ей ко-ли-ше ма-лю-це.

А В, С, А В (7 + 6), (6 + 7 + 6)

Шкляри.

Andantino

За-же-ну ко-ні-чень-ка на зе-ле-ний о-вес,

Сам пі-ду до ми-лой, сам пі-ду до ми-лень-кої

паж на ніж- нії ко- нец. Сп. Гоцки і л.

À B, C, A B (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Маластів.*

256. *Allegretto.* I

Дів-чат-ко, ко-хам тя, ни-ко-му не дам тя!

Не дам тя ни-ко-му. не дам тя ни-ко-му,

возь-му тя до до му.

À B, C, A B (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Шкляри.*

257 а. *Allegretto.* V

Бо-даї тя, ми-лень-ка, си-вий ко-ник но-снв,

Да-лас мі ґам-боч-кі, да-лас мі ґам-боч-кі,

а-ни'м тя не про-снв. Сп. Гоцки і л.

À B, C, A B (6 + 6), (6̇ + 6̇ + 6) *Волгошова.*

257 б. *Allegretto.* V

За бо-дроґ, за бо-дроґ, дзев-чат-ко, за бо-дроґ!

Кой'с мі по-чи-ни-ла, кой'с мі по-чи-ни-ла,
од-роб же мі, од-роб!

Сп. Драгуан.

 $\dot{A} \dot{B}_b C, \dot{A} \dot{B} (6 + 6), (\dot{6} + \dot{6} + 6)$

Дошню.

Andantino

257 в.

А віп-ку міт, віп-ку, як-бс мі ся змі-нив,

Же мі ся не бу-деш, же мі ся не бу-деш

на глав-ці зе-ле-нів.

Сп. Ковалі.

 $\dot{A} \dot{B}_b C, \dot{A} \dot{B} (7 + 6), (\dot{6} + \dot{6} + 6)$

Шкляри.

Andantino

258.

Кед ня, ми-ленька, не кцеш, од-провадь ня, де кцеш:

Го-рі Ко-ши-ца-ми, ет го-рі Ко-ши-ца-ми

за вер-бу-ван-ця-ми.

Сп. Гоцки і н.

À B, C, À B (7 + 6), (6 + 1+6 + 6)

Шклярі.

Marciale.

Ей шу-мі-ла ле-щі-на, кой се роз-ви-ва-ла,

Пла-ка-ла ми-лень-ка, ей пла-ка-ла ми-лень-ка,

як се од-да-ва-ла.

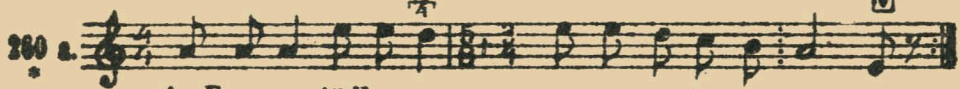
Сп. Гоцки і н.

Moll:

À B, C, À B (6 + 7), (1+6 + 6 + 7)

Маласціє.

Allegro.

А Бо-же, мій Бо-же, а што я бу-ду ро-биц,

Ой як то-то ле-да-што, як то-то ле-да-што

а бу-де до нас хо-дзиц?

À B, C, À B (6 + 1+6), (6 + 6 + 1+6)

Маласціє.

Moderato.

Го-ло-се, го-ло-се, ей розейдсья по ле-се

Сп. Юл. і Теодоз. Молчанка.

À B, C, A B (6 + 1+6), (1+6 + 6 + 6) **Маласців.**

À B, C, A B (1+6 + 6), (6 + 1+6 + 6) **Шкляри.**

А В, С, А В (6 + 1+6), (6 + 6 + 1+6)

Дошю.

Allegretto.

262. [1]

За-зу-лень-ка ку-кат, ой по-ві-дат. же сви- та;

 Подь, ми-лень-кий, до- мів. подь, ми-лень-кий, до- мів.

 Ся Ковалі.

ей бо я бу-ду би-та

А В, В, А В (6 + 6), (6 + 6 + 6)

Андрийка.

Andantino.

263 а. [1]

1. Ой Бо-же мій, Бо-же, што я не зро-би-ла?

 Єд-ни по ве-че-рі, єд-ни по ве-че-рі.

 а я не па-ли-ла. 2. А-ни не па-ли-ла.

 а-ни не за-па-лю, Бй фра-їр ся ми же-нит,

 а я в вель-ким жа-лю.

$\dot{A} \dot{B}_n B, \dot{A} \dot{B}$ (6 + 6), (6 + 6 + 6) Андрієвка.

Andantino.

263. 1

Хоц би ми пи-са-лі пи-са-ри од Від-ня,

Та ми не на-пи-шут, та ми не на-пи-шут

мо-ї жа-лі ніг-да.

г) Повторення або подвоєння різних частин строки:

1. Подвоєння останнього коліна строфи.

Дуг: а) Закінчення на тоніці ч. 264—265.

б) Закінчення на довшій доміанті ч. 266.

$A B_n A B C$ (6 + 6), (6 + 6 + 1+6) Пантля.

Allegretto.

264. 1

Де тер-ня, там тер-ня, в ті Пант-ни-ці тер-ня,

Пант-нян-ски па-роб-ци я-ко згни-ла мер-ва,

ей я-ко згни-ла мер-ва.

Сп. Євд. Лещак.

A B_n A B C (6 + 6), (6 + 6 + 6)*Волгошова.**Marciale.*

Є- щем не пе-ре(й)-шла за ма- дяр- ску стра- ну,

Юж мі й о- тво-ри-ли ма-льо-ва-ну бра-му,

ма-льо-ва-ну бра-му.

A B_n A B C (6 + 1+6), (6 + 1+6 + 1+6)*Пантна.**Moderato.*

Не хо-див-ем за ньом, ей са-ма при-шла за мнов,

Я був на йо-веч-ках ей за зе-ле-ном тра-вом,

ей за зе-ле-ном тра-вом.

Moll:A B_n A B C (6 + 6), (6 + 6 + 1+6)*Воля яслиська нижня.**Moderato.*

Под-ме, хлоп-ці, под-ме до той Га-ме-рич-ки,

І я пої- дзем з ва- мі, лем по- про- дам бич- кі,

ей лем по- про- дам бич- кі. Сп. Шубяки.

A B₁ A B₂ C (6 + 6), (6 + 6 + 1+6) *Воля яслиська нижна.*

Moderato.

Под-ме, хлоп- ці, под-ме до той Га- ме- рич- ки,

І я пої- дзем з ва- мі, лем по- про- дам бич- кі,

ей лем по- про- дам бич- кі. Сп. Шубяки.

2. Подвоєння першого коліна строфи.

Moll:

A, B C₁ A A (4 + 4 + 4), (4 + 4).

Rossignole.

Andante.

А під га- ем, а під га- ем зе- ле- нь- ким

Бра- ло дів- ча лен дріб- нь- кий.

Сп. Ів Гомик.

А, В, А, В, А (4 + 4 + 4), (4 + 4)

Розстайне.

Andantino.

269. [1]

Ма-ти си-на, ма-ти си-на про-кли на-ла,

 Сп. Ів. Гомак.

На пу-сти-ню ви-га-ня-ла.

3. Розпад першого й другого коліна.

Dur: ч. 270. Moll: ч. 271.

А В, А В, С С 2 (4 + 3), (6 + 6)

Висока.

Allegretto.

270. [2]

І-шло дів ча на во-ду під зе-ле-ну за-гра-ду,

dno Сп. Анна Дудич

При-шов дньо-му пан, тай му роз-бив дзбз.

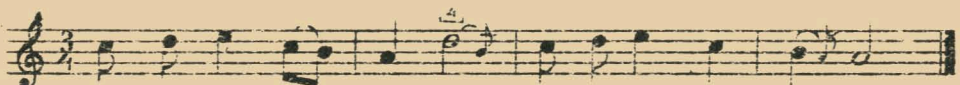
А В, А В, С С 2 (4 + 3), (6 + 6)

Воля ислська тижна.

Andantino.

271. [2]

В ши-рим по-лю ду-би-на, под нъов сто-їт дів-чи-на,

 Сп. Шубяки

Шу-на з бі-лов тва-рйов, з чор-ни-ми пі-чи-ма.

г) Розширення строки рефренами:

1. Наконичний рефрен не сплетений із будовою чотирироколінійної строфи.

Dur: а) Закінчення на тоніці, ч. 272—273.

б) Закінчення на горішній домінанті, ч. 274

A A₁ B A + refr. (4 + 4), (1+4 + 4) + refr. Усє руське.

Andantino.

272. *

Го-ра, го-ра ро-ди ко-пер, Ей чи-я же я

Rfr.

бу-ду те-пер? Го-я-я, бі-ла-я, шель-ві-я дзе-ле-на,

роз-ма-рі-я са-дже-на, чу-га-я!

Сп. молода жінка Мел. Давьковська.

A B₁ A B + refr. 2 (4 + 3)

Висока.

Andantino.

273. *

З да-ле-кой ми кра-ї-ни, Не ма-ме ту

Rfr.

ро-ди-ви, Ма-рі-їто!

Сп. Кристинич.

A B₁ A B + refr. 2 (4 + 3) + refr.

Висока.

Moderato.

274. *

А хто ба-чив, а хто чув, А хто в ме-не сей ноч був?

Rif.

Со-ло-ві-я, со-ло-ві-я, чу-до чуд, ка-на-рі
о-чень-ка ох-ох-ох!

Сп. Евд. Дудич.

Moll:

A A_{||} B A + refr. (5 + 5), (8 + 5) + refr.

Шкляри.

Marciale.

275.

Ти мо-я ми-ла, вший мі ко-шкуль-ку,
Бо я ма-сі-ру-ю ю-тро на еґ-зе-цір-ку.

Rif.
Ой да-да да-да да да-да да да-да да да-да да-да!

Вар.
Ой да-да да-да да да-да да да-да да да-да да-да!

Сп Гоцки і в.

A Ä_{||} Ä Ä + refr. 2 (4 + 4) + refr.

Шкляри

Andantino. Rfr. *Allegretto.*

276. Чор-на го-ра Бу-ко-ви-на, Гой гой, го-я-я.
Чи-я'с Ган-цю? ма-те-ри-на.

Ей го-я го-я, ей го-я го-я, чу-га-я!

Сп. Гоцки і п.

2. Рефрени розширюють чотироколінну схему.

Dur: а) Закінчення на тоніці, ч. 277—279.

б) Закінчення на долшній домінанті, ч. 280—281.

A A₂ B A C^{refr.} (6 + 6), (6 + 6 + 3^{refr.})

Маласгів.

Allegro.

Не бу-ду ся же-нив, не бу-ду, не бу-ду,

Лем сойфра- і- реч-ку на-бу-ду, на-бу-ду, гей-яжгой!

A A₂ B B C^{refr.} (1+6 + 1+6), (1+6 + 1+6 + 3^{refr.})

Сп. Юл. і Теодоз. Молчанка.

Andantino.

Пангва.

Ей дай же мі, Бо-жень-ку, ей о що я

тя про-шу, Ей о ви-нок дзе-ле-ний, ей што го ра-

да по-шу, гой-я-я!

Сп. Антоха Вольниць

A A₂ B B C^{refr.} (1+6 + 1+6), (1+6 + 1+6 + 3^{refr.}) Шкляри.

Allegretto.

Ей над бистрим я-реч-ком зй гу-си во-ду

5

пи- ют, Їй на швар-ним дзев-чат-ку ей па-роб-ци

ся би- ют, ся би- ют.* Сл. Гоцькі і н.

À В C^{refr.} À В (6 + 6 + 5^{refr.}), (6 + 6)

Шкляри.

Andantino.

280.

Ой Бо-же мой Бо-же, зми-луй-ся на- до мнов,

ей ся-я-я-яй! Ста-лам си на қа-мінь, по-то-чив-ся зо мнов.

À В C^{refr.} À В C^{refr.} 2 (6 + 6 + 3^{refr.})

Сл. Гоцькі і н.

Пантна.

Allegretto.

281.

Би-вай-те мі здра-ви, мо-ї то-вариш-ки, гой-я-я!

Што ми хо-жу-ва-ли ра-зом на о-ріш-ки, гой-я-я!

Сл. Антона Вольяк.

Moll:

À В_n À C^{refr.} Ä D^{refr.} (6 + 6), (6 + 3^{refr.} + 6 + 3^{refr.})

Волгошова.

282.

Ми-ла мо-я, ми-ла, цедь ня й од-про-ва-дэц

* Незвичайне розривання слова замість рефрену н. пр.: гойяя! чугаа!

Хоц на то-ти луч-ки, гей-я- я! што ня ма-ют за-біц, чу-га- я!

A B_n C D^{refr.} C D^{refr.} (6 + 6), (6 + 3^{refr.} + 6 + 3^{refr.}) *Sp. Драгузи*
Moderato (parlando). **Маласція.**

По-бі-лі, по-бі-лі слу-гу не-бо-ра- ка. На-цо се

дав по-біц? го-я- я! до-бры се хлоп-не-се(?), чу-га- я!

2 (A A B_n^{refr.}) 2 (6 + 6 + 3^{refr.})

Висока.

Andantino.

По-під га- ем Фе- ся те-лят-ка па-са-ла, гей-я-гей!

Те-лят-ка па-су-чи Фе-ся за-гу-ка-ла, гу-гу-гу!

A B_n A B C^{refr.} 2 (1+6 + 6) + refr.

Пантла.

Moderato.

Ой мам фра-ір- ку гру-бу, сам ся не тур-бу-ю.

Ой хлоп-ця дам до чко-ли, сам ся за-вер-бу-ю, го-я- я!

III. Строфа зложена з двох триколінних рядків.

а) Дворядкова шестиколінна строфа.

Dur: *a*, Закінчення на тоніці.

Ä Ä, B, A A, B 2 (4 + 4 + 7)

Ганцова.

Moderato.

286. v

А в не-ді-лю пя-на би-ла, а в по-не-ді-льок спа-ла,

 v

А в ві-второк сно-пів со-рок пше-ни чень-ки на-жа-ла.

2 (Ä Ä, B,)

Пантна.

Allegretto.

287. 1

 1

Кодомиїна.

(A A, B_b)^{bis} 2 (4 + 4 + 5)

Андрієска.

Andantino.

288. 1

Йа на ме-джі че-ре-шевь-ка, а под ме-джом дві,
Йа юж з то-бом, наї мі-льнь-ша, йа юж з то-бом злі.

2 (A B, C₁)

2 (4 + 3 + 7)

Маласгія.

Allegretto.

289. Ой ко-бис ти, дів-чи-но, та зло-ту го-ру ма-ла,

 Ой то бис ей пре-пи-ла, ей і про-тан-цу-ва-ла.

A A, B₁ + A A, B (4 + 4 + 5), (1 + 4 + 4 + 5)

Ганцова.

Andantino.

290. * А під на-шим о-ке-неч-ком це-кна за-гра-да.

 Ой про-хо-дит-ся по ній ми-ла кра-сні при-бра-та,

 Ой про-хо-дит-ся по ній ми-ла кра-сні при-бра-га.

2 (A B, C₁)

2 (4 + 3 + 7)

Сп. Олена Сокол.

Маласгія.

Andantino.

291. 1. Ей вшит-ко мі во-дич-ка за-бра-ла, ей лем пі-со-чок

 зо-став, Ей прос Бо-га, дів-чат-ко, ей же-бим ся ти до-став.

 2. Ей прос Бо-га, дів-чат-ко, ей Па-вен-ку Ма-рі-ю,

* Надмірний такт.

Ей же-бим ся ти до-став ей на дру-гу не-ді-лю.

2 (Ä Ä, В,) 2 (4 + 4 + 6)

Сп. Ксе́ня Ваюс.

Andantino.

Ставіща.

А на на-ші са-ла-ши-ні ста-ла-ся но-ви-на:

А юз на-ша Ма-рі-сень-ка по-ро-ди-ла си-на.

Сп. Орина Лаврин.

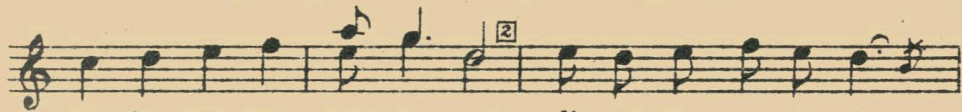
2 (Ä Ä, В,) 2 (6 + 6 + 7)

Пантма.

Moderato.

Не бу-ду ся же-нив, не бу-ду ся же-нив,

ей бу-ду та-кої хо-див, Бу-ду люд-ски ба-би,

бу-ду люд-ски ба-би ей на ба-ла-мут зво-див.

Сп. Антоха Вольняк.

2 (Ä Ä, В,) 2 (6 + 6 + 7)

Пантма.

Moderato.

1. Не ма-ю го-ло-су, не ма-ю го-ло-су,

ей не ма-ю гар-до-го. Бо'м ся не на-вчи-ла,

Сп. Антоха Вольняк.

А А, В, А А, В 2 (4 + 4 + 6)

Висова.

Andantino.

Сп. Ор. Кристиняч

А А, В, С А, В 2 (4 + 4 + 4)

Малася.

Andantino.

Сп. Мар. Юрчак, Наст Павлик, Ант. Боцяк.

A B, C, D E, C 2(4 + 4 + 6)

Дошмо.

Як я з кра-ю ви-їж-джа-ю, жін-ка, ді-ти пла-чут,

Мій та-туя-цю со-ло-день-кий, ко-лиж вас зо-ба-чу.

A A_v, B, A A_v, B, 2(6 + 6 + 1+6)

Сп. Ковалі.

Moderato.

Дошмо.

Шти-рі бич-ки шти-рі, шти-рі бич-ки шти-рі

ой на-ро-би-ли шко-ди, Пі-шли на я-ре-чок.

пі-шли на я-ре-чок, ой на-ни-ли-ся во-ди.

A A, B, A A, B 2(3 + 3 + 5)

Сп. Ковалі.

Allegretto.

Ганчова.

Ку-ка-ла за-зу-ля од ка-ли-ноч-ки,

І-ха-ли жов-ні-ри з У-кра-ї-ноч-ки.

A A, B, A A, B 2(3 + 3 + 4)

Брумари вижні.

Allegretto.

І-ду я, ско-чу я по лєн, по лєн,

Там дів-ча пше-нич-ку по-ле, по-ле.

Ä Ä, В, Ä Ä, В 2 (3 + 3 + 5)

Rozstajne.

Allegretto.

Сім ріж-ків о-ріш-ків, а ось-ме са-ло,

Чом же мя не лю-биш? Штож ти ся ста-ло?

2 (А В, С, n) 2 (4 + 3 + 6)

Сп. Ів. Гомик, учитель.

Висока.

Allegro.

Ой хлоп-чьи-та, хлоп-чьи-та, лю-буй-те дів-чьи-та,

Ей лю-буй-те, як тре-ба, пі-де-те до не-ба.

2 (Ä Ä, С, n) 2 (4 + 3 + 6)

Сп. дівчата.

Allegretto.

Пантуса.

Ей ви-шла я на гір-ку, по-ві-дам ка-за-ня,

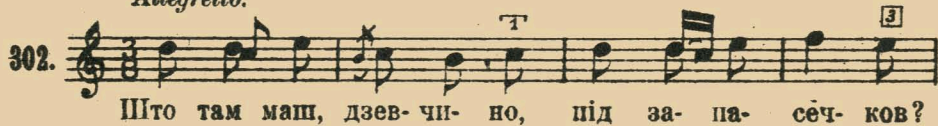
Ей же-би мі ма-му-ся ви-не-сла сні-да-ня.

2 (Ä Ä, В, n), 2 (3 + 3 + 5)

Сп. Антоха Вольник.

Волгошова.

Allegretto.

Што там маш, дзев-чи-но, під за-па-сеч-ков?

Зла- па- лам за- я- ца під со- се- неч- ков.
 2 (Ä Ä, В, II) 2 (4 + 3 + 6) Сп. Драгузи.

Allegro. Андрияка.
 303. По- ми- кай се, по- ми- кай по ла- вец- це гу мне,

Як ти лав- кі не ста- не, ви- ва- ліш се
 Коломийка.
 2 (Ä Ä, В, II) 2 (6 + 6 + 6) Устє руське.

Moderato.
 304. По- зе- рай но, дів- че, по- зе- рай но, дів- че,

на су- ху то- по- лю, Як ся ти роз- ви- є,
 як ся ти роз- ви- є, тог- да бу- деш мо- я.
 Var. бу- деш мо- я.

А А, В, II, А А, С 2 (4 + 4 + 3) Шклярн.

Marciale.
 305. Ей Бо- же мой, ей Бо- же мой бо- зюць- кий,

Я- кий я сой, я- кий я сой ма- люць- кий!
 Сп. Гоцька і н.

2 (A A, B_n) 2 (4 + 4 + 6)

Маласрів.

Moderato.

306. Па-сли вів-ці мо-ло-ди-ці, мру-га-ють на ме-не,

Прий-ди, приї-ди, го-жий хло-пец, з ве-че ра до ме-не.

Коломийка.

2 (A A, B_n) 2 (4 + 4 + 6)

Сп. як ч. 295.

Allegretto.

Андрийка.

307. Не до тер-ня, не до тер-ня, бо ся по-ко-ле-ме,

Под пе-ри-ну ма-це-ри-ну, там ся за-грі-є ме.

Сю пісню співають на весіллі.

2 (A B, C_n) 2 (4 + 3 + 6)

Шкляри.

Moderato.

308. Ой дзев-чат-ко во-лян-ске, под з на-мі на пань-ске,

Ой по-під Каль-ва-ри-ю са-диц роз-ма-ри-ю.

* Се випадкове повторення, тому не зазначаємо його в ритм. схемі.

β) Закінчення на долішній домінанті.

(A A, B_n)^{bis} 2 (5 + 5 + 6)

Андрийка.

Andantino.

309. Што'м за-ро-би-ла, то'м за-ро-би-ла, ти, гуль та-ю, про пил,

Є-ще бим би-ла ніч не сва-ри-ла, кей бил єс ня не бил.

Сю пісню співають на весіллі.

2 (Ȧ Ḃ C_n) 2(4 + 3 + 6) *Павна.*
Andantino.

310. [1]
 Ей а Бо-же мой, Бо-же, хтож ме-не спо-мо-же?

* (V)
 Ей ми-лий Бог з ви-со-ка, ро-ди-на з да-ле-ка.

* Var.

Сп. Анна Вольняк.

Ȧ Ȧ, B_n C A, B 2(4 + 4 + 4) *Устє руське.*

Andantino.

311 а. [2]
 А я в сво-бї га-риї ма-ми на од-хо-дї,

 (V)
 По-са-джу бї два я-во-ри во о-гро-дї.

Сп. Анїля Федоровська.

A A, B_n C C, B 2(4 + 4 + 4) *Висога.*

Andantino.

311 б. [2]
 1. А по-під гаї, а по-під гаї зе-ле-не-нь-кий

 (V)
 Бра-ло дів-ча, бра-ло дів-ча лен дріб-не-нь-кий.

 2. Не так бра-ло, не так бра-ло, як сте-ли-ло,

До Ду-на-ю, до Ду-на-ю го-во-ри-ло.

АА, В, А А, С (4 + 4 + 6), (4 + 4 + 1+6) Сп. Анна Мигаль...

Усте руське.

Moderato.

Си-ді-ли си два мо-лод-ці, мор-га-ли до се-бе,

Прийди, прийди, мла-дий хлопче, гей з ве-че-ра до ме-не.

γ) Закінченне на другому ступні скалі.

2 (А А, В, А) 2 (4 + 4 + 6)

Ганчова.

Allegretto.

Не по-па-труї на ко-ці-ша, што му шну-ри ві-сят,

Лем по-па-труї до машталні, де ся ко-ні бли-щат.

Сп. Мар. Пирч

МоII: а) Закінченне на тоніці.

(4 + 4 + 6), (1+4 + 4 + 1+6)

Ганчова.

Rubato.

Ве-ду ко-ня до Ду-на-ю, не хо-че мі пи-ти,

Ей лем він кру-тит го- ло- во- ю, лем хо-че мя за- би- ти.

Сп. Марія Пярч.

(A A, B_{II})^{bis} 2 (4 + 4 + 6)

Шкляри.

Andante.

Ой Бо-же мій, ой Бо-же мій, мій Бо-же 6- ди- ний,
Звер-бу-вав-ся, звер-бу-вав-ся мій ми-лий, мій ми-лий.

Сп. Гоцька і п.

(A A, B_{II})^{bis} 2 (6 + 6 + 6)

Квлятонь.

Moderato.

Скаралес мя, Боже, скаралес мя дуже скаралес мя ду-же:
Далес мі та-ко-го, далес мі та-ко-го, што о-бру-чі струже.

Сп. Марина.

(A A, B_{II})^{bis} 2 (4 + 4 + 6)

Брунари вижні.

Andantino.

Хо-див дзя-док по тим сьві-ті, тра-фив до бо- га- ча:

tempo I.

„Прий-мі-те мя, до-бри лю-ди, бо мя ту ноч за-шла.“

Сп. Потоцька Ганка, Галькович Агафія і Войтович Ульяк.

2 (A A, B_{II}) 2 (4 + 4 + 6)

Allegretto.

По-сі-я-ла ру-ту мя-ту ме-жи бе-ре-га-ми,

* Попсований варіант. Confer 333.

Не мо-жу ся о-же-ни-ти ме-жи су-сі-да-ми.
 Коломийка. 2 (А А, В_н) 2 (4 + 4 + 6) Сп. Ор. Кристинич.

Moderato.

Ганцова.

А де то-та сту-де-ніч-ка, што го-луб ку-пал-ся?

А де то-та ко-ха-віч-ка, што я зніом ко-хал-ся?
 2 (А А, В_н) 2 (4 + 4 + 6) Сп. Юст. Чопор.

Дошпо.

Andantino.

Ле-тів о-рел по-над мо-ре, за-чав го-ло-си-ти,

Зле єд-но-му чо-ло-ві-ку на тім сьві-ті жи-ти.
 Пісня співана на весіллі. 2 (А А, В_н) 2 (3 + 3 + 6) Сп. Ковалі.

Волгошова.

Allegretto.

Че-рез сад на по-клад ї-стонь ки но-си-ла,

Дай же мі, Бо-жень-ку, о щом тя про-си-ла.
 Коломийка. А А, В_н А А, В 2 (4 + 4 + 6) Камінець.

Marciale.

Вшит-кім до-бре, вшит-кім до-бре, лем мі зде, лем мі зде.

Впит-ки ма- ют фра- ї- реч- кі, лем я ніт, лем я ніт
 Коломийка. Записано від камінецьких молодичь.

2 (A A₅, B₁₁) 2 (6 + 6 + 1+6)

Дошню.

Allegretto.

Люб- ме ми ся, люб- ме, люб- ме ми ся. люб- ме,

ей, лем ся не по- губ- ме, Як ся по- гу- би- ме,

як ся по- гу- би- ме, ей та нам гань-ба бу- де.

Confer № 376.

Сп. Ковалі

2 (A A₅, B₁₁) 2 (3 + 3 + 5)

Дошню.

Allegretto.

Што там маш, дів- чи- но, під за- па- соч- ком?

Зла- па- лам за- я- ця під со- се- поч- ком.

Сп. Ковалі

2 (A A₅, B₁₁) 2 (6 + 6 + 6)

Висога.

Allegro.

А Бо- же міті, Бо- же, а Бо- же міті, Бо- же,

що я її у- ро- би- ла? Лю- де ио ве- че- рі.

1
лю-де по ве-че-рі, а я не па-ли-ла.

Сп. Мар. Ференц і Анна Дудлч.

2 (A B, C_n) 2 (4 + 3 + 3)

Андріївка.

Andantino.

326 а. *
Дуо
Ку-ля-ло ше, ку-ля-ло, ку-ля-ло То чер-ве-не

я-блюш-ко, я-блюш-ко, Што ся ма-ло по-ку-ляц,

по-ку-ляц, Гу мой мі-лей ле-гуцько, ле-гуць-ко.

2 (A B, C_n) 2 (4 + 3 + 3)

Сп. дівчата.

Андріївка.

Дуо: *Moderato:*

326 б. *
1. В Га-ме ри-це в са-ло-не, в са-ло-не Пі-ют ви-но

бра-то-ве, бра-то-ве. 2. Пі-ют, пі-ют, чер-ка-ют,

чер-ка-ют, Руч-ки со-бі да-ва-ют, да-ва-ют.

Сп. Пазя Семчичини з дівчатами.

2 (A B, C_n) 2 (4 + 3 + 3)

Андріївка.

Дуо: *Andantino.*

326 в. *
Ста-ра-ла ша, ста-ра-ла, ста-ра-ла,

Же ста-ро-го до-ста-ла, до-ста-ла.

2 (A A, B_n) 2 (5 + 5 + 7)

Пангма.

Andantino.

Ей по-гні-вав-ся мій най-ми-лень-ший

без при-чи-ни на ме-не, О-сід-лав со-бі

ко-ня си-вель-ко-го і пі-шов прич од ме-не.

Сп. Шт. Баюс.

A A, B_n, A A, C (5 + 5 + 7), (5 + 6 + 7)

Розстайне.

Andantino.

По-гні-вав-ся мій найми-лень-ший без при-чи-ни на

ме-не, О-сід-лав со-бі ко-ня во-ро-но-го,

гет по-ї-хав від ме-не.

Сп. Ів. Гомик.

2 (A A, B_n) 2 (4 + 4 + 6)

Домно.

Allegretto.

І-дят ко-ні, пі-ють ко-ні з за но-вої дра-би-ни,

Як ся не мож на-лю-би-ти мо-ло-дой дів-чи-ни.

2 (A A, B_n) 2 (3 + 3 + 5)

Сп. Василь Хвостик.

Allegretto.

Маласіів.

За пе-цом ци-бу-ля, на пе-цу са-ло, Чом же'с ня

не лю-бив? што ти ся ста-ло? Юж тре-тя го-ди-на зве-че-ра

би-ла, О-тво-ри-ла сі-ни, вра-га, дів-чи-на ми-ла.
Вечіркова п. Са-ма пі-шла до ко-мна-ти

A A, B_n A A, B 2 (4 + 4 + 6)

Пангма.

Allegretto.

І-де ко-зак бе-ре-га-ми, под-ков-ка-ми кре-ше,

За ним, за ним швар-не дів-ча че-ре-вич-ки не-се,

За ним, за ним швар-не дів-ча че-ре-вич-ки не-се.

Коломійка.

2 (A A, B_n) 2 (4 + 4 + 6)

Пангма.

Andantino.

1. Ле-тит о-рел по-над мо-ре, за-чав го-ло-сі-ти.

2 (A A, B_n) 2 (4 + 4 + 1+6)

Сп. Ва Дзбан і Бвдоха Лепак.

Ганцова.

Andante.

A A, B_n, A A, C (4 + 4 + 6), (4 + 4 + 1+6)

Сп. Онуфр. Вандзіляк.

Ганцова.

Andante.

Коломийка.

Сп. Мар. Пирч.

A A, B_n, C A, D (4 + 4 + 6), (1+4 + 4 + 1+6). Усте руське.

Andantino.

Ей пришов Я-ким до вдо-воньки, ей лю-ди не ви-ді-ли.

2 (А А, В_н)

2 (4 + 4 + 6)

Волгошова.

Allegretto.

Бан дур-ки ся по-ро-ди-ли, ні-ма хто їх ко-пац,

Пан-ни хлоп-ців у-пу-сти-ли, ні-ма хто їх ко-хац.

Коломняка.

А А, В_н, А А, В

2 (4 + 4 + 6)

Сп. Драгуш.

Брунари вижні.

Andantino.

Хо-див дзя-док по тим сьві-ті, тра-фив до бо-га-ча,

Прий-мі-те мя, до-бри лю-де, бо мя ту ноч за-шла.

Соп(er.37).

Сп. Потоцька Ганка, Галькович Агафія і Войтович Улья.

2 (А А, В_н)

2 (4 + 4 + 6)

Дошпо.

Allegretto.

А в не-ді-лю ра-но люль-ка ся ку-ри-ла,

Впа-ла ми-ні на ка-ме-ник тай ся люль-ка збі-ла,

Впа-ла ми-ні на ка-ме-ник тай ся люль-ка збі-ла.

*
 Ой пі-шов я до Са-ноч-ка люль-ку ку-пу-ва-ти,

 Люлька би-ла до-ро-га-я, не можвтор-гу-ва-ти.

* Правильна коломийкова будова виступає щойно у другій строфі. Оп. Ковалі.

2 (А А, В_{II})

2 (4 + 4 + 6)

Ропиця.

Andantino.

335 а.
 Че-му же с'я не о-же-нив, Бар-то-шу, Бар-то-шу,

 Ко-ли би-ла квар-та вуд-ки по гро-шу, по гро-шу?

Ко-ли би-ла квар-та вуд-ки по гро-шу, по гро-шу?

2 (А А, В_{II})

2 (4 + 4 + 6)

Маласгія.

Moderato.

335 б.
 Б-ще ем с'я не о-же-нив, юж мя же-на би-в,

 Ви-рих-ту-ю я сой на ню три ду-бо-ви ки-в.

Ви-рих-ту-ю я сой на ню три ду-бо-ви ки-в.

2 (А А, В_{II}) 2 (4 + 4 + 6)*

Ганчова.

Andantino.

336.
 В ше-рим по-лю там до-лом сто-їт лип-ка зе-ле-на.

 В ше-рим по-лю та-м до-лом сто-їт лип-ка зе-ле-на,

* Правильна схема в усіх строфах пісні, крім першої.

а-б припадкове повторення.

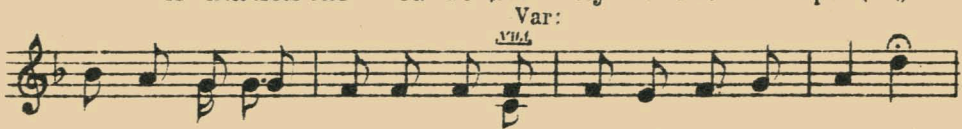
Сі-дит підньом мо я ми-ла го-р-ко за- сму-че-на.
 Сп. Анна Мвгаль.

A B, C, A, A, C (4 + 3 + 6), (4 + 4 + 6) *Уста руське.*

Moderato.

337. А юж лем бив за во-лов. му-сі-лем ся вра-циц,

А і сво-ї ми-лень-ко-ї за ноч-ку за- пла-циц,

А і сво-ї ми-лень-ко-ї за ноч-ку за- пла-циц.

Коломийка.

2 (A A, B_n) 2 (4 + 4 + 5)

Confer № 613.

Malacris.

Andantino.

338. Там на го-рі че-ре-шень-ка, а під го-ром п'ять,

Мо-я ми-ла са-ма до-ма, хлоп-ці при ній сп'ят.

A A, B, A A, C 2 (6 + 6 + 1+6) *Воля яслиська життя.*

Moderato.

339 a. Ко-би ми не го-ра, ко-би ми не го-ра,

ей не то-та до-ли-ва, Пі-шов бим до ми-лої,

vii

пі-шов бим до ми-лой, ой лем за-валь-на зи-ма.

Сп. Шубяки.

A A, B, A A, C

2 (6 + 6 + 1+6)

Воля яслиська нж.

339 б. *Moderato*

Ко-би ми не го-ра, ей не то-та до-ли-на,

vii

Пі-шов бим до ми-лой, пі-шов бим до ми-лой,

ей лем за-валь-на зи-ма.

Сп. Шубяки.

β) Закінченне на долішній доміанті.

A A, B, A, A, B

(5 + 5 + 7), (6 + 6 + 7)

Висова.

340 а. *Andantino.*

По-ни-же мли-на гу-ста вер-би-на,
Те-пер так ся ста-ло: дів-ча ся при-спа-ло,

2

тре-ба би ей по-ко-пац, Спо-до-ба-ло-ся ми
о-ни ми го да-ва-ли, А-ле я го не кцем,

iv

дів-ча у су-сі-да, а-ле ми го не хтят дац.
оз-му со-бі, де кцем, най со-бі го три-ма-ют.

Сп. Крестивич і бвд. Лудяч.

A A, B, A, A, C

2 (5 + 5 + 7)

Галцова.

340 б. *Moderato (parlando).*

По-ни-же мли-на гу-ста бре-зи-на,

тре-ба би і до-жа-ти, . Спо-до-ба-ло мі ся
у су-сі-да дів-ча, не хо-тят мі го да-ти.

Сп. Анна Мигаль.

А А, В, А А, В

2 (4 + 4 + 6)

Волгошова.

Andante.

341.

Там на го-рі два ду-би-ки, тре-тий зе-ле-нь-кий,
Ле-жит, ле-жит у ши-та-лю жом-пір мо-ло-день-кий.

Коломийка

Сп. Драгузи.

А А, В, С А, В₅

2 (6 + 6 + 7)*

Розстайне.

Andantino.

342.

1. Об-ле-тів со-кіл на о-ко-ло го-ру,
то мі пер ша но-ви-на, Збе-рай же ся, збе-рай,
мо-я най-ми-лень-ша, пришов ти час, го-ди-на.
2. О-на ся збе-ра-ла, і виш-ко за-бра-ла,
з ми-лим пре-чка ван-дру- в... Дальше як стр. 1.

* Перший вірш виявляє схему 5 + 6 + 7.

Сп. Ів. Гомик.

γ) Закінченне на другому ступні скалі.

2 (A⁵ A, B_{II})

2 (1+6 + 1+6 + 1+6)

Паніна.

Rubato.

343.

Ей Марись мо- я, Марись, ей Марись мо- я, Марись,
 ей ко- му риб-ки ва- риш? Ей то- бі, Ян- чік, то- бі.
 ей то- бі, Ян- чік, то- бі, ей бо ти мій то- ва-риш.
 Сп. Анна Вольняк.

б) Вирівнанне всіх колін дворядкової шестиколінної строфи.

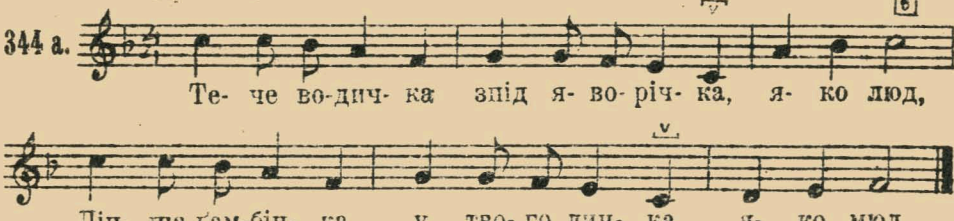
Dur:

2 (A⁵ A₄, B_{II})

2 (5 + 5 + 3)

Маласізі.

Marciale.

344 а.

Те- че во-дич- ка зпід я- во-річ- ка, я- ко люд,
 Ліп- ша гам-біч- ка у тво- го лич- ка, я- ко мюд.

2 (A⁵ A, B_{II})

2 (5 + 5 + 3)

Уста руське.

Allegretto.

344 б.

Я- кий мі па- раль потрѐхкс- ва- лях на зи- му?

Ей в-ден ку- в, дру-гий лю-бу- в га-з-ди-ню.

Moll:

A \dot{A}_5 , B, C C, B

2 (5 + 5 + 3)

Маласрів.

Andantino.

345 а.

Те-че во-дич-ка зпід я-во-рич-ка ле-до-ва,

Со-лод-ка гам-біч-ка в мо-го Ан-дрі-вч-ка ме-до-ва.

A \dot{A}_5 , B, A \dot{A}_5 , B

2 (5 + 5 + 3)

Пантна.

Moderato.

345 б.

Сі-я-лам ма-чок і па-стер-на чок з ле-лі-йов,

Зи-бра-ла рен-ди, пі-шла на Вен-гри з Ан-дрі-йом.

A A, B, C D, B

(5 + 5 + 3), (4 + 5 + 3)

Волгошова.

Andantino.

346.

1. Пі-шла дів-чи-на в Дунай по во-ду, я за ньов,

Ей я за ньов, за тов дів-чи-нов ко-ха-нов.

2. На ті дів-чи-ні крас-ни ско-риньки: хтож то дав?

Ей я то лав, Бо'м ся зньов вір-ні, вір-ні вір-нень-ко

роз-ко-хав.
Колядка.

Сп. Драгузи.

в) Дворядкова шестяколінна строфа витворена розширенням дворядкової чотирколінної.

Dur:

(A B, C_{II})^{bis}

2 (6 + 6̇ + 1+6̇)

Дошпо.

Под-ме же ми, под-ме з По-лав-ско-го кра-ю,
Бо на нас По-лав-ци, гої-я-я-я, гої-я,

гої з По-лав-ско-го кра-ю,
ой кри-во по-зе-ра-ют.

Сп. Ковалі.

2 (A B, C_{II})

2 (6̇ + 1+6̇ + 6)

Андрійка.

Во-єнський хліб смач-ний, ей во-єнський хліб смачний,

а-ле є кер-вач-ний; Ке-льо ра-зи вку-шу,

ей ке-льо ра-зи вку-шу, за-пла-ка-ти му-шу.

Сп. Марія Головач з дівчатами.

A B, B, C C, B

(6 + 5 + 5), (5 + 5 + 5)

Висока.

Allegro.

349.

Ви-со-кий бре-же-чик, би-стра водич-ка, би-стра водичка,

На-пій мі, ми-ла, на-пій мі, ми-ла, мо-го ко-ніч-ка!

Кінець 3-ої строфи:

Я би не ви-ро-сла, за муж бим не пошла, гавьба би би-ла.

Сп. Наця Золяк.

A A, B, A A, B

2 (5 + 5 + 3)

Дошно.

Allegretto.

350.

Да-ла мі мам-ця, да-ла мі мам-ця ко-ро-ву,

Ой то на мо-ю, ой то на мо-ю го-ло-ву.

Сп. Ковалі.

Moll:

(A A, B)^{bb}

2 (4 + 4 + 7)

Дошно.

Andantino.

351.

Шумний ко-вик, шумний ко-вик, як го красні об-че-ше,
Шварне дзевча, шварне дзев-ча, як ся красні об-ле-че.

Сп. Ковалі.

2 (A A, B)

2 (4 + 4 + 3)

Шкляри.

Andantino.

352.

Мо-я ми-ла, мо-я ми-ла, што ро-биш?

Кро- ви го- нят, кро- ви го- нят, а ти спиш!

Сп. Гоцки і н.

A A, A, B B, A

(6 + 6 + 6), (6 + 6 + 6)

Волгошова.

Moderato.

Же- бим не по- зна- ла сво- йо- го фра- ї- ра,

сво- йо- го фра- ї- ра, Бо май за ка- ла- пом,

бо май за ка- ла- пом · ед- ваб ньє- ке пі- ря.

Сп. Драгузи.

2 (A B, C_n)

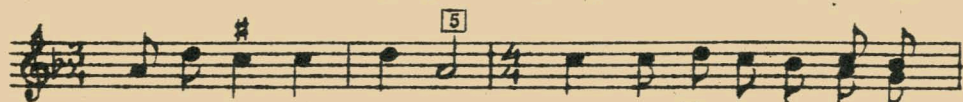
2 (1+6 + 6 + 6)

Маласгіа.

Andantino.

Ей цеж-ко сер-цу мо-му, са-мо не зна, што му,

са-мо не зна, што му, Ей зна-ла би я, што му,

ніт по- ве- дзец ко- му, ніт по- ве- дзец ко- му.

IV. Розширені форми дворядкової шестиколінної строфи.

а) Повторення або подвоєння перших двох колін другого рядка.

Dur:

• A B, C_{II} (A B)^{bis} C (4 + 3 + 5), (2[4 + 3] + 5) *Усте руське.*
Moderato.

355.
Пришов ми-лий до ми-лой, пу-ка до две-рий:

„А ци ти спивш, ци чу-вш, от-вор ми две-ри!“
ци мя вір-но лю-бу-вш?

A A, B_{II} (A A)^{bis} B (4 + 4 + 6), ([4 + 4]^{bis} + 6) *Висова.*
Moderato.

356 а.
А до нашей за-градеч-ки яс-не слонко сьві-тит,

По-сі-я-ла мо-я ми-ла впе-лі-я-ки кві-ти.
Сп. Мар. Ференц і Анна Дудич.

A A, B_{II} (A A)^{bis} B (4 + 4 + 6), ([4 + 4]^{bis} + 6) *Доїнно.*
Andantino

356 б.
Як я кра-ю ви-їж-джа-ю, жі-нка, ді-ти пла-чут:

„Мій та-ту-ню со-лоденький, ко-ли-ж вас зо-ба-чу?“
Сп. Ковалі.

2 (A A, B_{II}) (A A)^{bis} B 2 (4 + 4 + 5), ([3 + 4], [4 + 4] + 5) *Андрієка.*
Allegretto.

357.
А у лі-сі ко-но-пель-ка, жу-ра-влі ей п'ят,
А уж мо-ю най-мі-лень-шу до шлю-бу ве-дут...

Ой жаль, жаль сер-цю бу- де, што ей воз- мут чу- джі лю- де,
ме- ні не бу- де.

Moll:

A A, B_n (A A)^{bis}, B (4 + 4 + 5), ([4 + 4]^{bis} + 5)

Панна.

Andantino.

358 а.

Сі-ла му-ха на ко-но-плі, об-ва-ли-ла квіт,
А ю-же'с мі, па-ні ма-мо, а ю-же'с мі,
па-ні ма-мо, за-вя-за-ла сьвіт.

Сп. Улька Тарбай.

A A, B_n 2 (A A), B (4 + 4 + 5), ([4 + 4]^{bis} + 5)

Дошмо.

Andante.

358 б.

Под о-блaчком че-ре-шенька, а над во-дом двє,
Мо-я ми-ла при-ми-ле-на, мо-я ми-ла
при-ми-ле-на, юж там з то-бом зле.

Сп. Ковалі.

A A, B_n (A A)^{bis} B (4 + 4 + 5), ((4 + 4)^{bis} + 5)

Ганчова.

358 в. *Moderato.*

Як я і-шов по-за гу-мен, ско-ро бі-лий день,
Як я і-шов по-за гу-мен, ско-ро бі-лий день,
Стрі-тив я там швар-не дів-ча, стрі-тив я там
швар-не дів-ча, о-но по-ле лєн.

Сп. Анна Мигаль.

a—b припадкове повторення.

2(A A, B_n) (A A)^{bis} B (4 + 4 + 5), (2 [4 + 4] + 5)

Пам'ята.

358 г. *Andantino.*

Ей сам не знам по што і-ду, ей-я го-я-я!
Ци по же-ну, ци по бі-ду, " " " " "
Як по же-ну, сла-ва Бо-гу, як по бі-ду,
влом-лю но-гу, ей-я го-я-я!

Сп. Антоха Вольник.

A A, B_n (A A)^{bis} B (4 + 4 + 5), ((4 + 4)^{bis} + 5)

Шкляри.

358 г. *Andantino.*

Сі-ла му-ха на ко-но-плю, й у-ва-ли-ла квіт,

А ю-же'с мі, мо-я мам-цю, а ю-же'с мі,
мо-я мам-цю, за-вя-за-ла сьвіт.

Сп. Гоцки і ш.

а-в Припадкове повторення.

А А, В₁₁ (А А)^{bis}, В (4 + 4 + 6), ([4 + 4]^{bis} + 6)

Ганцова.

359. * *Allegretto.* [2]

Юж ми ну-ли ве сі-лень-ка, юж в Ганчо-ві ти-хо:

Гу-сли, ба-си за-пі-мі-ли, а ци-ган-цім ли-хо.

А не-бо-рак пан ста-ро-ста у гру-дях за-хрип-нув,

Ле-жит бі-дак у ко-чер-гах, и-ще нич не злип-нув.

Сп. вітєха.

А А, В₂ (А А), В (4 + 4 + 6), ([4 + 4]^{bis} + 6)

Волгошова.

360. *Allegretto.* [5]

А дежто-та до-рі-женька з Пер-мишля до Льво-ва,

Ви-па-ла мі зпід ко-ни-ка, ви-па-ла мі

зпід ко-ни-ка зо-ло-та під-ко-ва.

Сп. Драгузи.

A A, B₁₁ (A A)^{bis} B (4 + 4 + 5), ((4 + 4)^{bis} + 5)

Маласгіс.

Andantino.

361.

Там на го-рі че-ре-шенька, а під го-ром п'ять,
Мо-я ми-ла са-ма до-ма хлопці при ній сп'ят.

б) Повторення або подвоєння різних частин строфи.

1. Подвоєння третього коліна в обох рядках.

Dur: 362—363. Moll: 364.

(A B, C D₁₁)^{bis}

2 (4 + 4 + 6 + 6)

Усгс' руське.

Andantino.

362.

Нез ве-че-ра, нез ве-че-ра, боз ве-че-ра тем-но,
О пів-но-чи, мо-я ми-ла, спо-дій ся мя пев-но,
бо з ве-че-ра тем-но,
спо-дій ся мя пев-по.

Сп. Мелька Ковальчук.

A A B, C₁₁ A D E C (4 + 4 + 6 + 6), (4 + 3 + 6 + 6)

Ропиця.

Moderato.

363.

Ей ку-ва-ла за-зу-ли-ця в лі-сі на о-рі-сі,
в лі-сі на о-рі-сі, Ей би-ла там бе-сі-да о мо-
їй Ма-ри-сі, о мо-їй Ма-ри-сі.

(A B C₁ C₁₁)^{bis}

2 (4 + 3 + 6 + 6)

Пантна.

364. *Andantino.*

Ке-би чор-ни о-ча-га в кра-мі про-да-ва-ли,
То би со-бі дів-ча-га хлоп-цім ку-пу-ва-ли,
в кра-мі про-да-ва-ли,
хлоп-цім ку-пу-ва-ли.

Сп. Марія Крупа.

2. Подвоєнне перших двох колін в обох рядках.

Moll. Закінченне на долішній домінанті.

2 (A B A B C₁)2 (2 [4 + 3]^{bis} + 1 + 6)

Маластів.

365 a. *Allegretto.*

Ей пі-ду там, пі-ду там, ей пі-ду там, пі-ду там,
ей де ся во-да сі-є, Ей до то-го дів-чат-ка,
ей до то-го дів-чат-ка, ей што ся ра-до сьмі-є.

Сп. Юл. і Теодоз. Молчанка.

2 (A B A B C₁)2 (2 [4 + 3]^{bis} + 1 + 6)

Пантна.

365 б. *Allegretto.*

Я не пі-ду за Ясь-ка, та не пі-ду за Ясь-ка,
ей бо ро-бо-та тяж-ка, Ей во-лю за Я-ніч-ка,

ей во-лю за Я-ніч-ка, ей ро-бо-та ле-гіць-ка.
 2 (A B A B, C_{II}) 2 (2 [4 + 3]^{bis} + 1+6) *Паніна.*

365 в. *Andantino.*
 Їй брат-ко ся мі же-нит, та брат-ко ся мі же-нит,
 ей пі-ду на ве-се-ле, Та бу-ду ся при-па-тряв,
 та бу-ду ся при-па-тряв, ей што за па-ню бе-ре.
 Оп. Євд. Лепак.

3. Повторення усіх частий основної схеми.

Dur: 366. Moll: 367.

(A B A B, C C_{II})^{bis} 2 ([4 + 3]^{bis} + 6 + 6) *Ставіца.*

366 а. *Moderato.*
 На зе-ле-ні у-бо-чи, на зе-ле-ні у-бо-чи
 Шу-гай ся ей при-патрять, шу-гай ся ей при-патрять,
 дів-ча ле-ник мо-чит, дів-ча ле-ник мо-чит,
 Чи ма чор-ни о-чи, чи ма чор-ни о-чи.
 Оп. Марина Ковальчук.

(A B A B, C C_{II})^{bis} 2 ([4 + 3]^{bis} + 6 + 6) *Ганцова.*

366 б. *Andantino.*
 На зе-ле-ні її у-бо-чи, на зе-ле-ні її у-бо-чи
 дів-ча ле-ник мо-чит, дів-ча ле-ник мо-чит,

Шу-гай ся му при-па-трат, шу-гай ся му при-па-трат,
 Ци ма чор-ни й о-чи, ци ма чор-ни й о-чи.

Сп. Олена Сокол.

(A B A B, C C_{II})^{bis} 2 ([4 + 3]^{bis} + 6 + 6) *Андриїка.**Allegretto.*

367 а. *

А по-ни-же Ан-дрів-ки, а по-ни-же Ан-дрів-ки
 На зе-ле-ни вер-бин-ки, на зе-ле-ни вер-бин-ки

duo:

дів-ки ша-ку-па-ють, дів-ки ша-ку-па-ють,
 фар-туш-ки ві-ша-ють, фар-туш-ки ві-ша-ють.

Сп. Веронія з Павловою.

(A B A B, C C_{II})^{bis} 2 ([4 + 3]^{bis} + 6 + 6) *Ганцова.**Moderato.**ten.*

367 б. *

Кед сем і-шов без тот лес, кед сем і-шов без тот лес,
 А ста-нув си на ка-мінъ, а ста-нув си на ка-мінъ,

без лес ка-ли-но-вий, без лес ка-ли-но-вий,
 ка-мінъ марму-ро-вий, ка-мінъ марму-ро-вий.

Сп. Мар. Пирч.

(A B A B, C C_{II})^{bis} 2 ([4 + 3]^{bis} + 6 + 6) *Уста руське.**Andante.*

367 в. *

Як я і-шов без тот лес, як я і-шов без тот лес,
 А ста-нув си на ка-мінъ, а ста-нув си на ка-мінъ,

без лес ка-ли-но-вий, без лес ка-ли-но-вий,
ка-мінь мар-му-ро-вий, ка-мінь мар-му-ро-вий.

(A B A B, C C_u)^{bis} 2(2[4 + 3]^{bis} + 6 + 6)

Пантна.

Andantino.

Ей кой я йшов без тот лес, ей кой я йшов без тот лес,
А ста-нув си на камінь, а ста-нув си на камінь,

без лес ка-ли-но-вий, без лес ка-ли-но-вий,
ка-мінь мар-му-ро-вий, ка-мінь мар-му-ро-вий.

Сп. Анна Вольняк.

V. Стрoфа зложена з двох чотироколінних рядків.

(Дверядкова восьмиколінна стрoфа).

Dur: a) Закінченне на тоніці.

(A B, B B_u)^{bis} 2(6 + 4 + 4 + 4)

Пантна.

Allegretto.

Чер-ве-не яб-лоч-ко в ко-ше-ни мам, в ко-ше-ни мам,
Под го мі, дів-чат-ко, та ти го дам, та ти го дам,

в ко-ше-ни мам,
та ти го дам.

Не по-па-трай на па-роб-ків,

Сп. Антоха Вольняк і Мар. Крупа.

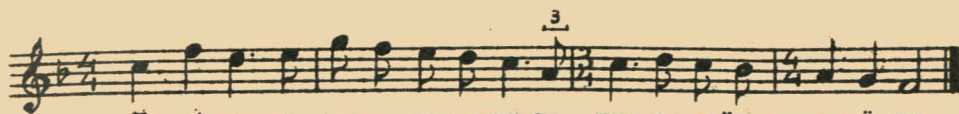
A A, A B, C D, E F (4 + 4 + 4 + 3), (4 + 6 + 4 + 3)

Маластів.

Allegretto.

В Ма-ла-сто-ві чор-на ро-ля, я ей о-рав не бу-ду,

Бо-мі мо-я ми-ла то мо-ви-ла, што на войну по-ї-ду.
Сп. Мар. Юрчак, Наст. Павлик, Ант. Боцяк.

A A, A B, A A, C D (4 + 4 + 4 + 3), (4 + 4 + 1+4 + 3) *Андриїтка.*

Andante.

Я йсем дру-тар, до-брый май-стер в тий ша-рип-ський

сто-ли-ци, Знам дру-то-вац горшкі, дабанкі, а й і дівчат-кам

шер-піч-ки.

Сп. дівчата.

A A, B C, A A, B C 2 (4 + 4 + [4 + 3]^{ref.})

Маласгія.

Allegro.

Не-да-ле-ко вер-ба буч-ка, по-ле, по-ле по-ле-но,

Не пі-ду я за гай-дуч-ка, по-ле, по-ле по-ле-но.

Сп. свахи в корчмі.

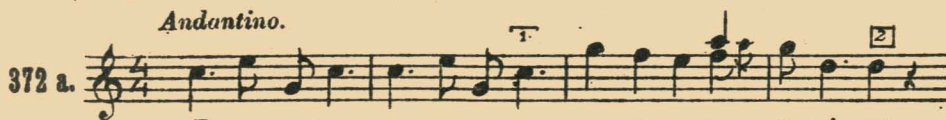

β) Закінченне на долішній домінанті.

A A, A B, A A, A B 2 (4 + 4 + 4 + 3)

Паніа.

Andantino.

Я до ле-са, я до ле-са, я до ле-са не пі-ду,

Дреў-ка ру-бац, дреў-ка ру-бац, дреў-ка ру-бац не бу-ду.

Сп. Антоха Вольняк.

А А, АВ, А А, АВ 2 (4 + 4 + 4 + 3) Сяніччина.

372 б. *Andante.*

Я до ле-са, я до ле-са, я до ле-са не пі-дзем,

Дреў-ка ру-бац, дреў-ка ру-бац, дреўка ру-бац не бу-дзем.

Сп. Мод. Менцінський.

Moll:

А В, А С, (А В)^{bis}, А С (4 + 6 + 4 + 3), ((4 + 6)^{bis} + 4 + 3) Уста руське.

373. * *Andantino.*

Як я і-шов од сво-ї Ма-ри-сі, був мі-ся-чок

ви-со-ко, О-на за мнов дверка о-тво-ри-ла, о-на за мнов

двер-ка о-тво-ри-ла, ци я ви-шов да-ле-ко.

a—b—припадкове повторення.

Сп. М. Даньковська з дівчатами.

(А А, В В)^{bis} 2 (5 + 5 + 3 + 3)

374. * *Andantino.*

Там за го-ро-нь-ком, там за го-ро-нь-ком
Там мой ми-ле-нь-кий, там мой ми-ле-нь-кий

дойдж і- де, дойдж і- де,
преч і- де, преч і- де.

Сп. Марина Пирч.

А А, В С, В В, А С

2 (4 + 4 + 4 + 3)

Шкляри.

Allegretto.

Ганцю бі-ла, Ганцю бі-ла, Ган-цю бі-ла, што же ті,

Же ті си-за за си-зеч-ков, за си-зеч-ков так ле-тит.

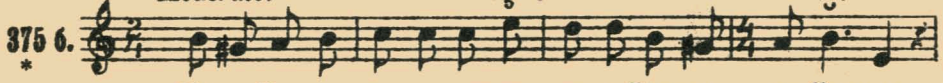
Сп. Гоцки і н.

А А, А В, С С, А В

2 (4 + 4 + 4 + 3)

Ганчова!

Moderato.

Ей до Львова до-роженька, ей до Львова, до Львова,

Ей до Львова до-роженька, ей до Львова, до Льво-ва,

За-са-джена ви-но-град-ом, за-са-джена дов-ко-ла.

За-са-джена ви-но-град-ом, за-са-джена дов-ко-ла.

Весільна п.

Сп. Онуфрій Вандзіляк.

a-b, c-d припадкові повторення.

А А, В С, В В, А С

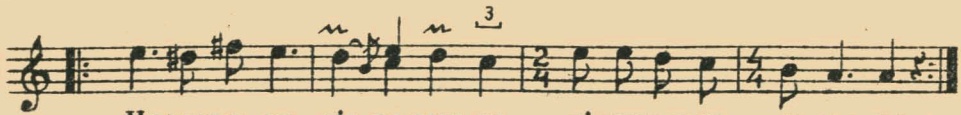
2 (4 + 4 + 4 + 3)

Висова.

Allegretto.

Як я і-шов вче-ра ве-чер, вче-ра ве-чер з гра-ба-ня,

На-шов я си дів-ча-тонь-ко, дівчато-нько до спа-ня.

Сп. Антоха Дрекслер.

A A, B C, V B, A C

2 (4 + 4 + 4 + 3)

Маластів.

А Бо-же мій найми-леньший, а до жа-лю, до жа-лю,

Кой о-ни мі то-то дів-ча ай не да-ють, не да-ють.

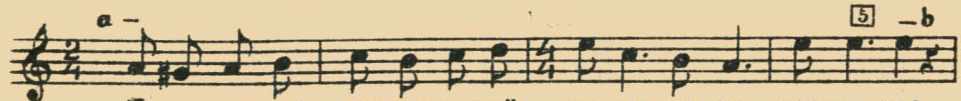
A A, B C, V B, A C

2 (4 + 4 + 4 + 3)

Сніччина.

Я сем хло-пец справе-дливий, ни-хто на ме нич не зна,

Я сем хло-пец справе-дливий, ни-хто на ме нич не зна,

Лем та мо-я фра-ї-реч-ка, о-на на ме ви-во-ла.

Сп. Модест Менцінський.

a-b припадкове повторення.

A A, B^f C, A A, B C

2 (4 + 4 + 1+4 + 3)

Дошпо.

Пошло дзевча до за-гра-ди, ей до за-гра-ди житко жац,

Од-ре-за-ло пра-ву руч-ку, ей, пра-ву руч-ку а-ле барз.

Confer № 323.

Сп. Ковалі.

А А, В С, А А, В С

2 (5 + 5 + 4 + 3)

Уста руське.

Allegretto.

377 а.

О- же- ни-лем ся, не при-зрі-лем ся, же-на ся мі
не зда-є, На кри-во хо-дит і в ве-чер дрімлет,
6-ше кри-вий ніс ма-є.

Confer № 344.

А А, В С, А А, В С

2 (5 + 5 + 4 + 3)

Уста руське.

Moderato.

377 б.

1. Ой не спим, неспим, лем со-бі ми-слим, ко-ли я ся
2. " " " " " " " " " " " " " "
3. " " " " " " " " " " " " " "

же-ніц мам, О свя-тим Я-не, ко-тра ра-но вста-не,
" " " О свя-тим Ду-ху, " " " " " "
" " " " " " " " " " " " " "

на то-ту я дзе-ку мам. 3. О свя-тим До-ле-ма-не,
" " " " " " " " " " " " " "

спо-до-бав-ся мо-ї ма-мі і мі са-мій.

А В, С В, А В, С В

2 (6 + 3 + 3 + 3)

Ганцова.

Andantino.

378.

Ні-хто мі не ви-нен, са-ма я, са-ма я, са-ма я,

Же м по-лю-би-ла гуль-та-я, гуль-та-я, гуль-та-я.

Сп. Марина Пирч.

[] Перший такт, що не виходить на фонографі, зреконтровано на основі 5-го такту.

А А, А В, А А, С D

2 (4 + 4 + 4 + 3)

Андріяка.

Де ти би-ла, мо-я ми-ла, же тя до-ма не би-ло,

Кед я пі-шов на це во-лац і ці ще-ще він-чо-вац?

Сп. дівчата.

А А, В⁵ С⁵, А А, В С

2 (5 + 5 + 4 + 4)

Шкляри.

Ей Бо-же, Бо-же, таштож ми з то-го, же я пі-шла

за ста-ро-го? Бй ста-рий ле-жит, тав грудях храпит,

ме-не мла-ду не об-ла-пит.

Сп. Гоцки і н.

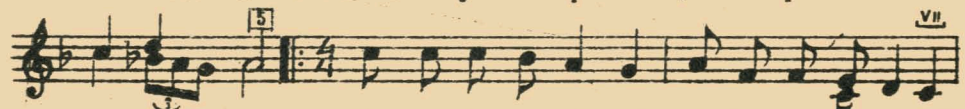
А А, В С, А, А, В С

2 (5 + 5 + 4 + 3)

Висова.

По-ни-же мли-на гу-ста вер-би-на, тре-ба би ей

по-ко-пац, Спо-до-ба-ло ми ся дів-ча у су-сі-да,

а- ле мі го не хтят дац а- ле мі го не хтят дац.

Сп. Евд. Дудич і Ор. Кристинич.

A A, B⁵ C⁵ A, A, B C

2 (6 + 6 + 4 + 3)

Маласіів.

Andantino.

Да-ви-до-ва же-на лежиттяжко хо-ра, а Давид ей

не ве-рит, Ста-вай, Ё-ле-но, мо-я мла-да же-но,

бо те-бе бич не бо-лит.

A A, B C, A A, B C

2 (5 + 5 + 4 + 3)

Пантля.

Marciale.

З го-ри ся хма-рит, здо-ли ся хма-рит, бу-де ля-ло

ца-лу ноц, Спо-до-ба-ло ся дів-ча у су-сі-ди,

те-раз го мі не кнут дац.

A B, A B, A A, A B

(4 + 3 + 4 + 3), (4 + 4 + 4 + 3)

Ганчова.

Andante.

На што я ся на-гля-дав по ган-чов-ских за-градах:

Ест там ед-но по-це-ше-не, што я по-му руч-ку дав.

Єст там єд- но по- це- ше- не, што я йо- му руч-ку дав.
Оп. М. Сокол.

А А, А В, А А, С В (4 + 4 + 4 + 3), (4 + 4 + 5 + 3) *Маласців.*

383. *Andantino.*

Са-ма'м ро- жу по- са- ди- ла, са-ма'м ро- жу по- ля- ла,
Са-ма'м ко-зач- ка лю- би- ла, што на-віть ма- ма не зна-ла.

Б. Чотиррядкова строфа й її модифікації.

VI. Строфа зложена з чотирох одноцільних рядків.

Dur: а) Закінчення на тоніці.

(Ритмічне звуження в середніх рядках.)

A, B, C, A, 7, (7, 8), 8

Волгошова.

Andante (parlando).

334 а.

По-зе-рай, па-ні мат-ко, По-зе-рай, па-ні мат-ко,
 Ци ся ви-ют він-ці глад-ко, Ци ся ви-ют він-ці глад-ко.
 Гладко, ма-монь-ко, глад-ко, Глад-ко, ма-монь-ко, глад-ко,
 Як чер-во-не-є яб-ко, Як чер-во-не-є яб-ко.
 Весільна п. Сп. Драгузи.

A, B, C, D 7, (7, 7), 7

Дошню.

Andante (parlando).

334 б.

Ко-ло той ха-ти зі-ля, Ко-ло той ха-ти зі-ля,
 За-чи-нат се ве-сі-ля, За-чи-нат се ве-сі-ля.

Ма-ме ми крі-ля сво-го, Ма-ме ми крі-ля сво-го,
 Ся-де-ме сой ко-ло ньо-го, Ся-де-ме сой ко-ло ньо-го.

Весільна п. Сп. Ковалі.

A, B, C, A_v
Andante.

7, (7, 7), 8

Шклярі.

384 в.
 Давнамся Бог ді-жда-ти, Давнамся Бог ді-жда-ти,
 Ді-ти-ну ви-хо-ва-ти, Ве-сі-леч-ко му справля-ти.

Весільна п. Сп. Гоцькі і н.

A, B, B, A_v
Rubato.

6, (6, 6), 6

Усте руське.

385. *
 Ру-бав сом ча-ти-ну, Ру-бав сом ча-ти-ну
 Йо-веч-кам на зи-му, Йо-веч-кам на зи-му.

ten. Сп. Мел. Даньковська з дівчатами.

A, B, B, A
Allegro.

6, (6, 6), 6

Розстайне.

386.
 А со-ва кра-льо-ва, А со-ва кра-льо-ва
 Ве-сі-ль справля-ла, Ве-сі-ль справля-ла.

Сп. Ів. Гомик.

A, B, B, A
Andantino.

5, (5, 5), 5

Пантна.

387.

І-шла Ма-ри-на, І-шла Ма-ри-на
До па-пор-ти-на, До па-пор-ти-на.
Сп. Ант. Тарбай.

β) Закінченне на долішній домінанті.

A, A, B, C
Andantino.

(6, + 6), (6, + 6)

Андрієвка.

388.

1. Ду-би-на, ду-би-на, Ду-би-на, ду-би-на,
Бо-га-та де-ді-на, Бо-га-та де-ді-на.
2. Ду-блян-ски дів-чи-та, Ду-блян-ски дів-чи-та
Duo:
На тра-віч-ку і-шли, На тра-віч-ку і-шли.
Сп. Павлова з Веронікою.

Moll:

A, B, B, A
Moderato.

7, (7, 7), 7

Висова.

389 a.

Хо-дзіл А-дам по ра-ю, Хо-дзіл А-дам по ра-ю,
По дзе-ле-нень-кі-м га-ю, По дзе-ле-нень-кі-м га-ю.
Сп. Кристянич.

A, B, B, A 7, (7, 7), 7 *Маласгія.*

Moderato.

389 6. 4

Хо-див А-дам по ра-ю, Ходив А-дам по ра-ю,

 4 **

По тім зе-ле-нім га-ю, По тім зе-ле-нім га-ю.

 **

VII. Стрoфа зложена з чотирох двокодинних рядків.

а) Чотирорядкова восьмикодінна стрoфа.

Dur. а) Закінчення на тоніці.

A B, A B, A B, A C (5 + 3, 6 + 3), (6 + 3, 6 + 3) *Саниччина.*

Allegretto.

390. v

Гейтам на го-рі тер-ни-на, Спо-до-ба-ла мі ся дів-чи-на,

 4

Спо-до-ба-ла мі ся сер-деч-ні, Му-шу в-і взя-ти ко-неч-ні.

Зап. зо співу Мод. Меліцького.

A A, A B, C D, A E 4 (4 + 4) *Шляри.*

Moderato.

391. v

Ей на го-рі бі-ла ска-ла, Ми-ло-го мі во-да взя-ла,

 v

Кой го взя-ла, най го не-се, Ви-вру-ді-ла в терном ле-се.

Сп. Гоцки і н.

Ä Ä, Ä Ä, Ä Ä, Ä Ä

2 (4 + 4), 2 (4 + 4)^{refr.}

Дошпо.

Marciale.

4,3,

v

Не хва-лю ся, не га-ню ся, Така'м би-ла, як ля-лю-ся,

Го-го-го-я го-го-го-я, Го-ловонька бід-на мо-я, бід-на мо-я.

Confer № 402, 408 і 409.

Сп. Ковалі.

Ä В, Ä В, Ä В, Ä В

4 (1+6 + 6)

Пантна.

Moderato (parlando).

Ей го-я же мі, го-я, ме-не руч-ки бо-лят,

Ей не бо-лят ня руч-ки з ро-бо-ти ро-бля-че,

Ей лем ня бо-лят оч-ка за ми-лим па-тря-че.

Сп. Анна Вольняк.

Ä Ä, Ä В, С Ä, Ä В

4 (4 + 4)

Усте руське.

Andantino.

А же-би мі непро-ми-лу, За-палив бим тудзе-дзи-ну,

За-па-лив бим од ко-сце-ла, Же-би ми-ла не зго-ре-ла.

Сп. Анна Стацьчак.

А В, А В, А С, А В

4 (4 + 6)

Стаціца.

Allegro.

Ой Бо-же мій, із тов Га-ме-ри-ков! І-де до ней

на-рід пре-ве-ли-кий; Я би пі-шов, а-ле м мла-
 дий є-ще, І сам не знам, ци мі Бог даст ще-сте.
 Сп. Орна Лаврин.

À В, À В, А В, А В

4 (4 + 6)

Усте руське.

Andante.

396. *

Мо я ми-ла, де'с ти би-ла вче-ра? Я там ко-див,
 тя не би-ло до-ма А па-сла я при Ду-на-ю па-ви,
 Де не би-ло за сім роч-ків тра-ви, за сім роч-ків тра-ви.

À В, À В, СВ, ДВ

2 (6 + 3)_n (7 + 3, 6 + 3)

Висока.

Allegretto

397 a.

До са-ду, дів-ча-та, до са-ду, И-ще на-ша
 Бу-де-ме сі-я-ти ро-са-ду.
 ро-са да не зи-шла, Ужся на-ша любость ро-зи-шла.
 Сп. Ор. Крестинич.

À В, À В, СВ, ДВ

2 (6 + 3)_n (7 + 3, 6 + 3)

Висока.

Moderato.

397 б. *

До са-ду, дів-ча-та, до са-ду. Бу-де-ме

сі-я-ти ро-са-ду, И-ще на-ша ро-са-да
не зи-шла, Юж ся на-ша лю-бость ро-зи-шла.

Сп. Кристиняч.

AВ, АВ_nСС_v, DV 2(4+4)_n(5+6, 3+4) *Висова.*
Andantino.

398.

Засві-ти мі, яс-на зо-ре, Ой, ї-ду, ї-ду,
Засві-ти мі на всі го-ри,
сам не знам де, ї-ду, За Ду-най, ци за мо-ре.

Сп. Анастасія Коблош.

AВ, АВ_nСС_v, DV 2(6+4)_n(6+6, 4+4) *Усте руське.*
Moderato.

399.

Ой Ган-цю, Га-ніч-ко, дес і би-ла,
Же'с со-бі ці-жем-ки за-ро-си-ла?
Би-ла я в га-їч-ку, жа-ла я тра-віч-ку,
Ро-са би-ла, ро-са би-ла.

Сп. Анна Станьчак.

AВ, АВ_nСС_v, DV 2(6+4)_n(4+4, 6+4) *Висова.*
Lento.
ten.

400.

Га-єм зе-ле-нень-ким во-да те-че,

1

Штож ме-ні дів-чат-ко на то ре-че? Ой чи ре-че,
чи не ре-че, Га-єм зе-лененьким во-да те-че.
Ой чи ре-че, чи не ре-че, Га-єм зе-лененьким во-да те-че.

Сп. свящ. Мартинович.

А В, А В, В В, А В 2 (6 + 4), (4 + 4, 6 + 4) Уста руське.

Allegretto.

401 а. T 1

Ма-ла я фра-і-ра го-ди-на-ря, Як за-ча-ла
Што робив го-ди-ни до ці-са-ря;
го-ди-на биц, Ма-ла я фра-і-ра, юж не мам ниц.

А В, А В, В В, А В 2 (6 + 4), (4 + 4, 6 + 4) Маласгіє.

Allegro.

401 б. T 1

Ма-ла я фра-і-ра го-ди-на-ря, Як за-ча-ла
Што робив го-двнки до ці-са-ря;
го-ди-на биц, Ма-ла я фра-і-ра, юж не мам ниц.

А В, А В, В В, А В 2 (6 + 4), (4 + 4, 6 + 4) Світчина.

Marciale.

401 в. T 1

Ма-лам си ми-ле-го фу-я-ро-ша, На фу-яр-це
Што робив фу-яр-ки до ва-ро-ша;

ду-ду ду-ду, Ма-лам си ми-ле-го, вж не бу-ду.

Сп. Мод. Менцінський.

А А, А В, А А, А В

4 (4 + 4)

Дошно.

402. *Allegretto.*

Я нещасний па-ру-бо-чок, Не мамшастя де ді-во-чок.

Ліп-ше о-ни до мя ма-ють, Са-ми за мнов по-си-ла-ють.

Сп. Ковалі.

А А, А В, А А, А В

4 (4 + 4)

Маластів.

403. *Allegro.*

Ідзем, ідзем, аж ся гресем, Мо-їй ми-лїй ціжми не-сем,

Же-би бо-со не хо-ді-ла, Же-би нож-кі не ска-лі-ла.

Confer № 392 і 410.

А А, В А, В А, В А

(4 + 4, 1+4 + 4), 2 (1+4 + 4)

Висога.

404 а. *Moderato.*

Кермеш, кермеш, Бог тя ство-рив, Ей дав-но я ся

на тя стро-їв: Ей и-ще ме-не по-ви-ва-ли,

Ей як ня на тя о-бі-ця-ли.

Сп. Ор. Кристіянич.

Ä Ä, В С, В С, В С (4 + 4, 1+4 + 4), 2 (1+4 + 4)

Андріяка.

404 б. * *Moderato.* Duo: $\overline{3}$

Як мі бу- де, так мі бу- де, Ей кед мі в чен-цу

шум-ні бу- де, Ей хоц ня бу- де бі- да бі- ла,

Ей бо- дайт: я се за- че- пі- ла.

Сп. дівчата.

Ä Ä, В Ä, В Ä, В Ä (4 + 4, 1+4 + 4), 2 (1+4 + 4)

Андріяка.

404 в. * *Moderato.* Duo: $\overline{3}$

Под-ме до- мів, под-ме каж- да, Ей бо пред на- мі

фляшка праж-на. Ей а як ми се по- ра- ди- ме,

Ей та ми фляш-ку за- пов- ни- ме.

Сп. дівчата.

* В нижшій голосі вчувається гут нестр. терція.

Ä Ä, В В, В А, В А 4 (4 + 4)

Ганчова.

404 г. * *Andantino.* $\overline{3}$

Ду- бе, ду- бе! што зтя бу- де? А з я- во- ра

тро- є бу- де: Бу- де лиж- ка і ко- лис- ка,

І ві-яч-ка до бо-їс-ка.

Сп. Т. Вандзіляк.

А А, В С, В С, В С

4 (4 + 4)

Ганцова.

Вершком і-ду, ко-ня ве-ду, До-лин-ка-ми

вол-ки же-ну; Хто би не мав, дав бим му два,

Бо мі з ни-ма вель-ка бі-да.

Сп. Теодора Вандзіляк.

А А, В С, А А, В С

2 (4 + 4, 1 + 4 + 4)

Висова.

Бо-же, Бо-же, што мі з то-го, Гей што я ви-шла

за ста-ро-го? У ста-ро-го си-ва бро-да,

Гей я дів-чат-ко, як я-го-да.

Сп. о. Мартинович.

А В, А В, А В, А В

4 (6 + 3)

Маластів.

Кой я ко-но-пель-ку мо-чи-ла,

2 (A B, A B,,)

4 (4 + 3)

Пантна.

411. *Moderato (parlando)*

Деж ти і-деш, О- ле- но? До сто-до-ли
на се-но. Не за-пи-рай за зо-бом,
бо я і-ду за то-бом.

Сп. Анна Вольняк.

À B, A B,, A C, À B

2 (6 + 3), (6 + 6, 6 + 3)

Маластів.

412 а. *Andantino.*

1. Я-кий ти, Я-ніч-ку, як ру-жа! Ке-би мі тя да-ли
за му-жа, А-ни бим ти ро-биц не да-ла, не да-ла,
Лем бим тя за кра-су три-ма-ла.

Сп. Гонорця Менцінська.

À B, A B,, A C, À B

2 (6 + 3), (6 + 7, 6 + 3)

Пантна.

412 б. *Allegretto.*

Кот я со-бі ув-ці па-са-ла, Та я со-бі го-ре
га-са-ла, Го-ре го-ре го-ре, го-ре го-ре го-ре-я,

І- де мії милень- кий з У- ге- ля.

А В, А В, А С, А В

(6 + 4)^{bis} (6 + 4)^{bis}

Маластів.

Marciale.

Чи- єж то по-леч-ко не й о-ра не? Чи- єж то

по-леч-ко не й о-ра не? То мо-го ми-ло-го

за-не-дба-не, То мо-го ми-ло-го за-не-дба-не.

А В, А В, А С, А В

(6 + 4)^{bis} (6 + 4)^{bis}

Волгошова.

Allegro.

А чи- я то ро- ля не й о-ра на,

А чи- я то ро- ля не й о-ра на? Чи- я то

дзев-чи- на лю-бо- ва- на, Чи- я то дзев-чи- на

лю-бо- ва- на?

Сп. Драгузи.

А А₃, А А₃, А В, А В

4 (4 + 4)

Брунари вижні.

Allegretto.

Як я і- хав без тот хо-тар,
Возек мі ся роз-чер-ко-тав,

Зби-рай, ми-ла,

ко- ле- сеч- ка, Бу- деш мо- я фра- ї- реч- ка.

Сп. Потоцька Ганка, Галькович Агаф., Войтович Улька.

À Ä, Ä Ä, Ä В, Ä В

2 (4 + 4), 2 (4 + 3)

Усте руське.

Та- ка на- ша па- ні мло- да, Як на яр- ку

би- стра во- да, Та- ка о- на ве- се- ла,

Як- би ма- ла три се- ла.

Весільна пісня.

Сп. Мел. Даньковська.

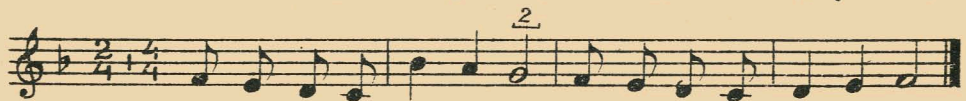
À Ä, Ä Ä, Ä В, Ä В

2 (4 + 4), 2 (4 + 3)

Маластів.

1. Ой ми та- ди ходжува- ли, Мито дів- ча виджува- ли,

О- но ра- но вста- ва- ло, На рушнич- ки пря- да- ло.

Весільна пісня.

À Ä, Ä Ä, Ä В, Ä В

4 (4 + 4)

Квятоць.

Пришли нам ту при- да- ня- ни, На- ру- ба- ме
Што ми їм ту ї- сти да- ме?

дріб-них трі- сок, Бу- дут ма- ти на сім ми- сок.

Весільна пісня.

Сп. Параска Паргус.

Ä Ä, Ä Ä, Ä В, Ä В

4 (4 + 4)

Пантна.

Allegretto.

414 г.
 Ма-лам га- та за- ве- ру- ху, О- кру- тив ня

 до ко- жу- ха, Ма- ма ся з ним по- сва- ри- ла,

 З ко- жу- ха ня ви- кру- ти- ла.

Ä В, Ä В, С В, С В

(4 + 6)^{bis} (4 + 6)^{bis}

Андрійка.

Moderato.

415.
 1. По- са- див- ем че- ре- шень ку в зи- ме, По- са- див- ем
 2. Як по- ча- ла че- ре- шень- ка зра- стац, Як по- ча- ла

 че- решеньку в зи- ме, Про- сив Бо- га, ци о- на ша
 че- решенька зра- стац,

 при- ме, Про- сив Бо- га, ци о- на ша при- ме.

 2. По- чав шугай гу дів- чат- ку вча- щад, По- чав шугай

 гу дів- чат- ку вча- щад.

Сп. Веронія з Павловою

A A, A A, CD, CD

2 (6 + 6), 2 (4 + 3)

Ганцова.

Moderato.

416. *
 А што же мі прий-де з той мо-йой по-ті- хи?

 А зким же я бу-ду зби-ра-ла о-рі- хи? Для ко-ха- ня

 мо-йо- го По-гні- ва- лам ми- ле- го.

AA, AA, BA, BA

(6 + 6)^{bis}, (6 + 6)^{bis}

Сянїччина.

Allegretto.

417.
 Препросмя, ми- лень- ка, бо с мя роз-гні- ва- ла,

 Препрос мя, ми- лень- ка, бо с мя роз-гні- ва- ла,

 Як мя не пре-про-сип, не бу- деш мя ма- ла,

 Як мя не препросип, не бу- деш мя ма- ла.

Сп. Модест Менцінський.

A B, A B, A B, A B

4 (6 + 3)

Ставіща.

Allegro.

418. *
 За- дуй мі, ве- трич- ку, з ве- че- ра,

 О- баль мі я- бліч- ко з ко- на- ра, О- баль мі я- бліч- ко

чер-ве- не, Дам го шу-га-йо-вій ма-це-ре.

Сп. Орина Лаврин.

2 (А В, А В_{||})

4 (4 + 4)

Ганцова.

Як я би-ла ще ма-лень-ка, Ко-ли-са-ла мя ма-

монь-ка. Го-я же мі, го-я, го-я,

Го-ло-вонь-ко бід-на мо-я!

Сп. Теодора Вандзіляк.

А В, А В_{||} С В, С В

(6 + 6)^{bis} (6 + 6)^{bis}

Висова.

А чи-я я, чи-я, кед не ма-те-ри-на?

А чи-я я, чи-я, кед не ма-те-ри-на? Хто ня бу-де хо-вав,

кед я ле-да-чи-на, Хто ня бу-де хо-вав, кед я ле-да-чи-на!

Сп. Євдоха Дудич.

2 (А А, А А_{||})

4 (4 + 4)

Дошно.

Ой же би-ло не сви-та-ло, То би-ло мі

дзев-ча спа- ло, А- ле по- чав па- стир тру- біц,

По- ча- ло ся дзев- ча бу- дзіц.

Сп. Ковалі.

А В, А В, А В, А С

(4 + 6)^{bis} „ (4 + 6)^{bis}

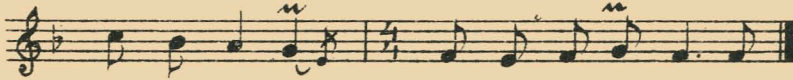
Ганчова.

І- шов жов- нір без ліс, без лі- щи- ну, І- шов жов- нір

без ліс, без лі- щи- ну, На- ди- бав він мо- ло- ду дів- чи- ну,

На- ди- бав він мо- ло- ду дів- чи- ну.

Сп. Мар. Вандзіляк.

А В, А В, А В, А С

(4 + 6)^{bis} „ (4 + 6)^{bis+1} refr.

Брунари вижні.

А ро- сла мі че- решень ка в ле- се, Кто же мі з ней

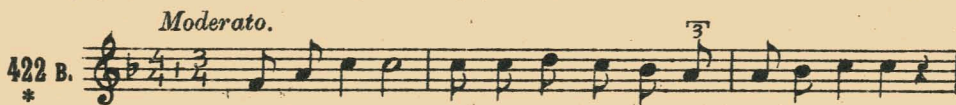
че- решень принесе? Кто же мі з ней че- решень принесе зас?

Сп. Потоцька Ганка, Галькович Агаф., Войтович Ульяк.

А В, А В, А В, А С

(4 + 6)^{bis} „ (4 + 6)^{bis+1} refr.

Висова.

Ви- ро- сла мі се- ред се- ла вільха, Ви- ро- сла мі

се-ред се-ла віль-ха, Зо-ха-би-ла шу-га-ї-ка жін-ка,

Зо-ха-би-ла шу-га-ї-ка жін-ка, раз!

Сп. Анна Демчко.

2 (A B, A B_n)

4 (4 + 3)

Ставіща.

А Бо-же мій, Бо-же мій, Де ся по-дів рос-кш мій?

Ду-є ві-тер по ро-сі, Юж по мо-ім рос-ко-ші.

Сп. Марина Лаврин.

2 (A B, A B_n)

4 (4 + 3)

Маласів.

Ой су-сід-ко, су-сід-ко, Пожич-те мі ре-шіт-ко,

Я вам за-раз при-не-сем, Лем сой муч-ку при-тре-сем.

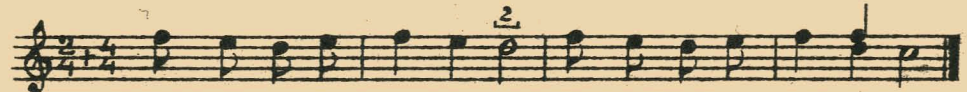
A B, A B_n, A C, A C

(4 + 3)^{bis} (4 + 3)^{bis}

Тварожч ніж.

На-ша мла-да не-ве-ста, На-ша мла-да не-ве-ста

Шумний чи-пец при-не-сла, Шумний чи-пец при-не-сла.
Шум-ни скір-ні Шум-ни скір-ні

Весільна пісня.

A B, A B, A B, A B

4 (4 + 3)

Блєжмарка.

426. *Allegretto.*

Ми-ла мо-я, пре-ми-ла З ко-нопель ся за-би-ла,

А я за ньов ба-ну-вав, По бо-да-чу тан-цу-вав.

Сп. старша жінка.

A B, A B, A B, A B

2 (4 + 3), (4 + 3)^{bis} (refr.)

Дошно.

427. *Allegretto.*

1. А мій ми-лий за-хворів, Кі-се-ли-ці за-бавив,

Ра-но, ра-но, ра-ненько, Ра-но, ра-но, ра-ненько.

2. Пі-шла до се-ла я Квар-ту вів-са по-жи-чиц,

На кі-се-ли-цо-ю Ра-но, ра-но, ра-нень-ко,

Ра-но, ра-но, ра-нень-ко.

* 2. строфа мабуть попсована.

Сп. Ковалі.

A B, A B, C C, A B

(6 + 6)^{bis} (6 + 6, 6 + 6)

Устає руське.

428 а. *Allegretto.*

Як я ста-дзи пойдзем, што я ту зо-ста-вим?

Як я ста-дзи пойдзем, што я ту зо-ста-вим?

Там по-ни-же У-стя, там по-ни-же У-стя

За-град-ку за са-дзем, за-град-ку за са-дзем.

Сп. Вахновська.

А В, А⁵ В⁵, С С, А В

(6 + 6)^{bis}, [6 + 6, 6 + 6]

Маластів.

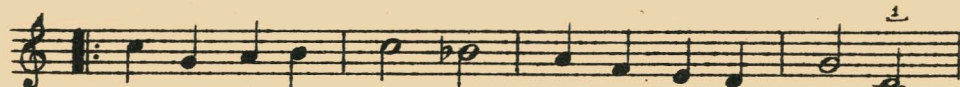
Allegro.

Бо-дай та карчмичка го-ри з ди-мом по-шла,

Бо-дай та карч-мич-ка го-ри з ди-мом по-шла,

Де мо-я ми-лень-ка, де мо-я ми-лень-ка,

Де мо-я ми-лень-ка на та-нец не по-шла.

А В, А⁵ В⁵, А А, А В

(1+6 + 6)^{bis}, (1+6 + 1+6, 1+6 + 6)

Панна.

Andantino.

Ей го-рі лу-чень-ка-ми си-вий ко-ник

бе-жит, Ей го-рі лу-чень-ка-ми си-вий ко-ник

Сп. Анна Вольняк.

А В, А⁵ В⁵, С, А В**(6 + 6)^{bis} (6, 6 + 6)

Пантна.

Moderato.

* Третій рядок стягнений.

Сп. Анна Вольняк.

А В, А⁵ В⁵, А А, А В(5 + 3)^{bis} (5 + 5, 5 + 3)

Шкляри.

Allegretto.

Сп. Гоцки і и.

À B, À⁵ B⁵ C C, A B

2 (4 + 4)_{||} (6 + 6, 4 + 4)

Ганцова.

Moderato.

Кед я і- шов ма-ше-ру- вац, Ви-дів я там

дів-ча у вас: На мой веру вишну, на мой душу грішну,

Му-сит о- на мо- йов би- вац.

Сп. Мар. Вандзіляк.

À B, À⁵ B⁵ V V, A B

(6 + 6)^{bis} 2 (6 + 6)

Ояніччина.

Allegretto.

Там підлісом Фе-ся телят-ка па-са- є, Там підлі-

сом Фе-ся телят-ка па-са є, Телят-ка па-са- є,

хо-ро що співа- є, Аж ся по до-ли-ні го-лос розля- га- є.

Зап. зо співу Мод. Менціньского.

À B, À B, À A, À B

2 (5 + 3)_{||} (5 + 5, 5 + 3)

Пантна.

Allegretto.

Ей я ти мо-я Ма-ри-сю. Ей па я те-бе

не ли- шу, Ей па я тво- є, ей па і- ме- но,

Ей їа на па-пір за-пи-шу.

Сп. Євд. Лепак.

À B, A B⁵, A B, À B (5 + 3)^{bis} (5 + 3)^{bis} Пантна.

Andantino.

О-ра-ла ба-ба за-гра-ду, О-ра-ла ба-ба

за-гра-ду, Пришов'їні сам краль на ра-ду,

Пришов'їні сам краль на ра-ду.

Сп. Ант. Тарбан

À B, A B⁵, A B, À B (5 + 3)^{bis} (5 + 3)^{bis} Пантна.

Moderato.

Пішли ри-ба-ре на ри-би, Пі-шли ри-ба-ре

на ри-би Аж до глу-бо-кої до-ли-ни,

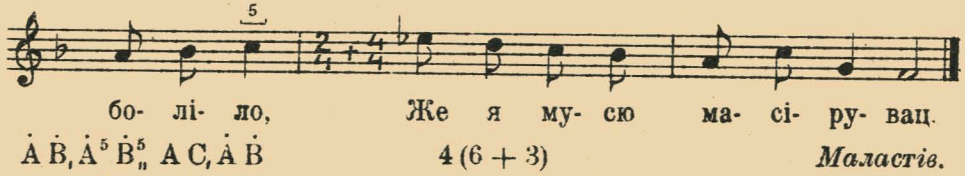
Аж до глу-бо-кої до-ли-ни.

À B, A⁵ B⁵, C C, A B 2 (4 + 4), (6 + 7, 4 + 4) Маласнів

Moderato.

Кой я і-шов я-ко ю-гас, Ви-дів я там

Же-би ти ко-лис-ку го-то-вив.

Сп. Мар. Юрчак, Наст. Павлик, Ант. Боцян.

А В, А⁵ В_{||}, С В, С В (4 + 3)^{bis} (5 + 3)^{bis} *Ганцова.*

Сп. Мелянія.

À В, À С⁵, А В, А С 4 (4 + 3) *Павтна.*

за то- бои.

Сп. Антоха Вольняк.

2 (А В, А В_н)

4 (4 + 3)

Пантна.

437.

Ей ю- га-се, ю- га-се, Та не пуцай на на-ше,

Ей бо на-ши о-веч-ки Та на вий-дут на ва-ше.

Сопер 424.

2 (А В, А В_н)

4 (1+4 + 4)

Квотонь.

438 а.

Ей я ста-ро му не ве-ри-ла, Ей за пе-цём му

по-сте-ли-ла, Ей ней ся ста-рий по-не- ве-рат,

Та кед ся го мі не по-бе-рат.

Сп. Марина.

2 (А А, А, А_н)

4 (4 + 4)

Сяніччина.

438 б.

Бо-же, Бо-же, ниц не ма-ме, Лем на се-бе по-зе-ра-ме,

Лін-ши на-ши два по-зо-ри, Як да-чи-ї шти ри во-лі,

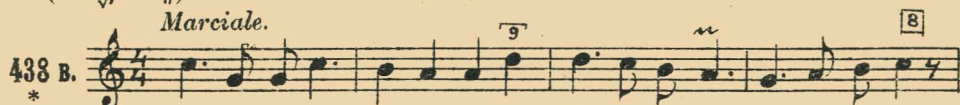
Ліп-ши на-ши два по-зо-ри, Як дя-чи-ї шти ри во-ли.

Сп. Мод. Менцінський.

2 (A A, A A_n)

4 (4 + 4)

Ганцова.

Ян-чік, Янчік, не пийза то, Бо пропи-єш вшитко зла-то,

Як про-пи-єш, не будеш мац, Прийде зи-ма, будеш жебрац.

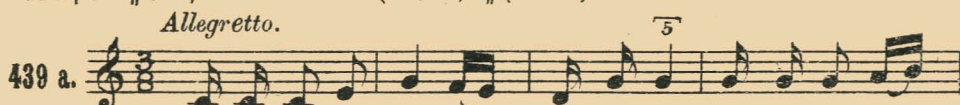
Як про-пи-єш, не будеш мац, Прий-де зи-ма, будеш жебрац.

Сп. Сокол Марія.

A B, A B_n, C B, C B

(6 + 3)^{bis} (5 + 3)^{bis}

Розстайне.

Пі-шли ри-бар-чи-ци на ло-ви, Пі-шли ри-бар-

чи-ци на ло-ви Аж до глу-бо-кой ду-бро-ви,

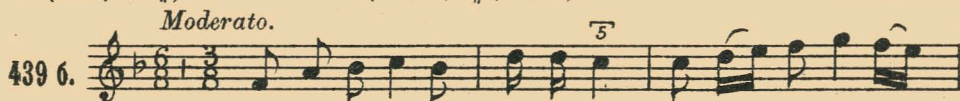
Аж до глу-бо-кой ду-бро-ви.

Сп. Ів. Гомик.

2 (A B, A B_n)

(5 + 3)^{bis} (5 + 3)^{bis}

Паніма.

І-шли ри-ба-ри на ри-би, І-шли ри-ба-ри

на ри-би Аж до глу-бо-кой до-ли-ни,

Аж до глу-бо-кої до-ли-ни.

Сп. Анна.

β) Закінченне на долішній домінанті.

À B, A B_{II}, Ä Ä, A B (1+6 + 6)^{bis}, (1+6 +³6 1+6 + 6)

Шкляри.

440. *Allegro.*

Ей я ві-дзав, я ві-дзав у б-ле-ня ро-ги,

Ей у за-йон-ца й у-ши, Ей, у за йон-ца й у-ши,

у дів-чи-ни но-ги.

Сп. Гоцки і пр.

A B, A B_{II}, C B, A B 4 (4 + 6)

Пантня.

441. *Andantino.*

Внашім са-ді я-вір по-садже-ний, Сьпіват на нім

пташок при-ми-ле-ний; Слухай, дівча, як тот пташок сьпі-ват,

Же з лю-бо-сти ні-гда нич не би-ват.

Сп. Анна Вольняк.

2 (A B, A B_{II}) 4 (4 + 3)

Дошню.

442. *Andantino.*

Ой Бо-же мій лю-бенській, Ой што ма-ю

ро- би- ти? Ой не хо- че мій ба- ран

Я з вів-ця- ми хо- ди- ти. Сп. Ковалі.

Moll: a) Закінченне на тоніці.

Ä Ä, Ä Ä, C B, C B

4 (4 + 6)

Андріюка.

443. * *Andantino.*

До- бре то- бі, мо- я ми- ла, до- бре, Же ся то- бі

пе- ри- неч- ка не- дре: А з той мо- йої мо- йої гу- ба-

неч- кі Се- дем- де- сять се- дем фа- ла- теч- кі.

Сп. Павлова.

Ä Ä, Ä Ä, Ä Ä, Ä Ä

4 (4 + 4)

Пантіа.

444. *Moderato.*

А мій та- то за- ве- рю- ха, О- кру- тив ня

до ко- жу- ха, Ма- ма ся з ним по- сва- ри- ла,

З ко- жу- ха ня ви- кру- ти- ла.

Сп. Анна Вольняк.

Ä B, Ä B, C D, E D

2 (6 + 6), (5 + 3 6 + 3)

Розстайне.

445 a. *Moderato.*

Гей зіздив я, зіздив ко- ня во- ро- но- го, Смо- тр же ти,

дів-чи-но, чи бу-де що з то-го. Гей, чи-лі бу-де,
 чи-лі ніт, Не роб ти за-во-ду со-бі ніт.
 Сп. Ів. Гомик.

А Ä, А Ä, В С, А С 2 (6 + 6), (4 + 3, 6 + 3) *Пантна.*

Andantino.

445 6.
 1. При-їжджай, при-їжджай ко-ня во-ро-но-го,
 По-відж мі, дів-чат-ко, да што бу-де з то-го,

Да што бу-де, а-бо ніт, Повідж мі, дів-чат-ко, ру-жий квіт.

2. Я ти по-ві-да-ла і тво-йо-му ро-ду, Бо замов
 Же-би ти мя не брав, дів-чи-ну мо-ло-ду,

по-са-ду не бу-де, Бо ме-не-возьмут и ін-ші лю-де,

Кед ти та-ка красна-я, Як на не-бі зо-ря яс-на-я.
 * 2-га строфа попсована. Сп. Крупа Мар.

А В, А В, С D, С В (5 + 3)^{bis}, (5 + 3)^{bis} *Розстайне.*

Andantino.

446.
 От-каль со-нень-ко схо-ди-ло, От-каль со-

нень-ко схо-ди-ло, Там дів-ча яб-лінь са-ди-ло,
Там дів-ча яб-лінь са-ди-ло.

Сп. Ів. Гомик.

A A₁ A A₁₁ B C₁ B C2 (4 + 4)₁₁ 2 (5 + 6)

Шкляри.

447. *Andante.*

Ой дав я їй ко-шу-лю прац, Не ка-зав я
їй розкрен-цац, Ёй о-на взя-ла тай ю роз-крен-ці-ла,
Ёй од-ле-ті-ла пра-ва руч-ка бі-ла.

Сп. Гоцки і и.

2 (A B, A B₁₁)

4 (1+4 + 3)

Ганцова.

448. *Moderato.*

Ёй га Бо-же мій, Бо-же мій, Ёй де ся по-дів
роскі-ш мій? Ёй ду-є ві-тер на ро-су,
Ёї то за мо-ї-м рос-ко-шом.

Сп. Марина Парч.

А А, В̇С̇_н В̇С̇₁ В̇С̇ (4 + 4, 1+4 + 4)_н 2 (1+4 + 4)

Пантна.

Moderato.

449 а.

Ей ко-би я бі-ду зна-ла, Та ні-гда бим ся

не од-да-ла: Ей піз-но ле-чи, ра-но вста-ти,

Ей во-лі-лам ся не од-да-ти.

Сп. Улька Тарбай.

А А, В̇С̇_н В̇С̇₁ В̇С̇ (4 + 4, 1+4 + 4)_н 2 (1+4 + 4)

Пантна.

Andantino.

449 б.

1. Ня-ню, ня-ню, я ся же-ню, Ей воз-му я си

в по-па Ксе-ню, Ей ня-ню, ня-ню, бо бо-га-та:

Ей си-ну, си-ну, бо куд-ла-та!

Сп. Крупа Мар.

А̇ А̇, В̇С̇_н В̇С̇₁ В̇С̇ (4 + 4, 1+4 + 4)_н 2 (1+4 + 1+4)

Маласгія.

Andantino.

450.

Го-ри і-дзем, ко-ня ве-дзем, Ей до-лин-ка-ми

вол-ки же-нем; Ей хто би не мав, дав бим му два,

Ей бо мі зни-ма вель-ка бі-да.

А В, А В, А В, А В

4 (6 + 4)

Паігна.

451. *Allegretto.*

А гна-ли гу-ра-ле ов-це, ов-це, Ку-пи-ли
ко-жу-шок Дор-це, Дор-це, А на-ша До-ру-ся
шеп-че, шеп-че, Же о-на ко-жуш ка не кце, не кце.

А В, А В, А В, А В

2 (5 + 3, 6 + 3_n)

Паігна.

452 а. *Moderato.*

Ей га-ік, га-ік, га-і-чок, У-рі-за-лам
пальчик, паль-чи-чок, Ей бо-лит, бо-лит, бо-лит ме,
Цен-тер-йо-вий лист-ку, за-гой ме!

А В, А В, А В, А В

4 (5 + 3)

Паігна.

452 б. *Moderato.*

1. Ей в на-шим дво-рі ро-ки-та Та на чер-ве-но
прокви-та; Ой і-шов Ян-чік ко-ло ней, Ей ви-ло-мав сой

пер-ко з неї.

Сп. Марина Крупа.

A B⁵ C B_{||} A B C B

2 (5 + 3, 6 + 3_{||})

Маластів.

Ле-ті-ла ов-ца до корпа, Не дай мя, ма-му-сю,

за вдов-ца, Бо вдо-вєц бу-де ви-мав-ляв, Же він пер-шу
І ді-ти бу-дут пла-ка-ти, Же то ма-

жін-ку ліп-шу мав.
чо-ха, не ма-ти.

A B⁵ C B_{||} A B C B

2 (5 + 3, 6 + 3_{||})

Пантна.

Го-рі-ла лип-ка і я-вір, Дєсь ся мій милєнький

за-ба-вив; За-ба-вив він ся при Ти-сі, Та і-мав ри-

бонь-ки Ма-ри-сі. За-ба-вив він ся при Ти-сі,

Та і-мав ри-бонь-ки Ма-ри-сі.

$\dot{A} \dot{B}, \dot{A} \dot{B}, \dot{A} \dot{C}, D C$

2 (5 + 5)_n (5 + 3, 6 + 3)

Ганцова.

Moderato.

На брeжку ста-ла, гор-ко пла-ка-ла, Аж на брux

руч-ки со-бі скла-да-ла: А 6-зус, 6-зус,

Ма-ри-я! Што ся в мо-їм брuxку зу-ви-я?

Сп. Марина Пирч.

* В дальших строфах се такт $\frac{3}{4}$ з поминеннем ноток в скобках | | отже і в ритм. схемі являється тут мотив С.

$\dot{A} \dot{B}, A B, A B, \dot{A} \dot{B}$

(6 + 6)^{bis}_n (6 + 6)^{bis}

Маластів.

Moderato.

І-шов я сої без лес, без лес ка-ли-но-вий, І-шов я

сої без лес, без лес ка-ли-но-вий, Ста-нув я на ка-мінь,

камінь мармуро-вий, Ста-нув я на ка-мінь, ка-мінь мармуро-вий.

$\dot{A} \dot{B}, \dot{A} \dot{B}, \dot{A} \dot{B}, \dot{A} \dot{B}_3$

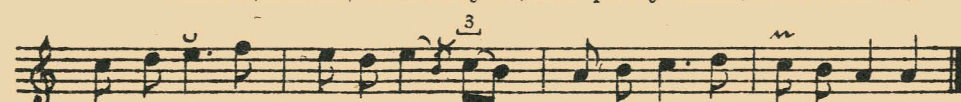
4 (4 + 4)

Ганцова.

Andantino.

Лю-ляй, лю-ляй, ко-ли-шу тя, Ско-ро й у-снеш, зо-ха-блю-тя,

Прикри-ю-тя пе-ле-на-ми, Са-ма пі-ду до-ли-на-ми.

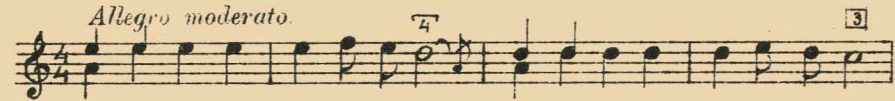
Приколискова п.

Сп. Теодора Вандзіляк.

A B, A B, C C, A B

2 (4 + 4), (3 + 3, 4 + 4)^{ref.}

Шкляри

455. *Allegro moderato.*

Дзів-ча, дзівча, рушай собов, Бо нескінчу танец з тобов,

Ей- я-яй, ся-я-яй, Ей ля-я-яй та-рі-дадай!

Сп. Гоцьки і я

A B, A⁵ B, A⁵ B, A B

4 (4 + 3)

Висова.

456. *Allegro.*

Ма-ла ба-ба Ми-ха-ла, На во-ду го пі-сла-ла,

Ні Ми-ха-ла, ні во-ди, Не-ма ба-бі ви-го-ди.

Сп. Орина Кристинич

2 (A B, A B)

4 (4 + 3)

Усте руське.

457. *Moderato.*

Теперям ся о-же-нив, Южмя няньо од-ді-лив,

Дав мі ко-жух з ву-ша-мі, Же-бим ру-шав пле-ча-мі.

A A, A B, A B, A B

4 (4 + 4)

Розстайне.

458. *Andantino.*

А там до-лов на му-рав-це Пас-ла бі-ла

riten.

Дор-ча ов-це; Пришов до ней пилний дворак,

Сти-ха до ней слів-це мо-вит.

Сп. Ів. Гомик.

А В, А⁵ В⁵, А⁵ В, А В

4 (4 + 6)

Ганцова.

Moderato (parlando).

459.

1. Кед я спа-ла пред сво-ї- ма дверми, Пришли го мні

аж три- в мла- ден-ци; Всіх трьох я їх крас-ні при-ви-

та- ла, Всім трьом я їм по-да- ру- нок да- ла.

2. Ой вд- но- му гад-ваб- ну хус- теч- ку...

Сп. Анна Мигаль.

А В, А В⁵, С В, А В

4 (4 + 5)

Пантна.

Andantino.

460.

Там на го- рі три кер-ви- ченьки, Лю- бив ко- зак

три ді- виченьки: Чор-ня-ву- ю тай бі- ля- ву- ю.

Тре- тью ру- ду, пре-по- га- ну- ю.

Сп. Анна Вольняк.

Ä B, Ä⁵ B⁵, Ä⁵ B, Ä B

Маласгів.

Moderato.

461.

A B, Ä B, Ä B, A B

4 (4 + 4)

Маласгів.

Andante.

462.

Не ходз до нас, бо дар-мо юж, Кой єс хо-див
 дов-го чор-но, Хоц бис пришов, як бі-ла гусь, Не ходз до нас,
 бо дар-мо юж.

Ä Ä, Ä⁵ Ä⁵, Ä⁵ Ä⁵, A Ä

4 (4 + 4)

Ропиця.

Andantino.

463.

Га-ню, Га-ню, бі-ла Га-ню, Як ня не кцеш, то юж дармо;
 Як ня не кцеш, не ми-лу-єш, Ве-ра за мвом по-ба-ну-єш.

Ä B, Ä B⁵, Ä A, Ä B

(6 + 4)^{bis} (6 + 6, 6 + 4)

Пантіа.

Andantino.

464.

Взяв бим тя, дівчат-ко, а-ле на чо? Взяв бим тя, дів-

чат-ко, а-ле на що? Ке-дись ти малюсь-ка,

Ке-дись ти малюсь-ка Ке-дись ти малюська і ле-да-цьо.

A B, A⁵ B⁵, A⁵ C, A B 2 (6 + 3), (6 + 6, 6 + 3) *Маласгіа.*

Andantino.

Я-кий ти, Я-ніч-ку, як ру-жа! Ко-бим тя

ді-ста-ла за му-жа, А-нибим ти ро-биц

не да-ла, не да-ла, Лембимтя про кра-су три-ма-ла.

A B, A B⁵, A C, A B 4 (1+5 + 3) *Воля ясмьска шж.*

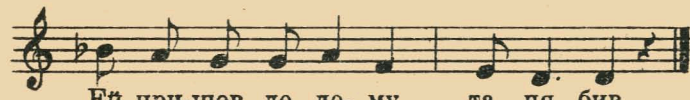
Allegretto.

Ей, чер-ве-на ру-жа, тро-я-ка, Ей ма-ла я

га-зду пи-я-ка, Ей пі-шов до корчми, та ся впив,

Ей, при-шов до до-му, та ня бив.

Сп. Шубаки.

A B, C B, A D, A B 4 (6 + 3)

Ганцова.

До са-шу, дів-чат-ко, до са-шу, Бу-де-ме

ся лю- би- ти до ча- су. ⁵ И- ще са- шо- ви- на

не зи- пла, Юж ся на- ша лю- бость ро- зи- пла.
 [] не виходать у фонографі. Сп. Онуфр. Вандзіляк.

À V, Ä V, Ä V, Ä V, Ä V 4 (5 + 4) Маластів.
Andantino.

467. T
 Ей мамує мо- я старенька- я, Ей не дай же ня
 Ей за гу- са- ра,

³ ⁵
 за гу- са- ра, За ве- ли- ко- го ва- рі- я- ка.
 за пи- я- ка,

À V, Ä V, Ä V, Ä V, Ä V (4 + 6)^{bis}, (4 + 6)^{bis} Волгошова.
Marciale.

468. T
 Як єм і-шов з Будзи- на до Пешту, Як єм і- шов

⁵
 з Будзи- на до Пешту, На- ди- бав- єм пре- красну не- ве- сту,

 На- ди- бав- єм пре- кра- сну не- ве- сту.

Сп. Драгузи.

À Ä, Ä V, Ä V, Ä V, Ä V, Ä V (6 + 6)^{bis}, (6 + 6, 6 + 6) Шкляри.
Andante.

469. T
 Шаблеч- ка не мо- я, тіль- ко ці- сар- йо- ва,

Шаблеч-ка не мо-я, тіль-ко ці-сар-йо-ва, Як сявньої ви-

ру-бам, як сявньої ви-ру-бам, Як сявньої ви-ру- бам,

то се-рень-ча мо-я.

Сп. Гоцьки і и.

А В, А В, А А, С В

4 (4 + 4) $\frac{5}{5}$ Воля ислська ижна.

470.

А-ни не ходь, а-ни не придь, Бо ми до-ма
Бо ти по-вим, до до-му идь,

по-ві-да-ли, Же мне до-ма пре-це-ла-ли.

Сп. Шубаки.

А⁵ В⁵, А В, А В, А В

4 (1+4 + 4)

Ропиця.

Andantino.

471.

Ей бі-да ме-не з хи-жі же не,
Ей Ян-чік, Ян-чік, Ей ти Я-ніч-ку,

Ей же не чу-є гро-ша в ме-не; Ей най ся бі-да
Ей не жен ти ся то-го роч-ку: Ей то-го роч-ку

не тур-бу-є, Ей ме-не кач-мар пре-но-чу-є.
вой-на бу-де, Ей мла-дой же-ни чо-да бу-де

β) Закінченне на долішній домінанті.

A B, A B, C C, D B

2 (6 + 4), (6 + 6, 4 + 4)

Ставица.

Vivo.

472 a. *Vivo.* $\frac{3}{8}$ $\frac{4}{8}$ $\frac{3}{8}$

Пі-шов я до ле-са вче-ра ра-но, По-па-трив

на дів-че, зла-мав ярмо. Дів-ча-теч-ко шварне,

не по-па-трай на ме, Бо юж дар-мо, бо юж дармо!

Сп. Оріяна Лаврин.

A B, A B, C, C, A B

2 (6 + 4), (6 + 7, 6 + 4)

Сяніччина.

Andantino.

472 б. $\frac{3}{8}$ $\frac{3}{4}$

Не пі-ду до ле-са без со-ки-ри! Што би я

там ро-бив без дів-чи-ни? На-ру-бам я буч-ки,

возь-му дів-ча на руч-ки, Бу-ду го ко-ли-сав по-малюч-ки.

Cf. 505.

* (попсований варіант).

Сп. о. Фаленчак.

A B, A B, A B, A B

4 (5 + 3)

Дошмо.

Moderato.

473. $\frac{3}{8}$ $\frac{4}{8}$

Зе-ле-на рут-ка, жовтий цвіт,
Не пі-ду за тя, пі-ду в сьвіт. Роз-пу-щу ко-су

по пле-чи, Не в-ден за мнов за-пла-че.

Сп. Ковал.

АВ, А⁵ В⁵, А⁵ В⁵, А В

4 (4 + 6)

Воля яслинська ниж.

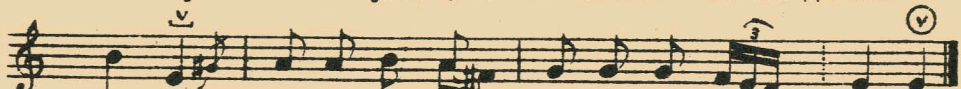
Andante.

У-ден пайташ, мам фраїр-ку шум-ну, Пойдзем ку неї

в ве-чер по за-гум-ню, Бо ва-ла-вом би ня да-хто

зба-чив, Пи-тав би ся: де'с ся, бе-кер, вла-чив?

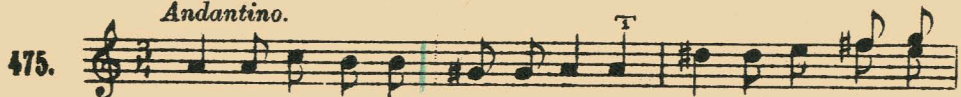
Сп. Шубаки.

2 (А В, А В,,)

4 (1+4 + 4)

Маластів.

Andantino.

Ей як я зумрем в цужім кра-ю, Ей хто мі бу-де

ко-пац я-му? Ей еро-ки вра-ни ко-пац бу-дут,

Ей а пташ-ко-ве спі-вац бу-дут.

А В, А В,, А В, А В

4 (4 + 6)

Ропиця

Moderato.

Ой ма-ю я че-ре-шень-ку в ле-се, Ой ма-ю я

ми-ло-го по то-му При-ве-се мі че-ре-шень до до-му.

А В, А В, С В, А В

(4 + 4)^{bis} (4 + 4)^{bis}

Брутари вижні.

Andantino.

477. *
 Пли- не ка-чу-р по Ду-на-ю, Пли-не ка-чу-р

 по Ду- на- ю, Дай ми, Бо- же, што я га- да- ю,

 Дай ми, Бо- же, што я га- да- ю.
 Сп. Погоцька Гапка, Галькович Алаф., Войтович Улька.

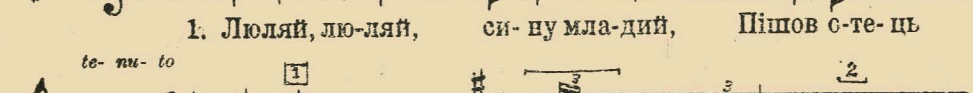
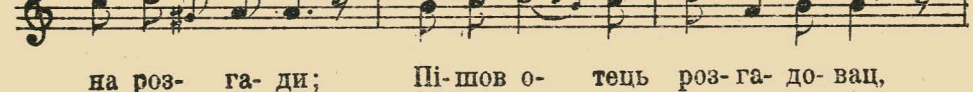

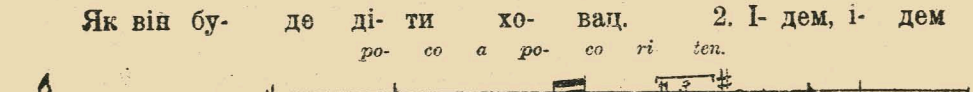
γ) Закінченне на другому ступні скалі.

4 (4 + 4)

Ганцова.

Rubato.

p. agitato

478. *
 1. Люляй, лю-ляй, си- ну мла- дий, Пішов с- те- ць
te- nu- to
 на роз- га- ди; Пі- шов о- тець роз- га- до- вац,

 Як він бу- де ді- ти хо- вац. 2. І- дем, і- дем
p. agitato
 бо і му- сим, Ху- доб- но- і ма- те- ре син;

 Ху- доб- на мя мат- ка ма- ла, та мя цеж- ко

p. agitato

ви-хо-ва-ла. 3. Гво-дне ши-ла ко-ше-леч-ку,
rosso riten.

Гве-чер пря-ла ку-дзе-леч-ку; Цеж-ко о-на
p. ritenuto

за-роб-ля-ла, Ніж о-на мя ви-хо-ва-ла.
 Приколяскова п. Сп. Анна Мигаль.

б) Ритмічне звуження в середніх рядках строфи VII а.

Dur: а) Закінчення на тоніці.

A B A C A C A B

(3 + 4)^{bis} (3 + 4)^{bis}

Ганцова.

Allegretto.

479. На го-рі зе-ле-ни-на, На го-рі
 зе-ле-ни-на, Жа-ла єй Ка-те-ри-на, Жа-ла єй
 Ка-те-ри-на.

Сп. Анна Мигаль.

A B A A C A C B

(4 + 4)^{bis} (1+4 + 4)^{bis}

Андрієска.

Moderato.

Ando:

480. Як мі би-ло літ п'ятнайцять, Як мі би-ло
 літ п'ят-най-цять, Єй лю-би-ло ня хлоп-ців двайцять,

Ей лю- би- ло ня хлоп-ців дваццять.

Сп. дівчата.

А В, А С, В, А, В, В

(4 + 4)^{bis} „ (4 + 4)^{bis}

Маластів.

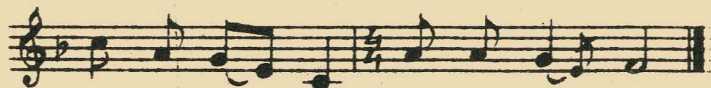
Moderato.

Го- ра, го- ра го- ру- ва- та, Го- ра, го- ра

го- ру- ва- та, Мо- я ми- ла во- лю- ва- та,

Мо- я ми- ла во- лю- ва- та.

А В, А А, А А, А В

(4 + 4)^{bis} „ (4 + 4)^{bis}

Панна.

Allegretto.

Мав я віт- ця бо- га- то- го, Мав я віт- ця

бо- га- то- го, Дав мі дя-бла ро- га- то- го, Дав мі дя-бла

ро- га- то- го.

Сп Анна Вольняк.

А В, А С, А С, А В

(5 + 3)^{bis} „ (5 + 3)^{bis}

Висога.

Marciale.

Откаль со- неч-ко схо-ди- ло, Откаль со- неч-ко

схо-ди-ло, Там дів-ча я-блінь са-ди-ло, Там дів-ча
я-блінь са-ди-ло.

Сп. Мар. Ференц і Ор. Дудич.

А В, А С, А, С, А, В (5 + 3)^{bis} (6 + 3)^{bis} Ганцова.

Marciale.

483 б. Ей там на го-ре ду-би-на, Ей там на
го-ре ду-би-на, Ей чи-я то луч-ка, ку-ми-на,
Ей чи-я то луч-ка, ку-ми-на.

Сп. Юст. Чопор.

А В, А С, А С, А В (5 + 3)^{bis} (5 + 3)^{bis} Шкляри.

Allegro.

484 а. Кой сме ка-пу-сту са-ди-ли, кой сме
ка-пу-сту са-ди-ли, Та сме Бо-женька про-си-ли,
Та сме Бо-женька про-си-ли.

Сп. Гоцки і в.

А В, А С, А С, А В (6 + 3)^{bis} (6 + 3)^{bis} Шкляри.

Allegro.

484 б. Ей, ся-я я го-я ле-ли-я, Ей, ся-я-я

го-я ле-ли-я, Што же мі ся вбріш-ку пре-ви-я,
Што же мі ся вбріш-ку пре-ви-я.

Сп. Гоцки і п.

A B, A C, A C, A B

(6 + 3)^{bis} (6 + 3)^{bis}

Шкляри.

Allegretto.

484 в.

Ой, го-рі-ла лип-ка, го-рі-ла, Ой го-
рі-ла лип-ка, го-рі-ла, А підньов милень-ка си-ді-ла,
А підньов милень-ка си-ді-ла.

Сп. Гоцки і п.

A B, A C, A C, A B

(4 + 4)^{bis} (4 + 4)^{bis}

Ганчова.

Allegro.

485.

Чор-на го-ра ро-дит ко-пер, Чор-на го-ра
ро-дит ко-пер, Чи-я же я бу-ду те-пер,
Чи-я же я бу-ду те-пер?

Сп. Юст ~~Гончар~~

A B, A A, C A, C B

(4 + 4)^{bis} (1 + 4 + 4)^{bis}

Пантна.

Andantino.

486.

Зель-ма-но-ва си-на ма-ла, Зель-ма-но-ва

си-на ма-ла, Ой на вой-ну го о-до-сла-ла,

Ой на вой-ну го о-до-сла-ла.

Сп. Анна Баюс.

А В, А С, А С, А В (4 + 3)^{bis} (4 + 3)^{bis} Маластрів.

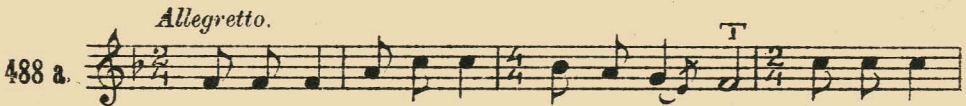
Ста-ла вам ся но-ви-на, Ста-ла нам ся но-ви-на,

Па-ні па-на за-би-ла, Па-ні па-на за-би-ла.

Сп. Мар. Юрчак, Наст. Павлик, Ант. Боцяв.

А В, А С, А С, А В (6 + 4)^{bis} (6 + 4)^{bis} Галчова.

Ши-ро-кий мо-сте-чек по-ги-на се, Ши-ро-кий

мо-сте-чек пе-ги-на се, Рос-не на нєм тра-ва,

не ко-си се, Рос-не на нєм тра-ва, не ко-си се.

Сп. Онуфр. Вандзіляк.

А В, А С, А С, А В (6 + 4)^{bis} (6 + 4)^{bis} Устє руське.

Ви-со-кий мо-сте-чок у-ги-на се, Ви-со-кий

мо-сте-чок у-ги-на се, Рос-не на немтравка, не ко-си се,

Рос-не на немтрав-ка, не ко-си се.

Сп. Мел. Даньковська.

А В, А С, А С, А В

(6 + 4)^{bis} „ (6 + 4)^{bis}

Пангма.

Allegretto.

Зє-льо-ний мо-сте чок, зє-льо-ні-сьий, Зє-льо-ний

мо-сте-чок, зє-льо-ні-сьий, Трав-ка на нім рос-не,

не ко-сі се, Трав-ка на нім рос-не, не ко-сі се.

Сп. Антоха Семаніцька.

А В, С D, С D, А В

(4 + 3)^{bis} „ (4 + 3)^{bis}

Пангма.

Moderato.

Те-че во-да зя-во-ра, Те-че во-да

зя-во-ра Мо-ї ми-лі до дво-ра, Мо-ї ми-лі

до дво-ра.

Оп. Марина Крупа.

А В, А С, В, А, В, В

(4 + 4)^{bis} „ (4 + 4)^{bis}

Пангма.

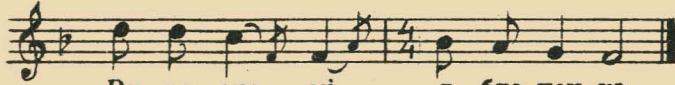
Andantino.

Ко-ло мо-го й о-гру-деч-ка, Ко-ло мо-го

й о-гру-деч-ка Ви-ро-сла мі я-бло-неч-ка,

Ви-ро-сла мі я-бло-неч-ка.

Оп. Ева Дзібан і Євд. Лепак.

АВ, АС, В, А, В, В

(4 + 4)^{bis} (4 + 4)^{bis}

Маластів.

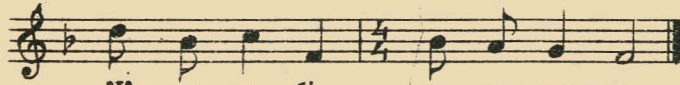
Andantino.

Чи-я ви-на? ма-те-ри-на; Чи-я ви-на?

ма-те-ри-на, Же-мя ро-біц не на-вчи-ла,

Же-мя ро-біц не на-вчи-ла.

А В, А А, А А, А В

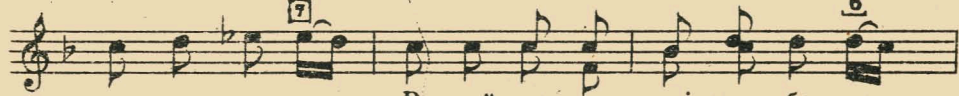
(4 + 4)^{bis} (4 + 4)^{bis}

Панна.

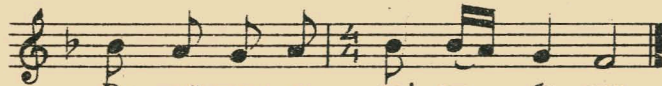
Andantino.

Бо-же, Бо-же з ви-со-ко-сти, Бо-же, Бо-же

з ви-со-ко-сти, Ро-зий-шли ся дві лю-бо-сти,

Ро-зий-шли ся дві лю-бо-сти.

Оп. Анна Вольняк.

β) Закінчення на довшій домінанті.

А В, А С, А С, А В

(1+4 + 4)^{bis} (1+4 + 4)^{bis}

Дошню.

Marciale.

Ой я Бо-же мой, Бо-же лю-бий, Ой я Бо-

же мой, Бо-же любий, Ой то'м я не взяв, што'м я любив,
Ой то'м я не взяв, што'м я лю- бив. Сп. Ковалі.

Moll: a) Закінченнє на тоніці.

A B, A A, C A, C B

(4 + 4)^{bis} (1+4 + 4)^{bis}

Пантна.

Andantino.

492.

Го-ров и-ду, ко-ні ве-ду, Го-ров и-ду,
ко-ні ве-ду, Ей до-лин-ка-ми вол-ки же-ну,
Ей до-лин-ка-ми волки же- ну.

Сп. Анна Вольвяк.

A B, A C, A C, A B

(5 + 3)^{bis} (5 + 3)^{bis}

Усте руське.

Andantino.

493 a.

На Чорну го-ру бе-жа-ла, На Чорну го-ру
бе-жа-ла, Че-р-не ко-рі-ня ко-па-ла,
Че-р-не ко-рі-ня ко-па-ла.

Сп. Мел. Даньковська з дівчатами.

A B, A C, A C, A B

(5 + 3)^{bis} (5 + 3)^{bis}

Ганцова.

493 б. *Moderato.*

І-шли ри-ба-ре на ри- би, І-шли ри-ба-ре на ри- би
Й а-ж до глу-бо-кой до-ли- ни, Й а-ж до глу-бо-кой до-ли- ни.

Сп. Марина Вандзіляк.

A B, C D, C, D, C, B

(5 + 3)^{bis} (6 + 3)^{bis}

Ганцова.

493 в. *Allegretto.*

1. [Ей] впа-ла мушка до кір- ця, [Ей] впа-ла мушка до кір- ця,
Не дай ня, мамічко, завдів-ця, Не дай ня, ма-міч-ко, завдів-ця.
2. Бов довец би мі по-ві- дав...

Сп. Олена Сокол.

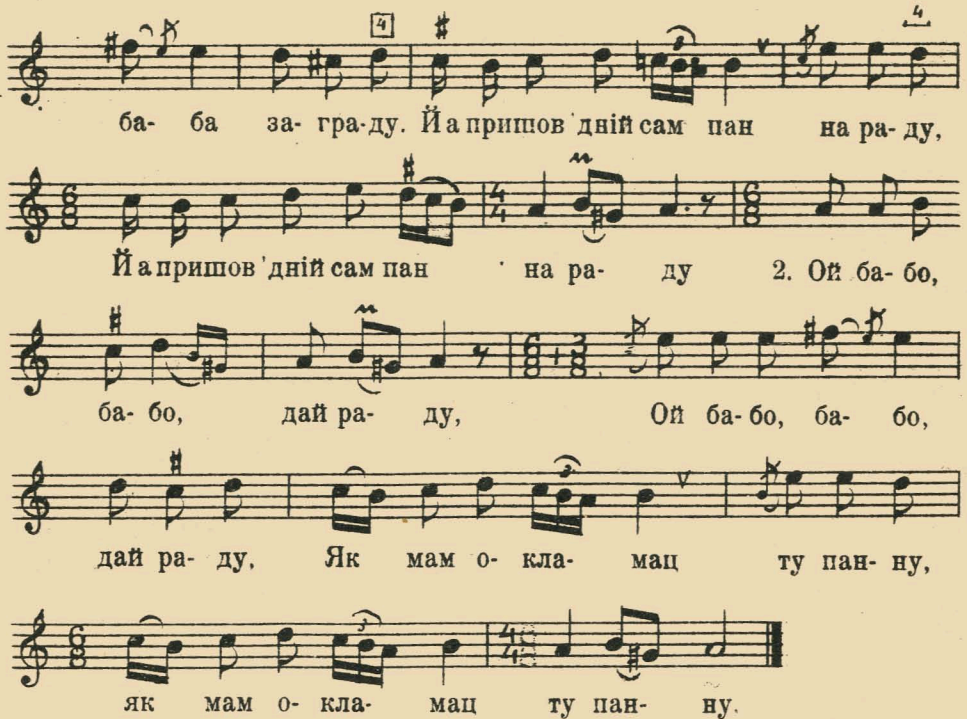
A B, A C, A, C, A, D

(5 + 3)^{bis} (6 + 3)^{bis}

Ганцова.

493 г. *Moderato.*

1. О-ра-ла ба-ба загра-ду, О-ра-ла

ба-ба за-гра-ду. Йа пришов дній сам пан на ра-ду,
 Йа пришов дній сам пан на ра-ду 2. Ой ба-бо,
 ба-бо, дай ра-ду, Ой ба-бо, ба-бо,
 дай ра-ду, Як мам о-кла-мац ту пан-ну,
 як мам о-кла-мац ту пан-ну.

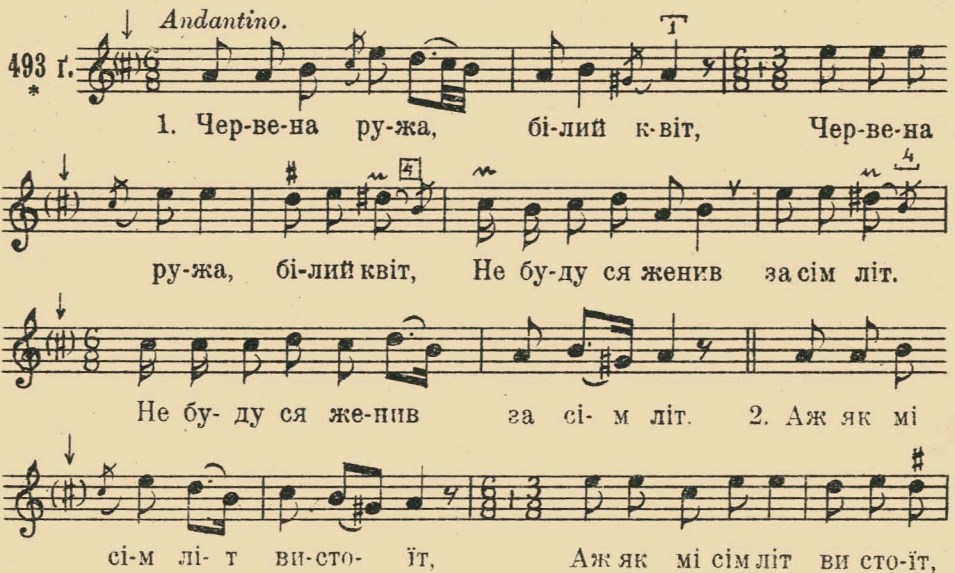
Сп. Анна Мигаль.

А В, А С, А, С, А, В

(5 + 3)^{bis} (6 + 3)^{bis}

Ганцова.

493 г. *Andantino.*

1. Чер-ве-на ру-жа, бі-лий к-віт, Чер-ве-на
 ру-жа, бі-лий квіт, Не бу-ду ся женив за сім літ.
 Не бу-ду ся же-нив за сі-м літ. 2. Аж як мі
 сі-м лі-т ви-сто-їт, Аж як мі сімліт ви сто-їт,

А-бо ся о-же-ню, а-бо ні-т, А-бо ся о-
же-ню, а-бо ні-т.

Сп. Олева Сокол.

А В, А С, А, С, А, В

(5 + 3)^{bis} (6 + 3)^{bis}

Андрійка.

Moderato.

493. Ой Янчик, Янчик, ти всі пес, Ой Янчик, Янчик,
ти всі пес. Бо ти чуджі же-ни лю-бу-вш, Бо ти чуджі
же-ни лю-бу-вш.

[] не виходять у фонографі.

А В, А С, А, С, А, В

(5 + 3)^{bis} (6 + 3)^{bis}

Андрійка.

Allegretto. *дво:*

493. Ой Янчик, Янчик, ти сі пес, Ой Янчик,
Янчик, ти сі пес, Ей ти чуджу же-ну лю-бу-вш,
Ей ти чуджу же-ну лю-бу-вш.

Пісня співана на весіллі.

А В, А С, А, С, А, В

(5 + 3)^{bis} (5 + 3)^{bis}

Пантна.

Andantino.

494. Ей го-ра, го-ра, го-ронь-ка, Ей го-

ра, го-ра, горонь-ка, По- під горонь-ку сте-жонька.

По- під го- ронь- ку сте-жонь- ка.

Сп. Анна.

A B, A C, A C, A B

(4 + 3)^{bis} (4 + 3)^{bis}

Висога.

Andantino.

Ста- ла ся нам но-ви-на, Ста-ла ся нам но-ви-на,

Па- ні па- на за- би- ла, Па- ні па- на за- би- ла.

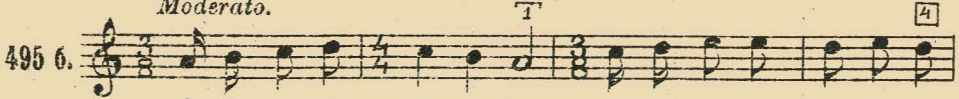
Сп. Анна Дудич.

A B, A C, A C, A B

(4 + 3)^{bis} (4 + 3)^{bis}

Висога.

Moderato.

І- пло дів-ча на во- ду, І- пло дів-ча на во- ду

Під зе- ле- ну за- гра-ду, Під зе- ле- ну за- гра-ду.

Сп. Анна Дудич і Мар. Гойсак.

A B, A C, A C, A B

(4 + 3)^{bis} (4 + 3)^{bis}

Розстайне.

Moderato.

Ста- ла ся вам но- ви- на, Ста- ла ся вам

но- ви- на, Па- ні па- на за- би- ла, Па- ні па- ча

за- би- ла.

Сп. Ів. Гомик

A B, A C, A C, A B

(4 + 3)^{bis} (4 + 3)^{bis}

Ганчова.

495 г. *Andantino.*

З по-не-діль-ка на вто- рек, З по-не-діль-ка
на вто- рек При шов до нас па- хо- лек, При-шов до нас
па- хо- лек.

Сп. Анна Мигаль.

A B, A C, A C, A B

(4 + 3)^{bis} (4 + 3)^{bis}

Ганчова.

495 г. *Moderato.*

1. Сів си со- кіл на груш- ку, Сів си со- кіл
на грушку, На ту су- ху га- луз- ку, На ту су- ху
га- луз- ку. 2. Га- луз- ка ся зло- ми- ла,
Га- луз- ка ся зло- ми- ла, Со- ко- лонь- ка зра- ди- ла,
Со- ко- лонь- ка зра- ди- ла.

Сп. Анна Мигаль.

A B, A C, A C, A B

(5 + 3)^{bis} (5 + 3)^{bis}

Пантна.

496 г. *Andantino.*

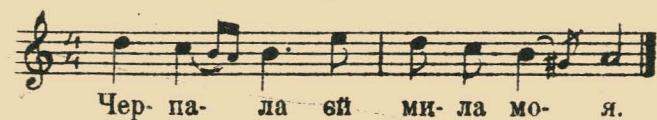
Откаль со- ненько схо- ди- ло, Откаль со- нень- ко

А В, А С, А С, А В (1+4 + 4)^{bis} (1+4 + 4)^{bis} *Пантна.*

А В, А С, А С, А В (4 + 4)^{bis} (4 + 4)^{bis} *Розстайне.*

Сп. Іван Гомик.

А В, А С, А С, А В

(4 + 4)^{bis} (4 + 4)^{bis}

Висога.

Moderato.

497 б.
 Musical notation for the first piece, starting with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The melody is written on a single staff. The lyrics are: По са-ді ся про хо-жа-є, По са-ді ся про хо-жа-є, І так со-бі роз-мов-ля-є, Же да-ле-ко ми-лу ма-є. There are some performance markings like a '5' in a box and a '1' under a note.

Сп. Ангоха Дрекслер і Анна Дудич.

А В, А С, А С, А В

(4 + 4)^{bis} (4 + 4)^{bis}

Устє руське.

Moderato.

497 в.
 Musical notation for the second piece, starting with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The melody is written on a single staff. The lyrics are: Те-че во-да зпід я-во-ра, Те-че во-да зпід я-во-ра. Чер-па-ла єй ми-ла мо-я. Чер-па-ла єй ми-ла мо-я. There are performance markings like a '5' in a box, 'duo:', and '1.3.'.

А В, А С, А С, А В

(4 + 4)^{bis} (4 + 4)^{bis}

Ганцова.

Moderato.

497 г.
 Musical notation for the third piece, starting with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The melody is written on a single staff. The lyrics are: А там до-лом під я-во-ром, А там до-лом під я-во-ром О-ре дів-ча єд-ним во-лом, О-ре дів-ча, єд-ним во-лом. There are performance markings like a '5' in a box, a '3' over a note, and a '1' under a note.

Сп. Анна Мигаль.

Ä V, C C₂, C C₂, Ä V

(4 + 4)^{bis} (4 + 4)^{bis}

Врунари вижні.

498. *Allegro.*

Ко-ло жо-го й о-гру-деч-ка, Ко-ло мо-го
й о-гру-деч-ка За-квіт-ла мі я-блу-неч-ка, За-квіт-ла мі
я-блу-неч-ка.

Сп. дівчата: Потоцька Ганка, Галькович Агафія, Войтович Улька.

β) Закінчення на долішній домінанті.

Ä V, A C₂, A C₂, Ä V

(4 + 6)^{bis} (4 + 6)^{bis}

Воля пслиська иж

499. *Moderato.*

Ма тен ци-ган пек-не бі ле зу-би, Ма тен ци-ган
пек-не бі- ле зу- би Так се мі то, мо- я мам-ко, лю- бі,
Так се мі то, мо- я мам-ко лю- бі. Сп. Шубяки.

VIII. Модифікації чотирорядкової восьмиколінної строфи.

а) Розширення третього рядка основної схеми.

Dur: α) Закінчення на тоніці.

Ä V, C B₂, 2 (D E), Ä V

(6 + 4, 8 + 4)₂ (2 [4 + 3] + 6 + 4)

Усте руське.

500. *Moderato.*

Не пі-ду до ле-са з коніч-ка-ми, Бо би ме-

не га-ї-то-ве по-ї-ма-ли, А-ле пі-ду на луч-ки,
 Воз-му дів-ча на руч-ки, Бу-ду го ко-ли-сав
 по-ма-люць-ки.

À Ò, À Ò, (C C)^{bis}, À Ò 2 (6 + 6), (2 [4 + 4], 6 + 6)

Moderato.

Устє руське.

501.

А я не-ща-сли-вий на сей-світ ро-див ся:
 Та-кий світ ши-ро-кий, а я не-же-нив ся!

А я на то ни-че не-дба-ю,
 Чу-жі жі-н-ки все ко-ха-ю, Для сво-єї у-го-ди,
 сер-цю о-хо-ло-ди.

À Ò, À Ò⁵, C C A C, À Ò 2 (4 + 4), ([3 + 3, 4 + 3]^{refr.}, 4 + 4) *Волгошова.*

Andantino.

502.

Бо-же, Бо-же, як мі гір-ко, Же я хо-джу
 дов-го дів-ков, Гей-я-я, гей-я-я, гей-я-я-я,
 гей-я-я, Же я хо-джу дов-го дів-ков.
 Сп. Драгузи.

$\dot{A} \dot{B}, \dot{A} \dot{B}^{\flat}, C C D, \dot{A} \dot{B}$ (4 + 4)^{bis} ((3 + 3 + 3)^{refr.}, 4 + 4) *Паніна.*

Andantino.

503.

Ма-мо мо-я, куп мі ко-ня, Ма-мо мо-я,
куп мі ко-ня, Ей-я гой, ся-я-я, ся-я-я,
Най не сі-джу дар-мо до-ма, Най не сі-джу
дар-мо до-ма.

Сп. Айна Вольняк.

a-b випадкове повторення.

β) Закінчення на долішній домінанті.

$\dot{A} \dot{B}, \dot{A} \dot{B}^{\flat}, (C D)^{\text{bis}}, C \dot{B}$ (6 + 4)^{bis} (2 [4 + 3], 4 + 4) *Шкляри.*

Moderato.

504.

Я ніч-ку, Я ніч-ку, по-сій мі лен,
По-сій же го на ме-джі, Жеби він ся не гродив,
Не-ра-да трем, не-ра-да трем.

Сп. Гоцьки і п.

Moll:

$\dot{A} \dot{B}, \dot{A} \dot{B}^{\flat}, (C D)^{\text{bis}}, \dot{A} \dot{B}$ 2 (6 + 4)₁ (2 [4 + 3]₁, 6 + 4) *Ганцова.*

Andantino.

505 a.

Не пі-ду до ле-са з коніч-ка-ми,
Бо би мя гай-то-ве по-ла-па-ли, А лем пі-ду

на лучку, Оз-му дів-ча ² з руч-ку *a tempo* Бу-ду го ко-ли- сав
 по- ма-люць-ку. *a-riù mosso* А лем пі-ду на луч-ку,
 Оз-му дів-ча ² за руч-ку, *a tempo* Бу-ду го ко-ли- сав
 Cf. 472.

по- ма-люць-ку.
 а-в випадкове повторення.

Сп. Марія Сокол.

À B, À B₂, 2 (C D), E B 2 (6 + 4), (2 [3 + 3], 4 + 4)

Ставица.

Moderato.
 505 б. Повідж мі, дів-чаг-ко, што тя бо- лит? Прилож си
 ли-сто-чок я- во-ро- вий. Я го все при-кла-дам,
 Вів мі все од-па-да, Все мя бо- лит, все мя бо- лит.
 Сп. Орна Лаврич.

À B, À B₂, (C D)^{bis}, C B 2 (6 + 4), (2 [4 + 3], 4 + 4)

Волгошова.

Andantino.
 505 в. По-ї- хав до лі-са вче-ра ра- но,
 По-па-трив на дзевча, зломив яр- мо. А ти дзев-чат-

ко шварне, Не по-зе-рай ти на мя, Бо юж дар-мо,

бо юж дар-мо.

Сп. Драгузи.

* В 2-гій строфі:

Бу-ду ей ко-ли-сав по-ма-люць-ки.

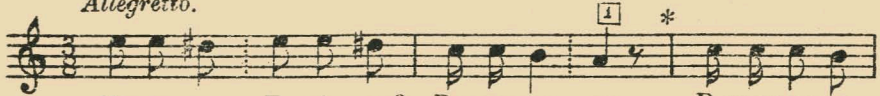
А В, (C D)^{bis}, А В

(6 + 4)_{||} (2 [4 + 3], 6 + 4)

Дошмо.

Allegretto.

506.

Чи-я ти, Га-ніч-ко? Рихтарьо-ва. Рихтарьо-ва

я дзев-ка, Вшиткім хлопцім фра-їр-ка, Га-ніч-ко, серденько,

душ-ко мо-я.

Сп. Ксвалі.

* Занехане повторенне першого рядка.

А В, А В⁵, 2 (C D), А В

2 (1⁴4+3)_{||} (2 [4 + 3], 1+4 + 3)

Шкляри.

Marciale.

507.

Ей ви дів-ча-та, чю-б-те! Ей де на тра-ву

пі-де-те, Ей я пі-ду за ва-ми, На-ко-шу вам

о-та-ви, Ей на-ко-шувам о-та-ви.

Сп. Гоцьки і и.

2 (Ä V B, A C_n)

2 (4 + 3 + 3, 4 + 3)

Усте руське.

Allegretto.

511.
 На-ша ку-ра ря-ба-ва, ря-ба-ва, Ва-ши ку-ри

 дра-па-ла, На-ши ку-ри, ваш ко-гут, ваш ко-гут,

 Най ся лю-бят, як мо-гут.

2 (Ä V B, A C_n)

2 (4 + 3 + 3, 4 + 3)

Усте руське.

Moderato.

512.
 А я нес-ка тутбу-ду, тутбу-ду, А на за-ран

 гет пі-ду, Подь, ня ми-ла, ви-про-вадь, ви-про-вадь,

 Бо ся и-ду вер-бо-вац.

Ä V, A V_n C C, Ä D Ä V(4 + 3)^{bis} (6 + 6, [4 + 3]^{bis})

Пантна.

Allegretto.

513.
 Йа там до-лоу генстий ляс, Йа там до-лоу

 генстий ляс, Ви-зі-ра-ла Ка-ся на сво-го Я-ся,

Ци не і- де до домзас, Ци не і- де до дом зас.
Сп. Улька Тарбай.

Moll:

À V, À V, C C, D D V (6 + 4)^{bis}, (6 + 6, 4 + 4 + 4) *Андриївка.*
Marciale. Duo: T

514. *

Кед я це, мой мі-ла, не до-станем, Кед я це, мой мі-ла,
не до-ста-нем, Пі-ду на во-вн-ку, пі-ду на во-вн-ку,
Ши-ю зламем, ши-ю зламем, ши-ю зламем.

Сп. Марися Головач з дівчатами.

À V, À V, C C, D D C 2 (4 + 6), (3 + 3, 4 + 4 + 3) *Устє руське.*
Moderato.

515. *

А в не-ді-лю па-лю-неч-ку пи-ю, В по-не-ді-льок
зас ся ей спо-ді-ю, В вівторок рай-цу-ю, Й-ще со-бі
при гу-дзч-ку тан-цу-ю.

Сп. Ан. Федоровська.

À V, À V, C C, D D C 2 (4 + 6), (3 + 3, 4 + 4 + 3) *Висока.*
Allegro vivo.

515. 6. *

1. А в не-ді-лю раз па-лю-неч-ку пи-ю, В по-не-ді-льок

я ї не ви-лі-ю, В ві-второк раї-цу-ю, И-ще
со-бі при гу-доч-ку тан-цу-ю. 2. Все-ре-ду
(Дальше як у 1. стр.)
час до до-му и-ти, А в четвер да-що за-ро-би-ти.
Сп. Дошна.

ІХ. Чотиррядкова строфа, зложена переважно із триколінних рядків — мішаних із дво- й чотироколінними.

Dur: a) Закінченне на тоніці.

(AAB)^{bis} || CCAC, AAD (4 + 4 + 3)^{bis} || ([3 + 3 + 4 + 3]^{refr.}, 4 + 4 + 3)

Marciale. Дошмо.

516.

І-шов Янчік, і-шов Янчік на-пи-тий, Гей я-яй,
гей я-яй, гей я-я-яй, ся-я-яй, Зло-мив пер-ко,
зло-мив пер-ко з ро-ки-ти. Сп. Ковалі.

4 (A A B)

4 (4 + 4 + 3)

Пантна.

Allegretto.

517.

І-дзе ци-ган, і-дзе ци-ган до ле-са, Лем гу-
баньком, лем губаньком по тре-са, Вшитки дзевки, вшитки дзевки

на не-го, Же гу-бавь-ка, же гу-бавь-ка не 6-го.

(A Ä V)^{bis} BC, A Ä V 2(4 + 4 + 5)_„(5 + 7, 4 + 4 + 5) *Пантна.*

Andantino.

При Ду-на-ю, при Піс бур-ку юч-ка зе-ле-на,
Си-дит на ні мо-я ми-ла бар-зо стра-пле-на.

Чор-ні і о-чи ма, все на ме-не по-па-тра, Лич-ко ся і

ру-мя-ні-є, бо дру-го-го ма.

Сп. Євдоєя Лепак.

(A A V)^{bis} CB, D V 2(4 + 4 + 6)_„(5 + 6, 6 + 6)

Маласлів.

Allegretto.

Чи пу-сти-те, не пу-сти-те без ти че-ре(?) мо-сти?
Не пу-сти-ме, не пу-сти-ме, по-ла-ма-ли-би-сте.

Не по-лам-ле-ме, Злег-ка пе-рей-де-ме, По-зад-не,

по-зад-не ча-до да-ру-є-ме.

Пісня співана на вечірках.

(A A V)^{bis} 2(A C V) 4(4 + $\frac{3}{4}$ + 3)

Висова.

Moderato.

Чи ти ме-не, Ва-си-лень-ку, не зна-єш,
Же ти на-шу ха-ти-ноньку ми-на-єш?

На-ша ха-та край во-ди, край во-ди, Зви-со-ко-го
де-ре-ва, зло-бо-ди.

Comfer № 525.

Сп. Марія Ференц

2(ÄÄВС), ВВС, ААС 2(4+4+4+3), (4+4+3, 4+4+3) Гамцова.

Vivo.

521 а. *
Ой Бо-же мій, ой Бо-же мій, ой Бо-же мій
на све-це! Же мя жад-на, же мя жад-на, же мя
жад-на не кце-те А-ни єд-на, а-ни єд-на
ни жад-на, Бо'сте каж-да, бо'сте каж-да па-рад-на.

Сп. Юстина Чопор.

(ÄÄВ)^{bis} ССD, ÄÄВ 2(4+4+6), (4+4+3, 4+4+6) Пантна.

Moderato.

521 б.
Ти-ха во-да бреги лам-ле, то правда, то правда,
А южме-не мо-я ми-ла зо-хаб-ля, зо-хаб-ля.
Кед зо-хаб-ля, а я недбам, я недбам, А я со-бі
ліп-шу, гар-щу по-гле-дам, по-гле-дам.

Сп. Марина Крупа.

(A A B)^{bis} CC, A B 2(4 + 4 + 4)_{||}(6 + 6, 4 + 4) Золя ясл. ниж.

Andante.

522 а.

Ко-бис би-ла фра-ї-реч-ка спра-ве-дли-ва,
Ро-сла би ці под об-лоч-ком роз-ма-ри-я.

А-ле ці не рос-не, лем ці гор-ше зо-снє,

Бо'с бес-ти-я, бо'с бес-ти-я.

Сп. Шубки.

(A A B)^{bis} CC, B 2(4 + 4 + 4)_{||}(6 + 6, 4)

Шкляри.

Allegretto.

522 б.

Же-би ти бив па-ро-бо-чок спра-ве-дли-вий,
Да-ла би я то-бі пер-ко з роз-ма-ри-ї,

А-ле ти го не дам, бо не ка-зав кле-бан,

Лем з кро-пи-ви.

Сп. Гоцьки і ж.

* Скорочення останнього рядка.

A B B, A C, B B B, A C (4 + 6 + 6, 4 + 4)_{||}(6 + 6 + 6, 4 + 4) Висова.

Moderato.

523.

Жаль мі, жаль мі, же'мся не о-же-нив, злі'м со-бі

у-чи-нив, Жаль мі, жаль мі мо-ло-дих літ. О два о

A A B, A A B, C A B, A A B 4(4 + 4 + 3)

Пантна.

Allegretto.

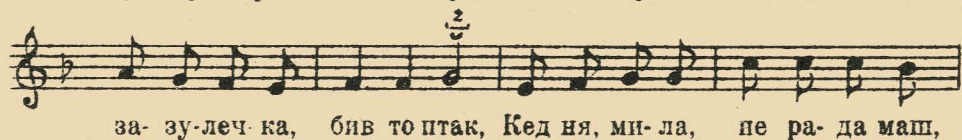
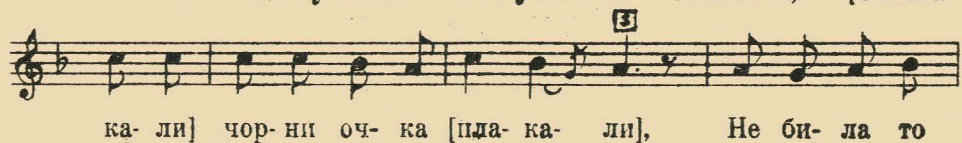
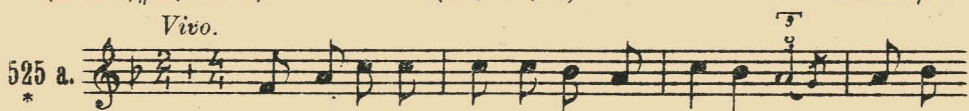

Сп. Анна Вольняк.

2 (A A B), 2 (A A B) 4(4 + 4 + 3)

Ставіща.

Vivo.

30- СТАН ТАК.
Confer. № 520.

[] Не виходить з фонографу.

Сп. Орина Лаврин.

(A A B)^{bis} 2 (A A B)

4 (4 + 4 + 3)

Андриївка.

Moderato.

А чи ти мя, Ва- си-лень-ку, не зна-єш,
Же ти мо-ю ха-ту-лень-ку ми-на-єш?

А то мо-я ха-ту-лень-ка край во-ди Зви-со-

ко-го де-ре-вень-ка, зло-бо-ди.

(A A B)^{bis} 2 (A A B)

4 (4 + 4 + 3)

Маласія.

Allegretto.

Де ти ме-не, Ва-си-лень-ку, по-ве-деш,
Кой ти сво-ї ха-ти-нонь-ки не ма-єш?

По-ве-ду-тя, по-ве-ду-тя в чужу-ю, ніж си сво-ю,

ніж си сво-ю збу-ду-ю.

(A A B)^{bis} 2 (A A B)

4 (4 + 4 + 3)

Маласія.

Allegretto.

За-ку-ва-ла за-зу-лень-ка за во-дом,
За-пла-ка-ла па-ні мло-да за со-бом,

А ідь-те ви, мло-ди лі-та, ідь-те преч, По-лож ві-нок

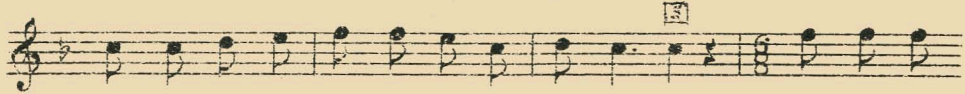
на по-ли-цу, влож че-пец. 525 б, в, г — пісні співані на весіллі.

А А В, А⁵ А В, С Д Е, А А В 2(4 + 4 + 3), (1+4 + 4 + 3, 4 + 4 + 3) *Пантна.*

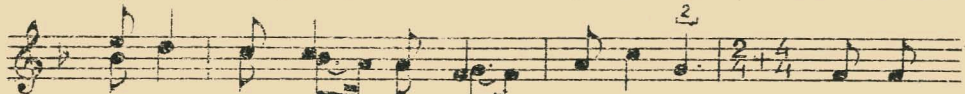
Allegretto.

Кой я і-шов з Дебре-ци на до Та-ли,

На ко-ни-ку под-ко-веч-ки чер-ка-ли, Ей на лем

ти ме, мой ко-ви-ку, до-бре нес, Дам я

то-бі под-ко-веч-ки при-биц'нес.

Сп. Анна Вольняк.

А В С, А⁵ В С, А⁵ В С, А В С. 4(4 + 4 + 3)

Сяніччина.

Allegro.

Ой на-ро-ваш, си-вий ко-ню, на-ро-ваш;

Ко-му же ти то-то дів-ча ви-хо-ваш? „Ой то-бі то,

мій Я-ніч-ку, то-бі то, Же-би ти мав мло-ду

же- ну на лі- то“.

Сп. Модест Менцінський.

ÄÄВ, Ä⁵ АВ, АСD, ÄÄВ (4 + 4 + 7)^{bis} (4 + 3 + 3^{refr.}, 4 + 4 + 7) Шкляри.

Andante.

528.

Ей їа в Ду-кли на пи-са-ню та сві-ти-ла ся

свіч-ка, Ей їа в Ду-кли на пи-са-ню та сві-

ти-ла ся свіч-ка, Ей на мо-ім ми-лень-кім,

ей, я-я! Ей їа ви-ши-та со-роч-ка, ей ви-

ши-та со-роч-ка.

Сп. Гоцьки і и.

β) Закінченне на домінанті.

(А АВ)^{bis} А С, А С, D E 2 (4 + 4 + 3)_и (4 + 3, [4 + 3]^{bis}) Шкляри.

Allegretto.

529 а.

Ган-цю бі-ла, Ган-цю бі-ла, што ро-біш?
Кро-ви го-нят, кро-ви го-нят, а ти спиш!

Най і го-нят із по-ля, Так то гавь-ба не мо-я.

Так то гань-ба не мо-я.

Сп. Гоцьки і н.

(A A B)^{bis} A C, A C, D E 2 (4 + 4 + 3)_{||} ([4 + 3]^{bis}, 4 + 3) *Волгошова.*

Allegretto

До-бра тра-ва, до-бра тра-ва на ро-сі,
Па-се дзев-ча, па-се дзев-ча кро-ву-сі;

Дзевча, дзев-ча, спі-вай сой, Дзев ча, дзев-ча, спі-вай сой,

До-бра тра-ва на твой дой.

Сп. Драгузи.

(A A B)^{bis} B B, A A B 2 (4 + 4 + 5)_{||} (5 + 5, 4 + 4 + 5) *Маластів.*

Allegro.

За го-ра-ми, за ле-са-ми юч-ка зе-ле-на,
Сто-їт на ні мо-я ми-ла, бар-зо стра-пле-на.

Чор-ни о-чи ма, На мя по-па-тря, Лич-ко і ся

ру-мя-ні-є, же дру-го-го ма.

Сп. Мар. Юрчак, Наст. Павлик, Ант. Воцян.

р) Закінченне на другому ступні скалі.

(A B)^{bis} (C C D)^{bis} 2 (6 + 5)_{||} 2 (4 + 4 + 6)

Висока.

Allegretto.

На пе-цу мо-ло-тил, за пе-цом ві-ял,
Же-на го ла-я-ла, а он ся смі-ял.

Те-пер лем ся роз-ска-ка-ла, те-пер же мі грай-те,
Чор ни бу-ти по-прис-ка-ли, чер-ве-ни мі дай-те!

Сп. Мар. Гойсак.

Moll:

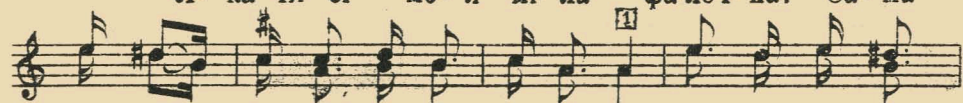
А А В, А А В, А А В, А А В

4 (4 + 4 + 3)

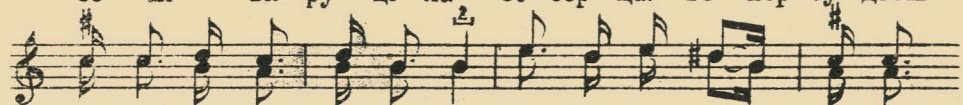
Андрийка.

Я-ка ти сі мо-я мі-ла фа-леч-на: Са-ма

се мі ви-ру-ці-ла зо сьр-ца. Те-пер бу-деш

на свій ро-зум ба-но-вац, Не бу-деш ти ма-ла

ке-го лю-бо-вац.

Сп. дівчата.

(А А В)^{bis} В В, А А В 2 (3 + 3 + 4), (4 + 4, 3 + 3 + 4) Воля ясл. ниж.

Andantino.

Сьві-ти-ло со-ней-ко ку ляс-ко-ві,
Не да-вай гам-боч-кі во-яч-ко-ві.

Як му не-дац, кой він просит, Ца-лу-є, пя-сту-є,

вуд-ку но-сит?

Сп. Шубяки.

(AÄBC)^{bis} AAC, BBVC 2(4+4+5+3)₁₁(4+4+3, 5+5+5+3) Шкляри.

Andante.

534.

Чор- на го- ра, чор- на го- ра ой та бу- рит
Са- ма мо- я ми- ла до- ма, ой та бо- їт

ся, бу- рит ся, Не бой ти ся, мо- я ми- ла,
ся, бо- їт ся.

з ве- че- ра, Ой прий-ду к то- бі, пе- ре- но- чу- ю,

пе- ре- но- чу- ю до ра- на. Оп. Гоцьки і н.

Дошню.

(AÄBC)^{bis} AAAD, AÄVC 2(4+4+1+4+3)₁₁(4+4+4+3, 4+4+1+4+3)

Marciale.

535.

Си- дит пта- шок на че- реш- ні, ей об- дяю- бу- в
Чо- гож ти мі, мо- я ми- ла, ей за- вру- ці- ла

д- робний квет, Я ти го не за- вру- ці- ла, за- вру- ці- лесь
мла- дий світ?

со- бі сам, За три роч- ки до мя'с хо- див,

ей на чет- вертий ів- шу'свзав. А- ни тя ся не бо- ю,

а- ни за тя не пі- ду, А- ни я тя

під об-лач-ком гей біль-ше че-кац не бу-ду.

Сп. Коваль.

А В, А В, С Д В, С Д В 2 (4 + 3), 2 (4 + 3 + 3)

Волгошова.

Там на го-рі ка-ли-на, лю-бит ме-не

дзев-чи-на, Лю-бит ме-не сердеч-ні, сердеч-ні, Оз-му

я і ко-неч-ні, ко-неч-ні.

Сп. Драгузи.

А В С, А В Д, А В Д, А В С 4 (4 + 4 + 3)

Пантна.

Ой у-мер-ла кач-ма-реч-ка, й у-мер-ла,

Што нам на-бір па-лю-ноч-ку да-ва-ла, Юж ся
А юж о-на ве-ра нес-ка ге жи-б,

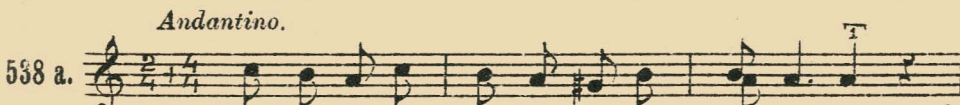

на-бір па-лю-ноч-ка не пи-б.

Сп. Марина Крупа.

А А В, А³ А³ В³, А³ А В, А А В 4 (4 + 4 + 3)

Сянїчина.

Мо-я ми-ла за-дре-ма-ла, я за-спав.

А хто же мі з за-ка-ла-па пер-ко взяв? Мо-є пер-ко

з дробной ру-ти фі-яв-ки, Од мой лю-бой ста-ро-

дав-ной фра-ір-ки.

Сп. Мод. Менцінський.

А А В, А³ А³ В³, А³ А В, А А В 4 (4 + 4 + 3) *Пантна.*
Moderato.

538 б.

Ба-ну-ва-ла мо-я же-на, же я пю,

Барз же бу-де ба-ну-ва-ти, як я вму, Як я бу-ду

на со-ло-мі ле-жа-ти, То-гда бу-де мо-я

же-на пла-ка-ти.

Сп. Ева Дзібан.

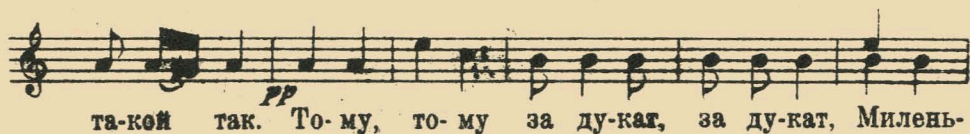
4 (А В С) 4 (4 + 3 + 3) *Висова.*

539.

Як я пі-ду на Ма-дяр, на Ма-дяр, Ко-му

же я пір-ко дам, пір-ко дам? То-му, то-му

за ду-кат, за ду-кат, Милень-ко-му та-кой так,

Сп. Варвара.

Усте руське.

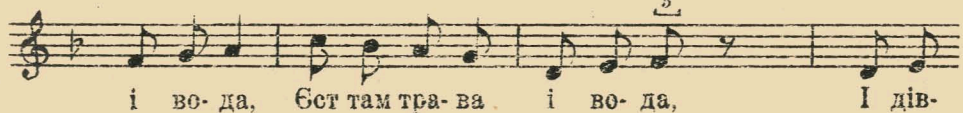
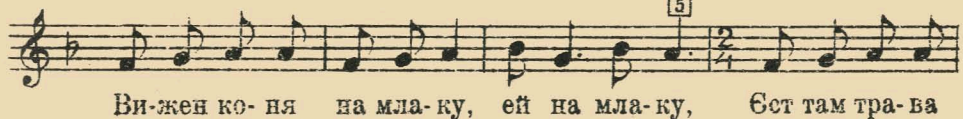
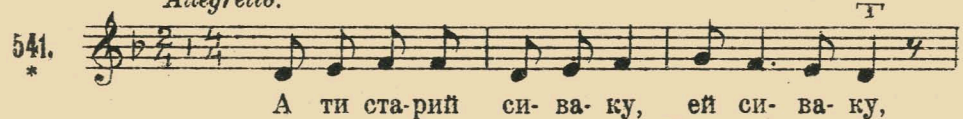
Ä Ä V C, Ä⁵ Ä⁵ V⁵ C⁵, V V, Ä Ä A D (4 + 4 + 4 + 3)^{bis}, (4 + 4, 4 + 4 + 4 + 4)

Andantino.

Сп. газда середніх літ.

Маласгів.

Ä V C, Ä³ V³ C, Ä⁵ V³, Ä V, Ä V C 2 (4 + 3 + 1+3), ((4 + 3)^{bis} 4 + 3 + 1+3)

Allegretto.

чи- на мо- ло- да, ой мо- ло- да.

Ä Ä (Ḃ Ċ)^{refr.} Ä⁵ Ä⁵ (B⁵ C⁵)^{refr.} (D E F)^{refr.} Ä Ä (Ḃ Ċ)^{refr.} *Шкляри.*
2 (6 + 6 + [6 + 3]^{refr.})_„ ([2 + 4 + 3]^{refr.}, 6 + 6 + [6 + 3]^{refr.})

Allegretto.

Не жаль мі ни- чо- го, лем той єд- ной рі- чи,

Гей- я- я, гей-я- я, ся- я- я! Той жов-той косонь-ки,

што вкрива-ла пле-чі, гей- я- я, гей-я- я, ся- я- я!

Гой гой, гей-я- я- я, гей-я- я! Той жовтой

ко-соньки, што вкрива-ла пле-чі, гей- я- я, гей-я- я,

ся- я- я!

Сп. Гоцки і к.

ÄÄḂ, ÄÄḂ_„ ÄCÄC, ÄÄḂ 2 (4 + 4 + 3)_„ (2 [4 + 3], 4 + 4 + 3) *Волгошова.*

Andantino.

Єй до-лен-че (?), бі- ледзев-ча, до-лен-че,

Як мі не даш пра-ву руч-ку, у-мрем це, На, Я-

ніч- ку, на, на, на, Пра-ву руч- ку на, на, на, Лем не

у- мри, дра-га ду-шо до ра- на.

Сп. Драгузи.

Ä Ä V, Ä⁵ Ä⁵ V⁵ (ССАС)^{refr.}, Ä Ä V

Шкляри.

2 (4 + 4 + 3)_{||} ([3 + 3 + 4 + 3]^{refr.}, 4 + 4 + 3)

Allegretto.

Ган-цю бі-ла, Ган-цю бі-ла, што же ти,

Же ти си-за за си-зеч-ков так ле-тит? Гей-я-я,

гей-я-я, Гей-я-я-я, гей-я-я, Же ти си-за

за си-зеч-ков так ле-тит.

Сп. Гоцки і н.

Ä Ä V, Ä⁵ Ä⁵ V⁵ (ССАС)^{refr.}, Ä Ä V

Волгошова.

2 (4 + 4 + 3)_{||} ([3 + 3 + 4 + 3]^{refr.}, 4 + 4 + 3)

Allegretto.

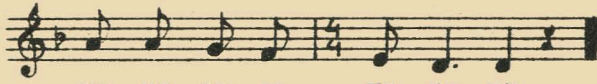
Як ём і-хав з Га-ме-ри-ки до до-му,

Та'м на-ди-бав ка-ме-ра-та на ко-ню, Гей-я-я,

чу-га-я, гей-я-я-я-я-я-я, Та'м на-ди-бав

ка- ме ра- та на ко- ню.

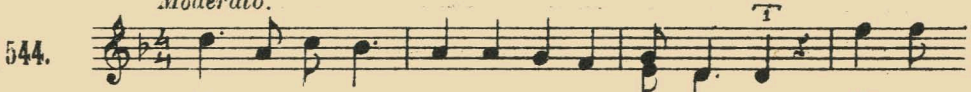
Сп. Драгузи.

Ä Ä B; C Ä D B, C Ä D B, Ä Ä B

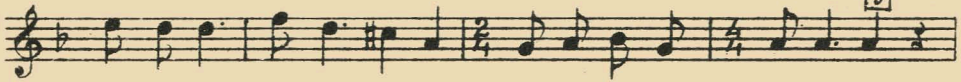
Пантна.

(4 + 4 + 3, 1+4 + 4 + 4 + 3), (1+4 + 4 + 4 + 3, 4 + 4 + 3)

Moderato.

Ци ти ци-ган, ци ти ци-ган ша- ле- ний, Ей чи-

рай-ме ся, чи-рай- ме ся, чи-рай-ме ся на же- ну:

Ей дам ти ста-ру, дам ти ста-ру, дам ти ста-ру за младу,

І ка- пу- сти, і ка- пу- сти за- гра- ду.

В. Трирядкова строфа ў її модифікації.

Х. а) Трирядкова строфа з головною цезурою межі другим і третім рядком.

Dur: а) Закінчення на тоніці.

А В, А В, С В

2 (4 + 3), (6^{1/4} + 3)

Маласіз.

545. *Allegro moderato.*

О-бер-ни ся, дів-ча, раз, Ци ши-ро-кий ка-бат маш,

Ой-я-я, ой-я-я, ка-бат маш.

А В, А С, А А В

2 (6 + 4), (6 + 6 + 4)

Усте руське.

546. *Moderato.*

Пі-шов би я до вас, же-би я смів, Же-бис-те

мі да-ли, што би я хтів, Брав би я в вас дів-ку і ма-сла

чвер-тів-ку, ниж би'м го зів.

А В, А В, С С В

(5 + 4)^{bis}, (6 + 6 + 4)

Ганчова.

547. *Moderato.*

Ой мо-роз, мо-роз, вель-ка зи-ма, По-відж ми,

дів-чат-ко, повідж ми, дів-чат-ко, де пе-ри-на.

Сп. Юстина Чопор.

A B, A B, A A B (1+4 + 4)^{bis} (1+4 + 1+4 + 4)

Паніна.

Andantino.

1. Ей горов і-ду, ко-ня ве-ду, Ей горов і-ду,

ко-ня ве-ду, Ей долинка-ми, ей долинка-ми волки же-ну.

A B, A B, A C (1+4 + 4, 1+4 + 4)_{||} (1+4 + 4)

Ей хто би не мав, дав бим му два, Ей бо мі з нима

вель-ка бі-да, Ей бо мі з ни-ма вель-ка бі-да.

Сп. Анна Вольняк.

*) Друга строфа сеї пісні сильно відбігає укладом фраз від першої; се рідкий примір сполучення двох строф мелодії у вислу цілість. Сfr. 331 а.

A B, A C, D^{refr.} A C (4 + 3, 4 + 3)_{||} (2^{refr.} + 4 + 3)

Висова.

Allegretto.

Ой дів-ча-та, чу-с-те, Де на тра-ву и-де-те,

Гей, гей! де на тра-ву и-де-те.

Сп. А. Коблош.

A B, A C, D^{refr.} A C (4 + 3, 4 + 3)_{||} (2^{refr.} + 4 + 3)

Ганчова.

Moderato.

А на луч-це зе-ле-ней Па-сут-ся там

6- ле- ні, Гей, гей! па-сут-ся там 6- ле- ні.

Сп. Анна Мигаль.

A B, A C, D^{refr.} A C (4 + 3, 4 + 3)_{||} (2^{refr.} + 4 + 3) Ганцова.

549 в. *Moderato.*

Ой на го-рі, на го-рі, на зе-ле-ній о-та-ві,
Гей, гей! пас-ло дів-ча два во-ли.

Сп. Юстина Чопор.

A B, A C, D^{refr.} A C (4 + 3, 4 + 3)_{||} (2^{refr.} + 4 + 3) Ганцова.

549 г. *Moderato.*

1. Ой на го-ре, на го-ре, На ви-со-кій
до-ли-вє, Гей, гей, на ви-со-кій до-ли-вє.

Сп. Олена Сокол.

A B, A B, A A B 2 (5 + 3)_{||} (5 + 5 + 3) Усте руське.

550. *Moderato.*

Ле-ті-ла па-ва, ле-ті-ла, Аж до мой ми-лої,
Зло-те пе-речко тра-ти-ла, рос-то-ми-ле-ной ма-це-ри.

Сп. Мел. Даньковська.

A B, A⁵ B⁵, A A B (5 + 4)^{bis} (5 + 5 + 4) Шкляри.

551. *Marciale.*

Ей Бо-же, Бо-же, зла го-ди-на, Ей Бо-же, Бо-же,

зла го-ди-на, Їй ли-ши-ла ня, ей ли-ши-ла ня
мо-я мї-ла.

Сп. Гоцки і вн.

А В, А В, А В (4 + 4, 4 + 4), (4 + 4) *Пантна.*

Allegretto.

552.

Ку-па-ло ся дів-ча в ста-ві, Па-сло ко-ні на о-
та-ві, Па-сло ко-ні на о-та-ві.

Сп. А. Тарбай.

β) Закінчення на долішній домінанті.

А В, А В, С D (4 + 6, 4 + 6), (4 + 6) *Пантна.*

Andantino.

553 а.

Там на го-рі зимний ві-тер ду-є, А там ко-зак
 пше-ни-чень-ку сі-є, А там ко-зак пше-ни-
 чень-ку сі-є.

А В, А В, С А В (4 + 6, 4 + 6), (4 + 4 + 6) *Маласгів.*

Moderato.

553 б.

Там на го-рі Се-мен жи-то ко-сит, Там гу не-му

Ган-ця ди-тя но-сит, Там гу не-му, там гу не-му

Ган-ця ди-тя но-сит.

АВ, АВ, CD (4 + 6, 4 + 6), (4 + 6) Пантна.

553 в. *Moderato.*

Кой я'м і-шов без ту го-ру пу-сту, На-шов я'м сой

ви-ши-ва-ну хустку, Нашов я'м сой ви-ши-ва-ну хуст-ку.

Сп. Антоха Вольняк.

АВ, СС, АВС (6 + 6, 6 + 6), (6 + 6 + 6) Волгошова.

554. *Allegretto.*

Як я си за-сьпівам, як я си за-сьпівам Крас-ні

по ді-воц-ки, кра-сні по ді-воц-ки, Аж мі

ся роз-ви-ют, аж мі ся роз-ви-ют су-хи га-лу-зоч-ки.

Сп. Драгузи.

γ) Закінченне на другому ступні скалі.

АВ, АВ, (АА)^{refr.} 2(4 + 3), (4 + 4)^{refr.} Пантна.

555. *Allegro.*

Пришли-сме ту, ще-дра-ци, Чи го-то-ви ко-ла-чи,

Щедрий ве-чер, до-брий ве-чер!

Мо!!: а) Закінчення на тоніці.

А А, В А, (С С D) ^{refr.} 2 (4 + 4), (3 + 3 + 4) ^{refr.} Санічка.

556 а. *Andantino.*

Го-ра, го-ра го-ру-ва-та, Мо-я ми-ла
во-лю-ва-та, Гой-я-я, гой-я-я, тра-ра-ра-ра!
Зам. від Мод. Менціанського.

А А, В С, D D С (4 + 4, 4 + 5), (3 + 3 + 5) Маластів.

556 б. *Andantino.*

Там на го-рі рос-не ко-пер. Чи-я же я,
ой-я-гой, тепер? Ой-я-гой, ой-я-гой, ой-я-гой, тепер?

А А, А А, В ^{refr.} 2 (4 + 4), 5 ^{refr.} Ганцова.

557. *Allegretto.*

1. Є там до лов паньска луч-ка, Тра-ва на нії
не-ве-лич-ка, Но лем да-ле-ко! 2. Пан-на з ок-на
ви-ку-ку-є, Хто бй луч-ку ви-же-ну-є,

Но лем да- ле- ко!

Сп. Мар Пирч.

[] не виходить з фонографу.

A A, A A, B B $(\overset{\flat}{5} + \overset{\flat}{5}, \overset{\flat}{5} + \overset{\flat}{5})_{||} (\overset{\flat}{3} + \overset{\flat}{3})$

Устає руське.

Ей пі- ду же я, ей пі- ду же я, ей пі-
В лі- со- чок-чок-чок-чок, в лі- со- чок-чок-чок-чок, в лі- со- чок-

ду же я, ей пі- ду же я, в лі- со- чок, в лі- со- чок.
чок-чок-чок, в лі- со- чок-чок-чок-чок,

A A, A A, B C $(4 + 4, 4 + 4)_{||} (4 + 4)$

Вицова.

На зе- ле- ні тай у лу- ці Па- сла ми- ла,

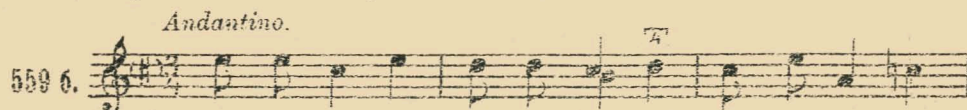

па- сла ув- ці, Па- сла ми- ла, па- сла ув- ці

Сп. Анна Дем'юко.

A A, A A, B B $(4 + 4, 4 + 4)_{||} (4 + 4)$

Пацтва.

По са- донь- ку по- хо- джа- є, Дум- ки со- бі

роз- ва- жа- є, Дум- ки со- бі роз- ва- жа- є.

Сп. Мар Крупа.

A B, A B, A B

(5 + 3, 5 + 3) (5 + 3)

Висока.

Moderato.

560.

І-шли ри- ба- ри на ри-би Аж до глу- бо-кой

до-ли-ни, Аж до глу- бо-кой до-ли-ни. Сп. А. Дрекслер.

A B B, A B B, A C

(4 + 6 + 6, 4 + 6 + 6) (4 + 6)

Волгошова.

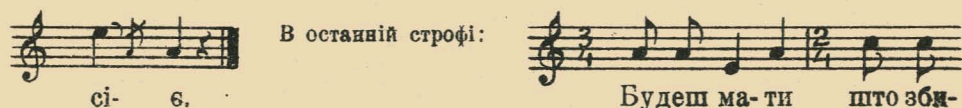
Andantino.

561.

Там на го- рі зимний ві-тер ду- є, Ко-заченько

пшениченьку сі- є, Ко-зачень-ко пше-ничень- ку

сі- є,

Будеш ма-ти што зби-

ра-ти, Лем но ї-сти нич не бу-де. Сп. Драгузи.

(A B, A B) bis CCD

(4 + 3) bis (6 + 6 + 6)

Ставіца.

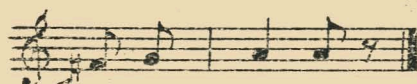
Vivo.

562.

А не є те на єв-це, Як мо-ло-ді не-єв-це,

Муж є в Га-ме-ри-це, муж є в Га-ме-ри-це, са-ма

ро-бі што хце.

Сп. Орина Лаврин.

AA, ÆA, ÆA

(4 + 4, 4 + 4), (4 + 4)

Розстайне.

Andante (parlando).

563.

На-ді-ла мі све-кра ку-діль, Пря-ла я ей
за сім не-діль, Пря-ла я ей за сім не-діль.

Сп. Ів. Гомик.

AB, CCB, CCD

(6 + 5, 4 + 4 + 5), (4 + 4 + 6)

Висога.

Moderato.

564.

1. До-по-мож нам, Бо-же, до той го-ри вийц, Дай нам,
дай нам у-ви-ді-ти пренайдражший криж, Христа Па-на
об-лече-ня і 6-го му-чє-ня. 2. Ке-би нам ту пришла
Па-нєн-ка Ма-ри-я, на той бі-лий сьвіт, За-пла-ка-ла
сво-ї оч-ка, змі-нив ся ей сьвіт: Стань, си-ноч-ку,
не ле-жи, бо сьвіт за-ги-не.

Сп. Кристинич.

AB, ÆB, ÆC

(4 + 6, 4 + 6), (4 + 6)

Ставіца.

Moderato.

565.

Там на го-рі зимний ві-тер ду-є, Там ко-за-чек

пшениченьку сі- 6, Там ко-за-чек пше- ниченьку сі- 6.

Сп. Орива Лаврин.

Ä Ä, Ä Ä,, (В В С) ^{refr.} 2 (4 + 4), (6 + 6 + 3) ^{refr.} *Андрийка.*

566. * *Andantino.* Duo:

1. Не би-ло то, я- ко вло-ни, Би-ли яб-ка на я-

бло-ни, ля-ля-ля, ля-ля-ля, ля-ля-ля, ля-ля-ля,

ля-ля-ля!

Сп. М. Головач з дівчатами.

А В, А В, А С (4 + 6, 4 + 6), (4 + 6) *Середнє вел., пов. Ліско.*

567. *Marciale.*

1. Як я ке-дис з Кошиц ма- сі- ро вал, То я со- бі

ко- ніч-ка о- ко-вал, То я со- бі ко-ніч-ка о- ко-вал.

А В, А° В, А° А В (6 + 4, 6 + 4), (6 + 6 + 4) *Сяничана.*

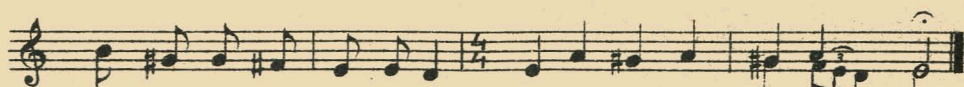
568 а. *Andantino.*

Пришел бим я до вас каждий ве-чер, Кед би се де мі да-лі,

што би я хцел, То-то дів-ча шварне, што ма оч-ка чар-не,

то бим я хцел

Вел. зє співу Мод. Мезинського.

В ка-мі-зель-ці зе-ле-ні, В ка-мі-зель-ці зе-ле-ні.

Сп. А. Коблош.

A B, A, B, C C B (5 + 5, 6 + 5), (6 + 6 + 5)

Andante.

Ей бу-де зи-ма, бу-де вель-кі мраз. Замерзне

во-дич-ка, не бу-де ей зас. Воз-мем се-ке-реч-ку,

претнем сту-де-неч-ку, бу-де зо-да зас!

Сп. с. Фаленчак.

A B, A B, C C B 2 (5 + 5), (6 + 6 + 5)

Висока.

Moderato.

Ви-со-кий бре-жек, би-стра во-дич-ка, На-пой мі,

ми-ля, мо-го ко-віч-ка! Ве-ра не на-по-ю.

бо я ся го бо-ю, бо я ма-люць-ка.

Сп. А. Коблош.

A B, A B, C A B (4 + 6, 4 + 6), (4 + 4 + 6)

Гаммова.

Andantino.

1. Під об-лач-ком я-вір по-са-дже-ний, Спі-ват

на нім пташок при-ми-ле-ний, Спі-ват на нім,

спі-ват на нім пта-шок при-ми-ле-ний. 2. Слу-хай, ми-ла,
 як тот пта-шок спі-ват. Даліше як у 1. стр.

АВ, С $\dot{В}$, DС $\dot{В}$ (4 + 6, 4 + 6)_{||}(4 + 4 + 6) *Сп. Марія Сокол.*
Устає руське.

571. *Andantino.*

Там на го-рі зимний ві-тер ду-є, Там ко-за-чек
 пше-ни-ченьку сі-є, Там ко-за-чек, Там ко-за-чек
 пше-ни-чень-ку сі-є.

Сп. Анна Станьчак.

γ) Закінченне на горішній домініанті.

АВ, АВ_{||}СА 2(4 + 6)_{||}(4 + 4) *Андрійська.*

572. *Allegro, duo.*

Лі-тав пташек по-под о-ке-неч-ко, А ци ти спіш,
 мо-я фра-ї-реч-ко, А ци ти спіш, ци ти чу-вш?

Сп. Марія Головач.

**Х. б) Трирядкова стр, Х. а) розширена повторен-
 нем перших двох колін третього рядка.**

Moll: α) Закінченне на тоніці.

АВ, А $\dot{В}$ _{||}(СС)^{bis}В 2(5 + 5)_{||}(2[4 + 4] + 5) *Андрійська.*

573. *Allegretto. Duo.*

Ой хме-лю, хме-лю, пах-ня-че зе-ле! Не є то

пред- ся жад-не ве-се- ль. Но же, хме-лю, но, не-бо-же,
 Но не ма-ло, но не ду-же,

Но же, хме-лю, но!
 Весільна пісня.

ABC^{refr.} ABC^{refr.} „2 (AB) C^{refr.} (4 + 3 + 4^{refr.})^{bis} „ ([4 + 3]^{bis} + 4^{refr.}) Дошно.

574. *Allegretto.*

 Як ем служив на фа-ре, кі-сом га-льом, Як ем

служив на фа-ре кі-сом га-льом, Мав ем се-дем грей-ца-рів,

Мав ем се-дем грей-ца-рів, кі-сом га-льом!

Сп. Ковалі.

β) Закінчення на домішній домінанті.

AA, AÄ, (BV)^{bis} Ä (5 + 5)^{bis} „ ([4 + 4]^{bis} + 5) Андрийска.

575. *Andante.*

 1. Зім-но, презім-но под об-лач-кем стац, Зім-но, презім-но

под об-лач-кем стац, А я за-бил і пре-за-бил, А я

за-бил і пре-за-бил гу-ба-нчи-ку взяц. 2. А ктеж

ці ю дал, кед ю сам не наш? Ке-льо ра-зи до нас

прий-деш, все так по-ві-даш.

Сп. Дівчата.

Ж.в) Трирядкова строфа з головною цезурою межи першим і другим рядком.

Dur:

А В, А В, А В

(4 + 6) || (4 + 6, 4 + 6)

Шкляри.

Andante.

Мо-я ми-ла з чорни-ми й о-чи-ма, Мо-я ми-ла

з чорни-ми й о-чи-ма, За-ро-би-ла три-ста злотих ни-ма.

Сп. Гоїки і в

А А В, А А, А А В

(4 + 4 + 3^{refr.}) || (2 [4 + 4] + 3^{refr.})

Ганцова.

Andantino.

Сі-дит Ян-чік при по-точ-ку, гої-я- гої!

Сі-дит Янчік при по-точ-ку, Ми-в со-бі

з кер-ви руч-ку, гої-я- гої! Стр. 594. Сп. Анна Мигаль.

А, В, А

7, 7, 7

Маластів.

Andante (parl.)

Не всту-пи-ме ся з ку-та, Невсту-пи-ме ся з ку-та,

По-каль не да-те ду-кат.

Весільна пісня.

A, B, A,

7, 7+8

Шкляри.

578. *Andante (parlando).*

В на-шо го су-сі донь-ка, В на-шо-го су-сі донь-ка
За-кладат-ся го-сти-нонь-ка.
Весільна п. Сп. Гоцки.

A B, A C C, A B

(5 + 3), (5 + 3 + 3, 5 + 3)

Маластів.

579. *Moderato.*

Го-рі-ла лип-ка і я-вір, Го-рі-ла лип-ка і я-вір і я-вір, Си-ді-ла під ним
дів-чи-на.
Попсована гаївка. Сп. Кс. Ваюс.

A B, A B, A C

(5 + 4), (5 + 4)^{bi}

Дошито.

580. *Allegretto.*

Ей же-би би-ла не гу-ба-ня, Ей то-би би-ла мо-я Га-ня,
Ей то би би-ла мо-я Га-ня.
Сп. Ковалі.

A B, C B, C B

(4 + 6), (1+4 + 6)^{bi}

Пантна.

581. *Andantino.*

В нашім са-де по-садже-на грушка, Ей ходит на ню

су-сі-до-ва Зус-ка, Ей хо-дит на ню су-сі-до-ва Зус-ка.

Сп. Улька Тарбай.

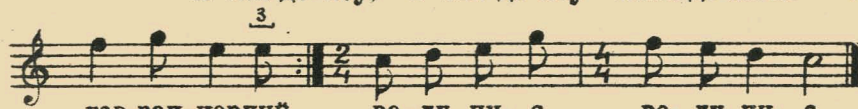
A Ȧ Ḃ, Ċ Ċ, Ȧ Ḃ (4 + 4 + 4) „ (6 + 6, 4 + 4)

Уста руське.

Moderato.

А там до-лоу, а там до-лоу в тий до-ли-не Чор-ний

гав-ран, чорний во-ду пи-є, во-ду пи-є.

Сп. Сар. Осеняк.

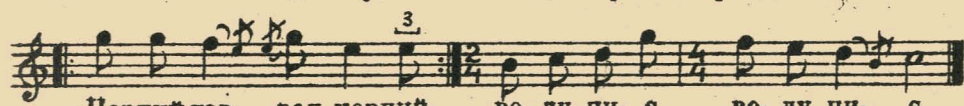
A A Ḃ, Ċ Ċ, Ȧ Ḃ (4 + 4 + 4) „ (6 + 6, 4 + 4)

Пам'ятка.

Moderato.

А там до-лоу, а там до-лоу при до-ли-ні

Чорний гав-ран, чорний, во-ду пи-є, во-ду пи-є.

Сп. Анна Баюс.

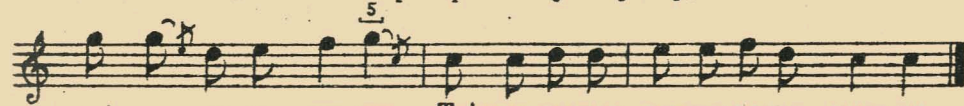
A Ḃ, A Ḃ, Ȧ Ḃ (4 + 6) „ (4 + 6, 4 + 6)

Волгошова.

Allegretto.

Як ем і-шов пріз гра-ни-цу пу-сту, Як ем і-шов

пріз гра-ни-цу пу-сту, Та'м си нашов ви-ши-ва-ну хуст-ку.

Сп. Драгузи.

Ȧ Ȧ Ḃ Ḃ, A A Ḃ Ḃ, Ȧ Ȧ Ḃ Ḃ (4 + 4 + 3 + 3) „ (4 + 4 + 3 + 3, 4 + 4 + 3 + 3)

Маласіів.

Moderato.

1. Не хті-лас мі, не хті-лас мі лю-бо-вац, лю-бо-вац,
2. Фра-ї-реч-ко, фра-ї-реч-ко не-щес-на, не-щес-на,

5

Не хті-лас мі, не хті-лас мі лю-бо-вац, лю-бо-вац,
До чо-го'с ня, до чо-го'с ня при-не-сла, при-не-сла. *

Му-сів-ем ся, му-сів-ем ся звер-бо-вац, звер-бо-вац.

Закінчене
2-гої строфи:

* при-не-сла, при-не-сла.

A B, A C, D^{refr.} B (4 + 3) (4 + [5, 5]^{refr.} + 3) *Маластія.*

Marciale.

585.

І-шли пан-ни на шпацир, І-шли пан-ни, там под
я-во-ром, темним зе-ле-ним, на шпацир.

Сп. Марина Юрчак, Настка Павлик, Антоха Боцяк.

A B B, A B, A C (4 + 6 + 6) (4 + 6)^{bis} *Квятонь.*

Andantino.

586.

І-шов жовнір без ліс, без лі-щи-ну, без ліс,
без лі-щи-ну, На-ди-бав там на-доб-ну дів-чи-ну,
На-ди-бав там на-доб-ну дів-чи-ну.

Сп. Параска Паругус.

A A, A A, A A (4 + 4) (4 + 4, 4 + 4) *Росгайне.*

Andante.

587.

Вне-ділень-ку по о-бі-ді, Вне-ділень-ку то о-

3
бі-ді Хо-див сьвя-тий по Бес-кі-ді. Сп. Ів. Гомик.
А В, А В, А В (4 + 4), (4 + 4, 4 + 4) Пантна.

Andantino.

588 а. 2
А на Я-на, на Я-нонь-ка, А на Я-на,

 4
на Я-нонь-ка, Го-рі-ла нам со-бі-тонь-ка.

Субіткова п.

Сп. Улька Тарбай.

А В, А С, А В (4 + 4), (4 + 4, 4 + 4) Маластів.*Andantino.*

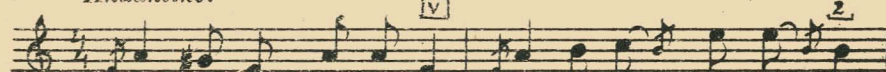
588 б. 2
Ой на Я-на, на Я-нонь-ка, А на Я-на,

 4
на Я-нонь-ка Го-рі-ла нам со-бі-тонь-ка.

Субіткова п.

Moll: а) Закінченне на тоніці.

А, А, В 6, 6, 6 Розстайне.*Andantino.*

589. ten.
Яв-чик ко-ня по-їв, Яв-чик ко-ня по-їв, 2

Гав-ча во-ду бра-ла. Сп. Ів. Гомик.

А В, С С, А В (6 + 6), ([4 + 3]^{bis}, 6 + 6) Волгошова.*Andante.*

590.
Прийдь до нас, шу-гай-ку, прийдь до нас хоц

ке-ди, Ей, бо я юж не та-ка, ей бо я юж не та-ка,

Бо я юж не та-ка, як ем би-ла пер-ви.

Сп. Драгузи.

А В, А В, А С

Пантна.

591. *Moderato.*

А Ä В, А³ Ä³ С, А Ä В (4 + 4 + 6), (4 + 4 + 6, 4 + 4 + 6) Пантна.

592 а. *Allegretto.*

Йа там влі-сі при до-ро-зі дзе-ле-на лі-щи-на,
Йа там влі-сі при до-ро-зі зе-ле-на лі-щи-на,
Про-си-ла ся ліс-ни-чо-му мо-ло-да дів-чи-на.

Сп. Улька Тарбай.

А Ä В^{refr.}, А³ Ä³ С^{refr.}, А Ä D^{refr.}

Ганцова.

(4 + 4 + 3^{refr.}), (4 + 4 + 6^{refr.}, 4 + 4 + 5^{refr.})

592 б. *Allegro.*

Мам я крас-ну за-гра-деч-ку, ха-ха-ха!
Мам я крас-ну за-гра-деч-ку, па-ра-да, па-ра-да,

Сп. Онуфрій Вандзіляк.

А В, А⁵ В⁵ А В

(4 + 6) (4 + 6, 4 + 6)

Шкляри.

Andante.

593.

Сп Гоцки.

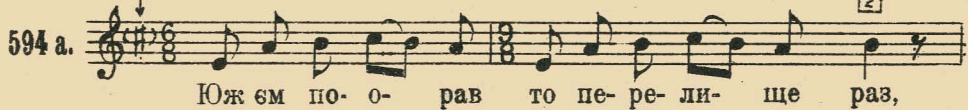
А В, А А, А С

(5 + 5 + 1^{refr.}) (5 + 5, 5 + 3)

Квятонь.

Moderato.

594 а.

Сп. Параска Парагус.

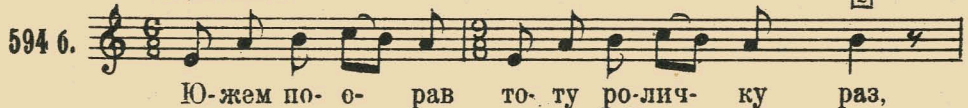
А В, А А, А С

(5 + 5 + 1^{refr.}) (5 + 5, 5 + 3)

Поворозник.

Andantino.

594 б.

17*

пер-ший раз.

Сп. Теодор Кулик.

А В, А А, А С

(5 + 5), (5 + 5, 5 + 3)

Висова.

Moderato.

594 в.

Ю-жем по-о-рав пів пе-ре-ло-га, Миленька

вишла, і-сти ви-не-сла, По-ві-ла ще-стя перший раз.

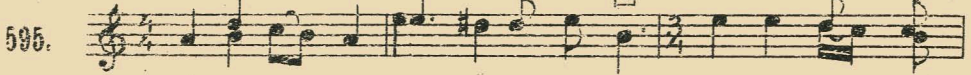
Сп. Мар. Ференц і Анна Дудич.

А А, В В, В С

(4 + 4), (4 + 4)^{bis}

Устє руське.

Andantino.

595.

Як я ста-дзи по-ван-дру-ю, Ко-му же я
Подзе-ку-ю ті че-ля-дзи, Што мя ста-дзи

по-дзе-ку-ю, Ко-му же я по-дзе-ку-ю?
ви-про-ва-дзи, Што мя ста-дзи ви-про-ва-дзи.

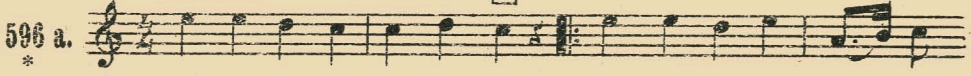
Сп. Вахновська.

А В, А С, С^{refr.} В

(4 + 3), (4 + [5, 5]^{refr.} + 3)

Устє руське.

Marciale.

596 а.

Я си хло-пец газ-довский, Ма-м я ка-лап, чер-ве

на ру-жа, дроб-на фі-ял-ка, пря-шовский.

А В, А С, С^{refr.} В

(4 + 3), (4 + [5, 5]^{refr.} + 3)

Пантна.

Moderato.

596 б.

А ти ста-рий си-ва-ку, Ви-жень ко-ня, чер-ве

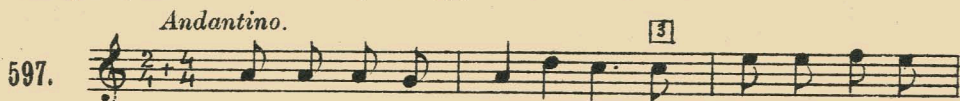
на ру-жа, дроб-на фі-ял-ка, на мла-ку.

Сп. Марина Крупа.

А В, А В, А В

(4 + 4), (4 + 4, 4 + 4)

Розстайте.

Ши-ро-ка-я до-ро-жень-ка, Ши-ро-ка-я

до-ро-жень-ка, Гли-бо-ка-я во-ди-чень-ка.

Сп. Ів. Гомик.

А В С^{refr.}, В В, В В С^{refr.} (4 + 4 + 3^{refr.}), (4 + 4, 4 + 4 + 3^{refr.}) *Розстайте.*

Сто-їт Ка-роль при по-точ-ку, гої-я-я!

Сто-їт Ка-роль при по-точ-ку, Ми-є руч-ку от кер-

вич-ки, та-я-я!

Сп. Ів. Гомик.

А А В^{refr.}, А А, С А В^{refr.} (4 + 4 + 3^{refr.}), (4 + 4, 5 + 4 + 3^{refr.}) *Паніа.*

Ей по-ни-же Те-ме-шва-ру, Гої-я гої!

Ей по-ни-же Те-ме-шва-ру, Ей жа-ло ра-но

дів-ча тра-ву, Бо-же мой!

Сп. Ева Ладбан і Євд. Лепак.

β) Закінченне на долішній домінанті.

A A B, B B, A B

(4 + 4 + 4), (4 + 4, 4 + 4)

Пантна.

Andantino.

599.

Те-че во-да зподя-во-ра, а-ле мут-на, Чо-му ти сі,

мо-я ми-ла, не-ве-се-ла, а-ле смут-на?

Сп. Євдоха Лепак.

A B, A A, C B

(5 + 3), (5 + 5, 4 + 3)

Пантна.

Moderato.

600.

Ей бень-ки, беньки, бу-бень-ки, Ей бень-ки, беньки,

бу-бень-ки, бень-ки, Бень-ки, беньки, бу-бень-ки!

Сп. Анна Баюс.

A B, A B, A B

(4 + 6), (4 + 6, 4 + 6)

Волгошова.

Andantino.

601.

Як єм пас-ла за Ду-на-йом па-ви, Як єм пас-ла

за Ду-на-йом па-ви, Де не би-ло за сім роч-ків тра-ви.

Сп. Драгузи.

X. г) Строфа X. в) розширена приставкою на кінці.

Moll:

A A, A A, A A B^{refr.}(4 + 4), (4 + 4, 4 + 4 + 8^{refr.})

Волгошова.

Andantino.

602.

Же-нив-бим-ся, бі-да мо-я, Же-нив-бим-ся, бі-да

Сп. Драгузи.
 Волгошова.

А В, А² В³, А В С (6 + 6̣), (6 + 6̣, 6 + 6̣ + 1+6̣)

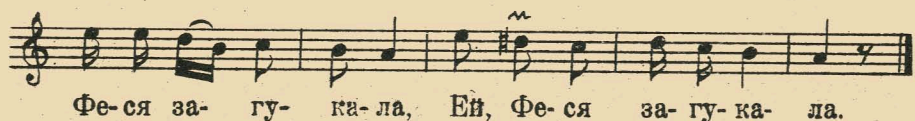
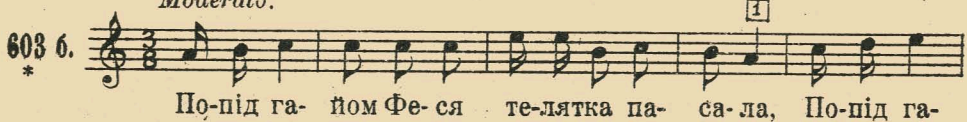
Moderato.

Сп. Драгузи.
 Ганчова.

А В, А² В, А В С (6 + 6̣), (6 + 6̣, 6 + 6̣ + 1+6̣)

Moderato.

Сп. М. Сокол.

АВ, А'В', АВС (6 + 6)„(6 + 6, 6 + 6 + 1+6) Устє руське.

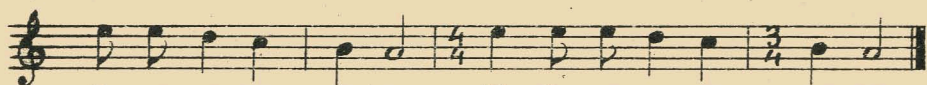
Moderato.

По-під га- ем Фе-ся те-лят-ка па- са-ла, По-під га-

ем Фе- ся те- лят-ка па- са- ла, Па- суч- чи те- лят-ка

Фе- ся за- гу- ка- ла, Ей, Фе- ся за- гу- ка- ла.

А А', А' А', А А В (6 + 6)„(6 + 6, 6 + 6 + 1+6) Воля ясл. ниж.

Moderato.

Под-ме, хлоп- ці, под-ме, до той Га- ме-рич-ки,

Под-ме, хлоп- ці, под-ме до той Га- ме-рич-ки І я пой-

дзем з вами, лем попро- дам бичкі, Ей, лем по-продам бич-кі.

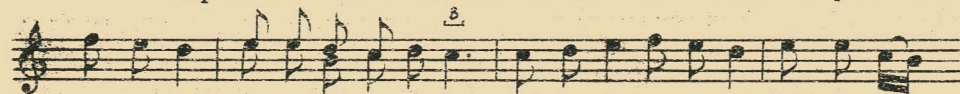
Сп. Шубяки.

АВ, А'В, А'В С (6 + 6)„(6 + 6, 6 + 6 + 6) Пантна.

Moderato.

Чер-ве-не я-блоч-ко впа-ло мі до во-ди, Чер-ве-не

я-блочко впа-ло мі до во-ди, Не бу-ду ся женив, бо'м і-ще

мо-ло-дий, Бо'м і-ще мо-ло-дий.

Сп. Ант. Вольник.

Г. Ріжнородні строфи *).

Dur:

(A B, A B)^{bis} CD, CD (4 + 3)^{bis} (6 + 4, 7 + 4) Ганцова.

605 а. *Allegretto.* V

А я хло-пец ка-пушан, Не мам же-ни, лем лем сам.

А на што мі, на што мла-да же-на, Кед я мам

сам зе со-бом дост стра-пле-ня.

(A B, A B)^{bis} CD, AAD (4 + 3 4 + 3)^{bis} (6 + 4, 4 + 4 + 4) Маластів.

605 б. *Allegretto.* V

А я хло-пец ка-пушан, Не мам же-ни, лем лем сам.

А што же мі, што же мла-да же-на, Кед я ма-ю

сам зе со-бом дост стра-пле-ня.

A, B C, 2 (B B), B C (5, 4 + 3)^{bis} (2 [4 + 4], 4 + 3) Маластів.

606. *Allegro.* I

1. Ой там на го-рі Там ма лю-ют ма-ля-рі, Зма-лю-

2. Ой мам-цю мо-я, Пришли ти мі та-ля-ра Че-ре-

* До сеї групи входять одиничні, рідко подібувані строфи, між якими є чи-мало чужих, напівових форм. Тут поміщено також мелодії, що помилково не ввійшли в відповідні групи.

ва-ли че-ре-вич-ки Для мо-ло-дой мо-ло-дич-ки, За чо-
вич-ки ви-ку-пи-ти - - - - - Од мла-

ти-ри та-ля-рі.
до-го ма-ля-ра. Confer. № 620.
a-b В другій строфі сі два такти пропускаються.

607. *A, B* *8, 7* *Сянїчина.*

А на-ші ї-мость не пиш-на, На во-ро-
Ой спи. ї-мо-стю, до-во-лі, Кед маш вшит-

тонь-ка ви-шла:
ко в сто- до-лі.

Зап. Мод. Менціньський коло Сянока.
Обжинкова п.

(\dot{A} \dot{A} \dot{B} $\text{refr. } C$)^{bis} $2(1+6 + 1+6 + 3^{\text{refr.}} + 6)$ *Волгошова.*

608. *Allegretto.*

Гей по-ни-же се-леч-ка, Гей я-яї,
Гей на шварнім дзев-чат-ку " " "

гу-си во-ду пи-ют,
па-роб-ци ся би-ют.

Сп. Драгузи.

(A B)^{bis} \dot{C} $\text{AD } \dot{C}$, (A B)^{bis} \dot{C}
($2[4 + 3] + 5$), ($4 + 4 + 5$), ($2[4 + 3] + 5$)

Кеятонь.

609. *Allegretto.*

Ой на ло-ви, на ло-ви, На дзе-ле-ни ду-бро-ви,

то-ва-ри-шу мой! Мо-же то-бі за-яц, за-яц,

A, ḂḂ, ĊD, ĊD

(6 + 1+6 + 1+6) „(6 + 6)^{bis}

Сп. Марина.

Висова.

Allegretto.

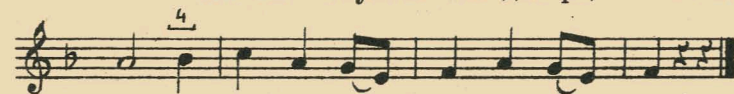
A, ḂḂ, Ȧ ḂḂ + *refr.*

2(4 + 3 + 3) + 1^{refr.}

Сп. Наця Золик.

Ганчова.

Vivo.

Ȧ Ḃ, ĊḂ, Ȧ Ḃ, ĊD (6 + 3 + 3 + 3) „(6 + 3 + 3 + 3)

Сп. Онуфр. Вандзіляк.

Ганчова.

Moderato.

A B C „A B, C D (6 + 3 + 3) „(6 + 3 + 3 + 3)

Ганчова.

Andantino.

Рученьки бі-леньки вми-ва-ла, вми-ва-ла, вми-ва-
ла. 2. Рученьки бі-лень-ки, біленьки, Ко-му ви бу-де-те
милень-ки, милень-ки, ми-лень-ки? Сп. Мар. Вандзіляк.
(A A V, C V₁₁)^{bis} 2 (4 + 4 + 6 + 6 + 6) Ставіща.

613. * *Allegro.*

А там до лов, а там до-лов та да-ле, та да-ле,
та да-ле, та да-ле, та да-ле, та да-ле, Танцю-ва-ла
мли-на-реч-ка з мли-на-рем, з мли-на-рем, з мли-на-рем з мли-
на-рем, з млина-рем, з мли-на-рем. Сп. Мар. Ковальчук і Ор. Лаврин.
A A, B V, C A A, B V (4 + 4 + 6 + 6), (4 + 4 + 4 + 6 + 6) Брунари виж.

614. * *Moderato.*

При-ї-ха-ли, при-ї-ха-ли ко-за-ки з йо-бо-зу,
ко-за-ки з йо-бо-зу, Ста-ли со-бі, ста-ли со-бі,
ста-ли со-бі ко-нець пе-ре-во-зу, ко-нець пе-ре-во-зу.
Сп. Потоцька Г.
(A B, C V₁₁)^{bis} 2 (4 + 6 + 6 + 3^{refr.}) Андруївка.

615. * *Moderato.*

Ко-ку-льочко, дзе сі, дзе сі бу-ла, дзе сі, дзе
Жесь так длу-го, длу-го не ку-ка-ла, длу-го не

сі бу-ла, кук, кук, кук!
ку-ка-ла? " " "

Moll:

A \flat , B \flat C

(4 + 6) \flat , (6 + 7)

Брунари вижні.

616. * *Andantino.*

А Бо-же мій, Бо-же мій, Бо-же мій,

Бо-же мій, Бо-же мій, По-дер ся мі ко-жух мій.

Сп. Потоцька Г. і Галькович А.

A, B, C \sharp , D \flat

(6 + 4), (6 + 6 + 4 + 4)

Андріївка.

617. * *Andantino. duo.*

Ви-пла вен, ви-пла вен, за-пла-ка-ла, Че-го я

ся смут-на до-че-ка-ла, до-че-ка-ла?

Весільна п.

(AA, B) \flat C \flat , C \flat

(4 + 4 + 6) \flat , (4 + 6)

Андріївка.

618. * *Moderato. duo.*

1. Там на го-рі, там на го-рі зим-ний ві-тер
2. Ти ко-зач-ку, не-бо-рач-ку, а ти мій гуль-

ві-є, ві-є, Там ко-за-чок не-бо-
та-ю, та-ю,

ра-чок пше-ни-ченьку сі-є, Там ко-за-чок

а-[#] -b

не-бо-ра-чок пше-ни-чень-ку сі-в. 2. Ви-про-вадь ня з зе-ле-но-го га-ю, Ви-про-вадь ня з зе-ле-но-го га-ю!

Попсований варіант до ч. 561.

Сп. Анна Русиняк з дівчатами.

а-b Розширення другого рядка сям надчисельним коліном являється лиш у першій строфі.

A, BC₂ (DD), AC (6 + 3 + 3)₁₁ (6 + 6 + 4 + 3)

Шкляри.

Allegretto.

619. Ой го-рі-ла лип-ка, го-рі-ла, го-рі-ла, А мо-я ми-лень-ка, а мо-я ми-лень-ка ой йа под ньов си-ді-ла.

Сп. Гоцьки і и.

A, BC₂, BB, BC (5, 4 + 3)₁₁ (4 + 4, 4 + 3)

Пантна.

Allegro.

620 а. Ой там на го-рі Ма-лю-ва-ли ма-ля-рі, Зма-лю-ва-ли че-ре-вич-ки Дів-чи-нон-ці мо-ло-ді.

A, BC, BC, BC

(5, 4 + 3), 2 (4 + 3) *

Усть руське.

Moderato.

620 6.

1. Ой ми я-ко ми, На дів-ча-та ла-ко-ми,
2. Ой ми я-ко ми, а-ле Си-дор ли-сий,

piu mosso

А дів-ча-та за на-ми, Хо-тят би-ти же-на-ми.
А прийми го до ко-мо-ри, бу-де ла-пав ми-ши,

А дів-ча-та за на-ми, Хо-тят би-ти же-на-ми.
А прийми го до ко-мо-ри, Бу-де ла-пав ми-ши.

Confer. № 338. Сп. газда.

* Змінчива будова вірша, в 2 стр.: 4 + 4 + 6.

Ä Ä, Ä Ä

2 (6 + 6)

Вел. Березна.

Farlando.

621.

Мі-ла мо-я, мі-ла, про Бо-га тя про-шу, Не ший мі

ко-шу-лю, бо я ї не зно-шу! *

* Ся мелодія належить до I. групи, її місце по ч. 155.

(4 + 4 + 3 + 6), (4 + 3 + 6)

Висока.

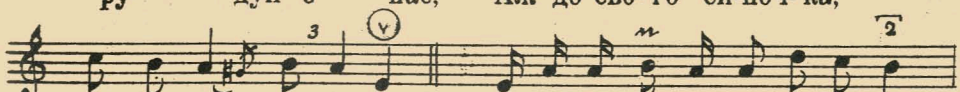
Rubato (parlando).

622. *

1. О Ма-ри-їно, Мат-ко Бо-жа, прос за нас, і о-

ру-луй о нас, Аж до сво-го си-ноч-ка,

при-чиняй ся за нас. 2. А-би нам ра-чил од-пу-сти-ти

 вшит-ки гри- хи на- ши, О па-вн-ко, Ма-
 ри-ю, прос за нас І-су-са. Сп. Ор. Кристинич.
 АВ, АВ, ССД 2 (4 + 3), (6 + 6 + 5) *Висова.*

Moderato.
 623.

 Ма-ла ба-ба три доньки, Всіх по-від-да-ва-ла,
 Всі три би-ли Ру-син-ки,
 за Бо-жі слу-ги. Чор-но-бро-ву-ю да-ла за ксвндза,
 Бі-ло-ру-ку-ю да-ла за дя-ка,
 А тре-тю-ю бід-ну-ю, ли-ше за хло-па. Сп.
 За-па-щи-ну під-лу-ю, Анна Дудич.
 АА, ВВ, АА, В (4 + 4 + 5 + 5), (4 + 4 + 5) *Пантна.*

Andantino.
 624.

 В день Бо-жо-го на-ро-дже-ня ве-се-ли
 лю-ди, благож ім бу-де, Хва-лу
 Бо-гу за-спі-вай-мо, ве-се-ло всюди.

Т Е К С Т И .

Видання народніх пісень,

з яких приводимо паралелі до текстів нашого збірника. Збірники пісень з мелодіями означені зіркою.

Антонович В.—Драгоманів М.: Историческія пѣсни малорусскаго народа I—II, Київ 1874—1875.

* *Bartoš František — Janáček Leoš*: Národní písně moravské. Praha 1901.

* *Bartók Béla*: Das ungarische Volkslied. Versuch einer Systematisierung der ungarischen Bauernmelodien. Berlin—Leipzig 1925. Ungarische Bibliothek. Für das Ungarische Institut an der Universität Berlin, herausg. v. Robert Gragger.

* *Bartók Béla*: Volksmusik der Rumänen von Maramures. Sammelbände für vergleichende Musikwissenschaft, IV. München 1923. Drei Masken Verlag.

Bystroń Jan St. Dr. Polska pieśń ludowa. Wybór. Biblioteka Narodowa. Ser. 1. № 26.

Wacław z Oleska (Zaleski): Pieśni polskie i ruskie ludu galicyjskiego. *K. Lipiński*: Muzyka do „Pieśni l. g.“ Львів 1833.

Верхратський Іван: Знадобн для пізнання угро-руських говорів. Записки НТШ XLIV. 1901.

* *Верховинець (Костів) В.*: Українське весілля. Український Етнографічний Збірник I. Київ 1914.

Де-Воллан Г. А.: Угро-руськія народнія пѣсни. Записки II. Русс. Геогр. Общества по отдѣльнiю етнографіи XIII, вип. 1. 1885.

Врабель Мих.: Русскій Соловей. Собр. народ. пѣсней на разныхъ угро-рускихъ нарѣчiяхъ. Ужгород 1890.

Врабель Мих.: Угро-руски народны слѣванки. (Спиванки мара-морошки.) Будапешт 1901.

Гнатюк Володимир: Етнографічні матеріали з Угорської Руси. Етнографічний Збірник IX, Львів 1900.

Гнатюк Володимир: Коломийки I—III. Етнографічний Збірник XVII. XVIII, XIX, Львів 1905—1907.

Головацький Яків: Народнія пѣсни Галицкой и Угорской Руси. Москва 1878, I, II, III, вип. 1 і 2.

Гринченко Борис: Етнографическіе Матеріали, собранные въ Черниговской и сосѣднихъ съ ней губерніяхъ. Т. III. Пѣсни. 1899.

Gragger Robert—Lüdeke Hedwig: Ungarische Balladen. Berlin—Leipzig 1926. Verl. Walter de Gruyter.

Довнар-Запольський М.: Пѣсни Пинчуковъ. Бѣлорусское Полѣсье. Сборникъ этнографич. матеріаловъ. Київ 1895.

* *Квітка Климент*: Українські народні мелодії. Етнографічний Збірник II, вид. Українського Наукового Товариства в Києві 1922.

- * *Квітка Климент*: Народні мелодії з голосу Лесі Українки. Київ 1917.
- * *Kolberg Oskar*: Pokucie. Obraz etnograficzny. I—III, Львів 1882—1888.
- * *Kolberg Oskar*: Lud. Jego zwyczaje, sposób życia, mowa, podania, przysłowia, obrzędy, gusła, zabawy, pieśni, muzyka i tańce.
- * *Колесса Іван Др.*: Галицько-руські народні пісні з мелодіями, збір. в с. Ходовичах. Етнографічний Збірник XI, Львів 1902.
- * *Колесса Филарет Др.*: Народні пісні з південного Підкарпаття. Тексти й мелодії із вступною розвідкою. Науковий Збірник „Просвіти“ в Ужгороді 1923.
- * *Колесса Филарет Др.*: Мелодії гаївок. Матеріяли до української етнології XII, Львів 1909.
- * *Колесса Филарет Др.*: Мелодії українських народніх дум. Матеріяли до української етнології XIII—XIV, Львів 1910—1913.
- * *Колесса Филарет Др.*: Наша Дума. Збірник українських народніх пісень в хорovому укладі. Львів 1902.
- * *Коцімівський Ант.*: Пісні, думки і шумки рус. нар. на Подолі, Україні і в Малоросії. I—II.
- Купчанко Г. И.*: П'єни Буковинського народа. Записки Юго-зап. Отдѣла И. Русс. Геогр. Общества. II, 1875.
- * *Лисенко Микола*: Збірник укр. пісень. I—VI, Київ 1890—1895.
- * *Лисенко Микола*: Збірник народніх укр. пісень. Десятки I—XII.
- * *Людкевич Станислав*: Галицько-руські народні мелодії, зібрані на фонограф Йосифом Роздольським. Етнографічний Збірник XXI—XXII. Львів 1906—1908.
- Максимович Михайло*: Украинскія народныя п'єни. Москва 1834.
- Метлинський Амврозій*: Народныя южно-рускія п'єни. Київ 1854.
- Pauli Zegota*: Pieśni ludu ruskiego w Galicyi. I—II, Львів 1839—1840.
- * *Плосайкевич Л. — Сенчик Я.*: Мелодії українських народніх пісень з Поділля і Холмщини (під редакцією Ст. Людкевича, з передмовою Фил. Колесси).
- * *Roger Juljusz Dr.*: Pieśni ludu polskiego w Górnym Szląsku, z muzyką. Wrocław 1880.
- Соболевський А. И.*: В.-рускія народныя п'єни I—VII, Пб. 1895—1902.
- * *Чубинський Павло*: Труды этнографическо-статистической экспедиции въ западно русскій край, снаряженной И. Русс. Геогр. Обществомъ. Матеріялы и изслѣдованія. I—VII, 1872—1877. (В IV т. „Приложение“: мелодії весільних пісень записані М. Лисенком в Борисполі Переясл. п.)
- * *Шухевич Володимир*: Гуцульщина. Матеріяли до укр. руської етнології. Т. III. Львів 1902. (Пісні з мелодіями записаними Ф. Колессою).

Пояснення.

Пісні нашого збірника впорядковано по признакам їх ритмічної й мелодичної будови.

Коли варіанти якоїсь теми пісенної виливаються в однакову ритмічну схему, тоді мають вони однакові або подібні мелодії і в нашому збірникові стоять у одній групі, звичайно побіч або близько себе (що

найбільше розміщені в двох паралельних групах *dur—moll*). Одначе тексти відмічені по варіантам мелодії буквами а) б) в) і т. д., що належать під одно число, і тексти означені грецькими буквами, зв'язані з ідентичною мелодією, не завжди є варіантами однієї пісні: се можуть бути окремі пісні в текстуральному розумінні, що мають лиш однакову ритмічну схему та виявляють спорідненне або й ідентичність мелодії.

І навпаки часто буває таке, що одна-ж тема пісенна в різних своїх варіантах виявляє неоднакову ритмічну й мелодичну структуру. Отже варіанти такої пісні, розкинені по різних групах нашого збірника, перераховуємо при дотичних текстах. Варіанти й паралелі з інших збірників (наведених на ст. 275—276) подаємо лиш при одному, звичайно найповнішому варіанті даної пісні у нашому збірникові.

Не подаємо окремого словарця діалектичних та чужих (словацьких, польських, мадярських та німецьких) слів, уживаних у лемківському говорі, тому що в виданнях Наук. Тов. ім. Шевченка, а саме в працях В. Гнатюка, надруковано вже кілька таких словарців (Етногр. Збірник IV, 234—251; XXV, 239—245; XXX, 335—350); можна тут вказати ще й на словарець, доданий до збірника Де-Воллана (Записки И. Русс. Геогр. Общ. по отдѣл. этнографіи XIII, вип. 1, ст. 163—178). Слова, яких не знайшли ми в згаданих словарцях, пояснюємо в підлінійних замітках, покористувавшись поясненням самих співців, що не завжди визначаються докладністю.

При текстах не подаємо назви співаків і місцевостей, бо се зазначено вже при мелодіях.

Початок кожного ритмічного рядка відмічено в тексті великою буквою.

Повторення й рефрени зазначено лиш у першій строфі тексту, у дальших строфах лише там, де приходять якісь зміни.

Пропущені числа відносяться до мелодій, що їх тексту не повелось нам записати.

1.

1. Ой приїхали козаки з обозу,
Ой стали собі кінець перевозу.
2. Ой стали собі радоньку радити,
Ой де же маюť коні поставити.
3. Ой еден гварит: ночка невидная,
А другий гварит: водичка бистрая.
4. А третій гварит: ту нам ночувати,
Ой вийде ту нам Марисіна мати.
5. Ей йа¹⁾ Марися хорошая дівка,
Ей у Марисі біленька постілка.
6. Ей йа Марися в недузї лежала,
Ей заморского зіля забажала.
7. Ой піднявся і козак молоденький:
Ей я ти, Марись, зіля роздобуду,
Ей бо я твоїм приятельом буду.

¹⁾ Для відріжнення від заїменника „я“.

8. А маю я там три коні ве стайни:
А еден коник як лебідь біленький.
9. А другий коник як голуб сивенький,
А третій коник як ворон чорненький.
10. А на тім білім до моря доїду,
А на тім сивім море переїду,
А на тім чорнім до зіля доїду.
11. Ой почав козак зілечко копати,
Почала над ним зазуля кукати.
12. Ой козаченьку, не копай ти зіля,
Ой бо в Марисі вже стоїт весіля.
13. Ой почав козак тяженько здихати,
Як мав Марисі зіля передати.
14. Ой їде козак 'д Марисі зо зільом,
Ой а Марися до церкви з весільом.
15. Ой скочив козак до острого меча,
Та стяв Марисі головоньку з плеча.
16. „А на ти, Марись, заморского зіля,
Чого с робила без мене весіля?“

Вар. 614.

Головацький: Н. п.: I, 112, ч. 24; II, 594, ч. 30; III в. 1, 43—44, ч. 1—2; 216, ч. 84. — *Метлинський*: Нар. ю-р. п. 104—105. — *Грінченко*: Этн. Матер. III, 234, ч. 480 — *Шухевич*: Гуцульщина III, 204—208, ч. 16—20. — *Ів. Колесса*: Этн. Зб. XI, 295, ч. 6. — *Чубинський*: Труды V, 366, ч. 718; 112, ч. 244; 386, ч. 754. — *Wacław z Oleska*: P. l. g. 402, ч. 265. — *Żegota Pauli*: P. l. r. I, 163. — *Kolberg*: Pokucie. II, 79—81, ч. 114—116. — *Kolberg*: Lud ser. XII, ч. 11—14; VI, ч. 207; (XVI, ч. 405); III, ч. 31. — *Врабель*: Угро-рус. спів. ч. 88, 524; ст. 192, ч. 545. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 82. — *Купчанко*: Зап. Ю-з. Отд. РГО. II, 446—447, ч. 139—140. — *Vystroń*: Pols. p. lud. 85, ч. 21. — *Квітка*: Народ. мел. I, 94, ч. 98. — Порівн. розвідку *І. Франка* в „Студіях над укр. народ. піснями“. Льв. 1913. (відбитка Зап. НТШ.) ст. 164—171 („Тройзілле“).

2.

Єще раз, єще раз ей пуйдзем, Ганцю, до вас,
Як мі тя не дадут, ей пуйдзем ся вербовац.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 180; ст. 198. — *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 125, ч. 52.

3.

Дівчино моя зарученая,
Чом же ти смутна, не веселая?

4.

1. Пішов мій миленький на воли, на воли,
Ей што він мі принесе? Скореньки козлови.
2. Пішов мій миленький на овці, на овці,
Та што він мі принесе? Перстенок на руці.
3. Пішов мій миленький горці дрогоувати,
Ой та я за ним піду пінязі збирати.

4. Пішов мій миленький горі чертежином,
Ой а я так мишляла, же то жид з кошиком.

5.

Співайме, співайме своєму панови,
Ей але не видиме дражку гу домови.

6. α)

1. Ей шандари, шандари, ей велики кламари,
Скламалисте дзевча ей за штири таляри.
2. Ей як-сте го скламали, ей до міста послали,
Із, дзевча, до дому, лем не повіж нікому.
3. Ей дзевча дому пошло, ей тай ся похвалило:
Мам штирі таляри, што мі дали шандари.
4. Ой не за то мі дали, ей жебим з ними спала,
Лем мі за то дали, ей же ня побочкали.

6. β)

1. Ей в калиновим лесе, ей вода древко несе,
Сідит на нім дзевча, гей жовти власи чеше.
(Вар. 179. строфа 6.)
2. Ей чеше воно, чеше, ей із жалю велького,
Же го вода несе гої до краю чужого.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 42, ч. 93. — Гнатюк: Етн. Зб. IX, 140, ч. 39. — Врabelь: Русс. Соловей, 154.

7.

1. Ей ци то я, мамічко, не вапа дитина,
Ей же-сте мі наклали до перини сіна?
2. Ей до перини сіна, до лади¹⁾ каміня,
Ей мамцю моя, мамцю, не ваша-м дитина?

8.

Оженивби я ся, маю на то волю,
Але газдованя, того я ся бою.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 445, ч. 230.

9.

1. Не ходивем за ньов, сама пришла за мнов,
Ой я був на овечках за зеленов травов.
2. Не ходи ти до той, до котрой я ходжу,
Бо я тобі терньом дражку загороджу.
3. По двое по триє до одной ходили,
Ей еше собі терньом дражку не градили.

Bartoš Janáček: N. p. moravs. ч. 466.

10.

Та танцуй, дівча, танцуй, та як-ес танчувало,
Та звідат тя ся мати, та де-ес ночувало.

11.

Дай Боже добрий день, але не кождому,
Лем мому милому, што іде до дому.

¹⁾ = скриня.

12.

1. Мав сой сокиречку, одтяла мі ножку,
Под мі, мила, подай зимной води трошку.
2. Я би ти подала, матка би мя лала¹⁾,
Же-м тя затримала з вечера до рана.
3. Ой не так до рана, яко до півночи,
Кед ти од нас ішов, сьпівали когуци.
4. Сьпівали когуци, яко два орґани,
Не пребирай собі, шугай малюваний.
5. Шугай малюваний, не пребирай собі,
Жадна кізасоня²⁾ не піде за тебе.
6. Ани кізасоня, ани жадна пані,
Не пребирай собі, шугай малюваний.

13.

Гоп-гоп, Параска красна, гоп-гоп, де-с волки пасла?
Гоп гоп, межде горами, гоп-гоп, з паробечками.

14. α)

Ой жеби моя мила, ой палінки не пила,
Ой купивбим ей ціжми, ой штоби си ходила.

14. β)

1. Ой долина, долина, йа верхом яворина,
Ой повіж ми, миленька, ой що-с мі починила.
2. Ой не чинила я ти, ой ани моя мати,
Ой тотя ти чинила, ой що-ес ей мав брати.

15.

Ой попід гай Феся телятка пасала,
Телятка пасучи Феся заспівала.

Вар. 89, 284, 430, 603.

16. а.

1. Йа тепер мі, тепер, тепер мі сьвіт грає,
Нихто мя не бие, ани мя не лає.
2. Не лай-же мі, не лай, до мамусі мойой,
Бо я ти налаю, шугаю, до твоей.
3. Кед-ес, шугай, білий, білой-же сой глядай,
А я почорнява, добрий мі спокуй дай.

16. б.

1. Ішов дзяд на губи, дзядівна на гливи,
Дзяд свої посушив, дзядівні погнили.
2. Забрала мі вода пшеничку з огрода,
Не старайся³⁾, мила, не твоя то шкода.

16. в.

1. Сюридай, сюридай, купте собі мази!
Сюридай, сюридай, не маме пінязи.
2. А за нашов хижов виросла шквірина,
Преночуй мі, мамусь, мойого фраїра.

¹⁾ = лаяла.

²⁾ = павна, дівчина.

³⁾ = не журпся.

3. Так го преночуйте, би люде не знали,
Жеби вони мене шельмов не назвали.
4. А за нашов хижов два голуби сидят,
Люди їм завидят, же ся ради видят.
5. А люде, прелюде, не завидьте того:
Же ся двое любить, — што кому до того?

16. г.

1. Єще раз, єще раз піду, Ганцю, до вас,
Як мі тя не дадут, піду ся звербовац
2. Піду ся звербовац на сивого коня,
Буде мила плакац, фраїречка моя.

17.

Ей не піду я домів, аж як буде свитац,
Буде мя моя мац по німецки витац.

18.

1. Ей кед-єс ся приспала, та не повідж нікому,
Ей бо люде рознесут та як вітер солому.
2. Ей дівчатко, дівчатко, та стискай собі брушок,
Ей бо я буду носив та на бік капелюшок.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 320.

19.

1. Хоцби тоти гори спадали,
Мене бя за тебе не дали.
2. Хоцби мі розмарин не зшла,
Та я бя за тебе не пішла.

20.

Ей йа моя фраїрка так сой з гори несе,
Ей ани я не видів таке древко в лесе.

21. а.

Ей я старий, я старий, та моя брода сива,
Ей котра за мя піде, та буде нещаслива.

21. б.

1. Ей кед ти, дівча, знало, ей же я урльоппничок,
Ей било не ходити ей ту мне на травничок.
2. Ей било собі піти ей на попів риночок,
Ей било сой носити ей зелений віночок.
3. Ей вінку ти мій, вінку, ей з троякого зеля,
Ей як-єм тя зронила, ей не било веселя.

22.

1. Не я ту, не я ту, натура моя ту;
Жеби не натура, не билаби я ту.
2. Гори мої, гори, ляси мої, ляси.
Де ся поподіли мої давни часи.
3. А моя підонва цілий край перейшла
І турецку гору, ей ще німа дзюру.

23.

1. Співалабим собі, шугаю, о тобі,
Але ти парадний¹⁾, позераш по собі.
2. Парадний ти шугай, парадни очі маш,
Ани кроплі керви справедливей не маш.

Вар. 38, 204.

24.

1. Не зато сой співам, бим весела била,
Але зато співам, ой жебим не забила.
2. Гори і долини, знизьте-же ся ниже,
Ой жеби до миленької ой било мені ближє.

25.

1. Ей йа добрі мі, добрі ей мамонько, при тобі,
Ей як тому коньови ей при голім жолобі,
2. Ей йа добрі мі добрі, ей чем би мі не било?
Ей жеби мі ся, мамцю, ей за вами не цнило.

26.

1. А як ся душечка з тілом розлучала,
Там пішла за море, там покутувала.
2. Там покутувала сповна сідзем рочків,
Сповна сідзем рочків і сідзем місячків.
3. Нихто о ній не знав, лем сам Памбіг з неба,
Післал ангелічка, што ей било треба.
4. А душічко моя! чого ти так плачеш?
Чого-же ти плачеш, чого же ти хочеш?
5. А як-же я не мам прегоренько плакац,
Кеди я забила свого отца і мац?
6. А душічко моя: ци-с ся сповідала,
Ци-с Христове тіло вірні приімала?
7. А ангелічку мій: і ся сповідала,
І Христове тіло вірні приімала.
8. А душічко моя: ім ся мі крижелец²⁾.
Підеме до раю, до Божого раю.
9. Там ми, там будеме по раю ходити,
Там ми сой будеме все Богу молити.

28.

Ей не зато я співам, ей бим весела била.
Ей але зато співам, ей бо смутне серце мам.

29.

Ой не позерай на мя, та кой³⁾ не підеш за мя,
Та позерай на того, ой що підеш за нього.

30.

1. Посмотр, дзєвча, посмотр, на суху тополю,
Ей як буде зелєна, будеш моя жєна.

¹⁾ = гарний.²⁾ = крилець.³⁾ = колп.

2. Порахуй мі, Янчік, тівко зьвізд на небі,
Ей як мі порахуеш, та піду за тебе.
3. А деж ти, дівчатко, розуму набрало,
Ей же ти мі так дораз одповісти знало?
4. Деж бим го набрала? Милий мі Панбіг дав,
Ей жеби ти си з мене сьмішки не вирабляв.

31. а.

1. Спалиби мі, спали, мої чорни очи,
Бо ся не виспали та той третьой ночі.
2. Бо ся не виспали, милого чекали,
Чекали милого до рана білого.

31. б.

Дай-же мі, дівчатко, што-с мі обіцяло,
Червене яблочко, зелене-с мі дало.

32.

1. Вершком іду, коня веду,
Долинками волки жену.
2. Хто би не мав, давбим му два,
Бо мі з нима велька біда.

33.

1. Казала ми мати орішеньки рвати,
Висока ліщина, не можу дістати.
2. Впало мі яблочко з конара до гати,
Подь ми го, миленький, до ручок подати.
3. Пасут гуски, пасут, травку собі скубят,
Що-ж я тому винна, же мя люди любят?
4. Пониже Кншковец зелений ядловец,
Дай ми, дзевча, ручку, бо я з Мигальовец.
5. Кед ти з Мигальовец, а я з Гүменного,
Не дам тобі ручки, бо я мам иншого.
6. Вербуют, вербуют гусаре на коня,
Тай я ся звербую, фраєречко моя.
7. Вербуйце, вербуйце, сами вербованци.
Тай я ся звербую на два, на три танце.
8. Пониже горбочка желена отава,
А горбаньски дівки, як найкрашпа пава.
9. Пониже горбочка желена коприва¹⁾.
А горбаньски хлопці, сама біда крива.
10. Цісарю, цісарю, на што нас вербуеш?
Мало-сь жита посяв, чим нас вигодуеш?
11. Не бойцеся, хлопці, великого гладу,
Посяв цісар жита велку заграду.
12. Гаю-же мій, гаю, я тя вистинаю,
Бо ми ся до тебе сьпіванки ховают.
13. Матко моя, матко, приберай ня гладко,
На кожду неділю, як червоне ябко.

¹⁾ = кропива.

34.

1. Не буду лен брала, ани пристирала,
Бо мі моя мама вечерю не дала.
2. Беру лен, беру лен, велька роса на нем,
Пішов мій миленький, і я піду за нем.

35.

Гей подобали мі ся на гаренді жици,
Ей арендарка сліпа, ей арендар не видит.

36.

Ей мамо моя, мамо, продай тоту краву,
Ей ней я ї не воджу до гаю на траву.

37.

1. Ей заграй мі, заграй тот остатний танец,
Ей моїй веселости неса вечер конец.
2. Ей весіля ся кончит, біда ся зачинат,
Ей пані млода плаче, же ту не витримат.
3. Ей не зато я плачу, же з нім треба спати,
Ей лем я зато плачу, же му треба дати.
4. Ей власи мої, власи, мої жовти власи!
Ей юже-м вас продала за фалат ковбаси.

38.

Ей співалабим собі, шугаю, й о тобі,
Ей але ти фалечний¹⁾, позераш по собі.

Вар. 23, 204

39.

1. Ішло дівчатко по воду, по воду
І през зелену ограду, ограду.
2. Оно водичку не брало, не брало,
Лем до домоньку вертало, вертало.
3. Гей отец, отец, старий жид, старий жид
А зза ной мі гори височкой, височкой
4. Виходит зза ней златий криж, златий криж,
А на тім крижу сам Хрістос, сам Хрістос
5. І во срибернім пасочку, пасочку
І во терновім віночку, віночку.
6. „Товдий я тому йуверим, йуверим,
Як варена каша на місці заквитне,
И печений каплун на столі засьпіват“.
7. Ище він того не вирюк, не вирюк,
А варена каша на місці заквитла,
А печений каплун на столі засьпівав.
8. А старий тот жид стовпом став, стовпом став,
И так буде стояв до суду судного,
до віка вічного.

¹⁾ = фальшпвий.

40.

1. Ей ючка, ючка¹⁾, ючка зелена,
Ей пасла, пасла дівча елена.
2. Не бив то елень, біла то серна,
Чекай, дівчино, три рочки на мя.
3. Я би чекала рочек, пів друга,
Ти би мя не взяв, ганьба би біла.
4. Ганьба би біла моїй родині,
Што я зостала в велькой подлині.
5. Ганьба би біла моему лицу,
Што я зостала старов дівчию.

Врабель: Р. Солов. ст. 55. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 181. — *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 241, ч. 115.

41.

1. Вечюр юж мі вечюр, юж мі 'д вечерови,
Гонит мій миленький волки 'д кошарови.
2. Гонит то він, гонит, і батіжком пукат,
А його миленька під облачком слухат.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 161, ч. 97; 164, ч. 106.

42.

1. Куми мам, куми мам, што їм дам, што їм дам?
Дам їм палюнечки, пийте-же, кумечки!
2. Куми мам, куми мам, што їм дам, што їм дам?
Зотну їм кашлунн, дам я своїм кумам.

43.

1. Жеби ти знав, Янчік, як мя болит пальчик,
Ой навертавбис воли із гори, із доли.
2. Сама-м навернула, на траву-м сой сіла,
Под же гу мі, миленький, штос-бим ти повіла.

44.

1. Ой зашли зашли з неба ангелн.
Глядаючи сой Панны Марії.
2. Нашли они і в святім косцелі
І там она кляче при Божім целі
3. На ручках тримат сина свогого,
Ісуса Христа, Пана нашого.
4. Хто тоту пісню три рази співат,
Седемдесят гріхів зо себе змиват.
5. Ой змиват, змиват, назмивающе,
Допомож нам, Боже, Боже всемогущий.

45.

Шуміла долина, ей і шуміти буде,
Плакало дівчатко, ей і плакати буде. Вар. 259.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 177, ч. 34. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1. ст. 84. — *Kolberg*: Рок. II, 60, ч. 78.

¹⁾ = лучка.

46. а.

1. Ай роскоши мої, так-сте мя минули,
Як тоти квіточки. што на яр квітнули.
2. Квітнули, квітнули і квітнути будуть,
А мої роскоши били, юж не будуть.

Людк.: Етн. Зб. XXII, ч. 1450.

46. б.

Чудуються люде, де я ся напила,
А я в свого кума на гостині біла.

47.

1. Пані млада наша поїмала пташа,
Поїмала двоє, чубити обоє. (2)
2. Дружба я си, дружба, бідна моя служба,
Три дни-м овес косив, што мя дружиц просив.
3. Дружба я си дружба цілому весілю,
Тримайте мя, дружки, бо ся вам оженю.

48.

1. А Боже мій, Боже, што я наробила?
Люде по вечері, я я не палила.
2. Ани-м не палила, ани не запалю,
Милий ся мі женит, а я в велькім жалю.

49.

1. Любуй-же мя, хлопку, в стодолі на снопку,
Любуй-же мя пильно, бо мі в ножкі зимно.
2. Любуй-же мя любуй, лем мя не видавай,
Як придеш до корчми, близько мя не ставай.
3. Близько мя не ставай, палюнку не купуй,
На танец мя не бер, бо з тобов не підю.
4. Палюнку пиц будеш, бо є качмарова,
А на танец підеш, бо-є фраїрка моя. Вар. 266.

50. а.

Ей як я сой заспівам, ей красні примилені,
Аж ся мі розовют тай під бучком корені.

50. б.

1. Ей пасалам, пасала ей волки по поточку,
Але юж не буду ей од нового рочку.
2. Ей зазуденько сива, ей де-ж будеш кукала,
Кой-ем ти на бучку ей вершечок зламала?

52.

1. Ей дівчатко, лелія, легни там, де і я,
Ей легай на лавочку попри моїм бочку.
2. Ей якби я легала попри твоїм бочку,
Ей не ходилаби я в зеленім віночку.

53.

1. А на Яна, на Янонька
Горіла нам собітонька.

2. Як горіла, так палала,
Баба кабат стеленала.
3. Не могла го одопрати,
Мусіла го порубати.

Вар. 588 аб.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 12, ч. 20, VI.

54.

1. Хто то там пукат, хто то там дзее?
Іди ти слуго, отвор му двери.
2. А кед велький пан, піду г нему сам,
А як жебрачок, то я юж му дам.
3. Ни не жебрачок, ни не велький пан,
Лиш окрутна смерть юж іде гу нам.
4. Смертничко-ж моя, де же-с ходила?
Велького-с пана на суд водила.
5. Смертничко-ж моя, перепуст мі то,
Дам я ти срібро і злато за то.
6. Не хцу я срібро, не хцу я злато,
По што-м zesлана, лем я беру то.

55.

1. Ой співаночки мої та складани, складани,
Ой што-м сой наскладала та біля своей мами.
2. А співаночки мої, та вельо вас, вельо вас,
Ой ви мої, ви мої, тай а я вап, а я вап.

56.

1. Ой черешня, черешня, ой на черешні бобок,
Ой чем ся не йоженил та дешняньский паробок?
2. Ой ци соли не мае, ей ци мукн жичае,
Ей ци любе дзевчатко ей по селі глядае?

57. а.

1. Виберайся, Марисю, виберайся з нами,
Вшитки свої злости прилож каменями.
2. Кед я їх прикладала, они ся двигают,
Який же то велький жаль, як ся виберают.

57. б.

1. Требаби нам, треба зо два гарці вина,
Жеби ся сходила до стільця родина.
2. До стільця сідати, родини не мати,
Зийдь, матусю, з неба, бо тя ту днес треба.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 186—187.

57. в.

1. Ідеме, ідеме з гори до долини,
Ідеме глядати той новой родини.
2. Ідеме, ідеме, дражку не знаеме,
Добри люди знають, та нам повідають.
3. Вершком, мила, вершком, а я піду крайом,
Там ми ся зийдеме під дзеленим гайом.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 41, ч. 91. — Гнатюк: Етн. Зб. IX. 65, ч. 26.

57. г.

1. Не будеме їсти, не будеме пити,
Покаль нам не дате, пошто-сме ту прийли.
2. Пришлпсеме ту, пришли по білу Єлену,
По білу Єлену, Ваньови по жену.
3. Требаби нам, треба стільця широкого.
Бо наша Марися роду великого.
4. Билаби з ня біла премилена свашка,
Жеби мі стояла перед гембом фляшка.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 29, ч. 63. — Головацький: Н. п. III, в. 2, 387, ч. 1; 373, ч. 3. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 190.

58. а)

1. До кощела едно, а з кощела двоє,
Твоє, пані-матко, твоє обидвоє,
2. Дайте-же нам, дайте, што нам мате дати,
Бо ми ту не будем на дармо стояти.
3. Дайте нам випити хоц по два келішки,
Будеме співати кажда на пребіжки.
4. Дайте-же нам, дайте палюнечки з медом,
Будеме співати сяду горі ледом.

Ф. Колесса; Н. п. з Підкарп. 41, ч. 91. — Головацький: Н. п. III, в. 2, 429. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 183; 187.

58. β)

1. До стільця сідати, мамічки не мати:
Зийдь, мамічко, з неба, бо тя тераз треба.
2. Не така я шумна, яка я полюбна,
Не така я гречна, яка я фалечна.
3. Фалечний ти шугай, фалечни очи маш,
Ани калки кєрві справедливой не маш.
4. Фалечний ти шугай і твої очата,
Лем би позирали, де шумни дівчата.

58. γ)

1. Ей кеби ся моя зволя навраціла,
Драгимі пінезьмі бим ю заплаціла.
2. Але ше мі моя воля не навраці,
Драгима пінезьмі я ю не заплацім.

59.

1. Далас мя, мамусю, за ліс, за дубину,
Жебим не ходила до тя на гостину.
2. А я ліс перейду, а дубину мину,
А до тя, мамусю, на гостину прийду.
3. Далас мя, мамусю, за третю гранциу,
Жебим не ходила до тя на жентицу.
4. Я третю границу з далека обийду,
До тебе, мамусю, на гостину прийду.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 53.

60.

1. Ей моя фраїречка та била мі на мисли,
Ей як-сьме од Угеля та гу Кошицям ішли.
2. Ей познам тя, миленький, та познам тя по кріку.
Ей як займеш волойки та на мою пасіку.

61.

Та зелене, зелене, та коло зеленого,
А мій милий на луце, гей і конички його.

62.

1. Млинару, млинару, зробю я ти шкоду,
Вийду на ярочок, загачу ти воду.
2. Воду ти загачу, мірки ти одберу.
Я тебе, млинару, зо млина вижену.

63.

1. Не буду, не буду дробний овес косив,
Піду до Сяночка, буду шаблю носив.
2. Не буду, не буду на кошарі спала,
Бо ся бою зради білого шугая.
3. Шугаю, шугаю, про тебе ня лают,
Ой найбарже втоди, як коршмі заграют.

Вар. 212.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 197.

64.

1. Бабо, гамбу тримай, мене не заривай,
Бо я ти голова, цить! сидь тихо, як сова.
2. Бабо, гамбу тримай, мене не заривай,
Бо я ти за пана, цить! сидь тихо, кохана.

65.

1. Пані млада наша, де-с діла венец?
Ходилам ся мити, впал мі на ярец.
2. Доставай, доставай правов ручков до дна,
І ти го достанеш, як го будеш годна.

66.

Здушив я ся, здушив¹⁾, хто-же ня повтерат?
Тото дівчаточко, што на ня зазерат.

67.

Ей овце моє, овце, ей ней вас пасе, хто кце,
Я вас пасау не буду, ей бо на войну піду.

68.

1. Ей там на горі вишня, ей чом-же не черешня?
Ей кой-еє мя полюбив, ей чом-же не береш мя?
2. Ей мала я фраїра ей як єдного пташка,
Ей ззіла мі го, ззіла ей сусідова качка.

¹⁾ = зігрівся, спітнів.

3. Ей сусідо, сусідо, та звари тоту качку.
Ей бо мого фраїра та зідят до остатку.
4. Ей ходилам по лозі та збиралам пінязі,
Ей назбиралам копу, та далам свому хлопцу.
5. Ей паробок за бок та дівча за три злати,
Ей кед го схоче взяти, та мусит скельтувати¹⁾.

69.

Та де-ж тога йовечка, што перед водила?
Ей пішла до избочи, скала ей забила.

70.

1. Ей маластівський варош бодай терньом зарос,
Ей пантнянске селечко ей билоби местечко.
2. Ей Пантничка, Пантничка, округле селечко,
Ей кеби не Магура, ей билоби местечко.
3. Ей югасе, югасе, ей де сут твої овци,
Ей бо тя освітило ей при фраїрці сонце.
4. Ей при фраїрці сонце, при дівчатку місячок,
Ей плаче югас, плаче, та плаче неборачок.

71.

1. Ей неска-м ту, неска-м ту, ой на ютро гет іду,
А на позаютро на шиф сядац буду.
2. Ей на шиф сядац буду, ой горко плакац буду,
Гамерицким дзевкам сервус давац буду.
3. Ей дзевчата дзевчата, ей йа як ви ся мате,
Же ви ани одна фраїра не мате.

72. а)

1. Йа знала я, знала співаночки з рана
Ой тепер і вечерови, та-м позабивала.
2. Жалаби я, жала тот богатий вівсик,
Ой жеби мі вивили той осени вінчик.
3. А як не в осени, то хоч на мяениці,
Ой ней мі не рахуют рочки парадниці²⁾.
4. Йа рочку мій, рочку, який-ес мі цежкий,
Ой йа так мі ся видит, што-с мі настав шестий.
5. Йа рочку мій, рочку, який-ес мі длугий,
Ой йа так мі ся видит, што-с мі настав другий.
6. Заспівай сой пташку в тім зеленім ляску,
Ей дощ-ем ся наспівав, як ся ліс розвивав.

Вар. 590. стр. 3.

Врабель: Угр. рус. сп. ч. 684.

72. б)

1. Гварила кобила, як ішла до ліса,
Ой не буду ти тягла, бо-м не іла вівса.
2. Не буду ти тягла гута³⁾ зеленого,
Ой бо-м не іла вівса йани ниякого.

¹⁾ = віно дати, заплатити (?) ²⁾ = дівки. ³⁾ = дерево із зломаним верхом (?)

3. Я ти не дам вівса і тягнути будеш,
Ой плюну меже очи нещаслива будеш.

72. γ)

1. Мій муж в Гамерице вугля си приберат,
Ей а я сама дома, тримам си фраїра.
2. Тримай собі, тримай, шак я ті не сперам,
Ей шак я ся до дому до тебе не зберам.

73.

1. Ой гаїку зелений, та загаїли мі тя,
Ой моя фраїречко, ой одобрали мі тя.
2. В яворовім крячечку стратилам я хустечку,
Подге, хлопці, глядати, може ся вам придати.
3. Ой там на горі вишня, ой чом-же не черешня?
Ой докля-с мя любував, ой чом-же не береш ня?

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 72, ч. 90.

74.

1. Оддай мі, дівчатко, ой што-с мі обіцяло,
Червене яблочко, ой зелене-с мі дало.
2. Ти мі обіцяло, ой што найчервоніше,
Ти мі того дало, ой што найзеленіше.

75. α)

1. Козаре, козаре, ой де ви кози пасли?
Стратилам віночок, ай чей-сте ви го нашли?
2. Не нашли, не нашли, лем его-сме виділи,
В потоці на луці, ай там го кози зіли.
3. Козари, козари, ай де ви кози пасли?
Стратилам перстенок, ай чей-сте ви го нашли?
4. Не нашли, не нашли, а лем-сме го виділи,
В потоці на луці, ай в милого на руці.

Roger: р. l. pols. ч. 232. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 197. — *Врабель*: Р. Сол. 155. — *Головацький*: Н. п. II, 222, ч. 24. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 66 і 102.

75. β)

1. Іде доч¹⁾, іде доч, ай іде доч дрібненький,
Плачут мої вочка, ай за тобов, миленький.
2. Іде доч, іде доч, ай на каменю ся сіє,
До мене миленька ей з далека ся сьміє.
3. Іде доч, іде доч, ай по листочку пустит²⁾,
Повідат миленька, ай же ся ня не пустит.
4. Кед ся ня не пустит, та найже ся ня тримат,
Як буковий листок, ай коли ся развиват.
5. Доч іде, доч іде, мой милий пріч іде,
Доджику, хтаймийся³⁾, ей мой милий, вернися!

¹⁾ = дощ.

²⁾ = шелестить.

³⁾ = перестань падаги (?).

75. γ)

1. Не будем, не будем той дрібний овес коспц,
Пойдемо до Вуйгеля жовту шаблю носпц.
2. Плакала мамічка, ой плакала сестрічка,
Же ми ся блищала ой на боку шаблїчка.
3. На боку шаблїчка, ой на плечах карабин,
Уж я тя, мамічко, тот рок лем зохабим.

75. δ)

1. Люби же ня, люби, дівчино нешесна,
Бо як ти не будеш, то буде твоя сестра.
2. Як не твоя сестра, то сестрина дівка,
Мусят все ми бути в тім роді миленька.
3. Дзевчино, дзевчино, червона калпно,
То ми ся на тебе призерати мило.
4. Дівчинонько моя, не дуже меш поля,
То ся не виробит ай біла ручка твоя.
5. Кракали гаврани в долині над нами,
Пискают воробце: не бойце ся, хлопце!
6. Темна ночка, темна, ни кус¹⁾ невидома,
Пішовбим до милой, та не знав, ци є дома.

76.

Ой діти мої, діти, ой як-сте ня обсіли!
Ой мавем корець бобу, ой і то-сте мі ззіли.

78.

1. Вийдь же, газдпне, до нас, одбер віночок од нас.
2. Не вийдеш си го купіц, пуйдемо ци го препіц.
3. За горку палінечку, за сладку медовечку.
4. Такий наш віночок красний, як на небі місячок ясний.
5. Тівко в нім єст клосочок, як на небі зьвіздочок.

Головацький: Н. п. III. в. 2, 435, ч. 9.

79.

1. Мамцю моя, мамцю, куп-же мі румянцю,
Ой жебим румянїла, як піду до танцю (2).
2. Дармо, дівча, дармо, не будеш ня мало,
Ой дармо-с свое личко виштафіровало.
3. Виштафіровало, вималювац дало,
Ой дармо, дівча, дармо, не будеш ня мало.
4. Дармо, дівча, дармо, запряглос ся в ярмо,
Ой юж ся не випряжеш, аж до гробу ляжеш.

Врабель: Угр. рус. спів. ч. 326.

80.

Не тота мі кавка, што по полю кавкат,
Ей лем мі тота кавка, што по коршмах здравкат.

¹⁾ = ані трохп; кус = кусник.

81.

1. Била любовсь, била меджи нами двома,
Юж така не буде меджи десятьома.
2. Ладна я сой, ладна, але не парадна,
Сут ту парадніши, але не ладніши.

82.

1. Ей наш милий Боже, ей змилуйся надо мнов,
Станулам на камінь, ей звинувся підо мнов.
2. Звинувся підо мнов ей в глибоку долину,
Боже мій любенький, ей юж я там загину.

83. а.

Жеби не та гора, не гамувавби я,
Жеби не то дівча, не любувавби я.

83. б.

Не тота мі мати, што мя виховала.
Але тота мати, ей што мі дівча дала.

83. в.

Ой не тота, не тота зелена, не тота,
Юж ня поминула ой од милой доброта.

84.

1. Сьвітий, Боже, сьвітий жеби скоро день бив,
Жеби я увидів, ей в котрім я домі бив.
2. Чи в тим мурованим, чи в тим мальованим,
Чи в тим на брежечку, ей де мам фрайречку.

Вар. 210.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 75, 125.

85.

1. В зеленім гаю древно рубают,
До нашого двору трісоньки падают.
2. Падают велики, падают мали,
Хто-же їх позбират? Тото дівча шварне.
3. Як їх позбираш, накладеме огня,
Випер мі кошулю в суботоньку додня.
4. Ей як випереш, та то ей висуши,
Підеме на танец, на той видуманец.
5. Йа бо на тім танці, на тім видуманці,
Каждий там танцює то з Ганцьов, то з Марцьов.
6. І я би танцював, нужкі бим вербував,
І Ганцю і Марцю на танец бим волав.
7. Подь зо мнов на танец, кгура перко дала,
Йа ти стій на стране, што-с мі обіцяла.
8. Ти мі обіцяла, але-с мі не дала,
Сріберний перстенец з мизельного пальця.
9. Я ти обіцяла при каменной студні,
При каменной студні, кой ем воду брала.

86.

1. Співаночки мої, де-ж я вас подію?
Ей піду до лесика, там я вас посию.
2. Будут сой дівчата на траву ходити,
Ей будут сой по єдній з ліса виводити.
3. Не зналам, не знала, кому-м гамби дала,
Ей того било в ночи, то-м го не познала.

В. Гнатюк; Коломийки I. Етн. Зб. XVII. 143, ч. 1558—1566.

87.

1. Ей на горбочку церков, ей ксьондз казаня каже,
Ей йа лем мі не повіст, ой з ким мі главку звяже.
2. Ой повідавєс милий, гой же будєш писати,
Ой будєш рибки просив, ой листи доношати.
3. Ой йа вишла я на міст, ой єдна рибка ішла,
Ой Боже мій любенький, ой лист мі не принесла.
4. Ей несла вона, несла, ей будєш си читати,
Ой йа лем ти си будєш ой прєгорко плакати.

88.

Паслаби я волц, але юж не сама,
З тобом, Янчик, з тобом, під зеленим щобом.

89. — *vide* 284, 430, 602 бв.

90. а.

1. Ой пониже селечка ой густа брезенечка,
Ой што ей насадила ой моя фраїречка.
2. Ей, она си садила, а я ей ямки копав,
Ой бо я ей передом ей за сім рочків кохав.
3. Ей любивєм ей вірні, ей юж не буду певні,
Ей не єдна мі ночка ей перейшла даремні.

90. б.

1. Ей йа люлю мі, люлю, ой під зелену дулю,
Ей дуля ся розвие, ей дітину прикріє.
2. Ей дуля ся розвие зеленим листочком,
Ей дітину прикріє ей синим покривочком.

Ів. Колєсса: Етн. Зб. XI, 37, ч. 1.

91.

1. Ой маю я, маю на серденьку жалю,
Але я го, Боже, на верх не видаю.
2. Як би я го, Боже, на верх видавала,
Давно би я, давно в чорні земли спала.

92.

1. Ой одпровадивбим це, дзєвчатко, до дому,
Ей кобиє било мое, а не леда кому.
2. Ой забили, забили голубка на лєсе,
Ей а кто же мі з нього перєчко принєсе?
3. Ой як я дгадзель пойдзєм, закачам колєчко,
Ой зоставай здорова, моя фраїрєчко.

93. а)

1. Ой, подме-же ми, подме, ей з мадярського краю,
А бо на нас Мадяре ей криво позирают.
2. Ей йа не так Мадяре та як і Мадярчата,
Ей подме-же ми, подме та волянски дзевчата.

93. б)

1. Кумочко, кумочко, ей красну жену мате,
Подте лем до мене, ей яка біда в мене.
2. Корову не здоїт, ей бо ся хвоста боїт,
Хліба ми не спече, ей бо ей з носа тече.

94.

1. Ей ани тото кресня та не буде мац щестя,
Ей як му кресна мати та не буде співати.
2. Ей ани тото кресня ей веселе не буде,
Ей як му кресна мати ей співати не буде.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 46, ч. 101.

95.

Боже мій любенький, який я маленький!
Ей жеби дощик пішов, то би я підойшов.

96.

Оженивби я ся, маю на то волю,
Але газдованя, того я ся бою.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 71, ч. 80.

97.

1. Пасло дівча тай гусоньки
Коло білої дороженьки.	11. „Качмар, качмар, качмаречко.
Наша люба шинкаречко!
2. Там фурмане тай їхали,
Тай они го поїмали.	12. Ци то твое власенькое,
Ци то твое служебное? ⁴
3. Як они го поїмали,
До коляски го всадили.	13. — „Ни то мое власенькое,
Ни то мое служебное.
4. До коляски го всадили,
Качмаречці заставили.	14. — Лем ест в мене заставлене
За сто златих за червених.
5. За сто златих за червених,
За перстенец за сриберний.	15. — За сто златих, за червених,
За перстенец за сриберний“.
6. Вандрували триє брата
З Собінова до Дрінова ¹).	16. „Качмар, качмар, качмаречко,
Наша люба шинкаречко!
7. З Собінова до Дрінова,
До дринівскої качмаречки:	17. Позволь нам з ним нічку спати,
Вернеме ти триста златих“.
8. „Качмар, качмар, качмаречко,
Наша люба шинкаречко!	18. — „Ілюсь, Ілюсь, красна дівко!
Засьвіт свьічу тай воскову!
9. Винес же нам гальбу вина,
Гальбу вина, жидель ²) пива.“	19. — Засьвіт свьічу тай воскову,
Иди постель постіль свою“.
10. Она сама не винесла,
Білим чадом їм вислала.	20. Она постіль не стелила,
Лем барз горенько плакала.

¹) Собінів на півд. захід від Бардієва, на Закарпаттю.

²) Жидель = пів кварти, нім. Seidel.

21. „Люсь, Люсь, красна дівко!
Чом ти плачеш барз так гірко?“
22. — „Ой плачу я, маю чого,
Збавите мя вінка мого.
23. — Вінка мого зеленого,
Личка мого румяного.
24. — Личка мого румяного,
Дрічку мого тоніцкогo.
25. — Дрічку мого тоніцкогo,
Стану мого дівоцкогo“.
26. „Люсь, Люсь, красна дівко,
Не плач, не плач барз так гірко!
27. Не плач, не плач барз так гірко,
Лем ти повідж, скадз-єс родом“.
28. — „Я є родом з Собінова,
З Собінова млинарьова“.
29. Я при дразі гуси пасла,
Там фурмане тай їхали,
На віз мене вируццили.
30. — На віз мене вируццили,
Наметов мня притруццили.
31. — Наметов мня притруццили,
І ту мене заставили.
32. — За сто златих за червених,
За перстенец за сриберний“.
33. „Качмар, качмар, качмаречко,
Наша млада шинкаречко!
34. Тепер даме ми ти знати,
Людзки чада заставляти!“
35. А взяли ей за рученьки,
Вивели ей на лученьки.
36. Ручки, ноги з'одтинали,
З глави очка звинимали.

37. З глави очка звинимали,
Срокам, вронам розметали.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 132, ч. 25. — *Головацький*: Н. п. I, 73, ч. 28. — *Bartoš-Janáček*: ч. 116. — *Roger*: P. I. pols. ч. 132. — *Kolberg*: Lud XVI, 292, ч. 477; 217, ч. 20.

98. а.

1. Люляй-же мі, люляй, кед мі мам люляти,
Бо я тебе не мам коли колисати.

98. б. а)

1. Колишся мі, колиш, колисочко нова,
Колишу я в тобі білого пахола.
2. Колишся мі, колиш, колисочко сама,
Жеби я си пішла до роботи з рана.
3. Колишся мі, колиш, колисочко сама,
Бо як ти не будеш, та буде скляняна.

98. б. β)

1. Люляй же мі, сину, хоц єдну годину,
Усни-же мі зо дві, даст ти Панбіг добрі.
2. Усни-же мі, усни, великий виросни,
Великий, як і я, білий, як лелія.
3. Колиш-же ся, колиш, колисечко сама,
Жеби я си пошла до роботи з рана.
4. Люлю-же мі, люлю, вшию ти кошулю,
Як не будеш спати, вшию ти кабатик.
5. Люляй-же мі, люляй, лем ся не утуляй,
З той нової коліски до чорної землички.

99. а.

1. Поточе, поточе, зелений поточе,
Як мі ся по тобі ходити не хоче.

2. Ходилам, ходилам, не находиламся,
Зеленого вінка не наносиламся.
3. Йа вінку мій, вінку, як-ес мі ся змінив,
Юж мі ся не будеш на главці зеленів.

100.

Ой сьпівам я си, сьпівам, в мене такий обичай,
Йа хлопці так думают, же я ся ім залицам.

101.

1. Ей калина, калина, хвієся над водов,
А богацкая дівка смієся з худобной.
2. Ей калино, калино, не хвійся над водов,
Ти богацкая дівко, не смійся з худобной.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 158. ч. 85.

102.

1. Люляй-же мі, люляй, колишу я тебе,
А як ти мі уснеш, то я лишу тебе.
2. Колисалабим тя і во дни і в ночи,
Жебим ся по тобі дїждала помочи.

103.

1. Забудь, милий, забудь, бо я юж забила,
Бо я лем ті рочок ой фраїречков била.
2. Фраїречком била і ще можу бити,
Женічка не буду, ой можу побожити.

104. б.

1. Ей чие то дівчатко, ей што на воду іде?
Ей не скоро ся вертат, ей не мое то буде.
2. Ей юж ся мі, мамусю, та з полудня схилило,
Ой дайте-же ня замуж, ей кой ся мі трафіло.

105.

Як я си заспівам красні, примилені,
Аж ся мі розовют під бучком корені.

106.

1. Шуміла дзедзина, шумів зелений гай,
Заплакало дзевча, заплакав і шугай.
2. Дзевча заплакало, же ся не видало,
А шугай заплакав, же дівчатко не взяв.

107. а.

1. За гор, сонце, за гор, за зелений явор,
За явор зелений, де мой примилений.
2. Кошуненька ценка, шила ей миленья,
Під бучком, під грабом зеленим едвобом.
3. Як ей вишивала, горко заплакала,
Бодай била я тя, милий, не зазнала.

107. б.

Подме на орішки, мое любе серце,
Тобі дам лупочку, сама ззім ядерце.

108.

1. Ей кед ня, мамцю, рада маш, (2)
Ой попродай воли й коні, викуп же ня з неволі.
2. Ей а хочбим попродала ей а свое вшитко стадо,
Ей то я тя не викуплю, ей мое любе чадо.
3. Ей моя мамцю премила, ей чом ти мене не била,
Ей кой ти добре виділа, же я маю фраїра?
4. Ей фраїречко нещесна, ей до чого-с мя принесла?
Ей до нічого доброго, лем до желю велького.
5. Ой завербуйся, завербуй, ой отця матки не жалуй,
Ой отця матки, родини, ой завербуйся, мой сину.

109.

1. Горе, рибко, горе, горе бпстром водом,
Ци-ж ми розлучени, моя мила, з тобом?
2. Дай, качмар, палюнки, бо фраїрка іде,
Ани ся не звідуй, што ти за ню приде.
3. Єдну мі так даєш, другу мі боргуєш,
А третю си, жиде, на стіну малюєш.

Головацький: Н. п. I, 337, 180.

110.

1. На високій горі сніжок ся біліє,
Де ся моя мила ей на зиму подіє?
2. Збудую ей хижу з тесаного древа,
Ище ей донесу, ей што ей буде треба.
3. Ішлам в Гамерику без то вельке море,
Ей не виділам ліси, ани жадно поле.

Врабель: Р. Солов. ст. 51. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1,
ст. 69. — *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 401, ч. 138.

111.

1. Гей довов¹⁾ мі довов, там довов далечко,
Стоїт мі там, стоїт корчма мурована.
2. А в тій ми корчмичці дванатцет збуйничків,
Дванатцет збуйничків, а рідних братичків.
3. Медже нима пие угерска попадаю,
Барз сой красні співат і горенько плаче.
4. „Попадаю, попадаю, угерска попадаю!
Чом так красні співаш і горенько плачеш?“
5. — „Ой плачу я, плачу, бо я маю чого,
Бо я зохабила попа молодого.
6. — Попа молодого, попа молодого,
Попа молодого, синонька малого“.

¹⁾ = долоу, доли.

7. Стали они собі радоньку радити,
Радоньку радити, де попадю діти.
8. Таку они, таку радоньку радили,
Радоньку радили, в Дунай ю втрутили.
9. Сред того Дунаю зелена липонька,
А на тій липонці чорний ворон кравчит.
10. А кравчит він, кравчит, аже він викравчав,
То білу рученьку, сріберний перстенец.
11. Принесли они ей пред попів дворонько,
Попик молоденький за столичком сидит.
12. Попик молоденький за столичком сидит,
Книжоньку сой читат, і сина колише.
13. Люляй, сину, люляй, шовкові пелюшки,
Шовкові пелюшки, сріберний повивач.
14. Бо з твоей мамоньки виплила рученька,
Не верне ніколи дорога мамонька.

Головацький: Н. п.

112.

Кеби так горіла калина, ліщина,
Як горит дівчина, як видит фраїра.

113.

1. Як ям була в Кошицах на балі,
Давали мі пиц вино шандари.
2. Завели ня до новой хижечки,
Легай, дзевча, до той постелечки.
3. Ой, Боже мій, як я ту легац мам,
Кой я стару, недобру мацер мам.
4. Повідж, дзевча, же-с крови доїло,
Тай ся зато довго забавіло.
5. Моя мати добре о тім знають,
Наши крови млека не давають.
6. Поведз, дзевча, правду ти матерп,
Же-ес спала з нами на постели.

114 а.

1. Напивбимся води з мурованої студні,
Так я піду отгаль, лем земля задуднит.
2. Пасу я си, пасу бички по пасочку,
Юж більше не буду, лем но того рочку.

114 б.

1. Познам тя, миленький, як підеш верхами,
По тім вишиваню білими нитками.
2. Іще ти вишию білим дияментом,
Жебим тя познала межн реґементом.
3. Іще ти вишию білими нитками,
Жебим тя познала межн парібками.

4. Познам тя, миленькій, познам тя по ході,
Бо ти си так ходиш, як рибка по воді.
5. Таке мое сорце ціле розжалене,
Як сиве железо в пецу розпечене.
6. Сивому железу поможе водиця,
А мені поможе аж чорна земляця.
7. Жалі мої, жалі, як-сте ня зіяли,
Як зимна росиця по зеленій траві.
8. Вітречок подує росицу увалит,
Мої тяжкі жалі ніхто не розгварит.

115.

1. Люлю-же мі, люлю під зелену дулю,
Дуля ся розвие, дітину прикріе.
2. Дуля ся розвие зеленим листочком,
Дітину прикріе своїм заголовочком¹).
3. Люляй-же мі, люляй, Панбіг тебе приспит,
Син Божий тя збудить, бо дітину любат.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 37, ч. 2.

116.

1. Як я си заспівам на валаві в ночи,
Як отец почує, то ся розрадує.
2. Вчера неділенька, неса понеділок,
Сіялам шшеничку, зийшов мі барвінок.
3. Подь-же, мій миленькій, барвінок скосити,
Бо ти не мам з чого шумне перко вити.

Вар. 554, 205.

117.

1. Зазуленько сива, де будеш кувала,
Ей кед-ес си на бучку вершочок зломала?
2. Буду я си кукац на зеленой сосне,
Ей закиль ми на бучку вершочок впросне.
3. Зазуленька кукат, мое серце пукат,
Ей ме чого пукати, не е де бивати.
4. Туриця, туриця, не піду за Гриця,
Ей піду за Іванка, буде з ня хрестянка.
5. Іванку, Іванку, взяла вода лавку! —
Ей кадиль ми підеме до гаю по травку?
6. Калиночку ламлю, березинна гнеся,
Ей чужи жени люблю, своей не хочеса.
7. Калинка, калинка, калинковий корінь,
Ей де ся родит дівка, волівби там камінь.
8. Висхла вода, висхла, випили ей жаби,
Ей уж ня обрехали пристапівски²) баби.
9. Вийду на горбочок, запишам в листочок,
Ей познавай, миленька, чий то голосочок?

¹) = полушка.

²) Присташівка, — часть села.

10. Спознам тя, миленький, спознам тя по ходзе,
Ей бо ти ходиш, як рибка по водзе.
11. На високей горе травка ся колише,
Ей моя дівчинонька до ня листи пише.
12. Я до ней напишу на рибовім хвосце,
Ей жеби ня чекала на дубовім мосце.
13. Вийду на сбору, стану на солону —
Ей як го нелюбити, кед го виджу з дому?
14. Дівчинонько моя, лем ся не оддавай,
Ей мому ти серденьку жалю не додавай.
15. Конічку мій сивий, будь же ми щасливий,
Ей як піду на войну, жеби ня не вбили.
16. Широкий ярочок, я го перескочу,
Ей червоні чежемки, я їх не замочу.
17. Широкий ярочок, а бистра водічка —
Ей чом си не напоїш, миленька, конічка?
18. Я го не напою, бо я ся го бою,
Ей бо то кінь неукій, вирве ми ся з рук.
19. Люди вечеряли, спати полягали,
Еі а ми, небожатка, пальці постручали.
20. Спийте, люди, спийте, нам ся не противте,
Ей ми з ужну¹⁾ ідеме, співати будеме.
21. Не бойтеся, хлопці, добрий рок настане,
Ей за червоне ябко дівчатко дістане.
22. За червоне ябко, за фалаток²⁾ грушки,
Ей дістане дівчатко і білі подушки.
23. А у нашой керти³⁾ грушка конарова,
Ей ходит на ню, ходит Євка сусідова.
24. Почкай же ти, Євко, даш ти два таляре,
Ей же ти поломала на грушці конаре.
25. Заплачу, заплачу той горнец горівки,
Ей не хочу, не хочу той богацкой дівки.
26. Бо богацка дівка не хоче робити,
Ей навяже коралів, каже ся любити.
27. Хлопец я си швидкий, не бою ся бити,
Ей де ся хлопці биют, я за пец ся крию.
28. Хлопец я си хлопец, маленька хлопчина,
Ей схочу, перескочу богацкого сина.
29. Хлопец я си хлопец, годував ня отец,
Ей годувала matka, цісар до остатка.
30. Пискай, пташку, пискай в зеленой брезине,
Ей што ми Бог обіцяв, нігда ня не мине.

Головац. Н. п. II, 225, ч. 40.

118.

1. Скаравес ня, Боже, скаравес ня дуже,
Ей давес мі такого, ей што обручі струже.

¹⁾ = жыво за Бескидом.

²⁾ = кусник

³⁾ = город, сад.

2. Што обручі струже і пішалки вертат,
Ей скаравес ня, Боже, ей аж до самої смерти.

119.

1. Госа, хлопці, до ряду,
Пропієме коляду!
2. Жена дома з дзєцямі,
А я пію з хлопцямі.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 188.

120.

1. Тече вода, тече з кичери до села,
Вшитки люди смутни, лем я сой весела.
2. А буцяк мій, буцяк, буцяк росохатий,
Малам трох фраїрів, жаден не жонатий.
3. Хотів мі ся еден фраїр йоженити,
Не дай му ся, Боже, дівча допросити.

121.

1. Гей в лісі черешенька, гей верхом зелененька,
Гей попри добрім мужі гей жена молоденька.
2. Гей розвивайся, бучку, а з верха до кореня,
Йа не була, й не буде йа з фраїречки жена.
3. Гей з фраїречки жена, гей а з фраїра газда,
Гей не була й не буде гей нігда тому правда.
4. Наверни, мила моя, гей волоньки од леса,
А ней ся наша любост ей марно не розтресат.

122. а.

1. Ой Боже мій, Боже, примилений Боже,
Юж мі ся дзєвчатко нагодзиц¹⁾ не може.
2. Нагодило мі се не по моїй воли,
Як на не попатрю, аж ня главка болит.
3. Подумай си, дівча, сідячи на лавці,
Што будеш робило в старій порохнавці?
4. Ружелойки²⁾ воли, на всіх штирох дзвінки,
Вижену на валав³⁾, як парадне дівки.
5. Парадний паробок, парадне бочкори⁴⁾,
Парадна дзєвечка дверка му отворит.
6. Ти Янічку верний, не черкай мі дверми,
Обейдь наоколо, не бійся никого.
7. Так я отгаль піду, якбим ту не біла,
Тільки мі жаль буде, же-м ся наробила.
8. Ой і ту би мі бити і домів би піти
І сіно би класти і волойки пасти.
9. Волойки не пасла і сіно не склала,
Пришла чорна хмара, сіно мі заляла.

¹⁾ = знайти. ²⁾ = червоні. ³⁾ = село. ⁴⁾ = ходаки, чоботи.

122. б.

1. Жально мі тя, жально, моя мила, жально,
Же тя не виділи мої очка давно.
2. Дармо, любцю, дармо, даремна робота,
Юж мене не знесе на тебе й охота.

122. в.

1. Гора моя, гора, хто ня на ню волав?
Волав ня милий мій, ей Боже мій любий.
2. Напивбимся води, рибка по ні ходит,
Любивбим дзевчатко, невіста ня зводит.
3. Долина, долина, верхом яворина,
Повідав миленький, жо-м му починила.
4. Я ти не чинила, ани моя мати,
Тота ти чинила, што-ес ей мав взяти.

Гнатюк: Егн. Зб. IX. 175, ч. 122. — *Ф. Колесса:* Н. п. з Підкарш. 63, ч. 133.

123.

1. Ой верше мій, верше, мій дзелений верше,
Ей юж мі так не буде, як мі било перше.
2. Бо перше мі било, барз мі добрі било¹⁾,
Ей од своейою мамусі не ходити било.
3. Не ходити било, кадиль я ходила,
Ей не любити било, кого я любила.
4. Не ходити било горами, стежками,
Ой не любити хлопців з чорними очами²⁾.
5. Янічку, презлато, чом до нас не ходиш?
Ей ци ся мами боїш, ци о мя не стоїш?
6. Мами ся не бою, а о тебе стою,
Ей лем ся преокрутні злих язиків бою.
7. Бо тоти язики остри мечи мают,
Ей порубат, посіче, а кров не потече.
8. А ти мій миленький, тодиль буду твоя,
Ей як на нашім столі виросне тополя.
9. Тополя виросне, маера завітне,
Ей тогди мое серпе до твого прилипне.

Вар. 126: ¹⁾ гуляти сой било. ²⁾ Не любити било з чорними йочками.

124.

1. Ей йа Боже мій, Боже, ей змилуйся надо мнов:
Ей стала я на камінь, ей покотився зо мнов.
2. Ей камінь ся покотив, ей скала ся зламала,
Ей а я небожатко сиротов ся остала.
3. Ей сирота без ойца, ей горша без матери,
Ей хто сиротов не бив, ей сироті не верит.
4. Ей я сиротом била, ей сироті-м верила,
Ей бодай ся сироті ей земля простушила.

5. Ей земля проступила, ей небо отворило,
Ей жеби ся спроті ей житя скоротило.

125.

1. Зазуленька кукат, мое серце пукат,
Зазуленька в гаю, мое серце в жалю.
2. Зазуля кукала, правду повідала,
Же я там не буду, де-м ся виховала.

126. vide 123.

127.

Співалабим яку, та не знам нияку,
А ледаюку, та волю нияку.

128. а.

Ей з едней страни вершка ей гавран воду пие,
А з другой страни вершка жена мужа бие.

128. б.

1. Ей а там за горов ей гавран воду піе,
Ей а там за другов ей жена мужа біе.
2. Ей ун ся ей просі, ей ун ся ей модлі,
Не бій ме, женічко, ей уж я будзем добрий.
3. Ей же цебе скаре, ей ти добрий не будзеш,
Хиба же палінку ей веце піц не будзеш.

Врабель: Р. Солов., ст. 97.

129. а. α)

1. Ей мамцю моя, мамцю, ей як ви твердо спите,
Ей мене полапали, ей а ви нпч не знате.
2. Ей лапали едного, ей лапайте другого,
Ей най мене не ведут ей на ганьбу самого.

Roger: Р. l. pols. ч. 13.

129. а. β)

1. Ей ани я не того, ей ани не другого,
Ей маю я фраіра, ей несподіваного.
2. Ей фраірю, фраірю, ей я тобі не вірю,
Жеби ти мене любив, ей як я ся старію.

129. а. γ)

1. Там пришов він на мосце, лежат Кошут на досце,
Ой лежат він забитий, розмарійов накритий.
2. А хтож його забияв? ей хто з ним три ночки спав,
Ей найборжей вігів син, ей што му дав дутків сім.
3. Оно дутків не брало, бо ся Бога бояло,
Там пришов він на мосце, лежат Кошут на досце.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 66, ч. 140; 10, ч. 17.

129 б.

1. Ей горі селом ішов, ей чом до нас не за(й)шов?
Ей велька роса, блато, ей не за(й)шовем зато.
2. Ей горі селом ішов, ей два їрейцарі нашов,
Ей так ся ними втішив, ей аж на вербу вишов.

129 в.

1. Ей а на наших дверих ой печать ударили,
Ей жеби до нас в вечер ей хлопці не ходили.
2. Ей хотьби й ударили ей червену печатку,
Ей ходили і будут ей 'д шварному дівчатку.
3. Ей йа мій йа отец ей йа пліт загородив,
Ей жебим до дівчати ей з вечера не ходив.
4. Ей хотьби загородив ей до самого неба,
А я піду 'д дівчатку, ей як мі буде треба.

130.

1. Яне, Яне, сьвятий Яне,
Осьвятъ-же нам вшитко зіля.
2. Осьвятъ-же нам вшитко зіля,
Дробний пісок і каміня.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 12, ч. 20, VII; 33, ч. 72; 63, ч. 134. —
Головацький: Н. п. III, в. 2, 530, ч. 1.

131.

Ей пішов мій миленький, ей ани го не видно,
Ей лем му за дражечком ей подковечок слідно.

132 а. vide 41.

132 б.

1. Як я отгаль піду, закачам колечко,
Зоставай здорова, моя фраїречко.
2. Штири бички, штири, наробили шкоди,
Пішли на яречок, ой напилися води.

133 а.

Ей я една, я една, ей отца матки немам,
Ей з високого столка ей на niskий-ем седла.

Гнатюк: Егн. Зб. IX, 153, ч. 61. — *Roger*: P. I. p. ч. 469.

133 б.

Ей йа Боже мій, Боже, та змилуйся надо мнов,
Ей йа над тим дівчатком, ей што банує за мнов.

134.

1. Ей такого мужа мам, ей як з татарки паска,
Тадиль му гамби дам, ей коли моя ласка.
2. Ей дуду же мі, дуду, та купив мі пан шубу,
Із заяця капці, ей нігда не забуду.

135.

1. Ей поляна, поляна, та давно не орана,
Орана би була, ей жеби моя була.
2. Ей поляна, поляна, ей на поляні стопці ¹⁾,
Не піду я домів, ей вийдуть по ня хлопці.

136.

1. Долина, долина, на долині берце,
Болит ня, болит ня за татцейком серце.
2. За татцейком серце, за мамойков душа,
За свойов родинов добрі не забюся.

137.

1. А нашто мі, нашто любити ледашто,
Кой мене ледашто ей не мае низашто.
2. Янічку, Янічку, який ти ледашто,
Ходиш по ярмачках, не купиш мі дашто.
3. Купю я ти, купю ядвабну стужечку,
Жебис мі вишила, ой красьні сорочку.

138.

Таньцувавби дружба, кой маленька ізба.
Жеби пец виняли, то би таньцували.

139.

1. А моя газдиня Бога ся не боїт.
Дала мі снідання, і гроша не стоїт.
2. Впекла мі одзимку на буковім листку,
Ще мі повіла: не зідж-же їй вшитку!

140.

1. Діти мої, діти! мала я вас дуже,
Так-сте ся розишли, як птахи з галузе.
2. А Боже мій, Боже! што буду робити?
Не кце мі ягнятко з вівцями ходити.
3. Ци мі го продати, ци мі го забити?
Ци мі го качмарці за палюнку дати?
4. А Боже мій, Боже! яка то ноч кратка:
Іщем не приснула, юж ня зганят матка.
5. Іщем не приснула на новій постели,
Юж ня зганят матка: встань-же до кудели

141.

1. Вербина, вербина, ей зелена вербина,
Виходь до нас, мамусь, ей пришла ти родина.
2. На високій горі ей сніжок залітує,
Де ся моя мила ей на зиму подіє?
3. Збудую і хижу ей на високій горі,
Буде сой сідла ей яко в паньскім дворі.

¹⁾ = стовпці.

142 а. vide 123.

142 б.

Не ход до нас, Янчік, бо до нас не гвойдеш:
Дівча ти не даме, сам сой го не возмеш.

143.

Ой мамусь моя, мамусь, та не дай-же мя замуж,
Ой бо-м ище молода, ой то мя велька шкода.

144.

1. Подме-же ми, подме з мадярського краю,
Бо на нас Мадяре криво позерают.
2. Заквітла, заквітла на городці слива,
Добра била, добра в мамоньки гостина.
3. Па добрі мі, добрі, чем би мі не било,
Їеби мі ся, милий, за тобов не цнило. Вар. 347.

145.

1. Пришов я до корчми, там мила стояла,
Так-ем ся завстидав, же-м не мав ґрайцара.
2. А пішов я домів, пішов лем се наппц,
Так лем ся зажурив, же-м худобний хлопец.
3. Шинкарко молода, дай меду і вина,
Та ней ся наппе молода дівчина.

146.

1. Ей за гор, сонце, за гор, за зелений явор,
Ей за явор зелений, Боже примилений.
2. Ей заходь, сонце, заходь, кед маш заходити,
Ей бо ня ножки болят по полю ходити.
3. Ей не маю позору, лем на тоту гору,
Ей бо я ся з той гірки сподію фраїрки.

147.

Пасалам, пасалам волки по поточку,
Але юж не буду од нового рочку.

148 а.

1. Янчіку, кальвине, цежко ся любиме,
Про ойца, про матку розейсеця мусиме.
2. Про ойца, про матку, про твою родину,
Не годнисме жити і єдну годину.

148 б.

А нираз я, нираз през Ганчову преляз,
Ище-м так не зробив, як-ем зробив тераз.

149.

1. А Боже мій, Боже, за мою уроду,
Ой же я собі не взяв дівча замолоду.

2. Дівча замолоду красну, як ягоду,
А Боже мій, Боже, за мою уроду.

150 а.

1. Ей лучка моя лучка, яка-с мі зелена,
Ой тож мі тя заліе моя кров червена.
2. Ей жебис ся, дівонько, добрі справовала,
Ей та би твоя кровця лучку не заляла.

150 б.

1. Ей цісарю, цісарю, планно ти ся веде,
Ей що найкрасні міста, Москаль ти одбере.
2. Ей одобрав Будапешт, возме і Кошиці,
Ей што найкрасні хлопці, то сут в Гамериці.
3. Ой цісарю, цісарю, нашто нас вербуеш?
Малу маеш країну, чим нас вигодуеш?

150 в.

1. Ей в яворовім лісі густо бучки зиншли,
Ей мої фраїречки не сходят мі з мисли.
2. Ей гводне¹⁾ мі не зйдут, в ночі мі ся сніют,
Ей мої фраїречки все мі на сон бійют.

151.

1. Там пониже села, там карпелі садят, —
Іще я маленька, юж ся на мі вадят.
2. Там пониже села, там карпелі сійут,
Іще я маленька, юж ся до мі сьміют.

152.

1. Ой не бранце, не бранце, ой бо мі не збраніце,
Ей бо я ручку дала, а ви мі не верице.
2. Ей бо я ручку дала, ей і білу хустечку,
А ви мі не верице, ей моему сердечку.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 72, ч. 92.

153.

1. Дай, Боже, добрийдень, тераз з корчми ідзем,
Дай, Боже, і тому, што іде до дому.
2. До дому, до дому, кождий го свойому,
А я неборачок не маю гу кому.
3. А кождий си легат зо женом, зо женом,
А я неборачок зо сином, зо сином.

154.

Ей гварила мамічка, же буде войничка,
Ей ту ей мац, ту ей мац, седай на коничка!

155.

1. Ей там на горі вишня, ей чом-же не черешня?
Ей любивес ня, Янчик, ей чом-же не береш ня?

¹⁾ = за дня.

2. Ей там на горі вишня, ей вітер ньов колише,
Ей такий мене любив, ей што він перком пише.
3. Ей што він перком пише, ей прошком засищуе,
Ей такий мене, такий ей направду любуе.

156.

1. Пришла мі неділя, иде і понеділок,
Казала мі мила та косити барвінок.
2. Параль¹⁾ би тя просив, ей жебис мі го косив,
Я би рано встала, ей барвінок вижала.

157 а. vide 106.

157 б.

1. Ани мі не вечер, ани мі не рано,
На моім сердечку веселости мало.
2. Співай сой, дівчатко, співай собі гласом,
Бо як ти ся видаш, не будеш, лем часом.
3. Співайте дівчата, на поли поволи,
Дома не будете, бо не мате коли.
4. Ружа, дівча, ружа покля немаш мужа,
Як будеш мав мужа, спадне з тебе ружа.

158.

Шумний я парубок, шумного коня мам,
Ей іще сой шумнійшу фрайрку поглядам.

159.

1. Горечко дубова, жебис била моя,
Далбим тя обцегнуц железом докола.
2. Железом обцегнуц, шинелями²⁾ обни,
Жеби мила знала, де на ночку ходзиц.

160.

1. Ой йа Боже мій, Боже, та што-м ся набожекав!
Чого я ся, чого ой, Боженьку, дочекав?!
2. Ой не дочекав я ся ой нічого доброго,
Лем я ся дочекав ой смутку великого.
3. Ей як я сой заспівам та з раненька по росі,
Та піде мій голосок ей до мойой мамусі.

Верхратський: Зап. Н. Т. ім. Ш. т. 44, 201.

161.

1. Гей до нас, хлопці, до нас, гей до нас, небожата,
Бо за нашом хижом гей пшеничка не жата.
2. Гей пшеничка не жата і овес не кошений,
До нас, хлопці, до нас, гей котрий нема жени!
3. Гей котрий нема жени, та не буде мав жало.
Як помасіруе гей до чужого краю.

¹⁾ = чорт.

²⁾ = шини, залізо.

162 а.

1. Вісейку багатий, ей хто-ж ти буде жати?
Будут тя косили ей хлопці нежонаті.
2. Як я сой засьпівам, гей далеко ня чути,
Подь-же, мій миленький, ой бички навернути.
3. Бички навернула, ой сама собі сіла,
Подь-же, мій миленький, ой што-бим ти повіла.
4. Новілаби я ти ей нову новинечку,
Жебис си поглядав ой інчу фраїречку.

Вар. 168.

5. А мужу мій, мужу, гей постав-же мі хижу,
З ялового древа, гей бо мі такой треба.
6. Марись моя, Марись, гей кому rybкі вариш?
Тобі, любку, тобі, гей бо мі красьні гвариш.
7. Долина, долина, гей на долині перце,
Болит мене, болит гей за татойком серце.
8. За татойком серце, гей за братойком душа,
А за вамп, мамцю, ей добрі на забюся.

Вар. 136.

Головацький: Н. п. I, 336, ч. 178.

162 б. а)

1. Мисли-ж мої, мисли, ой і нащо-сте мі зишли?
Юж мого милого ой оповіди вишли.
2. Оповіди вишли, ой весіля не буде,
Мій милий коханый, ой што то з того буде?

162 б. б)

1. Штири бички займу, ой враз їх не наверну,
Тівко-м мав фраїрок, ой де лем ся оберну.
2. Тівко-м мав фраїрок, гей як на бучку листя,
Юж мі не зістало, ей лем едно невістя.
3. Тівко-м мав фраїрок, гей як в лісі дерева,
Йа тепер юж не мам, гей бо мі ей не треба.

163.

Така моя жена, як трава зелена,
Я такой червенный, ей якбим не мав жени.

164 vide 554.

165.

Фраїречки штири, ей про што-сте ся били?
На тобі, шугаю, ей бо-сме тя любили.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 162, ч. 99. — *Верхратський*: Зап. НТШ.
т. 44, 220. — *Врабель*: Р. Сол. 135.

166.

1. Зелене-м посіяв, зелене мі зпшло,
Яке-м дзевча просив, таке за ня пішло.

2. Богацке-м попросив, ани не слухало,
Худобне-м попросив, такой ручку дало.

Головацький: Н. п. П. 223. ч. 27. — *Врабель*: Угр. рус. сп. ч. 829. — *Де-Воллан*: Записки РГО. XIII, 1, ст. 42. — *Vystron*: Pols. p. lud. 104 (перша строфа). — *Roger*: P. l. pols. ч. 39; ч. 193.

167.

Ей Боже мой, Боже, змилуйся надо мною,
Ей порівнай ти, Боже, вишитких людей зо мною.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 75, 124; 156, ч. 73.

168.

1. Як я сой заспівам, далеко мя чути;
Под-же, мій миленький, воли навернути.
2. Сама-м навернула, тепер-ем си сіла,
Под-же, под, миленький, штос-бим ти повіла.
3. Повілаби я ти такую новинку,
Жебис собі нашов другуя миленьку.
4. Жебис собі нашов, бо я юж сой нашла,
Бо я юж не буду з тобом волки пасла.
5. Поляна, поляна широко орана,
Миллий на ні орав, я му помагала.
6. Миллий на ні орав красими волами,
Я му помагала білими ручками.
7. Мій милый Сергію, я тобі не вірю,
Щоби ти мя любив, як я ся встарію.
8. Мила моя, мпла, моглабис вірити,
Што я ся на старість не буду любити.

Вар. 162 а.

169 а.

Vide var. 198, 208, 238.

169 б.

Сподобався мі пряшівський Мадяр,
И му дала пірко, він мі дав таляр.

169 в.

1. Ей Боже, Боже, ей што ся водит,
Ей а до комори та вода входит.
2. Гей то не вода, ей лем водичка,
Ей а чорни очи, та біли личка.

170.

1. Ой яворе, яворе, ой яворове листя,
Шварне било дівча, ой шварне і невістя.
2. Ей яка вода била, ой в такій ня скупали,
Ой який ня дзяд просив, ой за того ня дали.

171.

Ей я худобний человек, ей я на коньцу бивам,
Ей куска хліба німам, ей ище сой заспівам.

172.

Люляй-же мі, люляй, шмарю я тя в Дунай,
В Дунай або в воду, дітину молоду.

173.

1. Ой сину мій, сину, я про тебе гину:
Ні во дни, ні в ночі, нігда не спочину.
2. Ой а люляй мі, люляй, сину мій молодий!
Як я ся зстарію, не подаш мі води.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 26, ч. 53. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 143.

174 а.

Люляй-же мі, люляй, кед мі маш люляти,
Бо я тебе немам коли колисати.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, 143.

174 б.

Ей люляй мі, люляй, сиві очка стуляй,
І я бим стуляла, кебим сиві мала.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 140.

175.

1. Повіджете, младеньци, котрий з вас младенец,
Што го мают вішач за дівочий венец.
2. Повіджете, дівоньки, чия-же то вина?
Не наша, не наша, але Ганусина!
3. Препекна Гануся в корчмі сой таньцюе,
Дома отец-мати горенько бануе.
4. „Ой грайте мі, грайте, любі музиканти,
Най сой потаньцюю, бо веце¹⁾ не буду!“
5. Посилали по ню млодного бурґаря:
— „Ганусю, Ганусю, иди пред рихтяря“.
6. „Ой піду я, піду, лем сой потаньцюю.
Лем сой потаньцюю, бо веце не буду.“
7. Ой післали по ню старшого бурґаря:
— „Ганусю, Ганусю, ходи пред рихтяря!“
8. „Ой піду я, піду, лем сой потаньцюю,
Лем сой потаньцюю, бо веце не буду.“
9. Ой взяли ей, взяли за біленькі ручки,
Вивели они ей на зелени лучки.
10. Янічко, псотничко бавитя фіґлями,
Отец-мати плачут гіркими сльозами.
11. Стинай-же мя, кате, кед мя маш стинати.
Няй за мнов не плаче отец ани мати.
12. Ручки повязали, головоньку зняли,
Біду Ганусеньку в полі поховали.

¹⁾ = більше.

13. На єї могилу забили дорогу,
Молодим дівонькам на пересторогу.

(Се мабуть закінчення пісні про покритку, що топить дитину:
Ч. 439 б, 560.)

176. а)

1. Єй мала мати єдного сина,
Єй мала, мала, до войска дала.
2. Єй пройшов рочок, — де мій синочок?
Єй пройшов другий, — де мій син любий?
3. Єй іде, іде, не сам він іде,
Лем невісточку за ручку веде.
4. Єй, вишла мати з нової хати,
Зачала вона діти витати.
5. Сина витає червоним вином,
А невістоньку щиров трутинов.
6. Син вина не пив, під коня виляв,
Щирою трутнини на пів розділяв.
7. Єй зналас, мати, як счарувати,
Ой знай-же тепер, як поховати.
8. Сина поховай під окинціма,
А невісточку за воротціма.
9. На сині посадь зелений явір,
На невістонці дві березонці.
10. На сині явір не розвиваєся,
На невістонці дві березонці прихилиються.
11. Єй вишла мати з нової хати,
Зачала вона руки ламати.
12. Што мали діти на хліб робити,
А вони пішли до землі гнити.

Вар. 493 а.

Чубинський: V. 711, ч. 309. — *Kolberg*: Pols. II, 41, ч. 48 і 49. — *Zbiór wiad. do antr. kraj.* VIII, ст. 168. — *Довнар-Запольський*: П'єсни Пинчуковъ ч. 537 (вказано на паралелі). — *І. Колесса*: Етн. Зб. 301, ч. 10. — *Ф. Колесса*: Н. п. з Підкарп. 30, ч. 66. — *Врабель*: Р. Соловей, ст. 37. — *Головацький*: Н. п. I, 81, ч. 37; 186, ч. 8; II, 578, ч. 7; 585, ч. 17; 711, ч. 309. — *Кутчанко*: Зап. Ю-з. Отд. РГО. II, 541, ч. 300. — *А. Соболевський*: В-русс. нар. п'єсни, Пб. 1895—1902. I, 82—88. — *Gragger-Lüdeke*: Ungar. Balladen 34. ч. 12 (далеке спорідненне мотивів). — *Квітка*: Нар. мел. 102, ч. 104.

176. β)

1. Ой гули, гули, гуси, на воду,
Поколотили дзевчатку воду.
2. Єй бо дзевчатко шматочки пере,
Та єй ся кололомут на хустки бере.

177.

1. Не підю я домів, аж як буде свитати,
Нема мужа дома, та не буде мя кляти.

2. Ни пташок не оре, ой ни пташок не сіє,
Вийде на дерево, ей співат си весело.

178.

1. Прийшов вчора г вечер до єдної паненки,
Дала мі перечко з дробної розмарійки. (2)
2. Дала мі го, дала, вершейко зорвала,
Жеби люде знали, же го любовала.

179.

1. Там за нашом хижом зелена грушка,
Ей-яй дана, похилилася ей зелена галузка. (2)
2. Галузь ся схилила, вершок ся підламав,
Гей-яй дана, парадний паробок з дівками в карти грав.
3. Як грали, так грали, полігали спати,
Гей-яй дана, прилетів білий птах, почав ї зганяти.
4. Ставай, Ганцю, горе, юже-с ся виспала,
Гей-яй дана, бо юж твой венечок бистра вода взяла.
5. Кед она го взяла та най го і несе
Ей-яй дана, та она го зопре в калиновім лесе.
6. В калиновім лесе вода древко несе
Ей-яй дана, сидит на нім дівча, жовти влоси чеше.
7. Чесало, чесало, горенько плакало,
Ей-яй дана, же юж свой венечек на картах прогало.
8. Ой вінку мій, вінку з дрібногo барвінку,
Ей-яй дана, як я тя тримала в скрині — перескринку.
9. Не могла я тебе довше затримати,
Ей-яй дана, пришли добри люди, мусілам тя дати.

Вар.: Ф. Колесса: Н. пісні з Підкарпаття 42, ч. 93.

180.

1. Заквітла, завітла в лісі черешенька,
Ей при добрім мужови жена молоденька.
2. Заквітла, завітла в лісі черешенька,
Ой кед-ес ня любовал, чому не береш ня?
3. Отец із мацеров вибирали жену,
Ей жеби не вибрали даяку шалену.
4. Ей они вибрали такого смутака,
Пішла крови доїти, сіла под буюка¹⁾.
5. Як сіла, так доїт сивого буюка,
Ей ци крова ялова, ци нема молока?

181 а.

1. Бив мене муж три рази юж.
Бив мене нагайков,
смарував вирянков,
будь добра юж. | 2. А я все зла, спатим легла.
Встала я раненько,
змила я личенько,
снідалам юж. |
|--|--|

¹⁾ = бик.

3. Зіла вола і качура,
Сімдесять поросят,
і четверо гусят
І штири качечки
і горнец кашечки,
ще-м голодна.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 405, ч. 146; 484, ч. 15. — *Чубинський*: Труды V, 1140, ч. 115.

181 б.

Дрим, бабо, дрим, на пецу млнн.
За пецом млиннича, мелеся пшеница,
дрим, бабо, дрим!

182 а.

1. За горами, за лесами,
Танцювала Маріянка з гусарями.
2. Танцювала і плакала:
Чого я ся, милий Боже, дочекала.

Дальше = 182 б від стр. 2.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкар. 61, ч. 128. — *Bartoš Janáček*: N. p. moravs. ч. 156.

182 б.

1. За горами за лісами (2)
Танцювала Маріянка з гусарями.
2. Вишли до ні (по ню) отец і мац,
Маріянку, шварна панно, под до дом спац.
3. Я не піду, ідте сами,
Бо я буду танцювала з гусарями.
4. Бо гусари пекни дзеци,
Буду з ними танцювала до півночи.
5. Од півночи аж до рана,
Зареклася Маріянка танцюваня.

183.

1. Юж иду до гробу темного смутного,
Де я буду спочивати аж до дня судного.
2. Де вельки панове и можни кральове
Кости свої складаюг мизерни.
3. Вчера-м бесідувала з вами, днес лежу мертва пред вами
Чернь мі уста начернила, смерть мя од вас розлучила.
4. Юж час мой жалобі до спочинну в гробі,
Накритя і постіль буде хробак і міль.
5. Юж мя од гнес не узрите, гласу мі не услышите:
В могилу гробову складаю голову.

Перша строфа виявляє схему 6 + 6, 4 + 4 + 6; четверта строфа: 6 + 6, 6 + 6. Будова інших строф неправильна.

184.

1. Мила моя, мила, зима бп тя била
За тоти орішки, що-еє їх поїла.
2. Ой на горі, горі сьніжок ся бідіє,
Деж ся моя мила на зиму подіє?

185.

1. Чорна вовна на білим баранку (2)
Деж ти ідеш (2) малюваний Янку?
2. Недалеко у сусіда цесту¹⁾,
Цесту, цесту, по младу невесту.
3. Повідають, же мі і не дадут,
Дадут, дадут, аж ей випровадят.
4. Дадут, дадут і коніся в сідлі,
Дадут, дадут по коліна в сріблі.
5. Дадут, дадут воли і корови,
Дадут, дадут всіляки убори.

186.

1. Журо моя, журо, журо нещаслива,
Як ти мене, моя журо, з моїх ніг звалїла.
2. А я тобі, журо, тай не піддаюся,
А піду я до корчмоньки, горівки напюся.
3. А піду до корчми, кладу на стів шапку:
„Качмаречко мололая, дай горівки квартиру!“
4. „Дай одну, дай другу, дай мі і третюю.
А як я ся померкую, кажу четвертую.“
5. Кварта за квартою горівонька песя,
Коло мого сердюсенька гадінюнька веся.
6. Веся, веся, веся, вьсо поле сходила,
Коло мого сердюсенька гніздо си йувила.
7. Кед-еє си йувила, та стань зимувати,
А юж мене молодого перестань ламати.

Грінченко: Етн. матер. III. 287, ч. 549. — *Максимович*: Укр. н. пісні, 1834. 165, ч. 29. — *Ф. Колесса*: Наша Дума. II. 19, ч. 17. — *Чубинський*: Труды V, 420, ч. 807; 470, ч. 52. — *Метлинський*: Нар. ю.-р. п. 251. — *Довнар-Запольський*. Пісні Пинчуковъ, ч. 502.

187.

1. Вігер дує, а вода пращит,
Ой йа кум до куми ходачками тащит.
2. Кумцю, любцю, щєбетушенько.
Зварив, зварив шупенька, буде подушенька.
3. Не стій під вікном, не махай рукавом,
Як я буду мала час, то я вийду зараз!

188.

1. Боже, Боже, што ся стало
Же на моім вінку (2) листя мало.

¹⁾ = дорога.

2. Ци не било, ци й опали,
Ци мі го обірвав Яньчік младий?
3. Боже, Боже, што ся водит,
Ой йа же паробок босий ходит?
4. Зложте, дівки, по дуткови,
Ой йа купте скірни¹⁾ паробкови.
5. Боже, Боже, як хто гладний
Ой йа били ябка на яблони.
6. Бяли слодки, били квасни,
Ой йа в Волгошовій дівки красни.
7. Сут велики, сут маленьки,
Ой йа мают гамбки солодоньки.
8. Як-ем одну поцілував,
Гой йа то-м ся тиждень облизував.

189.

1. Пішов милий, пішов, мила приостала,
Стиснув ей за ручку (2), будь, мой мила, здрава.
2. Будь, мой мила, здрава, о мні не забувай,
Про Бога тя прощу, фраїра не трймай!
3. І я геу не буду тримац фраїречку,
Лем тя буду носиц у своїм сердечку.

190 а.

1. На кошицкій горі пасла Ганця пави,
Пришли го ній тріє каваліри, Ганцю, подь-же з нами.
2. Не піду я з вами до стільця сидати,
Бо би ми ся поламали фалди на новім кабаті.
3. Але собі піду до вісяной слами,
То там ся ми не поламлят фалди на новім кабаті.
4. Прала Ганця шати, я вишов ксьондз з хати,
Вішат свої, свої реверенди, до Ганці ся сьміет.
5. Ганця так гуторит, же повісц мацери,
А він же ї, він же ї повідат, же він ксьондз, сьвященик.
6. Кели-е ти сьвященик, смотр собі косцела,
Не упатруй шварной гарной Ганці, смотр собі косцела.
7. Йа він і повідат, же ей висповідат,
— — — — —²⁾ покуту ей не даст.
8. Я в сповіди бяла, покуту чинила,
А еще я за таки таляри ціжми не носила.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 139, ч. 34. — *Врабель*: Р. Солов. ст. 68.

190 б.

1. На зеленій траві пасла Ганця пави,
Пришли гу ній три млади младенци: подь, Ганічко, з нами!
2. Я би пошла з вами, де подію пави?
Вижен пави горі яречками, подь, Ганічко, з нами!

¹⁾ = ходаки.

²⁾ Пропущено в записи один вірш.

190 в.

1. Пасла Ганця пави на зеленій траві,
Пришли гу ній тріє кармаженці, подь, Ганічко, з нами.
2. Не піду я з вами, бо я пасу пави;
Вижен пави горі до поточка, подь, Ганічко, з нами.
3. Ганця так гуторит, же повіст мацери;
Не повідай, шварна Гануленко, вшак я не сьвященник.

191.

1. Там в зеленім гаю пасло дівча крави,
Пришли г' нему тріє каваліри: дівчатко, подь з нами!
2. Не піду я з вами; де подзеем крави?
Зажен крави до зеленої трави, а сама подь з нами!
3. Але я сой сяду на довгу солому,
Та я собі на своїм кабаті фалдів не поломлю.

192 а.

1. Впїжджай, фурмане, бо юж на тя час,
Бо юж не перейдеш (2) без тот густий ляс.
2. Фурманец впїхав, з бича виточив,
А там розбїйничок з ліса вискочив.
3. Фурмане, фурмане, де пїязі мац? —
Бо як нам не повіш, забнем зараз,
4. Панове, панове, Бога ся бїйте,
Коня і віз берте, жита даруйте!
5. Панове, панове, зле чути на вас,
На Подолю коваль кує кайдани на вас.
6. Як кує, так кує злоти ланцунки,
Як-ем кохав, так і буду шумни дівушки.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 67 е.

193.

У нашої свашки зажилисме ласки:
Випилисме, виїлисме, витовклисме фляшки.

194.

1. Кой Панна Марія по світу ходила,
Кой свого синочка в животі носила, в животі носила.
2. Пришла она, пришла до одного міста, до Єрусалима:
„Ой хлопку мій, хлопку, преночуй мі ночку в своїм будиночку“.
3. Хлоп ей не ночував, псеме ей вищував,
На високій горі там ей пси познали, враз ся повертали.
4. Пришли они, пришли до одного хлопка, до Єрусалима,
Хлоп ей преночував і над его шопков зьвізда засьвітила.
5. В ночи о півночи вишов хлопко на двір: што то за новина?
Што то за причина, же над мойом шопком зьвізда засьвітила?
6. Же над мойом шопком зьвізда засьвітила, —
А в той час Марія сына породила, сына породила.
7. А жеби то я знав, же Панна Марія,
Приявбим ей на ноч до свого будзина, до свого будзина.

8. Вистеливби я ей постіль рисувану і ковдру з баршану,
А сам бим сой легав в сеньох под прожками з своїми дітками.
(В декотрих строфах і перший вірш також триколіний: 6 + 6 + 6.)

195.

1. Дзевчино моя, напою мі коня!
Не буду ти ей йа наповала, бо я не твоя.
2. Як буду твоя, напою ти два,
З мурованою ей йа студенечкі, з нового ведра.
3. Конь воду піє і ножков біє,
Уступ-же ся, моя наймиленьша, бо тя забіє.
4. Як ня забіє, то буду лежав,
А ти будеш, ой йа фалечнику, в темниці седзьяв.
5. Зимно, презимно под облачком спає,
А я забив, забив і презабив губанічку¹⁾ взяц.

Вар. 200 б, 209, 223 а, б. Тут наведено паралелі.

196.

1. Откаль павичка летіла,
Струсі перечка (2) тратила.
2. Летіла она брез гору,
До своєї любой розтомиленої матери.
3. Там і весіля стояло.
Дванац гудаків, шість пахоляків їй грало.
4. Грайте, гудаци, весело,
Покиль мій венец, златий перстенец, на главці.
5. Як я ся того позбуду,
І половину така весела не буду.

197.

1. Пониже млина густа вербина,
Єст там шумна дівчинонька, што мя любила.
2. Шумна дівчина, што мя кохала,
Вивела мі кониченька, тай осідлала.
3. Винесла рибку і хліба скибку,
На-же ти мі, мій миленький, вечерю вишитку.
4. Не так вечерю, як гагеранну (?),
Прийдеш собі, мій миленький, в неділю рано.
5. В неділю рано, як слонко сходить,
А южек мі мій миленький під пірком ходит.
6. А під пірчком під ципрусом,
Ей та і під капелюшком, під калиновим.
7. Коби я знала, котра му дала,
Зараз би я ей вершок зламала.
8. Вершок зламала, в пецу спалила,
Ой та най мі не любить мого фраїра. Вар. 220.

198.

1. Ей пила, пила, чепец стратила,
А пришла до дому, тай мужа била.

¹⁾ = загортку, гуню.

2. Била го в сінях, била го в хаті,
А идь¹⁾ же, мій мужу, чепця²⁾ глядати.
3. Пришов до корчми, добрийдень, люде,
Хто чепец йа найде, налізне буде.
4. Кварта горівки і корец проса,
Бо моя женічка простоволоса.
5. Дув вітер з гори, дув вітер з долу,
І зорвав чепчиско бабі з голови.
6. Ішов жидиско през³⁾ болотиско,
Тай витяг чепчиско за мотузиско⁴⁾.

Вар. 208: ¹⁾ подь. ²⁾ ціпця. ³⁾ брез. ⁴⁾ як боканьчиско. —
Вар. 169, 208, 238.

Чубинський: Труды V, 681, ч. 284.

199 а.

- А староста гварит: подме домів!
А свашенька шепче: забавмесьа еше, маме коли.

199 б.

1. Там за нашом хижом купа сена,
Вчера била дівка (2), неса жена.
2. Вчера била дівка под венечком,
А неса юж жена под чепечком.

200 б.

1. Десь бив, Янічку, десь бив до рана?
В Дебрецині при дівчині, сама казала.
2. Сама казала, сама воладала,
Сама йона на коніся кантар складала.
3. Дівчино моя, напій мі коня,
Не напою, бо ся бою, бо ще-м не твоя.
4. Кінь воду піе, ножками біе,
Варуйжесьа, моя мида, бо тя забіе.
5. Бо тя забіе подковечками,
Варуйжесьа, моя мида з чорними йочками.
6. Як буду твоя, напою ти два
З мурованой студенечки, з нового відра.

Вар. 195, 209, 223 а, б. Тут наведено паралелі.

201 а, б.

1. Циже-м не газдиня, ци не знам ряд вести?
Піду до сусічка (2) сусічок вимести.
2. Сусічок вимести, до корчми й однести,
Циже-м не газдиня, ци не знам ряд вести?
3. Ей в мойй коморе каша, риж, каша, риж,
Вшитко то, качмарку, твое тиж, твое тиж.

202.

1. Розточили мі ся на фартушку фалди,
Погнівався милий (2), не знам, ци доправди.
2. Щиро ся погнівав, неса одказував,
Жеби його личко ніхто не любував.

203.

На долиниці раз, дай мі, Ганцю, зас
Того черта маш!

204.

Ой заспівалабим сой ой, миленький, о тобі,
Але бо-с парадний (2), ей позераш по собі.

Вар. 23, 38.

205.

1. Ей маме штири бички, гей на всі штири дзвінки,
Ей як вийдуть на валов, (2) ей як парадни дівки.
2. Ей як я си заспівам ей на валови в ночи,
Ей не една дівонька ей, з постілоньки скочит.
3. Ей скочит вона, скочит, гей ціжемки обуват,
Ей ци то не мій фраїр ей на валові співат.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 226 с.

Вар. 554.

206.

Дівчатко, дівчатко, шалений розуме, (2)
Не ходити било (2) до стодолки гу ме.

207 а.

Ей маю косу, але ньом не кошу,
Гори селом, доли селом на параду ношу (2).

207 б.

Маю я косу, але ньов не кошу,
Гори селом, доли селом (2) на параду ношу.

208 vide 198, 238.

209.

1. Дзевчино моя, напой мі коня!
А я ти го не напою, не твоя-м жена.
2. Не твоя-м жена, тівко коханка:
Напой, напой меґо коня, меґо каштанка!

Вар. 195, 200 б, 223 а, б. Тут зведено паралелі.

210.

Свитай, Боже, свитай, жеби скоро день бив,
Ей жеби я видів (2), в котрій хижі я бив.

Вар. 84.

211.

1. Тогди ти мі, тогди меґо вінця збавив,
Кед йсі мі з Банковец (2) до дому провадзіл.
2. А як юж-сме пришли на зелени лучки,
Там-ес мі постискав мое біли ручки.
3. Ручки мі постискав, аж мі кров капкала,
Аж я тя, мой мілий, пре Бога питала.
4. Пре Бога тя питаю, пре Панну Марію,
Жеби ти мя пустив дівку справедливу.

5. Ти мі так повідав, же мі нич не буде,
Же з мойого личка краси не убуде.
6. А з мойого личка та краса одешла,
Як бистра водичка долоу ярком зешла.

212.

Не буду, не буду дробний овес косив,
Піду до Сяночка (2), буду шаблю носив.

Вар. 63.

213.

1. Побили ня вчера, не болит ня неска,
А юж я, миленький (2), про тебе нещесна.
2. Мила моя, мила, подь ня одпровадзіць
Хоц на тоти лучки, де ня мают забіць.

Вар. 282.

214.

Тот мій, тот мій, што возив гвій
Сивими волами, сподобався мамі і мі самі.

215 а.

Де будеме спати, моя люба Зуско¹⁾?
На пецу горячо (2), а за пецом вузко.

215 б.

1. Заяли мі волки вчера до стодолки,
Ід, Ганічко, слухай (2), чи черкают дзвонки.
2. Ганця полетіла, волки вименіла²⁾,
Дораз Янічкові (2) серце поценила.

216.

Ей дівчатко, лелія, легай там, де і я,
Легай на лавочку (2) ей попри моім бочку.
„Ей якби я легала ей попри твоім бочку,
Не ходилаби я (2) ей в дзеленім віночку.“

217.

Ой маєш, дівча, красу, та тримай ей до часу,
Не дай ей хлопцім взяць, чюгайя, ой бо будеш бануваць.
Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 73.

218.

1. Горі заградом, долі заградом,
А юж мою фрайречку до сьлюбу ведом.
2. Ведут ей, ведут, юж ей зачепят,
Бодай моя фрайречка не вишла з пекла.
3. З пекла не вишла, жеби згоріла,
Лем за тото едно слово, што мі повіла.
4. Жеби не мала ни ночки, ни дня,
Жеби била в таким жалю, яко гнеска я.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 426.

¹⁾ = Зусанна.

²⁾ = викупила.

219.

1. По садоньку ходжу, барвіночок саджу,
А чом-же я, моя мамцю, неженатий ходжу?
2. Росни, барвіночку, росни, дзелененький,
Гуляй, гуляй, мій синочку, іще-с молоденький!
3. Росни, барвіночку, росни, розстелися,
Гуляй, гуляй, мій синочку, іще не женися!

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 87. — *Грінченко*: Етн. матер. III, 375, ч. 683.

220.

1. Ой в леце, в леце слонко горуце, (2)
Пасло дівчатко (2) воли на луце.
2. Ой вишов і ньому на сивім коню,
Жен-же, дівчатко, волки до дому.
3. Ой Янчік, Янчік, наврац мі волки,
Дам ти перечко з дробной фіялки.
4. Не так з фіялки, як з маерану,
Прийдем си по не в неділю рано.
5. В неділю рано, як слонко сходить,
Юж мій миленький под пірком ходит.
6. Кедби я знала, котра му дала.
Дораз би я ей главічку зняла.

Вар. 197.

Kolberg: Lud. XVI, 258, ч. 413.

221 а.

1. Ей як я піду без ляс, ей будут бучки трескац,
Не дам я нікому (2) ей свое личко боськац.
2. Ей побоськай, побоськай, ей седем раз посподу,
Бо я служебничка, ей та піду до дому.

221 б.

Ей оженься, Янічку, ей возь сой дві, возь сой дві,
Єдна буде тобі (2), а друга мі, друга мі.

222.

1. Люлю же мі, люлю, під широку¹⁾ дулю!
Дуля ся ризвие (2), то тебе²⁾ прикриє.
2. Колиш-же ся, колиш, колисочко нова,
Бо як ти не будеш, буде яворова.
3. Колиш-же ся, колиш, колисочко сама,
Бо я собі піду до роботи з рана.
4. До роботи з рана, з вечера до спаня,
Коліш-же ся, колиш, колисочко сама.

Вар. 230 б.: 1) зелену, 2) дітину.

Ів. Колесса: Етн. 36. XI, 37, ч. 1.

223 а.

1. [А] звідти гора, звідти другая,
Медже тими гороньками ясная зоря (2).

2. Я собі мишлів, же зоря вишла,
А то моя миленькая на воду вишла.
3. Дівчино моя, напої мі коня!
Не напою, серце мое, іще-м не твоя.
4. Як буду твоя, напою ти два
Зо студеной кирниченьки, з нового ведра.

Вар. 195, 200 б, 209.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 24, ч. 49 (далекій вар.); 61, ч. 128. —
Гнатюк: Етн. Зб. IX, 200, ч. 220. — Ф. Колесса: Наша дума I, 31,
ч. 16. — Курчанко: Зап. Ю.-з. От. РГО. II, 407, ч. 61. — Враль: Р.
Солов. ст. 43. — Головацький: Н. п. I, 130, ч. 42; 317, ч. 145;
II, 229, ч. 62; III, в. 1, 158, ч. 32; 400, ч. 136. — Чубинський:
Труди V, 107, ч. 230; 120, ч. 258; 158, ч. 331; 231, ч. 464. —
Грінченко: Етн. Матер. III, 678, ч. 1661. — Ів. Колесса: Етн. Зб. XI,
120, ч. 6. — Метлинський: Нар. ю. р. п. 34. — Kolberg: Lud. IV. 122. —
Лисенко: Зб. у. п. I, ч. 33; V, ч. 24.

223 б.

1. Ой гора, гора, гора Содоя,
Йа над тою горонькою ясная зоря. (2)
2. Місячок зашов, зірничка вишла,
А юж моя наймиленьша по воду вишла.
3. Ой Ганцю моя, напій мі коня,
Не напою, бо ся бою, бо я не твоя.
4. Як буду твоя, напою ти два
Напою ти, заведу ти, де стайня твоя.
5. Як буду твоя, напою ти два
Зо студеной кирниченьки, з нового відра.

224.

1. На йубочи орал, на дівчатко волає,
Ей под, дівча, поганяй, бо я юж зунував¹⁾.
2. Оралби я, орал, плужок ся мі зламал,
Ей волоньки вистали, ручки зунували.

225.

1. Плавала, плавала ой чорнобиль по воді,
Будь, мила, здорова (2), ой бо-сме на розході.
2. Плавала, плавала, ой крайові приплила,
Будь, мамцю, здорова (2), ой жебис не забила.

226.

1. Пішов пан на лови brez доли на гори,
Стрітив він там шварне дівча, пасе штири волл.
2. Она ся му скрила, надобна дівчина,
Прикрилася листочками зеленой ліщини.
3. Пан сі з коня вишов глядає той дівчини,
А нашов він ту дівчину в зеленій ліщині.

¹⁾ = утомився.

4. Дав він і пантличку вшеліякой масти,
Аби собі помащала свої жовти власи.
5. Хоцбим помащала з рана до вечера,
Юж не буду таком панном, як лем била вчера.
6. А пришла до дому, конец стола седла,
Отец ей ся вишитує: „чом панна поблядла?“
7. Утратилам венек і дівочку зволю,
Про ойцове штири воли, што їх пасла в гаю.

Roger: P. l. pols. ч. 115.

227.

1. Де ходив, там ходив, білий Янчік ходив,
Білу Магдаленцю /:на баламут зводив:/ (2).
2. Скоро о півночи година вибила,
„Под-же мя випровад, Магдаленцю біла!“
3. Як она вставала, горенько плакала,
Аж си до фартушка оченька втирала.
4. Випровадила го за паньски стодоли:
— „Ід же, мій миленький, домів з Паном-Богом.“
5. Випровадила го під зелену стежку, —
Не помислила си о своїм нещестю.
6. Як він ся обрацив, за шию і хватив,
Аж ся білий пальчик до керви омочив.
7. Прошу тя про Бога і про вшиткіх святих,
Пуец же мя, мой милый, хоц висповідати.
8. Ой дам я тобі, дам твоей сповідости,
Аж тобі вилетят з твоей глави кости.
9. І поховав він ей під зелений вязок,
Не било ей видно, лем з фартушка рожок.
10. І пришов він домів, сів си коло стола,
„Ой тату мій, тату, ой зле я уробив,
Бо я млинарьову Магдаленцю забив.“
11. — „Ой сину мой, сину, добре ти йуробив,
Же ти млинарьову Магдаленцю забив.“
12. „Ой тату мій, тату, зле ви повідате,
Бо ви в моім серци о жалю не знате.“
13. Білой Магдаленці красні видзваняют,
Білого Янчіка на шебінь волают.
14. Білу Магдаленцю несут млинарчици,
Білого Янчіка стинают катице.
15. „Тепер мя забийте і коліна зламте,
Яку я і смерть дав, таку ви мі дайте.“
16. Отцове, матери того памятайте,
Де ся двое люблят, побрац ся їм дайте.
17. Бо вни ся любили, побрац ся не дали,
Приздрітеся, люди, што ся діє з нами!

Bartoš-Janáček: Nar. p. moravs. ч. 48 в. — *Roger*: P. l. pols. ч. 117. — *Kolberg*: Lud. I, 71—84, ч. 6.

228 а.

1. Ой пані кумо, добра горілька,
Напиймеся, пані кумо, до понеділька. (2)
2. Од понеділька аж до вівтірка
Напиймеся, пані кумо, добра горілька.
3. А од вівтірка аж до середи,
Напиймеся, пані кумо, бо-сме терезви.
4. А од середи аж до четверга,
Напиймеся, пані кумо, бо нам так треба.
5. А од четверга аж до п'ятниці,
Напиймеся, пані кумо, ми не п'яниці.
6. А од п'ятниці аж до суботи,
Напиймеся, пані кумо, бо-сме з роботи.
7. А од суботи аж до неділі,
Напиймеся, пані кумо, за доброю хвилі.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 148. — *Головацький*: Н. п. II 522, ч. 2; III, в. 1, 507. — *Чубинський*: Труды V, 1098, ч. 260.

228 б.

1. Пониже млина густа брезина;
Шумна тота дівчинонька, што мя любила. (2)
2. Што мя любила і шанувала,
Вивела мі кониченька і осіддала.
3. Винесла рибку і хліба скибку:
„Ой на-же ти, мій миленький, вечерю вшитку.“
4. Іще винесла і пугар вина:
„А на-же ти, мій миленький, што-м тя любила.“

Вар. 197.

Головацький: Н. п. I, 339, ч. 185; III, в. 1, 246, ч. 123.

229 а.

Пішла я на губи, не є, лем козаки,
Бо їх визбирали (2) пантнянски жебраки.

229 б.

1. Парубочку гладкий, не ходз, де сут дзятки,
Будеш горів в пеклі (2) по сами лопатки.
2. По сами лопатки, по сами рамена,
Тоди будеш знати, што то чюжа жена.

229 в.

1. Сиділо дівчатко на білім камене,
/:Розпустило волоси (2) по правім рамени:/ 2.
2. Пришов гү ній шляхтич на ей власн патриц,
І то він ей зачав талярами платиц.
3. Розсипав талярі по йокруглім столі,
Позбирай, дівчатко, бо то вшитко твої.
4. Дівча позбирало на білий фаргушок,
Ручки заламало, очка заплакало, зпатрило на брушок.

5. Йа брушку мій, брушку, який ти височкий,
Же тя не обстают од фартушка бочки.
6. Перше обставали, еше зоставали,
Тераз не зостають і ще не достають.
7. Не плач, дівча, не плач, Панбог ти йодпустит,
Маш брата кравчика, фартушок попустит.
8. Якже не плакати? Вшитки люди знають,
Же парадні дівці фартух попуцають.

229 г. α)

1. Не рубай, не стинай молоду ліщину,
Не бер-же ти мене (2), молоду дівчину.
2. Не рубай, не стинай дзеленого дуба,
Не бер-же ти мене, кой я ти не любя.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 204, ч. 3. — Єдличка: Собр. нар. п. I, 23, ч. 12.

229 г. β)

1. Мамо моя, мамо, продай тоту козу,
Най я з ньов на поле (2) ніколи не холжу.
2. Моя мама взяла і козу продала,
Юж не будеш, дівко, на поле ходила.

229 г.

1. Не прошу тя, мила, бис мі отворила,
/:Отворю собі сам (2), бо я твій замок знам:/ 2.
2. Ти-ес ня полюбив, а я тому рада,
Буду сой ходила, як хустечка бляда.
3. Бляда Ганця, бляда, бо ся любии рада;
Чом я червенішша? бо я справедливша.

229 д.

Далас мі, мамусю, далас мі доволі,
Далас мі любити (2) Янічка в коморі.

229 е.

1. А Боже мій, Боже, дай ся мі напросіц,
Той зелений венек (2) щасливі го зносиц.
2. Кедби мі го зняли в тим сьвятим косцеле,
То би ся тішили (2) мої приятеле.

229 ж.

Хоц я і худобний, з худобного дому,
Так мі Панбіг сьвітит (2), як і богатому.

230 а.

1. Ей помож ся мі, помож, ей мила, йоженити,
Бо мя ножкі болят (2) ей до тебе ходити.
2. Ей до тебе ходити, ей палюнечку пити,
Помож ся мі помож, ей мила, йоженити.

230 б. vide 222.

231 а.

Жально мі тя, жально, моя мила, жально,
Бо тя не виділи (2) мої очи давно.

231 б.

1. Долина, долина горбом малювана,
Кажди шугай писка (2) лем мі звербувана.
2. Лем мі звербувана на сивого коня,
Будеш банувала, фраїречко моя.
3. Жалую, баную, жаль мі не поможе,
Кого я любила, наверни го Боже!
4. Кого я любила за півтора рочка,
Наверни го Боже, пішов до Сяночка.

232. а)

1. Ой Боже мій, Боже, што-же би я робив,
/:Якби я не достав (2), котре-м дівча любив?/: 2.
2. Котре-м дівча любив і ночку-м з ним проспав,
Што-же би я робив, якбим го не достав?
3. Я бим його достав, я бим його достав
Але кой про люде, бо неса свѣт мудрий.
4. Бо неса свѣт мудрий, розума не мае,
Де ся двое люблят, люде їм не дают.
5. Бо мі ся трафляло, што дівча ґрунт мало,
А я його не взяв, бо-м тебе в серци мав.
6. Ти мі повідала, же ти за мя підеш,
Же ти за мя підеш, як то море преїдеш.
7. Ти моречко прешла, люди ти мя ганят,
Не слухай, дівчатко, не слухай нікого, лем ти гибай за мя.
8. Хотяй ми не мали ой ани загона,
Бог нам допоможе, купиме сой поля.
9. Купиме сой поля у своей країні,
Як ся повернеме ґу своїй родині.

232. β)

Кой я масірував, отец на мя волав:
Вернися, мій сину (2), бо я тя виховав.

233. а)

1. Поїхав миленький та до той Гамерики,
/:Ніч мі не захобив!) (2), а лем жаль превеликий:/ 2.
2. Верни-же ся, верни, мой милий, з Гамерики,
Одбер-же си, одбер а той жаль превеликий!
3. Боже мой, Боже мой, што я виробила,
Же я свої очка та за тобов пустила!
4. Боже мой, Боже мой, што я виробила, —
Худобной матере синка полюбила!

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 69, ч. 60.

¹⁾ = лишив.

233. β)

1. Чом си не засьпіваш, невісто молода?
Ци ти ся не хоче (2), ци-сь така голодна?
2. Ни ми ся не хоче, ани-м не голодна,
Як-же мам сьпівати, ай кед-ем негодна?
3. Сьпівайте, дівчатка, гласок примилений ¹⁾,
Не будете сьпівац, як будете жени.

233. γ)

1. Не буду, не буду зимну воду пити,
Мусит ми миленький (2) на Дунай ходити.
2. Дунаю, Дунаю, тиха вода плине,
Молодосте моя, то ми марно гинеш!
3. Літа мої, літа, ай взяла вас пляніта,
Взяла і малодість, не зналам, што добрість.

234.

Лем ти ня, коничку, нес брез тот зелений лес,
Принес ня до гаю, там дівчатко маю, овса сена достанеш (2).

235.

1. Ци ви, мамцю, спите, ей ци ви не чюете,
Як до ваших дверей (2) ей зазуленька трешле?
2. Ой, не спю я, не спю, тай бо не можу спати,
Бо тя ся, дівонько, ей не можу дїждати.
3. Станьте, мамцю, станьте, ай отворте дверечка,
Іде з Гамерики, ей а ваша дзевечка.
4. Я іду, я іду та з далекого краю,
Нїчого-м не вжила, а йно смутку і жалю.

236. б. в.

- 1: А за нашов хижов лучка широчка ¹⁾,
Лучка широчка ¹⁾, травка височка ²⁾, травка височка ²⁾,
2. Прохаджатеся ³⁾ по нїй дівча румене,
Дівча румене, красне червене, красне червене.
3. „Мамцю моя люба ⁴⁾, кому мя ховаш?
Кому мя ховаш, за кого мя даш, за кого мя даш?“
4. — „Дівко моя люба ⁶⁾, ховам младому ⁷⁾,
Ховам младому ⁷⁾, дам тя старому ⁸⁾, дам тя старому ⁸⁾“.
5. „Мамцю моя люба ⁴⁾! не по мой воли ⁵⁾,
Не по мой воли ⁵⁾, вшитко мя болит ⁹⁾, аж и голова“.
6. „Мамцю моя люба ⁴⁾! кому мя ховаш?
Кому мя ховаш, за кого мя даш, за кого мя даш?“
7. — „Дівко моя люба ⁶⁾, ховам старому ⁸⁾,
Ховам старому ⁸⁾, дам тя младому ⁷⁾, дам тя младому ⁷⁾“.
8. — „Мамцю моя люба ¹⁰⁾, юж по мой воли ⁵⁾,
Юж по мой воли ⁵⁾, нич мя не болит, я юж здорова ¹¹⁾“.

Вар. 236 а.: ¹⁾ ширічка. ²⁾ висічка. ³⁾ проходиться. ⁴⁾ Ой йа мамцю
моя. ⁵⁾ воле. ⁶⁾ Ой ти дівко моя. ⁷⁾ младему. ⁸⁾ старему. ⁹⁾ боле. ¹⁰⁾ Ой
мамїчко моя. ¹¹⁾ ани голова.

¹⁾ = гарний, милпй.

237.

Ти зазуленько, ставай раненько,
Жебис си кувала (2) на росу з рана.

Нес ня, конику, нес, без той зелений лес,
Занес ня до милой на вечерю днес.

Там в милой кава, дужко вислала,
Сама собі легла, мене волала.

Я ся гніваю, назад вертаю,
Як мила ввиділа, зараз зімліла.

Гей милий, милий, милий премилый,
Принес-же си, принес півмисок білий.

Буде вечера, курка печена,
І біла постівка шак вистелена.

238 v. 169, 198, 208.

239.

1. Кед я служила в славним Прешове,
Взяли мі вянек (2) кавалерове.
2. А хто мі го взял? славни Францішек,
Што мі обіцял, што мі даровал злати ланцусек.
3. Ай і до того три шнуровачки, —
„Сховай собі, міла (2), до шкатулечки“.

240 а.

1. В неділеньку рано люлька ся курила,
Впала мені з цибушка, на цебер ся збила (2).
2. Я черепки позбирав, тай почал думати,
Люлька-ж моя дорогая, юж ты мі не мати.
3. А піду я до Сянока люльку куцувати,
Люлька моя дорогая, не мож вторгувати.
4. Молода дівчина гриби продавала,
Тай мі тую червеную люльку торгувала. Вар. 334.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 86, ч. 4. — Врабель: Угр. рус. сп.: ч. 834. — Головацький: Н. п. II, 470, ч. 3; III, в. 1. 164, ч. 40. — Чубинський: Труды V, 1179, ч. 231. — Грінченко: Етн. матер. III, 674, ч. 1648 (уривок). Метлинський: Нар. ю-р. п. 468.

240 б.

1. А там за гороньком каня воду пие,
А яка то пекна річ, жена мужа бие.
2. Жена пішла до млина, а муж остав дома,
Оганяй-же какаше¹⁾, най їх каня не плаше.
3. Жена пришла до дому, не гварит нич нікому,
Лем го взяла за власи: „яко ганяш какаше?!“
4. А я з велькой біди пішов до сусіди:
Ой сусідо, сусідонько, злу я жену маю.

¹⁾ = качки.

5. Сто златих мі пропила, кийом ся мя набила,
Плакати мі не дала, скакати мі казала.

Врабель: Р. Солов. ст. 97. — *Roger*: Р. l. pol. ч. 404.

241.

- Ой мамо моя, мамо, та не зганяй мя рано, (2)
Бо я ти пристрою (2), де піду, постою.

242 vide 257 б.

243.

1. Під дубиною, під зеленою
Сідит там голубик з голубиною.
2. Ой сідит, сідит, любувалися,
Сивими крильцями накривалися.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI. 157, ч. 8. — *Žegota Pauli*: Р. l. r. II, 92, ч. 1. — *Врабель*: Угр. рус. сп. ч. 779. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 71—72. — *Головацький*: Н. п. II, 514, ч. 3; 582, ч. 13. III, в. 1, 452—453, ч. 4—5. — *Чубинський*: Труды V, 317, ч. 626. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 190. — *Купчанко*: Зап. Ю.-з. Отд. РГО. II, 414, ч. 80. — *Метлинський*: Нар. ю.-р. п. 107. — *Kolberg*: Рок. II, 129, ч. 211. — *Лисенко*: Зб. у. п. VI, ч. 29.

244.

1. Дзеціно моя, на ті колендзе¹⁾,
Я на твоім лужку, ейя-яй, таля-яй, ноцовац бендзе.
2. Ой ци і бендзе, ци і не бендзе,
Дзевчинонько моя, ейя-яй, таля-яй, на ті колендзе.

245.

1. Дівча з павами, не ходз за нами,
Бо ти маш фаргушок отелепаний.
2. Я си виперу, я си висушу,
Я з вами, воячки, вандрувац мушу.

246.

1. Ей гули, гули, гусоньки, на став,
Дай, Боже, добрий день, той ночи-м не спав.
2. Ей гули, гули, гуси, на воду,
Поколотили Касуни воду.
3. Касуня пере, Касуня мие,
А і ся коломут на шматки бере.

Головацький: Н. п. II, 226, ч. 46.

247 а.

1. А з гори, з гори идут Мазури,
Лем то еден Мазуречек,
што мі несе мой вінечек
розмарийови.
2. А в ночи, в ночи, коло півночи,
Встань, встань, матуленько, (2)
дай конім води.

¹⁾ = дарунок.

3. Як-же я мам встац, коньом води дац?
Кед мі matka заказала,
жебим з тобом не гадала,
мушу ся бояц.
4. Маткі ся не бой, сїдай на мой конь,
Поїдеме в чужї краї,
де сут пекне обичаї,
мальований двор.

Roger: P. l. pol. ч. 120. — *Zofja Grynbergowa*: Melodje niektó-
rych pieśni ludowych. Lud. 1897. III. v. 2. 128, ч. 4. — *Чубинський*:
Труды V, 207, ч. 414. — *Метлинський*: Нар. ю.-р. п. 29.

247 б.

1. Ой з гурї, з гурї, ідут Мазури,
Іде, іде Мазуречек,
несе, несе мой вянечек
розмарійовий.
2. Прийшов він в ночи коло півночи,
Склапкал в окенечко,
ставай, міла, мой сердечко,
дай коням води!
3. Маткі се не бой, сїдай на мой конь,
Поїдеме в чужї краї,
сут там пекни обичаї,
мальований дом.
4. Як-же я мам стац, коням води дац?
Кед мі matka заказала,
жебим з паном не гадала
мусім се ей бац.

248.

1. Ей Боже, Боже, што мі з того, (2)
/:Гей, гей, же я вишла:/ (2) за старого.
2. Ей бо то старий, сива брода,
Гей, гей, я дівчина, як ягода.
3. Ей бо то старий примилений,
Гей, гей, юж я пташек улаплений.
4. Ей юж я пташек улаплений,
Гей, гей, до клітки посаджений.

Вар. 405.

249.

1. А під гором сад чисто метений, (2)
Зеленою рутонькою (2) густо шлетений.
2. А в тим садочку ніхто не бивав,
Лем тот козак молоденький коника пасав.
3. Коника пасав, дробний лист писав,
І до свойой милесенькой в Україну слав.

250 а.

1. Над водов кряк, в ті воді рак,
Серед води рибоньки,

- а в тім селі дівоньки,
я тому рад.
2. Дівча мое, серце мое,
Почекай мя до яри,
най вироснут фіяли,
будеш мойом.
3. Она ждала і чекала,
не могла ся дочекац (2)
до Михала.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 469.

250 б.

1. Серед села став, яку-с собі взяв?
А бив я там в Україні, люди мі ей нараїли, } 2
Панбіг мі ей дав.
2. Панбіг мі ей дав, йотец обіцяв
Половину маєтности, дає дівку до любости,
отец обіцяв.
3. Власна мамуся дарує гуся,
При гусяти трое стадо, жеби мала мое чадо,
власна мамуся.

251 а.

1. Ганцю моя, серце мое,
Почекай мі до яри,
най завітнут фіяли,
будеш моя.
2. Я чекала, ручку-м дала,
Ручку-м дала одібрац,
не зналам ей шановац,
до Михала.
3. На горі кряк, під гором пняк,
Серед води рибочка,
за водом ест Ганічка,
гу ні бим рад.
4. А ци я пес, же мя не кцеш?
Я за свої дукати
найду собі не таку,
яка ти ес.

251 б.

1. Мамуєь моя, ховай-же мя,
За старого, мамечко, (2)
не дай-же мя!
2. Йу старого сіва брода,
А я млада, мамечко,
як ягода.
3. Пораджу я сивей бродзе,
Намочу ей, мамечко,
в зимней водзе.
4. Буде мокла до йосени,
Аж се вшитко, мамечко,
роззеленит.

252 а б.

1. Моя жена розум мела,
Прошила мі волки
З чужими паробки,
а і коня¹⁾.
1. І врецено і прядено,
Зідж-же тепер дябла,
нашто будеш пряла,
моя жено.

Вар. 252 а.: ¹⁾ і стремена.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 955, а б.

252 в.

1. А ци я пес, же мя не кцеш? найду собі не таку,
Я за свої дукати яка ти лес.

2. На горі кряк, під гором шняк,
Серед води рибочка,
а за водом Ганічка,
го ні бим рад.
3. Ганцю моя, серце мое!
Почекай мі до яри,
лем завітнут фіяли,
будеш моя.
4. Чекалам сом, не пришов сом,
З тамти строни Дуная
чекала я шугая,
не пришол сом.
5. Як він приде, што я му дам?
Дам му перко зо злота,
то є моя робота,
вера му дам.

252 г.

1. А ци я пес, же мя не кцеш?
За седем турачків
найду сой не таку,
яка ти єс.
2. Дукат і дав, жеби з ньов спав;
Дукат му враціла,
з пеца го зруціла,
на землю впав.

253.

1. Ганця біла грушкі збіра (2),
Ганця ся зрадовала,
вшиткі грушкі попродада
за марияш.
2. Будзейский князь дає пінязь,
Ганця ся здивувала і т. д.

254.

1. Виляла водниця ей на зеленой луце, (2)
Ей юж моя миленька, юж моя миленька
ей колише малюце.
2. Колиш-же сой, колиш, ей коли-с сой достала,
Ей я ти так повідав, я ти так повідав,
жеби с сой сама спала.
3. Ти мі так повідав, ай же мі нич не буде,
Ей же на моім личку, же на моім личку,
ей не спознают люде.
4. А на моім личку ей юж люде познали,
Ей што-ж ми обоічко, што-ж ми обоічко
ей тераз доказали?!
5. Воліла я мати ей нечистого духа,
Ей мала я носити, мала я носити
Ей на руках найдуха.
6. На руках найдуха, та под бочком колицку...
Ей што же-с мі доказав? што же-с мі доказав,
Ой мій любий Янушку?!

255.

1. Зажену ковіченька на зелений овес,
Сам піду до милой, сам піду до миленькой,
аж на нижній конец.
2. Ой не сам-єм ся женив, люди ня женили,
Бодай моей жені, ей бодай моей жені
на заран дзвонили.

Вар. 261.

256. а)

1. Дівчатко, кохам тя, нікому не дам тя,
Недам тя нікому (2), возьму тя до дому.

2. Сталося мі, стало, сталося мі нове,
Забилу милого дrevкo яворове.
3. Сталося мі, стало, што ся мі мало стац,
Забилу милого, што ся мі мав достац.
4. Миленський з лободов (?), цнеся мі за тобов,
А жеби я была слюбована з тобов.

256. β)

1. Сьпівайте, дівчата, тераз вам до того,
Закаль не маєте смутку великого.
2. Смутку великого, ани ниякого,
Сьпівайте, дівчата, тераз вам до того.
3. Сьпівай собі, дівча, сьпівай собі гласом,
А як ти ся видаш, не будеш, лем часом.

257 а.

Бодай тя, миленька, сивий коник носив,
Далас мі гамбочкі (2), ани-м тя не просив.

257 б.

1. За бодроґ¹⁾, за бодроґ, дзевчатко, за бодроґ,
Кой-с*) мі починила (2), одроб-же мі, одроб!
2. Я ті не чинила, ани моя мати,
Тота ті чинила, што-ес ей мав брати.
3. Дівчата, дівчата, чом не співаєте?
Ци гласу не мате, ци співац не знате?
4. Співалаби я си, співала, співала,
Жеби мі мамічка робіц не казала.
5. Робіц не казала і кужівку прясти,
Бо я ся навчила по весілю трясти.

Вар. 242: *) Што-с.

257 в.

А вінку мій, вінку, як-ес мі ся змінив,
Же мі ся не будеш (2) на главці зеленів.

258.

Кед ня, миленька, не кцеш, одировадь ня, де кцеш:
Горі Кошицами, ей горі Кошицами за вербуванцями.

259.

1. Ей шуміла лещіна, кой се розвивала
Плакала миленька, ей плакала миленька, як се оддавала.
2. Ой шуміла лещіна, кой-ем берез ню схав,
Плакала миленька, ей плакала миленька, кой-ем ю понехав.
3. Ей не плач, дзевча, не плач, ани не лементуй,
Буду до тя писав, ей буду до тя писав аж од реґементу.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 177, ч. 34.

Вар. 45.

¹⁾ = границя.

260 а.

1. А Боже мій, Боже, а што я буду робити, (2)
Ой як того ледашто,
як того ледашто а буде до нас ходити?
2. А Боже мій, Боже, а Боже мій єдиний,
Ей не мам я ойца, матки,
не мам ойца, матки, ани жадной родини.
3. А Боже мій, Боже, а змилуйся надо мнов,
Ей станулам на камінь,
станулам на камінь, а звинувся підо мнов.
4. Покотився за мнов а в глибоку долину,
А Боже мій єдиний,
Боже мій єдиний, а юж я там загину.
5. Будут мене будут а в Маластові бити,
Ей а же я їм хожу,
а же я їм хожу а дівчатко любити.

260 б.

Голосе, голосе, ей розейдсья по лесе
Ту мому милому (2), гей де волоньки пасе.

260 в.

Голосе, голосе, ей розейдсья по лесе,
Ой де моя миленька,
де моя миленька ей та волоньки пасе.

261.

Ей зажену конічка на зелений овес,
Сам піду до милой,
ей сам піду до милой аж на нижній конец.

Вар. 255.

262.

1. Зазуленька кукат, ой повідат же свита,
Подь, миленький, домів (2), ей бо я буду бита.
2. Бо я буду бита, ей од свої мамічки,
Же я не нажала ей коровам травічки.
3. А я траву нажну, ей корову подою,
Я ся свої мамці ей ніколи не бою.

263 а.

1. Ой Боже мій, Боже, што я не зробила,
Єдни по вечері (2), а я не палила.
2. Ани не палила, ани не запалю,
Ей фраїр ся мі женит, а я в вельким жалю.
3. Фраїр ся мі женит, піду на веселе,
Піду ша припатрац, што за паню бере.
4. Таку паню бере в чарним голомоне¹⁾ (?)
Ей скаре тебе Панбог, мой фраїру, за мне!

Вар. 325, 385, 365 в.

¹⁾ = мабуть „доломан“, верхня одежа мадярьська, вишита шнурями й петлями.

263 б.

1. Хоцби мі пісали пісари од Відня,
Та мі не напишут (2) мої жалі нігда.
2. А любуй, не любуй, або мі понехай,
Або мі дакому на рочек обецай.
3. Обецал мі коваль конічка поковац,
А ковалька дівча на осінь зрихтовац.
4. Ани мі той коваль конічка не кує,
Ани мі ковалька дівча не рихтує.

264.

1. Де терня, там терня, в ті Пантниці терня,
Пантнянські паробци яко згнила мерва,
ей яко згнила мерва.
2. Тоту згнилу мерву ніхто пограбати,
Пантнянські паробци ей ніхто любити.
3. Де терня, там терня, в ті Пантниці терня,
Пантнянські дівчата ей як орішків зерня.
4. Бо орішків зерня лем би коштувати,
Пантнянські дівчата ей лем би любити.
5. Фраїр ся мі женит, на волю му даю,
Най бере, яку хце, я ся не видаю.

265.

1. Єще-м не перейшла на мадярську страну,
Юж мі йтворили /:мальовану браму:/ 2.
2. Мам фраїра Янца, ме імено Ганця,
Так маме імена, як рута червена.
3. Зелене, зелене коло червеного,
Пасе мій миленький і я коло нього.
4. Дала ня мамойка на широку рулю,
Не дала мі на ню, лем одну кошулю.
5. На широкій рули треба рано встати,
А я молоденька, хоче мі ся спати.

266.

1. Не ходив-ем за ньом, ей сама пришла за мнов,
Я був на йовечках /:ей за зеленом травом:/ 2.
2. Повідж-же мі, повідж, ей альбо мі відповідж,
Най до тя не ходжу, та як на сьвяту сповідь.
3. Любуй-же мя, любуй, ей лем мя не видавай,
Як прийду до корчми, ей близко мя не ставай.
4. Палюнку не купуй, ей пити ї не буду,
До танцу мя не бер, ей бо з тобом не піду.
5. Але сой возь иньшу, ей я собі посіджу,
Ей я тя, миленький, та брезго рада віджу.

Вар. 49.

267 а, б.

1. Подме, хлопці, подме до той Гамерички,
І я пойдзем з вами, лем попродам бички,
ей лем попродам бички.

2. Бички єм попродав, мало пенєндзи мам,
Єще продам краву, поїдече помалу,
ей поїдеме помалу.
3. Пожегнай ти. Боже, нашого цісаря,
Же він нас випустив под іншого краля,
ей под іншого краля.
4. Под іншого краля, ой же под Анґлюся,
Плаче за мнов жена, моя любя душа,
ей моя любя душа.
5. Не плач ти, женочко, бо ми ся вруціме,
Лем ся в Гамеріці газдувац учиме,
ей газдувац учиме.

268. а)

1. А під гаєм (2) зелененьким
Брало дівча лен дрібненький.	3. Тонісенко простерало,
Чорну землю намовляло:
2. Брало, брало, забрало,
Тонісенко простерало.	4. „Вкрилас ойца, вкрилас матку,
І мене вкрий на остатку!“
5. „Возми мене молоденьку,
Як ягідку червоненьку.“	

Се початок звісної пісні про парубка, що проти волі матери жениться з удовою.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 240, ч. 2. — *Грінченко*: Етн. Мат. III, 420, ч. 749. — *Головацький*: Н. п. II, 520, ч. 8 і 576, ч. 4.

268. β)

1. А там долов (2) під явором
Оре дівча одним волом.	4. Обіцям тя за Янічка,
За Янічка, за збуйничка.
2. Ище бразду не зорала,
Мати на не заволала.	5. Тот Янічко нич не робит,
З людскої стайні коні водит.
3. Дівча, дівча, под до дому,
Обіцям тя, не знам кому.	6. Ма кошулю з павучини,
А перечко з рокитини.
7. А в тім перку сама пиха,
А з голоду ледво дихат.	

Вар. 497 і 432 а. β) (тут подано паралелі), 447.

268. γ)

1. За горами (2) за лесами,
Таньцувала з гусарями.	3. — „Идце сами, спийце здрави,
Бо я піду з гусарями.“
2. „Уліянко, под до дом спац,
Бо тя волат отец і мац.“	4. — „Бо гусаре добри хлопц,
По сто злагих дают пропиц.“

269.

1. Мати сина (2) проклінала,
На пустиню виганяла. (2)	5. „Сестро моя наймолодша!
Винес-же мі шати мої,
Шати мої чорненької.“
2. Идй, сину, на пустиню,
Идй, идй і не прийдй.	6. Она шати виношала,
А все горенько плакала
И все ся го зьвідувала.
3. Людзки діти до костела,
А ти, сину, все до села.	7. — „Братусю наш наймилень-
[ший!
4. Людзки діти юж з костела,
А ти, сину, товди з села.	

- А де-же ти од нас идеши,
Коли до нас гостьом прийдеши?⁴
8. Ой піду я и тоб и тоб¹⁾
[дороженьков
На нон зелений вершенько.
9. „Сестро моя середняя!
Винес-же мі шати мої,
Шати мої біленької!“
10. Вона шати виношала,
А все горенько плакала,
И все ся го звідувала:
11. — „Братусю наш наймилень-
[шпій!
А де-же ти од нас идеши,
Коли до нас гостьом прий-
[деш?“
12. „Ой піду я и тоб и тоб¹⁾
[дороженьков
На нон зелений вершенько.“
13. „Сестро моя найстаршая!
Вивед-же мі коня мого
Коня мого сивенького!“
14. Она коня виводжала
А все горенько плакала,
И все ся го звідувала:
15. — „Братусю мій“ — (як
[стр. 11).
16. „Ой піду я“ — (як стр. 12).
17. „А товдий я до вас прийду,
Як наспак соненько зийде,
И крвавий дожджик піде!“
18. Пришла мати юж з костела,
Анн ся не розберала
[(розгартала)
Лем все горенько плакала.
19. — „Діти мої дрібненької,
Юже-сте мі не вшиткої!“
20. Пішла мати и тоб и тоб
[дороженьков
На нон зелений вершенько.
21. Почав дожджик покрапляти,
Ни ту бучка, ни ту крячка,
Деж я ся юж тепер ддю?
22. Стала собі під явора,
Під явора зеленого,
Під синонька під свогого.
23. — „Зелен явір, яко син мій,
А сив камінь, як його кінь.“
24. Зачала сой ай галузки тай
[ламати,
Зачала кровця цяпкати,
Зачав синонько кричати:
25. „Мати моя наймиленьша!
Не лам-же мі пальці (кости)
[мої,
Пальці (кости) мої дріб-
[ненької!
26. Не далас мі в селі жити,
Дай-же мі кі в полю бити.“
27. Мати того вислухала,
Аж ся в порох розсипала.

Головацький: Н. п. II, 620, ч. 8; III, в. 1, 100, ч. 21. — *Грінченко*:
Этн. Мат. III, 420, ч. 749. — До стр. 1—17: *Максимович*, Укр. нар.
п. 1834, 137, ч. 1. — *А. Соболецький*: В.-русс. народ. п'єсни. Пб. 1895—1902.
I, ч. 254—261 (далеке споріднення мотивів).

270.

1. Ішло дівча на воду під зелену заграду,
Пришов 'д ньому пан, тай му розбив дзбан. (2)
2. Чого плачеш, дівчиною, чого плачеш хорошою?
За зелений дзбан талярик ти дам.
3. Чого плачеш, дівчиною, чого плачеш хорошою?
За зелений дзбан штири коні дам.
4. Дівча коней не хотіло, лем за дзбаном плакало:
Мій зелений дзбан, што мі го збив пан!
5. А не плач ти, дівчиною, а не плач ти хорошою:
За зелений дзбан тисяча ти дам.

¹⁾ Дослівно по рукопису д. Гомика.

6. Дівча тисяч не хтіло, лем за дзбаном плакало:
Мій зелений дзбан, што мі го збил пан!
7. Чого плачеш, дівчиною, чого плачеш, хорошою?
За зелений дзбан сам ся тобі дам.
8. Дівчатко юж не плакало, лем оно ся засьміяло:
За зелений дзбан достался му пан.

Гнатюк: Егп. Зб. IX, 138, ч. 33. — *Wacław z Oleska*: P. l. galic. 448, ч. 337. — *Головацький*: Н. п. II, 585, ч. 18. — *Bystroń*: P. l. p. lud. 96, ч. 26. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. 112 a. — *Roger*: P. l. pols. ч. 113—114. — *Kollberg*: Lud. XVI, 282, ч. 457.

271.

1. В ширьм полю дубина, под ньов стоїт дівчина
Шумна, з білов тварйов, з чорними йочима.
2. Што там робиш, дівчина, ци тя мама вибила,
А ци тя викляла, а ци тя викляла?
3. Ани ня викляла, ани ня не вибила,
Шумна я дівчина, вінок я зронила
Под зеленим гайом, з тим шварним шугайом.

272.

1. Гора, гора родзи копер,
Ей чия-же я буду тепер?
Гояя білая, шельвія дзелена, розмарія саджена, чугая! (2)
2. Гоя, гоя, сама своя,
Ей прийдь, шугаю, буду твоя.
Гояя і т. д.

Вар. 485, 556 аб.

273.

1. З далекої ми країни,
Не маме ту родини — Марію!
2. Лем ми пришли на погріб,
Нашей панни Марії — Марію!
3. Юж она нам зумерла,
Што нас смутних тішила — Марію!
4. Иде за ньом староста,
Сам то Панбіг з кральства — Марію!
5. Идут за ньом свашеньки,
То сут власни душеньки — Марію!
6. Идут за ньом дружбове,
То з неба ангелове — Марію!
7. Иде за ньом музика,
Бо то пані велика — Марію!

274.

1. А хто бачив, а хто чув,
А хто в мене сей ноч був?
Соловія, соловія, чудо-чуд,
Канарі оченька ох, ох, ох! | <ol style="list-style-type: none"> 2. Був у мене попів снн,
Давав мені волів сім.
Соловія, соловія, чудо-чуд,
Канарі оченьки ох, ох, ох! |
|---|---|

3. А я дурна не брала,
 Билам шестьми орала.
 Соловія і т. д.

4. А семого продала,
 Погонича наняла.
 Соловія і т. д.

275.

Ти моя мила, виший мі кошульку,
 Бо я масірую ютро на еґзецірку.
 Ой дададада...

276.

1. Чорна гора буковина,
 Чия-с Ганцю? материна.
 Гой, гой, гоая,
 Ей гоая, гоая (2) чугая!

2. Не буду я материна,
 Лем я буду шугайкова.
 Гой, гой, гоая, і т. д.

277.

1. Не буду ся женив, не буду, не буду,
 Лем сой фраїречку набуду набуду, гейяж гой!
2. Пішов мій миленький, ани го не видно,
 Лем му за дражечков подковечек слідно, гейяж гой!

278.

Ей дай-же мі, Боженьку, ей о що я тя прошу,
 Ей о вінок дзелений, ей што го рада ношу, гоая-я!

279.

1. Ей над бистрим яречком ей гуси воду пшют,
 Ей на шварнім дзевчатку ей паробци ся биют, ся биют.
2. Ой паробци, паробци, ей не бийтеса на мі,
 Ей бо я молоденька, ей не заходжу з вамі, сая-я!

280.

1. Ой Боже мой, Боже, змилуйся надо мнов,
 ей саяя-яй!
 Сталам си на камінь, поточився зо мнов.
2. Поточив, поточив в глибоку долину,
 Боже милостивий, юж я ту загину.

281.

1. Бивайте мі здрави, мої товаришки, гоая-я!
 Што ми хожували разом на орішки, гоая-я!
2. Разом на орішки, разом на малини, гоая-я!
 Бивайте мі здрави гори і долини, гоая-я!

282.

1. Мила моя, мила, подь ня йодпровадзіц
 Хоц на тоти лучки, гоая-я! што ня мают забіц, чугая!
2. Мали ня забити, але ня не могом,
 Бо ня заступила, гоая-я! коханечка ногом, чугая!

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 163, ч. 105.

283.

Побілі, побілі слугу неборака,
Нащо ся дав побіц? гоїя-я! добри се хлоп не се, чугая!

Вар. 213.

284 vide 89, 430, 603 б, в.

Попід гаєм Феся телятка пасала, гейя-гей!
Телятка пасучи Феся загукала, гейя-гей!

285.

1. Ой мам фраїрку грубу, сам ся не турбую,
Ой хлопця дам до чколи, сам ся завербую, гоїя!
2. Ей вербуют, вербуют гусари на конях,
Ей і я ся звербую, фраїречко моя, гоїя!

Верхратський: Зап. НТШ. ч. 44, 210.

286.

1. А в неділю п'яна була, а в понеділок спала,
А в вівторок снопів сорок пшениченьки нажала.
2. А в середу сушила, в четвер молотила,
А в п'ятницю продавала, а в суботу пропила.
3. А за што мя, мужу, беш, за яки учинки?
Ци я тобі не нап'яла за рік два починки?
4. Не сама я пр'яла, пр'яли помічниці,
То за муку, то за тісто, то за паляниці.

288.

1. Йа на меджі черешенька, а под межом дві,
Йа юж з тобом, наймиленьша, йа юж з тобом злі.
2. Достала сі, мила, брушек, не знаш од кого,
Тераз будеш повідала на ме самого.
3. „На кего бим повідала, кед не на тебе?
Ти сі ходзіл і ночовал, а я при тебе,
На пощелі трое дзєці, то шицко твое.“
4. Тему сину найстаршому, тему ше признам,
Покупем му чорне... до школи го дам.
5. Кед ша буде добре учил, буде з него князь,
А ти, міла, наймиленьша, будеш шельмов зас.
6. „Носив ти мі, фалечнику, червоне віно,
Жебим хлопця не хрестила на твое ймено.“
7. Не нос ти мі, фалечнику, червоне віно,
Бо юж хлопец охрещений на твое мено“.

Вар. 358 б.

289.

1. Ей кобис ти, дівчино, та злоту гору мало,
Ой то бис ей препила, ой і протанцувала.
2. Ой як я сой заспівам, ой далеко мя чути,
Ой подь-же, мій миленький, та волки навернути.

290.

1. А під нашим окенечком пекна заграда, (2)
Ой проходиться по ній мила красні прибрата. (2)
2. Прибератся на кожний день, яко в недзели,
Ой пише листи до милого кожду годину.
3. Милый ей так одписує, же він ей не хце,
Гей бо він собі полюбує дівча шумніише.

291.

1. Ей вшитко мі водичка забрала, ей лем мі пісочок зостав,
Ей прос Бога, дівчатко, ей жебим ся ти достав.
2. Ей прос Бога, дівчатко, ей Паненку Марію,
Ей жебим ся ти достав ей на другу неділю.

292.

1. А на наші салашині стала ся новина,
А юж наша Марисенька породила сина.
2. Повила го, повила го а в білі пеленки,
Кинула ним, кинула ням а в Дунай глѹбочкий.
3. А маш ти там, пані матко, маш там дѹвок пять, пять,
Не пуцай їх на вечірки, най си дома спят, спят!
4. На вечірки в чужі хати, а на землі спати,
Моглаби ся, пані матко, та пригода стати.

Вар. 388, 439 а, б, 493 б, 560. Тут наведено паралелі.

293 а.

Не буду ся женив (2), ей буду такої ходив,
Буду людски баби (2), ей на баламут зводив.

293 б.

1. Не маю голосу (2), ей не маю гардого,
Бо-м ся не навчила (2), бо не малам од кого.
2. Бо наші мамуся часто не співали,
Лем ся все старали, ей же нас дуже мали.

294 vide 331 г.

295.

1. А там долом (2) дзелененьким,
Брало дівча (2) лен дрібненький.
2. Як го брало (2) і мочило,
З глѹбокого Дунаечку воду пило.
3. Ти Дунаю (2), тиха вода,
Кому-ж я ся сподобаю йа молода?
4. Ци попови, ци дякови, судний Боже,
Ци якому . . . ічкови не поможе.

Вар. 311 б.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 163, ч. 2 а. — *Ів. Франко:* Жіноча неволя 21.

296 vide 356 б.

297.

Штирі бички, штирі (2) ой нарobili шкоди,
Пішли на яречок (2), ой напилися води.

298.

1. Кукала зазуля од калиночки,
Їхали жовніри з Україночки.
2. А в неділю рано стало свитати,
Стали ся жовніри кватирувати.
3. А господар з хати, жовнір до хати,
Став жовнір госпою ревідувати.
4. Чом в тебе, госпою, уста солодкі?
Ей то од медочку, мій жовнірочку.
5. Чом в тебе, госпою, очка чорненькі?
Ей то од ноченьки, мнлий, миленький.
6. Дивится господар, а все карбує,
На свою госпою дручок готує.
7. Ой мужу мій, мужу, мій невірниченьку,
Чом-же ти не віриш мойому серденьку?
8. А ця-ж то не можна пожертувати,
Чужого личенька поцілувати?
9. Куп собі, мій мужу, та колодочку,
Ей замкни ти мене у коморочку,
10. А як я схочу хлопці любити,
Будут ся твої замки ломити.
11. А як я схочу, в окно вискочу,
А як я наважу, двери виважу.
12. Насмаруюся солониною,
Тай витиснуся і щелиною.
13. Куп ти мі, мужу, сріберний дзвончок,
Повіси го мені за поясочок.
14. А де ся рушу, дзвонити мушу,
Бом-бом-бом, дзень-дзень-дзень, за твою душу.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 233, ч. 5; 234, ч. 6. — *Головацький*:
Н. п. I, 147, ч. 22.

299 а.

1. Іду я, скочу я по лен, по лен,
Там дівча пшеничку поле, поле.
2. Пололо пшеничку, тай в бір, тай в бір,
За нею хлопчина, як зьвір, як зьвір.
3. Стулився, згорбився, як лист, як лист,
Дівчину до меджи притис, притис.
4. Що-ж тобі, дівчино, жалю, жалю,
Що я тот ложечок зламлю, зламлю?
5. Чересло в борозді скручу, скручу,
Я тебе, дівчино, взяти мушу.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 48, ч. 12.

299 б.

1. Сім ріжків орішків, а осьме сало,
Чом-же мя не любиш, што-ж ти ся сгало?
2. Кудлашу, кудлашу, де-ж твоя жена?
За пецом, за пецом, перепрядена.

300.

Ой хлопчыта, хлопчыта, любуйте дівчыта,
Ей любуйте, як треба, підете до неба!

301.

1. Ей вишла я на гірку, повідам казаня,
Ей жеби мі мамуся винесла снідання.
2. Ей ожепився Дуда, вчера до полудня,
Ей взяв собі Маринну, діраву перину.
3. Ей цілу ніч не спали, перину латали,
Ей на водни плакали, же ся не виспали.

302 vide 324.

303.

1. Помикайсе, помикай по лавечце гу мне,
Як ти лавкі не стане,
2. Помикайсе, помикай по лавечце гу мне,
Будеме се любовац, ци нам буде шумне.

304.

1. Позерай но, дівче, (2) на суху тополю,
/:Як ся ти розвие (2), тогда будеш моя:/ 2.
2. А я позерала і вчера і гнеска,
Нещесна тополя еще барже зосхла.

305.

1. Ей Боже мой (2) боцюцький,
Який я сой (2) малюцький!
2. Але я сой (2) вельку взяв,
Та мя Панбог (2) пожегнав.

306.

1. Пасли вівці молодці, мругают на мене:
Прийди, прийди, гожий хлопец, з вечера до мене.
2. Прийди, прийди, гожий хлопец, хоцка на годину,
А я свого старенького пошлю на калину.
3. Иди старий, бородатий, калину ламати,
А ускочив гожий хлопец з конопель до хати.
4. Ідз-же, дівча, на вулицу тата позирати,
А як буде тато ішов, дай до хати знати.
5. Іде дівча до халуни і руками плеще,
Гуляй, гуляй, моя мамцю, нема тата еще.
6. Ідз-же, дівча, і другий раз тата позирати,
А як буде тато ішов, дай до хати знати.
7. Летит дівча до халуни і руками плеще:
Гуляй, гуляй, моя мамцю, нема тата еще.
8. Ідз-же, дівча, і третий раз тата призирати,
А як буде тато ішов, дай до хати знати.

9. Летит дівча до халупи: юж тато близенько!
А де-ж я тя тут подію, ти мое серденько?
10. Положу тя на постільку, перинов тя вкрию,
Сама ляжу і розкажу, же я марне гину.
11. А я мудрий хлопец був, того догадався,
Хильці-хильці по затильці, в коноплі сховався.
12. Іде старий до халупи і руками трепле:
А якийсь ту дідько бив, тівко місце тепле.
13. Тихо, старий, бородатий, не вчися брехати!
Як-еє кого в хаті застав, було го стрепати.

Вар. 312.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 126. — *Головацький*: Нар. п. I, 218, ч. 43; III, в. 1, 227, ч. 96; II, 572–573. — *Kollerg*: Рокисіє II, 153, ч. 255. — *Чубинський*: Труды V, 649, ч. 252. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 202. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. 117.

307.

1. Не до терня, не до терня, бо ся поколеме,
Под пернну мацерину, там ся загієме!
2. Не до колін, не до колін, бо там самн кости,
Але висше, але висше, прийдеш до радости.
3. Я до ксеєдза (2), би ня з гріхів збавив,
А він мене (2), до посцілки звалив.
4. Я до ксеєдза (2), бим ся сповідала,
А він мі ся розвідує, кельом рази дала.
5. Ой девять раз, девять раз, веце не міркую,
А тот десятый раз ксеєдзу не рахую.

Гнатюк: Егн. Зб. IX, 67, ч. 39. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 188.

308.

Ой дзевчатко волянске, /:подь з намі на паньске:/ 2
Ей попід Кальварію саднц розмарію.

309.

1. Што-м заробила, то м заробила, ти, гультаяу, пропил,
Єще бим била нпч не сварпла, кей бил-еє ня не бил.
 2. Бнй-же ми дома, бо-м твоя жона, не бнй мя у людзі,
Най ся мой отец, най ся моя мац про тебе не ветидзі.
- Roger*: P. l. pols. ч. 392.

310.

Ей а Боже мой, Боже, хто-ж мене споможе?
Ей милнй Бог з висока, роднна з далека.

311 а.

1. А я в своей старпй мамн на одході,
Посаджу ей два явори во огроді.
2. Явор, явор, яворнно, розростайся,
А ти, моя стара мамусь, не старайся!

311 б.

1. А попід гай, а попід гай зелененький,
Брало дівча, брало дівча лен дрібненький.
2. Не так брало (2), як стелило,
До Дунаю (2) говорило:
3. Ти Дунаю (2), тиха вода,
Кому-ж я ся сподобаю йа молода?
4. Ци хлопиви, ци попови, ци дякови,
Ци якому гультайови, — не дай Боже!
5. Лем мя не дай, моя мамусь, [за пивка],
Бо пропие худобину, хоцби яка.
6. Ой лем ня дай, моя мамусь, за такого,
Што він мене вірні любив, а я його.

Вар. 295.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 163, ч. 2 а. — *Ів. Франко*: Жіноча неволя 21.

312.

1. Сиділи си два молодці, моргали до себе,
Прийди, прийди, младий хлопче, гей з вечера до мене.
2. Прийди, прийди, младий хлопче, хоцби на годину,
А я свого старого, ей пішлю на калину.
3. Пішов старий, бородатий, калину ламати,
Вона си го юж провадит, ей з комори до хати.
4. Сіла си з ним за столичок, курку обирає,
А свого миленького ей к собі пригортає.
5. Прийшов старий, бородатий, рученьками трепле:
Кий си параль¹⁾ в лужку лежав, ей бо юж лужко тепле?
6. А ти старий, бородатий, не вчися брехати,
Кед лис (се) видів і послідив, ей било поїмати.
7. А ти старий, бородатий, а я собі пишна,
Де-ж я свої очи діла, ей же я за тя пішла.

Вар. 306.

Де-Воллан: Зап. РГО. XII, в. 1, ст. 126. — *Головацький*: Н. п. I, 218, ч. 43; III, в. 1, 227, ч. 96. — *Чубинський*: Труды V, 649, ч. 252. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. 117.

313.

1. Не попатруй на коціша²⁾, што му шнури вісят,
Лем попатруй до маштальні, де ся коні блищат.
2. Чиї коні не чесани, їлиби, пилиби,
Мают січку нарізану, набралбим на ливи³⁾.
3. А ти пейкусь, а ти пейкусь з нижнього ма --- ра (?),
Жеби ти мі не покусав мойого фраїра.
4. Бо мій фраїр неборачок уцекац не може,
Жеби ти го не покусав, заваруй го Боже.

1) = чорт.

2) = візник, фірман.

3) = вили.

314.

Веду коня до Дунаю, не хоче мі пити,
 Ей лем він крутить головою, лем хоче мя забити.

Чубинський: Труды V, 872, ч. 430.

315.

1. Ой Боже мій, ой Боже мій, мій Боже єдиний,
 Звербувався, звербувався мій милий, мій милий.
2. Звербувався, звербувався на коня, на коня,
 Казала му, казала му мац моя, мац моя.

316.

Скаралесь ня Боже, /:скаралесь ня дуже/ 2,
 Далесь мі такого (2), што обручі струже.
 Шкода того чада (2) за такого дзядя.

317.

1. Ходив дзядок по тим сьвіті, трафив до богача:
 „Приміте мя, добри люде, бо мя ту ноч зашла.“
2. — „Ми тя, дзядку, не примеме, бо ми тя не знаме;
 Немаш ту де почувати, — іди собі дале!“
3. Ішов, ішов не преставши, трафив на худобне;
 Щирим серцьом го витали, подобатся Богу.
4. — „Далабим ти їсти, пити, — ізо щирої души,
 Немам соли, немам мукі, серце мі жаль рушит!“
5. — „Іди, невіст, до комори, маш вшиткого надост.“
 Взяли дзядка на гостину, на велику радост.

Вар. 333. ¹⁾ душит.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 525, ч. 7.

318.

Посіяла руту-мяту межн берегами,
 Не можу ся оженити межн сусідами.

319.

А де тота студенічка, што голуб купался?
 А де тота коханічка, што я з ньом кохался?

Вар. 357.

320.

1. Летів орел донад море, зачав голосити:
 Зле єдному чоловіку на тім сьвіті жити.
2. Треба його (2), треба спарувати,
 Треба йому (2) підбочницю дати.

321.

1. Через сад на поклад їстоньки носила,
 Дай-же мі, Боженьку, о що-м тя просита.

2. Я тебе просила зелений віночок,
А ти мі одповів, завийся в рубочок.
3. А жеби то рубок, але то рубчиско,
Жеби то паробок, але то дівчиско.

322.

1. Вшиткім добре, вшиткім добре, лем мі зле, лем мі зле,
Вшиткі мают фраїречки, лем я ніт, лем я ніт.
2. Іще я ся, любий Боже, постараю, постараю,
Же буду мав фраїречку, на заран, на заран*).

Головацький: Н. п. II. 234, ч. 85.

323.

Любме ми ся, любме (2), ей лем ся не почубме,
Як ся почубиме (2), ей та нам ганьба буде.

324.

1. Што там маю, дівчино¹⁾, під запасочком²⁾?
Злапалам заяця під сосеночков³⁾.
2. Як ти го знімала, кед він уцекав?
Волалам: трусь, трусь, трусь, та⁴⁾ мі почекав.

Вар. 302. ¹⁾ дзевчино, ²⁾ запасечков, ³⁾ сосенечков, ⁴⁾ він.
Kolberg: Lud. XVII, 44, ч. 128.

325.

1. А Боже мій, Боже (2), што я йуробила?
Люде по вечері (2), а я не палила.
2. Ани не палила, ани не запало,
Фраїр ся мі женит, а я в вельким жалю.
3. Фраїр ся мі женит, піду на веселе,
Піду ся припатриц, яку паню бере.
4. Таку кезасоньку**) цесарьову доньку,
" " рихтарйову доньку.
5. Сидит она, сидит медже дружечками,
Утерат си очка гусіма перками.
6. Утерат си очка, силзи ей падають,
На сивім камені ямки вибивають.

Вар. 263 а, 385, 365 в.

326 а.

1. Куляло ше, куляло, куляло
То червене яблущко, яблущко.
2. Што ся мало покуляц, покуляц
Гу мой мілей легуцько, легуцько.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 277. — *Roger*: P. l. pols. ч. 236;
303; 362.

*) = завтра.

*) = панна, красавиця.

326 б.

1. В Гамерице в салоне, в салоне
Піют віно братове, братове.
2. Піют віно, черкають, черкають,
Ручки собі давають, давають.
3. Пій, Янічку, пій віно, пій віно,
Як ше ті там водзіло, водзіло?
4. Не барз добре, ні барз зле, ні барз зле,
Лем сом зато плакал вше, плакал вше.
5. Ми шероте zostали, zostали,
По свету ше тиралі, тиралі.
6. Йа нераз ше схадзали, схадзали,
Ручки собі давали, давали.

326 в.

1. Старалаша, старала, старала ¹⁾ ,
Же старого достала, достала.	3. Подавай му колача, колача,
Ей та ша ти обачит, обачит ²⁾ .
2. Ти старенька, не старай,
[не старай,
Лем старому подавай, подавай.	4. Подавай му цебулю, цебулю,
Здійме він ти кошулю,
[кошулю.

327 а.

1. Ей погнівався мій наймиленьший без причини на мене,
Осідлав собі коня сивенького і пішов пріч од мене (2).
2. Жеби я мала службичку свого, ей хопби найменшого,
Післалабим го в далеку країну по свого миленького.
3. Післалабим го в далеку країну по свого миленького,
Щоби приїхав, службичку понехав, бо ся мі цне³⁾ брез нього.
4. Жадна звіррина не може бити без товариша в лісі,
А він одіхав, мене понехав, як ластівочку в стрісі.
5. Засьвіт мі, сонце, засьвіт мі, місяц, ей як млинське колесо,
Вийди, дівчино, вийди, єдино, промов до мня словечко.
6. Як-же я маю гей йа до тебе словечко промовити,
Кой люде радят, кой люде судят, же я ти хцу любити?
7. Ней они радят, ней они судят, ей і по цілім сьвіту,
А я тя любив і любити буду, ти мій предрогній квіту.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 158, ч. 9. — *Ф. Колесса*: Наша дума I, 42, ч. 22. — *Лисенко*: Зб. укр. п. (Ой місяцю). — *Головацький*: Н. п. I, 275, ч. 67; II, 704, ч. 6; III, в. 1, 362, ч. 95.

327 б.

1. Погнівався мі мій наймиленьший без причини на мене,
Осідлав собі коня вороного, гет поїхав від мене.
2. Коби я мала вірну служеньку, післалабим по нього,
Найби приїхав, службу поняхав, бо мі тяжко без нього.
3. Служеньки пішли, його не нашли, ой не дают мі знати,
Юж ся мі прийде, бідній сироті, ой з тим сьвітом жегнати.

¹⁾ = журилася.

²⁾ = схаменеться.

³⁾ = скучно.

4. Волоньки мої половенької, чом-же мі не орете?
Лігонька мої молоденької, як мі марні гинете.
5. Сьвіт мі, місячку, сьвіт-же мі ясно, ой яко млинське коло,
Вийди, дівчино, вийди єдино, ой прогвар ко мі слово.
6. Як-же я маю, як-же я маю к' тобі слівце прогварити?
Гадают люде і судят люде, же ти хочу любити.
7. Нягай гадают, нягай і судят, аж и по вниткім сьвіту,
Я тебе любив і любити буду, ой мі ружовнй квіту!
8. Кому дорога, кому дорога, а мі гостинец битий,
Перестаньмєся, мій наймленьший, ой в тім рочку любити.
9. Не перестану, не перестану, аж докиль не достану
Чорненьки очка, біленьки ручки гей з малженьского стану.

328.

Їлят коні, шют коні зза нової драбини,
Як не можна любити молодої дівчини?

329.

1. За пецом цибуля, на пєцу сало, —
Чом-же-с ня не любив? што ти ся стало?
2. Гороша пів коша, пів палєнці,
Сходьтєся, дівчата, на вечерниці.
3. Юж третя година з вечера била,
Отворяла сїни врата, сама пішла до комнати дівчина мила.

330.

Де козак берегами, подковками крене,
За ним, за ним шварне дівча черевички несе (2)

Чубинський: Труды V, 410, ч. 796.

331 а.

1. Летит орел понад море, зачав голосити,
А трудно то худобному богату любити.
2. Як-же било не любити, кеди дівка гарда?
Сукня на ні, як на пані, кошуля гадвабна.
3. Болит мене головонька і меджи плечима,
Требаби мі знахоронька з чорнимп очима.

Головацький: Н. п. II, 404, ч. 745; III, в. 1, 444, ч. 226; —
Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 210. — *Метлинський*: Нар. ю.-р.
п. 64—65.

331 б.

1. Було колєсь у нас поле, ей та жиди забрали,
Були колєсь у нас воли, ей та тато продали.
2. Оженили молодого на пустої хаті,
И казали: „тепер, сину, почни газдувати“.
3. Што робити, што чинити? звідки хліба взяти?
Наняв я ся у жидиска ей гонти вирабляти.
4. Сіджу в лісі, тєшу, стружу, ей а жінка складає,
О голоді, о холоді, ей аж ся серце крає.

5. Ой погана то робота ей у жида служити;
А Боже мій милостивий, ей як на світі жити?
6. Изнайшлися добри люди, ей мудру раду дали,
Грошей мені позичили, ей їхати казали.
7. У далеку Гамеріку через широке море:
Там затопиш, вінчували, свою біду, горе.
8. А в неділю в ранці рано ей ми з селом працювали,
Як до церкви на угреню ей дзвонити почали.
9. Заворкотів із села дзвін, ей всі дзвони дзвонили,
Піснь працювальну далекою ей всім нам голосили.
10. Гори мої, гори мої, ей дзелени Карпати,
Хати бідни, похилени, коли-ж вас витати?
11. Таки думки снились мені, ей у моєй голові,
Як ударят, трену¹⁾ рушат, ей будте всі готови.
12. Кудя везли и де везли, ей того я не знаю,
Аж в Гамбурку заплили, — ей то все памятаю.

331 в.

1. Добре тобі, моя мила, у постели спати,
А я мусів скоро рано ей до роботи встати.
2. Юж я їду на роботу, юж фабрика трубит,
На мене бас²⁾ криво смотрит, ей юж ся му не любить.
3. А ти басу, а ти басу, я ся тя не бою,
Бо я піду, бо я піду, ей я піду на свою.
4. Чекай унтір, чекай унтір, бо ти побануєш,
А маш ти добру роботу, ей тай ю не шануєш.

331 г.

1. Серед ночі о півночі, ще кури не піли,
Ой пришов Яким до вдовоньки, ей люди не виділи.
2. Пришов Яким до вдовоньки: „добрий вечер, серце!“
Ей она ему відповіла: — ей забий жінку перше!
3. „Ой Марусе, Марусенько, як мам жінку бити?
Ей жінка шлюбна, молоденька, ей буде ся просити.“
4. — Не зважай ти, Якимоньку, та на ей просьбоньку,
Ей озми остру сокироньку, ей зотни головоньку.
5. Пришов Яким до домоньку, та став жінку бити,
Ей жінка шлюбна, молоденька, ей стала ся просити.
6. „Порайилась мені, Марусь, як мам жінку бити,
Ей тепер порай мені, Марусь, ей где ю мам подіти.“
7. — Запаль в пецу, заткай комин, скажи, што згоріла,
Ей виведи ей в дебри ліси, ей скажи, што здуріла.
8. Ой почула сусідонька до третої хати,
Ой стала она под оконка ей о тоє питати:
9. — Ой Якиме, Якимочку, а де ваша жінка,
А же ти ся так розплакала ей дітина маленька?
10. „Ішла она, ішла она, д матер на гостину,
Ой не хтіла вна з собов взяти ей малу дітину.“

¹⁾ = колія.

²⁾ = наставник.

11. Ой утікав Якимонько без лес, без обору,
Ой тай укрався Якимонько ей в сестри до комори.
12. — Ой Якиме, Якимоньку, што-ж ти на поділку?
„Ей скажу я ти, сестро, правду, ей што я забив жінку.“
13. — Ой Якиме, Якимоньку, пуйдз з мойой комори,
Ей жеби люди не мислили, ей же з мойой намови.
14. Закукала зазуленька в порозі на прутю,
Гей а юж ведут Якимонька гей в желізним окутю.
15. Пришли йони до корчмоньки: дай, жиде, горівки!
Гей про тоту милу вдову ей позбув я ся жінки.
16. Мила вдова, мила вдова знала жартувати,
Ей мав я жінку, як ластівку, ей било шанувати.
17. Ой Боже мій милостивий, щоб з той біди вийти,
Ей заказавбим десятому, ей щоб жінки не бити,

Вар. 294.

Zbiór wiad. do antr. kraj. VIII, 133. — *Квітка*: Нар. мел. I, 114, ч. 110. — *Kolberg*: Pokucie II, 171, ч. 313. — *Ів. Колесса*: Етн. Зб. XI, 223, ч. 15. — *Ів. Франко*: Жіноча неволя. — *Чубинський*: Труды V, 629, ч. 236. — *Головацький*: Н. п. I, 56, ч. 15; III, в. 1, 20, ч. 8; 238, ч. 113. — *Грінченко*: Етн. Матер. III, 353, ч. 651. — *Шухевич*: Гуцульщина III, 237, ч. 47. — *Коновченко*: Укр. п. I, ч. 32. — *М. Драгоманів*: Фатальна вдова. Розвідки II, Львів 1900.

332.

1. Бандурки ся породили, німа хто їх копац,
Панни хлопців упустили, німа хто їх кохац.
2. Мам хусточку, мам едwabну, кому-ж ей дарую?
Кого кохам, кого люблю, того поцілую.

333 vide 317.

334.

1. А в неділю рано люлька ся курила,
Впала міні на каменик, тай ся люлька збила (2).
2. Там молода дівчинонька горці продавала,
Она мені, она мені люльку вторгувала.
3. Я си люльку закурив, пішов на зальоти,
А якийся ск син підпер мі ворота.
4. А я собі сюдру сюдру помеже городи,
Запутався в гарбузине, тай наробив шкоди.

Вар. 240. Тут зведено паралелі.

335 а.

Чему-же-с ся не оженив, Бартошу, Бартошу,
Коли била кварта вудки по грошу, по грошу?

335 б.

1. Єще-ем ся не оженив, юж мя жена бие,
Вирихтую я сой на ню три дубови кие.
2. Єден на пец, другий за пец, третій під повалу,
Як ня буде жена бити, розвалю ей главу.

336.

1. В шерим полю там долом стоїт липка зелена (2),
Сідит під ньом моя мила, горко засмучена (2).
2. Чом ти плачеш, чом нарічеш, коханочко моя?
Ой про тебе, фалечнику, же не буду твоя.
3. Кед не будеш жена моя, будеш швагерина,
А преці-же в роді будеш, даяка родина.
4. Кед не будеш жена моя, будеш брацішкова,
А преці-же в роді будеш, фраїречко моя.

Де-Валлан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 145. *К. Flicka*: Eva Studeničová 57, ч. 43. — *Geryk*: Slovens. lud. p. I, ч. 82.

337.

1. А юж лем бив за водов, мусілем ся врациц,
А і свої миленької за ночку заплациц (2).
2. А юж я і рахував штиресто на столе,
Бер ти собі, моя мила, бо то вшитко твоє.
3. А я того не берем, бо то вшитко мало,
А юж ти ся налюбував мого личка дармо.

338.

1. Там на горі черешенька, а під гором пять, (2)
Моя мила сама дома, хлопці при ній спят.
2. Вишла мила до маштальні, ай Боже, Боже,
Конюсі ся поленкали, ей што-же, што-же.
3. Конюсі ся поленкали, ей Боже, Боже,
Мою милу покопали, ей то-же, то-же.
4. Моя мила лежить хора, ей Боже, Боже,
Тре ей послац по дохтора, ей што-же, што-же.
5. По дохтора і по бабу, ей Боже, Боже,
Жеби дала яку раду, ей то-же, то-же.
6. Баба пришла, ради дала, ей Боже, Боже,
Жеби з хлопом не легала, ей то-же, то-же.
7. Іди, бабо, іди з очий, ей Боже, Боже,
Я не спала з хлопом в ночи, ей што-же, што-же.
8. Ани в ночи, ани додня, ей Боже, Боже,
Лем кустечку до полудня, ей то-же, то-же.

Geryk: Slovens. lud. p. II, ч. 85.

339 а, б.

1. Коби мі не гора (2), ей не тота долина,
Пішовбим до милой (2), ой лем завальна зима.
2. Не жадуй, не бануй, ой же-с мойой не била,
Ой билас плакала, ой покиль била жила.

340 а.

1. Пониже млина густа вербина, требаби ей покопац,
Сподобалося мі дівча у сусіда, але мі го не хтят дац.
2. Тепер так ся стало, дівча ся приспало, они мі го давали,
Але я го не кцем, озму собі, де кцем, най собі го тримают.

Вар. 381 а, в.

Врабель: Р. Сол. 109.—*Головацький*: Н. п. III, в. 1, 247, ч. 123.

340 б.

1. Пониже млина густа брезина, требаби ї дожати,
Сподобало мі ся у сусіда дівча, не хотят мі го дати.
2. А што ся стало, дівча ся приспало, тепер мі го давають,
Я го тераз не кцу, возму собі, де кцу, най собі го тримають.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 423, ч. 180.

341.

1. Там на горі два дубики, третій зелененький,
Лежить, лежить у шпитатю, жомнір молоденький.
2. Лежит, лежить, лежить, лежить, буде йумирати,
А ви мої камратойки, дайте мамі знати.
3. Мама прийшла, мама прийшла, барз ся заплакала:
А сину мій, а сину мій, я тя не пізнала.
4. Як-же ти ня, моя мамцю, маєш спізнавати,
Кой я лежу у шпиталю, мушу йумирати?
5. Бо при войску не ховают ні попи, ні дяки,
Лем при войску поховают цісарські вояки.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 261, ч. 6 а, б. — *Kolberg*: Рок. II, 206, ч. 380; 217, ч. 405, 406.

342.

1. Облетів сокіл наоколо гору, го мі перша новина,
Зберай-же ся, зберай, моя наймиленьша,
[пришов ти час, година.]
2. Она ся зберала і вшитко забрала, з милим пречка вандруе,
Пришли они, пришли сред леса темного,
[почала мила плакац.]
3. „Не плач, мила, не плач, лем ти ся назад врац,
[все лем к ойцу, матери.“
— „Як я ся врациц мам, цноту утрациц мам
[і свой вінок зелений?“
5. Котра мати добра на діти картати, на дівчата найбарже,
Бо то сладке зеле зада жалю веле, все лем ойцу, матере.

Вар. 597. Тут показано паралелі.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 135, ч. 29 (дальше спорідненне); 136, ч. 31. — *Врабель*: Р. Сол. 156. — *Купчанко*: Зап. Ю.-з. Отд. РГО. II, 430, ч. 105. — *Kolberg*: Рок. II, 78, ч. 113; 85, ч. 121. — *Квітка*: Нар. мел. I, 88, ч. 94.

343.

Ей Марись моя, Марись (2), ей кому рибки вариш?
Ей тобі, Янчік, тобі (2), ей бо ти мій товариш.

344 а.

Тече водичка зпід яворічка, яко люд,
Ліпша гамбічка у твого личка, яко мюд.

344 б.

1. Який мі параль¹⁾ по трох ковалях на зиму?
Ей еден кує, другий любує газдиню.
2. Третий би украв кавал желіза на клинці²⁾,
Жеби поковал червени цижми фраїрці.

345 а.

1. Тече водичка зпід яворічка ледова,
Солодка гамбічка в мого Андрієчка, медова.
2. Не хочу маку ани пастернаку з олійом,
Лем піду спатоньки до комороньки з Андрійом.

345 б.

1. Сіялам мачок і пастерначок з лелійов,
Збирала ренди, пішла на Венгри з Андрійом.
2. Ой Боже, Боже, Андрій не може, я рада,
На його гробі підскочу собі: гоп да-да!

346. а)

Пішла дівчина в Дунай по воду, я за ньов,
Ей я за ньов, за тов дівчинов коханов.
На ті дівчині красни скореньки, хто-ж то дав?
Ей я то дав, бо-м ся з ньов вірні, вірні, вірненько розкохав.
Вийшла дівчина, і т. д.
На ті дівчині красний фартушок, і т. д.
На ті дівчині красний горсетик, і т. д.
На ті дівчині красни коралі, і т. д.
На ті дівчині красна хусточка, і т. д.
Єден дарував вінок трепінок,
Ней ся тріпоче, за кого хоче, ней буде,
Я молоденький, дуб зелененький, ней буде.

Гнатюк: Коляд. і щедр. Етн. Зб. XXXVI, ст. 157.

346. б)

1. Запалилася вишня, черешня од сонця,
Позатакай-же, красна дівчино, окенця.
2. Бо ту приїде шістдесять коний на твій двір,
Повізрай-же, красна дівчино, котрий твій.
3. Котрий сідлаші в свиньскім ходаші, тот не мій,
Котрий сідлаші в краснім поясі, та тот мій.

Ibid. 257, ч. 307.

347.

1. Подме-же ми, подме з малярского краю,
Бо на нас Маляри, гойя-я-я гой-я, ей криво позерают.
2. Ей коничку жвавий, винес ня з Мурави,
Як ня не винесеш, стрілю ти до глави.
3. До глави ти стрелим, серце ти посекам,
Бо я з того краю до свого уцекам.

Вар. 144.

¹⁾ = чорт.

²⁾ = цъвяхи.

348.

Военский хліб смачний,
 ей военский хліб смачний, але є кервачний;
 Кельо рази вкушу,
 ей кельо рази вкушу, заплакати мушу.

Гнатюк: Егн. Зб. IX, 153, ч. 62.

349.

1. Високий брежечик, /:бистра водичка:/,
 Нашій мі, мила, (2) мого конічка.
2. Вера не напою, бо єя го бою,
 Бо я малючка.
3. Бо твій конічек остро кований,
 Покопалби мя подковечками.
4. Я би не виросла, замуж бим не пошла,
 Ганьба би била.
5. Ганьба би била мойому личку,
 Же я так зостала старсм¹⁾ дівечком.
6. Ганьба би била а й мому няньови,
 Же мя виховали, замуж мя не дали кавалірови.

(Попсована будова.)

Вар. 570 б.: ¹⁾ дошлов.

6 стр.: Голуб на дубі жалосно гуде,
 Же тота дівчина моя не буде.

350.

1. Дала мі мамця (2) корову,
 Ой то на мою (2) голову. 2. Корову треба доїти,
 Хто буде хлопців любити? 3. Дала мі мамця коралі,
 Вшитки ся братя складали. 4. Дала мі мамця прядива,
 Жебим не нагла¹⁾ ходила. 5. Ой дав мі татцьо волойки,
 Гей то за штирі стівоньки. 6. Дала мі мамця пшениці,
 Посій си, дівко, на штуці. | <ol style="list-style-type: none"> 7. Ей йа на штуці газдовій,
 Як ти ся гродит, то добрі. 8. Ой завезеш сой до млина,
 Для свой родини гостина. 9. Гой як я піду отгаль преч,
 Ой займу бички на торгоц. 10. Ой і корову тарчасту²⁾,
 Ой на запаску квітясту. 11. Гой йа і свиню паршиву,
 Ой на коралі під шию. 12. Гей і коника жеребця,
 Гей і Настушку до чіпця. |
|--|--|

Врабель: Р. Сол. ст. 31. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 54.

351.

1. Шумний коник, шумний коник, як го красні обчеше,
 Шварне дзевча, шварне дзевча, як ся красні облече.
2. Іде оно, іде оно, іде оно кумотне,
 Добре за ним, матко моя, серце у мі не пукне.
3. Тиха вода ламле бреги, ламле бреги, є правда,
 А юж мене моя мила, моя мила зохабля³⁾.

¹⁾ = нага.

²⁾ = красу.

³⁾ = покидає.

4. Кед зохаблят ней зохаблят, ней зохаблят, я не дбам,
Я си еще іншу милу, іншу милу поглядам.
5. Не старайся, шумний шугай, не старайся, не старай,
Лем ти вийдеш завтра вечер, завтра вечер на валав.
6. Як ти вийдеш завтра вечер, завтра вечер на валав,
Я ті сама фраїречку, фраїречку поглядам.

Вар. 521 б.

352.

Моя мила, моя мила, што робиш?
Крови гонят, крові гонят, а ти спиш.

353.

1. Жебим не познала /:свогого фраїра:/,
Бо май за калапом¹⁾ (2) едвабеньке піря.
2. Жебим не познал я свою фраїречку,
Бо май при коралях едвабну стонжечку.
3. А вірю я, вірю, же ти мойом будеш,
Іще з голом шийом ще ходити будеш.
4. Маляри, маляри, малюйте, малюйте,
Лем до мого личка краси не жалуйте.
5. Жеби я ся знала, з малярами знала,
Та бим свое личко малювац давала.
6. А так я ся не знам, з малярами не знам,
Та я свое личко помалювац не дам.

354.

1. Ёй цежко серцу мому, /:само не зна, што му:/,
Ёй зналаби я, што му, /:ніт поведзец кому:/.
2. Ёй цежко фурманови до високой гори,
Ёй іще цезше любиц, на кого ніт волі.

355.

1. Пришов милий до милой, пука до дверий:
А ца ти спиш, чи чуеш,
ци мя вірно любуеш,
отвор мі двері.
2. Ані я спю, ні чую, ні не отворю,
Матере мі ніт дома,
піншла она до млина,
отця ся бою.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 165, ч. 108. — *Roger*: P. I. p. 247. —
Geryk: Sloven. lud. p. II, ч. 67.

356 а.

1. А до нашей загрядечки ясне слонко сьвітит,
Посіяла моя мила (2), вшеліяки квіти.
2. Посіяла, заgrabала, біла рожа зишла,
Чого-же мі моя мила до касарні пришла?
3. Кед-же-с пришла, сядь-же собі, можеш почувати,
На тій мойй постелечці одну ночку спати.

¹⁾ — капелюх.

4. Спала мила тай заспала, спала аж до рана,
Рано встала, заплакала, же ей болит глава.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 4. — *Geryk*: Slovens. lud.
р. II. ч. 82.

356 б.

1. Як я з краю виїжджаю, жінка, діти плачут:
Мій тагуню солоденький, (2) коли-ж вас побачу?
2. А я свою жінку, діти на Бога лишаю,
Така мені мила їзда, як шнурок на шию.
3. Приїхалем у чужий край роботи шукати,
Ходжу, блуджу попід брами, не мож ей дістати.
4. Ой виходит бас¹⁾ з фабрики: ци хочеш робити?
Дай роботу, містер баче, бо немам чим жити.
5. Дай роботу, містер баче, я роботу гмію,
Він до мене по англицки, я не розумію.
6. Ой взяв мене до фабрики желізо носити,
Таке тяжке желізенько, немож підоймити.
7. Я желізо піднімаю, і другого кличу,
Він до мене: гарюм, гарюм, ти санови бичу²⁾.
8. Я на нього подивився, і так си гадаю:
Як заробю сто талярів, поїду до краю.
9. Заробивем сто талярів, п'ятсот корон маю,
Сідам собі на дамшифу³⁾, і їду до краю.
10. Приїхалем до Риманова, никого не знаю,
А де здібю кого свого, то ся запитаю.
11. Ой виходит кум зо шинку, п'яний, аж ся гонит,
Мою жінку молоденьку попід бочки водит.
12. Я на неї подивився, зараз ня пізнала,
Тей помало коло кума за мур ся сховала.
13. Тей приходит кум до мене: што, куме, слихати?
Сідай, куме, зо мнов на віз, поїдем до хати.
14. Я с'даю з кумом на віз і їду до хати:
Йа куме мій солоденький! Што в мене слихати?
15. Твоя жінка добрі робит, добрі ся заходит,
Лем по штирйох кавалерів за собою водит.
16. А як я їм того мовив: не треба робити,
Бо приїдут кум до дому, то вас будут бити.
17. Кума мені відповіла: што кому до того?
Як я буду кару брала, то від мужа свого.
18. Приїхалем до домоньку аж до свої хати:
Діти-ж мої дробнюсенькі! Де є ваша мати?
19. А мамуні німа дома аж і оде вчора,
Йа ми таки голодненьки сидим оде вчора.
20. А я з дітьми розмаваю, йде жінка до хати:
Ой мужу мій солоденький! Што з тобов слихати?

¹⁾ = старший, наставник, від англ. = boss. ²⁾ англ.: son of a bitch
= с... син. ³⁾ = Dampfschiff, паровий корабель.

21. А я на ню ся подивив, зараз ся змінила,
А я її запитався: де ти вчора була?
22. А я її запитався: де ти була вчора?
Булам нині, билам вчора в Самборі в дохтора.
23. Нащо тобі та дохтора? Я вмю лічити,
Як ззімаю за волосе, зачинаю бити.

357.

1. А у лісі конопелька, журавлі ей пют,
А уж мою наймиленьшу до шлюбу ведут.
Ой жаль, жаль серцю буде,
што ей возмут чужді люде,
мені не буде.
2. Єден веде за рученьку, другий за рукав,
Третому ша серце крає, што він ей не взяв.
Ой жаль і т. д.

Вар. 319.

Ів. Колесса: Етн. Зб. VI, 148, ч. 1. — *Чубинський*: Труды V, 202, ч. 411. — *Лисенко*: Quotlibet II. — *Ф. Колесса*: Наша дума II, 24, ч. 21. — *Врабель*: Р. Сол. ст. 85. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 95; 245, ч. 34. — *Головацький*: Н. п. I, 294, ч. 106; III, в. 1, 133, ч. 2; 420, ч. 172. — *Kolberg*: Lud. XII, 212. — *Roger*: P. l. pols. ч. 127.

358 а. vide 358 г.

358. б.

1. Под облачком черешенька, а над водом две (2),
Моя мила примилена (2), куж там з тобом зде.
2. Зосталася тераз в тяжи, не знаш, од кого,
Тераз би ти поведзела на мя самого.
3. На кого бим поведзела, шугай? на тебе,
В вечер пришов, рано-с пішов, легавес го ме.
4. Носивес мі до постелі токайске вино,
Жеби я го йохрестила на свое мено.
5. Не нос ти мі до постелі токайске вино,
Бо юж оно охрещене на твое мено.
6. Ходит Янчік попод облак, красні собі грат,
А Ганічка при колисці плаче, нарікат.
7. Цит ти, не плач, не нарікай, шак ня можеш мац,
І кукочка на новий рок може закукац.
8. Не зводь ти ня, фалечнику, бо я не глупа,
Бо кукочка на новий рок нігда не кука.
9. Шитко, милий, Панбог дає і то може дац,
І кукочка на новий рок може закукац.
10. Ходит Янчік попод облак, красні собі грат,
А Ганічка при колисці плаче, нарікат.
11. Чого плачеш, шварне дівча, чого тобі жаль?
Того вінка зеленого, що-єє мі го взяв.
12. Чем ти тоди не плакала, кой-єм ти го брав?
Я мислила, я думала, же ти жартував.

13. А я тебе, мила, не хчем, брудне ножкі маш,
А я тебе, шугай, не хчем, бо ти в карти граш.
14. А я піду до Дунаю умію ноги,
А ти програш два талари, будеш убогий.
15. Як-ем ішов в поле орац, еше не бив день,
Надбав-ем шварне дзевча, што пололо лен.
16. Дай ти Боже, дівча, щастя, што-с пололо лен,
Бо ня тільки моя мати найучила лем.

Вар. 288.

Врабель: Р. Сол. 98. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 210. —
F. Tomek - J. Horák: Slovens. p. z Uherskobrodská 52, ч. 118.

358 в.

1. Як я ішов поза гумен, скоро білий день, (2)
Стривив я там шварне дівча (2), оно поле лен.
2. Поспішайся, дівчинонько, мусиш моя биц;
Што ти по мі, мій коханий, кед не знам робіц?
3. А ци-ж тота не робота, што я полю лен?
Што мя matka найучила, то я тильо вем.
4. А за нашом стодолочком густа брезина,
Научу тя до роботи, шварна дівчина.
5. А іще я і не твоя, лем мам твоя биц,
А юж ся мя обіцюеш березином биц.

358 г.

Ей сам не знам, по што іду, ей-я го-я-я!
Ци по жену, ци по біду " " }
Як по жену, слава Богу, " " } 2
Як по біду, вломлю ногу ей-я го-я-я! }

358 г.

1. Сіла муха на конопю /:йувалила квіт:/,
А юже-с мі, моя мамцю (2), завязала сьвіт.
2. Воліла ти мене, мамцю, до кляштору дац,
Та билам ся найучила на йорґанах грац.
3. Ой а што-ж то за йорґани в новім кляшторі?
Сідит дівча за столечком, мовит пацерик.
4. Сідит дзевча за столечком, як ружовий квіт,
Заплакало чорни очи, змінив ім ся сьвіт.
5. Чього плачеш, чом нарікаш, чього тобі жаль?
Того вінка зеленого, що-с мі вчера взяв.
6. Чом ес тоди не плакала, кой-ем ти го брав?
На долині при ялині, кой-ем з тобов спав?
А я тобі за твій вінок пят талярів дав.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 191.

359.

1. Юж минули весіленьба, юж в Ганчові тихо:
Гуслі, басы занімлі (2), а циганім лихо.
2. А неборак пан староста у грудях захрипнув,
Лежит бідак у кочергах, іще нич не хлипнув.

3. А свашенька покашлює, уніла¹⁾ як сова,
Лише дрімат на припецьку, не гварит ни слова.
4. А дружбове з друженьками жалосно vzdихають,
По будущем весіленьку утіхи глядають.
5. А ви хлопці і дівчата, прийде і на вас час :
Як наступит тепла весна, потішимися враз.

Врабель: Р. Сол. ст. 81. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 194.

360. а)

1. А де-ж тота дороженька з Пермишля до Львова,
Випала мі з під коника (2), золота підкова.
2. А не жаль мі підковечки я той золотої,
Лем но мі жаль дівчиноньки, я той молоді.
3. Скропи, Боже, дорожейку, би ся не курила,
Перекажу до дівчини, би ся не журила.

Лисенко: Quotlibet I.

360. β)

1. Я там в місті на риночку сталася новина,
Счарувала една вдова (2) богацького сина.
2. Як го мала счарувати, водала до хати,
Поди, поди, мій мвленький, што ти маю дати.
3. Як налила склянку вина, сама не випела,
Вищий, вищий, мій миленький, бо я юж випела.

Ів. Колесса: Етн. 36. XI, 288, ч. 1 а. — *Грінченко*: Етн. Мат. III, 277, ч. 536. — *Купчанко*: Зап. ЮЗОГО. II, 427, ч. 101. — *Ф. Колесса*: Н. п. з Підкарп. 54, 119. — *Де-Воллан*: Зап. Р. Г. О. XIII, в. 1, 39. — *Врабель*: Угр. рус. сп. ч. 225, 464, 551, 778. — *Головацький*: Н. п. I, 68, ч. 24; III, в. 1, 161, ч. 36. — *Чубинський*: Труды V, 434, ч. 823. — *Шухевич*: Гуцульщина III, 211—215, ч. 24—27. — *Kolberg*: Рокісіе II, 42—44, ч. 50—51.

361.

Там на горі черешенька, а під гором пята,
Моя мила сама дома (2), хлопці при ній спят.

362.

1. Не з вечера, не з вечера, бо з вечера темно, (2)
О півночи, моя мила, сподійся мя певно.
2. О півночи, моя мила, хустка до кешені,
Ой бо я юж повандрую до турецької землі.
3. Ой бо то в турецької землі нич не кажут робіц,
Ой но співац і танцувац і красні си ходзіц.

363.

Ей кувала зазулиця /:в лісі на орісі:/,
Ей била там бесіда /:о мосей Марісі:/.

¹⁾ = „страплена“, захмурена.

364.

1. Кеби чорни очата /:в крамі продавали:/,
То би собі дівчата /:хлоцім купували:/.
2. І я би сой купила свому фраїрови,
Жеби му ся чорніли, яко гавранови.
3. І ще бим му купила скірни з острожками,
Жеби собі черкотав медже паробками.
4. І ще бим му купила перстеник на палец,
Жеби му ся блискотав, як піде на танец.
5. І ще бим му купила гадвабну хустечку,
А жеби люди звали, же ма коханечку.

Вар. 366 а, б, 367 а.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 408, ч. 147. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 185—186.

365 а.

1. Ей піду там, піду там (2), ей де ся вода сіе,
Ей до того дівчатка (2), ей што ся радо сьміе.
2. Гей Дуваю, Дуваю, гей тиха вода в тобі,
Гей не повідж, дівчатко, ей же я бив при тобі.
3. Гей лем повідж, дівчатко, ей же я ючку косив,
Гей дам я ти перстеник, ей што я го раз носив.

365 б.

1. Я не піду за Яська (2), ей бо робота тяжка,
Ей волю за Янічка (2), ей робота легіцька.
2. Ей в глибокім потоці ей гуси воду пият,
Ей на гардих дівчатах ей там ся хлопці бият.
3. Ой йа тече мі, тече ей віно по йулиці,
Ей де ся поподіли ей мої зальотници?
4. Ей еден е при войску, ей другий в Гамерице,
Ей третий пасе волки ей по дзеленій луце.

365 в.

1. Ей братко ся мі женит, та братко ся мі женит, ей піду на веселе,
Та буду ся припатряв (2), ей што за паню бере.
2. Ей сидит за столичком, ей медже друженьками,
Ей втират собі очка ей гусіми перками.

Вар. 263, 325, 385.

366 а, б.

1. На зелені убочи (2), дівча леник мочит. (2)
Шугай ся ей припатрят, (2) чи ма чорни очи. (2)
2. Кеби таки очата в крамі продавали,
Та би собі дівчата хлопцям купували.
3. І я би си купила свому фраїрови,
Жеби ся му чорніли, яко гавранови.
4. І ще бим му купила перстеник на палец,
Жеби ся му міготав, як піде на танец.
5. І ще бим му купила скірни з остружками,
Жеби собі черкотав гори Кошицями.

Вар. 364.

367 а.

1. А пониже Андрівки (2) дівки ша купают (2),
На зелени вербинки (2) фартушки вішают (2).
2. Ей йа тоти фартушки з блими краями,
Бо андрівски дівчата з чорними очами.
3. Кеби тоти очечка в крамі продавали,
То і я би купіла свому фраїрови.
4. І ще бим му купіла перстеник на палец,
Жеби ша му міготав, як піде на танец.
5. І ще бим му купіла пішалку кленову,
Жеби собі заіскал, як піде до дому.
6. І ще бим му купіла скірни з острожками,
Жеби собі черкотав горі Кошиціямі.
7. І ще бим му купіла гадвабну хустечку,
Жеби собі памятав, же ма фраїречку.

Врабель: Р. Сол. 123.

Вар. 364, 366 а, б.

367 в, (б, г).

1. Як я ішов без¹⁾ тот лес (2), без¹⁾ лес калиновий, (2)
Станув я там²⁾ на камінь (2), камінь мармуровий. (2)
2. А зпід того каменя водичка впливат,
Напийся ей, мой мила, кед-лес³⁾ справедлива.
3. Якби я ся напила, красу бим стратіла,
Тримай красу до часу, не дай ей хлопцим взяц.

Вар. 453, 583 в.

Вар. б: ¹⁾ брез. ²⁾ А станув ся; вар. г: та ставем сой. ³⁾ Кед-ес.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 51, ч. 111. — Головацький: Н. п. III, в. 1, 418, ч. 169. — Гнатюк: Етн. Зб. IX, 205, ч. 238. — *Верхратський*: „Знадоби“. Зап. XLIV, 220. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. ч. 151; ч. 311. — *Geryk*: Slovens. lud. p. II, ч. 65.

368.

1. Червене яблочко /:в кошени мам:/,
Под го мі, дівчатко, /:та ти го дам:/.
2. А червене оно, яко оген,
Не смотр на дівчатка, лем ся ожен.
3. А червене оно, яко ружа,
Не попатрай на паробків, лем на мужа.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 420, ч. 173.

369.

1. В Маластові чорна роля, я ей орав не буду,
Бо мі моя мила то мовила, што на войну поїду.
 2. Я на войну, з войни до дом, ти ся ще не видала,
Повідж-же мі, моя наймилейша, на кого-ж ти чекала?
 3. Я чекала, мій Іванку, я чекала на тебе,
Што як лише з военки повернеш, то ня возмеш до себе.
- Geryk*: Slovens. lud. p. I, ч. 88.

370.

1. Я йсем друтар, добрий майстер в тий шаршескей століци,
Знам друтовац горшкі, дэбанкі, а й і дівчатам шерпічки¹⁾.
2. Лем же ми се пріграфіло в тий маленькей дзедзіне:
Подрутовац сем гарчічек ей едней пекней дзевчине.
3. Вчера сем го подрутовац, гнеска на ме водала:
Наврац-же се, пане майстер, шерпічка ше зламала.
4. Просила ме една пані, чи мам друту доброго,
Як сом почал друтовати аж до рана білого.
5. Я од пані, пан до пані: што ту робіш, друтару?
Друтовац сом дэбан на воду, най собі го пробую.

371.

Недалеко верба бучка, /:поле, поле полено:/ Рефр.
Не піду я за гайдучка, " " "

372 а. б.

1. Я до леса (3) не піду*,
Дреўка рубац (3) не буду*.
2. Дреўко би мя (3) забило,
А што-же би (2) шварне дівча робило?

Вар. б.: не підзем; не будзем.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп.: 10, ч. 15; 71, ч. 151. — *Врабель:*
Р. Сол. 139. — *Головацький:* Н. п. III, в. 1, 119, ч. 44.

373.

1. Як я ішов од свої Марині,
був місячок високо,
Она замнов дверка отворяла, (2)
ци я вишов далеко.
2. А вишов я штири милі поля,
она на мя водала:
Верни-же ся, мое поцешене,
чим-же я тя згнівала?
3. Згнівалає мя, моя наймиленьша,
сама не знаш чоґо,
А бив я там под твоім окенком,
а ти мала иншого.

Чубинський: Труды V, 195, ч. 394. — *Bartoš-Janaček:* N. p. mo-
ravs. ч. 146. — *Roger:* P. l. polsk. 161. — *Kolberg:* Lud. XVI, 270,
ч. 435.

374.

1. Там за гороньком (2) дойдж іде (2),
Там мой миленький (2) преч іде (2).
2. А іде, іде плачучи,
Же він на воен ку несущий²⁾.
3. Врацсе мой милый, врацсе, врац,
Бо за тебе піде старший брат.

375 а.

1. Ганцю біла, Ганцю біла, Ганцю біла, што-же ті,
Же ті сиза³⁾ за сизечков, за сизечков так летит.

¹⁾ = рондельки, пательні, ринки.

²⁾ = нездатний.

³⁾ = слъза.

2. Побила ня, побила ня, побила ня мамічка,
 Же-м любила, же-м любила, же-м любила Янічка.

Вар. 543 б.

375 б.

1. Ей до Львова дороженька, ей до Львова, до Львова, (2)
 Висаджена виноградом, висаджена довкола. (2)
2. Ішла за ньом молоденька і там вона заснула,
 Ішов за ньом єї отец, але она не чула.
3. Вирубавбим винограду, вирубавбим — не вмію,
 Зобудивбим свою доню, зобудивбим — не сьмію.

Ті самі строфи повгорується із зміною слів „отец“ на „мати“, „єй власний брат“, „сестра єї“, „миллий єї“; „вирубавбим“, „зобудивбим“ на „рубалабим“, „збудилабим“.

Закінчення:

Я вирубам винограду, я вирубам, бо вмію,
 Я зобуджу свою милу, я зобуджу, бо сьмію.
 Вставай, мила, вставай мила, бо юж на тя волають,
 Вся родина і дружина, вшитки на тя чекають.

Головацький: Н. п. III, в. 2, 335, ч. 6; 355, ч. 42; 363, ч. 60. —
 Шухевич: Гуцульщина III, ст. 49.

375 в.

1. Як я ішов вчера вечер, вчера вечер з грабаня,
 Нашов я си дівчатовько, дівчатовько до спаня. (2)
2. Попритуляв, попритуляв гей йа вера до себе,
 Повідж, дівча, повідж дівча, ци ти підеш за мене.
3. А ци піду, ци не піду, а я на то не дбаю,
 Бо я про тя, білий шугай, веселости не маю.
4. Тобі квітне, тобі квітне за калапом ружий квіт,
 А мі гине, а мі гине про тя, шугай, білий сьвіт.
5. Тобі квітне, тобі квітне за калапом ружина,
 А мі плаче, а мі плаче на колінах дітина.

375 г.

1. А Боже мій наймиленський, а до жалю, до жалю, (2)
 Кой они мі тото дівча, ай не дають, не дають. (2)
2. Кой не дають, кой не дають, най не дають, не дають,
 Та ней сой го, та ней сой го а тримають, тримають.

375 г.

1. Я сем хлопец справедливий, ништо на ме нич не зна, (2)
 Лем та моя фраїречка, она на ме вивола.
- Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 59, ч. 126.

376. а)

1. Пошло дзевча до загради, ей до загради житко жац,
 Одрезало праву ручку, ей праву ручку, але барз.
2. Ей пошло се до мацери, е. д. м. жаловац,
 Не тре било, моя дзевко, е. м. д., фігльовац.

3. Пошло дзевча до загради, е. д. з. з мотиков,
Викопало розмарию, е. р. широку.
4. Несе она до мацери, е. д. мацери вказати,
Не тре било, мое дзевча, е. м. д., рушати.

376. β)

1. Жалуеш мі, моя мила, е. м. м., же я пю,
Барз-же будеш жалувати, е. ж., як я гмру.
2. Як я буду на лавочці, е. н. л. лежати,
А ти прийдеш, та мі будеш ей мою главку двигати.
3. Ставай, милий, ставай, милий, ей ст. м., стань, серце,
Принесу ти горівоньки, е. г. і виньце.
4. А хоцбис мі ту принесла ей, моя мила, шафрану,
Юж я тобі, юж я тобі, ей моя мила, не встану.
5. Лем ти іди до плебана, е. д. п. дай знати,
Ней ня прийде завтра рано, е. з. р. ховати.
6. Ей но іди, ей но іди, ей но іди, лем борзо,
А жеби я ту не лежав, е. т. н. л. барз довго.

376. γ)

1. Ци ти, дзевча, (2) ей ц. т. д. шалене,
Же-с не пішло, (2) ей ж. н. п. за мене?
2. Лем-ес пішло, (2) ей л. п. за того,
Што він не май, (2) ей ш. в. н. м. нічого.

376. δ)

1. Мила, мила, де-с поділа, ей д. п. фраіра?
Сховалаем попід межу, ей юж го нігда не гвижу.
2. Мила, мила, (2) ей м. м. што робиш,
Крови гонят, (2) ей к. г. а ти спиш.
3. Крови гонят, (2) ей к. г. на поле,
А ти сой спиш, (2) ей а. т. с. с. в комори.
4. Ней там гонят, (2) ей н. т. г. із поля,
Бо то ганьба, (2) ей б. т. г. не моя.
5. Бо то ганьба, (2) ей б. т. г. милого,
Бо-м заспала, (2) ей б. з. про нього.

377 а.

1. Оженилемся, не призрілемся, жена мі ся не здае,
На криво ходит, і в вечер дримлет, еше кривий ніс мае.

377 б.

1. Ой не спим, не спим, лем собі мислим, коли я ся женіц мам,
О сьвятим Яне, котра рано встане, на тоту я дзеку мам.
2. Ой не спим і т. д.
О сьвятим Духу і т. д.
3. Ой не спим і т. д.
О сьвятим Долмане, сподобався мої мамі і мі самі.

378.

1. Ніхто мі не винен — сама я, сама я, сама я,
Же-м полюбила гультая, гультая, гультая.

2. Гультай нич не робить, лем ся пе,
А прийде до дому, — мене бе.
3. А я... на то не дбаю,
Піду до корчмички, гуляю.
4. Пусти мя, мамічко, на воду,
Та я там довго не буду.
5. А лем я водичку наберу,
Та я ся вам домів поверну.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 85. — *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 138, ч. 6.

379.

1. Де ти біла, моя мила, же ты дома не біло,
Кед я пішов на це волац і ці щесце вінчовац?
2. Йа то щесце, што за щесце, вшак то цалий живот мой,
Якби ти сі мі зохабив, зохабит це мілий Бог.
3. А юж, міла, а юж дармо, юж ти мойов не будеш,
Бо-с дзевечка барз худобна, до мене-с є неровна.
4. А юж, міла, а юж дармо, юж ся розейсц мусіме,
Юж то нашу верну любост юж понехац мусіме.
5. Ютро рано о дзiesiąтей мілий іде з косцела,
Міла стоїт, міла плаче, міла стоїт пред дверма.
6. А як стала, ручки складат та і на зему падат,
Як упала, так зостала і юж веце не встала.
7. Іще тобі, фалечнику, добру ночку вінчуем,
Ютро рано о дзiesiąтей наслідовац не прийдем.
8. Под-же, мілий, под до раю, до раю радостного,
Там мі не тра, там ті не тра багацтва ніякого.
9. Ютро рано о дзiesiąтей болі его главічка,
Плаче за нім отец, мати, млада его женічка.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 14, стр. 4—5.

380.

Ей Боже, Боже, та што-ж мі з того, же я пішла за старого?
Ей старий лежит та в грудях храпит, мене младу не облапит. (2)

381 а.

Пониже млина густа вербина, требаби ей покопац,
Сподобало мі ся дівча о сусіди, але мі го не хтят дац. (2)

Вар. 340. б.

381 б.

Давидова жена лежит тяжко хора, а Давид ей не верит,
Ставай, Єлено, моя млада жено, бо тебе нич не болит. (2)

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 958.

381 в.

1. З гори ся хмарит, з доли ся хмарит, буде ляло цалу ноц,
Сподобалося дівча у сусіди, тераз го мі не вцут дац. (2)
2. Сталося, стало, дівча ся приспало, тераз го мі давають,
А я го не вцу, обрацімся, де вцу, нехай собі тримають.

Вар. 340. б.

382.

1. На што я ся наглядаў по ганчовских заградах :
Єст там єдно поцешене, што я йому ручку дав. (2)
2. Прилетіла зірничка до мого йокенечка,
Приносит мі листок білий од мой милой сердечка.

383.

1. Сама-м рожу посадила, сама-м рожу поляла,
Сама-м козачка любила, што навіць мама не знала. (2)
2. Час, дівчата, замуж піти, час, дівчата, вже іти,
Я молода замуж пошла, тераз я мушу бідити.
3. Єдно кричит істи істи, [а] друге кричит спати,
Старий лежить на постели, каже си люльку подати.
4. Я му люльку закурила, я му люльку подала,
Была би я щасливая, жеби я мужа не знала.

384 а.

1. Позерай, пані матко (2),
Ци ся виют вінці гладко. (2) | 2. Гладко, мамонько, гладко,
Як червонее ябко. |
|---|---|

384 б.

1. Коло той хати зіля, (2)
Зачинатсе весіля. (2)	4. Подь-же, мамойко, до нас,
Одбер коровай од нас.
2. Ой як ми там прийдеме,
Ой де-ж ми там сой станеме?	5. Наш коровай петльований,
Йа в тім домі дарований.
3. Мама ми кріля свого,
Сядеме сой коло нього.	6. Таки на нім листочки,
Як на небі зьвіздочки.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 65, ч. 139 а, б.

384 в.

Дав нам ся Бог діждати, (2)
Дітину виховати,
Весілочко му справляти.

385.

1. Рубав сом чатину (2)
Йовечкам на зиму. (2)	6. Буду ся припатрив,
Ци єст вельком паньом.
2. Рубав сой цілий день,
Йовечкам на тиждень.	7. Сидит за столечком
Медже друженьками,
3. Юж тоту чатину
Овци йобирают,	8. Протерат си очка
Гусіми перками.
4. Юж мою миленьку
Замуж видавають.	9. Хоцьби протерала
Єдвабном хустечком,
5. Ней ей видавають,
І я нїду за ньом,	10. Лем ти юж не будеш
Тойом фраїречком.
- Вар. 263, 325, 365. в.

386.

1. А сова кральова (2) весіле справляла, (2)
2. Зозуля сестричка ради додавала.
3. Приймїйме заяця до свого палаца.

4. Заяць приїхавши з крупами, з раками,
з велькими дарами.
5. Двое каплунове житко молотили,
6. А когут з курочков до млина носили.
7. Баран житко меле, уця мірки бере.
8. Кумар воду носить, муха тісто місит.
9. А гусонька сяра хліб до пеца валят,
10. Гусак на ню сичит, хліб до пеца лічит.
11. Качка підскакує, обід їм готує.
12. Медвід трумбетує, вовк з козов таньцує.
13. Індик булькотливий вшитко нам помилив.

Головацький: Н. п. II, 732, ч. 17; ст. 505, ч. 4; III. в. 1, ст. 496. —
Чубинський: Труды V, ст. 1124. — *Kolberg*: Lud. IV, ч. 261, 262;
VI, ч. 386.

387.

1. Ішла Марина (2) до Папортина, (2)
2. Пан патер за ньом (2) з бутельков вина. (2)
3. Чекай, Марина, напешся вина!
4. Не кцем, пан натер, вашого вина,
5. Бо би бив хлопец, або дівчина.
6. Якби бив хлопец, бивбим му отец,
7. А як дівчина, не моя причина.

388.

1. Дубина дубина, (2) богата дедіна. (2)
2. Дублянски дівчата на травічку ішли,
3. Травічки нажали, зайди¹⁾ навязали.
4. Марися не жала, зайди не вязала,
5. Під крячка ся скрила, сина породила.
6. Як го породила, на Дунай руціла,
7. Як його руціла і так му мувіла:
8. „Плавай, сину, плавай, за своїма братьмі,
9. Бо ти ту не пірший, бо ти ту юж пятій,
10. Бо ти ту юж пятій зо своїмі братьмі“.
11. Дублянски паробци з конічками ішли,
12. І того синачка на Дунаю нашли.
13. Дали они, дали до рихтара знати,
14. А рихтар позганял дублянски дівчата.
15. Дублянски дівчата чия то причина?
16. — „Не наша, не наша, але Марисіна.
17. Бо траву не жала, в зайди не вязала,
18. Під крячком ся скрила, сина породила“.
19. Погнали там по ней старшого бургара:
20. Подь, Марисю, домоу, бо тя отец вола.
21. „Я домоу не пуйдзем, най ся витанцуєм,
22. Бо я уж добре знам, же веце не будзем“.

Вар. 292, 439 а, б, 493 б, 560. Тут зведено паралелі.

¹⁾ = вязанки.

389 а.

1. Ходзіл Адам по раю, (2)
По дзелененькім гаю. (2)
2. Ишов без густу траву,
Вишов аж на дерево.
3. Вишов аж на дерево,
Заволаў: де лес, Ёво?
4. Ёва ту го ўслышала,
Зараз ябко зорвала.
5. Зараз ябко зорвала,
Адамови подала.
6. На ти, Адам, ябка того,
Скоштуй, што є доброго.
7. Адам ябка скоштывал,
Ангел з неба заволаў:
8. Фора, Адаме, фора,
З того слічнаго двора.
9. А ти, Ёво невстидлива,
З раю-с ня высудила.
10. Тенер мусиш куділь прясти,
П з веретеном трясти.
11. Ты, Адаме, воз мотику,
Копай ролю на партику¹⁾.
12. Маеш ролю копати,
Свої діти ховати.

Головацький: Н. п. III, в. 2, 521, ч. 1.

389 б.

1. Ходив Адам по раю, (2)
По тім зеленім гаю. (2)
2. Вшельки роскоши діяв,
Ходячи пісни співав.
3. Ой лежав там венж в траві,
Тай повлюкся по дрэві.
4. Тай повлюкся по дрэві,
Урвав ябка, дав Ёві.
5. Ёва ябка скоштувала,
Адамови в рай дала.
6. Адам ябка скоштував,
Панбог з неба заволаў:
7. Фора²⁾, Адаме, фора!
З того слічнаго двора.
8. Ани ся ту не призерай
Лем ся отгаль преч зберай.
9. Ани ся ту не проходжай,
Лем отгаль преч виходжай.
10. Ани ся ту не просушай,
Зараз зтоле преч рушай.
11. Ой воз риль і мотику,
Ид, копай на партику¹⁾.
12. І на свое грішні діти,
Як їх маш приодіти.
13. Ой а ти, грішна Ёво,
Воз куділь, веретено.
14. Прядь сой на приодіву,
Приодій грішне тіло.
15. І свої грішні діти,
Як їх маш приодіти.
16. Будеш ролю копати,
Будеш дітки ховати.

390.

1. Гей там на горі тернина,
Сподобала мі ся дівчина,
Сподобала мі ся сердечні,
Мушу єі взяти конечні.
2. Гей слухай, дівча, як ся маш,
Гей ци мі свої гамбці даш?
Бо то твоя гамбця, яко мюд,
Аж ся на ній хлопці бют.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 194.

391.

1. Ей на горі біла скала,
Милого мі вода взяла.
Кой го взяла, най го несе,
Вируціла в терном лесе.
2. В терном лесе при колісе (?)
Де зазуля яйця несе.
3. Як нанесла два ціпиці (?),
Полетіла на Кошиці.
3. Кордоване ціжми мала,
А еще ся не оддала.
А я немам лем подшевці,
Я ся оддам на Кошиці.

Рабель: Р. Сол. 149. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. 1347.

¹⁾ = грунт, ріля.

²⁾ = забрайся, проч!

392.

1. Не хвалюся, не ганюся,
Така-м была, як лялюся.
Гоя-гоя, гоя-гоя,
Головонька бідна моя!)	} Рефр.	3. В пецу палю, тісто мішу,
Дітя плаче, я колишу.
2. Єще-м в пецу не палила,
Юж мі курка миску збила.		4. В пецу палю, тісто варю,
Дітя плаче, я го бавю.
6. Хату мести, сіни мести
І за плугом істи нести.		5. Наварила кіселиці,
Впав до неї кіт з полиці.

Вар. 409, 419, 449 а.

Врабель: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 120. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 120. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, ст. 192.

393.

Ей гоя-же мі, гоя, мене ручки болят; (2)
Ей не болят ня ручки з роботи робляче,
Ей лем но болят очка за милим патряче.

394.

А жеби мі ^{не} про милу,
Запаливбим ту дзедзину¹⁾).
Запаливбим од косцела,
Жеби мила не згорела.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 49; ст. 74. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 210.

395.

1. А Боже мій із тов Гамериков!
Іде до ней нарід превеликий;
Я би пішов, але-м младий єще,
І сам не знам, ци мі Бог даст щесте.
2. Моя мила, бивай мі здорова!
Зохабим тя на милого Бога.
Сам поїду в далеку країну,
Лем почувай ти о мні новину.
3. А як о мні новину почувеш,
Вшитко собі до порядку привед,
Сама сідай на бранего коня,
Лем приїжджай, драга душо моя!

396.

1. Моя мила! де-с ти была вчера?
Я там ходив, тя не било дома.
А пасла я при Дунаю пави,
Де не било за сім рочків трави. } 2
2. Моя мила і т. д.
А пасла я при Дунаю качки,
Де не било за сім рочків млачки.
3. Моя мила і т. д.
А пасла я при Дунаю гуси,
Хто мя любить, то мя взяти мусит.

¹⁾ = село.

397 а, б.

До саду, дівчата до саду,
 Будеме сіяти росаду;
 Інше наша росада не зишла,
 Уж ся наша любовсть розишла.

Вар. 466 б.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 69, ч. 149. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 75. — *Головацький*: III, в. 2, 557, ч. 1. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 189; 199. — *I. Tomek—J. Horák*: Slovens. р. z Uherskobrodskа, ч. 133.

398.

<p>1. Засьвіти мі, ясна зоре,
 Засьвіти мі на всі гори,
 Ой їду, їду, сам не знам, де їду,
 За Дунай, ци за море.</p> <p>2. Ци за море, ци за Дунай,
 Коли-с хлопец, то подумай,
 Ой гоя, гоя, така доля моя,
 Погуляй, хлопче, гуляй!</p> <p>3. Буду, буду гуляти,
 Як заграють гармати.
 Ой гоя, гоя, така доля моя,
 Ой мати моя, мати!</p> <p>4. Ненечко, моя мати,
 Пішов твій син гуляти.
 Ой гаю, гаю, я собі гуляю,
 Ой я собі гуляю.</p> <p>5. Ой пил-же я, напилися,
 Пішов спац, не збудилея.</p> | <p>Ой гаю, гаю, кровавий Дунаю,
 Як я дуже упилея.</p> <p>6. Ой присмотрися, мати,
 На жовнірські кабати:
 Вся кабатина — кров, як калина,
 Ци-с мя годна познати?</p> <p>7. Ой познаю, познаю,
 Лем одного тя маю,
 Єдного сина, крас як калина,
 Як калина у гаю.</p> <p>8. Ой калина, ненечко,
 Завтра рано, раненько
 Шовковой траві, зеленой мураві
 Поклонюся низенько.</p> <p>9. Поклонюся до свого
 До пана молодого:
 Ой пане, пане, вінчай-же ти мене,
 Воячка молодого.</p> |
|--|--|

Писання *Осипа Юрія Федьковича*. Вид. НТШ. Львів, I. Поезії ст. 49. „Марш на Італію“.

Ibid. I, с. 50. Під Кастенедолев.

399.

1. Ой Ганцю, Ганічко, де сі била,
 Же-с собі ціжемки заросила?
 Била я в гаїчку, жала я травічку,
 Роса била. (2)
2. А Янчік на горе траву косив,
 Інше си ціжемки не заросив;
 Сухий рочок бивав, вітричок подував,
 Ганцю моя. (2)

Kolberg: Lud VI, ч. 319.

400.

1. Гаєм зелененьким вода тече,
 Што-ж мені дівчатко на то рече?
 Ой чи рече, чи не рече,
 Гаєм зелененьким вода тече. } 2
2. Мала я милега фуяроша,
 Што робив фуярки до вароша.

На фуярце дуду-дуду,
Малам си милега, юж не буду.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 67, ч. 142. — *Geryk*: Slovons. lud. p. I, ч. 41.

401 а, б, в.

1. Мала я фраіра годинаря,
Што робив години до цісаря;
Як зачала година биц,
Мала я фраіра, юж немам нич.
2. Мала я фраіра фуяроша.
Што робив фуяри до вароша;
На фуярце дуду, дуду,
Мала я фраіра, юж не буду.
3. Проквітала біла ружа на синаво,
А они мя, шварну дівку, поцешали;
Най понехат, най пробуе,
За малий краткий час побануе.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 67, ч. 143.

402.

Я нещасний парубочок,
Немам щастя до дівочок;

Ліпше они до мя мают,
Сами за мнов посылают.

Вар. 407 а, б.

403.

1. Ідзем, ідзем, аж ся тресем,
Мойй милій ціжми несем,
Жеби босо не ходзіла,
Жеби ножкі не скаліла.
2. Не далеко верба бучка,
Не піду я за гайдучка;

- Бо гайдучок дробно скаче,
Його жінка горко плаче.
3. Мадяр пие, Мадяр скаче,
За Мадяром жінка плаче,
Плачут дзеці, плаче жена,
Же Мадяра дома нема.

Вар. 410 б.

Ф. Tomek—J. Horák: Slovenské písně z Uherskobrodská, 38, ч. 70.

404 а.

1. Кермеш, кермеш, Бог тя створив,
Ей давно я ся на тя строїв;
Ей ище мене повивали,
Ей як мя на тя обціяли.
2. Мамусь моя, пуец мя вонка,
Ей бо мя болит головонька;
Ей хоцби ти ся розвалила,
Ей не буду тя холодила.
3. Мороз, мороз, велька зима,
Ей повідж, дівча, де перина;
Ей в коморі е вистелена,
Ей не ходз до нас, бо е дома.

Головацький: Н. п. II, 486, ч. 23.

404 б.

Як мі буде, так мі буде,
Ей кед мі в чепцу шумні буде.

Ей хоц ня буде біда біла,
Ей бодай я се зачепіла.

404 в.

1. Подме домів, подме кажда,
Ей бо преднамі фляшка пражна;
Ей а як ми се порадиме,
Ей та ми фляшку заповниме. | 2. Повідала рибка рибце,
Ей же палюнка ест в барилце;
Ей а ми отгаль не підеме,
Ей покаль ми ей не піеме. |
|--|--|

404 г.

Дубе, дубе! што з тя буде? А з явора трое буде:	Буде лижка і колиска І віячка до боїска.
--	---

404 г' vide 450, 492, 548.

405.

Боже, Боже, што мі з того, Гей што я вишла за старого?	У старого сива брада, Гей я дівчатко, як ягода.
---	--

Вар. 248.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 17, ч. 30 б.

406.

Кой я конопельку мочила, Рибка мі на ногу скочила;	Не біла то рибка, лем ячмінь, — Який ти, миленький, фалечний!
---	--

407 а, б.

1. Мадяр, Мадяр, Мадярек,
Ей нема щестя до дівечек;
Ей а дівечки до мя мають, }
Ей бо мі в очка зазерают* } 2 | 2. А я хлопец неженатий,
Ей сам я собі винуватий:
Ей того квіту дост по сьвіту,
Ей било собі виберати. |
|--|---|

Вар. 402.

* Вар. б.: Ей сами на мя позор дають.

408.

1. Гуляй, гуляй по боїску
В обтарганим фартушиску!
На який-ем працювала,
В такім буду танцювала. | 2. Гей-же дал по підлозі,
Не завадит ножка нозі,
Ножка нозі не завадит,
Як і добре попровадит. |
|---|---|

409.

1. Коб я була біду знала, —
Не йшла заміж, лиш гуляла.
Гоя-гоя, гоя-гоя,
Головонько-ж бідна моя! } Рефр.	
2. А тепера біду знаю,
Пізно лігам, рано встаю.
Гоя-гоя... і т. д.	
3. Хату мести, сїни мести
І до плуга їсти нести.
Гоя-гоя і т. д.	

Вар. 392 (тут наведено паралелі), 419, 449 а.

410 а.

Я би тому не вірила, Жеби жена мужа біла.	Чим го біла? мотовилом, Вчера вечер за комином!
--	--

410 б.

Мадяр піе, Мадяр плаці,
За Мадяром плачут дзеці;

Плачут дзеці, плаче жона,
Ей же Мадяра нема дома.
Вар. 403.

411. v. 436.

Де-ж ти ідеш, Олено?
До стодоли на сено.

Не запірай за собом,
Бо я іду за тобом.

412 а. v. 465.

1. Який ти, Янічку, як ружа!
Кеби мі ты дали за мужа,
Ани бим ти робиц не дала, не дала,
Лем бим ты на* красу тримала.
2. Який ти, Янічку, як ружа!
Кеби мі ты дали за мужа,
Ани бим ты жерти не дала, не дала,
Лем бим ты з халуи вигнала.

Вар. 465: *про.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 427, ч. 193. — *Geryk: Slovens. lud.*
р. I. ч. 53.

412 б.

1. Кой я собі увці пасала,
Та я собі горе гасала,
Горе горе горе, горе горе горя,
Іде мій миленький з Угеля.
2. А іде він, іде плачучи,
Же він на военку несущий¹⁾,
Горе горе горе, горе горе горя,
Же він на военку несущий.

413 а.

1. Чие-ж то полечко не йоране? (2)
То мого милого занедбане. (2)
2. Полечко зоране, але мало,
Бо мі ся колечко поламало.
3. Колечко зламане, ручка спадла,
Чому-с ти, дівчино, так поблядла?
4. Што-ж-еє си дівчино, поробила,
Же-с собі в Дунаю ножкі мила?
5. А мі ся чорні очка подобають,
Червені поличка, біле личка.

Bartoš-Janáček: ч. 1154. — *Geryk: Slovens. lud.* р. I. ч. 41.

413 б.

1. А чия то роля не йорана? (2)
Чия то дзевчина любована? (2)
2. Любована, любована, але мало,
Бо мі ся колечко поламало.
3. Колечко зламало, ручка спадла,
А юж ти, Касейко, барзо зблядла.
4. Я зблядла, я зблядла, бо мусіла,
Взялисте мі хлопця на шниціра²⁾.

¹⁾ = нездатний.

²⁾ = різьбар.

414 а.

Як я їхав без тот хотар¹⁾, Збирай, мила, колесечка,
 Возек мі ся розчеркотав; Будеш моя фраїречка.
Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 16, ч. 29. — Гнатюк: Етн. Зб. IX, 166, ч. 111; 175, ч. 142.

414 б.

Така наша пані млода, Така она весела,
 Як на ярку бистра вода, Якби мала три села.

414 в.

1. Ой ми тади ходжували, 2. Здалека-сме приїхали,
 Ми то дівча виджували, Коні ся нам залошгали,
 Оно рано вставало, Требаби нам ручничка
 На рушнички прядало. Повтирати коничка.
Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 193.

414 г.

1. Пришли нам ту приданяни, 2. Не старайте ви ся нами,
 Што ми їм ту їсти даме? Постараме ми ся сами:
 Нарубаме дрібних трісок, Принесли-сме барана,
 Будут мати на сім мисок. Будеме мац до рана.
Головацький: Н. п. III, в. 2, 396. — Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 183.

414 ґ.

Малам тата заверуху, Мама ся з ним посварила,
 Окрутив ня до кожуха, З кожуха ня викрутила.

415.

1. Посадивем черешеньку в зиме, (2)
 Просив Бога, ци она ша приме. (2)
2. Як почала черешенька зрастац,
 Почал шугай гу дівчатку вчащац.
3. Як почала черешенька пукац,
 Почал шугай гу дівчатку кукац.
4. Як почала черешенька квітнуц,
 Почал шугай гу дівчатку липнуц.
5. Як почала черешенька родзіц,
 Почал шугай гу дівчатку ходзіц.
6. Юж черешні на черешні били,
 Юж го три раз при ній улапили.
7. Улапил ей за ей праву ручку,
 Руціл я ей на зелену лучку.
8. Привернул ей до зеленой трави:
 „Смотр ти, мила, до мой білой твари“.

416.

1. А што-же мі прийде з той мойой потіхи,
 А з ким-же я буду збирала оріхи?
 Для кохання мойого } 2
 Погнівалам милего. }

¹⁾ = село, поле, границя.

2. Пришам до карчмічки, сталам біля прога,
Мій милий танцує, не боїтсЯ Бога,
Тилько ходит і фукат,
Мя до танцу не шукат.

417.

- Препрос мя, миленька, бо-с мя розгнівала, (2)
Як мя не препросиш, не будеш мя мала, (2)

Вар. 420. стр. 5.

418.

Задуй мі, ветричку, з вечера,
Обаль мі яблiчко з конара,

Обаль мі яблiчко червене,
Дам го шугайовій мацере.

419.

Як я біла ще маленька,
Колисала мя мамонька.

Гоя-же мі, гоя, гоя,
Головонько бідна моя!

Вар. 392 (тут наведено паралелі), 409, 449 а.

420.

1. А чия я, чия, кед не материна? (2)
Хто мя буде ховав, кед я ледачина? (2)
2. Ледашто, ледашто, велька ледачина,
Не можу смотрити своїма очима.
3. За яречком коні — хто мі піде по ні?
Самому ся на кце, милой немам еше.
4. Вшиткі фраїречкі пішли на весіля,
А Боже мій любий — де-ж ся моя діла?
5. А препрос ня, препрос, бо-с ня загнівала,
Як ня не препросиш, не будеш ня мала. Вар. 417.

Стр. 3: *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 252, ч. 132.

421.

1. Ой же било не свитало,
То било мі дзевча спало,
Але почав пастир трубiц,
Почало ся дзевча будзиц.

2. Гварив Янчик, же ня озме,
Як на горі житко пожне,
А він пожав і покосив,
До мене ся не зголосив.

Geryk: Slovens. Ind. p. II, ч. 90. — *Roger*: P. I. pols. ч. 181. —
Tomek-Horák: Slovens. p. ч. 133.

422 а.

1. Ішов жовнір без ліс без ліщину, (2)
Надбав він молоду¹⁾ дівчину. (2)
2. Ти дівчино личка румяного,
Переночуй мене молодого.
3. Я би тебе переночувала,
Кедби я ся зради не бояла.
4. А дівчино, не бійсяничого²⁾,
Не зрадив я на сьвітi никого.
5. Йани мій кiнь стайню не престоїт,
Ани зброя³⁾ клинків не поломит.
6. Спит си жовнір⁴⁾, спит си молоденький,
Пробудився, та юж день біленький⁵⁾.

7. Ой дівчино, яка ти зрадлива!⁶⁾

Чом⁷⁾ ти мене рано не збудила.

8. Ой зато я тебе не збудила,

Бо я тебе вірні полюбила.⁸⁾

Вар. 586: 1) Надбав там надобну. 2) Не бій ти ся зраджєня мойого. 3) Ни ти зброя. 4) Люг си жовнір. 5) Юж був день біленький. 6) Ти дівчино велико зрадлива. 7) Кед.

8) Я біла тя рано збудила,

Кед я тебе вірно полюбила.

Довнар-Запальський: П'єсни Пинчуковъ, ч. 510; 553. — *Kolberg*: Rokucie II, 190, ч. 353. — *Купчанко*; Зап. Ю-з. Отд. РГО. II, 570, ч. 334. — *Головацький*: I, 108, ч. 20; II, 591, ч. 26. — *Чубинський*: Труды V, 151, ч. 319; 950, ч. 32; 1198, ч. 26. — *Ів. Колесса*: Етногр. 36. XI. 279—280, ч. 26—27.

422 б.

1. А росла мі черешенька в лесе, (2)

Кто-же мі з ней черешень принесе (2) зас? (Рефр.)

2. А маю я фрайрку притомну,
Принесе мі черешень до дому зас.

3. Пані матко, пекну церу мате,
Питамся вас, пи ми ей не дате зас?

4. А ци ви ей не виділи в полю,
Йобирала пшеничку з коколю зас?

5. Йобирала по єднім загоні,
Пришли го ней штири гусарове зас.

422 в.

Виросла мі серед села вільха,

Зохабила шугайка жінка (2) раз! (Рефр.)

423.

А Боже мій, Боже мій,
Де ся подів розкіш мій?

Дує вітер по росі,
Юж по моім розкоші!*

Вар. 448: *Ей то за моім роскошом.

424.

Ой сусідко, сусідко,
Пожичте мі решітку,

Я вам зараз принесем,
Лем сой мучку притресем.

425.

1. Наша млада невеста (2)
Шумний чепец принесла. (2)

3. Як я младу чешила,
Курка з поду злетіла.

2. Наша млада невеста
Шумни скірни принесла.

4. Як я курку лапала,
Курка ножку зламала.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп.: 4, ч. 3. — *Верхратський*: Записки XLIV, Знадобн 195.

426.

1. Мила моя, преміяда
З конопель ся забила,
А я за ньов банував,
По бодачу танцував.

2. Преночуй мя, преночуй
Бо мя доджик примочив,
Примочив мя в ліщині,
При молоді дівчині.

3. Я би тя преночував,
Бис мі дашто зопеував.
Я зопеую, направю,
Не довго ся забавю.

4. Тепер, тепер теперіцьки
.
.
Ні ся обернути.

427.

1. А мій милий захворів,
Кіселиці забажав
Рано, рано, раненько. (2) (Рефр.)
2. Кварту вівса позичила,
Над зимною ватрою всипала
3. Сох тот овес, о він сох,
За віснацет неділь сох.
4. Я тот овес забрала,
На млинку го змолола.
5. Пішла до села я,
Кіселицю готовіц.
6. Нім тот кисіль закипів,
А мій милий задубів.
7. Як мій милий задубів,
Трохи мі го ся жаль зробив.

8. На цминтар го везли,
Жаль мі трохи обийшов.
9. Як з цминтаря-м сой ішла,
І дуката-м сой нашла.
10. Як дуката-м сой нашла
І до коршми-м сой зашла.
11. І до коршми-м сой зашла
І гудачків зеднала.
12. Тепер-же ви мі грайте,
Тепер буду гуляла.
13. Юж мій милий заспав,
Бодай він нігда не встав.
14. Ачей би ся ачей
Мі милий інчий дістав.

Чубинський-Русов: Зап. ЮЗО. РГО. I. 45. — *Чубинський*: Труды V, 1149, ч. 141; 1182, ч. 240.

428 а.

Як я стадзи пойдзем, што я ту зоставим? (2)
Там пониже Устя (2) } 2
Заградку засадзем. (2) }

428 б.

1. Бодай та карчмичка гори з димом пошла, (2)
Де моя миленька, (2) } 2
Де моя миленька на танец не пошла. }
2. Грают в корчмі, грают, аж карчмичка дуднит,
А моя миленька,
А моя миленька впала мі до студні.
3. Ани мі не грайте, ани не співайте,
Лем мі мою милу,
Лем мі мою милу зо студні достаєте!

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 69, ч. 68.

428 в.

1. Ой горі лученьками сивий коник бежит, (2)
Ей а юж мій татусьо, (2)
Ей а юж мій татусьо в чорній землі лежить.
2. Ей а лежить він, лежить, юж півпята рочка,
Юж йому вобітліли,
Юж йому вобітліли його чорни очка.

3. Ей очка вобітліли, што на нас смотрили,
 Ей рученьки йодгнули,
 Ей рученьки йодгнули, што на нас робили.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 148, ч. 50. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 199.

428 г.

1. Бодай тога коршма гори з димом пошла, (2)
 Кой моя фраїрка,
 Кой моя фраїрка на танец не пошла.
 2. Не пошла, не пошла, бо не мала коли,
 Бо ей забавили,
 Бо ей забавили гайдужи в коморі.

429 а.

1. Откаль соненько сходило, (2)
 Там дзевча яблонь (3) садило.
 2. Стрілив до лишки¹⁾, забив Мариську,
 Юж она лежить на брежку.
 3. Юж она лежить забита
 І розмарійов (3) прикрита.
 4. Червоний кабат, біла хусточка,
 Шумна то била дівочка.

Головацький: Н. п. II, 729, ч. 14. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 196. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 139, ч. 38; 159, ч. 89. — *I. Tomek—J. Horák*: Slovenské písně z Uherskobrodská 16, ч. 14. — *Sušil*: Moravs. n. p. 1860, ч. 117.

429 б.

1. Кед я ішов машерувац,
 Видів я там дівча у вас:
 На мой веру вишну, на мой душу грішну —
 Мусит она мойов бивац.
 2. А як назад тади піду,
 Пані матки питав буду:
 Пані матко, матечко, проси свого татечка,
 Жаби мі дав вашу церу.
 3. Ми ти церу не кцеме дац,
 Бо видиме, же ти вояк;
 Наші цері не свідчит, ани ся ей не патрит
 З воячками масірувац.
 4. А як ми ей юж не дате,
 Потретувац²⁾ си ей дайте
 На тим білим паперу, на злоцістим таліру³⁾,
 Сриберними літерами.
 5. А як мі ей юж не дате,
 За йоблак си ей поставте,
 За гором заградка, ви проклята matka,
 Будете ся до ней взерац.

Вар. 433.

¹⁾ = лисиця.

²⁾ = портретувати.

³⁾ = таріль, полумисок.

430.

1. Там під лісом Феся телятка пасає (2)
Телятка пасає, хорошо сьпіває,
Аж ся по долині голос розлягає.
2. Што там, Фесю, робиш, што під лісом ходиш? (2)
Телятка пасаю, што мі ся згубило,
Червонов ниточков назначено било.
3. А я тобі буду телятка пасати, (2)
А ти мені будеш (2)
Хорошо сьпівати. (2)
4. Сіли вони собі, стали говорити, (2)
Як ми поберемся, (2)
Як будеме жити. (2)
5. А стара їх мати стала їх глядати, (2)
Як вона їх нашла, (2)
Стала їх лаяти. (2)
6. Ой мати, ти мати, перестань лаяти, (2)
Возьму я ти Фесю, (2)
Не будеш ей мати. (2)

Вар. 89, 284, 603 б, в. (Тут зведено паралелі).

431.

1. Ей йа ти моя Марисю,
Ей йа я тебе не лишу,
Ей йа я твое ей йа імено
Ей йа на папір запишу. | <ol style="list-style-type: none"> 2. Ей йа на папір напишу,
Ей йа на клинок завішу,
Ей жеби люди ей жеби знали,
Ей же я маю Марисю. |
|---|---|

432 а. а)¹⁾

1. Орала баба заграду, (2)
Пришов 'ї ні сам краль на
[раду. (2) 2. Ой бабо, бабо, дай раду,
Як маю зрадиц ту панну. 3. Возь собі шати паненски
І черевічки кармазински. 4. І проход-же ся по ринку
Аж до самого вечерку
І прос до коваля на ноц. 5. Ой коваль, коваль, ковалічку,
Переночуй ня одну ночку. 6. Як я тя мам переночувац,
Кед я тя нігда не виджував? 7. А я си панна з Морави,
Іду з товаром до Праги. 8. А юже-м товар послала,
Лем я ту сама zostала. | <ol style="list-style-type: none"> 9. Ей Ганцю, Ганцю, дужко слати,
Будете обі з том панном спати. 10. Ой тату, тату, татичку,
Як мі ся та панна не вдячит. 11. А як би ся ти вдячила,
Кой-ес ей нігда не виділа? 12. Не вистояло пів ночи,
Кричит Ганічка помочи. 13. Не вистояло пів рочка,
Ходит Ганічка, як бочка. 14. Не вистояло до рочка,
Носит на ручках синочка. 15. Ой і як його колисала,
Ой та так йому сьпівала: 16. Ой люляй, люляй, синусь мій,
Ой не буд такий, як отец твій. 17. Бо то твій отец краль польський,
Ой ізводитель паненский. |
|--|--|

Вар. 493 г.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 252, ч. 133. — Гнатюк: Етн. Зб. IX, 130, ч. 21. — Fr. Sušil: Moravs. nár. p. s nářečy. 1860, ст. 103, ч. 105.

¹⁾ Дві окремі балади 432 а а) і б) злучила народня співачка в одну, пропустивши початок другої (в. ч. 497 г).

432 а. β)

1. В ночі піде, в ночі прийде,
Все кервавий меч принесе.	10. Взяв він жену за ручкою,
Випровадив ей до гаю.
2. А юж ся мі надоїло,
Тот кервавий меч втирати,
Ей тебе, сину, колисати.	11. А до гаю дзеленого,
До лесика густенького.
3. Ей став він собі за хижою,
Вислухав він жену свою.	12. Праву ручку і одрубав,
Чорни очка і видлубав.
4. Ой пришов він до хижої,
Звідав він ся жени свої.	13. Сьпівай, жено, як-с сьпівала,
Кой-ес сина колисала.
5. Сьпівай, жено, як-с сьпівала,
Кой-ес сина колисала.	14. А зогнув він галузочку,
Зробив синови колисочку.
6. А я несяк не сьпівала,
Лем кухаречку ляяла,
Чом заградку не заперла.	15. Буде вітрик подувати,
Буде ся ти привижати,
Же тя колише твоя мати.
7. А бидло ся розиграло,
До заградки поскакало,
Труту-руту поламало.	16. Будут листочки падати,
Буде ти ся привижати,
Же тя колише твоя мати.
8. Трута-рута пекні стоїт,
Боже древко аж ся двоїт.	17. Буде дойджик покрапляти,
Буде ти ся привижати,
Же тя плекат твоя мати.
9. Сьпівай, жено, як-с сьпівала,
Кой-ес сина колисала.	18. Будут пташкове сьпівати,
Буде ти ся привижати,
Же ти сьпіват твоя мати.

Вар. 447 і 497 г.

В. Гнатюк: Етн. Зб. IX, 142—143, ч. 40—41 (далеке спорідн.) — Головацький: Н. п. I, 174, ч. 25; 171, ч. 22; III, в. 1, 67, ч. 7; 120, ч. 47. — Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, 94; 246, ч. 37. — Антонович-Драгоманів: Историч. п. малр. н. I, 58—68. — Врбель: Угр. рус. сп. ч. 332. — Чубинський: Труды V, 737, ч. 330. — *Vystroj*: Pols. p. lud. 90, ч. 23. — *Gragger-Lüdeke*: Ungar. Balladen 58, ч. 22; 61, ч. 23 (далеке спорідненне мотивів). — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. ч. 71; ч. 16 (деякі мотиви). — *Kolberg*: Lud. I, 279, ч. 37. — *Fr. Sušil*: Moravs. nár. p. 1860, ч. 136 і 139. — *Geryk*: Slovens. lud. p. I, ч. 75.

Порівн.: Гнатюк „Словацький опришок Яношік в народ. поезії“. Записки НТШ. XXXI—XXXII, 1899. Там зібрана богата література.

432 б. vide 439 б.

433.

1. Кой я ішов яко югас,
Видів я там дівча у вас;
У нього, у тебе, серденько мя боліло,
Же я мусю масірувац.
2. Масірую во дни в ночі (2)
Про його про тебе (2)
І про твої чорни очи.
3. Іще я там нераз прийдем,
Тото дівча видзиц будзем;
Ой мамо мамічко, спитайтєся татічка,
Ци він мі даст тоту церу.

4. Я ти церу не кажем дац,
 Бо я виджу, же-с ти вояк;
 Моя цера не умі, ани ся і не бачит
 З воячкамі масірувац.
5. А як мі ей юж не дате,
 Вималювац сой ей дайце,
 Заложте ей за скло, ви проклята матко,
 Та ся на ню припатрайте.
6. А як мі ей взяц не дате,
 Добрий позор на ню дайце,
 Вицегну шабличку, зотну ей главичку,
 На мя вину не зганяйте.

Вар. 429 б.

434.

<p>1. Не повідж, дівчатко, нікому,
 Же я тя проводив до дому,
 А лем ти так повідж ойцови,
 Жеби ти колиску готовив. } 2</p> <p>2. Колісочка буде з явора,
 Повіячек буде з позоля(?),
 Я пелюше будут з пентличка,
 Будеме повіяц Янічка.</p> | <p>3. Не кашли, дівчатко, не кашли,
 Жеби ня при тобі не нашли,
 Бо як ня при тобі застанут,
 То і двадцат палиц достанут.</p> <p>4. Бо як ня при тобі и найдут,
 Далеко на войну ня займут,
 Бо як ня при тобі учуют,
 Здоймут з ня капелюх и чугу.</p> |
|--|--|

435.

<p>1. Під виглядом рокита (2)
 Червено біло розквита. (2)</p> <p>2. Ішов милий коло ней,
 Ей виломив си квіток з ней.</p> | <p>3. Ци ти, милий, не митий,
 Же маеш квіток з рокити.</p> <p>4. Жеби я тя любила,
 Ей красший бим ти вивила.</p> |
|---|--|
5. Красший, красший, червеный,
 А на вершечку злочений.

Врабель: Р. Сол. 118.

436 vide 411.

437.

<p>1. Ей югасе, югасе,
 Та не пуцай на паше,
 Ей бо наши овечки,
 Та не вийдуть на ваше.</p> | <p>2. Ей одного коня мам,
 Ей другого си куплю,
 Ей я ся богачови
 Ей з дороги не вступлю.</p> |
|--|--|

438 а.

Ей я старому не верила,
 Ей за пец ему постелила,
 Ей ней ся старий поневерат,
 Та кед ся го мі не поберат.

438 б.

Боже, Боже, ншц не маме,
 Лем на себе позераме.
 Ліпши наши два позори, } 2
 Як дачії штири воли.

438 в.

Янчік, Янчік, не пий зато,
Бо пропиєш вшитко злато,

Як пропиєш, не будеш мац,
Прийде зима, будеш жебрац.

Вар. 602.

439 а.

1. Пішли рибарчици на лови (2)
Аж до глибокої дуброви. (2)
2. Знайшли там дитя-пахоля,
Завите било в баволя (?).

3. Зараз на бубен вдарили,
Жеби ся дівки сходили.
4. Вшитки дівоньки в віночку,
Лем рихтарьова в рубочку.

5. Ой мати плаче слезами,
А той Янчікко фіглями.

Вар. 175, 292, 288, 429 б, 493 б, 560 (тут наведено паралелі).

439 б.

1. Ішли рибаре на риби (2)
Аж до глибокої долини. (2)
2. Не нашли йони рибятко,
Лем они нашли дитятко.
3. Ей иден гварит: возме го!
А другий гварит: лишме го!
4. А третій на то нич не дбав,
Лем до рихтаря знати дав.
5. Ей яка така в віночку,
Рихтарова Ганця в чипочку.

6. Ей взяли Ганцю за ручку,
Випровадили на ючку.
7. Ей стинай, кате, кед мац стяц,
Ей най не плаче отец-мац,
8. Ей отец-мати плачучи,
Мій любий Янчік скачучи.
9. Ей отец-мати сердечно,
Мій любий Янчік фалечно.
10. Ей отец-мати зо лзамі,
Мій любий Янчік фіглями.

Вар. 439 а.

440.

Ей я відзяв, я відзяв у еленя роги, (2)
Ей у зайонца йуши (2),
Ей у зайонца йуши, у дівчини ноги.

441.

1. В нашім саді явір посаджений.
Сьпіват на нім пташок примилений:
Слухай, дівча, як тот пташок сьпіват,
Же з любости нігда нич не биват.
2. Серед села посаджена грушка,
Ходит на ню сусідова Зуска¹⁾;
Зуско, Зуско, Панбіг тя покаре,
Як поламлеш на грушці конари.

442. а)

1. Ой Боже мій любенький!
Ой што маю робити?
Ой не хоче мій баран
Йа з вівцями ходити.

2. Ой ци го мам продати,
Ой не годна-м ховати!
Ой приходит жидови
Ой за горівку дати...

¹⁾ = Зусанна.

442. β)

1. Ей на горі, на горі
Ей сніжок ся біліє,
Ой де ся моя мила
Ой на зиму подіє? | 2. Ой поставю ей хату
Ой з букового кряку,
Ой як сонце загіє,
Ой йа хата зіпріє. |
|---|---|

443.

Добре тобі, моя мила, добре,
Же ся тобі перинечка не дре; | А з той мойой мойой губанечкі
Седемдесять седем фалатечкі. |
|--|---|

444 v. 414 г.

445 а.

1. „Гей зіздив я, зіздив коня вороного,
Смотр-же ти, дівчино, чи буде што з того?
Гей, чи-лі буде, чи-лі ніт,
Не роб ти заводу собі ніт!“
2. — „Я ти повідала, ажи твому роду,
Не робиш ти мені, лем собі заводу,
Бо зо мнов посагу не буде,
Возмут мене інші люде“.
3. „А скарь мене, Боже, з високого неба,
Если мі з тобою і посагу треба.
Гей бо ти в мене красная,
Як на небі зоря ясная!“
4. — „Тепер ти повідаш, же-м зоря ясная,
А потому скажеш: доля нещасная!
Гей не дай Боже недуги,
Будеш позерати на други!“
5. „А скарь мене, Боже, на души, на тілі,
Если я помишлю о іншій дівчині;
Гей скарь мя, Боже, на души,
Если я помишлю о іншій“.

Ф. Колесса: Наша дума II. 25, ч. 22. — Ів. Колесса: Етн. Зб. XI. 162, ч. 1. — *Ž. Pauli*: P. I. r. II. 108, ч. 5. — Франко: Жіноча неволя 18. — *Врабель*: P. Солов. ст. 77. — *Метлинський*: Нар. ю.-р. п. 46. — *Воллан*: Зап. РГО. XIII. 1, ст. 63. — *Головацький*: Н. п. I, 383, ч. 50; II, 706, ч. 10. — *Чубинський*: Труды V, 116, ч. 252; 261, ч. 513. — *Квітка*: Нар. мел. 170, ч. 163.

445 б.

1. Приїжджай, приїжджай коня вороного,
Повідж мі, дівчатко, да што буде з того.
Да што буде, або ніт,
Повіж мі, дівчатко, ружий квіт.
2. Я ти повідала і твому роду,
Жеби ти мя не брав, дівчину молоду.
Бо за мнов посаду не буде,
Бо мене возьмут и інші люде.
3. Якби я тя не взяв, ружо проквітлая,

Кой ти така красная,
Як на небі зоря ясная.

4. Тепер мі повідаш, же я така красна,
А пак будеш гварив: дольо нещасная!
Кеди не ти, то мати,
Било мя худобну не брати.
Ой не дай Боже потуги (маб. зам. „недуги“)
Будеш ти позерав на други.
5. А скар мене, Боже, на гладкій дорозі,
Як я сой помишлю о іншій небозі;
А скар мя, Боже, на тілі,
Як я сой пимишлю о іншій дівчині.
(Пісня очевидно попсована).

446.

1. Откаль соненько сходило, (2)
Там дівча яблінь садило. (2)	6. Дісталабимся младому,
Юж мило серцю мойому.
2. Посадило ей глубочко, (2)
Росній, яблінко, височко,
В самім вершеньку широчко.	7. Як старий легне на ложе,
Як згниле дровно положив.
3. Врод мі яблочко, лебо дві,
Єдно милому, друге мі.	8. Як младий легне на ложе,
Як з пави перко положив.
4. Бо би мі дари післати,
Кому ся маю дістати.	9. Як старий дихне на личко,
Так як загнила губиско. ¹⁾
5. Дісталабимся старому,
Не мило серцю мойому.	10. Як младий дихне на личко,
Яко пахняче зілечко.

Вар. 483 а. 496 а.

447.

1. Ой дав я ей кошулю прац,
Не казав я ей розкренцац;
Ей она взяла, тай ю розкренціла,
Ей одлетіла права ручка біла.
2. На ті ручці злати перетінь,
На перстеню мармур камінь,
Ей на каменю сівий конь, сівий конь,
Ей сидит на нім фраїр мой, фраїр мой.

Вар. 268 β, 497 г. і 432 а. β. Тут подано паралелі.

448 γ. 423.

449 а.

Ей коби я біду знала,
Та нігда бим ся не оддала.

Ей пізно лечи, рано встати,
Ей волілам ся не віддати.

Вар. 392 (тут зведено паралелі) 409, 419.

449 б.

1. Няню, няню, я ся женю,
Ей возму я си в поща Ксеню.
Ей няню, няню, бо богата,
Ей сину, сину, бо кудлата. | 2. Няню, няню, красні шие,
Сину, сину, рада шие.
Ей няню, няню, бо красна е,
Ей сину, сину, бо шельма е. |
|---|---|

¹⁾ = гриб.

Ей няню, няню, красні ходит,
Ей сину, сину, нич не робит.

Geryk: Slovens. I. p. II, ч. 64.

450.

Гори ідзем, коня ведзем¹⁾,
Ей долинками волки женем²⁾;
Ей хто би не мав, давбим му два,
Ей бо мі з нима велька біда.

Вар. 492. ¹⁾ Горов іду, коні веду.

Вар. 404 г. ²⁾ Вершком іду, коня веду,
Долинками волки жену.

Вар. 548. ¹⁾ Ей горов іду, коня веду.

451.

1. А гнали гурале овце, овце,
Купили кожушок Дорце, Дорце;
А наша Доруся шепче, шепче,
Же она кожушок не кце, не кце.
2. Ани ти, Дорусю, не шепч, не шепч,
Бо ти тот кожушок роздреш, роздреш;
Бо ти ся на осінь видаш, видаш,
То ти ся кожушок придаст, придаст.

452 а.

1. Ей гаїк, гаїк, гаїчок,
Урізалам пальчик, пальчикок;
Ей болит, болит, болит ме,
Центерйовий листку, загой ме! | 2. Ей дівча, дівча, чия ти,
Ей подь-же з нами гуляти.
Ей не питайся, чия я,
Ей де ти підеш, там і я. |
|--|---|

452 б.

1. Ей в нашим дворі рокита
Та на червено проквіта;
Ой ішов Янчік коло ней,
Ей виломав сой пірко з ней. | 2. Ей ци ти, Янчік, напиток,
Же ти ламлеш перко з рокити?
Ей лем си вилом з черешні,
Ей бо ти ідеш г' невесті. |
|---|---|

452 в.

1. Летіла овца до корца,
Не дай мя, мамусю, за вдовца:
Бо вдовец буде вималяв,
Же він першу жінку ліпшу мав;
І діти будут плакати,
Же то мачоха, не мати. | 2. За першой мамусі небіжки
Били на маслі пиріжки,
А за той суки поганки
Нее на воді стиранки. |
|--|---|

Врабель: Р. Сол. 113.

452 г.

Горіла липка і явір,
Десь ся мій милий забавив.
Забавив він ся при Тисі, }
Та імав рибоньки Марисі. } 2

452 г.

1. На брежку стала, горко плакала,
Аж на брux ручки собі складала; | Ей Єзус, Єзус, Марія!
Што ся в моім брушку зувія? |
|---|--|

2. Ци не болячка, ци не вред?
Лем то хлопчик, яко квет;

Кед буде хлопя, буде швец,
Виписе мі цижми на танец.
Вар. 482 б.

453.

1. Ішов я сой brez лес, brez лес калиновий, (2)
Станув я на камінь, камінь мармуровий. (2)
2. Зпід того камена водичка вилivat,
Напий ей ся, мила, кед-ес справедлива.
3. Я бим ся нашла, красу бим стратила,
Ти би мене не взяв, ганьба би мі била.
4. Ганьба би мі била, ойцу і матери,
Же мя виховали, замуж мя не дали.

Вар. 367 в.; 583 β.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 51, ч. 111. — Головацький: Н. п. III, 1, 418, ч. 169. — Гнатюк: Етн. 36, IX, 205, ч. 238. — Верхратський: „Знадоби“ Зап. XLIV, 220. — Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 151; 311.

454.

Люляй, люляй, колишу тя,
Скоро йуснеш, зохаблю тя;

Прикрию тя пеленами,
Сама піду долинами.

Ів. Колесса: Етн. 36, XI, 40—41, ч. 9.

455.

Дзівча, дзівча, рушай собов,
Бо не скінчу танец з тобов.

Ейя-яй, сая-яй,
Ей ляя-яй таріда-дай!

456.

1. Мала баба Михала,
На воду го післала,
Ні Михала, ні води,
Нема бабі вигоди,

2. А бил сом там, бил сом там,
И мій калап зостал там,
И пиречко фарбове
Зостало мі на столе.

457.

Тепер я-м ся оженив,
Юж мя няньо одділив,

Дав мі кожух з вушамі,
Жебим рушав плечамі.

458

1. А там долов на муравце
Пасла біла Дорча овце,
Прийшов до ней пишний дворак,
Стиха до ней слівце мовит:
2. Дорча, Дорча, біла Дорча!
Кобис мужа отровала,
Кобис мужа отровала,
Билаби ти моя мила.
3. Як-же я го отровиц мам,
Кой я не знам, што отрова?
А идиј ти на заграду,
Накопай сой самозраду.
4. Намоч-же го до скляниці,
Постав-же го до свѣтлиці;

- А як приїде твій муж з поля:
Дай мі пити, жено моя!
5. А идиј ти до свѣтлиці,
Напий-же ся зо скляниці.
Скоро він ся того напив,
За серденько ся улапив.
 6. За серденько ся улапив,
І на жену ся попатрив:
Жено моя, смотр на дзеці,
Бо я юж ти скінчив жице.
 7. Она дзеці не смотріла,
Лем до дворака летіла:
Юж я мужа отровала,
Чи я буду твоя мила?

8. Як ти будеш моя мила,
Кед ти мужа отровала?
На мня бис ся погнівала
І мі бис так доказала.

9. Дворак, дворак, пишний дворак,
Няй-же тебе Панбіг скаре!
І діти-с мі осиротів
І мене вічно овдовів!

Вар. 559 а.

459.

1. Кед я спала пред своїми дверми,
Пришли го мні аж тріє младенци:
Всіх трьох я їх красні привитала,
Всім трьом я їм подарунок дала.
2. Ой одному гадвабну хустечку,
А другому за калаш перечко,
А третьому сама я ся дала,
Бо-м третього вірні любувала.
3. Моя мила, не слухай никого,
Лем ся тримай розуму свогого,
Хочбис мала лем один кабацик,
Моя мила, не зохабім я це.

460.

1. Там на горі три кирниченьки,
Любив козак три дівиченьки:
Чорнявую та білявую,
Третю руду, препоганую. 2. Чорнявую от серця люблю,
До білявой залицяюся, | <p>А з третьою препоганою
Хиба піду, розпрощаюся.</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. А не всіі то сади цвигут,
Што зараня розвиваюся,
А не всіі та вінчаюся,
Што любляться і кохаюся. |
|---|---|

Лисенко: Збірн. укр. п. VII. десяток, 3, ч. 1.

462.

<p>Не ходз до нас, бо дармо юж, Кой-ес ходив довго черно,</p>	<p>Хочбис пришов, як біла гусь, Не ходз до нас, бо дармо юж.</p>
---	--

463.

<p>Ганю, Ганю, біла Ганю, Як ня не кцеш, то юж дармо,</p>	<p>Як ня не кцеш, не милуеш, Вера за мною побануеш.</p>
---	---

464.

1. Взявбим тя, дівчатко, але на цо? (2)
Кедись ти малюцька (3) і ледацо.
2. Ани мі кошелю не випереш,
Ани ся мі сама не прибереш.
3. А я потребую работницу,
Не таку, як ось ти, даремницу.
4. Зле-ес си, мой милий, загаздував,
Остатне колесо до пеца порубав.

465 = 412 а.

466 а.

<p>Ей червена ружа трояка, Ей мала я газду пияка,</p>	<p>Ей пішов до корчми та ся впив Ей пришов до дому, та ня бив.</p>
---	--

466 б.

До сашу¹⁾, дівчатко, до сашу,
Будеме ся любити до часу.

Ище сашовина не зипшла,
Юж ся наша любовсть розишла.

Вар. 397 аб.

Врабель: Р. Соловей, ст. 14. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 75. — *Головацький*: Н. п. III, в. 2, 527, ч. 1.

467.

Ей мамусь моя старенькая,
Ей недай-же ня за гусара,

Ей за гусара, за пияка,
За великого варіяка.

468.

1. Як-ем ішов з Будзина до Пешту, (2)
Надибавем прекрасну невесту. (2)
2. Она на ня: де, воячку, ідеш?
Де до заран²⁾ на кватері будеш?
3. Буде заран скоро день свитати,
Буду я ся з Москальом витати.
4. Горке наше буде привитаня,
Йа з канона ясне вистріляня.
5. Кулі биють, кулі за кулями,
Де кровця долов ярочками.

469.

Шаблечка не моя тільки цісарйова, (2)
Як ся в ньой вирубам, (2)
Як ся в ньой вирубам, то серенча³⁾ моя.

Врабель: Р. Сол. 111. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 98.

470.

1. Ани не ходь, ани не придь,
Бо ти повім, до дому идь,
Бо мі дома повідали,
Же мне дома пре це лали.

3. Тебе лали а мне били,
Жеби ми ся не любили;
Хоц ня будут рубац, секац,
Єще я це будзем чекац.

471.

1. Ей біда мене з хижі жене,
Ей же не чує гроша в мене:
Ей ней ся біда не турбує,
Ей мене качмар преночує.
2. Ей Янчік, Янчік, ей ти Янїчку,
Ей не жен ти ся того рочку:

- Ей того рочку война буде,
Ей младою жени чьода буде.
3. Ей Боже, Боже з високости,
Ей розишлися дві любости,
Ей дві любости штири очка,
Ей будут плакац до таг рочка.

472 а.

Пішов я до леса вчера рано,
Попатрив на дівче, зламав ярмо;
Дівчатечко шварне, не попатрай на ме,
Бо уж дармо. (2)

¹⁾ = тростина, осока.

²⁾ = завтра.

³⁾ = щастє.

472 б.

Не піду до леса без сокири :
 Што би я там робив без дівчини?
 Нарубам я бучки, возьму дівча на ручки,
 Буду го колисав помалючки.

473.

Зелена рутка, жовтий цвіт, Розпущу косу по плечах,
 Не піду за тя, піду в сьвіт, Не еден за мнов заплаче.

Ф. Колесса : Наша дума. I. 40. ч. 21.

474.

1. Удбан¹⁾ пайташ²⁾, мам фрайрку шумну, (2)
 Пойдем ку ней в вечер поза гумню.
 Бо валавом би ня дакто збачив, (2)
 Питавбися : де-с ся, бекер³⁾, влачив?
2. А я би му не знав одповедзец,
 Далі би ня до гарешту седзец.
 Досталби я пенц і двацет палиц,
 Ютро рано, пред бировом⁴⁾ на ріц⁵⁾.

475.

Ей як я зумрем в цужім краю, Ей сроки, врани копац будут,
 Ей хто мі буде копац яму? Ей а пташкове снівац будут.

Головацький : Н. п. II, 238, ч. 100.

476.

Ой маю я черешеньку в лесе, Принесе мі черешень до дому.
 А хто-ж мені до дому принесе? Ой маю я милого під бочком,
 Ой маю я милого по тому, Принесе мі черешень торбочку.

477.

1. Плине качур по Дунаю, (2)
 Дай ми, Боже, што я гадаю. (2)
2. Я гадаю вандрувати,
 Жаль мі роду понехати.
3. Не так роду, як матінки,
 Годувала ня з дітинки.
4. Юж то, Боже, воля Твоя,
 Чи я така нещаслива?
5. За стодолом є ставочок,
 Пливає там шість качечок.
6. Єдна другу підпливає,
 Кожда свою пару має.
7. Хто в чужині не биває,
 Ней ся мене запитає.
8. Як в чужині горко жити,
 Як той камінь покотити.

9. Камінь кочу, тай спочину,
 А в чужині марно гину.

Kolberg : Rokucie II, 211, ч. 393. — Лисенко : Збірн. н. п. IV, ч. 34.

478. а)

1. Люляй, люляй, сину младий,
 Пішов отец на розгади;
 Пішов отец розгадовац,
 Як він буде діти ховац.
2. Ідем, ідем, бо і мусим,
 Худобної матере син;
 Худобна мя матка мала,
 Та мя цежко виховала.

¹⁾ = правда, досить, добре.
 стидник, лайдак.

⁴⁾ = вїйт.

²⁾ = товариш.
⁵⁾ = на задницю.

³⁾ бетгар = без-

3. Гво дне шила кошелечку,
Г вечер прjala кудзелечку;
Гнатюк; Етн. Зб. IX, 158, ч. 84. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII,
в. 1, ст. 141. — *Bartoš Janáček*: N. p. moravs. 1491.

478. β)

1. А Боже мій примилений,
Юж я пташок улаплений;
Улаплений, улаплений,
До кліточки посаджений. | 2. До кліточки посаджений,
Прутиками обгороджений;
Іще не так прутиками,
Як люцкими язиками. |
|---|---|

479.

1. На горі зеленина, (2)
Жала ей Катерина. (2)	4. Взяв він ей перетінь златий,
І конічка за сто златих.
2. Ой жала, вижала сі,
Пришли гу ні два югаси.	5. Береш коня, бер же і ме,
І сам не знам, де я згине.
3. Што робиш, Катерина?
Наша то зеленина.	6. Ци в горах, ци в долинах,
Ци на тих зеленинах?
7. Ци на кошичкій горі,
Ци при свої матері?	

480.

1. Як мі било літ пятайцять, (2)
Ей любило ня хлопців дваіцять. (2)
2. Як мі било дваіцять штири,
Ей любили ня офіцири.
3. А тепер мі на сто пятий,
Ей то ня не хце пес кудлатий.

481 v. 556 аб.

482.

1. Мав я вітця богатого, (2)
Дав мі дябла рогатого. (2) | 2. Дав мі козу, што здихала,
Іще я ю виховала. |
|--|---|

483 а.

1. Откаль сонечко сходило, (2)
Там дівча яблінь садило. (2)	6. Достану я ся младому,
Юж мило серцю мойому.
2. Родь мі яблочко едно-дві,
Як мої личка обидві.	7. Бо младий іде до поля,
А за ним росне тополя.
3. Бо я мам дари післати,
Кому ся маю достати.	8. На ті тополі лубичек,
Мого милого лайбичек.
4. Достану я ся старому,
Не мило серцю мойому.	9. На ті тополі листечкі,
Мого милого хустечкі.
5. Бо старий лігат до лужка,
Яко загнила губиско ¹⁾ .	10. На ті тополі прутики,
Мого милого пальчики.
10. На ті тополі галузки,
Мого милого обручки.	

Вар. 446, 496 а.

¹⁾ = гриб.

483 б.

1. Ей там на горі дубина, (2)
Ей чия то лучка? Кумина. (2)	4. Бо тота трава шовкова,
А я собі дівка жакова ¹⁾ .
2. Іти би куму просити,
Жеби дала лучку скосити.	5. До роботи лем предінива,
А до куделі предремлива.
3. Ей коси, куме, кільки хоч,
Лем ти мі траву не столоч.	6. А як в карчмичці заграют,
Лем під мнов ноги дригают.
- Ф. Колесса: Н. п. з Підк. З. ч. 1. — *Врабель*: Р. Сол. ст. 88.

484 а.

1. Кой-сме капусту садили, (2)
Та-сме Воженька просили: (2) | 2. Ой дай-же, Боже, дожджечку
На тоту нашу капустечку. |
|--|---|

484 б.

1. Ей сая голя, лелія! (2)
Што-же ми ся в брушку превія. (2)
2. Ей як буде хлопец, буде швец,
Вшиє ми ціжемки на танец.
3. Ей як буде дзевча, лелія,
Таке буде шумне, як і я.

Вар. 452 г.

484 в.

Ой горіла липка, горіла, (2)
А під нвов миленька сиділа. (2)

Вар. 619, 579 (тут подано паралелі).

485.

1. Чорна гора родит копер, (2)
Чия-же я буду тепер? (2) | 2. Гоя, гоя, сама своя, (2)
Реч ми слово, буду твоя. (2). |
|--|--|

Вар. 272, 556.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 244—245, ч. 120.

486.

1. Зельманова сина мала, (2)
Ой на войну го одослала. (2)	10. Як вигребав по копито,
Ой іще слухав, чи пан дихат.
2. Старша сестра коня дала,
Ой середуша осіддала.	11. Як вигребав по коляна,
Ой там поховав свого пана.
3. Наймолодша шаблю дала,
Ой і так ему повідала:	12. Ой ти коню вороненький,
Ой а їдь-же ти в дороженьку.
4. Іди, братку, на край світа,
Ой не приход, аж о три літа.	13. Дорогою широкою,
Ой стрігнися там з родиною.
5. Вистало рок і півтора,
Ой масірує войско з поля.	14. Вийде к тобі стара мати,
Ой буде ся тя звідувати.
6. Старша сестра зобачила,
Ей в окенечко вискочила.	15. Ой ти коню вороненький,
Ой а деж твілі пан молоденький?
7. Вітам, вітам вас, панове!
Ой ци далеко брат на войне?	16. Чи ти его в воді втопив,
Ой чи ти его в войні забив?
8. Не далеко в ширім полю,
Ой глава его на каменю.	17. Ни я его в воді втопив,
Ой ни я его в войні забив.
9. Коник его коло него,
Ой гребе ножком, жалує го.	18. Возми, возми піску жменю,
Ой посій, посій на каменю.

¹⁾ = дякова.

19. А як ти тот пісок зйде,
Ой тогдий твій син з війни
[прийде.

21. І тот пісок і не зипов,

Ой ей син з війни юж не пришов.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI. 269—270, ч. 15 а, б; його-ж рукопис. збірник III. 25. — *Kolberg*: Рок. II, 222, ч. 412. — *Антон.-Драгом.*: Ист. пѣс. I, 270, ч. 58. — *Ž. Pauli*: Р. l. r. II, 53, ч. 15. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 145, ч. 45. — *Врабель*: Угр. рус. сп. ст. 197, ч. 547, 773. — *Головацький*: Н. п. I, 24, ч. 19; II, 563, ч. 4; 704, ч. 7; III, в. 1, 12, ч. 9. — *Чубинський*: Труды V, 881, ч. 444; 907, ч. 477. — *Ма-жсимович*: Укр. н. пѣс. 1834, 117, ч. 37. — *Bystroń*: Pols. p. lud. 142, ч. 55. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. ч. 84. — *Roger*: Р. l. pols. ч. 47. — *Kolberg*: Lud II, ч. 185; XVI, ч. 494. (Сестри виражають брата). — *Лисенко*: Збір. у. п. II, ч. 20. — *Sušil*: Moravs. n. p. 1860, ч. 173 і 175. — *Соболевський*: В.-рус. н. п. I, ч. 381—408.

487.

1. Стала нам ся новина, (2)
Пані пана забила. (2).	13. Бо він має іншиї,
До дороги красшиї.
2. Де-ж она го поділа?
До йогогрудка сховала,
Лелійом го насыла.	14. Ой неправда, братова,
Його бричка ест дома.
3. Росни, росни, лелійо,
Така слічна, як і я.	15. А він має іншюю,
До дороги красшюю.
4. Лелія ся збоєла,
До йокенка достала.	16. Ой неправда, братова,
Його шабля ест дома.
5. Визри, панно (дівко), в темний
[ляс,	17. А він має іншюю,
До дороги красшюю.
Ци не їде хто до нас.	18. Сідай, братова, з нами,
З молодими панами.
6. Ідут, ідут панове,
Небошика братове.	19. Як я з вами сідац мам,
Кой я дробни діти мам?
7. По чім-же-с їх познала,
Же-с братами назвала?	20. Ми діти забереме,
А тебе йубіеме.
8. Позналам їх по родзе,
По тшевічках на подзе.	21. Приїхали в темний ляс,
Вирав з неї злотий пас.
9. Приїхали пред врата,
Запукали на брата.	22. Почекайте на хвилю,
Най ся по тот пас схилю.
10. Йотвор, пані братова!
Ой ци ест наш брат дома?	23. Не будеш ся хиляла,
Не сама-с го справляла.
11. Ой нее його дома,
Бо поїхав на лови
В зелененьку дуброву.	24. Справив ти го Францішек,
Нап небошик брацішек.
12. Ой неправда, братова!
Його мундур ест дома.	25. Юж, братова, юж так маш,
Юж так лежиш, як наш брат.

Вар. 495 а, в.

Ів. Колесса: Рукопис. збір. I, 34. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 134, ч. 27 (дальший варіант). — *Головацький*: Н. п. II, 729, ч. 15. — *Wacław z Ole-ska*: Р. l. galic. 505, ч. 26. — *Чубинський*: Труды V, 839, ч. 410. — *By-stroń*: Pols. p. l. 69, ч. 15. — *Kolberg*: Lud I, 13—26, ч. 3; XVI, ч. 480. — *Fr. Sušil*: Moravs. nár. p. s nárěvy. 2 вид. 1860, ст. 95—97, ч. 98.

488 б.

1. Високий мостечек угинасе¹⁾, (2)
Росне на нем травка, не косисе. (2)
2. Жеби я тот мостек²⁾ гарандував.
То би я го красні³⁾ вицифрував.
3. Червену і білу ружу⁴⁾ садив,
Мушиш ня, мой мила, випровадзиц⁵⁾.
4. Випровадзилам тя⁶⁾ аж до места,
Нещесна та патруль, што мя нашла.
5. І нашла мя, нашла і забрала,
І на войночку⁷⁾ одослала.
6. Як ся мі на війні злі поведе,
Не буду нарікав, лем на тебе.
7. На тебе, на тебе, на твою мац,
Же мі тя не дала за жінку взяц.
8. За жінку, за жінку, за женічку,
Порубац, посекац твой главічку⁸⁾.
9. Та і поліся⁹⁾ кров червена,
Про кого? про тебе возлюблена.

Вар. 488 а: ¹⁾ Шпрокий мостечек погинасе. ²⁾ Кедби я тен-
³⁾ Красні би я його. ⁴⁾ Червени і біли ружи. ⁵⁾ Мушиш ня мой
мила одпровадзиц. ⁶⁾ Одпровадивим тя. ⁷⁾ Тей на ту военку.
⁸⁾ Порубал, посекал сой главічку. ⁹⁾ А як ся поліе.

Roger: P. l. pols. ч. 488.

488 в.

1. Зельоний мостечок, зельонісьий, (2)
Травка на нім росне, не косисе. (2)
2. Кедби я його гарандував,
Добре би я його отринкував.
3. Червони і біли ружи садзів,
Я би тя, дівчино, одпровадив.

489.

1. Тече вода з явора, (2)
Мої милі до двора. (2)	4. Што-ж би я там робила?
Мама би ня забила.
2. В ні ся хлопці купають,
Ганцю на двор волають.	5. Ти мацери так повідж,
Же-с ходила на сповідь.
3. Ганцю, Ганцю, вийдь на двор,
Бо тя вола фраір твой.	6. А matka ся утішит,
Же і дівка не грішит.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 4, ч. 4. — Гнатюк: Егн. Зб. IX, ч. 100. — Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 488. — Geryk: Slovens. lud. p. I, ч. 3.

490 а.

1. Коло мого йогорудечка (2)
Виросла мі яблонечка. (2)	3. А хто-ж ми їх буде зривав,
Кой ся милий мій погнівав?
2. На червено проквітала,
Білюсеньки ябка мала.	4. Погнівався, не знам, за што,
Ходив до нас, не знам по што.

5. Ідут Ганічку чепити,
А Янчкові дзвонити.
Вар. 176. (Тут зведено паралелі).
Sušil: Moravs. nár. p. 1860, ч. 157.

493 б.

1. Ішли рибаре на риби (2)
Йаж до глибокой долини. (2)
2. Нашли йони там соколя,
Красні повите пахоля.
3. Ой еден гварит: берме го!
Йа другий гварит: лишме го!
4. А третій на то нич не дбав,
Лиш до рихтаря знати дав.
9. — „На клинок його вішала,
Бо-м го нерада носила“.

Вар. 175, 292, 388, 439 аб, 493 б, 560. (Тут зведено паралелі).

493 в.

1. Ей впала мушка до кірця, (2)
Не дай ня, мамічко, за вдівця. (2)
2. Бо вдовец би мі повідав,
Же він першу жену лишу мав.
3. Ой і діти би плакали,
Же злу мачоху достали.
4. І я би сама плакала,
Же-м ся за вдівця достала.

Головацький: Н. п. II, 236, ч. 93. — *Roger*: P. I. p. ч. 379.

493 г.

1. Орала баба заграду, (2)
Йа пришов 'д ній сам пан
[на раду. (2)
2. Ой бабо, бабо, дай раду,
Як мам окламац ту панну.
3. Ей возь си шати паненски,
Ой черевічки кальмаженски.
4. Будеш ся проходив по ринку
Йаж до самого вечерку.
5. Будеш ся на ноч питала,
Аж до младего коваля.
6. Ой коваль, коваль, ковалічку,
Переночуй-же ня ту ночку.
7. Ой як-же я тя ночувац мам,
Кеди я не знам, скадзи панна?
8. Ей я си пані з Варшави,
А іду на ярмарк до Праги.
9. Юж лем там товар післала,
Лем лем ту сама зостала.
10. А як мінуло по вечери,
Розказав коваль свої цери:
11. Ой Ганцю, Ганцю, ід лужко
[слац,
А піде там з тобом панна спац.
12. Скоро минуло пів ночи,
Кричит Ганічка помочи.
13. Ой цит ти, Ганцю, не кричи,
А нас ту ниhto не слишит.
14. Скоро минуло пів рочка,
Ходит Ганічка, як бочка.
15. Скоро минуло по пів роце,
Ходит Ганічка по луце,
А носит синочка на руце.
16. Ой носит, носит, туляе,
Прекрасні йому співае.
17. Ой люляй, люляй, синусь мій,
Жебис не бив такий, як та-
[тусь твій.
18. Бо твій татусь краль польський,
А ізводитель паненьський.
Вар. 432 а. а. (Тут показано паралелі).

493 г.

1. Червена ружа, білий квіт, (2)
Не буду ся женив за сім літ. (2)
2. Аж як мі сім літ вистоїт,
Або ся оженю, або ніт.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 397, ч. 128.

493 де.

1. Ой Янчік, Янчік, ти сі пес, (2)
Ей ти чужду жену любиєш. (2)	4. Ой в ти постілце добре спац,
Кед ся е з кім добре любовац.
2. Ой чужди жени таки сут,
Ой до ганьби тя принесут.	5. Ой на постілце легко спац,
Ой а з постілки цежко встац.
3. Ой а до ганьби до такой,
Ой до постілки вислатой.	6. Ой а постілка дубова,
Ой то е ганьба готова.
7. Ой чужди баби таки сут,
Ей до ганьби тя принесут.	

494.

1. Ей гора, гора, горонька, (2)
Попід гороньку стежонька. (2)	5. Бо в вашім краю мір буде,
Та твій синонько гнет зумре.
2. Ей іде за ньом вдовонька,
Несе на ручках синонька.	6. Ей а в нашім го не буде,
Та твій синонько краль буде.
3. Ей стрітили ей зли люди,
Ей а зли люди, гіряне.	7. Гей як го з ручок давала,
Аж на чорнозім ¹⁾ падала.
4. Ей вдово, вдово, вдовонько,
Дай-же нам свого синонька!	8. Ой сину, сину, синусь мій,
Юж ти не будеш нігда мій!
9. Бо тя зли люди забіют,
Піском, каміньом накриют.	

495 а.

1. Сталася нам новина, (2)
Пані пана забила. (2)	11. А як-же я сідац мам,
Кед я дробни діти мам?
2. До заградкі сховала,
Лелійом го засяла.	12. Ми діти забереме,
А тебе забіеме.
3. Росни, росни, лелія,
Іще висна, яко я.	13. Чия ту кров по дворі,
І в ті нові коморі?
4. А як-же я рости мам,
Кед підо мнов лежит пан?	14. Цурка кури різала,
Та з них кровця цяпкала.
5. Лежит, лежит забитий,
І лелійом прикритий.	15. Хоцбис сто кур різала,
Тівко би кров не било.
6. Посмотр, цурко, в густий ляс,
Ци не іде хто до нас?	16. А як пришли в густий ляс,
Наші пані упал пас.
7. Идут, идут панове,
Небіщика братове.	17. Почекай ще на хвилю,
І на одну годину,
Най ся по пас похилу.
8. По чім же-с їх познала,
Же-с їх братми назвала?	18. Не будеш ся хиляла,
Бо-с го не куповала.
9. По шабличці бламкавій,
І по коню сивавім.	19. Купив мі го панічек,
Небіщика братічек.
10. А як пришли до двора —
Сідай з нами, братова!
Вар. 487. (Тут показано паралелі).	

495 б.

1. Ішло дівча на воду (2)
Під зелену заграду. (2)	3. Єден вінец вивило,
Як сонечко сходило.
2. Нашло оно злотий квіт,
Стало собі вінці виц.	4. Другий вінец вивило,
Як ся Служба зачала.

¹⁾ Вар: на коліна.

5. Третій вінець вивило,
Як ся Служба скінчила.
6. Пришов 'д ньому младенец:
Дівча, дівча, дай венец!
7. Не дам я ти мой венец,
Бо ти не мій младенец.
8. Бо ти не мій младенец,
Але з пекла визренец.
9. По чім же-с ня познала,
Же-с ня красні назвала?
10. По шатаньскім породзе,
І по твоім походзе.
11. Як охватил, та поніс¹⁾
Понад гори, понад ліс.
12. Не нес ти ня горами,
А йно нес ти дрозками.
13. А як пришли над пекло,
Боже, Боже, як тепло!
14. А як пришли над врата,
Запукали на брата.
15. Брате, брате, отвор мі,
Бо я несу, тяжко мі.
16. Што-ж так тяжко несете,
Же отвирац кажете?
17. Несу тіло і душу,
Гнатюк: Етн. Зб. IX, 126, ч. 16. (Покритка в пеклі). — Голо-
вацький: Н. п. I, 210—211, ч. 36—37; III, 1, 225—226, ч. 95; II, 727,
ч. 13. — Kolberg: Lud IV, ч. 220; VI, ч. 447; XII, ч. 611; XVII, ч. 17. —
Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 3, 2054. — Geryk: Slovens. l. p. II, ч. 78.

495 в.

1. Сталася нам новина, (2)
Пані пана забила. (2)
2. В огроді го сховала,
Марийов го присяла.
3. Піздрий, дівко, в густий ляс,
Ци не иде кто до нас.
4. Ідуть, ідут панове,
Небщика братове.
5. Наша любя братово!
Де-с нам брата поділа?
6. Післалам го на лови
До зеленой дуброви.
7. Наша любя братово!
Яка там кров на долі?
8. Дівка курки різала,
Бо ся гостей сподзяла.
9. Наша любя братово!
Рушай з нами до Львова!
10. Як я з вами іхац мам,
Кой я дробни діти мам?
11. Ми діти забереме,
А тобі в лоб стрелиме.
12. Приїхали в густий ляс,
Злетів з пані златий пас.
13. Не будеш го знімала,
Бо-с ся ним не старала.
14. Лем го справив брацішек,
Небощичок Францішек.

Вар. 495 а, 487.

495 г.

1. З понеділька на вторек (2)
Пришов до нас пахолек. (2)
2. Пахолечек молодий
Глядат собі господи.

¹⁾ Вар: понюс.

3. Нашов собі господу,
Качмаречку молоду.	6. Хоц подерти жупан мам,
Мам я гроші, яко пан.
4. Качмаречці ¹⁾ Маринка,
Налій же мі дзбан вина.	7. Кед маш гроші, яко пан,
То я за тя цурку дам.
5. Як-же я ти наляц мам,
Кед подерти жупан маш?	8. Красні ти ей прибору
І постельку вистелю.

Головацький: Н. п. I, 73, ч. 28; II, 577, ч. 6; III, в. 1, 27, ч. 16. — *Чубинський*: Труды V, 201, ч. 407; 917, ч. 485. — *А. Н. Соболевський*: В.-русс. народ. пѣсни, Пб. 1895—1902. I, ч. 292—293. — *Лисенко*: Збірн. п. II, ч. 18.

495 г.

1. Сів си сокіл на грушку, (2)
На ту суху галузку. (2)	7. Іше вчера звечера
До костела внесена.
2. Галузка ся зломилла,
Соколонька зрадила.	8. Як ся сокіл тай схопив,
Аж над кощіл прилетів.
3. Як ся сокіл тай схопив,
Аж над Краків прилетів.	9. Над костелом звисотава,
Аж ся костіл змиготава.
4. Над Краковом засьпывав,
Аж ся Краків розвивав.	10. Три раз кощіл облетів,
А дверечка не нашов.
5. Поза Краків стежечка,
Іде за ньом дзевечка,
Соколова сестричка.	11. Сів собі на окенце,
Сьвітит на нього сонце.
6. Ой соколе, брате мій!
Юж ми matka зумерла.	12. Сьвітит на нього сонце:
Мамусю, мое серце!

Sušil: Moravs. n. p. 1860, ч. 174.

496 а.

1. Откаль соненько сходило. (2)
Там дівча ябінь садило. (2)	6. Досталабимся старему,
Не ровен він личку моему.
2. Ей рости-же мі висіцька,
Як попрі землі низіцька.	7. Досталабимся младему,
Ровен він личку моему.
3. Род мі ябочко червене,
Як моє личко румене.	8. Як легне старий до ложа,
Ж-би дровниско положив.
4. Род мі ябочко або дві,
Як мої личка обидві.	9. Як легне младий до дужка,
Жеби подложив подушку.
5. Бо би мі треба дар послац,
Для кого я ся мам достац.	10. Як иде старий до поля,
Виросне за ним тополя.
11. Як иде младий до поля,
А иде за ним пахоля.	

Вар. 446, 483 а.

496 б.

1. Ей качмар, качмар, білий качмар, (2)
Ей де ти тото житко посяв? (2)
2. Ей посяв я го межи лесми,
Ей вижали го три невести.

497 а.

1. Тече вода зпід явора, (2)
Черпала ей мила моя. (2) | 2. Начерпала, поставила,
Розмарию посадила. |
|--|--|

¹⁾ = тобто на імя.

3. Росний-же мі до осени,
Покиль прийде поцешене.	6. Якби я їх вименила,
Ганьба би то моя була.
4. Мав мій милий штири воли,
Заяли їх до йугори.	7. Лем я тобі пінязьки дам,
Вимін собі волоньки сам.
5. А з йугори до Маюра,
Вимін же їх, моя мила.	8. До кишені посегнула,
Ясний пінязь вицегнула.

9. Подала го качмарьови:
Пуєт мі воли фраїрови!

Вар. 497 в.

497 б.

1. По саді ся прохожає, (2)
І так собі розмовляє,
Же далеко милу має.	7. Коня взяла за узденьку,
Миленького за рученьку.
2. Ни мі до ней лист писати, (2)
Ни мі до ней сам їхати. (2)	8. Коня ввела до стайниці,
Миленького до свѣтлиці.
3. Буду до ней лист писати,
Так ня будут люди знати.	9. Коню дала вівса, сіна,
Миленькому меду, вина.
4. Не так люди, як сусіди,
Будут мати дост бесіди.	10. Сама сіла застарана ¹⁾ ,
Свої очка заплакала.
5. Ти, місячку, свѣти яєно,
Ти, коничку, крачай разьно.	11. А ци ти жаль вівса, сіна,
Ци милому меду, вина?
6. А як пришли перед врата,
Вишла мила, красна, злата.	12. Ни мі не жаль вівса, сіна,
Ни мі не жаль меду, вина.

13. Але мі жаль того свѣта,

Што-с мі змарніл мої літа.

Вар. 559 б.

Ів. Колесса: Етногр. Зб. XI, 283—285, ч. 31 а, б, в. — Kolberg: Рокисіє II, 132, ч. 216. — Головацький: Н. п. III, в. 1, ст. 49—51.

497 в.

1. Тече вода зпід явора, (2)
Черпала ей мила моя. (2)	4. Поцешене, штири воли,
Зажену їх до йугори.
2. Начерпала, поставила,
Розмарию намочила.	5. А з йугори до долини,
Наїлися розмарії.
3. Мокни, мокни до йосени,
Ніж мі прийде поцешене.	6. Наїлися, напилися,
Зимной води на турисі (?).

7. Зимной води турисовой,

До шклянечкі кришталовой.

Вар. 497 а.

497 г.

1. А там долом під явором, (2)
Оре дівча єдним волом. (2)	4. Обіцям тя за Янічка,
За Янічка розбойничка.
2. Оре, оре, не дооре,
Вишла матка, вола на не.	5. А Янічек нич не робит,
Лем танцює, красні ходит.
3. Дівча, дівча, под до дому,
Обіцям тя, не знам кому.	6. Ма кошелю з павучини,
А перички з грушковици.

7. Тикат собі на местечку,

Же мам му дац фраїречку.

Вар. 447, 432 а, β (тут подано паралелі), 268 β.

¹⁾ = зажурена, засумована.

498. α)

1. Коло мого йогрудечка, (2)
Заквітла мі яблунечка. (2)	6. Ходив, ходив ціле лято,
Купив він мі хустку за то.
2. Білюсенько проквітала
І червени ябка мала.	7. Ходив, ходив цілу осінь,
Пушалам го окном до сінь.
3. А хто нам їх буде збивав,
Кед ся Ясьо нам погнівав?	8. Ходив, ходив цілу зиму,
Пушалам го під перину.
4. Погнівався, нема про што,
Ходив до нас, не знав по што.	9. Ходив, ходив, аж ня зрадив,
З вянечка ня випровадив.
5. Ходив, ходив по вянечек,
Той мій милий коханечек.	10. Из вянечка зеленого,
Из личечка румяного.

Вар. 490 а.

Vystroň: Pols. p. lud. 109, ч. 34. — *Roger*: P. l. p. ч. 190.

498. β)

1. А там долов під горбочком (2)
Піют хлопці палюнечку. (2)	4. Триста златих найби било,
Бодай дівча наше било.
2. Єдни піют, други грают,
Треті дівча намовляют.	5. Ганцю, Ганцю, Ганцю наша,
Покаж-же нам свого Яся.
3. Ніж они го намовили,
Триста златих утратили.	6. Ганця Яся показала,
По колена в землю встряла.

7. По колена, аж по пости (?)

Ганця впала аж з радости.

Вар. 597.

Гнатюк: Етн. 36. IX, 131, ч. 23. — *Головацький*: Н. п. I, 85, ч. 42; III, в. 1, 21, ч. 9; 103, ч. 24. — *Ž. Pauli*: P. l. r. II, 11, ч. 9. — *Врабель*: P. Сол. 141. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 150. — *Kolberg*: Lud. I. 241, 25. — *K. Flicka*: Eva Studeničová 1928, ст. 33, ч. 24.

499.

1. Ма тен циган пекне, біле зуби, (2)
Так се мі то, моя мамко, любі. (2)
2. Ма тен циган пекне, біле гаці,
Але мене за цігана дайце.

500.

1. Не піду до леса з конічками,
Бо би мене гайтове поїмали ¹⁾ ,
Але піду на лучки,
Возму дівча на ручки,
Буду го колисав помалюцьки. | 2. А ци я Ганічка, ци я сама,
Жеби я гусарім траву жала?
Ей ма гусар женічку,
Ей най му жне травічку,
До рана, до рана, до рана. |
|---|--|

Вар. 505 а: ¹⁾ Бо би мя гайтове полапали.

501.

А я нещасливий на сей сьвіт родився,
Такий сьвіт широкий, а я не женився.
А я на то нич не дбаю,
Чужі жінки все кохаю,
Для своей вигоди, серню охолоди.

Грінченко: Этн. Матер. III, 282, ч. 543. — *Kolberg*: Rokucie II, 61, ч. 79.

502. v. 491 y i 503.

503.

1. Мамо моя, куп мі коня, (2)
Еля гой, сяяя, сяяя! (Рефр.)
Най не сиджу дармо дома. (2) | 2. Най я іду, кадель хочу,
Ейя гой, сяяя, сяяя!
Най си сьвіта не корочу ¹). |
|---|---|

Вар 502: Ней си сьвіта не корочу,
Ней я люблю, кого хочу.

Головацький: П, 237, ч. 98. — *Roger:* P. l. pols. ч. 476.

504.

1. Янічку, Янічку, посій мі лен, (2)
Посій-же го на меджі,
Жеби він ся не гродив,
Нерада трем. (2) | 2. Як він мі ся гродив по колена,
А сріберне насія,
А едвабне корія,
Едвабний лен. |
|---|---|

505 а. v. 500.

505 б.

Повідж мі, дівчатко, што тя болит,
Прилож си листочок яворовий.

Я го все прикладам,
Він мі все одпада,
Все мя болит, все мя болит.

505 в.

1. Поїхав до ліса вчера рано,
Попатрив на дівча. зломив ярмо.
А ти дзевчатко шварне,
Не позерай ти на мя,
Бо юж дармо. (2)
2. Не піду до ліса з волойками,
Бо би мя гайдужи полапали.
Лем я піду на лучки,
Озму миду на ручки.
Буду ей колисав помалюцьки.

Вар. 472 а. 500.

506.

Чия ти Ганічко? рихтарьова.
Рихтарьова я дзевка,

Вшиткім хлопцім фраїрка,
Ганічко, серденько, душко моя.

507.

1. Ей ви дівчата, чюєте!
Ей де на траву підете?
І я піду за вами,
Накошу вам отави,
Ей накошу вам отави. | 2. Ей ми йтави не хцеме,
Ей ми сой травки нажнеме,
Наши крави молоди,
Дают млека, як води,
Ей дают млека, як води. |
|--|--|

Вар. 549 а.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 187.

15. Ой калино, калиновий квіте,
А юж лес мі завязаний сьвіте!

І. Колесса: Етн. Зб. XI, 228, ч. 2. — *Головацький*: Н. п. I, 199, ч. 22. — *Чубинський*: Труды V, 625, ч. 228.

511.

Наша кура рябава, рябава
Ваши кури драпала;

Наши кури, ваш когут, ваш когут,
Най ся любят, як можуть.

512.

А я не ска тут буду, тут буду,
А на заран гет піду,
Подь ня, міла, випровадь, випровадь,
Бо ся иду вербовац.

513.

1. Їа там долоу генстий ляс, (2)
Визірала Кася на своего Яся,
Ци не іде до дом зас. (2)

2. Ей їа іде він іде
Та на сивим конику,
Лем собі припасав (2)
На левий бок шабельку. (2)

514.

1. Кед я це, мой міла, не достанем, (2)
Піду на военку, (2)
Шію злаем. (3)
2. Потече, потече кров чорвена, (2)
Із личка, із бочка, (2)
Із рамена. (3)

515 а.

1. А в неділю палюначку пію,
В понеділок зас ся ей сподію,
В вівторок райцюю,
Ище собі при гудачку танцюю. } 2

2. А в середу треба домів піти,
А в четвер буде што зробити,
В п'ятницю, в суботу,
Треба би сой порахувац роботу.

3. А як пришла мі сьвята неділка,
Пилабися солодка палюнка,
І то так день на день,
Пилабися палюначка каждый день.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 211. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. 1453. — *Geryk*: Slovens. l. p. II, ч. 66.

515 б.

1. А в неділю раз палюнку пію,
В понеділок я і не вилюю,
В вівторок райцюю,
Ище собі при гудачку танцюю.

2. В середу час до дому іти,
А в четвер дашто заробити,
В п'ятницю, в суботу,
Треба би нам пораховац роботу.

3. А пришла мі сьвята неділенька,
Пилабися сладка палюненька,
Пилабися день по день,
Пилабися палюначка каждый день.

516. α)

1. /:Шов Янчік (2) напиток:/, (2)
Гейяй, гейяй, гейяй
[сяяй! (Рефр.)
Зломив перко (2) з рокити.
2. Не ходз, Янчік, (2) напиток,
Не лом перко (2) з рокити.
3. Як ся дівки (2) дознают,
Та ті кости (2) зламают.
4. Тобі добре, напаснику, а мі зле,
Тобі квітне, (2) а мі схне.
5. Тобі квітне за калапом¹⁾ ружічка,
А мі плаче в колисочці Ганічка.
6. Чого-ж ти ту, напаснику, чо
[ходиш,
Чем-же ти ня не любиш, лем
[зводиш?
7. Моя мила (2) премила,
Пораем ци (2) фраіра.
8. Пораем ци, (2) кого хцеш,
Юж ти мойом (2) не будеш.

516. β)

1. Дівча, дівча, (2) подь з нами,
На голочку (2) з козами. Гейяй! ітд.
2. Якбим з вами (2) ходила,
Мати би ня (2) забила.
3. Так матери (2) одповіж,
Же-с ходила (2) на сповідь.
4. Од вечера (2) до рана,
До нашого (2) клебана.

516. γ)

1. Ой за Бодрог²⁾, біле дівча, за бодрог,
Што-же ти мі починила, подь, одроб. Гейяй! ітд.
2. Што би я ти йа за фраса³⁾ чинила,
Кой я твоем фраіречком не била!

517.

Ідзе циган (2) до леса,
Лем губаньком⁴⁾ (2) погреса,
Вшитки дзевкі (2) на него,
Же губанька (2) не его.

518.

1. При Дунаю, при Пісбурку ючка зелена,
Сидит на ні моя мила барзо страплена.
Чорни очи ма, все на мене попатра, }
Личко ся ї румяніє, бо другого ма. } 2
2. Вчера вечер при вечери бил сом скламани,
На ті лавці, што я сіджу, сидів там другий.
Почкай, милий мой, седзі тераз другий твой.
Венци ти ня не увидиш, гнес послідний день.
3. Тото житко, што я сіяв, жац го не буду,
Тото дівча, што я любив, брац го не буду.
Посяц, а не жац, полюбувац, а не брац, —
За фалечне любоване Боже ти заплац!

Вар. 530.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 1199.

519.

Ци пустите, не пустите без ти чере мости?
Не пустиме, не пустиме, поламалибисте.
Не поламлеме, злегка перейдеме,
Позадне, позадне чадо даруеме.

Ф. Колеса: Н. п. з Підкарп. 26, ч. 54. — *Верххратський*: „Зна-
доба“. Зап. НТШ. XLIV, 201, 222. — *Головацький*: Н. п. II, 191, ч. 16;
III, в. 2, 178, ч. 3. — *Квітка*: Нар. мел. I, 36—37, ч. 25. — *Гнатюк*:
Гайвки ч. 3.

¹⁾ = капелюх.
місточко над р. Б.

²⁾ Річка в Земпл. коміт., доплив Тиси; Б. — Керестур,
³⁾ = чорт.

⁴⁾ = гуня.

520. v. 525 б.

521 а.

Ой Боже мій (3) на свеце,
 Же мя жадна (3) не кцете.

Ани една (2) ни жадна,
 Бо-сте кажда (2) парадна.

521 б.

Тиха вода бреги ламле, — то правда, то нравда,
 А юж мене моя миля зохабля, зохабля.
 Бед зохабля, а я не дбам, я не дбам,
 А я собі лишшу, гарщу погледам, погледам.

Вар. 351. Стр. 3—4.

Geryk: Slovens. l. p. I, ч. 36.

522 а.

Кобис биля фрайречка справедлива,
 Росла би ці под облачком розмарія.
 Але ці не росне, лем ці горше зосхне,
 Бо-с бестія. (2)

522 б.

Жеби ти бив паробочок справедливий,
 Далаби я тобі перко з розмарі.
 Але ти го не дам, бо не казав клеван,
 Лем з кропиви.

523.

Жаль мі, жаль мі, же-м ся не оженив, злі-м собі учинив,
 Жаль мі, жаль мі молодих літ.
 О два, о три рочки, то я ся оженю, возьму си дівчину,
 Будеме жиц враз обоє.

524.

1. Розвилася черешенька, розвила,
 Вшитки гори і долини прикрила,
 Стоїт під ньов дівчиноя спишая (?),
 За нев, за нев розмамонька втишая (?).
2. Не ходь-же мі, розмамонько, за мною,
 Не мило мі розмавляти з тобою;
 Лем мі мило, розмамонько, з ким іншим,
 З тим Янічком, з тим Янічком наймильшим.

Ф. Колесса: Мелод. гаївок. Матер. до укр. етнол. XII, 35, ч. 97,
 98. — Гнатюк: Гаївки. Ibid. 208, ч. 150. — Головацький: Н. п. I, 335,
 ч. 176; II, 627, ч. 3; 721, ч. 6. — Чубинський: Труды IV, 112, 133;
 168. ч. 306.

525 а.

Закукала зазулечка зо скали,
 Ой плакали чорни очка, плакали.
 Не биля то зазулечка, бив то птах,
 Кед ня, мила, не рада маш, зостан так.

525 б.

1. А чи ти мя¹⁾, Василеньку, не знаєш,
 Же ти мою хатуленьку²⁾ минаєш?

- А то моя хатуленька край води³⁾,
 З високого деревенька⁴⁾, з лободи.
 2. Будуй хату з лободи, з лободи,
 До чужої ня не веди, не веди,
 Чуджа (людска) хата не своя, не своя,
 Людска хата лис-я, лисоя. (?)

Вар. 520. ¹⁾ Чи ти мене. ²⁾ Же ти нашу хатиноньку. ³⁾ Наша хата край води, край води. ⁴⁾ дерева.

Головацький: Н. п. I, 217, ч. 42; III, в. 1, 191, ч. 63. — Чубинський: Труды V, 493, ч. 99.

525 в.

1. Де ти мене, Василеньку, поведеш,
 Кой ти свої хатиноньки не масш?
 Поведу тя, поведу тя в чужую,
 Ніж си свою, ніж си свою збудую.
2. Ци ти мене, Василеньку, не знаеш,
 Же ти мою хатинечку минаеш?
 Моя хата, моя хата край води,
 З високого дерева, з лободи.

525 г.

Закувала зазуленька за водом,
 Заплакала пані млада за собом:
 А ідьте ви, млади літа, ідьте преч,
 Полож вінок на полицу, влож чепец.

Kolberg: Lud. III, ч. 39, 78.

526.

1. Кой я ішов з Дебрецина до Тали,
 На конику подковечки черкали.
 Ей йа лем ти ме, мой конику, добре нес,
 Дам я тобі подковечкі прибиц інес.
 Дам я тобі подковечкі і клиньце,
 Жебиє мене занює гу мой фраїрце.
2. Кой я ішов вчера вечер од Пазі,
 Застала ня чорна кура на дразі,
 Ей а ідь-же ти, чорна куро, до дому,
 На заставай на дорозі нікому.

Bartoš-Jandáček: N. p. moravs. 582.

527.

Ой нароваш, сивий коню, нароваш! Ой тобі то, мій Янічку, тобі то,
 Кому-же ти тото дівча виховаш? Жеби ти мав младу жену на літо.
 Врabelь: Р. Солов. ст. 87. — Верхратський: Зап. НТШ. т. 44, 222.

528.

1. Ей йа в Дукли на писаню йа сьвітилася сьвічка, (2)
 Ей на моім миленькім /:ейя гой!:/ (Рефр.)
 Ей я вишита сорочка, ей вишита сорочка.
2. Ей йа не так та сорочка, ей лем гаджі, нагавки,
 Коло кешень ей та ціфри, ейя гой!
 Коло кешень ей та ціфри, ей сут отри обранки. (?)

529 а.

1. Ганцю біла, (2) што робіш?
Крови гонят, (2) а ти спіш.
Най і гонят із поля,
Так то ганьба не моя. (2) | 2. Так то ганьба (2) милега,
Што-м заспала (2) про него.
Так то ганьба милега.
Што-м заспала про него,
Ей про него, про него! |
|---|---|

529 б.

Добра трава, добра трава на росі, Пасе дзевча, пасе дзевча кровусі;	Дзевча, дзевча, співай сой, (2) Добра трава на твой дой.
--	---

530.

1. За горами, за лесами лучка зелена,
Стоїт на ні моя мила барзо страплена;
Чорни очи ма, на мя попатра,
Личко і ся румяніе, же другога ма.
2. Лем я вчера гвечер не бив, — юж-ем скламани,
На тім столку, што-м я сидів, сидів там другий.
Почкай, мила, лем, што там робив тен?
Юж ня венци не увидиш, інес остатні ден.
3. Тото житко, што-м го посяв, жац го не будзем,
Тото дівча, што-м го любив, брац го не будзем.
Посяц, а не жац, любиц, а не взяц,
За фалечне любованя Панбуг ти заплац!

Вар. 518.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 1199.

531.

1. На пецу молотил, за пецом віял,
Жена го лаяла, а він ся сьміял.
Тепер лем ся розскакала, тепер же мі грайте!
Чорни буті поприскали, червени мі дайте!
Чорни буті до работи, червени до танцю,
Мам я пальці дрітуванці, што їх не потрачу.

Де-Воллан: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 131. — *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 528, ч. 5. — *Kolberg*: Lud XVI, 297, ч. 488.

532.

Яка ти сі, моя міла, фалечна: Сама се мі вируціла зо серца;	Тепер будзеш на свій розум бановац, Не будеш ти мала кего любовац.
--	---

533.

Сьвітило сонейко ку ляскові, Не давай гамбочкі воячкові.	Як му не дац, кой він просит? Цалуе, пястуе, вудку носят.
---	--

Kolberg: Lud VI, ч. 356.

534.

Чорна гора, чорна гора ой та курится, курится,
Сама моя мила дома ой та боїтся, боїтся.
Не бой ти ся, моя мила, з вечера,
Ой прийду к тобі, переночую, переночую до рана.

Врабель: Р. Сол. 153. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, 1, ст. 73.

535.

Сидит пташок на черешні, ей обдзюбує дробний квет,
 Чого-ж ти мі, моя мила, ей завруціла млади́й сьвіт?
 Я ти го не завруціла, завруцілесь собі сам,
 За три рочки до мя-с ходив, ей на четвертий іншу-с взяв.
 Ані тя ся не бою, ані за тя не піду,
 Ані я тя під облачком¹⁾ гей більше чекац не буду.

536.

1. Там на горі калина,
Любит мене дзевчина,
Любит мене сердечні, сердечні,
Озму я ей конечні, конечні.	Жалібненько гукают, гукают,
Два під нима слухають.
3. А ви хлопці молодці,
Дайте знати дівочці,
Ней вона ся не журит, не журит,
Личка красу не губит, не губит.
2. Там на горі два дуби,
Сідят на них голуби,	

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 281, ч. 30. — *Врабель*: Угр. рус. сп. ч. 764. — *Головацький*: Н. п. II, 678, ч. 3; III, в. 1, 29, ч. 18; 189—190, ч. 62—63; 243—244, ч. 118—119. — *Чубинський*: Труды, V, 189, ч. 382; 414, ч. 803. — *Шухевич*: Гуцульщина III, 163, ч. 17. — *Kolberg*: Rokucie II, 256, ч. 478.

537.

Ой умерла качмаречка, й умерла,
 Што нам набір палюночку давала,
 А юж она вера неска не жие,
 Юж ся набір палюночка не пие.

538 а.

Моя мила задремала, я заспав,
 А хто-же мі зза калапа перко взяв?
 Мое перко з дробной руги фіявки,
 Од мей любей стародавней фраїрки.

Врабель: Угр. рус. сп. ч. 502. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 219. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. 420, с. — *Geryk*: Slovens. l. p. I, ч. 22.

538 б.

Банувала моя жена, же я пю, Як я буду на солومی лежати,
 Барз-же буде банувати, як я вмру; Тогда буде моя жена плакати.

539.

1. Як я піду на Мадяр, на Мадяр,
Кому-же я пірко дам, пірко дам?
Тому, тому за дукат, за дукат,
Миленькому такой так, такой так. } 2	
2. Ой не вір мі, не вір мі, не вір мі,
Що я хлопец вандрівний, вандрівний,
Я вандрую каждый день, каждый день,
Мам дівчата, не прийдем, не прийдем.	

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 67, ч. 45.

¹⁾ = вікно.

540.

1. Вчера вечер из вечера
зишла ясна зьвіздочка,
Пришла до мня до касарні
моя любя фрайречка.	} 2	3. Цит ти, моя мила, не плач,
плач ти нич не поможе,
Хочбис за ня душу дала,
з войска ня не виможеш.
2. Пришла она до касарні,
стала си край посцели,
І так стоїт заплакана,
же юж зостане сама.		4. Мам коніся у машталньні,
ціжми з острогами.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 1204.

541 v. 596 б.

А ти старий сиваку, ей сиваку,
Вижен коня на млаку, ей на млаку, | Єст там трава і вода, (2)
І дівчина молода, ой молода. |
|---|---|

542.

1. Не жаль мі ничого,
лем той одной річи,
гейяя, гейяя, сяя! (Рефр.)
Той жовтой косоньки,
што вкривала плечі,
гейяя, гейяя, сяя!
Гой гой, гей-яя, гейяя, } Рф. | Той жовтой косоньки,
што вкривала плечі,
гейяя, гейяя, сяя! (Рф.)
2. Косоньки мі не жаль,
же-ем ей чесала,
Лем мі жаль мамойки,
же-м тя не слухала. |
|--|---|

543 а.

1. Ей, доленче¹⁾, біле дзевча доленче,
Як мі не даш праву ручку, умрем ци.
На Янічку, на, на, на, праву ручку на, на, на,
Лем не умри, драга душо, до рана.
2. А як оно праву ручку давало,
І так за ньов прегоречно плакало.
Не плач, мила, не, не, не, не нарікай, не, не, не,
Вруцем я ся за три рочки до тебе.
3. На четвертий рок піду я до дому,
Озму я тя, фрайречку, за жену.
Не озмеш ня, Янічку, не озмеш ня, не, не, не,
Не дозволі твоя стара мац тебе.
4. Ей на убоч, біле дзевча, на убоч,
Там ти піду подяковац за любость.
Там ти буде, гойя-я, отец із матірйов стац,
Я ти буду, моя любінь, дякувац.
5. Гей на мочар шарґа коні, на мочар,
Не піду я до фрайрки нес вечер,
Лем я піду од дзевчатку шварнему,
Што мі буде той осени за жену.

543 б. v. 375 а.

¹⁾ = долина(?).

543 в.

1. Як-ем їхав з Гамерики до дому,
Та-м надибав камерата на коню,
Гейяя, чугая, гейяяяяя! (Рефр.)
Та-м надибав камерата на коню.
2. Камераце, камераце, як ся маш?
Ци там жие, ци не жие моя маць?
3. Юж не жие, юж не жие, юж вмерла,
Юж ей чорна земличенька прилегла.

Верхратський: Знадоби. Зап. НТШ. т. 44, 182.

544.

Ци ти циган, ци ти циган шалений?
Ей чираймесь¹⁾, чираймесь. чираймесь на жену!
Ей дам ти стару, дам ти стару, дам ти стару за младу,
І капусту і капусту заграду.

545.

1. Обернися, дівча, раз,
Ци широкий кабат маш?
/:Ойяя, ойяя./ (Рефр.) кабат маш.
2. Ци широкий, ци вузкий,
Порубам го на кускі,
Ойяя, ойяя, на кускі.

546.

1. Пришовби я до вас. жеби я сьмів,
Жебисте мі дали, што би я хтів,
Бравби я в вас дівку і масла чвертівку,
нижбим го зів.
2. Пришлаби я до вас, жебим сьміла,
Жебисте мі дали, што бим хтіла,
Того шугаїчка, што ма бли личка,
то бим хтіла.

Вар. 568 а.

Врабель: Р. Сол. 106.

547.

Ей мороз, мороз. велька зима, (2)
Повідж ми, дівчатко, (2) де перина.

548 в. 450.

549 а.

1. Ой дівчата, чуєте,
Де на траву идете,
Гей гей, де на траву идете?
2. І я піду за вами,
Накошу вам отави,
Гей гей, накошу вам отави.
3. Ой накошу, накошу,
На купочку наношу,
Гей гей, на купочку наношу.
4. Не повіджете нікому,
Будете мац готову,
Гей гей, будете мац готову.

Вар. 507.

549 б.

1. А на лучце зеленій
Пасутся там елені,
Гей гей, пасутся там елені.
2. Проходится Янічек
В камізьельці зеленій,
Гей гей, в камізьельці зеленій.

¹⁾ = міняймося.

3. Кеби ти мі, мій милий,
Поїмав мі еленя,
Гей гей, поїмав мі еленя.

4. Сподобалася мі
Камізьлька зелена,
Гей гей, камізьлька зелена.

Вар. 569.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. 1438.

549 в.

1. Ой на горі, на горі,
На дзеленій отаві,
Гей, гей! пасло дівча два воли.
2. Пришло ї нему два гайтове,
Заяли му два воли,
Гей, гей! заяли му два воли.

3. Зачекайте, гайтове,
Най ся воли напасут,
Гей, гей! най ся воли напасут.
4. Зачекайте годину,
Най побігну до дому,
Гей, гей! най побігну до дому.

5. Принесу вам одмену,
За отаву, за сено,
Гей, гей! за отаву, за сено.

549 г.

1. Ой на горе, на горе,
На високій долине,
Гей-гей! на високій долине.
2. Пасло дівча два воли,
На зеленій отаві,
Гей-гей! на зеленій отаві.
3. Пришли ї нему гайтове,
Хотіли му волки взяц,
Гей, гей! хотіли му волки взяц.
4. Оно їм так повідат,
Же їм волоньки не даст,
Гей-гей! же їм волоньки не даст.

5. Почекайте до часу,
Най ся волки напасут,
Гей-гей! най ся волки напасут.
6. Почекайте годину,
Най побігну до дому,
Гей-гей! най побігну до дому.
7. Як побігну до дому,
Винесу вам вимену,
Гей-гей! винесу вам вимену.
8. Винесу вам вимену,
За йотаву зелену,
Гей-гей! за йотаву зелену.

550. а)

1. Летіла пава, летіла,
Злоте перечко тратила,
Аж до мой милой ростомиленой мацери.
2. А там весіля стояло,
Дванац гудачків си грало,
Дванац гудачків, тринац трембачків си грало.
3. Змачала его в росоле,
Пустила его по столе:
А хватай-же го, мой наймиленьший пахоле!
4. А як я ся го поздбуду,
Така весела не буду,
О половину така весела не буду.

Головацький: Н. п. II, 721, ч. 5.

Вар. 196.

550. б)

1. Сунула річка, сунула,
Пісок-каміння згорнула,
Пісок-каміння (2) згорнула.

2. Лем одну лавку лишила, (2)
Што без ню мила ростомилена
[ходила.]

3. На тій лавочці вербинка, (2)
На тій вербинці (2) калинка.
4. На тім вершечку пташечок
Гніздочко собі вияє
І красні собі ростомилені
[співає.
5. Приїхав д ньому младші пан, (2)
Став на коніся, (2) заволав:
9. Волю каменя дзюбати, (2)
Мам ся до тебе (2) зеднати.
6. Ой пташку, пташку преми-
лий, (2)
Не зеднавбисся (2) служити?
7. Не будеш мав нич робити, (2)
Яру пшеничку (2) чистити.
8. Червене винце пияти, (2)
І красні собі ростомилені
[співати.

551.

1. Ей Боже, Боже, зла година, (2)
Ей лишила ня (2) моя мила.
2. Ей лишила ня тої ночі, (2)
Ей будут плакац (2) мої очі.

552.

1. Купалося дівча в ставі,
Пасло коні на отаві. (2)
2. Пан староста ішов з поля,
Заяв коні аж до двора.
3. А дівча ся поспішило,
На дражці му застануло.
4. Дає ему три таляри,
Єден велький, а два мали.
5. Дівча, дівча, сховай собі,
Лем ня прийми ночку к собі.
6. Як пан буде по вечері,
Нехай прийде до комори.
7. Моя мати тихо лежить,
Хто задуркат, она збежит.
8. Служка, служка, вставай злужка,
Бо в коморе што се дуркат.
Гнатюк: Етн. Зб. IX, 64, ч. 23. — *Врабель*: Русс. Сол., ст. 13. —
Bystroň: Pols. p. lud. 121, ч. 42. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs.
ч. 90—91; ч. 157. — *Kolberg*: Lud. II, ч. 159; XVI, 283, ч. 459. —
Sušil: Moravs. n. p. 1860, ч. 167.
9. Ніж ся служка з лужка схопив,
Пан з комори юж вискочив.
10. Як вискочив, тай сой свиснув,
Подковечками сой тріснув.
11. Мила, мила, бивай здрава,
Я младенец, а ти вдова.
12. Я младенец под перечком,
А ти вдова под чепечком.
13. Пуцай камінь по тій водзе,
Нехай іде по слободзе.
14. Як той камінь буде пливац,
Тогдиль будеш мойом бивац.
15. Пуцай перко по тій водзе,
Нехай іде по слободзе.
16. Як ти перко впаде до дна,
Тогдиль будеш мойом годна.

553 а.

1. Там на горі зимний вітер дуге,
А там козак пшениченьку сіє. (2)
2. Ти козаче, а і ти гультяю,
Випровадь ня з дзеленго гаю. (2)

Вар. 561, 565, 571 б, (тут показано паралелі), 618.

553 б.

1. Там на горі Семен жито косит,
Там гу нему Ганця дитя носит.
Там гу нему (2) Ганця дитя носит.
2. А ід же ти, ти суко напасна,
Бо то твоя дігинонька власна.
3. Як я іно к тобі притулявся,
Лем тот хлопец на тебе придався.

553 в.

1. Кой я-м ішов брез ту гору пусту¹⁾,
Нашов я-м сой²⁾ вишивану хустку. (2)

2. Ци ей мила, ци не мила шила³⁾,

А кой она вишивана била.

Вар. 583. а) ¹⁾ Як ем ішов брез границу пусту. ²⁾ Та-м си нашов. ³⁾ Ци ей мила шила, ци не мила.

554. а)

1. Як я сой засьпівам (2)

Красні по дівоцки, (2)

Аж мі ся розвуют (2) } 2

Сухи галузочки.

2. Як я сой засьпівам

На валові г ночи,

Не една дзевочка

З посцелочки скочи.

3. Скочи она, скочи,

Ціжемкі обуват,

Ци то не мій фрайр

На валові сьпіват?

4. Не орю, не сію,

Само мі ся родит,

Таке мам дзевчатко,

Што все за мною ходит.

5. А не так я за ним,

Та як оно за мною,

Як тота йовечка

За зеленом травков.

Вар. 116, 205.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 226. с.

554. б)

1. Вівсику богатий. (2)

Хто-ж тя буде жати? (2)

Будут ня косили (2) } 2

Хлопці нежонати.

2. Дунаю, Дунаю,

Тиха вода в тобі,

Не могу забити,

Миленський, о тобі.

555.

1. Пришли-сме ту щедраци,

Чи готови колачи,

Щедрий вечер, добрий ве-

[чер! (Рефр.)

2. Христе, Христе, Марія,

На престолі стояла,

Три крижикі тримала,

Щ. в. д. в.

3. А ви, люде, знайте,

Бога споминайте,

Наше право дайте,

Щ. в. д. в.

4. Наше право невеличке,

Лем коритя вівса,

Щ. в. д. в.

5. Кед не мате колача,

Уведте нам рогача,

Зорвеме му правий ріг,

Будеме на ним трубіти,

Пана Бога просити,

Щ. в. д. в.

6. Дайте-же нам, дайте,

Кед нам мате дати,

Бо ми ту не маме

Коли довго ждати.

Щ. в. д. в.

Головацький: Н. п. III, в. 2, 123, ч. 5. — *Чубинський*: Труды III 463, ч. 25.

556 а.

Гора, гора горувата,

Моя мила волювата,

Гойяя, гойяя, тарарара! (Рефр.)

Вар. 272, 481, 485.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкар. 20, ч. 37. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 184.

556 б.

1. Там по горі росне копер,
Чия-же я, оїя гой, тепер?
/:Оїя гой (2):/, оїя гой тепер?
2. Оїя гоя, сама-м своя,
Прійдь, миленький, та буду
[твоя.
3. Там на горі росне пругя,
А на мені аж хлопці б'ються.
4. Не бийтеся, хлопці, на мі,
Ої бо не маєте на што.
5. Хоц я ладна і ладнічка,
Ей але кой кой я ледашто.
Вар. 272, 481, 485.

557.

1. Є там долов паньска лучка,
Трава на ній невеличка,
/:Но лем далеко:/. (Рефр.)
2. Панна з окна викукує,
Хто-ж їй лучку виженує.
3. Виженує шварне дівча,
Седем рочків розмарійча.
4. Залож серпик до стремена,
Сама підеш коло коня.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 141, ч. 38. — *Sušil*: Moravs. n. p. 1860, ч. 188. — *Kolberg*: Lud. IV, ч. 162, 164.

558.

1. Ей підү-же я (4) в лісочок, (2)
В лісочок-чок-чок-чок, (4) в лі-
[сочок. (2)
2. Вирубам я си дубочок,
Дубочок-чок-чок-чок, дубочок.
3. Ої зроблю я си плужочок,
Плужочок-чок-чок-чок, плү-
4. Поорю я си ланочок, [жочок.
Ланочок-чок-чок-чок, ланочок.
5. Посію я там конопель,
Конопель-пель-пель-пель, коно-
6. Спонадився мі воробей, [пель.
Воробей-бей-бей-бей, воробей.
7. Гей та до моїх конопель,
Конопель-пель-пель-пель, коно-
8. Ої а я тобі, воробю [пель.
Воробю-бю-бю-бю, воробю.
9. Крильця й ножечки поломлю,
Поломлю-млю-млю-млю, по-
[ломлю.

559 а.

1. На зелені тай у луці
Пасла мила пасла увці. (2)
2. Пришолгуньой пишний дворак:
Ци будеш ти жена моя?
3. Як я буду жена твоя,
Кед я маю мужа дома?
4. А што би то та й зробити,
Жеби мужа утравити?
5. А иди ти до заградки,
Накопай си білої мятки.
6. Намоч ти ей до фляшечки,
Постав ти ей до сьвітлички.
7. А як прийде твій муж з поля,
Дай мі пити, жено моя!
8. А як він ся того напил,
За серденько ся облапил.
9. Жено, жено, волай діти,
Бо я іду в землю гнити.
10. Дворак, дворак, пишний дворак,
Юж я буду жена твоя.
11. Як ти будеш жена моя,
Кед ти мужа отравила?
12. На мя бис ся погнівала,
І мні бис то дока-зала.
13. Дворак, дворак, пишний дворак,
Бодай тебе Бог покарав.
14. Кед ти мене так повдівів,
Мої діти осиротив. Вар. 458.

Головацький: Н. п. I, ст. 206; II, 582. — *Чубинський*: Труды V, ст. 432; 915. — *Kolberg*: Рок. II, ч. 52 - 54. — *Kolberg*: Lud IV, ч. 212; VI, ч. 350; XVI, ч. 475. — *Sušil*: Moravs. n. p. 1860, ч. 168.

559 б.

1. По садоньку походжає,
Думки собі розважає. (2)
2. Ни мі до ней лист писати,
А бо будут люди знати.

3. Не так люди, як сусіди,
Будут знати і бесіду.
4. Ти, місячку, сьвіт мі ясно,
Ти, коничку, бігай фрашно.
5. Приїхали пред і врата,
Вишла панна чиста злата.
6. Взяла коні до стайниці,
А милого до світлиці.
7. Дала конім вівса, сіна,
А милому мйоду, вина.
Вар. 497 б. (Тут зведено паралелі).
8. Рано встає, задумає,
Оченька сой протирає.
9. „Чого всташ, задумаеш,
Оченька сой протираеш?“
10. „А ци ти жаль вівса, сіна,
Ци постівки, мйоду, вина?“
11. — „Ни мі не жаль вівса, сіна,
Ни постівки, мйоду, вина“.
12. — „Але мі жаль того сьвіта,
Што мі гинут млади літа“.

560.

1. Ішли рибари на риби
Аж до глибокої долини. (2)
2. Нашли они там пахоля,
А то біле било соколя.
3. А оден гварит: берме го!
А другий гварит: бийме го.
4. А третій лем ся обзєрав,
Біле пахоля позберав.
5. Жеби дзвонаре дзвонили,
Жеби ся дівки сходили.
6. Кажда дівечка в венечку,
Рихтарьова Ганця в чепечку.
13. А отец и мац сердечне,
А любий фраїр фалечне.
7. А Ганцьо, Ганцьо, Ганічко,
Де се поділа пантлічку¹⁾?
8. Біле-м пахоля повила,
Додем ляндавом²⁾ пустила.
9. А возте єї за ручки,
Виведьте єї на лучки.
10. А стинай, кате, кед маш сяцц,
А ней не плаче отец, мац.
11. А отец и мац се лзамі,
А любий фраїр перлами.
12. А отец и мац голосьне,
А любий фраїр роскосьне.

Вар. 439 аб, 493 б, 175, 292, 388.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 293, ч. 3. — Грінченко: Етн. мат. III, 272, ч. 533. — Чубинський: Труды V, 1191, ч. 9; 890, ч. 461; 363, ч. 712. — *Ž. Pauli*: P. l. r. II, 8, ч. 6. — Головицький: Н. п. I, 54, ч. 13; III, 1. 26, ч. 15; 245, ч. 122. — Купчанко: Зап. ЮЗО. РГО. II, 428, ч. 102. — *Врабель*: Угр. русс. сп. ч. 447. — *Kolberg*: Pokucie, II, 145, ч. 241. — *Roger*: P. l. pols. ч. 135—137. — *Квітка*: Нар. мел. 183, ч. 154. — *Довнар-Запольський*: Пїсни Пинчуковъ ч. 498 і розвідка на ст. 178—180. — *Kolberg*: Lud I, 151 ч. 12; IV, ч. 217; XII, ч. 426, 430; XVI, ч. 482. — *Sušil*: Moravs. nár. p. 1860, ч. 151 і 158. — *K. Plicka*: Eva Studeničová 1928, ст. 17, ч. 10. — *Geryk*: Slovens. l. p. I, ч. 14. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. ч. 40. Порівн. В. Гнатюк: Пісня про покритку, що втопила дятину. Матер. до укр. етнол. XIX—XX, 1919. — К. Квітка: Українські пісні про дітозгубницю. Збірн. Іст. Філ. Відділу УАН. № 59. 1927.

561.

1. Там на горі /:зимний вітер дує:/,
Козаченько /:пшениченьку сіє:/.
2. Сіє, сіє, кінця не доходить,
Там зпід гаю дзєвчина виходит.
3. А ти дзєвче, наднюс тебе дідько,
Посіявем пшениченьку рідко.

1) = стяжка.

2) = wadołem.

4. Ти козаче, не думай не думай,
Гродит ти ся пшеничка, як Дунай.
5. А як будеш, козаче, думати,
Та ти буде з колося падати.
6. Ти козаче, гаразд тобі буде,
Будеш мати што збирати,
Лем но істи ніч не буде.

Вар. 553 аб, 565, 571 б (тут показано паралелі), 618.

562.

1. А не є то на свеце, }
Як молоді невесе: } 2
Муж є в Гамерице, (2)
Сама роби, што хце.
2. А муж є в Гамерице,
Робит на талари,
А она купує
Паробкам цигари.
3. А купуй-же но, купуй,
Кед маш за што куповац,
Де ти там стівка,
Можеш ю скельтовац.
4. А виход-же, мій мужу,
До свого краю,

- Най тя твої діти
Тівко не чекают.
5. А што-же мі за діти,
Што я о них не знам,
Кед юж седем рочків,
Як я з тобов не спав?
6. А я шати рейбала,
О тобі я думала,
Тади я, мій мужу,
І в тяжи зостала.
7. Не циган ти, жено,
Же ти шати рейбала,
Але повідж правду,
Же-є фраїра мала.

563. а)

1. Наділа мі свекра куділь,
Пряла я ей за сім неділь. (2)
2. Як она ей надівала,
Так она мі повідала:
3. Невіст, невіст нелюбая:
Як ти тоту куділь спрядеш,
В своей матки гостьом будеш.
4. Пішла мати на гостину,
А невіста до сусіди.
5. Сусід, сусід, сусідонько,
Порад, порад порадоньку,
Немож спрясти куділоньку!
6. Ой иди ти до домоньку,
Передій сой куділоньку.
7. Найдеш ти там срочу лабку,
Срочу лабку, враню главку.
8. Пришла мати из гостини,
А невіста од сусіди.
9. Невіст, невіст нелюбая!
Кто ти такой радоньки дав,
Же ти тоту куділь спряла?
10. Рано-м, в вечір пильнувала,
Тай-єм тоту куділь спряла.

11. Иди-же юж, невіст, иди,
Юж ту нигда і не приидий.
12. Як ся взяла, так и ішла,
Аж и к' Дунайови пришла.
13. На коліна приклякнула
І Богу ся помолила.
14. А Боже мій і Боженьку,
Зроб мня сивов зозуленьков!
15. Зроб мня сивов зозуленьков,
Най прелечу той Дунаец.
16. А милий Бог ей вислухав,
Сивов зозуленьков зробив.
17. Як ся зняла, так летіла,
Під материн облак¹⁾ сіла.
18. Почала сой гуркотати,
Мати на ню шегеськати.
19. Ісі, ісі, зозуленько,
Не кукай мі жалісенько!
20. Бо я досить жало маю,
Свое чадо не виджаю.
21. Ей сину мій і синоньку,
Возьмий стрільбу, стрільби-
[ноньку,
Иди, забий зозуленьку!

¹⁾ = вікно.

22. Най не кукат жалісенько,
 Бо я досит жалю маю,
 Свое чадо не виджаю.
 23. Сянонько єї послухав,
 Сиву зозуленьку забив.

24. Не біла то зозуленька,
 Лем то рідна сестриченька.
 25. Мати того вислужала,
 Аж ся в порох розсипала.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 129, ч. 19 (до стр. 1—10). *Ibid.* 129, ч. 20 (до стр. 11—25). — *Головацький*: Н. п. I, 193—194, ч. 16—17; II, 703, ч. 5; III, 141, ч. 10. — *Ž. Pauli*: P. l. r. II, 145, ч. 9. — *Чубинський*: Труды V, 748, ч. 337; 751, ч. 338. — *Купчанко*: Зап. Ю-з. Отд. РГО. II, 527, ч. 285. — *Ів. Колесса*: Етн. Зб. XI, 210, ч. 1. — *Метлинський*: Нар. ю.-р. п. 256—258. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. ч. 2. — *F. Tomek—J. Horák*: Slovens. p. z Uherskobrodská, ст. 26, ч. 39. — *Sušil*: Moravs. nár. p. 1860, ст. 484. — *Квітка*: Нар. мел. I, 130, ч. 124. — *Довнар-Запольський*: П'єсни Пинчуковъ, ч. 473. — *Франко*: Жіноча неволя.

563. β)

1. Кой ся милий од милой брав,
Так він їй слівце повідав: (2)	17. Біли личка почорніли,
Чорні очка скаправіли?
2. Як не верну за рік, за два,
Не чекай мя, мила, нігда.	18. Мила, мила, не по чому,
Чудуешся, не маш чому.
3. Рочок другий го чекала,
А на третій чарувала.	19. При старшому я там стояв,
Він мя часто на варту слав.
4. Суху грушу підливала,
Аж на біло проквітала.	20. Дрібний дойджик на мя падав,
Зимний вітер на мя віяв.
5. Боже, Боже! што за чарп?
Добрі груша не прогварит.	21. То мі власи побутвіли,
Біли личка почоріли,
Чорні очка скаправіли.
6. В четвер в вечір по вечері
Сіла собі конаец стола.	22. Мила, мила, серце мое,
Єще йуроб волю мою!
7. Дрібне шитко вишивала,
І все милого чекала.	23. А ідий ти до стаенки,
Виведи мі кониченька.
8. Де ся взяло, там ся взяло,
До дверечок запукало.	24. Волю єго йуробила,
Коничка му виводила.
9. Мила, мила, серце мое,
Вийдий, отвор двері твої.	25. Коло брами, коло зруба
Кониченько ст'нув дуба.
10. Єднов ручков отворяла,
А другов ся з ним витала.	26. А мила ся прелекнула,
На колена прикнекнула.
11. До сьвітлиці запросила,
Конаец стола посадила.	27. Мила, мила, не лекайся,
Правов ручков прежегнайся.
12. Ци ти вечерю варити,
Ци ти ліжечко стелити?	28. Подякуй ти, дівча, Богу
І когуткови чорному!
13. Ани вечерю варити,
Ни ліжечко мі стелити.	29. Не ем я твій жаден милий,
Лем я шатан справедливий.
14. Лем ти йуроб волю мою,
Поїскай мі главку мою.	30. Бо твій милий, чорноока,
Лежит в гробі от пів рока.
15. Главку ему поїскала
І ему ся припатрjala.	31. Давби я ти ся во знаки,
Як милого чарувати.
16. Милий, милий, што ся стало,
Што ти власи побутвіли?	

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 128, ч. 18. — *Головацький*: Н. п. I, 83, ч. 40; I, 708, ч. 12. — *Чубинський*: Труды II, 411—416, ч. 119, 120, 121. —

Sušil: Moravs. nár. p. 1860, 111, ч. 112. — *F. Tomek—J. Horák*: Slovens. p. z Uherskobrodská, 14, ч. 11.

Порівн.: *Wollner*: Der Lenorenstoff in der slavischen Volkspoesie. Archiv f. sl. Philologie VI, 239. — *Созонович*: Ленора Бюргера и родственные ей сюжеты в народ. поэзии европ. и русской. Варшава 1893. — *Ів. Шимманов*: П'сенъга за мъртвья братъ вь поезпята на балканскитѣ народи. Сборник за народни умотворения науки и книжнина. XIII, 474—569, XV, 449—600. — *Ів. Франко*: Лев Боровиковський. „Маруся“, укр. балада. Укр. Видавн. Спілка. 1902. — *Олександр Колесса*: Шевченко і Міцкевич, с. 25, sq. — *Bugel*: Eine kleinrussische Version der Lenorensage. Archiv für sl. Philologie 1891, XIV, 146—148. — Докладна бібліографія: *Каллаш*: Библиографич. Этюды. Живая Стар. 1892. II, 142—145.

564.

1. Допомож нам, Боже, до той гори вийц,
Дай нам, дай нам увидіти пренайдражший криж,
Христа Пана облечена і его мученя.
2. Кеби нам ту пришла Паненка Марья на той білий сьвіт,
Заплакала свої очка, змінився ей сьвіт:
Стань, синочку, не лежи, бо сьвіт загине.
3. Моя предрага мац, не дай загинуц,
Вельо людей умирало про моїх пять ран
І про мою сьвяту кровцю, што-м ей розляц дал.

565.

1. Там на горі зимний вітер дуче,
Там козачек пшениченьку сіе. (2) 2. Сіе, сіе, до кінця доходить,
Там Ганічка з гаїчку виходит. 3. Ти дівчино, дайся на підлогу,
Виведу тя з гаю на дорогу. 4. Мавби ти мя з гаю виводити,
Волілабим ціду ніч блудити. | <ol style="list-style-type: none"> 5. В четвер вечер мати доню била,
Де ти, доню, вінок загубила? 6. Там я, мамцю, по гаю ходила,
Там я, мамцю, вінок загубила. 7. Треба буде громаду зганяти,
Аби пішли віночка глядати. 8. Шкода, мамцю, ой велького
[труду,
Не найдете віночка до суду. |
|--|--|

Вар. 553 аб, 561, 571 б (тут показано паралелі), 618.

566.

1. Не било то, яко влони¹⁾,
Били ябка на яблони,
Ляляля, ляляля, ляляля,
[ляляля, ляляля! (Рефр.) 2. Били ябка і ябчата,
Били дівки і дівчата. 3. Били велки, били мали,
На Милику дівки стари. | <ol style="list-style-type: none"> 4. А в Андрівці молодіщки,
Мають ґемби солодіцьки. 5. Як їх хлопці поцілуют,
До тиждня ша облизуют. 6. Мене еден поціловал,
До тиждня ша облизовал. |
|--|---|

567.

1. Як я кедись з Кошиц масіровал,
То я собі конічка оковал. (2) 2. Казал собі злоте клінце набіц,
Фрайречко! як це мам зохабиц? | <ol style="list-style-type: none"> 3. Зохабим тя, будеш на мя плакац,
Будеш до мя дрібні листи писац. 4. Дрібні листи на білім папери,
Де я стою, на котрій кватири. |
|--|--|

¹⁾ = торік; влоний = торічний.

5. Як я умру, шумне ня сховайце.
На мой погреб дзевчата
[волайце.
6. Насамперед мою фраїречку,
Най заплаче над мойов
[трумвічков.

568 а.

1. Пришолбим я до вас каждый вечер,
Кедбисце мі дали, што би я хцел,
Тото дівча шварне, што ма очка чарне, то би я хцел.
2. Пришолбим я до вас каждый вечер,
Кед пред вашим двором велька мочар;
Прелож, мила, дручки, прейдзем помалючки каждый вечер.

Вар. 546.

Врабель: Р. Солов. 106. — *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 406,
ч. 148. — *Верхратський*: Зап. НТШ. т. 44, 185, 210.

568 б. а)

1. Я би до вас пришов, жеби я знав, (2)
Жебисце мі дали, (2) што би я хцяв.
2. Я би до вас пришов, жеби я знав,
Жебисце мі дали, што би я хцяв,
Тото дівча шварне, што ма очи чарне, я би го взяв.
3. Я би до вас пришов, жеби я знав,
Жебисце мі дали, што би я хцяв:
Не мисочку лену, а красну Олену, то би я взяв.
4. Под вашема дверми велька мочар, (2)
Подай, мила, ручку, преїду помалюську каждый вечер.

Вар. 546.

568 б. β)

1. Умерла мі жена, юже-м вдовец, (2)
/:Дам ю поховати (2) под ядловец:/ (2)
2. Берте на ню яму по колена,
Бо юж мі йумерла моя жена.
3. Берте на ню яму аж до паса,
Бо юж мі йумерла моя краса.
4. Ище ся ей піду дозволити,
Ци ся мі покаже йожениги.
5. Йани ти ся не жен, жену не бер,
Лем ти свої дітки, свої сиротятка не поцевер!

568 в.

1. Жена мі йумерла, юже-м вдовец, (2)
Деж ей мам поховац? під ядловец.
2. Юж я ся не верну, ти ся ожень,
Лем но мої діти не розожень.
3. Бо то мої діти дрібнотоньки,
Не розожень-же мі сиротоньки.

569.

1. А на луці зелені
Пасутся там елені.
2. Навертат їх мой мила
В камізельці зелені.

3. А кедби мі не мила,
Злапал би я еленя.

4. Але ся мі патшила¹⁾
Камізелька зелена.

Вар. 549 б.

570 а.

Ей буде зима, буде велькі мраз,
Замерзне водичка, не буде ей зас;
Возмем секеречку, претнем студенечку, буде вода зас.

570 б. — в. 349.

571 а.

1. Під облачком явір посаджений,
Співат на нім пташок примилений,
Співат на нім (2) пташок примилений.
2. Слухай, мила, як тот пташок співат,
Же з любости нич добре не биват,
Же з любости (2) нич добре не биват.

Roger: P. 1. p. 241.

571 б.

1. Там на горі зимний вітер дус,
Там козачек пшениченьку сіє,
Там козачек, там козачек
[пшениченьку сіє.
2. Пришла д ньому надобна
[дівчина,
Што в зеленім гаю заблудила.
3. Ой козаче, надобний гультяю,
Випровад ня з зеленого гаю.
4. Як тя буду з того гаю вести,
Можу я тя з дороженьки звести.
5. Хоц ня будеш день і ноч водити,
Не дамся ти з дороги зблудити.
6. А дам я ти коновечку меду,
А чей я тя з дороженьки звезду.
7. Слодкий медок в твої коновечце,
Ліпший розум в мої головечце.
8. Пище дівча тот медок не пило,
А юж оно з дороги зблудило.

Вар. 553 аб, 561, 565, 618.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 137, ч. 5 а. — *Ф. Колесса*: Н. п. з Підкарп. 23, ч. 47. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 76, ч. 130. — *Врабель*: Угр. рус. сп. 331. — *Головацький*: Н. п. I, 106, ч. 19; II, 707, ч. 11. — *Чубинський*: Труды V, 160, ч. 333; 346, ч. 673; 347, ч. 677; 865, ч. 424. — *Шухевич*: Гуцульщина III, 159, ч. 11. — *Купчанко*: Зап. Ю-з. Отд. РГО. II, 424, ч. 98; 427, ч. 101; 430—431, ч. 105—106. — *Kolberg*: Рок. II, 143—144, ч. 238—239. — *Квітка*: Нар. мел. 152, ч. 144. — *Довнар-Запольський*: П'єсни Пинчуковъ ч. 338, 432. — *Метлинський*: Нар. ю-р. п. 27. — *Bartoš-Janáček*: ч. 112 f., 140.

572.

1. Літав пташек попод окенечко,
А ци ти спіш, моя фраїречко,
А ци ти спіш, ци ти чуеш?
2. Не спім, не спім, бо я добре чуєм,
Але я ці отворіц не пудзем,
Бо муї мілий е ве войні.
3. Як они ся споду догваряли,
Так они ся по річі познали,
Обидвое заплакали.
4. Вітай, мілн, з далекой країни,
Оповіж мі деяки новіни,
Як ся ті там г войні вело.

¹⁾ = сподобала.

5. Вело мі ся, але не барз добре,
Порубане мое серце во мні,
Порубане, посекане.
6. Ід, Ганечко, до той апотики,
А принес мі вшеліяки ліки,
Вшеліяки медицини.
7. Ніж Ганічка з апотики пришла,
Юж з Янічка драга душа вишла,
Юж ше Янчік вивойовал.
8. Ід-же, Ганцю, а ту фарерові,
Най ознайміт а і гробарові,
Най викоплет тот гріб новий.
9. Пішов копац, копал до полудня,
Стої над нім Ганічка надобна,
Ей Ганічка то надобна.
10. Ганцю, Ганцю, цо сі така бляда,
Ци йсі хора, ци сі любіш рада,
Ой ци ти сі любіш рада?
11. Ні хора я, ні любім се рада,
Стоїт на ме превеліка здрада,
Ой то превеліка здрада.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 119. — *Kolberg*: Lud IV, ч. 211. —
Sušil: Moravs. n. p. 1860, ч. 182.

573.

1. Ой хмелю, хмелю, пахняче зеле,
Не є то предся жадне веселе.
Но-же, хмелю, но небоже,
Но не мало, но не дуже,
Но-же, хмелю, но!
2. Ой хмелю, хмелю, што ся ти
[стало?
З нового горця [вшитко]
[пропало:
Ани горця, ани юшки,
Ани бобу, ни петрушки,
Bystroň: Pols. p. lud. 49, ч. 3. — *Kolberg*: Lud. XVI, 165, ч. 113;
189, ч. 173; 224, ч. 295; II, ч. 30. 69, 106; III, ч. 42, 106; VI, ч. 35,
103; XII, ч. 160.
- Вшитко пропало!
Но-же, хмелю, і т. д.
3. Кеби ти, хмелю, на ляску не ляз,
Не робілби ти молодих невяст.
Но-же, хмелю, і т. д.
4. Дали нам ту, дали виславне
[їдло, (2)
Чир з бобом, киселицю,
Нову ріпу і жентицю,
Пастернак з маком.
Но-же, хмелю, і т. д.

574.

1. Як-єм служив на фаре, /:кісом-гальом!:/ (2) (Рефр.)
Мав-єм седем грейцарів (2) /:кісом-гальом!:/ (Рефр.)
2. Штирі-м пропив, а три мам,
Што ти, дівча, купіц мам?
3. Не купуй мі орішки,
Не роб з мене посьмішки.
4. Куп мі, милий, срібний пас,
Побочкам¹⁾ ті седем раз.

575.

1. Зімно, презімно под облачком стац, (2)
А я забил і презабил (2) губанечку взяц.
2. А хто-ж ці ю дал, кед ю сам не маш? (2)
Кельо рази до нас прийдеш, (2) все так повідаш.
- Головацький*: Н. п. III, в. 1, 416, ч. 164.

576.

1. Моя мила з чорними йочима, (2)
Заробила триста златих нима.

¹⁾ = поцілюю.

2. А я роблю, юж барже не можу,
Триста златих заробиц не можу.

Верхратський: Зап. НТШ. т. 44. 202.

577.

<p>1. Сидит Янчік при поточку,
[/:гей-я гой!/] (Рефр.)
Сидит Янчік при поточку,
Мие собі з керви ручку,
[/:гей-я гой!/] (Рефр.)</p> <p>2. Янчік, Янчік! што-с поробів,
Же-с си ручку закервавив?</p> <p>3. Забив-лем сом голубичку,
Свою любу ффраїречку.</p> <p>4. Взяли Янця за ручечку,
Вивели го в шире поле.</p> | <p>5. Янчік, Япчік, позри горе,
Што увидиш, вшитко твое.</p> <p>6. Не видів я, лем горичку,
На горичці шибеничку.</p> <p>7. Кеби я знав, кеби я вів,
Же я буду на ні висів!</p> <p>8. Давбим си ей вималювац,
Сріблом, злотом вигляндцувац.</p> <p>9. А на верхку злату баню,
Де положу свою главу.</p> |
|---|---|

Вар. 598 а.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 144, ч. 43. — *Врабель*: Р. Сол. 135. — *Sušil*: Moravs. n. p. 1860, ч. 171. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. ч. 59.

578 а.

Не вступимеся з кута, (2)
Покаль не дате дукат.
Грайте, гудаки, різко,
Кланяйся, Марись, низко!
Як вітцю так момонці,
Тай цілою родинонці.

Нее мамусі дома,
Бо пішла до Кракова.
Порцію купувати,
Сваненьки гостувати.
До нас, мамусю, до нас,
Одберте дари од нас.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 172, ч. 18; 32, ч. 6. — *Головацький*: Н. п. III, в. 2, 378, ч. 4; 379. — *Чубинський*: Труды IV, 150, ч. 245; 152, ч. 253.

578 б.

1. В нашого сусідонька, (2)
Закладатся гостинонька.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 65. ч. 139 аб. — *Головацький*: Н. п. III, в. 2, 370, ч. 1; 436, ч. 1.

579.

<p>1. Горіла липка і явір,
Горіла липка і явір і явір,
Сиділа під ним дівчина.</p> <p>2. Іскорки на ню падали,
Паробци за ньов плакали.</p> <p>3. Не плачте, паробци, не плачте,
Дзелену липку загасьте.</p> | <p>4. В решеті воду носили,
Дзелену липку гасили.</p> <p>5. Ківко в решеті той води,
Тівко паробскої паради.</p> <p>6. Горіла липка і явір,
Десь ся мій милий забавив.</p> <p>7. Забавив він ся при Тисі,
Імав він рибки в ярісі. (?)</p> |
|--|---|

Вар. 484 в, 619.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 21, ч. 41. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 77, 132. — *Roger*: P. l. pols. ч. 160. — *Kolberg*: Lud II, ч. 148; III, ч. 47, 63. — *Гнатюк*: Матеріали до етнол. XII, 96, ч. 27.

580.

<p>1. Ей жеби біла не губаня,
Ей то би біла моя Ганя. (2)</p> | <p>2. Ей йа в губані біла дзюра,
Ей та ся Ганя висунула.</p> |
|---|--|

581.

В нашим саде посаджена грушка,
Ей ходит на ню сусідова Зуска. (2)

582 аб.

1. А там долоу (2) при долни ¹⁾ ,
Чорний гавран чорний (2)
[воду пие. (2)	5. Жала, жала, навязала
І на миленького заводала.
2. Пие, пие в велькім жалю,
Же ма фраїречку в чюжім краю.	6. Милій, милій, з тамтой страни,
Под-же нам удвигај плахту
[трави ⁵⁾ .
3. Хто ей видів, то най повіст ²⁾ ,
Най мому серденьку жаль не
[робит ³⁾ .	7. Най ти двига отец і мац,
Кой мі тя не дали за жену
[взяц ⁶⁾ .
4. Я ей видів за поточком,
Жала траву жала правом
[ручком ⁴⁾ .	8. Отец би дав, мати не даст,
Бо мі тя, дівчатко, дома треба.

Вар. 598 б.

Вар. 582 а: ¹⁾ в тий долине. ²⁾ най мі повіст. ³⁾ Най мене серденько, най не болит.

⁴⁾ Ей я видів правим очком,
Жала траву, жала за поточком.

⁵⁾ Ход-же на мя двигни зайду^{*)} трави. ⁶⁾ Кед мі тя, дівчатко, не дали взяц.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 19, ч. 36. — *Geryk*: Slovens. l. p. II, ч. 86.

583 а) — в. 553 в.

583. б)

1. Як-см ішла без ліс калиновский,
Та-м си нашла камінь мармуровский.
2. Зпід каміня зимна вода бежит,
Пий ей, Янчік, бо ти ся належат.

Вар. 453, 367 в.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 51, ч. 111. — *Головацький*: Н. п. III, 1, 418, ч. 169. — *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 205, ч. 238. — *Верхратський*: „Знад.“. Зап. XLIV, 220.

584.

1. Не хтілас мі, не хтілас мі любовац, любовац, (2)
Мусівемся, мусівемся звербовац, звербовац.
2. Фраїречко, фраїречко нещесна, нещесна,
До чого-с ня, до чого-с ня принесла, принесла,
принесла, принесла?

585.

1. Ішли панни на шпацір,
Ішли панни, /:Там под явором
[темним зеленим:/ (рефр.) на
[шпацір.	2. Стрігили їх панове,
Стрігили їх /:Там под явором
[і т. д.:/ панове
	3. Деж ви, панни, ідете?

*) = вязанку.

4. Йа ми самп не знаме.	7. Йа ци сестра, йа ци я?
5. Котра ся нам любите?	8. Альбо сестра, альбо я.
6. Йа ми сами не знаме.	9. Альбо моя братова.

Bartoš-Janáček: N. p. moravs. ч. 442.

586. — v. 422 a.

587.

1. В неділеньку по обіді (2)
Ходив съвятий по Бескиді.	10. Девятьох-ес снів мало,
До Дунаю пометало.
2. А вийшов він на охлуду,
Несе дівча з моря воду.	11. Кед-ес съвятий, сповідай мня,
Кед-ес человек, не выдай мня!
3. Дівча, дівча, спочний собі,
Няй я прийду близше 'д тобі.	12. А иди ти до костела,
Клекний собі на колена.
4. Дівча, дівча, дай той води,
Той небесной охолоди.	13. Клекний собі при порогу,
Сповідайся Пану-Богу.
5. Дай той води, напиюся,
Барз-ем вимлів, охлождуюся.	14. Клекний собі при порозі,
Сповідайся Матці Божій.
6. Не дам я тобі той води,
Бо та вода е нечиста.	15. Клекний собі пред овтарьом,
Сповідайся троім царьом.
7. Бо та вода е нечиста,
В споді пісок, з верха лнстя.	16. Так ся твердо сповідало,
Аж ся в порох розешало.
8. Дівча, дівча, вода чиста,
Лем ти сама е нечиста.	17. Сами съвічи засьвітили,
Сами дзвони задзвонили.
9. Девятьох-ес мужий мало,
А з жадним-ес слюб не брало.	18. И ангели пригравали,
Душу в небо впроваждали.

Головацький: Н. п. I, 235, ч. 68; III, в. 2, 522, ч. 2. — *Sušil*: Moravs. nár. písně 1860, ст. 2, ч. 3. — *Kolberg*: Lud IV, 68, ч. 267. — *Bystroň*: Pols. p. lud. 155, ч. 62. — *П. В. Курьевский*: Русс. народ. стихи. (Чтенія въ Общ. Ист. и Древн. Росс. 1848, IX, 223). — *П. В. Шейн*: Бѣлорусс. народ. пѣсни 1874, ст. 387—388, ч. 718. — Багата література зібрана в отсих працях: *Ю. А. Яворський*: Духовный стихъ о грѣшной дѣвѣ и легенда о ненарожденныхъ дѣтяхъ. Изборникъ Кіеве. на честь Флоринского 1904, ст. 287—352. Окрема відбитка — Київ 1905. — *В. Гнатюк*: Пісня про неплідну матір і ненароджені діти. Львів 1919.

588 а, б.

1. А на Яна, на Янонька (2)
Горіла нам собігонька.	3. Не могла го йодопрати,
Мусів Василь помагати.
2. Як горіла, так палала,
Анна кабат заляпала.	4. Не могла го розкрутити,
Мусів Василь послужити.

5. А на Яна на Курделя

Впечеме ми хлопцім теля.

Вар. 53.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 12, ч. 20. VI.

589.

1. Яньчик коня поїв, (2)
Ганьча воду брала.	3. Янічку, Янічку,
Набер сривра, злота.
2. Ганьча слівце рекла:
Янічку, Янічку!	4. Набер-же го досит,
Няй твій коник носит.

5. Підеме, підеме
Горами, верхами.	12. Янічку, Янічку!
Што ся там біліє?
6. Горами, верхами,
Темними лісами.	13. Што ся там біліє
На високій горі?
7. Ідеме, ідеме,
Не отпочиваєме.	14. Білієся мі гин ¹⁾
То моїх девять жін.
8. Пташкове літають,
І отпочивають.	15. А ти юж десята
От родини взята.
9. Ганьча горбок найшла,
Тай сой на нем сіла.	16. До кипені сегла,
Осгрий ніж вицегла.
10. Яньчик клобучок зняв,
Тай їй ся іскац дав.	17. До серденька пхнула,
Янічка згладила.
11. Она го іскала,
В гору попатрала.	18. На-ж ти, ти Янічку,
Не зраджай Ганічку!
19. Не зраджай никого,
Ни себе самого.	

Gragger-Lüdeke: Ungarische Balladen, 61—64, ч. 23 (Anna Molnár). — *Kolberg*: Lud. XVI, 473. — *Bystroň*: Pols. p. l. 75, ч. 17. — *Geryk*: Slov, l. p. II, ч. 80.

Ся пісня споріднена подекуди з 597.

590.

1. Прийдь до нас, шугайку, прийдь до нас хоц кеди,
Ой бо я юж не така, (2)
Бо я юж не така, як-єм біла первий.
2. Бо я еще перви розуму не мала,
Ой зелени-м коноплі,
Зелени-м коноплі за біли вибрала.
3. Їа знала я, знала співаночки з рана,
Ей тепер 'д вечерови,
Тепер 'д вечерови, та-м позабивала. Вар. 72 а.

592 а.

1. Їа там в лісі при дорозі дзелена ліщина, (2)
Просилася лісничому молода дівчина.
2. Прошу тебе, пусти мене, молодий лісничу,
Як я буду чепец мала, сама тя закличу.

Гнатюк: Колом. II. Етн. Зб. XVIII, 237, ч. 5020.

592 б.

1. Мам я красну заградечку, /:ха-
[ха-ха!:/ (Рефр.)	3. Ходит она до машталні
Медже штири коні брани.
Мам я красну заградечку /:па-
[рада, парада:/ (Рефр.)	4. Коніки ся розиграли,
Мою милу покопали.
Посію в ній фіявечку, /:цірцю,
[череда!:/ (Рефр.)	5. Моя мила лежить хора,
Треба ити по дохтора.
2. Фіявечка дробно сходит,
Моя мила за мнов ходит.	6. По дохтора и по бабу,
Аби дала даку раду.

¹⁾ = там. ²⁾ = деяку.

7. Баба пришла, раду дала:
Буде Ганця колисала.
8. А їдь-же мі, бабо, з очий,
Я не спала з милим в ночі.
9. Ані в ночі, ані во дни,
Лем то грошка без полудне.
- Вар. 338.

593.

1. Не бой ти ся, моя мила, не бой, (2)
Дам я тобі перцу ночку спокій.
2. А на другу як будзе, так будзе,
Як заспіват когутик на подзе.
3. А на третю будеш ми ся питав,
Ци я буду твой каляндар читав.
4. На четверту даст Панбог небесний,
Будут трескац у постели дески.

594 а.

1. Юж-ем поорав то перелище*) /:раз,:/ (Рефр.)
Миленька вишла, їсти винесла,
І рекла щестя перший раз.
2. Вітай, миленька, вітай серденько раз,
Тяжко-м поорав, легко-м посіяв,
Лекше збирати буду зас.
3. Юж-лем покосив, домів позвозив раз,
Листок мі пришов до войска іти, —
Миленька плаче горше зас.
4. Не плач, миленька, не плач, серденько, раз,
Войско вислужу і домів верну,
Буду газдував вера¹⁾ зас.
5. В войску вислужив і домів вернув раз,
Дівчатко шварне іншого нашло,
Мене не хоче горше зас.
6. Дівчатко шварне, не будь парадне раз,
Дай мені ручку, побесідуйме,
І буде шумні вера зас.

Вар. 594 б.: *) тоту роличку.

594 б.

1. Юж-(л)ем поорав пів перелога /:раз,:/ (Рефр.)
Миленька вишла, їсти винесла,
Повіла щестя перший раз.
2. Вітай мі, вітай, серденько, вітай раз,
Тяжко-м поорав, лекше-м посіяв,
Збирати буду лекше зас.
3. Юж-ем покосил, до дом позвозил раз,
Листок мі пришол, до войска-м пішол,
Мамічка плаче горше зас.
4. Не плач, мамічко, не плач, сердечко, раз,
Войско вислужу і до вас прийду,
Газдовац буду вера зас.

¹⁾ = певно, напевно, справді.

5. Войско вислужил і до дом пришоу раз,
Дівчатко шварне іншого має,
Мене не хоче горше зас.
6. Дівчатко шварне, не будь парадне раз,
Подай мі ручку, побесідуйме,
Та буде красні, вера крас!
7. Подай мі ручку, подай правеньку раз,
Побесідуйме і ся поженьме,
Та буде красні, вера крас!
8. Як будут діти, даме їх до чкіл раз,
Будут ся вчити, Бога хвалити,
Та буде красні, вера крас!

595.

1. Як я стаdzi повандрую,
Кому-же я подзекую? (2)
2. Подзекую ті челядзи,
Што мя стаdzi випроваdzi. (2)

596 а.

1. Я си хлопец газдовский,
Мам я калап /:Червена ружа,
[дробна фіялка.:/ (Рефр.)
пряшовский.
2. За калапом дві перка,
Што мі дала — Черв. ружа ітд.
фраїрка.
3. А я свою Тересю
- До Пряшова — Черв. р. ітд.
одведу.
4. А як буде дорого,
Продам я тя — Черв. р. ітд.
небого.
5. А як буде за туньо,
Ід си домів — Черв. р. ітд.
газдиньо!

596 б. — v. 541.

597.

1. Широкая дороженька, (2)
Глубокая водиченька.
2. Козак коня нападае,
Дівча води набирае.
3. Дівча, дівча, под-же з нами,
З молодими козаками!
4. Ишли нічку, ишли другу,
А на третю стали спати.
5. А на третю стали спати,
Каже козак лужко слати.
6. Не на то ня мати дала,
Жебим тобі лужко слала.
7. Лем мня дала біда моя,
Пренещесна доля моя!
8. А з суботи на неділю
Вишло дівча на могилу.
9. Вишло дівча на могилу,
Попатрило в край долину.
10. На долині сут дзевечки,
Зберают сой фіялечки.
11. Зберают сой фіялечки
На неділю на венечки.
12. Чом ти, дівча, квіток не рвеш?
Чом-же собі вінка не веш?
13. Юж я вінок утратила
Під явором зелененьким,
14. Під явором зелененьким
З козаченьком молоденьким.

Вар. 342, 498 β, 589.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 131, ч. 23; 135, ч. 29. (далеке спорід.); 136, ч. 31. — *Головацький*: Н. п. I, 72, ч. 27; 117, ч. 30; II, 721, ч. 7; III, в. 1, 54, ч. 13; 103, ч. 24. — *Грінченко*: Етн. Матер. III, 262, ч. 525. — *Купчанко*: Зап. Ю.-з. Отд. РГО. II, 430, ч. 105. — *Bystroń*: Pols. p. lud. 75, ч. 17. — *L. Erk—Fr. Böhme*: Deutscher Liederhort I, 118, ч. 41 а. — *Rob. Gragger—Hedw. Lüdeke*: Ungarische Balladen,

Berl. 1926. 61. ч. 23 (далеке спорідненне). — *А. И. Соболевський*: В. русс. народ. пѣсни, Пб. 1895—1902, I, ч. 216—224 і 244. — *Kolberg*: Rok. II, 78, ч. 113; 85, ч. 121. — *Квітка*: Нар. мел. I, 88, ч. 94. — *Roger*: P. l. pols. ч. 125; ч. 138, 139, 142. — *Kolberg*: Lud. VI, ч. 336; XVI, 289—290, ч. 473—474; I, 27—70, ч. 5; 241, ч. 25. — *Sušil*: Moravs. nár. p. 1860, ч. 143. — *Tomek-Horák*: Slovens. p. z Uherskobrods. 22, ч. 27. — Перечисленне варіантів сеї теми й словянських паралель у *М. Довнара-Запальського* „Пѣсни Пинчуковъ“, Київ 1895, ст. 164—165; ч. 330; 415; 555; ст. 153, ч. 22. — Окрема розв. *К. Квітки*: Українські пісні про дівчину, що помандрувала з зводителем. Етногр. Вісник II, Київ 1926.

598 а.

1. Стоїт Кароль при поточку
[Гоя-я!
Стоїт Кароль при поточку,
Мне ручку од кирвички, тая-я!	5. Кароль, Кароль, позрий горе,
Што йувидиш, вшитко твоє!
2. Кароль, Кароль, што-с йуробив,
Же-с сой ручку закервавив?	6. Не виджу нич, лем горичку,
На горичці шибеничку.
3. Гей забив сом підгорличку,
Свою власну фраїричку.	7. Ой кобим я о тім ведзьяв,
Же я на ній буду вєсяв!
4. Бо она мі гуркотала,
Мі смутному спац не дала.	8. Давби я ю змалювати,
Срибром-златом окувати.
	9. А на верху злату баню,
Де положу мою главу.

Вар. 577.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 144, ч. 43. — *Врабель*: Р. Солов. 135. — *Bartoš-Janáček*: Nar. p. moravs. ч. 59.

598 б.

1. Ей пониже Темешвару, /:Гой-я, гой!:/ (Рефр.)
Ей пониже Темешвару
Ей жало рано дівча траву, /:Боже мой!:/ Рефр.
2. Як-ес жало, так-ес жало, Г. г.
Та на Янчка завовало. Б. м.
3. Янчік, Янчік, білий Янчік, Г. г.
Та подь-же на мня, траву двигај, Б. м.
4. Як я піду траву двигац, Г. г.
Ей будеш мати што повивац, Б. м.
5. Не старамся повиваньом, Г. г.
Ей лем ся старам колисаньом, Б. м.
6. Як повию, так буде спац, Г. г.
Та при колисце не мгу (sic!) вистац, Б. м.
7. Не так моя, яко твоя, Г. г.
Колишме го обидвоя. Б. м.
8. Про што мене мій пан побив? Г. г.
Ей а я йому зле не зробив, Б. м.
9. Зробив ему з дівки жену, Г. г.
Ей юж ю ведут почеплену, Б. м.
10. А ї будут гудаци грац, Г. г.
А йа мі будут главку стинац, Б. м.

Вар. 582 аб.

Ф. Колесса: Н. п. з Підкарп. 19, ч. 36. — *Врабель*: Р. Солов. ст. 106.

4. Пасла я⁴⁾ телятка, едно ся згубило,
Што червеним платком зазначене⁵⁾ било.
5. Поможу я тобі телятка глядати,
А ти мені будеш хорошо сьпівати.
6. Добрі, милий, добрі, я ти засьціваю,
Ходімо сідати, где я все сідаю.
7. Як си посідали, стали говорити
О своїм коханю, што маюг робити.
8. В літі ночка мала, гнет ся перенесла,
Заснули обое, аж обід винесли.
9. Вишла стара мати, гляне на обое,
Стала проклинати, што вчинили злое.
10. А ти стара мати, перестань нас кляти⁶⁾,
Возьму я ти Фесю, не будеш ей мати.

Вар. 89, 284, 430.

Вар. 89: ¹⁾ Телятка пасучи. ²⁾ А ту в сей годині. ³⁾ Чом.
⁴⁾ Пасалам. ⁵⁾ Што червеном латком зазначене. ⁶⁾ Перестань лаяти.

Чубинський: Труды V, 69, ч. 150. — *Kolberg*: Rokucie II, 150 — 151, ч. 251 — 252.

603 г.

Подме, хлопці, подме до той Гамерички, (2)
І я пойдзем з вами, лем попродам бичкі,
Ей лем попродам бичкі.

604.

Червене яблочко впало мі до води, (2)
Не буду ся женив, бо-м іще молодий,
Бо-м іще молодий.

605 а.

А я хлопец капушан,
Немам жени, лем лем сам.
А нашто мі, нашто¹⁾ млада жена,
Кед я мам²⁾ сам зе собом дост страпленя.

Вар. 605 б.: ¹⁾ А што-же мі, што-же. ²⁾ Кед я маю.

Врабель: Р. Сол. 138. — *Головацький*: Н. п. III, в. 1, 248, ч. 126.
— *Верхратський*: Зап. НТШ. 185.

606.

1. Ой там на горі,
там малюют малярі,
Змалювали черевички
для молодой молодички
за чотири талярі.
2. Ой мамцю моя!
пришли ти мі таляра,

- Черевички викупити
од младаго маляра.
3. Ой дівко моя,
било літо, не зима,
Било собі заробити,
черевички викупити
од младаго маляра.

4. Ой мамцю моя, черевички викупити
боліла ня голова, од молодого маляра.
Не моглам си заробити, Вар. 620 а.

Ів. Колесса: Етн. Зб. XI, 47, ч. 11. — *Де-Воллан*: Зап. РГО. XIII, в. 1, ст. 206, ч. 105. — *Головацький*: Н. п. II, 210, ч. 57. — *Чубинський*: Труды V, 15, ч. 42; 1193, ч. 12.

607.

А наші їмость не пишна, Ой спи, їмостью, доволі,
На воротонька вишла. Кед маш вшитко в стодолі.

Головацький: Н. п. II, 531, ч. 2; 533, ч. 8 і 9; 534, ч. 14; 532, ч. 5 і 7; III, в. 2, 200, ч. 6. — *Ів. Колесса*: Етн. Зб. XI, 33, ч. 10. — *Żegota Pauli*: P. l. r. I, ч. 6.

608.

1. Гей пониже селечка, (2)
гейя гей! (Рефр.)
гуси воду пьют,
Гей на шварнім дзевчатку (2)
гейя гей! (Рефр.)
паробци ся бьют.	седем рочків росла,
Гей а я своїй мамі
гей на жель виросла.
2. Гей паробци, паробци,
не бийтеся на мі,
Гей бо я молодейка,
не пристаю з вамі.	4. Гей біля мамі-м біла,
нич-ем не робила,
Ой косу-м розчесала,
роботи-м ся збила.
3. Гей під облачком сосна	5. Гей бо моя мамічка
добра до хованя,
Гей виховала дівча,
та як малюваня.

609.

1. Ой на лови, на лови,
на дзелени дуброви, товаришу мой!
Може тобі заяц, заяц, товаришу мой?
Лем ти собі поволи,
та заяця догониш, товаришу мой!

В другій половині кожної дальшої строфи ось які зміни:

2. Може тобі серна, серна, товаришу мой?
Лем ти собі поволи,
та ту серну догониш, товаришу мой!
3. Може тобі панна, панна, товаришу мой?
Лем ти собі поволи,
та ту панну догониш, товаришу мой!
4. Будеме ся ділиц, ділиц, товаришу мой!
Тобі заяц і серна,
їа мі соболь і панна, товаришу мой!
5. А если ти кривда, кривда, товаришу мой!
Тобі вшитка звїрина,
мі худобна дівчина, товаришу мой!

Roger: P. l. pols. ч. 70. — *Kolberg*: Lud. VI, ч. 404.

610.

Бистра вода, бистра /:ей на кождім Дунаю./
На тім найбистрейша, де фраїра маю. (2)

611.

1. Як-ем служив ве дворе, ве дворе,
При военной канторе, канторе,
[/:раз!:/ (Рефр.)	7. А як на гроб поехал,
Зараз він ся розплакал.
2. Вислужилем дівчинку,
Седемлетну Ульчинку.	8. Хто там ходит по гробе?
Я, Ульчинко, гу тебе!
3. А на осмім понехал,
До Ульчинки-м поехал.	9. Де-с поділа ти шати,
Што-м ти справляв пред ляти?
4. Приехалим пред врата:
Моя Ульцю, пусц мя там!	10. Сукні-м дала в гармоні ¹⁾ ,
А корале ве дзвони.
5. Вишла сестра жалобне:
Твоя Ульця уж в гробе.	11. Заграйте мі, гармоні,
Мої Ульці кохані.
6. Вишла сестра в жалиню:
Твоя Ульця уж в земле.	12. Задзвоньте мі г велькі дзвін,
Моєй Ульці вічний вік.

Врабелъ: Угр. рус. сп. ч. 465. — *Roger*: P. l. pols. ч. 122—124; ч. 134; ч. 296. — *Kolberg*: Lud. VI, ч. 338, 339; XVI, 294, ч. 479; I, 173, ч. 14. — *Sušil*: Moravs. nár. p. 1860, 92, ч. 96.

612 а, б.

1. Я на береженьку стояла, стояла, стояла,
Чистою водою рученьки вмивала, вмивала*).
2. Рученьки біленьки,
Кому ви будете миленьки?
3. Кеби то младому, дай Боже,
А якби старому, хрань Боже.

Вар. б.: *) Рученьки біленьки вмивала, вмивала, вмивала.

Головацький: Н. п. III, в. 1, 256, ч. 138. — *Чубинський*: Труды V, 9, ч. 20. — *Ів. Колесса*: Етн. Зб. XI, 228, ч. 3,

613.

1. А там долов, а там долов,
там дале, там дале, (3)
Танцувала млиначка
з млинарем, з млинарем. (3)	3. Посіяла, посіяла
на долинці лену,
Далабим ся полюбити,
кедбим мала кему.
2. А то за што, а то про што?
же добре ей меле,
Іде мірка за міречком
на штири камене.	4. Бо старого нее дома,
а молодий в месце,
А учнятко ²⁾ небожатко
не уміє еше.

614.

1. Приїхали, (2) козаки з йобозу. (2)
Стали собі, (3) конєць перевозу. (2)
2. Стали собі радоньку радити,
Де-же мают коні поставити,
У Марієі коні поставити.

¹⁾ = на органи.

²⁾ = хлопець, учень.

3. А Марися [та] за круглим столком,
П'є вино з тим младим пахолком.
4. А пахолек на папері пише,
А Марися дітину колише.
5. А люляй-же, пренешесне дзецько,
Куплю я ти кувелечку з чистком¹⁾.

Kolberg: Lud. II, ч. 151; III, ч. 31, 70; IV, ч. 110.

615.

Кукульочко /:дзе сі, дзе сі була:/, кук, кук, кук!
Же-сь так длуго /:длуго не кукала:/, кук, кук, кук!

Верхратський: Зап. т. 44, 184. — *Bartoš-Janáček*: N. p. moravs. ч. 1022.

616.

А Боже мій, /:Боже мій, Боже мій:/, (2)
Подерся мі кожух мій!

617.

Вишла вен, вишла вен, заплакала,
Чего я ся смутна (2) дочекала, дочекала.

K. Plicka: Eva Studeničová. 22, ч. 15.

618 — v. 571 б.

619.

1. Ой горіла липка, горіла, горіла,
А моя миленька (2) ой йа под нвов сиділа.
2. Як на ню іскерки падали, падали,
Вшитки за нвов хлопці ой плакали, плакали.

Вар. 484, 579. (Тут подано паралелі).

620 а.

Ой там на горі	Змалювали черевички
Малювали малярі,	Дівчинонці молоді.

Вар. 606. (Тут подано паралелі).

620 б.

1. Ой ми, яко ми, на дівчата лакоми, (2)
А дівчата за нами, хотят бити женами. (2)
2. Ой ми, яко ми, але Сидор лисий,
А прийми го до комори, буде лапав миши.

621.

Міла моя, міла, про Бога тя прошу,
Не ший мі кошулю, бо я і не зношу.

622.

1. Ой Марійо, Матко Божа, прос за нас, і орудуй о нас,
Аж до свого синочка причиняйся за нас.

¹⁾ = чісник.

2. Аби нам рачил одпустити вшитки гріхи наши,
О Паненко Марийо, прос за нас Ісуса!

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 125, ч. 13.

623.

<p>1. Мала баба три доньки,
Всі три били Русинки,
Всіх повіддавала (2)
за Божі слуги.</p> <p>2. Чорнобривую дала за ксендза,
Білорукую дала за дяка,
А третю бідную, запащину
[піддую,
лише за хлопа.</p> <p>3. Котра за ксендзом, їздит в повозі,
Котра за дяком, їздит на волі,
А третая бідная, запащина
[підлая,
лише на тачках.</p> <p>4. Котра за ксендзом, лежить
[в подушках,</p> | <p>Котра за дяком, лежить в перинах,
А третая бідная, запащина
[підлая,
в печу на трісках.</p> <p>5. Котра за ксендзом, та пие каву,
Котра за дяком, пие гарбату,
А третая бідная, запащина
[підлая,
з честком приправу.</p> <p>6. Котра за ксендзом, пішла до
[пекла,
Котра за дяком, до чистиліща,
А третая бідная, фартушина
[підлая,
просто до неба.</p> |
|---|--|

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 151, ч. 58. — *Головацький*: Н. п. I, 327, ч. 165; II, 480, ч. 16. — *Roger*: P. l. pol. ч. 516.

624.

В день Божого народження весели люди, благо-ж їм буде,
Хвалу Богу заспіваймо весело всюди.

Гнатюк: Етн. Зб. IX, 122, ч. 8.

Перегляд і групування пісень по змістови.¹⁾

I. Обрядові пісні.

1. Колядки й щедрівки.

119. Госа, хлопці, до ряду.
346. α) Пішла дівчина.
β) Запалилася вишня.
555. Пришлиме ту щедраци.
2. Гаївки. (Останки гаївок у піснях, що втратили обрядове значіння).
452. г. Горіла липка. в. 579.
484. в. — в. 579.
519. Ци цуетите.
524. Розвилася черешенька.
579. Горіла липка і явір. Вр. 484. в. 619.
619. — в. 579.

3. Собіткові пісні.

53. А на Яна. в. 588. а б.
130. Яне, Яне, сьвятий Яне!
588. а б. А на Яна. Вр. 53.

4. Обжинкові пісні.

5. Співайме, співайме.
78. Вийдь-же, газдине.
607. А наші їмость.

5. Весільні пісні

37. Ей заграй мі, заграй.
47. Пані млада наша.
57. а. Виберайся, Марисю!
б. Требаби нам, треба.
в. Ідеме, ідеме.
г. Не будеме їсти.
58. α) До кощецла едно.
β) На стільци сидати.
γ) Ей кеби ся моя зволя.
65. Пані млада наша.

138. Таньцувавби дружба.
141. Вербина, вербина.
185. Чорна вовна.
199. а. А староста гварит.
б. Там за нашом хижом.
359. Юж минули весіленька.
375. б. Ей до Львова дороженька.
384. а. Позерай, пані матко!
б. Коло той хати зіля.
в. Дав нам ся Бог діждати.
414. б. Така наша пані млада.
в. Ой ми тади ходжували.
г. Пришли нам ту приданяни.
425. Наша млада невеста.
520. — в. 525. б.
525. а. Заукала зазулечка.
б. А чи ти мя, Василеньку.
в. Де ти мене, Василеньку.
г. Закувала зазуленька.
573. Ой хмелю, хмелю.
578. а. Не вступимся з куца.
б. В нашого сусідонька.

6. Принагідні пісні, співані на весіллі.

7. Ей ци то я, мамічко.
45. Шуміла долина. Вр. 259.
59. Далас мя, мамусю.
121. Гей в лісі черешенька. в. 180.
180. Заквітла, заквітла. Вр. 121.
193. У нашої свашки.
196. Откаль павичка. в. 550. α β.
259. Ей шуміла лещіна. в. 45.
307. Не до терня.
320. Летів орел.
414. г. Малам тата. Вр. 444.
444. — в. 414. г.
493. де. Ой Явчік, Явчік.

¹⁾ Подане по правій руці число кожної пісні ідентичне з числом її мелодії, варіанти якої зазначені малими буквами.

Грецькими буквами під одним числом відмічуємо тексти, що мають ідентичну мелодію.

Буквою в. (= vide) вказуємо на найповніший текст даної пісні, при якому перераховуємо всі її варіанти (Вр.).

542. Не жаль мі нічого.
 550. α) Легіла пава. Вр. 196.
 β) Сунула річка.

7. Хрестильні пісні.

42. Куми мам.
 94. Ей ави того хресня.

II. Духовні пісні.

26. А як ся душечка з тілом розлучала.
 (Через чистилище до раю).
 39. Ішло дівчатко по воду. (Невірний
 жид стає стовпом).
 44. Ой зашли, зашли з неба ангели.
 54. Хто то там пукат. (Богач і смерть).
 183. Юж иду до гробу.
 194. Кой Панна Маря по світу ходила.
 (Нічліг Марії в мужицькій шопі).
 273. З далекої ми країни. (Похорони Ма-
 рії).
 317. Ходив дзядок. (Гостина дідуся у бід-
 ного). Вр. 333.

333. — в. 317.
 389. а. Ходзіл Адам по раю. (Гріх Адама
 і його прогнання з раю).
 б. Ходив Адам по раю.
 495. б. Ішло дівча на воду. (Грішна дів-
 чина в пеклі).
 564. Допомож нам, Боже.
 587. В неділеньку по обіді. (Грішниця
 перед Христом).
 622. Ой Марийо, Матко Божа.
 624. В день Божого народження.

III. Балади й романси.

1. Ой приїхали козаки з обозу. (Трой-
 зілля).
 97. Пасло дівча тай гусоньки. (Брати
 віднаходять викрадену сестру).
 111. Гей довов мі, довов. (Смерть попаді,
 що втекла з розбійниками).
 175. Повіджете, младеньци. в. 560.
 176. α) Ей мала мати одного сина. (Све-
 круха отруйниця невістки і си-
 на). Вр. 493. а.
 192. а. Ввійжджай, фурмане. (Напад роз-
 бійників на візника).
 226. Пішов пан на лови. (Пан знеслав-
 лює дівчину-пастушку).
 227. Деходив, там ходив. (Убійник милої).
 243. Під дубиною, під зеленою. (Початок
 бал. про голубку і нелюба).
 268. β) А там долов під явором. — в.
 432. α β
 269. Мати сина проклинала. (Син про-
 клятий матірю стає явором).
 270. Ішло дівча на воду. (За збанок —
 пан).
 292. А на наші салашині. в. 560.
 294. — в. 331. г.
 331. г. Серед ночі о півночі. (Убійник
 жінки). Вр. 294.
 342. Облетів сокіл. в. 597.
 360. β. Їа там в місті на риночку. (Вдо-
 ва счарувала парубка).
 379. Де ти була, моя мила. (Смерть не-
 вірного любка).
 388. Дубина, дубина. в. 560.
 422. а. Ішов жовнір без ліс. (Заблуканий
 жовнір). Вр. 586.
 429. а. Откаль соненько сходило. (Стрі-
 лець убив дівчину).
 432. а. α) Орала баба заграду. (Король
 і ковалівна). Вр. 493. г.
 432. а. β) В ночі піде, в ночі прийде.
 (Жінка розбійника). Вр. 268. β,
 447, 497. г.
 432. б. — в. 560.
 439. а. Пішли рибарчиці. в. 560.
 б. Ішли рибаре на риби. в. 560.
 447. Ой дав я ей кошулю прац. в. 422. а. β.
 458. А там долов на муравце. в. 559. а.
 479. На горі зеленна. (Дівчина обрабо-
 вана югасами).
 486. Зельманова сина мала. (Вїзд удови-
 ченка на війну, кінь післанець).
 487. Стала нам ся новина. (Пані заб-
 ває мужа). Вр. 495. а в.
 493. а. На Чорну гору бежала. в. 176. α.
 б. Ішли рибаре на риби. в. 560.
 г. Орала бабу заграду. в. 432. а. α.
 494. Ой гора, гора, горонька. (Розлука
 матери з сином).
 495. а. в. Сталася нам новина. в. 487.
 г. З понеділька на вторек. (Початок
 балади про шлюб брата з се-
 строю).
 495. г. Сів си сокіл на грушку. (Сокіл
 оплакує смерть матери).
 497. г. А там долом під явором. в. 432. а. β.
 498. β) А там долов під горбочком. в. 597.
 536. Там на горі калина. (Початок ба-
 лади про дівчину, що чарам
 прикликує милого).
 549. в. г. Ой на горі, на горі. (Пастушці
 займають воли).
 552. Купалося дівча в ставі. (Староста
 знеславлює дівчину).
 553. а. Там на горі зимний вітер. в. 571. б.
 б. Там на горі Семен жито. в. 571. б.

557. Є там долов паньска лучка. (Пан пориває дівчину).
 559. а. На зелені тай у луці. (Жінка отроує мужа). Вр. 458.
 560. Ішли рибари на риби. (Покритка топить дитину). Вр. 175, 292, 388, 439. а б, 493. б.
 561. Там на горі зимний вітер. в. 571. б.
 563. α) Наділа мі свекра куділь. (Свекруха чарівниця)
 β) Кой ся милий од милой брав. (Мертвець — коханок).
 565. Там на горі зимний вітер. в. 571. б.
 571. б. Там на горі зимний вітер дус. (Козак зводить заблукану дівчину). Вр. 553. а б, 561, 565, 618.

572. Літав пташек попод окенечко. (Поворот з війни раненого коханця).
 577. Сидит Янчік при поточку. (Коханець убиває свою милу). Вр. 598. а.
 586. — в. 422. а.
 589. Янчік коня поїв. (Дівчина вбиває зводителя). в. 597.
 597. Широкая дороженька. (Мандрівка дівчини з козаком). Вр. 342, 498. β, 589.
 598. а. Стоїт Кароль при поточку. в. 577.
 611. Як-ем служив ве дворе. (Коханець на гробі милої).
 618. — в. 571. б.

IV. Приколискові пісні.

90. б. Ей йа люлю мі. в. 115.
 98. а. Люляй-же мі. в. 174. а.
 б. α) Колишся мі.
 β) Люляй-же мі, сину.
 102. Люляй-же мі.
 115. Люлю-же мі. Вр. 90. б, 230. б.
 172. Люляй-же мі.

173. Ой сину мій, сину.
 174. а. Люляй-же мі. Вр. 98. а.
 б. Ей люляй мі.
 222. Люлю-же мі. в. 115.
 230. б. Ей люлю-же мі. в. 115.
 454. Люляй, люляй, колишу тя.
 478. α) Люляй, люляй, сину младий.

V. Парубоцькі пісні.

8. Оженивби я ся.
 9. Не ходивем за ньов.
 20. Ей йа мол фраїрка.
 29. Ой не позерай на мя.
 31. б. Дай-же мі, дівчатко.
 32. — в. 450.
 66. Здушив я ся, здушив.
 70. Ей маластівський варош.
 74. Оддай мі, дівчатко.
 83. б. Не тотя мі мати.
 84. Сьвітій, Боже, сьвітій. Вр. 210.
 85. В зеленім гаю.
 96. Оженивби я ся.
 114. а. Напивбимся води. в. VI, 50. б.
 149. А Боже мій, Боже.
 158. Шумний я паробок.
 162. б. β) Штирі бички займу.
 205. Ей маме штири бички. Вр. 554. α.
 206. Дівчатко, дівчатко.
 207. а. Ей маю косу.
 б. Маю я косу.
 210. Свитай, Боже, свитай. в. 84.
 215. б. Заяли мі волки. Пор. VII 497. а в.
 217. Ой маєш, дівча, красу. Пор. 367. в.
 219. По садоньку ходжу.
 224. На йубочи ораї.
 229. б. Парубочку гладкий.
 293. а. Не буду ся женив.
 314. Веду коня до Дунаю.
 318. Посіяла руту-мяту.
 322. Вшиткім добре.

330. Іде козак берегами.
 340. а. Пониже млина. Вр. 381. а б.
 б.
 358. в. Як я ішов поза гумен,
 361. Там на горі черешенька.
 363. Ей кувала зазулиця.
 367. б в г. Як я ішов без тот лес. в. 453.
 368. Червене яблочко.
 372. а б Я до леса не піду.
 375. г. Я сем хлопец справедливий.
 377. б. Ой не спим, не спим.
 381. а. Пониже млина. в. 340. а б.
 в. З гори ся хмарит. — Як а)
 394. А жеби мі не про милу.
 404. г. — в. 450.
 414. а. Як я іхав без тот хотар.
 421. Ой же било не свитало.
 450. Гори ідем. Вр. 32, 404. г, 492, 548.
 453. Ішов я сой brez лес. Вр. 367. в; VI.
 583. β.
 455. Дзівча, дзівча, рушай собов.
 464. Взявбим ти, дівчатко.
 472. а. Пішов я до леса. в. 505. в.
 б. Не піду до леса. в. 505. в.
 474. Удьян пайташ.
 491. β) Ой Боже, Боже примилений.
 492. — в. 450.
 493. Червена ружа.
 500. Не піду до леса. в. 505. в.
 503. Мамо моя, куп мі коня.
 505. а. — в. 500.

505. б. Повідж мі, дівчатко.
в. Поїхав до ліса. Вр. 472. а б, 500,
505. а.
507. Ей ви дівчата. Вр. 549. а.
522. а. Кобис біла фраїречка. в. VI. 522. б.
523. Жаль мі, жаль мі.
527. Ой на роваш, свий коню.
538. а. Моя мила задремала.
548. — в. 450.
549. а. Ой дівчата, чуєте. в. 507.
553. в. Як-ям ішов.
554. а) Як я сой засьпівам. в. 205.
575. Зімно, презімно.
583. а) Як-ем ішов. в. 553. в.
604. Червене яблочко впало.

VI. Дівочькі пісні.

10. Та танцуй, дівча.
13. Гоп-гоп, Параска красна.
16. а. Йа тепер мі, тепер.
19. Хоцби тоги гори
23. Співалабим собі. Вр. 38, 204, 603. а.
24. Не зато сой співам Вр. 28.
25. Ей йа добрі мі.
28. Ей не зато я співам. в. 24.
36. Ей мамо моя.
38. Ей співалабим собі. в. 23.
40. Ей ючка, ючка. в. 349.
50. а. Ей як я сой засьпівам. в. 105.
б. Ей пасалам, пасала. Вр. 147; V,
114. а.
55. Ой співаночки уої.
72. а) Йа знала я, знала. в. VII. 590.
79. Мамцю моя, мамцю.
86. Співаночки мої.
91. Ой маю я, маю.
100. Ой сьпівам я си.
104. б. Ей чие то дівчатко.
105. Як я си засьпівам. Вр. 50. а; V. 554. а.
107. б. Подме на орішки.
112. Кеби так горіла.
116. Як я си засьпівам. в. 156.
120. Тече вода, тече.
125. Зазуленька кукат.
127. Співалабим яку.
129. в. Ей а на наших дверих.
135. Ей поляна, поляна.
137. А нашто мі, нашто.
143. Ой мамусь моя.
147. Пасалам, пасалам. в. 50. б.
150. а. Ей лучка моя.
151. Там пониже села.
156. Пришла мі неділя. Вр. 116.
157. б. Ани мі не вечер. Вр. 256. б.
161. Гей до нас, хлопці.
164. Ей як я сой засьпівам. Вр. V. 554 а.
169. б. Сподобався мі.
176. б) Ой гули, гули. в. 246.
182. а б. За горами, за лесами.
204. Ой засьпівалабим сой. в. 23.
221. а. Ей як я піду брез лес.
229. г. б) Мамо моя, мамо.
е. А Боже мій, Боже.
233. γ) Не буду, не буду.
241. Ой мамо моя.
246. Ей гули, гули. Вр. 176. в.
251. б. Мамусь моя ховай-же мя.
256. б) Сьпівайте, дівчата. в. 157. б.
265. Єще-м не перейшла.
268. γ) За горами, за лесами.
276. Чорна гора буковина.
278. Ой дай-же мі, Боженьку.
279. Ей над бистрим яречком.
281. Бивайте мі здрави.
289. Ей кобис ти, дівчино.
293. б. Не маю голосу.
295. А там долом дзеленьким. в. 311. б.
308. Ой дзевчатко волянске.
311. а. А я в своєї старий мамп.
б. А попід гаї. Вр. :95.
321. Через сад на поклад.
329. За пецом цибуля.
349. Високий брезечик. Вр. 40, 570. б.
365. б. Я не піду за Яська.
371. Недалеко верба бучка.
376. а) Пошло дзевча до заградп.
399. Ой Ганцю, Ганічко.
406. Кой я конопельку.
418. Задуй мі, ветрпчку.
441. В нашім саді. Вр. 581.
446. Откаль соненько. Вр. 483. а; 496. а.
452. а. Ей гаїк, гаїк.
б. Ей в нашім дворі.
в. Летіла овца.
467. Ей мамусь моя.
483. а. Откаль сонечко. в. 446.
490. б. Чья вина? материна.
491. γ) Ой мамцю, мамцю. Вр. 502.
493. в. Ей впала мушка.
496. а. Откаль соненько. в. 446.
502. Боже, Боже, як мі гірко. в. 491. γ.
504. Янічку, Янічку.
506. Чья ти, Ганічко.
522. б. Жеби ти бив паробочок. в. V. 522. а.
529. б. Добра трава.
539. Як я піду на Мадяр.
570. б. — в. 349.
581. В нашім саде. в. 441.
583. б) Як-ем ішла брез ліс. в. V, 453.
585. Ішли панни на шпацір.
592. а. Йа там в лісі.
601. Як-ем пасла.
603. а. Бучку при поточку. в. 23.
608. Гей пониже селечка.
612. а б Я на береженьку.

332. Бандурки ся породили.
 336. В шерим полю. Вр. 75. д.
 339. а б. Коби мі не гора.
 343. Ей Марись моя, Марись.
 344. а. Тече водичка зпід яворічка.
 351. Шумний коник. Вр. 521. б.
 352. Моя мила (2), што робиш. в. 376. д.
 353. Жибим не познала.
 354. Ей чежко сердцу мому.
 355. Пришов милий до милої.
 357. А у лісі конопелька. Вр. 319.
 360. α) А де-ж тота дороженька.
 362. Не з вечера.
 364. Кеби чорни очата. Вр. 366. аб, 367. а.
 365. а. Ей піду там, піду там.
 в. Ей братко ся мі жениш. в. 263. а.
 366. а б. На зелені убочи. в. 364.
 367. а. А пониже Андрівки. в. 364.
 373. Як я ішов од свої Марині.
 374. Там за гороньком. Вр. 412. б.
 375. а. Ганцю біла. Вр. 543. б.
 г. А Боже мій наймиленший.
 376. д. Мила, мила, де-с поділа фраїра.
 Вр. 352, 529. а.
 382. На што я ся наглядав.
 385. Рубав сом чатину. в. 263. а.
 390. Гей там на горі тернина.
 393. Ей гоя-же мі, гоя.
 396. Моя мила, де-с ти біла.
 397. а б. До саду, дівчата. Вр. 466. б.
 400. Гаєм зелененьким. в. 401. а б в.
 401. а б. Мала я фраїра. Вр. 400, 401. в.
 в. Малам я милего. в. 401. а б.
 412. б. Кой я собі увці пасала. в. 374.
 415. Посадивем черешеньку.
 416. А што-же мі прийде.
 417. Препрос мя, миленька. в. XIV. 420.
 422. б. А росла мі черешенька. в. 476.
 430. Там під лісом Феся. в. 603. б в.
 431. Ей йа ти моя Марисю.
 435. Під виглядом рокита.
 445. а. Гей зїздив я, зїздив. Вр. 445. б.
 б. Приїжджай, приїжджай. в. 445. а.
 459. Кед я спала пред своїми дверми.
 460. Там на горі три крниченьки.
 463. Ганю, Ганю, біла Ганю.
 466. б. До сашу, дівчатко. в. 397. а б.
 470. Ани не ходь, ани не придь.
 473. Зелена рутка, жовтий цвїт.
 476. Ой маю я черешеньку в лесе. Вр.
 422. б.
 481. — в. 272.
 485. Чорна гора родит копер. в. 272.
 490. в. — в. 491. ε.
 491. ε. Ой Боже, Боже з високости. Вр.
 490 в; XIV. 471,
 497. а. Тече вода зпід явора. Вр. 497. в.
 б. По садї ся прохожає. Вр. 559. б.
 в. Тече вода зпід явора. в. 497. а.
 508. Пішла дівчина на буквинну.
 509. Помачав ня, помачав.
 516. γ) Ой за Бодрог. в. 257. б.
 518. При Дунаю. в. 530.
 521. б. Тиха вода бреги ламле. в. 351.
 526. Кой я ішов з Дебрецина.
 528. Ей йа в Дукли на писаню.
 529. а. Ганцю біла, (2) што робиш. в. 376 д.
 530. За горами, за лесами. Вр. 518.
 532. Яка ти сі, моя міла.
 534. Чорна гора.
 535. Сидит пташок на черешні.
 543. а. Ей доленче, біле дзевча.
 б. — в. 375. а.
 546. Пришовби я до вас. в. 568. а.
 551. Ей Боже, Боже, зла година.
 554. β) Вівсику богатий.
 556. а. Гора, гора горувата. в. 272.
 б. Там по горі росне копер. в. 272.
 559. б. По садоньку походжає. в. 497. б.
 568. а. Пришолбим я до вас. Вр. 546.
 б. α) Я би до вас пришов. — Як а)
 571. а. Под облачком явір посаджений.
 582. а б. А там долоу (2), при долни.
 Вр. VIII. 598. б.
 584. Не хтілас мі (2) любовац.
 590. Приїдь до нас, шугайку. в. VI. 72. α.
 594. а б. Юж-єм поорав.
 599. Тече вода зпод явора.
 603. б в. Попід гаєм Феся. Вр. 15, 89,
 284, 430.
 610. Бистра вода, бистра.
 621. Міла моя, міла.

VIII. Про втрату вінка.

6. α) Ей шандари.
 β) Ей в калиновим лесе. в. 179.
 18. Ей кед-єс ся приспала.
 21. б. Ей кед ти, дівча знало.
 75. α) Козаре, козаре.
 99. а. Поточе, поточе. Вр. 257. в.
 113. Як-ям біла в Кошицах.
 179. Там за нашом хижом. Вр. 6. β.
 211. Тогди ти мі, тогди.
 229. в. Сиділо дівчатко.
 239. Кед я служила.
 254. Виляла водиця.
 257. в. А вінку мій, вінку. в. 99. а.
 271. В ширим полю дубина.
 288. Йа на межді черешенька. в. 358. б.
 337. А юж-лем бив за водов.
 358. а. — в. 358. г.
 б. Под облачком черешенька. Вр.
 288.
 г. Сіла муха на коноплю. Вр. 358. а.
 375. в. Як я ішов вчера вечер.
 434. Не повідж. дівчатко.
 490. а. Коло мого йогрудечка. в. 498. α.

498. а) Коло мого йогрудечка. Вр. 490. а. 598. б. Ей пониже Темешвару. в. VII.
516. а) Шов Янчік (2) наптий. 582. а б.

IX. Пісні жіноцькі й про подружнє життя.

46. а. А роскоши мої.
64. Бабо, гамбу тримай.
76. Ой діти мої, діти.
118. Скаравес ня, Боже. Вр. 316.
128. а. Ей з єдней страни вершка. в. б).
б. Ей а там за горов. Вр. 128. а.
136. Долина, долина. Вр. XIV. 162. а.
139. А моя газдиня.
163. Така моя жена.
170. Ой яворе, яворе.
177. Не піду я домів.
186. Журо моя, журо.
233. β) Чом си не засьпіваш.
248. Ей Боже, Боже, што мі з того.
Вр. 380, 405.
309. Што-м заробила.
316. Скаралесь ня, Боже. в. 118.
376. β) Жалуеш мі, моя мила. Вр. 538. б.
378. Нішто мі не винен.
380. Ей Боже, Боже што-ж мі з того.
в. 248.
381. б. Давидова жена.
383. Сама-м рожу посадила.
392. Не хвалюся, не ганюся. Вр. 409,
419, 449. а.
405. Боже, Боже, што мі з того. в. 248.
409. Коб я була біду знала. в. 392.
419. Як я біла ще маленька. в. 392.
423. А Боже мій. Вр. 448.
448. — в. 423.
449. а. Ей коби я біду знала. в. 392.
466. а. Ей червена ружа.
491. а) Ой йа Боже мой.
510. Про що мене головонька болит.
538. б. Банувала моя жена. в. 376. β.
568. б. β) Умерла мі жена. Вр. в)
в. Жена мі йумерла. в. б. β).

X. Сирітські пісні.

82. Ей наш милий Боже. в. 124.
124. Ей йа Боже мій, Боже. Вр. 82, 280.
133. а. Ей я єдна, я єдна.
160. Ей йа Боже мій.
260. а. А Боже мій, Боже.
268. а) А під гаєм зелененьким.
280. Ой Боже мой, Боже. в. 124.
310. Ей а Боже мой, Боже.
428. в. Ей горі лученькамп.
475. Ей як я зумрем.
477. Плине качур по Дунаю.
617. Вишла вен.

XI. Вояцькі пісні.

63. Не буду, не буду. в. 75. γ.
67. Ей овце моє, овце.
75. γ) Не будем, будем. Вр. 63, 212.
129. а. а) Ей мамцю моя, мамцю.
154. Ей гварила мамічка.
212. Не буду, не буду. в. 75. γ.
232. β) Кой я масірував.
245. Дівча з павами.
275. Ти моя мила.
341. Там на горі два дубики.
348. Военский хліб смачний.
356. а. А до нашей заградечки.
369. В Маластові чорна роля.
398. Засьвіти мі, ясна зоре.
429. б. Кед я ішов машерувац. в. 433.
433. Кой я ішов яко югас. Вр. 429. б.
469. Шаблечка не моя.
488. а. Широкий мостечек. в. б)
б. Високий мостечек Вр. а в)
в. Зельоний мостечок. в. б)
512. А я неска тут буду.
513. Йа там долоу генстий ляс.
514. Кед я це, мой міла.
533. Сьвітило сонейко.
540. Вчера вечер из вечера.
567. Як я кедись з Кошиц.

XII. Про еміграцію.

71. Ей неска-м ту.
72. γ) Мій муж в Гамерице.
93. а) Ой, подме-же ми, подме. в. 347.
233. а) Поїхав мленький.
235. Ця ви, мамцю, спите.
267. а б. Подме, хлопці, подме. Вр. 603. г.
296. — в. 356. б.
326. б. В Гамерице в салоне.
331. б. Було колись у нас поле.
331. в. Добре тобі, моя мила.
347. Подме-же ми, подме. Вр. 93. а);
XIV. 144.
356. б. Як я з краю виїжджаю. Вр. 296.
395. А Боже мій із тов Гамериков.
543. в. Як-ем їхав з Гамерикп.
562. А не є то на свеце.
603. г. — в. 267. а б.

XIII. Жартливі, насмішливі, фривольні й паницькі.

4. Пішов мій миленький.
 14. а) Ой жеби моя мила.
 16. б. Ішов дзяд на губи.
 17. Ей не піду я домів.
 22. Не я ту, не я ту.
 30. Посмотр, дзевча.
 35. Гей подобали мі ся.
 46. б. Чудуються люде.
 49. Любуй-же мя, хлопку. в. VII. 266.
 56. Ой черешня.
 62. Млинарю, млинарю.
 68. Ей там на горі вишня.
 72. β) Гварила кобила.
 93. β) Кумочко, кумочко.
 95. Боже мій любенький.
 129. б. Ей горі селом ішов.
 134. Ей такого мужа мам.
 153. Дай, Боже, добрийдень.
 169. а. Ой пила, пила. в. 198.
 181. а. Бив мене муж.
 б. Дрим, бабо, дрим.
 187. Вітер дує.
 188. Боже, Боже, што ся стало. в. 566.
 190. а. На копицькій горі. Вр. б в), 191.
 б. На зеленій траві. в. а)
 в. Пасла Ганця пави. в. а)
 191. Там в зеленім гаю. в. 190. а.
 198. Ей пила, пила. Вр. 169 а, 208, 238.
 201. а б. Ци-же-м не газдиня.
 203. На долиниці раз.
 208. — в. 198.
 215. а. Де будеме спати.
 221. б. Ей оженься, Янічку.
 228. а. Ой пані кумо. Порівн. 515. а б.
 229. а. Пішла я на губи.
 236. а б в. А за нашов хижов.
 238. в. 198.
 240. а. В неділеньку рано. Вр. 334.
 б. А там за гороньком.
 244. Дзєціно моя.
 252. а б. Моя жена розум мела.
 г. А ци я пес. Вр. VII. 252. в.
 264. Де терня, там терня.
 274. А хто бачив, а хто чув.
 285. Ой мам фрайрку грубу.
 286. А в неділю пiana била.
 298. Кукала зазуля.
 299. а. Іду я, скочу я.
 б. Сім ріжків орішків.
 300. Ой хлопчята, хлопчята.
 301. Ой вишла я на гірку.
 302. Што там мащ, дзєвчино. в. 324.
 303. Помикайсе, помикай.
 304. Посмотр, дзєвча.
 305. Ей Боже мій.
 306. Пасля віці молодіці. Вр. 312.
 312. Сиділи си два молодці. в. 306.
 313. Не попатруй на коцша.
 324. Што там мащ, дівчино. Вр. 302.
 326. в. Старалаша.
 334. А в неділю рано. в. 240. а.
 335. а. Чому-же-с ся не оженив.
 б. Ёще-єм ся не оженив.
 338. Там на горі черешенька. в. 592. б.
 344. б. Який мі параль.
 345. а. Тече водичка.
 б. Сіялам мачок.
 350. Дала мі мамця корову.
 358. г. Ей сам не знам.
 370. Я йсем другар.
 377. а. Ожениламея.
 387. Ішла Марина.
 391. Ей на горі біла скала.
 402. Я нещасний парубочок. Вр. 407. а б.
 403. Ідзем, ідзем. Вр. 410. б.
 404. а. Керм ш, кермеш.
 б. Як мі буде, так мі буде.
 в. Подме домів.
 г. Дубе, дубе.
 407. а б. Мадяр, Мадяр. в. 402.
 408. Гуляй, гуляй.
 410. а. Я би тому не вірила.
 б. Мадяр піє. в. 403.
 411. Де-ж ти ідещ, Олено. Вр. 436.
 412. а. Який ти, Янічку. Вр. 465.
 424. Ей сусідко.
 426. Мила моя, премила.
 427. А мій милий захворів.
 428. б. Бодай та карчмичка.
 г. Бодай гота коршма. в. 428. б.
 436. — в. 411.
 438. а. Ей я старому не верила.
 в. Янчік, Янчік. в. 602.
 440. Ей я відзяв.
 442. а) Ой Боже мій любенький.
 β) Ей на горі, на горі.
 443. Добре тобі, моя мила.
 449. б. Няню, няню.
 451. А гнали гурале овце.
 452. г. На брезку стала. Вр. 484. б.
 456. Мала баба Михала.
 457. Тепер-ям ся оженив.
 465. — в. 412. а.
 480. Як мі било літ пятнайцять.
 482. Мав я вітця богатого.
 483. б. Ей там на горе дубна.
 484. б. Ей ся гоя, лелія. в. 452. г.
 489. Тече вода з явора. Вр. 516. β)
 491. б. Ей там на горі.
 499. Ма тен циган.
 501. А я нещасливий.
 511. Наша кура рябава
 515. а. А в неділю палюнечку пию Вр. б)
 б. А в неділю раз палюнку пию. в. а)
 516. β) Дівча, дівча (2) подь з нами. в. 489.
 517. Ідзе пуган (2) до леса.
 521. а. Ой Боже мій (3) на свеце.
 531. На пецу молотил.

537. Ой умерла качмаречка.
 544. Пп ти циган.
 545. Обернися, дівча, раз.
 547. Ей мороз, мороз.
 566. Не било то, яко влонн. Вр. 188.
 574. Як-ем служив на фаре.
 580. Ей жеби біла не губаня.
 592. б. Мам я красну заградечку. Вр. 338.
 593. Не бой ти ся, моя мила.
596. а. Я си хлопец газдовский.
 602. Женнвбмсея. Вр. 438. в.
 605. а б. А хлопец капушан
 606. Ой там на горі. Вр. 620. а.
 613. А там долов.
 616. А Боже мій.
 620. а. А там на горі. в. 606.
 б. Ой ми, яко ми.
 623. Мала баба три доньки.

XIV. Ріжні теми.

а. Протиставлення бідности й багатства.

101. Ей калина, калина.
 145. Пришов я до корчми.
 166. Зелене-м посіяв.
 167. Ей Боже мой, Боже.
 171. Ей я худобний человек.
 229. ж. Хоц я і худобний.
 437. Ей югасе, югасе.
 438. б. Боже, Боже, ниц не маме.

б. Історичні спомини.

129. а. γ) Там пришов він на мосце.
 150. б. Ей пісарю, пісарю.
 468. Як-ем шов з Будзіна.

в. Дітські пісні.

558. Ей підудже я в лісочок.
 600. Ей беньки, беньки.
 615. Кукульочко.

г. Поза групуванням.

21. а. Ей я старій.
 52. Ей дівчатко, лелія. Вр. 216.
 69. Та де-ж тога йовечка.
 80. Не тота мі кавка.
 142. б. Не ход до нас, Янчік.
 148. б. А нпраз я, нпраз.
 216. Ей дівчатко, лелія. в. 52.
 253. Ганця біла.
 283. Побілі, побілі.

297. Штирі бички.
 376. γ) Пп ти, дзевча.
 386. А сова кральова. (Пташнне весілля)
 413. а б. Чпе-ж то полечко.
 422. в. Виросла мі серед села.
 428. а. Як я стадзи пойдзем.
 462. Не ходз до нас.
 478. β) А Боже мій примилений.
 484. а. Кой-сме капусту садили.
 496. б. Ей качмар, качмар.
 541. А ти старній свяку. Вр. 596. б.
 549. б. А на лучце зеленій. в. 569.
 569. А на луці зелені. Вр. 549. б.
 570. Ей буде зима.
 576. Моя мила.
 595. Як я стадзи повандрую.
 596. б. — в. 541.
 614. Прихіали (2) козаки з йобозу.

д. Неодноцільні пісні.

33. Казала ми мати.
 108. Ей кед ня, мамцю.
 117. Зазуленько свя.
 122. а. Ой Боже мій, Боже.
 140. Діти мої, діти.
 144. Подме-же ми, подме.
 162. а. Вівсейку богатий. в. VII, 168;
 IX, 136.
 420. А чия я, чия. в. VII, 417.
 471. Ей біда мене з хижі жене.
 609. Ой на лови.

Пісні галицьких Лемків досі були в нас звісні головно лиш із двох збірників: Головацького й Верхратського, що далеко ще не вичерпують пісенного багатства з тої мало дослідженої закутини української землі. Хоч під етнічним оглядом спільні основи сполучують Лемківщину з иншими частинами української батьківщини, — лемківські народні пісні виявляють багато характеристичних окремішностей не лише в своїх мелодіях, але й у текстах; се позначається вже в самому засобі й доборі пісень, як показує їх перегляд і групування по змістови.

Пісенний репертуар лемківського села складається в більшій часті з коротких дво—тристрофових співанок; вже й одна строфа може устоятися як окрема співанка. Часто на пісню складається кілька

строф, зв'язаних одною темою або мотивом; та ще частіше народній співець дучить свобідно строфи чи то на основі асоціації думок, чи спільного заспіву (75 β), або одного звороту, навіть одного слова, що повторюється. Одну строфу стрічаємо раз у такому, другий раз в іншому сполученні (н. пр.: 217 і 367 в; 554 α) і 205). Буває й таке, що в одну пісню злучено строфи або групи строф, які змістом слабо пов'язані або навіть зовсім не вяжуться з собою, і в яких можна пізнати частини різних пісень (ч. 162 а). Отже й у лемківських дрібних співанках повторюється те саме явище, яке завважено при співанні східно-галицьких коломийок, польських краков'яків та в.-руських частушок.

Отже й спричинює великі труднощі, хитання й сумніви при порядкованні лемківських пісень по змістови; приходиться приділювати пісні місце в тій чи іншій групі відповідно до того, який елемент має в ній перевагу, та навіть творити окрему групу пісень з неодноцільним, мішаним змістом.

Межі дрібними співанками парубоцькими, дівоцькими, любовними й жартливими певно знайдеться чимало танкових пісень, як на се вказує їх віршовий розмір а подекуди й зміст (10, 85, 182 а б, 408, 452 а, 455). Найчастіше вживаною формою тих дрібних співанок є строфа, зложена з двох 12-складових віршів 2 (6 + 6), так само, як у польських краков'яках; рідше подибуємо тут 8-складові вірші, що по 4 складаються на строфу 4 (4 + 4), подібно, як в українських шумках.

Та коли східно-галицькі коломийки, шумки, козачки а також польські краков'яки, як пісні *xxτ' εξζαγγυ* танкові, мають не лиш свої типові форми вірша й строфи, але визначаються ще й характеристичним для кожної форми танковим ритмом¹⁾ (усі підходять під такт $\frac{2}{4}$ із знаменним для кожного танка укладом ритмічних мотивів) — межі лемківськими піснями не повелось нам знайти такої типової танкової форми. Оттому то при порядкованні текстів не визначаємо окремої групи танкових пісень.²⁾

Обрядові пісні (І гр.), заступлені таким великим числом у давніших збірниках українських народніх пісень, тепер скрізь уже починають загинати; але на Лемківщині (подібно як у західніх Слов'ян) їх вимирання почалося очевидно багато скорше і сягнуло глибше: з колядок повелось нам записати всього 3³⁾, — (всі зберігають типову укр. мелодію й старинну форму вірша 5 + 5); з щедривок 1, з обжинкових пісень 3, а з гаївок збереглись ледви незначні сліди у піснях, що втратили вже своє давнє обрядове значіння. Із усіх обрядових пісень весільні ще й досі найсильніше держаться на Лемківщині; та лиш мала їх частина (6 на 31, а саме: 375 б, 384 а б в,

¹⁾ Форму коломийок обговорили ми в студії „Ритміка українських народніх пісень“ — відбитка з Записок НТШ. Львів 1907. ст. 142—150.

²⁾ Краков'яковий ритм у лемківських мелодіях доволі рідкий (н. пр. в мел. 610 очевидно польського походження). Лемки співають подекуди й коломийки, та їх розмірно небагато і вони не є характеристичні для лемківського пісенного репертуару (287, 301, 303, 306, 308, 318, 322, 330, 331 а, 332, 334, 337, 341). Замітна річ, що коломийка на лемківському ґрунті подекуди змінює свою типову ритміку: 320, 331 б в.

³⁾ Ледви чи се можна пояснити несприятливою для записування колядок літньою порою.

378 а б), виявляє в мелодії й типовій формі 7-скл. вірша тісне споріднення з весільними піснями, співаними скрізь по українській території; лемківські весільні пісні в переважній більшості під оглядом змісту, форми вірша (6 + 6) й мелодії творять окремішній тип. До тогож співають Лемки при нагоді весілля зчало пісень (в значній часті насміпливих), що не виявляють тіснішого зв'язку з поодинокими актами весільного обряду і навіть своїми мелодіями відбігають від весільних пісень; томуж можна їх почути й поза весіллям.

Мабуть від польського люду перейняли Лемки до весільного репертуару пісню „Ой хмелю, хмелю“ (573) звісну також на Моравії¹). Польська весільна пісня „Oj przyjechali żołnierze z obozu“ на лемківському ґрунті (614) здається втратила зв'язок з весільним обрядом, так само, як давня гаївка „Горіла липка“ (579), що в польській версії співається між весільними. До лемк. обр. пісень взагалі мало знаходимо паралель між піснями західних сусідів.

Собіткові пісні, не подибувані в інших сторонах української території — се також окремішність лемківського пісенного репертуару по обох боках Карпат, що пояснюється західними впливами.

Пісні духовного змісту (II гр.) в значній часті мають легендарний підклад; деякі приймають навіть баладний характер, як н. пр. пісня про грішну дівчину, занесену сатаною до пекла (495 б); помітне тут як і в 587 близьке споріднення з моравсь. і польсь. варіантами.

Наш збірник показує наглядно, як багата традиційна поезія Лемків на **баладні пісні** (III гр.), чого досі не добачувано за скупістю етнографічних матеріалів з галицької Лемківщини.

Подибуємо тут чимало балад і романсів, поширених по всьому просторі українських земель і характеристичних для українського пісенного репертуару взагалі: 1. (Тройзілле), 495. г. (Шлюб брата з сестрою), 176. а) (Свекруха отруйниця), 243. (Голубка і нелюб), 269. (Син, проклятий матір'ю, стає явором), 331. г. (Яким за намовою вдови убиває жінку), 360. (Вдова счарувала парубка), 422. а. (Нічліг заблуканого жовніра), 486. (Виїзд удовиченка на війну), 536. (Дівчина чарами прикликає милого), 559. а. (Жінка [сестра] отруйниця), 560. (Покритка топить дитину), 571. б. (Козак зводить заблукану дівчину), 597. (Мандрівка дівчини з зводителем). Та в дуже значній часті засіб і добір балад, співаних на Лемківщині, покривається з баладовим репертуаром Словаків, моравських Чехів а подекуди й Поляків. Се можна сказати як про баладні теми улюблені головно в згаданій словянській групі і поза нею мало де звісні, так також про особливу редакцію декотрих дуже поширених балад і романсів; споріднення виявляється часто навіть у віршовій будові.

Тут можемо причислити ось які пісні нашого збірника:

97. Брати віднаходять викрадену сестру; розмір вірша у лемківських варіантах 4 + 3 і 4 + 4, у польських 4 + 3 і 5 + 3, в моравських 4 + 3.

192. а Розбійники нападають на візника.

226. Пан знеславлює дівчину-пастушку; у лемк. і польських вар. двовіршова строфа 6 + 6, 4 + 4 + 6.

¹) F. Susil: Moravs. n. p. ч. 391. — J. St. Bystron: „Polska p. l“, ст. 49.

227. Янчік убиває Магдаленцю: розм. 6 + 6 у лемк., моравських і польських вар.

270. За збанок — пан; строфа 2 (4+3). 5+5 у лемк. і польськ. вар.

429. а. Сгірлець убиває дівчину.

432. а. з) Король і ковалівна; розм. 5 + 3 у лемк. і морав. вар.

432. а. з) Жінка розбійника; розм. 4 + 4 у лемк., словацьк., морав. і польськ. вар.

495. г. Сокіл оплакує смерть матери (— милої, у моравськ. вар.); розм. 4 + 3 у лемк. і моравськ. вар.

552. Староста знеславлює дівчину; розм. 4 + 4 у лемк., польськ. і моравськ. вар.

557. Пан пориває дівчину-пастушку; розм. 4 + 4 у лемк. і моравськ. вар.

563. з) Мертвець-коханок; розм. 4 + 4 у лемк., словацьк. і моравськ. вар.

572. Поворот з війни раненого коханка; строфа 2 (4 + 6), 8 у лемк. і моравськ. вар.

577. Коханець убиває мило; розм. 4+4 у лемк. вар., 4+4 і 4+3 у моравських.

611. Коханець на гробі милої; розм. 4 + 3 у лемк., польськ. і моравськ. вар.

495. б. (з II. групи). Грішна дівчина в пеклі; розм. 4 + 3 у лемк., польськ., словацьк. і моравськ. вар.

В цьому особливому доборі пісень баладового характеру лежить також одна із окремішностей пісенного репертуару Лемків. Показані вгорі спільности Лемків і західньо-слов'янської групи в обсягу балад і романсів дозволяють догадуватися, що Лемківщина відіграла дуже важну роль в передаванні й обміні пісенних тем межі Україною й Заходом.

Лемківська редакція деяких баладових тем в порівнянні з іншими набирає великої цінности через те, що визначається особливою повнотою й викінченням (н. пр.: 97, 269, 432 а. з) 563 з).

На особливу увагу заслугує сполучення в пісні 563 з) двох баладових тем: 1) свекруха-чарівниця і 2) дочка зозулею прилітає до матери; коли друга тема дуже популярна в українській і взагалі — слов'янській народній поезії,¹⁾ то до першої відшукали ми лиш один варіант лемківський. Цінний також доволі рідко подібуваний варіант балади про мандрівку дівчини,²⁾ що убиває зводителя (589) — тема широко розвинена в малярській редакції.³⁾

Серед мандрівних пісень, якими є балади, тяжко буває дошукатися продуктів місцевої творчости; та годиться звернути увагу на прекрасну баладу про смерть попаді, що втекла з розбійниками (111): є деякі підстави до здогаду, що ця пісня, звісна також на Гуцульщині, повстала серед українських гірняків. Не знаходимо паралель також до

1) Цій темі присвячує проф. I. Горак цілу розвідку в виданні „Slovenské písně z Uherskobrodská“. 1926. ст. 71—76.

2) J. St. Bystron: Pols. pieśń ludowa, ст. 75—79.

3) R. Gragger — H. Lüdeke: Ungarische Balladen, 1926. ст. 61—64.

пісні про вдову, що передає сінка мандрівникам (494). Перейнята від Поляків балада „Стала нам ся новина“ (487) поширилася не лиш серед Лемків, але й далше на схід, як показують українські паралелі, а також на Моравії.

Приколискові пісні (IV. гр.) не так у текстах, як у мелодіях, що об'єднують їх в окрему групу, виявляють тісну приналежність лемківської галузі до спільного українського пня. Одначе й у сій групі зазначаються окремішности лемківського типу, що виступають у текстах і їх віршовій будові (— з малими виїмками 6 + 6). Особливою красою визначається приколискова пісня 478. з) з натяками на тяжке суспільне положення сільського люду.

Пісні парубоцькі (V. гр.), **дівоцькі** (VI. гр.) й **любовні** (VII. гр.) виповнюють найбільші групи в нашому збірникові. Знаходимо тут пісні поширені й улюблені на всьому просторі української етнографічної території, як: 223 аб, 228 б, 229 г, 327 аб, 331 а, 445 аб, 497 б; та їх розмірно небагато, як і пісень спільних Лемкам, Словакам та моравським Чехам, подекуди й Полякам (н. пр. 336, 373, 401 аб, 508, 526, 530, 582). В піснях сеї групи по найбільшій часті виступає оригінальна пісенна творчість Лемків по обох боках карпатського хребта. Стрічаються тут правдиві перлини народньої поезії (н. пр. 41, 106, 107 а, 114 б, 218, 354, 459), подекуди з натяками на суспільне лихо в протиставленні бідности й багатства (232 з, 438 б).

Також серед пісень **про втрату вінка** (VIII. гр.) побіч напливових тем (358 г. — [порівн.: Kolberg, Lud, III, 251, ч. 18], 498 з, 598 б) знаходимо чимало льокального творива з прямим вказуванням на ті сфери, від котрих ішла деморалізація у лемківське село (6 з, 113, 229 в, 239). Трагедія зведеної дівчини знаходить собі подекуди ярке освітлення (179, 254).

Межи піснями **жіноцькими** й **про подружнє життя** (IX. гр.) особливо замітні гарні варіанти загально звисних українських пісень (186, 376 б, 378, 392, 510); та знайдуться в сій групі також напливові, чужі пісні (н. пр. 248, 309) й оригінальні лемківські (до тих належать мабуть 128 б, 177, 255, 568 б б).

Сирітських пісень у нашому збірнику не багато; не знаходимо тутки навіть дуже поширеної й типової для репертуару галицького лірника пісні про сирітку, що плаче на гробі матери,¹⁾ хоч її варіанти, майже ідентичні з українськими, широко звисні також на Моравії.²⁾ З пісень сього розділу найкращі 428 (мабуть місцевого походження) і 477, звисна скрізь по українських землях.

Найбільше чужого напливового елемента знаходимо в групі **вояцьких пісень** (XI. гр.); на се вказує й мова тих пісень, найбільше засмічена чужими словами й формами, як показують отсі приміри: 75 γ, 154, 275, 356 а, 369, 429 б, 433, 469, 488 б, 513, 514, 533, 540, 567. З Лемківщини сі касарняні мотиви із деякими любовними й іншими піснями тогож типу (VII. 518, 526, 530, VI, 585) переходили в східню Галичину; могли їх сюди заносити українські рекрути.

¹⁾ В. Гнатюк: Етногр. Збірник II, ст. 54. — Головацький: Нар. п'єс. III, 1, ст. 272—278.

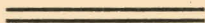
²⁾ F. Sušil: Moravs. nár. pís. 1860, ст. 159—162, ч. 159.

Достережені похибки й пропущення.

- Ст. 16, ч. 52 — силabiчна схема має бути: 2 (1+6 + 6)
- „ 27, „ 87 — третій вірш — м. б.: „...Гой же будеш писати“.
- „ 34, „ 105 — пропущено означення околиці: Сянiччина.
- „ 35, „ 109 — м. б.: „Горе, рибко, горе“
- „ 91, „ 248 — уклад мотивiв — м. б.: $AB, (CD)^{bis}B$
- „ 101, „ 267 а — пропущено при ключi β на третiй лiнii.
- „ 107, „ 282 — уклад мотивiв — м. б.: $AA, AC^{refr}AD^{refr}$.
- „ 119, „ 318 — пропущено означення мiсцевостi: Висова.
- „ 146, „ 374 — „ „ „ „ Ганчова
- „ 155, „ 388 — силab. схема м. б.: (6, 6) „(6, 6)
- „ 165, „ 409 — пропущено означення мiсцевостi: Лосє.
- „ 188, „ 452 г — в третьому тактi — над нотою b м. б.: β
- „ 197, „ 476 — пропущено другий вiрш: „А хтож менi до дому принесе?“
- „ 205, „ 491 — в текстi м. б.: „Ой йа Боже мiй“...
- „ 206, „ 491 — „ „ м. б.: „Ой то мя не взяв, што мя любив“.
- „ 208, „ 493 г — другий вiрш — м. б.: „Йа пришов д ний сам пан“
- „ 209, „ 493 е — в останньому тактi м. б.: fis^2 (не f^2)
- „ 217, „ 505 а — пропустити знаки пiдвиснення при ключi (fis^1)
- „ 246, ч. 562 — в передостанньому тактi пропущено β перед g .
- „ 250, „ 570 а — пропущено означення околиці: Сянiччина.
- „ 276 — 17-ий рядок з дол. — пропущено: Матерiяли до укр. етнологii, XVI.
- „ 276 — 2-ий „ „ „ — надруковано: „молодii“, м. б.: мелодii
- „ 277 — 21-ий „ з гори — „ „ „ „ „поясненням“, м. б.: поясненнями
- „ 278 — 19-ий „ „ „ — пропустити: Вар. 614.
- „ 278 — 27-ий „ „ „ — „ „ „ „ III, ч. 31.
- „ 279 — в паралелях до ч. 6 β — м. б.: *Гнатюк*: Етн. Зб. IX, 68, ч. 55.
- „ 279 — пiд ч. 11 пропущено: *Лисенко*: Зб. у. п. II, ст. 76.
- „ 294 — остання цифра пiд ч. 88 м. б.: 603 б в.
- „ 299 — 9-ий рядок з дол. — надруковано: „по пасочку“, м. б.: по поточку.
- „ 300 — 3-тiй з гори — „ „ „ „ „серце“, м. б.: серце.
- „ 308, ч. 154 — другий вiрш — „ „ „ „ „Ей ту ей маш“, м. б.: Ей ту ей маш
- „ 313 — 12-ий рядок з дол. — „ „ „ „ „ч. 309“, м. б.: 14.
- „ 314 — пiд ч. 179 пропустити: Вар.
- „ 323, ч. 220 — вiрш 8-ий — надруковано: „Прийдем“, м. б.: Прийдеш
- „ 361, „ 359 — 2-гий — „ „ „ „ „циганiм“, м. б.: циганцiм
- „ 362, „ 360 β — 1-ший — м. б.: Йа там в мiстi i т. д.
- „ 370 — 14-ий рядок з гори — надруковано: „ч. 386“, м. б.: 409.
- „ 373 — 7-ий „ „ „ — м. б.: *Головацький*: III, в. 2, 527, ч. 1—3.
- „ 379, ч. 422 б. — 2-а строфа — надруковано: „притомну“, м. б.: по тому.

- Ст. 381 — 22-ий рядок з гори — пропустити: *Головацький*: Н. п. II, 729, ч. 14.
 „ 383 — при ч. 432 б vide — надруковано: „439 б“, м. б.: 560.
 „ 385 — 12-ий рядок з гори — „ „ „ „288, 429 б“, м. б.: 388, 439.
 „ 395 — 16-ий „ „ „ — пропустити: і 175.
 „ 404 — 1-ий „ „ „ — „ і 503
 „ 408 — 6-ий „ „ „ — надруковано: „нравда“, м. б.: правда
 „ 416 — паралелі до ч. 555 — пропущено: *Головацький*: Н. п. III, в. 2, ст. 526.
 „ 443—445 — пісня 397 „До саду, дівчата, до саду“ (вар. 466 б), поміщена
 в реєстрі любовних пісень, належить до гаївок. Тут належить ма-
 буть також пісня „На пецу молотил“ (531), вичислена між жарт-
 ливими пісн. на ст. 445.
 „ 449 — 12-ий рядок з дол. — надруковано: „варіант лемківський“, м. б.:
 варіант, також лемківський.
 „ 455 — пропущено: ч. 29 — *Lipiński*: ч. 158.
 „ 459, ч. 397 — пропущено: Ф. Колесса: Мел. гаївок ч. 89—93.
 „ 461 — пропущено: ч. 508 — Ф. Колесса: Нар. п. з Підк. ч. 148.

На варіанти до текстів, розкинені під ріжними числами нашого збірника, впорядкованого по мелодіям, вказуємо під дотичними текстами; та найдокладніше (з доповненням пропусків) зібрано ті вказівки в устуні: „Перегляд і групування пісень по змістови“ — ст. 438—446.

ЗМІСТ.

	СТОРІНКА
Переднє слово	III—VII
Повіти й села, в яких записано пісні цього збірника .	VIII
Співці-селяни, що від них записано пісні	IX—X
Порядкування й характеристичні признаки лемківських пісенних мелодій	X—LV
Пояснення нотації й діакритичних знаків	LVI—LX
Anordnung und charakteristische Merkmale der lem- kischen Volksliedmelodien	LXI—LXXIX
Erklärung der Notation und der diakritischen Zeichen	LXXIX—LXXXII

Мелодії.

	ПОРЯДКОВЕ ЧИСЛО МЕЛОДІЇ	СТОРІНКА
A. Дворядкова строфа й її модифікації	1—383	1—152
I. Строфа зложена з двох двоколінних рядків. (Дворядкова чотироколінна строфа.)		1—58
<i>Dur</i> : α) Закінчення на тоніці	1—70	1—22
β) Закінчення на долішній домінанті	71—91	22—29
γ) Закінчення на другому ступні скалі	92	29
<i>Moll</i> : α) Закінчення на тоніці	93—157	30—51
β) Закінчення на долішній домінанті	158—171	52—56
γ) Закінчення на другому ступні скалі	172—177	57—58
II. Розширені форми дворядкової чотиро- колінної строфи	178—285	59—108
а. Повторення або подвоєння пер- шої половини другого рядка		59—89
<i>Dur</i> : α) Закінчення на тоніці	178—203	59—68
β) Закінчення на долішній домінанті	204—210	68—70
γ) Закінчення на третьому ступні скалі	211—212	71
<i>Moll</i> : α) Закінчення на тоніці	213—241	72—87
β) Закінчення на долішній домінанті	242—245	88—89
γ) Закінчення на другому ступні скалі	246	89
б. Повторення або подвоєння роз- ширеної першої половини дру- гого рядка		90—93
<i>Dur</i>	247—249	90—91
<i>Moll</i>	250—253	91—93

	ПОРЯДКОВЕ ЧИСЛО МЕЛОДІЇ	СТОРІНКА
в. Вставка на початку другого рядка	254—263	94—100
<i>Dur</i> : а) Закінчення на тоніці	254—256	94—95
б) Закінчення на долішній домініанті	257—259	95—97
<i>Moll</i>	260—263	97—100
г. Повторення або подвоєння ріж- них частей строфи	264—271	100—103
1. Подвоєння останнього коліна строфи . .	264—267	100—101
<i>Dur</i> : а) Закінчення на тоніці	264—265	100—101
б) Закінчення на долішній домініанті	266	101
<i>Moll</i>	267	101—102
2. Подвоєння першого коліна строфи . .	268—269	102—103
<i>Moll</i>	268—269	102—103
3. Розпад першого й другого коліна . . .	270—271	103
<i>Dur</i>	270	103
<i>Moll</i>	271	103
г. Розширення строфи рефренами .	272—285	104—108
1. Наконечний рефрен не сплетений із бу- довою чотирьохколінною строфи	272—276	104—105
<i>Dur</i> : а) Закінчення на тоніці	272—273	104
б) Закінчення на горішній домініанті	274	104
<i>Moll</i>	275—276	105
2. Рефрени розширюють чотирьохколінну схему	277—285	106—108
<i>Dur</i> : а) Закінчення на тоніці	277—279	106
б) Закінчення на долішній домініанті	280—281	107
<i>Moll</i>	282—285	107—108
III. Строфа зложена з двох триколінних рядків	286—354	109—135
а. Дворядкова шестиколінна строфа	286—343	109—131
<i>Dur</i> : а) Закінчення на тоніці	286—308	109—116
б) Закінчення на долішній домініанті	309—312	116—118
в) Закінчення на другому ступні скалі	313	118
<i>Moll</i> : а) Закінчення на тоніці	314—339	118—129
б) Закінчення на долішній домініанті	340—342	129—130
в) Закінчення на другому ступні скалі	343	131
б. Вирівняння всіх колін дворядко- вої шестиколінної строфи	344—346	131—132
<i>Dur</i>	344	131
<i>Moll</i>	345—346	132

